

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

پروردگار... انجیلی کبریا... ۵۰

فیهی ناسک

الفقه المکرم

وہ کی پان : نوری فارحہ خان

پیدا چرہ وہ وہ ہوشی امپارلہ کرد

محمد احمد محمد

بہرگی یہ کہم

عاشور، احمد عیسی.

الفقه المیسر. کردی.

فقیهی ئاسان: (فقه المیسر) / نووسەر احمد عیسی عاشور؛ وه‌رگیرانی نوری
فارس همه‌خان؛ مصحح محمود احمد محمد. -- تهران: نشر احسان، ۲۰۰۷.

ISBN: 964-356-565-3 (دوره)

ج ۲

ISBN: 964-356-563-7 (ج ۱)

ISBN: 964-356-564-5 (ج ۲)

فیبا.

کردی.

۱. فقه شافعی. الف. فارس، نوری، مترجم. ب. محمد، محمود احمد،

Muhammad, Mahmud Ahmad مصحح.

۲۹۷/۳۳۳

BP ۱۷۷/ع ۷۰۴۷

۸۵-۳۵۴۰۴

کتابخانه ملی ایران

فقیهی ئاسان (به‌رگی یه‌که‌م)

احمد عیسی عاشور

✦ نووسەر:

نوری فارس همه‌خان

✦ وه‌رگیرانی:

نەشری ئیحسان - تاران

✦ باڵۆکار:

یه‌که‌م - ۲۰۰۷

✦ چاپی:

مه‌هاتر - تاران

✦ چاپخانه:

۳۰۰۰ دانه

✦ تیراز:

(۸۳۱) ی سالی (۲۰۰۶) ی وه‌زاره‌تی روشنبیری پیتراوه

✦ ژماره‌ی سپاردنی:

◀ فروشگاه شماره ۱: تهران - خیابان انقلاب - روبروی دانشگاه - مجتمع فروزنده - شماره ۴۰۶ - تلفن: ۶۶۹۵۴۴۰۴

◀ فروشگاه شماره ۲: تهران - خیابان ناصر خسرو - کوچه حاج تائب - شماره ۳۳ - تلفن: ۳۳۹۰۲۷۵۰

سندوق پستی: تهران ۳۸۵ - ۱۱۴۹۵

ISBN: 964-356-563-7

ISBN: 964-356-565-3

ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی (ج ۱): ۷-۶۶۳-۳۵۶-۹۶۴

ژماره‌ی نیونه ته وایه‌تی ده‌وره: ۳-۵۶۵-۳۵۶-۹۶۴

نشر احسان

بسم اللہ الرحمن الرحیم

پیشہ کی: بہ پیونووسی وەرگیر:-

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله وصحبه اجمعين.

له پاش سوپاسی خودای مهزنو، ناردنی دروود بو سهر گیانی پیروزی پیغمبهر و یاران و هاورپیان و پهیرهوانی، عهرزم نه مهیه له خزمه تاندا: نه نامه پیروزمیه که واین له خزمه تیدا، نه صله که ی پیشه وای گهره و خواناس (الامام تقی الدین ابو بکر محمد الحسینی الحصنی الدمشقی) دایناوه و ناوی ناوه (کفایة الاخيار في حل غاية الاختصار).

ماموستانای گهره و مه زنیش: نه حمه د عیسا عاشوور سهر له نوئ به شیوازیک زور جوانی ناسانی رهوانی نوئ نه م کتیبه ی دارشتوته وه، نه گهر له شوین خوار و خیچی و ئالوزیه که له عیباره تی عه صله که دا بووبی راستی کردوته وه، هه تا مه ردوم زور به ناسانی له بابته و مه به سته کان حالی ببن، له شوین پیویست به زیاده ی هه بی زیادی کردوه، جار و باریش شتی که سوودی که م بیت له بهر کورته کاری کرتاندویه تی، به لام جه وه هری نه صله که نه وه ی سوودمه ندبی وه که خوی ماوه، جه ند

مەسەلەو بابەتێ کە لەئەصلەکەدا نەبووە مامۆستا ئەحمەد
زیادی کردوو، وەك مەسەلەى تەشریحى لەشى مردوو،
مەسەلەى تەئمین لەسەر حەیات، چونکە ئەصلەکە لە سەددى
نۆیەمى کۆچیدا دانراوە، ئەو سەردەمەیش ئەم جۆرمشتانە
وەك ئیستا باویان نەبوو، جا لەبەر ئەم گۆرانکارییە رەوايە
کە مامۆستای عاشوور ناوی کتیبەکەى گۆرپووە ناوی ناو
(الفقه المیسر) بە کوردی واتە: شەرى رەوان و ئاسان⁽¹⁾ ئەم
کتیبە بۆ ناو کوردەوارى خۆمان و بۆ سوننى عێراق زۆر لەبارە،
چونکە زۆربەى ئەم دوولایەنە شافیعی مەزەهەبن.

بەلام خوا ھەقە دیارى ترين دیاردەى نایابى ئەم کتیبە
ئەمەییە: کە ھوكم و بڕیارەکان، یا بەئایەتێ، یا بە ھەدیسی
تەوحيە دەکات، یاخود بە ئیجماع و یەگەرتنى ئوممەت!

⁽¹⁾ ئیمامى نمەویش موحەپرەرى ئیمامى رافیعی کورت کردۆتمەو ھەنێ بابەتێ
لێ پتر کردوو و ناوی ناو مینھاج، شیخی قاضی زەکەریایش مینھاجی کورت
کردۆتمەو بۆ مەسەلەى لەسەر زیاد کردوو و ناوی ناو مەنھەج (وہذہ اھوا ھکەوہ لە
ھەموویان بە).

مەبەستم ئەوێ ئەم جۆرە گۆرانە لە کۆن و نۆیدا بوو. ئەمە پیتی ناگوتری دزی،
لەبەر ئەو بمر شیعرەکى مەولوى ناکوئى، کە دەفرموی:

گیتسکى بدزئ و کلکى ھەلپاچى

لەدەس خاوەن مالى ھەرگیز دەرنەچى

لە راستیدا نرخى ھەموو شتئ بەپيى سوودەكەيەتى، ھىچ
 شتىكىش وەكوو خزمەتى ئايىنى پىرۆزى ئىسلام بەسوودنىيە،
 بە تايبەتى لە بواری تەفسىرو ھەدىثو شەرىعەتدا، جا لەبەر
 ئەمە ھەمىشە ئاواتمە كە خزمەتى بەرنامەكەى خوا بكم،
 ھاوكات لەگەل خزمەتى گەلى كوردى خۆما، بە راستى ئەمە
 كىتبەيش ئەو دوو ئاواتم دەھىنىتە دى، لەبەر ئەو لەسەر
 داخوазى برى لە دۆستو برادەران، كە يەكئ لەو بەرپىزە
 ئازىزانە جەنابى مامۆستا مەحمود ئەحمەد موحەمەد بوو، ھاتم
 ئەم پەراوہ پەسەندەم وەرگىراپە سەر زمانى شىرىنى كوردى،
 ھۆى ئەم پىشنيارە فەردارەى ئەم زاتانەيش دەگەرپىتەوہ بۆ ئەوہ
 كە بەبىرو بۆچوونى ئەوان بەندەى ھەزار ئەھلىيەتى ھەلسان
 بەم ئەركە پىرۆزەم ھەيە، گەرچى من ئەمە بە حوسنى فەن
 دەزانم و لە مەيدانى واتە: بەرىن و گوشاددا خۆم بە فەقى و
 شاگرد دەزانم، لەگەل ئەوہيشدا ئومىد قەوييە بە رحمەتى
 خوا كە لەم كارە پىرۆزەدا يارمەتيم بىداو سەرکەوتووم
 بفرموى و خۆى مامۆستاييم بكاو، جيگە گرانەكانيم بۆ ئاسان و
 ھەل بكاو گومانە جوانەكەى ئەوان بەراست بگىرئ. لە راستیدا
 ھالى بوون لەم جۆرە پەراوہ، شارمەزايەكى تەواوى لە زانستە
 شەرىعيەكان دەوئ.

لېرىدا يېم خوشە ئاماژە بۇ ئەم چەند خالە بکەم:

(۱) مامۇستا ئەحمەد عاشوور لە پېشەگىيەكەى خۇيدا وەسپىكى
جوانى زۆرى ئىمامى شافىعى دەکا. بەندەيش دەلیم: خەطىبى شەربىي
لە سەرەتای بەرگى يەكەمى (مغنى المحتاج) دا دەفەرەمۆي:
(ئەو فەرەمۇودەيەى كە حەزرىت (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرەمۆي: زانایەكى
قورەيشى لەناو ئۆمەتى مندا ھەل دەكەوى جىھان پەر دەکا لە زانست)
مەبەست لە ئاماژەى ئەم فەرەمۇودەيە ئىمامى شافىعىيە، (رەزە خواە لېتە).
جا ئازىزان! كەسى پېغەمبەرى خوا (مروودە خواە لەسەربە) ئەنا خوانى
بى و مەدحى بكا، ئىتر من ھەرچى بلیم بەھەزاريەكى ئەو نابی،
سوپاس و ستایش بۆ خوا كە لە پەيەرەوانى مەزھەبى ئەم پېشەوا
مەزنەين. لېرىدا ئەمەتان عەرز دەكەم: لە راستیدا ھەردوو مامۇستای
دانەرى ئەم كىتیبەدانائو زانائو شەرىعەتزان و مەلان، خوابكا كارەكەى
بەندە جۆرە تەواو كەرى بىت بۆ كارە پىرۆزەكەى ئەوان، ئافەرىن بۆ
خۇيان كەم كەسم دىوہ وەك ئەوان كە حوكم و بىرپارەكان بە دەقى
رۆشنى كىتاب و سوننەت و بە ئىجماعى ئوممەت رۆشن بکەنەوہ. ئەمە
يەككە لە ھۆى بىرەوپەيداگردنى ئەم كىتیبە.

(۲) (لە راستیدا ئەم كىتیبە كورەيەكى پوختى شەرعە، لەسەر
رېرەوى ئىمامى شافىعى، وە بۆ رۆشنىرى ئىسلامى لەم چەرخەى ئىمەدا
مامۇستايەكى دلسۆزى نەرمو نىانى زمان شىرىنى ھاوپى خوشى
مەشرەب خوشە، خۆى لە باتى مامۇستا فىرى شەرىعەتمان دەکا، بە
تايبەتى بە شىوازيكى جوان و ئاسان و رەوان فىرى بەشى عىبادەت و

مۇئەممەلەتەن دەك، كە ئەم دوو بەشەش بۇ ئەم رۇزگارى ئىمە، بۇ ئەھلى دىن، زۆر زۆر پېۋىستىن، ھەر لەبەر ئەمەشە كە ئەمىرۇ ئەم كىتەپە لە ناولوو رۇشنىرە ئىسلامىيەكاندا فرۇختو برەۋىكى چاكى بى مانەندى ھەپە، لە خواداۋا دەكەم كە بە بەخشى خۇى لە تەرەمەكەيدا سەر كەتوومان بىفرەمۇ، ۋە بۇ شاپىيەكى گەۋرە لە نامەخانە كوردى پېپەر بىكاتەۋە) ئەم دەرەتە بەھەل دەزانم كە عەرزى نووسەرە كوردە نازىزەكانمان بىكەم: (ئازىزان! دەتوانىن لە رىگەى ۋەگىرەنەۋە گەۋرەتەن خىزمەت بە ئاپىن، بە ژيان، بەزمان، بەنىشتەن، بەنەتەۋە، بەمىرۇفایەتى بىكەن، ئەم ھەموو كۆپرەمىيەكى كە ئەمىرۇ گەلى كوردى تىيە، لەگەل ئەۋ ھەمكە تالۋەى كە ئەمىرۇ دەپچىزى مەكەكى دەگەرپتەۋە بۇ دەردى نەخوئىندەۋارى. كەۋاتە: مەرد ئەۋ مەردمە كە بە نوۋكى خامە پەردەى نەزانى لە سەردلۋ چاۋو گوىى كوردى ھاۋلاتى ستەمدىدەى خۇى بدېئو بە سورمەى زانىستى بەسوود بە تىشكى ئاپىنى راستو دروست چاۋەكانى بىرپىزىۋ پىران بكا لە نوۋرى رۇشنىرى!).

ئازىزان! تەكلىفى مالاىوطاق لە كورد مەكەن، كەۋاتە داۋاى يەكەتتىۋ يەكگرتنۋ براىىۋ تەباىىۋ كوردايەتتىۋ مەردايەتتىۋ خۇ ئازادكردنۋ نىشتەنەپەرۋەرىۋ خىزمەتى كوردو كوردستانۋ ئاپىنۋ نىشتەنەپەرۋەرى، ھەتا لە پىش ئەۋەدا رۇشنىرىيان نەكەن، چۈنكە ئەم جۆرە ئەركەنە بە مەۋقى دانائۋ زانائۋ دىلۋى ئەم خاكۋ نىشتەنە نەجام دەردى، پىشەى نەزانۋ مەۋى دوۋر لە بىرى خاناسى ھەر دىۋ جەردەىۋ خۇخۇرىيە.

۳) بۇ ساخكردنەۋەى ئەم پەراۋە بەھرەم لەم سەرچاۋە
متمانەپېكراۋەنە ۋەرگرتوۋە: شەرىعەتى ئىسلام، مامۇستاي مامۇستايان
جەنابى گەۋرە سەرۋەرمان مامۇستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس،
موغنى موحىتاج ھى خەطىبى شەرىپىنى. فەتھولموعىن. الفقه على
المذاهب الاربعه. شرح المحلى على المنهاج. جلال الدين المحلى.
ھەرۋا بەھرەم لە سەرچاۋەكانى ساخكردنەۋەى تاجول ئوصول و رياض
صالحين و تەجرىدى بوخارى ۋەرگرتوۋە كە سوپاس بۇ خۇداى گەۋرە
مىھرەبان ئەم سى كىتەپە پىرۋزانەشەم بە تەۋاۋى كىرۋە بە كوردى.

خۇدايە! بە بەخشش و مىھرەبانى خۇت لە خۇمان و كەسوكار و
دۇست و برادەرمان و لە مامۇستا ۋەقىمان و، لە مردو و زىندومان خۇش
بە، خوايە! خۇمان و كەسوكارمان و منالمان و منالى منالمان لە ھەردو
جىھاندا لە پەناى خۇتا پەنايە، خوايە! رەھمى بە ھالى ئەم گەلى
كوردى ستەمدىدەيە بىكە، خوايە! ئەۋەى مۇتالاي ئەم كىتەپە دىكا بىكە
بە نوور بۇ چاۋى و بەتۈيشو بۇ دى.

خوايە! رەھمى بە ھالى باۋكەم و دايكەم و كاۋەى كورم بىھەرمو.
خوايە! يارىدەم بىھەرمو ھەتا ئەم كىتەپە بە تەۋاۋى دىكەم بە كوردى.
ئامىن.

سەلىمانى گەرىكى مامۇستايان
نورى فارس جەمە خان جەسەن

بِسْمِ (اللَّهُ) (الرَّحْمَنِ) (الرَّحِيمِ)

۱) پاکی (الطهارة):

پېئاسەى پاکی: پاکی لە زماندا واتە: خاوینى، دەلێن: جلکە کەم
پاک کردەوه، واتە: خاوینم کردەوه، لە شەرعیشدا واتە: نەهیشتنی
ناپاکی (حەدەت) و لابردنی پیسی.

بە پێى شەرع لەسەر رێبازی ئیمامى شافعی (رهزاه فواه لیبى) ئەم
چوار شتە پاکەوه کەرن و شتی ناپاک پاک دەکەنەوه: ئاو، گل، خۆشەکردن
(کەول خۆشکردن)، بوون بەسرکە.

ئاو هەموو ناپاکی و جەپەئییەك پاک دەکاتەوه، گل – یاخۆل -
تەپەمومى پێدەکری، گلاوى سەگو بەرزایشی پێ دەرەکری، ئەو
شتەیش کە شتی پێخۆشە دەکری کەولێ مردارەوه بوو پاک دەکاتەوه،
مەى و ئارمقیش هەركاتێ کە لە خۆیانەوه بەبێ دەسکاریی کەسێ بوون
بە سرکە ئێتر پاک دەبنەوه و حەلāl دەبن.

دروستە بەم جەوت ئاوە شت پاک بکریتەوه:

۱) ئاوى باران، چونکە یەزدانى مەزن لە قورئانى پیرۆزدا
دەفەرموی: {وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ - سورة
الأنفال - ۱۱/۸}. خودا لە ئاسمانەوه بارانى باراندو لافاو هەلسا، هەتا
بەو ئاوە پاکتان بکاتەوه).

(۲) ئاوی دەریا، چونکه له بارەى ئاوی دەریاوە لە پێغه مبهرى خوشەوێست (دروودە خواە لەسەربە) پرسیارکرا: ئایا بە ئاوی دەریا دەسنوێژ بگرین؟ فەرموو: (ئاوی دەریا هەم پاکە و هەم پاکە و کەریشە، مردارە و دەبووشی حەلālە و گیانلەبەرى ئاوی کاتی دەمرئ هەتا نەگەنئ خواردنی دروستە) بوخاری و موسلیم و تیرمیزی و ئیبنو حەببان ئەم فەرموودەیان گێڕاوەتەو.

(۳) ئاوی بیر، بەپێی ئەم فەرموودەیه که سەهل گێڕاویەتەو: یاران عەرزی پێغه مبهریان کرد: قوربان! ئەو ئاوەی که تۆ دەسنوێژی پێ ئهگری ئەو له بیرى بوضاعە دەیهێنن، ئەو بیرەش پیسایى ئادەمیزادو پەرۆی بێنویژی ژنان و شتی وای تێدەکەوئ و لە شپیسش خۆی لێدەشۆری، جا لە پاش ئەم روونکردنەوێهە بۆمان بەیان بەفەرموو که حوکمی ئەم ئاوە چییه؟ ئەویش فەرموو: (ئەو ئاوە هەم پاکە و هەم پاکە و کەریشە، چونکه گەیشتۆتە رادەى قوللەتین و بەپێى شەرع که بناغەى لەسەر ئاسانکارییه، بە هیچ شتێ پیس نابێ، مەگەر بە شتێ که تامی، یا بۆنى، یا رەنگی بگۆڕی). ئەمە پوختەى ریاویەتەکانی ئەم فەرموودەیه که لەم شوێنەدا دانەر کردوویەتی بە بەلگە. ئەمەیش دەقەکەیهتی لێرەدا: (الماء طهور لا ینجسه شیء) تیرمیزی و ئەحمەد گێڕاویانەتەو، ئەحمەد بە صەحیحی داناو.

(۴) ئاوی زێ و جۆگە و چەم.

(۵) ئاوی بەفر.

(۶) ئاوی تەرزه.

(۷) **ئاوی کانی و کاریز، ئاوی به فرو تهر زمیش هر به ئاوی پهتی**
 حلین، به پیی ئەم فهرموودهیه، که ئەبو هورمیره {رهزاه خواه لایبە}
 دهگیرپتەوه: {پێغه مبهری خوا {مرووده خوا له سه ربە} دهستووری وابوو له دواي
 نه لاوه ئەکبهری نوێژدا بهستن، له پێش خویندنی فاتحادا ئیستیکی
 بچکۆلانهی دهکرد، گوتم: قوربان! لهم نیسته دا چی دهخوینی؟ فهرمووی:
 {دهلیم: اللهم باعد بینی و بین خطایای کما باعدت بین المشرق
 والمغرب، اللهم نقنی من خطایای کما ینقی الثوب الابيض من
 الدنس، اللهم اغسلنی بالماء والثلج والبرد: خودایه!
 له گوناوه دوورم بخهرموه وهك دووری خۆره لآت له خۆرئاوا، خودایه!
 وهك پارچه یی بلووری سپیی پاکی بی گهرد له گوناوه پاکم بکهرموه،
 خودایه! گوناوه کاتم به ئاوو به به فرو به تهرزه پاک بشۆرموه!
 شه یخان - واته: بوخاری و موسلیم - {رهزاه و محممه خوا یان لایبە}
 گیراویانه تهوه.

(۲) به شه کانی ئاو:

ئاوه شه رعیه کان ده بن بهم پینج به شه وه:

(۱) **ئاوی رووت:** که خوی له خۆیدا پاکه و له هه مانکاتدا
 پاکه وه که ریشه و شتی تری ناپاک پاک دهکاته وه، بێده سنوێژی و له شپیی
 لاده بات، شتی پیسو و پاک دهکاته وه، به کاره یانی هیچ ناپه سه ندیه کی
 تیا دا نییه، بۆیه ناو نراوه ئاوی رووت، چونکه که گوترا ئاو، وهقه ی دیکی
 تری له گه ل نه بوو، مه به ست ئاوی په تییه و به س!

(۲) ئاۋى خۇرانگاز: ئەمىش خۇى لە خويىدا ھەم پاكەو ھەم پاكەو ھەكەرە، دەستىنوۋىژى پېدەگىرىۋ، لەشپىسى پى دەردەگىرىۋ، شتى پىسبوو پاك دەكاتەو، بەلام بەكار ھىنانى ناپەسەندە، گواپە دەلېن: دەبى بە ھۇى بەلەكى، چونكە بىستراو (ئەشەر) لە ھەزرىتى عومەر (خوۋەلە رازە بى) دەگىرنەو، ھەرموۋىيەتى: (لا تغتسلوا بالماء المشمس فانه يورث البرص: بە ئاۋى خۇرزەدە خۇتان مەشۇرن، چونكە دەبى بە ماكى بەلەكى) و ئەم قسەى ئىمامى عومەرە، دارە قوطنى (رەزە خوۋەلېبە) بە رشتەپەكى ساخ، واتە: بەسەندىكى صەحىح، گىراۋىيەتەو، شافىئەش (رەزە خوۋەلېبە) لەم بارىيەو ھەرموۋدەپەكى بېھىزى گىراۋەتەو، دارەقوطنى (خوۋەلە رازە بى) ئەو ھەرموۋدەپە ئاۋا دەگىرپتەو: عائىشە (رەزە خوۋەلېبە) ھەرموۋى: جارى لەبەر خۇر ئاۋم دانابوۋ تا گەرم بېى، لەو كاتەدا ھەزرىت (مروۋىدە خوۋەلەسەبى) ھاتەمالەو، كە لە ھالەكە ھالى بوو ھەرموۋى: (لا تفعلى يا حميراء فانه يورث البرص: عائىشە شتى وامەكە، چونكە ئەو دەبى بە ماكى بەلەكى). بۇيە شافىئە دەفەرموۋى: (ئاۋى خۇرەنگازم بەلاۋە ناپەسەندە نىيە، مەگەر كاتى كە پزىشك پەسەندى نەكا) (ئەمە: پوختەى گىرپانەو ھەكەنى ئەم ھەرموۋدەپە لەم شوپنەدا كە بە درىژى لە پەراۋىزدا باسى لى كراۋە - ۋەرگىپ).

ئەمەش بەم دوو مەرچە ناپەسەندە:

يەكەم: گەرمكردنەكە لە بەرخۇر، لە دفرىكى وادابى كە ژەنگ ھەلپەينى، ۋەك مسو ئاسنو قورقوشم، چونكە ئەمانە كە خۇر كارپان

تیدەگا بۆ دېنئ دەر دەدەن وەك رۆناو سەر ئاوەكە دەكەوئ، دەلئین: ئەو بەئخە بۆ دېناوییە دەبئ بەهۆی بەئەکی.

دووهم: دەبئ خۆرە تاودانەكە لە ولاتی گەرمیان بی، كە هەتاو زۆر گەرمە.

(۳) ئاوی بەکارهێنراو: مەبەست ئەو ئاوەیە كە بۆ دەسنوێژ یا بۆ شۆردنی شتیپیس بەکار هێنرابی، وەلئ رەنگو تامو بۆی نەگۆرابی سەنگیشی پتر نەبووبی. لەبەر ئەم فەرموودەیە دواوە ئەم جۆرە ئاوە پاكە، خۆشەویست (دروودە خواوە لەسەربە): (خَلَقَ اللَّهُ الْمَاءَ طَهُورًا لَا يُنَجِّسُهُ شَيْءٌ إِلَّا مَا غَيَّرَ طَعْمَهُ أَوْ رِيحَهُ) لە گێرانهویدیەکی ئیبنو ماجەدا: (أو لونه). ئەم فەرموودەیە بێهێزە، واتاكەى لە پێشەوە رابورد، بەلام حوكمی ئەم مەسئەلەیه بەیەكگرتن و ئیجماعی زاناكان دامەزراوە. وەك گوتمان ئەم جۆرە ئاوە پاكە بەلام راجیایی (خیلاف) لەویدا هەیه: كەنایا پاكەووەكە ریشە یانا، مەزەهەب (واتە: فەتوایی دراو) ئەویدیە كە پاكەووەكەر نییه، چونكە هاوڕێیانی پێغەمبەر (دروودە خواوە لەسەربە) لەگەل ئەو هەموو بەتەنگەووبوونەیاندا بۆ كارو باری ئایین، نەدەچوون كۆی بكەنەووە سەرلەنوئ، دەسنوێژی پێ بگرنەووە، ئەگەر شتی وا رەوا بوایە ئەوان دەیانكرد. گەرچی هەندئ زانایان فەرموویانە: راستیەكەى ئەم جۆرە ئاوە هەم پاكەو هەم پاكەووەكە ریشە، مەگەر بەهۆی بەکارهێنانەووە رەنگی یا بۆنی یا تامی بگۆڕئ، بەئگەشیان ئەمەیه: كە یاران لە ناو خۆیاندا لەسەر قۆزینەووی ئاوەچۆری دەسنوێژی پێغەمبەر (دروودە خواوە لەسەربە) خەريك بوون بچن بە گزی یەكتردا، ئەو ئاوە

چۆرميان دەبرد خۇيان پېمووفەرك دەکرد. دياره خۇپېمووفەركکردن به شۆردنى ئەندامەکانى دەسنوئېزىش دەبى، ھەروەك بەجۆرى تىرىش خۇى پېمووفەرك دەكرى، كەواتە ئەم جۆره ئاوه ھەم پاكو ھەم پاكو ھەم كەريشه، چونكه له بنەرەتدا وا بووه، بەلگەى زۆرىش ھەيه لەسەر ئەوه كە ھەموو جۆره ئاوى پاكو شت پاك دەكاتەوه، كارىش به ئەصل و بنەرەتو بەلگە دەكرى، تا بەرھەلستى سەرھەلەمدا!.

٤) ئاوى گۆراو: بەھوى تىكەلبوونى شتى پاكو ھە: ئەگەر گۆرانەكەى بەھوى شتىكە ھە بى كە پىوئىستى ئاوكە نەبى، ھە بەھوى ئەوشتە ھە له ئاوى دەردەچوو، ھەپى نەدەگوترا ئا، ئەوه خۇى پاكو بەلام شت پاك ناكاتەوه.

بەلام گۆرانى ئا بەھوى زۆر ھەستانەوه، يا بەھوى شتىكە ھە كە پىوئىستى ئاوكەبى، ھەك گۆل ھەوزە ھەسل و زەرنىق و شتى تىرى وا، كە له شوئى راوھەستانى ئاوكەدا بن، يا له رىپرەوو گوزەرگا كەيدابى، ئەوه گۆرانى وا زيانى نىيە، چونكه لەم دوو ھالەدا ئاوى ئا ھەر ماوه، ئىتر لەبەر ناچارى و بارسووكى بە پاك و پاكو ھەمەر دادەنرى. گۆرانى له بەرچاوو گۆرانى بىرپاردراو (مەعنەوى) ھەردوو چوئىيەكن، كەواتە: ئەگەر گۆلاوئىكى بىبۆن، كە له ئاوى گۆل گىرابى، كە نىشانەكانى تىرى، جگە له بۆنەكەى، دەق له نىشانەكانى ئا بكات، ئەگەر گۆلاوئىكى ئاوا تىكەلى ئاوى بوو، ھە بەدىمەن نەيگۆرى، ئەوا ئىمە واى دادەنئىن كە ئەو گۆلاوھەتیکەل كراو ئەگەر بۆنەكەى بىمايە مەگۆرى يا نا، ھە بەپى ئەوه بىرپار دەدەين. ئەوھەندە ھەيه ئەگەر ئاوى بەھوى خۇى كىوئىلەوه گۆرا،

پاکه وه کهر نییه، نه گهر بههوی خوئی ترموه بوو زیانی نییه، چونکه گشت خوئییهک، جگه له خوئی کیویله، له بنه پرتدا ناوه.

(۵) ناوی پیسی تیکه وتبئ: نه مه دهبی بهم دوو به شه وه: کهم یا

زۆر، مه به ست له ناوی کهم نه وه یه که له قولله تین که متربی، نه وه به لیکه وتنی شتی پیسی کارتیکه ر پیس دهبی، به لام به تیکه وتنی پیسییهک که چاو نه یبینئ و به تیکه وتنی میشو زمرده والئو شتی وا که خوینی رهوانیان نییه پیس نابئ، ئهم بریار (حوکم) هیش له چه مک و مهفهوومی ئهم فهرمایشتهی پیغه مبه ر (درویده خواه له سه ربه): و مرگی راوه: (اذا بلغ الماء قلتین لم يحمل الخبث: کاتی ناو گه یشته راده ی قولله تهین ئیتر پیسی هه ئناگرئ). (نینو هه بان له سه حییحی خۆیدا گیراویه ته وه، هه روا نه حمه دو داره قوطنی و به یه هقی و حاکمیش گیراویانه ته وه). چونکه چه مک و مهفهوومه که ی نه وه ده که یه نی: ناوی که متر له قولله تین پیسی هه ئد مگرئ. ناوی زۆریش، که نه وه یه گه یشتبئ به قولله تین، یا له قولله تین پتر بی، به لیکه وتن و تیکه وتنی شتی پیس، پیس نابئ، مه گهر بیگۆرئ، له بهر ئهم فهرمایشتهی (درویده خواه له سه ربه): (خلق الله الماء طهورا...) تا کۆتایی فهرمووده که، که که می له مه و پێش رابورد. قولله تین واته: دوو جه ره ی گه وره، مه به ست جه ره ی ولاتی هه جه ره، له بهر ئهم فهرمایشتهی (درویده خواه له سه ربه): (هه ر ناوی پر دوو جه ره ی گه وره بی له جه ره کانی ولاتی هه جه ر ئیتر به هیج شتی پیس نابئ) شافعی (خواه له سه ربه) وای داناوه: که دوو جه ره نزیکه ی پینج کونده ناو ده گرن، به نه ندازه و روو به ریش (واته: به پیاو نه ییش) له شوینی چوارگۆشه دا، ده بی که گه زیک و چاره کی درێژو پان و قوول بی،

به گهزی مروی مامناوهندی، لهسەر پهنجەى بهرزەلووتەى دەستیه وه هەتا بنی ئانیشکی (تەماشای کتیبی رموضە ۱/۱۹ بکە). کۆمەڵیکیش که یەکیکیان ئیمامی رهویانییه ئەوهیان لەلا پەسەندە: (ئاوی کهمیش وهک ئاوی زۆر وایه: تا نهگۆڕی پیس نابێ!) ئەم رایه بهپیی بهلگه و لیۆردبوونهوه بهیژه، چونکه مەنطووقی (خلق الله الماء طهورا) ئەوه دەگهیهنێ، وهک زانراویشە دەلالەتی مەنطوق له دەلالەتی مەفهووم لهپیشتره. گۆران به لیکهوتنی شتی پیس، کهم و زۆری چونیهکه، ههروا تامی بگۆڕی، یا رهنگی، یا بۆنی، یهکسانه، ههروا پیساییهکه تیکهلی ئاوهکه بێ، یا له نزیکهوهبێ چونیهکه، یا پیویستی ئاوهکه بێ، یا پیویستی نهبێ فهرقی نیه وهلی گۆران بهشتی پاک بهپێچهوانهوه بوو، چونکه کارو باری پیسایي زهحمهته، دهبێ دووربینی و (احتیاط) بکری، دهی نهگهر شتی پیس کهوته ناو ئاوی، که له نیشانهکانیدا وهک خوی وابوو، وهک میزیکي بیبۆن و رهنگ، ئەوه ریک وهک مهسهلهی گولاه بیبۆنهکهو ئاوهکه وایه، که له پیشهوه رابورد، شتی شل (جگه له ئاو) زۆربێ یا کهمبێ به لیکهوتنی پیسی پیس دهبێ، با نهیشگۆڕی، چونکه ئاگاداریکردنی ئەم وهک ئاو زهحمهت نیه.

٣) حوکمی ئاوی بهرماوه:

بهرماوه ئەو ئاوهیه که له دهفرهکهدا دهمیانی، لهدوا ئەوه که گیانلهبهری یا ئادهمیزادی لێی دهخواتهوه، ئەمه چەند جوړیکی ههیه، وهک:

(۱) (بهرامو) پاشماووی مروؤف، نهمه‌یان پاکه، له‌بهر فهرمایشتی زاتی مه‌زن، {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ - سورة الإسراء - ۷۰/۱۷}.
واته: یه‌زدانی مه‌زن ری‌زو قه‌دریکی زۆری به نه‌ووی ئادهم به‌خشیوه) جا به‌هووی نهم حورمه‌ت لی‌گرتنه‌وه‌یه که مروؤف چ موسلمان بی‌و، چ ناموسلمان بی‌و، له حالی ژیان و مردنیدا به‌پاک داده‌نری. نه‌گهر که‌سی ره‌خنه له‌م حوکه‌م بگری‌و نهم نایه‌ته‌ی تربکا به‌بیانوو که دهمه‌رموی: {إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ - سورة التوبة - ۲۸/۹}. واته: له راستیدا هاوبه‌شه‌پیدا که ره‌کان پی‌سن. نه‌وه نی‌مه وه‌لامی ره‌خنه‌که‌ی ئاوا دده‌ینه‌وه ده‌لێن: مه‌به‌ست پی‌سی بی‌رو باوه‌ره، نه‌وه‌ک پی‌سی نه‌ندام و جه‌سته، چونکه دل و دهر و نیان جه‌به‌له، وه‌لی جه‌سته و نه‌ندامیان پاکه، چونکه له‌سه‌رده‌می خوشه‌ویستدا (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه) وه‌فده‌گانیان ده‌چوونه خزمه‌تی و تیکه‌لی کۆمه‌لی موسولمانان ده‌بوون و ته‌نانه‌ت هامشوی مزگه‌وته‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ریان ده‌کرد، له‌گه‌ل نه‌وه‌یشدا جه‌زمرت (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه) فهرمانی نه‌ده‌کرد به شۆردنی شتی که له جه‌سته‌ی نه‌وان بکه‌وی.

(۲) پاشماووی (به‌رامو) گیاندار، نهمه‌یش هه‌رپاکه، چونکه گشت گیاندار (سه‌گو به‌رزای لی‌دهرچ) له حالی ژیانیدا پاکه، نی‌تر گوشتی بخوری یا نا، به‌پیی نهم فهرمووده‌یه که جابیر (مزه‌خواه لی‌به) ده‌گی‌رپه‌ته‌وه: (له پی‌غه‌مبه‌ریان پرسى: ئایا به‌و ئاوه‌ی که له‌بهر گویدری‌ژ ده‌مینیت‌ه‌وه، ده‌سنوێژ بگری‌ن؟ فهرمووی: به‌لی هه‌روا به به‌رامووی هه‌موو، ئازده‌ل و درنده‌یی ده‌سنوێژ گرتن دورسته). (شافعی و داره‌قطنی و به‌یه‌قی گی‌راویانه‌ته‌وه). له یه‌حیای کوری سه‌عیده‌وه

دهگړنه وه: عومهر له ناو دهسته یې سواردا درده چې، عهمری کوری
عاصیان تیاده بی، له ری دهگه نه سهر چهوزی، عهمر به خاومنی
خه وزه که دمه رموی: نهی خاومنی چهوز! نایا درنده یې دینه سهر
چهوز که ت بو ناو خوار دنه وه؟ عومهر (رهزاه خواه لېږه) گورج دمه رموی:
(باسی نه وه مان بو مه که، نه وهی راست بی هم نیمه و هم درنده و
گیانه و مر به سهره و بهرو دوا له م جوړه ناوانه له چوځ د خوینه وه).
(مالیک گړپاویه ته وه) له به نه م فهرمووده یې ش: که بشه ی کچی که عب
فهرمووی: نه بو قه تاده ی خه زو ورم هاته وه، ناوی دهنویزم بو دا کرد،
پشیله یه که هات لی خوار دوه، نه بو قه تاده یې دهمی قاپه که ی بو
لار کرده وه تا پشیله که تیږ ناوی خوار دوه، که دی من سرنجی دده م،
فهرمووی: به رازا! نه وه به لات ه وه سهیره؟ گوتم: به لی، فهرمووی: پیغه مبه ر
(درویده خواه له سه ربه): فهرمووی: (پشیله پیس نیه، پشیله یې لهریزی کاره که رو
نو که رو نه مانه یه که بو خزمه ت به سه رتانا ده خولینه وه). (ههر پینجیان
گړپاویانه ته وه. بوخاری و موسلمو نه بو داوودو تیر میډی نه سائی) به لام
پاشماوه ی سه گ و به راز پیسه، ده بی پاریزیان لی بکری، به پی نه م
فه رمایشته ی (درویده خواه له سه ربه): (که سه گ دهمی نایه ناو چه جه تان،
حه وت جار به ناو گلاوی دهر که ن و پاک بیشون، یه که م جاریان به خو لا و
بی) (نه حمه دو موسلم گړپاویانه ته وه) فهرمووده که هه رباسی گلاوی
سه گ ده کا، گلاوی به راز به قیاس له سه ر نه و، چونکه به راز له شه ر عدا
حالی له حالی سه گ خراپ تره، ماو مردی نه م نایه ته یې ده کات به به لکه
له سه ر گلاوی و پیسی به راز: {أَوْ لَحْمَ خَنْزِيرٍ فَإِنَّهُ - سورة الأنعام -
١٤٥/٦}. واته: یا گوشتی به راز بی، به راستی گوشتی به راز چه په له
دیاره که پیسی و چه په لی، یه که شتن.

۴) پېستى مردار:

پېستو كەۋلى مردارەۋەبوو بە دەباخ پاك دەبىتەۋە، گياندارەكە
گۆشتى بخورى يانا، كەۋلەكەى بە خۆشەكردن خاۋىن دەبىتەۋە.
حەدىتەكەى مەيموۋنە بەلگەى ئەمەيە، كە دەفەرمۇى: پېغەمبەر (مروۋىدە)
خوۋا لەسەربە: كەلاكى مەرەكەى دى فەرە درابوو، فەرموۋى: (ئەى ئەۋە بۆچى
كەلكتان لە كەۋلەكەى وەرنەگرتوۋە؟) گوتيان: ئاخر مردارەۋە بوۋە،
فەرموۋى: (با مردارەۋە بوۋىش بى، كەۋلەكەى بە ئاوو بە گەلاى دلق
(قەرەظ) پاك دەبىتەۋە) (ئەبو داوودو نەسائى گىراۋيانەتەۋە، رشتەى
نەسائى جوانە) لە ئىبنو عەبباسەۋە (رەزەا خوۋا لېئە) پېغەمبەرى خوا (مروۋىدە)
خوۋا لەسەربە: دەفەرمۇى: (ھەموو كەۋل و پېستەى بە خۆشەكردن پاك
دەبىتەۋە) (شەيخان گىراۋيانەتەۋە).

پېستە خۆشەكردن بەم جۆرە شتانه دەبى: بەزاخو بە گلا (قەرە
ظ) و بە تويكلە ھەنارو بە مازوو بەخوئ و بەشتى ترى لەم بابەتە،
پېستەى مردار بەم جۆرە دەرمانە دەرۋ ناۋەۋەى پاك دەبىتەۋە، بەلام
دەبى خۆشەكردنەكە بە دەرمانىكى وا بى ھەموو گۆشتە زىادەى ئەو
پېستەيە بېرژىنى و ھەلى بكنى و لای بباتو وەھای خۆشە بكا ئەگەر لە
ئاۋا بخووسى تىك نەچى و بۆگەن نەكاتەۋە، لە پاش خۆشەكردنەكە
پىۋىستە كەۋلەكە پاك بشۆردى، ئەگەر بەشتى پىس خۆشە كرابوو،
بەلام قسەى ساختر ئەۋەيە: ھەر دەبى بشۆردى بابە دەرمانى پاكىش
خۆشە كرابى، وەك جەۋتو تال ھەنارو مازوو و خوئ.

ئەومەندە ھەيە کە پيستی سەگو بەرازو بەچکەیان و بەچکەي دوورەگیان لە دەباخ نای، چونکە ئەم دووہ لە کاتی ژياندا پيسن، خوشەگرن پيستی پاک دەکاتەوہ کە بەھۆی مردنەوہ چەپەل بووبی، شتی کە لە ژياندا پاکی ھەل نەگرێ دیارە لە پاش مردن زیاتر پاکی ھەلناگرێ.

ه) نيسكو مووی مردار:

مردار: گیاندارێکە لە ژياندا نەمايی و بەپيی شەری خوا سەرنبەرابی، کەواتە: گیاندارێ گوشتی نەخوړی باسەريش بېرێ ھەر مردارە، ھەر وە گیاندارێ کە چەقۆی لە سەربو و سەربابی، بەلام سەربېرنەکەي لەسەر دەستووورو یاسای شەریعت نەبێ ھەر مردارە. مردار ھەموو بەشەکانی لەشی پيسە، وەك گوشت و پيستی و خوری و مووی بەپيی نایەتی: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ - سورة المائدة - ۳/۵}. واتە: ئەي موسلمانینە! مردارەوہبوو لەسەر ئیوہ حەرام کراوہ چونکە حەرامکردنی شتی کە لەزاتی خویدا حەرام نەبێ و خواردنیشی زیانی نەبێ نیشانەي ئەوہیە کە پيسە، بۆیە دەئین: خواردنی گوشتی مردار زیانی نیە، چونکە ئەگەر زیانی ببوایە بۆ ناچار رەوا نەدەبوو. وە بەپيی نایەتی: {إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ - سورة الأنعام - ۱۴۵/۶}. واتە: مەگەر ئەو قەدەمغەکراوہ مردارەوہ بووبی، یاخوینی رزاوبی، یا گوشتی بەرازبی، چونکە بەراستی ئەوہ چەپەلە. چەپەل و پيسیش یەکن، راناو لە

(فانه) دا دهگه پټه وه بو کومه لهی ناوراوه گان، که یه گیکیان مرداره وه بویه، وهکی تریش ئیسک و موو خوری و کولک و په پ به بی گومان داده نرین به پارچه ی مرداره وه بویه، له بهر نه وه هه موویان چه رامن. هه شیه دمه رموی: موو به مردنی پیس نابی چونکه ژيانی تیادا نیه، به نیشانه ی نه وه کاتی دهیتاشن گیاندار هه ست به هیج ناکاو ئیشی بی ناگا، هه روا نه م فه رمووده یه ییش دهکا به به لگه: ۰ پیستی مردار نه گهر خو شه کرا دهستی لی بدهی قه ی ناکا، هه روا دهستان له خوری و مووه که ی له پاش مردنی قهیدی نیه) (داره قوطني گیراویه ته وه).

ههر پارچه یی له زیندوو جیا بیته وه ریك وهك مردوو دهکی وایه، نه گهر مردووی نه و گیانداره پاکبی نه و پارچه یه ش پاکه، وهك پارچه ی مرو فو ماسی و کولله، نه گهر مردوو دهکی پیس بی نه و پارچه یه شه پیسه، وهك پارچه دووگی له مه پټکی زیندوو جیا بو بیته وه، یا وهك ئاره ق و مووی نه و گیاندارانه که گوشتیان ناخوری، به لام هه رشتی که گوشتی بخوری موو خوری و کولک و په ره که ی پاکه، به پیی یه کگرتن و ئیجماعی زانیانی ئایین، یه زدان دمه رموی: {وَمِنْ أَصْنَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ - سورة النحل - ۸۰/۱۶}.
واته: هه روا خودا به سروشت خستوویه ته ناو دلتانه وه که بو سوودو خوش گوزمرانی خو تان، له خوری مه پو له کورکی و شترو له مووی بز، رایه خو پیخه فو شمه کی ناو مال و بهرگو و پو شاک دروست بکه ن، که تا کاتی دیاری کراوی خو یان ده بن به مایه ی رابواردنی ژيانی جیهان بو تان). مه به ست له م قسه یه نه و تووک و مووه یه که له پاش سه رب رین کو ی ده که نه وه، یا له کاتی ژيانی ئاژه لدا و مری ده گرن، وهك واته: باوه که

بهزیندوویی هه موو جارئ له کاتی خۆیدا خوری و مووی ئاژه‌ل دهبهرنهوه. وه‌ئ ئه‌گهر له‌شتئ له مانه به گومان بووین، که پارچه‌ی ئاژه‌لی پاکه یا هی بیسه؟ نهوه برپار دهمین که پاکه، چونکه شت له بهنهره‌تدا پاکه، گومان کردن له بیسی، شتیکی تازمیه‌و په‌یدا بووه، به‌پیی بناغه (ئه‌صل) بی بیسی نه‌بووه، پاکی هه‌بووه.

به‌لام به‌ههر حال مووی ناده‌می و پارچه‌ی ناده‌می له حالئ ژیان و مردنیدا پاکه، چونکه خوا دمفه‌رموئ: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ}.

٦) به‌کاره‌ینان و راگرتنی قاپ و قاچاخ:

به‌کاره‌ینانی دمفری زیرو، له خواردن و خواردنه‌وه‌دا، بۆ پیاوو ژن یاساخه، له‌بهر ئهم فهرمایشته‌ی {مرویه‌ خوا له‌سه‌ربن}: (ههر که‌سی له حاجه‌تی زیرو زیودا شت بخوا پاشت بخواته‌وه، نه‌وه خوش خوش هلبو هوو ئاگری دۆزه‌خ هه‌ل دمزیژیه‌ ناو ورگی خۆیه‌وه‌دا) خودا له شتی واو له ههر شتی که ده‌بی به‌هووی شتی وا په‌نامان بدا.

هه‌موو به‌کاره‌ینانیکی تریشیان نادروسته‌و یاساخه، وه‌ک ئیمامی نه‌وه‌وی {ده‌مه‌ته‌ خوا له‌بنا} له شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمدا ده‌فرموئ: (هاورپییانی ئیمه، له زانایانی ریبازی ئیمامی شافیعی {ره‌زه‌ خوا له‌بنا} دمفه‌رموون: یه‌کگرتن و ئیجماع هه‌یه له‌سه‌ر قه‌ده‌مه‌کردنی خواردن و خواردنه‌وه‌و گشت به‌کاره‌ینانیکی تری حاجه‌تی زیرو زیو.. تا ئه‌وئ که دمفه‌رموئ: بۆ ئه‌مه‌یش پیاوو ژن چون یه‌کن، به‌بی راجیاویی و خیلاف، به‌لام ته‌نیا بوژن دروسته‌ که، هی زیو یا هی زیو له خۆی بدا، به

مەبەستى خۇرازا نەنەۋە بۇ مېردەكەي، يا بۇ ئاغاگەي، ئەگەر
كەنەزەك و گورجى بوو). قەسەي نەۋەۋى لەگەل كەمى گۇپرايىدا لېرەدا
تەۋاۋ.

ھەروا دروست نىيە كە بەم حاجەتەنە دووكانو ھۆدەۋ ناۋمالو
دېۋەخان و شتى تىرى وا برازىنرېتەۋە. بگرە فەرمايشتى ساخ ئەۋەيە كە
راگرتنى ئەم دوو جۆرە حاجەتە بەبى بەكارھىنانىش نادروستە، چونكە
شتى كە بەكارھىنانى دروست نەبى راگرتنىشى نادروستە، ۋەك ئامىرى
گالتەۋ گەپ و كەرەستەي يارى و گەمەي نارەۋا، سەرەپراي ئەمەيشە
ھەرشتى لە بناخەدا حەرەمبى تەماشاكردنىشى حەرەمە. بۆيە دروست
نىيە بۇ ۋەستاكە ئەم جۆرە حاجەتەنە دروست بكا، ۋە لەسەر
دروستكردنەكەي كرىي ناكەۋى، چونكە كرىنى شتى وا تاۋانە.
ھەركەسىكىش ئەم جۆرە حاجەتە بشكىنى تۆلەي شكستەكەۋ فەرەقى
نرخى ساخ لە چاۋشكاۋداي لەسەر نىيە، كە پىي دەگوترى (ئەرش؛
بزاردننى شكستىي: زەدە بژىۋىي) بۇ كەسەش دروست نىيە كە داۋاي
بزاردننى ئەۋەي لىبكا، يا بچى لاي ستەمكارى داۋاي لەسەر تۆمار بكا.
حاجەتى تىرىش ئەگەر بە نىيازى جوانى بەزىو پىنە كرابوو،
بەكارھىنانى و راگرتنى نارەۋايە، خوا پىنەكە بچووكىي يا گەۋرەبى،
بەلام ئەگەر پىنەكە بچووكبوو ۋە بەقەد پىۋىستبوو ئەۋە لەبەر
بچووكى نادروست نىيە لەبەر ناچارى ناپەسەندىش نىيە، لەم بارەيەۋە
ئەم فەرەمۇدەيەش ھەيە كە بوخارى لە عاصىمى ئەۋەلەۋە
دەيگىرېتەۋە دەفەرەمۇي: (جامە ئاۋە پىخۇرەكەي پىغەمبەرم دى، لەلای
ئەنەسى كورى مالىك بوو (رەزەۋەۋە لىبە) قلىشىكى تىۋوو بوو، ئەنەس تالى

سیمى زیوى تیگرتبوو، ئهنهس (رهزاه خواه لایبه) دهیغهرموو: بارهها جار به دهستی خوّم لهم جامه‌دا خواردنه‌وهم دمرخواردی پیغه‌مبه‌ر داوه) وه‌لّ به هیچ رهنگی به‌کاره‌یانی حاجه‌تی به زیږ پینه‌کراو دروست نیه!

٧) سیواک:

موسلمان سوننه‌ته به په‌لکه‌دار سیواک، یا به‌هه‌ر شتیکی زبری پاکی تر، جگه له په‌نجه‌ی خو‌ی، سیواک بکا، دهم و ددانی به فورچه بشوړئ، بیهینی به باری پانی ددانه‌کانیدا، له دهر و ناووه، وه به‌باری دریژی زمانیدا، بۆ لابرندی به‌لخ و گوږانی تامی دهم، سیواک گشت کاتی سوننه‌ته، مه‌گه‌ر بۆ روژوووه‌وان، بۆ نه‌و له‌پاش نیومړؤ باش نیه و ناباشه، سه‌روه‌ر (درووه خواه له‌سه‌رب) ده‌فه‌رموئ: (سیواک و فرچه‌کردنی دهم و ددان هم هوی پاکی دهم و ددانه و هم هوی رهمانه‌ندیی په‌روم‌دگاره) (ئیبنو خوزیمه و ئیبنو حه‌بان و به‌یه‌قی و نه‌سانی به رشته‌یه‌کی ساخ – ئیسنادیکی سه‌حیح – گیراویانه‌ته‌وه) سیواک و دهم فرچه‌کردن لهم کاتانه‌دا گه‌لّ په‌سه‌نده:

١) له‌کاتی گوږانی تام و بو‌نی ده‌مدا، وه‌ک به‌هوی بو‌نی ناخو‌شی سیرو پیازو شتی واوه په‌یدا بووئ.

٢) له‌کاتی هه‌لسان له‌ خه‌وا، له سه‌حیحی بوخاری و سه‌حیحی موسلیمدا، که ناودارن به سه‌حیحه‌ین، ده‌فه‌رموئ: (یاسای پیغه‌مبه‌ر (درووه خواه له‌سه‌رب) وابوو که به‌شه‌و هه‌لده‌سا له‌خه‌و بۆ شه‌ونویژ سیواکی له ده‌می راده‌دا) له گیرانه‌وه‌یه‌کا: (حه‌زمت کاتی له‌خه‌و هه‌لده‌ستا سیواکی ده‌کرد).

۲) له کاتي هه ناسان بۆ نويز دابه ستن. چونکه دمفهرموي (درووده خواو له سربې): (نه بادا نازارو زه حمه تي ئومه تم بدهم، دهنه فهرمانم پيډه گردن که بۆ هه موو نويزي سيواک بکه ن۱) (شيخي بوخاري و شيخي موسليم گيړاويانه ته وه) عائيشه يش (ره زاه خواو ليښه) دمفهرموي: حه زره ت (درووده خواو له سربې) دمفهرموي: (دوو رکات نويز له گه ل سيواک گردندا له حه فتا رکات گه وره ترن که به بي سيواک گردن بکړين؟) (نه بو نه عيم گيړاويه تيه وه، پياواني رشته که ي جيگه ي متمانه ن، داره قوطنيش گيړاويه تيه وه، دهيله ميش له موسنه دي فيرده وسدا).

۴) له کاتي گرتنی ده سنيژدا، له بهر فهرمووده که ي حه زره ت (درووده خواو له سربې): که دمفهرموي: (نه بادا ئومه تم تووشي سه خله تي و زه حمه ت بکه م، نه گينا بۆ گرتنی هه موو ده سنيژي فهرمانم پيډه گردن به سيواک گردن) (نه سائي و ئيبنو مه جه گيړاويانه ته وه).

۵) له کاتي ده سپيکدرني خویندنې قورئاندا. چونکه له شويڼي سيواک بۆ نويز خویندن سوننه ت بي که بريتييه له خویندنې هه ندي قورئان و خویندنې ديکري تر، دياره که بۆ قورئان خویندنې په تي سوننه ت تربې، گه رچي سيواک گردن به هه موو شتيکي زبري لابه ري پاک ده بي، به لام به داري سيواک خيرتره، سيواک سوودي زوره: پوک توند ده کاته وه و ددان ساخله م ده کاو ده سگاي هه رس و هه زم به هيژ ده کاو، گميز گردن خيرا ده کاو، ده م و ددان پاک و خاوين ده کاته وه، ده بي به مايه ي رمزي خواو، پيري و ده خاو چاره ي مروفا گه شو نووراني ده کاو، گه شه و په ره به هو شياري ده داو، پاداشتي باش دوو چه ندان ده کاو، له کاتي

گیانہ لاندہ گیانگیشان ناسان دکاو، لہکاتی سہرمہرگا شایہتمان یادی
موسلمان دمخاتہوہ).

سوننہ تہ دامہ زراوہ کانی سیواک: ئەمانەن، شۆردنی سیواک و
فرچەکەییە لە پێشو باشی سیواککردنەکەدا، بە دەستی راستی بیگری،
بەلای راستی دەمی دەست پێبکا، سیواکەکە بەیئنی بە ئاسمانەیی
مەلاشویداو بەسەر تەووقە کاکیلەکانیدا، وەدریژیەکەیی یەک بستبی، ھەر
کەسێ ددانى نەمايى بۆی ھەییە بە پەنجەیی خۆی سیواک بکا، بە پێی
فەرموودەکەیی عائیشە {رەزائە خوا لیبە} دەفەرموی: {گوتم: ئەی پێغەمبەری
خودا! مەرقۇقى وا ھەییە ددانى نەماو، ئایا سوننەتە سیواک بکا؟
فەرمووی: بەئێ، عەرزیمکرد چۆن چۆنى بیک؟ فەرمووی: پەنجەیی خۆی
بەيئنی بە ناوی دەمیدا) (تەبەرانى گێراویەتەوہ).

٨) دەسنویژ:

دەسنویژ مەرجگەل و فەرزگەل و سوننەتگەل و بەتاکەرەوہ گەل
ھەیی. مەرجەکانی ئەمانەن و بەیئ ئەمانە دانامەزری: ئیسلامەتی و
فامین (تەمیز) و پاکیتی ناوگەو، نەبوونی نیوانی لەبەرچاو، وەک
پەردە چلکێکی وا کە نەھیلێ ناوگە بگاتە سەر پێست، ھەروەھا
نەبوونی بەرھەڵستی شەری، وەک بێنویژی و زەییستانی، ھەروەھا
داھاتنی کات بۆ کەسی ناچار، وەک ژنی ھەمیشە بێنویژو کەسێ میزو
شتی وا رانەگری، چونکە خۆپاککردنەوہی ئەم جۆرە کەسانە پێی
دەگوتری: خۆپاککردنەوہی ناچاری، دیارە ناچاریش تا کاتەکەیی نەیت
پەیدا نابێ.

فەرزو پێویستییهکانیشی ئەم شەش شتەن: یەكەمیان نیهتەیانە، بەپێی ئەم فەرمايشتهی سەرەدەر (دروودە خواوە لەسەربە) گە دەفەر موی: (هەموو کردەوهی بە پێی نیازو نیهتەگەیهتی و هیچ کاری بەبی نیازو خواستی دڵ دانامەزێ) (هەردوو شیخ - واتە: بوخاری و موسلیم - گیراویانەتەوه). کاتی نیهتەیان لەگەڵ دەسپێکردنی شۆرینی یەكەم بەشی روخساردايه، نیت و نیاز ئەوهیه لە دایدا نیازی دەسنوێژگرتن بێن، بۆ ئەمۆنە بە دەم و دڵ بێ، یا هەر لە دایدا بێ: نیازم هیه بێدەسنوێژی لەسەر خۆم لادەبەم، یا نیهتم هیه نوێژ لە خۆم حەلال دەكەم، یا نیهتمە فەرزی دەسنوێژ بەجی دەهێنم.

دووھەمیان: شۆرینی روخسارە، وەك زاتی مەزن دەفەر موی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ - سورة المائدة - ٦/٥}. واتە: ئەو موسلمانینە! کاتی ویستتان راست ببنەوه بۆ بەجی هێنای نوێژەكانتان روخسارتان بشۆرن، ئەوجا هەزدوو دەستان لەگەڵ هەر دوو ئانیشتاندا بشۆرن، وە بەئاویکی تازه دەستی تەر بهینن بەسەر سەرتانداو سەتان تەرکەن، ئەوجا پێكانتان هەتا دەگاتە هەردوو قولاپەكانتان بشۆرن). رووبەری روخسار بە باری درێژیدا، لە جیگەیی سەوزبوونی مووی سەرەوه دەست پێدەكا هەتا ئاخری چەناگە، لە باری پانیش ناوەندی هەردوو گوێچكەیه. پێویستە لە کاتی شۆرینی روخساریدا شۆرینی هەموو بەشەکانی برۆو برژانگو گیسوو و میل و هەموو موویەکی تر، بەلام مووی روو (عارض) و مووی ریش ئەگەر تەنك بوون پێویستە دەرەوهو ناوەوهیان لەگەڵ پێستەكەدا

بشۆردری، ئەگەر پڕ بوون هەر رووی دەرەو میان پێویستە بشۆردری.
مووی تەنک ئەوەیە پێستەکە لە ژێرەو دیاریی.

سێهەمیان: شۆرینی هەردوو دەستە هەتا سەر هەردوو سەر ئانیشک،
بەپێی ئایەتەکەی پێشو، بەلگەیهکی تریش هەیه: جابیر {رەزای خوا لەسەرین}،
دەفەرموی: بە چاوی خۆم پێغەمبەرم دی ناوی دەسنوێژەکەی دەکرد
بەسەر سەر ئانیشکەکانیدا، ئەوجا فەرمووی: {ئەو دەسنوێژە کە
مەرجی دروستبوونی نوێژە لەلای خوا ئەمەیه} {دارە قوطنی و
بەیهەقی}. ئانیشک ئەو سەرجمگەیهیه کە دەکوێتە نیوانی قۆل و
باسکەو، پێویستە ئاوێکە بگا بە هەموو مووێکەو بە هەموو پێستەکە،
تەنانەت ئەگەر لە ژێر نینۆکا چلک کۆبووبووه، نەیدەهێشت ئاوێکە
ژێرەکەی تەپکا ئەو نە دەسنوێژیکەی دادەمەزرێ و نە نوێژەکەی
دروستە.

چوارەمیان: تەپکردنی سەر، بە کەم و زۆر دێتەجی، بەپێی
فەرموودەکەی موغیرە {رەزای خوا لەسەرین}: جاری پێغەمبەر {دروودە خوا لەسەرین}
دەسنوێژی گرت دەستی تەپێ هیئا بەسەر مووی پێشەسەریداو بەسەر
مێزەرەکەیداو بەسەر هەردوو خوقفەکەیدا. {موسلیم} چونکە ئەگەر
تەپکردنی هەموو سەر مەرج بوایە، سەرۆەر {دروودە خوا لەسەرین} بە
تەپکردنی مووی پێشەسەری قنیااتی نەدەکرد، وەک تریش ئەگەر کەسێ
بۆ دلدانەو دەستی هیئا بەسەر تەوقەسەری هەتیودا بەوەهیش دەگوتری
کە دەستی هیئاو بەسەریدا.

پینجه میان: شۆرینی هەر دوو پییه، له گه‌ل هەردوو قاپه
 رمقه‌له‌کاندا، به‌پێی نایه‌تی: (وارجکم الی الکعبین) قاپ یا قاپه
 رمقه‌له، یا قوله‌پێ، ئیسقانیکی رمقه‌له‌ی به‌رزه به‌م دیوو به‌و دیوی
 قاجه‌وه، له نیوانی لاق و پیدایه، هەر قاجه‌ی دوو قوله‌پێی هه‌یه، له
 فه‌رمووده‌ی ساخدا دمفه‌رمووی: (ئینجا قاجی راستی هه‌تا هەردوو
 قاپه‌رمقه‌له‌ی شۆرد، ئه‌وجا به‌و چه‌شنه‌ پێی چه‌پیشی شۆرد) نوعمانی
 کو‌ری به‌شیریش {هه‌زا‌ه‌خواه‌لیت‌ه‌} فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر {ه‌رو‌وده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌}
 فه‌رمووی: (ریزه‌کانتان راست بکه‌نه‌وه) ئیتر ئیمه‌یش شانمان دهنووسان
 به‌ شانی یه‌کتیرییه‌وه‌و قوله‌پیشمان ده‌لکان به‌ قوله‌پێی یه‌کتیرییه‌وه‌
 (بوخاری).

ده‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی نوعمان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ که هه‌موو
 پییه‌ک دوو قاپه‌ رمقه‌له‌ی هه‌یه.

شه‌شه‌ میان: ریزلیگرتنه (ته‌رتیب) واته‌: به‌جیه‌ینانی شۆردنی
 ئه‌ندامه‌کان له‌سه‌ر ئه‌م ریزه‌ی باسکرا: روخسار، ده‌ست، سه‌ر، قاج.
 پێویستبوونی ریزلیگرتن یا له‌ نایه‌ته‌که‌وه‌ وه‌رده‌گیری، له‌سه‌ر رای ئه‌و
 زانیانه‌ی که دمفه‌رموون: واوی عه‌طف بۆ ریزلیگرتنه، یا له‌ کردارو
 گفتاری چه‌زمت خۆی {ه‌رو‌وده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌} چونکه‌ شتی وا له‌ پیغه‌مبه‌ر
 {ه‌رو‌وده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌} نه‌گێڕدراوه‌ته‌وه‌ که ئه‌م ریزه‌ی پێش و پاش کردبێ،
 به‌لگه‌و جارێ چه‌زمت {ه‌رو‌وده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌} له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه‌ ریزی له
 شۆردنی ئه‌ندامه‌کانی ده‌سنوێژ گرتو فه‌رمووی: (ئهو ده‌سنوێژه‌ی که
 مه‌رجی دروستبوونی نوێژه‌ لای خوا ئه‌مه‌یه‌) (بوخاری). له‌

فەرموودەھەکی تریشدا دەفەرموئ (مروودە خاۋا لەسەربەدا): (ئەو دە پێش بخەن کە خوا پێشی خستوو) (نەسانی بە رشتەھەکی ساخ گێراویەتەو) دیسان لەبەر ئەو دەیش کە خودای گەورە - سەر کە ئەندامیکە لە دەسنوێژدا تەر دەکرئ نەك دەشۆردرئ - دایناو لە نیوانی ئەو ئەندامانەکی کە دەشۆرئ، وە بەم کارە ریزی ئەندامە هاوچەشنەکانی پچراندوو، جەرەبیش کە قورئانە کە بە زمانی ئەوانە، ئیشی وا ناکەن ئەگەر قازانجیکە نەبێ،

ئەو قازانجەش لێردا پێویستبوونی ریزلێگرتنە، ھەروا لەبەر ئەو دەیش کە مەبەست لەم ئایەتە روونکردنەو دە چۆنیەتی دەسنوێژی پێویستە.

٩) سوننەتەکانی دەسنوێژ:

١) سوننەتە بۆ دەسنوێژ گر لە سەرەتاو ناوی خودا بەیئنی، بەیھەقی بەرشتەھەکی چاک (اسناد جید) گێراویەتەو: کە حەزەرت (مروودە خاۋا لەسەربەدا) دەستی نایە ناو حاجەتەکەو (ئەو جا پەیتا پەیتا ئاو لە نیوانی پەنجەکانیاو ھەلەدەقولا) ئینجا بە ھاوڕێیانی خۆی فەرموو: (بە پێرۆزی ناوی خودا دەست بکەن بە دەسنوێژ گرتن لێی) لە فەرموودەکی ساختا دەفەرموئ: (ھەر کاریکی بایەخدار بیسمیلائی لێنەکرئ گولەکەو بیفەرە!) واتە: ناتەواو بیپیتە.

٢) سوننەتە بەروپشتی ھەردوو دەستی، بەر لە کردنیان بەناو ئاو کەدا بشۆرئ، چونکە چۆنیەتی دەسنوێژی پێغەمبەر (مروودە خاۋا لەسەربەدا)

ئاوا باس گراوه، له بهر ئهم فهرمووده ئهوسى كورى ئهوسيش كه
دمفهرموى: (سهرنجم داوه جه زومت {درووه خواه له سهرين} كه دهسنويژى
دهگرت له پيشدا سىجار ههر دوو دهستى خوى تامووچهكانى دهشورد)
(ئهحمهد) له سهححه پينيشدا ههه: (حومرانى نۆكهري عوسمان
فهرمووى: عوسمان داواى ئاوى كردو له سهر ئهم شيويه دهسنويژى
گرت: له پيشا سى جار ههر دوو له پى شورد) ويتهى ئهم شيويه له
كۆمهلى لهيارانه وه چه سپاوه.

(٢) ئاو له دهم رادان.

(٤) ئاو له لووت رادان وه هنگردن، چونكه خۆشهويست {درووه خواه
له سهرين} واى دهكرد، دهيش فهرموى: (ئهم دهسته له سوننهتن) (موسليم)
جا له ناو ريزى ئهو دهيهدا ئهم دووهى ژمارد: ئاو له دهم رادان و ئاو له
لووت رادان. مهرجه بۆ هاتنهدى ئهم دوو سوننهته ئاو له دهم رادان پيش
بخري، ههروهك سوننهته زيادهروى كرن لهم دوو سوننهتهدا، مهگهر بۆ
كهس كه بهرؤزووبى، بۆ ئهو نابهسهنده.

(٥) دهستهينان به ههموو سهردا، چونكه پيغه مبههر {درووه خواه له سهرين}
وايكر دووه، له بهر ئهوهيش ههتا له مهترسى راجيايى (خروج له خيلاف)
دهرباز ببين، چونكه ههندى زانا دهئين: دهستهينان به سهر ههموو سهردا
فهرزه، ئهوهيش مهترسى ئهوهى ههيه ئهگهر ئهم رايه راست بى
دهسنويژى سهر پيچيكر (مخالف) بهتال بى.

(٦) دهستى تهرهينان به ههر دوو گويچكهدا، به ناويكى تازه،
له پاش مهسحى سهرى، به ديوى دهرهوه ناوه وهياندا، عهبدوئلاى كورى

زەمید دمه‌رموئ: پیغه‌مبهرم بینی ده‌سنوئژی ده‌گرت، به ناویکی تازه له پاش ته‌پرکردنی سه‌ری، ده‌ستی ته‌ری هی‌نا به هه‌ردوو گوئی خویدا (حاکم، به‌یه‌قی) به‌یه‌قی به ره‌شته‌یه‌کی ساخ گپ‌راویه‌ته‌وه، چو‌نی‌تی ئه‌م ته‌پرکردنه نا‌ویه: هه‌ردوو په‌نجه‌ی شایه‌تمانی بخاته هه‌ردوو کونه گوی‌ی و به‌ناو چ‌رچ و لۆچه‌کاندا سو‌وریان پ‌ی‌بدا، هه‌ردوو په‌نجه که‌له‌یشی له هه‌مان‌کاتدا به‌سه‌ر دمه‌رو‌ی گوی‌کانیدا به‌ی‌ن‌ی.

(۷) ئاژ‌نینه‌وه‌ی ریشی پ‌ر، سونه‌ته په‌نجه بخاته نی‌وانی مو‌وی ریشه‌وه، ریشی پ‌ر ئه‌وه‌یه له ژیریه‌وه پ‌ی‌سته‌که دیار نه‌ب‌ی، ئی‌بنو عه‌بباس {ره‌زاه‌خواه‌ای‌ب‌ه‌} دمه‌رموئ: پیغه‌مبهر {مه‌رو‌وه‌خواه‌ای‌سه‌رب‌ه‌} ده‌ستو‌وری وابوو کات‌ی ده‌سنوئژی ده‌گرت به په‌نجه‌کانی ده‌ستی ده‌خسته ریشی (ئی‌بنو ماجه) هه‌روا دمه‌رموئ: جاران پیغه‌مبهر {مه‌رو‌وه‌خواه‌ای‌سه‌رب‌ه‌} له ده‌سنوئژدا ده‌ستی ده‌خسته ریشی، بو‌خاری دمه‌رموئ: ئه‌مه ساخ‌ترین به‌لگه‌ی ئه‌م مه‌سه‌له‌یه. فه‌رمو‌وده‌یه‌کی تری ئی‌بنو عه‌بباس {ره‌زاه‌خواه‌ای‌ب‌ه‌} دمه‌رموئ: جاران پیغه‌مبهر {مه‌رو‌وه‌خواه‌ای‌سه‌رب‌ه‌} کات‌ی ده‌سنوئژی ده‌گرت له‌ژیر ریشه‌وه به په‌نجه‌کانی ده‌ستی ده‌خسته مو‌وی ریشی (ئی‌بنو ماجه).

(۸) ئاژ‌نینه‌وه‌ی نی‌وانی په‌نجا‌کانی هه‌ردوو ده‌ست و هه‌ردوو پ‌ی، به‌پ‌ی ئه‌م فه‌رمو‌وده‌یه‌ی ئی‌بنو عه‌بباس: پیغه‌مبهر {مه‌رو‌وه‌خواه‌ای‌سه‌رب‌ه‌} فه‌رمو‌وی: (که ده‌سنوئژ ده‌گری ده‌ست بخه‌ره ناو په‌نجه‌ی ده‌ست و پ‌یت) (ئی‌بنو ماجه، تیرمی‌ذی) ده‌س خسته ناو چه‌نجه‌ی پ‌ی ناوا باشه: به‌په‌نجه تو‌وته‌ی ده‌ستی چه‌پی له ژیرپ‌یه‌وه، له په‌نجه تو‌وته‌ی قا‌چی راستیه‌وه ده‌ست پ‌ی‌ب‌کا و به‌ریز پ‌یا‌اندا بر‌وا هه‌تا له په‌نجه تو‌وته‌ی

قاچى چېپەۋە دەر دەچى، ئازىنەۋە پەنجەكانى دەستىش بەۋە دەبى
كە بەناۋىەكا تىكىان پەرىنىۋ بىيانجولتىنى.

۹) پىغشتنى لاي راست لە سەر لاي چېپ، لە ھەموو شۆردن و
گېردەۋى دەسنوئىژدا لاي راست بختە پىشى لاي چېپەۋە، بەپى
فەرمايشتەكەى (دروودە خواە لەسەربە) (كاتى دەسنوئىژ دەگرن بە ئەندامە
راستەكانتان دەست پى بکەن) (ئەبو داوود، ئىبنو ماجە، ئىبنو خوزمىمە،
ئىبنو حەببان) ئىبنو خوزمىمەۋ ئىبنو حەبان بە فەرموودەيەكى
ساخيان داناوە. عائىشەيش (رەزەۋە خواە لىبە) دەر موى: پىغەمبەر (دروودە خواە
لەسەربە) لە کردنى ئەم شتانەدا ھەزى لەۋە بوو كە لاي راستى پىش بخت:
لە پىلاۋ لەپىکردن و لە قز شانەکردن و لە دەسنوئىژ گرتنداۋ لە ھەموو
كارىكى گىرنگىدا) (پەسەندى ھەردوۋ لايە - بوخارى و موسلىم
گىراۋيانەتەۋە).

۱۰) سوننەتە سى جار كرنەۋە شۆردن و تەرکردنى ئەندامەكانى
دەسنوئىژ، بەپى فەرموودەكەى عوسمان (رەزەۋە خواە لىبە): پىغەمبەر (دروودە
خواە لەسەربە) دەسنوئىژى گرت و ھەموو ئەندامەكانى دەسنوئىژى سى جار سى
جار شۆرد) (موسلم) لە گىرپانەۋەيەكى ئەبو داوود لە عوسمانەۋە:
پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) سى جار دەستى تەرى ھىنا بەسەر سەرىدا، لە
گىرپانەۋەيەكى ئىبنو ماجەدا: دەلى: ەلى (رەزەۋە خواە لىبە) دەسنوئىژى گرت،
سى جار سى جار، ئەندامەكانى دەسنوئىژى شۆرد، ۋە فەرموۋى:
دەسنوئىژى پىغەمبەرىش (دروودە خواە لەسەربە) ئاۋابوو.

۱۱) سوننەتە شۆردنەكە بەرو دوابى، پىش ئەۋە ئەندامى پىشو
ۋشك بىيئەۋە دەست بكا بەئەندامى دوا ئەۋ، چونكە پىغەمبەر (دروودە خواە

لهسهره: وایکردوه، ههتا له مهترسی راجیاییش دهربازبین. سوننهته
لهپاش لیبونهوه دهستهکانی رانهوهشیئ، به پئی فهرمایشتهکهی (مرویه)
خواه لهسهره: (کاتی له دهنویژبوونهوه دهستان رانهوهشیئن، چونکه شتی
وا دهبی به باوهشیئی شهیتان) (ئیبنو ئهبی حاتم و کهسانی تر
گیژاویانهتهوه) لهبهر ئهوهش کاری وا بوئی بیزابوونی له خواپهرستی
لی دئ، سوننهته له پاش بیسمیلاکردن ئهمهیش پتربکا: (اللهم اغفر لی
ذنبی ووسع لی فی داری وبارک لی فی رزقی: خودایه! له گوناهم
خۆشبهو گوشادی بخهره مالم و پیتو فهر بخهره روژیم) (تیرمیزی له
ئهبو هورهیرهوه). سوننهته که ئهنگوستیلهیش له شوینی خوئی
بلهقیئی، ئهگهر ژیرهکهی تهر دهبوو، دهنه دهبی دایکهئی و لهقاندن
بهسنیه سوننهته به شوژدنی لای سهرووی رووی دهست پیبکا، و له
پیشه سهریهوه دهست بکا به تهرکردنی سهری، وه بهنووی پهنجهی
دهست و پیی، دهست پی بکات، ئهگهر خوئی ناوی دادهکرد بو خوئی، بهلام
ئهگهر کهسیکی تر ناوی هکرد به دهستیدا له ئانیشکهکانیهوه دهست
پیبکا، وه ناوی دهنویژمهکی لهو (مودد) ئ کهمتر نهبی، وه له ناو
بهکارهیناندا دهسلای نهکا، وه له سی جا رتی نهپهری، وه لهکاتی
دهسنویژگرتندا قسه نهکا، وه ئاوهکه شلپ نهکیشی به روویدا، بهئکوو
بهشیینهیی، لهپاش تهواو بوونی کردارهکانی دهنویژمهکه روو بکاته
قیبله و هردوو دهستی بهرزوه بکاو بلی، (اشهد ان لا اله الا الله
وحده لا شریک له، واشهد ان محمدا عبده ورسوله، اللهم اجعلنی
من التوابین واجعلنی من المتطهرین، سبحانک اللهم وبحمدک،
اشهد ان لا اله الا انت استغفرک واتوب الیک) وه ههر لهحالی بهرهو

قیبله‌دا سوورەتی (انا أنزلنا) بخوینى به‌لام لهم کاته‌دا دەستی به‌رز نه‌کاته‌وه. موسلیم (ره‌زاه‌خواه‌لایبە) ده‌گیرێته‌وه: هەر که‌سێ له‌پاش دەسنوێژگرتن بلى: (أشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدا عبده ورسوله) هەر هه‌شت دەرگا‌کانی به‌هه‌شتی بو دهرکێته‌وه، به‌ که‌یفی خوێ له‌ کامیانه‌وه چه‌زبکا ده‌چێته ژووره‌وه) تیرمی‌دی لهم نزایه ئه‌مه‌ی پتر کردووه: (اللهم اجعلنى من التوابين واجعلنى من المتطهرين) حاکمیش (ره‌زاه‌خواه‌لایبە) ئه‌مه‌ی لى پتر کردووه: (سبحانك اللهم وبحمدك أشهد أن لا اله انت استغفرک واتوب اليك).

سوننه‌ته به‌بى به‌هانه‌ی ره‌وا یارمه‌تی له‌ که‌س وهر نه‌گری له دەسنوێژگرتندا، وه به‌بى به‌هانه خوێ وشک نه‌کاته‌وه. واته: به‌ خاوی نه‌ندامه‌کانی دەسنوێژ نه‌سپێ با له‌سه‌ر خو وشک ببه‌وه سوونه‌ته له‌پاش کاتی دەسنوێژی تازه‌وه دوو رکات نوێژی سوننه‌تی دیاری دەسنوێژ بکا، پی‌غه‌مبه‌ر (مروودە خواە لەسەربە) ده‌فه‌رموئ: (هەر موسلمانێ ده‌سنوێژی به‌ جوانی بگری، وه دوو رکات سوننه‌تی پێوه بکا، به‌ باشی دلیان بداتی و بیری له‌ لایان بى، مسوگهر که به‌هه‌شت بو خوێ مسوگهر ده‌کا) (موسلیم). بزانی: ئه‌گه‌ر له‌ناو دەسنوێژه‌که‌یدا گومانى بو په‌یدا بوو که فه‌رزى له‌ فه‌رزه‌کانی دەسنوێژی فه‌رامۆش کردووه، ئه‌وه پێویسته ئه‌و فه‌رزه بکاته‌وه، وه‌هه‌ر چیش فه‌رز نه‌گراوه‌وه دووباره‌ی بکاته‌وه، چونکه بناغه‌ی کار له‌ شه‌ریعه‌تا له‌ سه‌ر نه‌بوونی شته، عه‌ده‌م ئه‌صله، کارو فیعل عاریضه، به‌لام هەر گومانى له‌ پاش ته‌واکردنی ده‌سنوێژه‌که که بوو، له‌یه‌ر فه‌رمایشتی بایه‌خدار کارى پێ ناکرئ، چونکه گومانى وا

زۆره، کارپیکردنی دیزواره، له رواله تیشدا وا دمردهکهوئ که دهنویژ به تهواوی گیرایی! به لام گومان له نیتدا له پاش تهواو بوونی دهنویژیش گهره که بوی بگهریتهوه، سهر له نوئ دهنویژمهکی بگریتهوه.

١٠) تاراتگرتن: استنجاء: خو پاککردنهوه:

پیناسهکهی له شهرعا: (لابردنی پیسی سهر ههردوو رایه، که پیشیان دهگوترئ: پاش و پیش، به ئاو، یا به بهرد، یا به ههردوکیان) حوکه کهی ههرزه، به پیتی فهرمایشته کهی (درووه خواه له سه ربه): (کاتی یهکیکتان دهچی بۆ سهراو باسی بهرد له گهل خۆی ببا، خۆی پینان پاک بکاتهوه، ئیتر نهوه بریتی تاراتگرتن دهکهوئ) (ئه بو داوودو داره قوطنی و ئیبنو ماجه به رشتهیهکی جوانی ساخ گیراویانه تهوه) ئه نه سیش (رهزاه خواه له سه ربه) دهفه رموی: (من و کورپکی له سیهری مندا که پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) دهچوو بۆ سهراو جه و ندمی ئاومان بۆی دهبرد، بهو ئاوه تاراتی دهگرت، وه نه قیزه یه کیشمان له گهل خۆمان دهبرد، پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه) دایده چه قاندو دهیکرد به بهردهم (به ره به ست - سوتره) له کاتی نوێژدا). وا باشتره که خۆی به بهردو به ئاو پاک بکاتهوه، چونکه خه لکی قوبابه ههردووکیان تاراتیان دهگرت، خودا له بهر نهوه ستایشیکردن و فهرمووی: {فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ - سورة التوبة - ١٠٨/٩}. واته: نه م مرگه وتهی قوبا کۆمه ئی پیاوی موسلمانان ساغی پاک و ته میزی تیا به، حمز به پاکی دل و دموون و له شو و جل و شوین ده کهن، له بی دهنویژی و

له شپیسى دوورن، بهسه بۆ سهر بهر زى نهوان كه خودا نهو كهسانه
 خوش دهوى كه حزيان له پاكي و خاوينييه و خويان پاك و خاوين
 رادهگرن) چونكه نهوه بوو كاتى نهه نايهته هات پيغه مبهه (هرومه خواه
 له سه به) له هوى نهه ستايشه، لياني پرسی، عهريان كرد: له پيشدا
 خومان به بهرد پاك دهكهينهوه نهو جا به ناویش تاراتدهگرن) بهززار
 به رشتهيهكى بيهيژ (ضعيف) گيپراويهتهوه، بهلام نهوهوى به راستى
 نازانى و دهه رموى: زانايانى شهرع ناوا دهگيپنهوه، كه چى له كتيبهكانى
 دهديسدا شتى وانويه، بهلكوو نهه ميان تيايدايه: (بهناو خومان پاك
 دهكردهوه) (نههمهه، ئيبنو خوزيمه) وا باشه له پاساودانى باشترينيدا
 بگوترى: (زاتى پيساييهكه به بهردهكه لا دهچى، نهسه رهكهشى به ناوهكه
 لادهچى، ئيتز دهست چهپهلاوى نابى). نهگهه تاراتگر ويستى ههه به
 يهكيكيان پاك بكاتهوه، باخوى بهناو پاك بكاتهوه باشتهه، چونكه نهو
 ههه پيساييهكه لادهبا، ههه خوى نهسه رهكهى لادهبا، بهلام بهردهكه ههه
 خودى پيساييهكه لادهبا، نهگهه تاراتگرتن به بهردبوو پيويسته بهسى
 بهردبى، نهگهه بهسى بهرد پاك نهبووه پيويسته بهزياتر خوى پاك
 بكاتهوه، مههه بوونى سيبههه بهپي فهرموودهكهى پيشووه: (كاتى
 يهكيكتان دهچى بۆ سهراو با سى بهرد لهگهه خوى ببا) خوپاكردنهوه
 ههه مههه نيه به بهرد بى، بهلكوو به ههه شتى كه پاك و وشك بى و
 پيسى ههه بكهنى و ريژى نهه دهه بهلام به بهردى تهه شتى پيس و
 شتى ساف (وهه قاميش و شووشه) نابى. ئيبنو مهسعود (ههه خواه ليتبه)
 دهه رمى: جارى ههه زههه (هرومه خواه له سه به) رويشت بۆ سهراو، بهمنى
 فهرموو كه سى بهردى بۆ بههه، منيش دوو بهههه دههه كهوت، ههه

چەند گەرام بۇ بەردى سېھەم دەستەم نەكەوت، لەبەر ئەوۋە دوو بەردو
تەپالەيەكەم بۆى برد، دوو تەپالەكەى فەرداۋ فەرموۋى: (تەپالە
چەپەلە!) (بوخارى) بۆيە بەشتى رىزدارىش نابى، ۋەكوو كولئىرو
ھەموو خواردەمەنىيەكى ترى ئادەمىزاد، يا خواردەمەنى جنۆكە ۋەك
ئىسقان، لەبەر ئەم فەرموۋدەى مسلىم: (حەزروت {مروودە خواە لەسەربە:} رىگەى
نەدەدا تارات بە ئىسك بگىرى، دەيفەرموۋ: چونكە ئىسك خۇراكى برا
جنۆكەكانى ئىۋەيە!).

مەرجى بە كارھىنانى بەردو ۋىنەى بەرد ئەمەيە: شۈنەپىسەكە
ۋشك نەبۇبىتەۋەو پىسىيەكەيش لە جىگەى ئاسايى خۆى لای نەدابىۋ
شتى بېگانەى ترى نەھاتبىتە سەر، دەنا دەبى تاراتەكە بەس بە ئاۋبى،
يا بە بەردو بە ئاۋبى، بەردى تەنيا بەس نىە).

۱) دەستۋورى سەراۋەردن:

۱) نادروستە بۇ سەراۋەرلە چۆلەۋانى، ئەگەر پەنايى نەبوۋ،
روۋكردن ۋ پشتركدن لە زوۋگە، بەپىي فەرمایشتەكەى {مروودە خواە لەسەربە:}
(كە دەچنە سەر پىشاۋ، بۇ پىسايى يان بۇ گمىز، نە روۋبەكەنە روۋگە
(قىبلە) ۋ نە پشتى تىبەكن، بەلام روۋبەكەنە ئەم لاۋ لا) (شەيخان) ھۆى
ئەم نادروستىە ئەمەيە: بەرى روۋگە شكۆمەندە، دەبى شكۆمەندىيەكەى
بپارىزرى، بەپىي فەرموۋدەكەى سوراقەى كورپى ماليك {رەزەە خواە لىبە:}
دەيگىرپىتەۋە كە دەفەرموۋ: بە گۈيچكەى خۆم لە زارى پىرۋى سەرۋەرم
ژنەۋت دەيفەرموۋ {مروودە خواە لەسەربە:} (كاتى كەسىكتان دەچى بۇ سەراۋ

بارىزى قىبلەى خۋاى گەۋرە مەزىن بگرى، با روۋنەكاته روۋگە. بەلام نەۋەۋى دەفەرمۇى: ئەگەر لەبەر دەمىيەۋە داپۇشەرى (ساترى) ھەبوۋ، دوو سىيەكى گەزى بەرز بوۋ، خۇشى بەقەد سى گەز يا كەمتر لىيەۋە نىزىك بوۋ، ئەۋە روۋكردن تىيى دروستە، ئىتر چ لەناۋ سارادا بى، چ لەناۋ خانوۋدا بى، روۋكردن و پشت كوردنە روۋگە لەناۋمالدا بۆيە ھەرام نىيە لەبەر ئەم فەرموۋدەيەى ئىبنو عومەر: فەرموۋى: ئىشم ھەبوۋ چوۋمە سەر سەربانەكەى ھەفصەى خوشكم كە ژنى پىغەمبەر (ەرۋەدە خۋاى لەسەربە) بوۋ، پىغەمبەرم دى خەرىك بوۋ روۋ بە شام دەستى بە ئاۋ دەگەيانندو پىشتى كوردبوۋە روۋگە. (كۆمەلەكە گىراۋايانەتەۋە — بوخارى، موسلىم، ئەبو داۋود، تىرمىزى، نەسائى) شافعىش (ەرۋەدە خۋاى لىيە) دەفەرمۇى: روۋكردن و پىشتكردن لە روۋگە لەدەشت نادروسە نەك لەناۋ مالدا. مەرۋانول ئەصفەرىش (ەرۋەدە خۋاى لىيە) دەفەرمۇى: ئىبنو عومەرم بىنى حوشترەكەى لە بەردەمىيەۋە لە روۋى قىبلەۋە يىخ دابوۋ، ئەۋجا بەرەۋە وشترەكە گمىزى دەكرد، ەرزىم كەرد: ئەى باۋكى ئەۋرەھمان! خۇشتى ۋا نەى لىكراۋە؟ چۆن تۆ دەيكەى؟ فەرموۋى: شتى ۋا لە بۇشايدىدا، لە شۆينى بەربەرەلادا نەى لىكراۋە، بەلام ئەگەر لە نىۋانى تۆۋ نىۋانى روۋگەدا شتى ھەبى كە پەردەت بۆ بكا ئەۋا قەيناكا) ئەبو داۋودو ھاكەم گىراۋايانەتەۋە.

۲) پارىز بكا لە گمىزكردن لە ناۋ ئاۋى راۋەستاۋدا. پىغەمبەر

(ەرۋەدە خۋاى لەسەربە) دەفەرمۇى: (كەستان قەت گمىز مەكەنە ئاۋى راۋەستاۋدە) جابىرىش (ەرۋەدە خۋاى لىيە) دەفەرمۇى: پىغەمبەر (ەرۋەدە خۋاى لەسەربە) نەى دەكرد كە لەناۋ ئاۋى راۋەستاۋدا گمىز بكرى (موسلىم،

نەسائى) ئەم نەيى لىكردنەيش ئاۋى كەم و زۆرى دەگرىتەۋە، چۈنكە شتى ۋا مايەى چەپەئىيە، بەلام بەرگىرىيەكە چۈنكە بەرگىرى = دىفاع بەلام (بەرگىرى = مەن) لە كەما توندترە، ۋە لە شەۋىشدا توندترە لە رۆژ، چۈنكە دەلئىن: ئاۋ لە شەۋدا ئارامگاي جىۋكەيە، جا دوور نىيە كە بەھۋى ئەۋەۋە جىۋكە توۋشى زىيانكى بىكەن، ئاۋى رەۋانىش ئەگەر كەم بى مىزىتىكىردنى نادروستە، چۈنكە لەكارى دەخا، نە بەكەلگى خۋى دەمىنى، نە بەكەلگى كەسىكى ار دەئ، ئەگەر زۆرىش بى ئەۋە ناپەسەندە، ۋاتە: مەكروۋە، ئاۋى راۋەستاۋىش كەم و زۆرى ئەم دوۋبىرپارەى بۇ ھەيە، كەم بى نادروستە زۆر بى (ۋاتە: قوللەتئىن بى) ناپەسەنە. بەھەر حال سەراۋكردن لە ئاۋى راۋەستاۋدا زۆر خراپە.

۳) سەراۋنەكا لە ژىردارى بەرىدا، لە كاتى بەردا، يا لەھەر كاتىكى. تردا، پىسايىكردن ناپەسەندترە، چۈنكە بەرەكەى پىس دەكاۋ قىزەۋون دەبى.

۴) سەراۋنەكا لە سەر رىگائى كە ھاتوو چۆى تىابكرى، سەراۋى گەۋرە خراپرتە، جارى پىغەمبەر (مروودە خواۋ لەسەربە) فەرموۋى: خۇتان بپارىژن لەۋ دوو شتە ناشرىنە كە دەبن بە ھۋى ئەۋە خەلگى نەفرەتتان لىبەكەن ۋە لەعنەتتان بۇ بنىرن، گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خواۋ ئەۋ دوو شتەيە چىن؟ فەرموۋى: سەراۋكردن لەسەرەپدا، يا لە سىبەرى جىگەدانىشتندا.

۵) سەراۋنەكاتە ناۋ كۈنى زەۋىيەۋە، مەبەست كۈنى دەم خروپانە، چۈنكە پىغەمبەر (مروودە خواۋ لەسەربە) لە فەرموۋدەيكا، كە

نه سائی و نه بو داوود گیراویانه ته ووه حاکم فەر موو یه تی: فەر موو ده یه کی
ساخه چونکه به پئی مهرجه گانی سه حیجی بوخاری و سه حیجی
موسلیمه، پیشگیری کردووه له وه که: (میز بکریته کونه وه). له بهر نه وه
که جیگه و شوینی جنوکه یه.

٦) له سیبه ری دانیشتنی مهردووهدا، وهك سیبه ری درهخت و شتی
وا سهراو نهکا. سهراوی گه وره خراپتره، پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه)
فهرد موو یه تی: خو تان له م سئ ئیشه بپاریزن که ده بن به هو ی نه فرین
لیکردنتان: سهراوکردن له گوڤرگا کاندایا له سه ر چه قی ریگه و باندا، یا له
سیبه ری حه وان ه وهدا، وهك سیبه ری درهخت و شتی وا. (نه بو داوود)
جیگه ی گوڤ و کانیکردن و ریگه ی کانی و بواری دهوروبهرو قهراخی ناوی
لیخواردنه وهو بهر بهر پوچکه ی زستانی ش له م بریناردها وهك سیبه ر وایه.
میزکردن له سه ر گوڤ نادروسته، هه روا له ناو مائی مزگه و تدا، با بیکاته
دهفه رموی: فریشته وهو دوا یی له دهره وهی مزگه و ت بیرپژئی هه ر
حه رامه!.

٧) له کاتی ده ست به ناو گه یاندا قسه نهکا، چونکه پیغه مبه ر
(درووه خواه له سه ربه) دهفه رموی: (نابئ دوو کهس به یه که وه بچن بۆ سهراو و
شه ر میان هه ئمان ده ست بکه ن به قسه کردن، چونکه خودای گه وره و
مه زن زۆر رقی له شتی وا ده بیته وه) (نه بو داوود) بۆیه خوا زۆر رقی له
شتی وایه له بهر هه ئمانینی شه ر مگا، دها قسه کردن له م کاته دا دروسته
به لام ناپه سه نده، ده ق وهك ژن ته لاقدان خو ی ره وایه که جی پیغه مبه ر
(درووه خواه له سه ربه) له بازیه وه دهفه رموی: (دزیوترین هه لال له لای خودای
گه وره و سه روه ر ژن ته لاقدانه) نه مانه ی ش حوکه ی قسه کردنیان هه یه:

وۀلامدانۀوۀى سلاوو نزاكردن بۆ پڑميوو سوپاسكردنى پڑميو، نۀگەر لۀسەر پيشاو پڑمى با لۀ دلۀوۀ سوپاسى خوا بكا، موحيبى طه بهرى دمفهرموى: (گەرۀكۀ لۀوكاتۀدا نۀبخواو نۀبخواتۀوۀو نۀ تۀماشائ دمردراوۀكۀ بكاو نۀ سۀبرى شۀرمگائ خوى بكاو نۀ سۀبرى ئاسمان بكاو نۀ بۀدۀستى يارى بكاو نۀ زؤرىش لۀ ئاودۀستا بمينيتۀوۀ، ناپۀسۀندۀ هۀلگرتنى شتئ كۀ ناوى خواى لينووسرابئ، وۀك نۀنگوستيلۀو پارو درم، هۀروا شتئ قورئانئ لينووسرابئ، لۀ بۆ شكؤمۀنديئ، ناوى پيغۀمبۀرىش لۀم مۀسۀلۀيۀدا وۀك ناوى خوا وايۀ)، لۀ حۀديسا دمفهرموى: (پيغۀمبۀر {مروودۀ خوا لۀسۀربئ} كۀ دەرؤيشتۀ ناو ئاو دستۀوۀ نۀنگوستيلۀكۀى دادۀكۀندو لۀ شوئنيكا دايدۀنا، نۀوجا دەرؤيشتۀ ناوى، چونكۀ مؤرى {محمّد رسول اللّٰه} لئۀهئكۀندرابوو) (تيرميذئ) گيرؤيۀتۀوۀو فۀرموويۀتى: فۀرموودۀيۀكى جوانئ ساخۀ (حديث حسن صحيح) حۀرامۀ سيپارۀ (موصحۀف) بريتۀ ناو ئاودۀستۀوۀ، مۀگەر بترسئ كۀ بيدزن، يا بكۀويئتۀ دۀستئ بيپروا، لۀكاتئ وادا ناچاربيۀ دروستۀ، بۀ هۀرحال پئويستۀ بۀپئئ توانا پاك رابگيرئو لۀ بيپريزئ بپاريزئ.

بزانئ: كۀ هۀموو ناويكى شكؤمۀند لۀم حكومۀدا وۀك ناوى خواو پيغۀمبۀر وايۀ، كۀواتۀ. نۀمۀ ناوى گشت پيغۀمبۀرۀكان دۀگريئتۀوۀ {مروودۀ خوايان لۀسۀربئ}.

٨) نابئ رووبكاتۀ خؤرو مانگ، يا پشتيان تيبكا، چونكۀ نۀم دووشتۀ دوو نيشانۀى گۀورۀى ئاشكران لۀسەر گۀورۀئى خواى مۀزن.

۹) بەرەو رووی با، بامیزنەکا، لەوکاتەدا قورسایى لەشى بڭاتە
سەر قاچى چەپى، کە دەچیتە ناو ئاودەستەووە قاچى چەپى پېش بڭاو
بلى: (باسم الله اللهم انى اعوذ بك من الخبث والخبائث: بە پىروۆزى
ناوى خوا خۆم دەپارێزم لە شەیتان، ئەى خودایە! پەنا دەگرم بەتۆ لە
گۆل و دیلى شەیتان) کاتیکیش دەرەجى قاچى چەپى پېش بڭاو بلى:
(غفرانك الحمد لله الذى اذهب عني الاذى وعافاني: خودایە! داواى
لێبوردنت لێدەکەم کە ئەم ماوەیە لە یادی تۆ دوورکەوتمەووە، سوپاس بۆ
ئەم خودایەى کە ئەم نازارەى لە گۆل خستەووە ساخڵەمى کردووم)
چونکە حە دیت دەفەرموئ پێغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) کە لە ئاودەس
دەردەچوو دەیفەرموو: (غفرانك) (هەر پێنج فەرموودەزانەکە
گێراویانەتەووە) لەچەند رێگەى بێهێزیشەووە دەگێرپنەووە کە پێغەمبەر
فەرموویەتى: (الحمد لله الذى اذهب عني الاذى وعافاني). شتى
واش با بێهێزیش بىت بەلام لە عیبادەتدا کارى پێدەکرى. وا پەسەندە
کە لەخەلك دووربکەوێتەووە شوینیکی فەشەلى لەبار بۆ مێزکردن
هەلبژیرى، نەبادا پرۆژەکەى بگەرێتەووە بۆ خۆى، بەپێى ئەم
فەرموودەى ئەبو موسا (رمزە خوا لەبە): (جارى پێغەمبەر (مروودە خوا
لەسەربە) چوووە پەنا دیواریکەووە لە نەرماییەکی فەشەلدا گمیزی کردو
فەرمووی: کاتى دەتانەوئ گمیزبکەن جیگەیهکی لەبار کە دەستبدا بۆ
میزلیکردن بدۆزنەووە! (ئەحمەد، ئەبو داوود) وا باشە کە لەپاش
سەراوەکە ناو بپەرژینی لە شەرمو شەروالەکەى، هەتا دلە راوکی لە خۆى
دوووربڭاتەووە.

۱۲) هوکانی بیده سنوئیزی:

ده سنوئیز به مانه ده شکیت:-

دەرچوونی شتئ له پئیش یان له پاش، قهباره داربئ یان
 بئقه باره بئ وهك با، ناساییبئ یان نائاسایی وهك خوئین و زیخ، خودبیس
 (نجس العین) بئ یان پاکبئ، وهکو کرم، سهر به لگهیش لهم مهسه لهیه دا
 ئهم ئایه تهیه: { او جاءَ أَحَدٌ مِّنْ الْغَائِطِ - سورة النساء -
 ۴۳/۴ } . واته: وه یاخود یهکئ له ئیوه له سهر ئاو هاته وهو
 بیده سنوئیز بوو. غائیط له بنه پتدا نهو شوئنهیه که دهستی تیدا به ئاو
 دهگهیه نرئ، دهر دراوه که به هوئ هاوسایه تیوه بهو ناوه ناو نراوه، به پئی
 ئایه ته که میزو پیسایی بهرده کهون، باو ترو تسیش به پئی ئهم
 فهرموودهیه بهرده کهون. ئهبو هورهیره {خواه له سهر بئ} فهرمووی: (ههر که سئ ده سنوئیزی شکا تا
 پیغه مبهر {درووده خواه له سهر بئ} فهرمووی: (ههر که سئ ده سنوئیزی شکا تا
 ده سنوئیز نه گریته وه نوئیز کردنی بؤ دروست نیه. پیاویکیش گوتی: ئهی
 ئهبو هورهیره! ده سنوئیز به چی ده شکئ؟ فهرمووی: به بالیبوونه وهو ترو
 تسو و شتی وا) (په سهندی ههردوولایه. واته: بوخاری و موسلیم
 گیراویانه ته وه) مهزیش بهر ده سنوئیز شکین دهگهوی به پئی ئهم
 فهرموودهیه: عهلی {ره زاه خواه لئبئ} فهرمووی: مهزیم زور بوو، شهر میشم
 ده کرد بؤ خۆم له پیغه مبهر {درووده خواه له سهر بئ} بهرسم، چونکه کچه که ی
 خیزانم بوو، جا میقدادی کوری ئه سوهدم راسپارد، بؤ ئهمه لی پرسی،
 فهرموو بووی: چۆکی بشۆرئ و ده سنوئیز بگرئ) (شه یخهین). به پئی ئهم
 فهرمایشتهی ئیبنو مه سعودو ئیبنو عهباباسیش {ره زاه خواه لئبئ} وه دیش

به رده گهئ: (به هوی دمر چوونی وه دییه وه دهنویژ پیویست دهبن) بهیهقی له (السنن) دا گیراویه ته وه. نایهتو فهرمووده کان دهگرتن به پیومر بو هه موو دمر اوئیکی تریش ته نانهت با سروشتی له شیش دمری نه په راندبی!.

به لام دمر دراوی له دوو راگه (سبیلین) موه دمر نه چوو بی، دهنویژ ناشکیئن، وهك خویند به ردان و که له شاخ گرتن و رشانه وه و نارهق و شتی تری له م بابته، چونکه پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا) که له شاخی له خوی دهگرت و شوینه که له شاخ لیگراوه که ی دهسوردو ئیتر به بی نه وه دهنویژ بگری، نویژی دهگرت، جاریکیش له غه زای زاتولریقاعا دوو پیاو له یارانی پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا و وه زام خوا له یارانی بی) ئیشکی له شکری موسولمانانان دهگرت، پیاو یکیان هه ئسا دهستی کرد به نویژ کردن، پیاو له بیرواکان تیریکی تیگرت، نهویش تیره که ی دمر کیشاو نویژه که ی ته و او کرد، هه ر خوینشی لیده هات، کاتی پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا) به وه ی زانی ره خنه ی لی نه گرت. (نه بو داوود به رشته یه کی ساخ گیراویه ته وه) له بهر نه وه ویش دمر دراوی دوو را واته: (پاش و پیش) تایه تمه ندیی خوی هه یه که له غه یری نه وان دانییه.

یه کی له دهنویژ شکیئن (نواقض) هکان: -

خهوتنه، به پیی فهرمایشته که ی پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربنا): چاو ده مبینی کو مه، هه ر چاو کاتی چوو ه خه و ده مبینه که خاو ده بیته وه، جا له بهر نه وه نه گه ر که سی خهوت کاتی هه لدهستی با دهنویژ بگری (نه بو داوود و ئیبنوماجه). به لام که سی نوستی و پاشی خوی له

زهوییه که قایم کردبئ، نهوه دهنویژی ناشکئ، بهپئی فهرمایشتی
نه نهس که دهنه رموی: یارانئ پیغه مبهه (مرووه نهوه لهسه بهه) جاران
دهیخه وتن، که هه لدهستان بهبئ نهوهی دهنویژ تازه بکه نهوه نویژیان
دهکرد (موسلیم گیراویه تهوه)، نهبو داوود ئهه رستهیه شی لهه
فهرموودهیه پتر کردووه: وا خهویان لیده کهوت سهریان شوږده بووهو
چه ناگهیان دهیدا لهسهه سینگیان، نه مهیش به سه رینی پیغه مبهه بوو.

یهکی تریان: نهمانئ هوشه بهسهه خوشی یا به نه خوشی وهک
بوورانهوهو شیئی، چونکه له شوینی بهخهوه دهنویژ بشکئ که لهچاو
نهمانئ هوشدا شتی وا مروڤ بیئاگا ناگا، دهبئ بهه باشتر بشکئ.

یهکی تریان: بهیهک گهیشتنئ پیستی نیرو میئ نامه حردهه،
بهبئ پهرده، مهگهر هی منائی که ته مهنی لهوادهی ئارهزووی ئاده میزادی
ناسایی که متربئ، بهپئی ئایهتی: {أَوْ لَا مَسْتُمْ النِّسَاءَ - ٤/٤٣}. واته:
یا پیستان له پیستی ژنان کهوت) نهوه تا ئهه ئایه ته دا (لهس) عهطف
کراوتهوه سهه (مجئ) وهفهه مان گراوه نهگهر ئاو نهبوو له دوا روودانی
یهکئ لهه کارانه، تهیه موم بکری، نه مهیش نیشانهی نهوهیه که
دهستلیدانی ته نیا هوئ بئ دهنویژییه، ریک وهک سهراوکردن، بهوه دا
دمزانن که مه بهست له (لهمس) جووتبوون و دروستبوون له گهل ژندا
نیه، چونکه ئهه واتایه دژی روالهتی دهرهوهی وشه گهیه، چونکه (لهمس)
بهغهیری جووتبوونیش دهگوترئ، نهوه تا خوای گهوره دهنه رموی:
{فَلَمَّسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ - سورة الأنعام - ٧/٦}. واته: نهگهر
کتیبیکیشته بو بنیرن که له کاغه زدا نوسرابئ، وه به دهستی خوئیان

دەست لە پەرەکانی بدن، ھەر بېروا ناھيئن و دەلّين: ئاي لەم جادووھ گەورەو ئاشکرايە) پيڭھەمبەريش (دروودە خواە لەسەربە) لەمسی بە واتايەکی تر جگە لە جووتبوون بەکار ھيئاو، وەك ئەو بە ماعیزی ھەرموو: (لعلک لامست: رەنگبى ھەر دەستبازیت لە گەلیدا کردبى) ھەر بەلگەيەکیش کە بۆچوونی تری ھەندەگرت لە بەلگەيی دەکەوئ، کە واتە: لەمس لە زمانی ھەرمەدا بریتییە لە کەوتنی پيست لە پيست، ئيتەر بە قەستی بى يان نا، بە ئارەزووبى يان نا، لە نيرىنەيشا جياوازی لە نيوانى پيرئ کە لە پياوھتى کەوتبى و نيرىنەى تردانيە، پيرو لاوو خەساوو شلەيەتەو مێرد منال جياوازيان نيە، لە ميىنەيشا ھەرقى ژنى گەنج و پيرئژن ئارەزووى ليىنەگرئ نيە، چونکە ھەر چۆنيى جیگەى گومان ليکردنى ئارەزوو ليکردنە! بۆيەيش لە يەكکەوتنى پيستی خوئی (مەھرەم) دەسنويژ ناشکينئ لەسەر ھەرمایشتى دامەزراو، چونکە جیگەى گومانی ئارەزووليکردن نيە، پەردەيش کە لە بەينا بوو ئەو بەيەك گەيشتن نيە بۆيە دەسنويژ ناشكى، ھەروا دەست دان و لە نينۆك و مووو ددان دەسنويژ بەتال ناکاتەو ھەروا لەيەكکەوتنى ئەم شتانە لەناو خويانا.

يەگى تريان: گەيشتنى بەرى دەستى کەسيكە بە پيستی پاش و پيشى خوئ يا ھى ئادەمیزادىكى تر، ئيتەر نيرىن يان مئ، گەورە بن يان بچووك جياوازيان نيە، ، بەپيى ھەرمایشتەكەى (دروودە خواە لەسەربە) کەسي دەستیدا لە پاش و پيش (ھەرج)ى خوئ با دەسنويژ بگريتەو (ئەحمەدو تيرمىزى گيپراويا نەتەو، حاکميش ھەرموويەتى: ئەمە بەپيى مەرجى ھەردوو شيخە) واتە: (بوخارى و موسليم، کە لە زانستى ھەرموودەدا ناسراون بە شەيخەين، واتە: ھەردوو شيخ) و بەپيى ئەم

فهرمایشته‌یشی (مرووده‌خواه له‌سهره‌بنا): ههر کامیکتان به‌بی پهرده یا به‌بی ده‌ستپنج ده‌ستیدا له شهرم واته: پاشو و پێشی خۆی بدات با ده‌سنوێژ بگریته‌وه.

ئیبنو حه‌ببان گێڕاویه‌ته‌وه، (افضاء) که له ده‌قی عه‌ره‌بی فهرمووده‌که‌دا هه‌یه بریتیه له ده‌ست لێدان به به‌ری ده‌ست، ده‌ی ئه‌وا به‌پێی ده‌قی فهرمووده‌کان به‌ده‌ست لێدان له شهرمی خۆی ده‌سنوێژی ده‌شکی، دیاره به‌هی که‌سیکی تر با‌شتر ده‌شکی، چونکه ئه‌وه پتر پهرده‌ی ریز له نیوانا ده‌درپێنی، به‌لکوو به‌بی ئه‌م پێوه‌ر (قیاس)ه‌یش ئه‌م ده‌قه له‌م باره‌یه‌وه چه‌سپاوه: که‌سی ده‌ستیدا له چووک (زه‌که‌ری) خۆی با ده‌سنوێژ بگریته‌وه) فهرمووده‌که‌ی خاتوو بوسره‌یش ده‌فه‌رموئ: بۆ خۆم له پێغه‌مبه‌رم ژنه‌وت ده‌یفه‌رموو (مرووده‌خواه له‌سهره‌بنا): ههر که‌سی ده‌ستیدا له چووک ده‌بی ده‌سنوێژ تازه بکاته‌وه (ئه‌حمه‌دو نه‌سانی) ئه‌مه‌یش دامه‌نی خۆی و دامه‌نی خه‌لگی تریش ده‌گێڕپته‌وه، هه‌روه‌ک پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سهره‌بنا) ده‌فه‌رموئ: ههر پیاوئ ده‌ستی که‌وت له چووکێ خۆی با ده‌سنوێژ تازه بکاته‌وه، ههر ژنیکیش ده‌ستی دا له شهرم‌گای خۆی با ده‌سنوێژ تازه بکاته‌وه (ئه‌حمه‌د) ئه‌و فهرمووده‌یه‌ی که ئه‌وه ده‌که‌یه‌نی که به‌شتی وا ده‌سنوێژ ناشکی، ئیبنو حه‌ببان و که‌سانی تر ده‌فه‌رموون: ئه‌وه هه‌لوه‌شاوه‌ته‌وه، پاشیش (که مه‌به‌ست لێی پزووێ کۆمی ئاده‌میزاده) به‌ر وشه‌ی شهرمو دامه‌ن ده‌که‌وئ له‌م فهرموودانه‌دا، که به‌ واتای فهرجن، هه‌روه‌ک به‌ قیاس له‌سه‌ر پێشیش هه‌مان بریاری بۆ ده‌سه‌پێ، به‌ وشه‌ی (به‌ری ده‌ست) ئه‌وه‌ی به‌ری ده‌ست نه‌بی به‌ر بریاره‌ ناکه‌وئ، واته: ده‌سنوێژ به‌ سه‌ری په‌نجه‌و به‌ نیوانی و به‌ لاتنه‌نیشتی و

به لالهپ ناشکی، به (شهرمگای ئاده میزادیش) هی گیانله بهرو مهلو مۆر دمرده چی، به دهمس دان له بهرو دواي گیانله بهر دهنویژ ناشکی.

یهکی تریان: چاکبونه وهی هه میشه بی دهنویژه وهك كه سی هه میشه میزه چورگی بی، یا پی رانه گری، یا وهك ژنی هه میشه بی نوێژ، چونكه پاکیتی ئه مانه له بهر ناچاریه و هی ناچاریه که یانه، هه کاتی ناچاریه که یان نه ما حوکه که یشی نامینی، که نه وهیه چاوپۆشی ده کری له دهر او ده که یان.

١٣) یاسایه کی سه رعزانی (قاعیده فقهیه):

یهکی له یاسا بریار دراوه کان، که بریاری (حکم) ی زۆری شهرعی به پی ئه و دروست ده بی ئه مهیه: (استصحاب الاصل) واته: مانه وهی شت له سه ر حالی پيشووی خو، له سه ر ئه م شیوهیه: بریاری بۆ شتی له کاتی دوه میدا ده چه سپ، له سه ر بنیاتی چه سپ بوونی ئه و بریاره بۆ له کاتی یه که میدا، جا به پی ئه م یاسایه مه ردوم تیگرا به یهك دهنگ ده ئین: ئه گه ر که سی گومانی بۆ پهیدا بوو که ئایا ژنه که ی ته لاق داوه یا نا؟ ئه وه دروسته له گه ئی دروست بی، چونکه بنه رته (ئه صل) نه بوونی ته لاق، به لام ئه گه ر گومانی کرد: که ئه و ژنه ی ماره کردووه یا نا؟ ئه وه دروست نیه برواته لای، چونکه بنه رته نه بوونی ماره کردنه، له سه ر هه مان یاسا ئه گه ر که سی سوور ده یزانی که دهنویژی هه بوو، له فیساره کات، به لام گوهمانی له نه مانیا له وه دوا پهیدا کرد، ئه وه چوونکه بنه رته هه بوونی پاکیه و نه بوونی بی دهنویزییه دهنویژه که ی هه ر ماوه نه شکاوه! به

پېچەوانەيشەو ھەروھە ئەگەر كەسكىش سوور دەيزانى كە لەپاش كاتىكى زانراو ھەو ھەك پاش خۆر كەوتن، دەسنوئىزى گرتو ھەو دەسنوئىزى شكاو بەلام نەيدەزانی كە كامیان لە پېشدا بوون، ئەو ھەو تەماشە دەكەين ئەگەر لە پېش خۆركەوتندا دەسنوئىزى نەبوو ھەو ئىستا دەسنوئىزدارە، چونكە بى دەسنوئىزىيەكە لە پېش خۆركەوتندا ھەل دەگرى كە لەپېش پاكىيەكەو ھەو بووبى، ھەلەش دەگرى كە لە پاشى ھەو بووبى، جا بەم رەچاوكردن (اعتبار) پاكىتى دەبى بە بنەرەت، بەلام ئەگەر لە پېش خۆركەوتندا دەسنوئىزى ھەبوو ئەو ئىستا بى دەسنوئىزە چونكە سوور زانىنى پاكىتى لە پېش خۆركەوتندا بەو ھەلا دەچى كە سووريش دەزانی كە لە پاش خۆركەوتن دەسنوئىزى شكاو، لەشپىسەش لەم بېرەدا ھەك بى دەسنوئىزى واىە.

۱۴) خۆشۆردن (غوسل):

شۆردن لە زماندا: كردنى ئاوە بەسەرشتدا بە رەھایی (مطلقا). لە شەرعدا: كردنیهتی بەسەر ھەموو جەستەدا بە مەبەستى شتن. (ھۆيەكانى): ئەو شتانەى كە دەبن بە ھۆى پىووستبوونى خۆشتن شەش شتن سىانیان پیاو و ژن تیايانا ھاوبەشن.

پەكەم: بەیەكاجوونى سوننەتگای نىرو مێیە، لەسەر ئەم شیوێە بەلایەنى كەمەو تىچوونى گۆمكەى چووك، یا بە ئەندازەى ئەو، بۆ ناو پېش یا پاشى گياندارى، بكەرو بدەر مەروۇ بن یا گيانلەبەر جیایی نیه، ھەروا ئاوى بێتەو یا نا جیاوازی نیه، سەربەلگە لەم مەسەلەيەدا

فەرموودەكەى خاتوو عائىشەيە (رەزە ئىبىنە) كە دەفەرمۇي: پىغەمبەرى
خۇا (دەۋدە ئىبىنە) سەرو مال و منال بە قوربانىيى، فەرموۋى: كاتى
دوۋ سوننەتگەكە بەيەكا چوون خۇشۇردن پىۋىست دەيى، من خۇم و
پىغەمبەرى خۇا ئاۋامان دەكردو لە پاشا ھەدوگمان خۇمان دەشۇرد
(موسلىم) (بەيەكاچوۋنى سوننەتگەى نىرو مى: واتە: التقاء الختانيـ
ومرگي).

دوۋم: دەرچوۋنى تۇماۋ، بەپىي فەرمەيشتەكەى (دەۋدە ئىبىنە)
لەسەبىنە ئاۋ لە ئاۋدەۋىيە. واتە: خۇشۇردن بە ئاۋاتنەۋە پىۋىست دەيى
(موسلىم) نىتر دەرچوۋنەكە لە خەۋا بى يا لە خالى بەخەبەرىدا بى،
خۇشى پىبىگا يا نا، چۈنكە فەرموودەكەى بەرەھايى فەرموۋىيەتى، تۇماۋ
ئەم سى نىشانەى ھەيە:

(۱) لەكاتى تەرىدا بۇنى ھەۋىر يا بۇنى كىفى ھىشۋى خورماى
لىدى، لە كاتى وشكىدا بۇنى سېئەى ھىلكەى لى دى.

(۲) بە چەند بلقى ھەلدەقۇلى. خۇاى گەۋرە دەفەرمۇي:
{ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ سَورَةُ الطَّارِقِ - ۶/۸۶ } واتە: لە ئاۋىكى ھەلقۇلىو
دروست كراۋ، بە دەرچوۋنى تۇماۋ خۇشى دەگا بە خاۋەنەكەى و دوا بە
دواى ئەۋە چوۋك سىس دەبىتەۋەو كۆلۈكۋى دى دادەمرى. جىايى ژن
لەگەل پىاۋا ئەۋەيە ئاۋى ژن ۋەك ھى پىاۋ ھەلقۇلى، ئەۋ بەجۇرى تر
ئاۋى دىتەۋە. ئەگەر كەسى لە خەۋ ھەلساۋ روانى لىنجاۋە خەستە
سېيەكە ۋا بەگىانيەۋە، ھىچ كام لەم نىشانانەى ترى تىانەۋو ئەۋە
خۇشۇردنى لەسەر نىيە، چۈنكە ۋەدىش لەم دوۋ نىشانەيەدا ۋەك تۇماۋ

وايە، بېرىپ بە دەستى خۇيەتى دايدىنى بەۋەدى خۇشۇردنى لەسەر نىيە، بەلام دىمى چوۋكى بشۇرى، دايدىنى بە تۇماۋ ئەۋە دەپى خۇى بشۇرى، لە خالى دوۋەما ئەگەر باقى مەندەكەى لە دوا خۇشۇردن ھاتە مەرۋە بېۋىستە دوۋبارە خۇى بشۇرىتەۋە.

سېيەم: مردنە، بەپىي فەرمايشتەكەى (مروودە خواە لەسەرىن) لە بارەى ئەۋ پياۋۋە كاتى حەجى مالاۋايىدا لە ئىجرامدا لە وشترەكەى بەرىۋۋە ئەستۋى شكا، كە فەرموۋى: بە ئاۋو بە مۇرد بېشۇرن (شەيخەين).

سيانىشيان تاييەتن بە ژنانەۋە، ئەمانەن لە دواۋە:

يەكەميان: بېنويژىيە، بەپىي فەرمايشتى زاتى مەزن: {وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ - سورة البقرة - ۲/۲۲۲}. واتە: لەكاتى بېنويژ حەلالەكانتان بە نيازى چوۋنەلا نىكيان مەكەۋن، ھەتا لە بېنويژىيەكەيان پاك دىمبەۋە، جا ئەۋ كاتە بچنە لايان لەۋشويئەۋە كە خودا رىي پى داۋن و رەۋاى ديوە بۇتان، ۋە بەپىي فەرموۋەكەى عانىشە (خواە لە رازە بە): حەزەت (مروودە خواە لەسەرىن) فەرموۋى: كاتى سەرەتاي بېنويژىيەكەى جارانت دەستى پىكرد ئىتر نويژمەكە ھەتا بە قەد ئەۋ رۇزانە دەرۋا، ئنجا با خويئەكەيش نەۋەستى بەلام تۆ بە نيازى خۇشۇردنى بېنويژى خۆت بشۇرەۋ نويژى خۆتى لىبكە (شەيخەين).

دوۋەميان: زەيستانىيە، ئەمەيش بۇ ئەمە ۋەك بېنويژى وايە، چونكە بىرئىيە لە خويىنى بېنويژى كۆۋەبوۋ، ۋە لەبەر ئەۋەيش

ھاۋرىيان (رەزەنە خاھەن) يەكەن گرتوۋە لەسەر ئەۋەتە بەكۆي دەنگ دەلىن: كە ئەۋەش ۋەك بېنۇيىزى ۋايە،

سېيەمىيان: مىندالېۋونە، با بىرېتىش بىي لە خۇيىنپارەيى يا گۆشت پارەيى، ھۆي فەرزېۋونى خۇشۇردن دوۋىشتە:

يەكەمىيان: لە كاتى مىندالېۋوندا گومانى دەرچوۋنى خۇيىن ھەيە، بىرپارى شەرەيش پەيۋەندى بە پەيداۋونى گومانەۋە ھەيە، ۋەك خەۋتن، دەسنۇيىز دەشكىنى، چۈنكە كاتى خەۋتن جىگەي گومانى دەسنۇيىز شكاندە.

دوۋەمىيان: ئەۋەيە كە مىندال لە تۇماۋ دروست بوۋە، دەرچوۋنى تۇماۋىش خۇشۇردن بېۋىست دەكا.

۱۵) فەرزەكانى خۇشۇردن:

خۇشۇردن دوۋەرزى ھەيە:

يەكەمىيان: نىتھېئانە، بەپېي فەرموۋدەكەي (مەۋەدە خاھەن لەسەرېن):
ھەموو كەردەۋەيى بەپېي نىازو نىتەكەيەتتى، دل جىگەي نىتە، نىت دەپ لەگەل يەكەم شوپىنى شۇراۋ لە لەشېن، واتە: نىتەكە لەگەل شۇرىنى ھەر شوپىنىكى لەشدا ھەبوۋ ئەۋە بە يەكەم شىنى شۇراۋ دادەنرى، نىتھېئان ئاۋايە: لەشېس نىي لابرەنى لەشېسى بھىنى، يا لابرەنى بىدەسنۇيىزى گەۋرە لە ھەموو لەشى، ژنى بېنۇيىز نىتەتى لابرەنى بېنۇيىزى بھىنى، ژنى زەيستان نىتەتى لابرەنى زەيستانى بھىنى!

بۇ دروستبىۋىنى خوشۇردىن مەرجهكە لە پېشا پېسى سەر لەش لابرې،
بەپپى فەرموودەكەى (مروودە خواە لەسەربى): خوينەكە لە خۆت بشۇرەو ئىنجا
نويژى خۆتى لىبەكە، لەلای برې لە زاناگان لابرېنى پېسى لە فەرزەكانى
خوشۇردىن، بەلام قسەى دروست ئەۋەيە كە مەرجه نەك فەرز.

دوۋەميان: گەياندىنى ئاۋەكە بە ھەمووپېست و بىكى موۋەكان،
بەپپى فەرموودەكەى (مروودە خواە لەسەربى): لەبن ھەموو موۋەكا لەشپېسى
ھەيە، كەۋاتە موۋەكان باش تەر بىكەن و پېست تەۋاۋ خاۋىن بىكەنەۋە
لەكاتى لەشپېسى دەرکردىدا. (ئەبو داۋود و تىرمىزى) پېغەمبەر (مروودە
خواە لەسەربى) دىفەرمۇي: ھەر كەسنى شوپىنى تاقە يەك موو بەيلىتەۋەو
لەكاتى خوشۇردىنى لەشپېسىدا نەيشۇرئ ئەۋە بە ئاگرى دۇزەخ واۋاى
لېدەكرئ). ئىمامى عەلىش (رەزە خواە لىبە) فەرموۋى: دەسا من لەترسى
ئەم ھەرەشەيەيە كە لەم فەرموودەيەدا ھەيە شەرم بەستۆتە سەرى
خۇم). عەلى دەستوورى وابوۋ موۋى خۆى ھەل دىپاچى، (ئەحمەد، ئەبو
داۋود، ئىبنوماجە) پېۋىستە پەلكە (ئەگەر ئاۋەكەى تەرنەدەبوۋ بەبى
كردنەۋە) فەرزە بىكاتەۋە، بەپپى فەرمائىشتەكەى (مروودە خواە لەسەربى):
موۋەكان باش تەربىكەن، ۋە بەپپى فەرمائىشتەكەى ترى (مروودە خواە لەسەربى):
ھەر كەسنى شوپىنى تاقە يەك موو... تا كۆتايى فەرموودەكە. بەلام ئەو
فەرموودەيەى كە ئوممو سەلەمە (رەزە خواە لىبە) دىگىرپىتەۋەو دىفەرمۇي:
گوتەم: ئەى پېغەمبەرى خوا! من ئافرىتەم پەلكەكانەم توند شەتەك دەدەم
ئايا بۇ خوشۇردىنى لەشپېسى ھەلىان بوەشىنەم يا نا؟ فەرموۋى: نە، تەنىيا
ئەۋەندەت بەسە سى مەشت ئاۋ بىكە بەسەر سەرتاۋ، باش باش قزو
كەزىيەكانت ھەلگۆفەۋ ئەۋجا سەراپا ئاۋبىكە بەسەر خۇتا ئىتر پاك

دەمبىتەۋە). (موسلىم لە صحىحى خۇيا گىراۋىيەتەۋە) ئەمە بەم بارەدا دەخىرى: كە موۋەكە تەنك بوۋەو بەستەنەكە رىئى لە ئاۋەكە نەگرتوۋە كە بگاتە بنى موۋەكان و بگاتە ھەموو پىستەكە، ئەم تەئۈيلەيش بۇيە دەكەين تاكار بە كۆى بەلگەكان بىرى.

لە ھەمانكاتدا پىۋىستە دىۋى دەرەۋى پىست گشتى بشۆردى، ھەتتا ئەۋەى بەدەرەۋىيە لە كىراكەى گۆى بشۆردى، ھەروا چىرچ و لۇچى لەش، ھەروا ژىرپىستى كەۋا بە گومكەى چوۋكەۋە بۇ خەتەنە نەكراۋ، ھەروا ئەۋەى لە بەرودۋاى ژن واتە: لە پىش و پاشى كە لە كاتى دانشتندا دەرەكەۋى. بزانن بۇيەى سەر نىنۆك كە ناھىلئ ئاۋ بگاتە ژىرى، يا ھەر دەرمانئ تىرى وا كە نەھىلئ ئاۋ بگاتە سەر پىست، بزانن شتى وا دەبى لاپىرى، بەلام خەنەو وسمە وانىن، چونكە تەنیا رەنگى پىست و موۋەكە دەگۆرن و بەس.

١٦) سوننەتەكانى خۇشۇردن:

سوننەتەكانى خۇشۇردن چەند شتىكن: يەككىيان: ناۋى خواھىننە، يەككى تىريان: شۇردنى ھەردوۋ دەستە ھەتا ھەردوۋ موۋچ لە پىش ئەۋەدا كە بىرى بەناۋ ناۋى خۇشۇردنەكەدا. بەلگەى ئەمەيش لە دەسنوئىژدا رابورد، يەك تىريان: لە پىشدا دەسنوئىژىكى تەۋاۋ بگرى، لەبەر فەرموۋدەكەى عايشە (رەزەۋاۋە لىبە): جاران ياساى پىغەمبەر (دروۋەدە) خواھ لەسەربە: وابوۋ: كاتئ غوسلى لەشپىسى دەدەكرد لە پىشدا دەسنوئىژىكى تەۋاۋى دەفەرموئ: دەكرد دەق وەك دەسوئىژى نوئىژ، (شەپخەن).

بوخاریش (رهزاه خواه لایبە) له ئوممو سه له مه وه (رهزاه خواه لایبە) دهگیرته وه؛
 پیغه مبهری خوا (مرووبه خواه له سه ربە) شۆردنی ههردوو قازی خسته داواوه،
 قاجی حوسهین دهفه رموی: له بهر نه وهی ئهم دوو گیرانه وهیه
 ههردووکیان راست و دروستن کار به ههردووکیان دهکری، جا نه وهی
 له شپسی خوی دهردهکا سه پشکه له نیوانی ئهم دوو شتهدا، یا
 دهسنوێزکهی به تهواوی بگری، به پێی گیرانه وه کهی عانیسه، یا
 شۆردنی قاجهکانی بخته دوا خوشۆردن به پێی گیرانه وه کهی ئوممو
 سه له مه. یهکیکی تریان: دهست بخته هه موو جهستهی، به تایبهتی
 چرچ و لۆچهکانی، ئهمهیش له بهر دووربینی، وه ههتا له مهترسی
 راجیاییش مهباز ببین، چونکه هه ندی ئهمهیان به پێویست داناوه،
 گرنگی بدا به دهست خستنه چرچ و لۆچی لهشی، وهك بنباخه ل و لۆچی
 سكو ناو ناوك و پێچ و په نای ههردوو گوی، چونکه ئهمه دهبی به هوی
 دل ئاو خواردنه وهو دلنیا دهبی له وه که ناوه که گهیشته ته هه موو بهش و
 پاژهکانی لهشی، به تایبهتی بۆ گویکانی لالویی ناو هه ل بگری و گویچهکی
 دابنی له سه ری، له سه رخۆ، ههتا ناوه که بگاته هه موو گۆشه و پێچ و
 په ناکانی.

یهکیکی تریان: مووالاته: واته: ریزپێوه گرتن، که نه وهیه پیش
 نه وهی ئه ندای پێشوو وشك ببیته وه دهست بکا به شۆردنی ئه ندای دوا
 نهو:

یهکیکی تریان: پیش خستنی شۆردنی لای راسته له سه ر لای چهپ،
 دیوی دمره وه دیوی ناوه وهی، بهم رهنگه له پێشدا ناو دهکا به سه ر

سەرىدا، ئەوجا بەلای راستىدا ئەوجا بەلای چەپىدا، چونكە ئەو (دروودە خواە لەسەربە) حەزى لەوہ بوو كە لە دەسنوێژو خوشۆردندا لاى راستى پېش بخا (پەسەندى ھەردوولايە: متفق عليه).

يەكئى تریان: سى جار كەردنەوہى شۆردن، سى جار سەرى بشواتو سى جار دەستى تىبخت، باقى مەندەى لەشیشى ھەروا، لە مەيشدا حەزەرت دەگا بە سەرمەشق، وا پەسەندە ئاوى خوشۆردن لە مەنى كەمتر نەبى و ئاوى دەسنوێژ لە (مودد) ئ كەمتر نەبى، بەپى ئەم فەرموودەيەى موسلىم: پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) مەنى ئاوى بەشى خوشۆردنى دەکردو (مودد) ئ ئاوىش بەشى دەسنوێژى دەکرد). تازەكەردنەوہى خوشۆردن سوننەت نى، چونكە شتى وا لە سوننەتدا نى، سەرمەراى ئەوہيشە زەحمەتە، بەلام دەسنوێژ ئەو زەحمەتەى تيا نى لەبەر ئەوہ سوننەتە تازە بکەرتەوہ، ھەر گاتى ويستى نوێژى پىوہ بکا، ھەروا بەپى ئەم فەرموودەيەش كە ئەبو داوودو كەسانى تر گىراويانەتەوہ: دەفەرموى (دروودە خواە لەسەربە) ھەر كەسى لەسەرىپاكى دەسنوێژ تازە بکاتەوہ خوا دە چاكەى بۆ دەنووسى. لەبەر ئەوہيش كە لە سەرمەراى ئىسلامەتییەوہ بۆ ھەموو نوێژى دەسنوێژيان دەگرت، تا پىويستبوونى ئەوہ ھەلۆەشاىەوہو زاتى داخوازيەكە (ئەصلى طەلەبەكە) ماىەوہ. وا پەسەندە كە بە لەشى پيسەوہ نەموو بتاشى و نە نىنۆك بکا، ھەتا ھەموو پاڤىكى لەشى پاكبى، سوننەتە لە پاش خوشۆردن بلى: (اشھد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشھد ان محمدا عبده ورسوله) لەمەدا چاوى لە پىغەمبەرى خوا بکا، چونكە ئەو واى دەکرد.

۱۷) ھەلمايىنى شەرمگا لەكاتى خۆشۆردندا:

دروست نيه بۆ كەس كە لە بەرچاوى كەسيكى تر، بەشەرمگای رووتەو ھەخۆى بشۆرى، لەسەر ئەو ھەمبەيەك (تەعزير) يەكى وا دەكرى كە بگونجى لەگەڵ ھالیدا، دروست نيه بۆ ئامادەبوان كە ئەو ھەخۆى قبوڵكەن، پيوستە لە سەريان بەرھەلستى بكەن و بيزارى دەربەر، خۆ ئەگەر خۆيانى لیبیدەنگ كەن تاوانبار دەبن و ئەوانیش تەمبى دەكرى بە پى ھەرمایشتەكەى (دروودە خوا لەسەربە) نەفەرت و لەعەتى خوا لەو كەسەى كە تەماشای شەرمگای نامەحرەم دەكاو، لەو كەسەيش كە نامەحرەم تەماشای شەرمگای دەكا. بەلام ئەگەر بە تەنيا خۆى بوو دروستە، لە ھالى وايشدا خۆداپۆشين باشتەر، چونكە شەمكردن لە خوا شايانترە، ھەتا لە ھەموو كەسيكى تر.

پياو لەناو گەرماوا دەبى چاوى خۆى لە روانىنى ناپەوا بگرى، شەرمگای رووت نەكا لە بەرچاوى كەسى كە بۆى دروست نەبى تەماشای بكا. ئىمامى قورطوبى (رەمەتە خوا لەبە) لە تەفسىرەكەيدا، لە رافەى ئايەتى: (كراما كاتبين، يعلمون ما تفعلون) دا ئەم ھەرموودەيەى گىراو ھەو: ھەر پياوى بە لەش رووتى لەناو گەرماوا بى دوو فرىشتەكەى كەوان لە گەلە نەفەرتى لیدەكەن. ھاكمىش لە جابىرەو دەگىرپتەو: پىغەمبەر (دروودە خوا لەسەربە) ھەرموويەتى: نادروستە بۆ پياو بچپتە ناو گەرماو مەگەر بە پەشتەمالەو.

۱۸) خوشۆردنه سوننه تەكان:

بەھۆى ئەم چەند شتەوہ خۆ شۆردن سوننەتە: خوشۆردنى ھەينى،
 جەزەت (مروودە خواہ لەسەربە): دەفەرموى: ئەوہى لە رۆژى ھەينىدا بۆ نوێژى
 ھەينى تەنيا دەسنوێژ دەگرئ ئەوہ بەپێى سوننەتى پيغەمبەر رەفتار
 دەکا، ديارە کە ئەوہيش کارىکى گەلى شيرينە، ئەوہيشى کە خۆى دەشوا
 ديارە کە خوشۆردنەکە زۆر خيترە، (ترمىذى گيپراوئەتەوہ) نەوہویش
 (رەزائ خواہ لىبە): فەرمووئەتى فەرموودەيەكى ساغە. ھەندئ وا بۆى چوون:
 کە فەرز بى نەك سوننەت، ئەمەيشيان لەم فەرمایشە وەرگرتووہ کە
 دەفەرموى (مروودە خواہ لەسەربە): کاتى دەچن بۆ نوێژى ھەينى خۇتان
 بشۆرن). موسليم گيپراوئەتەوہ، چونکە رووکارى فەرمان (ظاھىرى ئەمر)
 بۆپيويست بوونە، ئەم فەرموودەيش راى ئەم لايەنە دووپات دەکاتەوہ:
 خوشۆردنى رۆژى ھەينى پيويستە لەسەر ھەموو پياوئىكى رەسىدە
 مەبەست لە رەسىدە پياوئىکە جيگەى تەکليف بى (شەيخەين). بەلام ئەم
 قسەيە بەوہ بەرپەرچ دراوئەتەوہ کە فەرمان (ئەمر) لەم فەرموودەيەدا،
 بۆ پەسەندکردنە نەك بۆ پيويست بوون، چونکە چەند فەرموودەيەكى
 ساخ لەم مەسەلەيەدا ھەيە، کە دەبن بە بەلگە لەسەرى، واتە: لەسەر
 پەسەندکردنى (تخيير) بەم جۆرەيش کار بە کۆى بەلگەکان دەکرى،
 ئەوہيش باشترە لەوہ کە کار بە ھەندىکيان بکرى و کار بە ھەندىکيان
 نەکرى، بەمە دەگوئرى: (الجمع بين الادلة). ھەروا بەم شيوہەيش
 بەرپەرچ دراوئەتەوہ: کە وشەى (پيويست) لەم شوئەدا بۆيە بەکار
 ھيئراوہ بۆ دووپاتکردنەوہى پەسەندکردن، وەك چۆن کەسى بە کەسى

دهلئ: مافی تو لهسەر من ههیه. واته: رهوایهکی تهواوه، نهک فهززه لهسەر من (تهماشای نهیلولنه وطار - ۲۵۲/۱ بفرموون) دهگێرنهوه: ئیمامی عومەر (رهزاه خواه لایبه) سهرگهرمی وتاری رۆژی ههینی بوو، لهو کاتهدا عوسمان خۆی کرد به ژووردا، عومەر گازی کردو پێی فهرموو: کهی ئهمه وهخته؟ عوسمان فهرمووی: سهرم جهنجال بوو نه مپهرزا بگهڕیمهوه بۆ مال، تا کاتیکم زانی گویم له بانگ بوو، نیت هر ئهوهندهم بۆ کرا دهسنوێژم گرتو هاتم، عومەر فهرمانی پێ نهکردم بچن خۆی بشوړی، ئهگەر خوشۆردن پێویست بوایه عوسمان چۆن فهرامۆشی دهکرد؟ ئهمهیش بهلگهیه لهسەر ئهوه که سوننهتهو پێویست نیه، کاتهکهی له شهبهقهوه دهست پێ دهکا، واته: له بهره بهیانی رۆژی ههینییهوه، بهلام ههتا نزیکتری بخاتهوه له رۆیشتنی بۆ نوێژهکهی ئهوه خیری زۆرتهر، چونکه مه بهست لێی پاکو خاوینییه لابردنی ئهوبۆنه ناخۆشهیه که بههۆی قهرهباغیهوه پهیدا دهبی، له ئهنجامی ئارهق دهردان و شتی وادا. ئهگەر له خوشۆردن و زوو چوون ههریهکیانی بۆ دهکرا، ئهوه رهچاوکردنی (موراعات)ی خوشۆردن باشتره، چونکه راجیایی ههیه لهسهری که پێویسته یا سوننهته.

یهکی تریان: خوشۆردنه له پێش نوێژی ههردوو جهژنهوه، ئیبنو عهبابا (رهزاه خوایا لایبه) دهفرموئ: پێغه مبههر (درووه خواه لهسهر به) له رۆژی جهژنی رهههزان و له رۆژی جهژنی قورباندا خۆی دهشۆرد. جاران عومهر و ئیبنو عومهر و علی ئهمهیان دهکر، له بهر ئهوهیش که مهردوم بۆ ئهمیش کۆدنهوه، له پاش بهره بهیانهوه کاتی ئهم خوشۆردنانه

دەست پىدەكا بەبى ترس، لەسەر فەرموودەى پەسەند، لە پىش بەرە بەيانىشەو لە نىوەشەو دەست پىدەكا.

يەككى تريان: خۆشۆردنە بۇ نويزى نويزەبارانە و خۆرگيران و مانگ گيران، چونكە بۇ ئەم نويزانەش وەك نويزى ھەينى خەلك كۆ دەبنەو و قەرەبالغى دروست دەبى و بۆنى ناخۆش پەيدا دەبى، كەوابى بۇ ئەمانەيش خۆشۆردن سوننەت دەبى! لە ئايندەدا ئەم باسانە بە دوورو درىزى دىن.

يەككى تريان: خۆشۆردنە بۇ كەسى كە مردووى شۆردبى. پىغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) دەفەرموى: ھەر كەسى مردوويەكى شۆرد با لە دوايدا خۆى بشۆرى، ئەوھىشى كە مردو و ھەل دەگرى با دەسنويز بشۆرى. (ترمىزى دەفەرموى: فەرموودەيەكى جوانە، فەرمان لەم فەرموودەيدا بۆيە بۇ پىويستبوون نىيە، بە نىشانەى ئەم فەرموودەيەى تر كە دەفەرموى: مردووتان كە دەمرى پاكە، بە مردن موسلمان پيس نابى، كەواتە: ئەوئەندەتان بەسە كە لە پاش شۆردنى تەنيا دەستەكەنتان بشۆرن). بەيھەقى گىراوپەتيەو و بە جوانى داناو. ھەروا بە بەلگەى ئەم فەرموودەيەى تريس: جاران كە مردوومان دەشۆرد، بە ئارەزووى خۆمان بوو ھەمان بوو لەپاشدا خۆى دەشۆرد، ھەيشمان بوو خۆى نە دەشۆرد. خەطىب گىراوپەتيەو، ھەروا بە بەلگەى ئەم فەرموودەيەى تريس: لە پاش شۆردنى مردووكانتان خۆشۆردنتان لەسەر نىيە (حاكم).

يەككى تريان: بى بپوا كاتى موسلمان دەبى سوننەتە خۆى بشۆرى، دەگىرنەو: قەيسى كورپى عاصيم و ئومامەى كورپى ئۆئال، كاتى موسلمان

بوون، پېغەمبەر (دروودە خواد لەسەربە) فەرمانى پېکردن كە خۇيان بشۇرن، بەلام پېويستى نەكرد لە سەريان، چونكە كۆمەلئ تر موسولمان بوون و پېغەمبەر (دروودە خواد لەسەربە) فەرمانى پېکردن: كە خۇيان بشۇرن، لەبەر ئەو ھەيش چونكە ئىسلامبوون تەو بەگردنە لە نافەرمانىيەكانى خوا، تەو بەش لە گوناھ بەبئ خۆشۇردنیش دروستە، بەلام ئەمە بۇ كەسئ وایە كە لە حالى بېر وایە كەيدا لەشى پيس نەبووبئ دەنا پېويستە لەسەرى كە لەپاش ئىسلامبوون خۆشۇرى (غوسل) بكا، بۇیە دەبئ لەپاش ئىسلامبوون خۇى بشۇرى، چونكە خۆشۇردنى شەرىعى پېويستى بە نىەتە، نىەتیش لە حالى كوفردا دانامەزرى!

يەكئ تریان: شىت كە چاك بۆو سوننەتە خۇى بشۇرى، ھەروا كەسئ كیش كە لە ھۆش خۇى چووبئ، كاتئ ھۆشى ھاتەو سوننەتە خۆشۇرى بكا، چونكە رېگەى تېدەچئ كە تۆماويان لئ دابەزىبئ. شافىعى (رەزائ خواد لىبە) دەفەرموى: ھەر مەرۇفئ شىت بېئ ئاوى دىتەو.

يەكئ تریان: خۆشۇردنە بۇ ئىحرام دابەستەن، زەيدى كورپى تابىت (رەزائ خواد لىبە) فەرمووى: پېغەمبەر م دى (دروودە خواد لەسەربە) بۇ ئىحرام بەستەن خۇى رووت كرددەو خۇى شۇرد (ترمىذى) لەم خۆشۇرىيەدا پياوو منال و ژن چۆن يەكن، ژنەكە ئەگەر بېنوئزىش بئ، يا زەيستەن بئ ھەر سوننەتە بۇ خۇى بشۇرى، چونكە ئەسمای كچى عومەرىش كە ھاوسەرى ئەبو بەكرى صدسقى بوو (رەزائ خواد لىبە) لە ذولحولەيفە مندالى بوو، پېغەمبەر (دروودە خواد لەسەربە) فەرمانى پېكرد كە بۇ ئىحرام دابەستەن خۇى بشۇرى، (موسلىم) بەغەوى و مەحامىلى دەفەرموون: بۇ ئەمە جىاوازى

نیه له نیوانی ژيرو شیتو له نیوانی منالی هامیدهو کهسانی تردا. نهگهر ئیحرامدار ناوی دهست نهکهوت سوننهته تهیهمووم بکا. نهگهر نهومندهی ناو دهست کهوت که بهشی دهسنوژی دهگر، با دهسنوژی پیبگری. چونکه ناسان به هوی گرانهوه له کۆل ناکهوی.

یهکی تریان: خوشۆردنه بۆ رویشتنه ناو مهککه. نافع (ههژاه خواه لیهه) ههرمووی: گشت جارێ ئیبنو عومهر (ههژاه خواه لیهه) که دههات بۆ مهککه شهو له دی طهوا دهمایهوه، بهیانی لهوی خوی دهشۆرد، نهوجا له رۆژدا دههاته ناو مهککهوه، دهیفرموو: پیغهمبرهیش (هرووده خواه لهسهرهه) ناوههای دهکرد (شهیهین). ههر کهسی بجیته ناو مهککه سوننهته بۆی که خوی بشوا، ئیتر له ئیحرامی ههجو وهمرهدا بی یا له ئیحرامدا نهبی. شافعی له پهراوی (الام) دا دهفرمووی: نهوهیشتی که بهبی ئیحرام دهجیته ناو مهککه ههر سوننهته که خوی بشۆری. بهلگههیشی نهوهیه: پیغهمبر (هرووده خواه لهسهرهه) سالی رزگارکردنی مهککه که تهشیری چوووه ناو مهککه خوی بۆ نهوه شۆرد، نهو کاته له ئیحرامدا نهبوو، بۆنی خوشی له خوی دهدا.

یهکی تریان: خوشۆردنه بۆ وهستانی عهرهفه، چونکه ئیبنو عومهر نهمهی دهکرد مالیک گیراویهتهوه، بهلکوو ئیبنولخهل ههقایهتی وا له پیغهمبرهیشهوه باس دهکا، گوایه پیغهمبرهیش نهوهی کردبی، سههرمراي نهوهیش نهو شوینه کۆمهلگای مهردومه، لهبهر نهوه وهک کۆبوونهوهی ههینی خوشۆردن بۆی سوننهته.

یەکی تریان: خوشۆردنه بۆ بەرد فرەدان بۆ کۆگابەردەکان لە سێ رۆژی پاش جەژندا، بەلام بۆ بەرد فرەدان بۆ کۆگا بەردەکەى عەقەبە لە رۆژی جەژندا سوننەت نیە، چونکە کاتى ئەم بەردفرەدانە لەکاتى خوشۆردن بۆ وەستان لە موزدەلیفە نزیکە، کە ئەویش ھەر لە رۆژی جەژندا، بە پێچەوانەى بەرد فرەدانى سێ رۆژەى پاش جەژن، چونکە ئەمانەیان دوور کەوتوونەتەووە لەبەر قەرەباغیش خوشۆردن بۆیان لەم سێ رۆژەدا سوننەتە. سەرەرای ئەم ھۆیەیش ئەم بەردفرەدانانە دەرکەونە پاش نیوەرۆ، کە قەرچەى گەرمایە، لە کاتى وایشدا خوشۆردن سوننەتە.

یەکی تریان: خوشۆردنه لە پێش تەوافى بەیتا، کە ئەم سێ تەوافە دەگێتەووە، تەوافولقودوم، تەوافولئىفاضە، تەوافولوداع، چونکە مەردوم بۆ ئەمانە کۆ دەبنەووە، لەبەر ئەوە خوشۆردن بۆیان سوننەتە سافىعى (رەزە خواى لىبە) دەفەرموى: خوشۆردن بۆ ئەم سێ تەوافە سوننەتە.

یەکی تریان: خوشۆردنه بۆ خەلۆه کێشان لە مزگەوتا، دەقى فەرمووەدى شافىعى لەسەرى ھەيە، ھەروا بۆ چوونە ناو مەدینەى پیرۆز کە شارى پێغەمبەرى خوايە. نەووەى لە (مەناسىک) دا ناوا دەفەرموى، ھەروا بۆ ھەموو شەویکی رەمەزان، ئەم قسەيە عەبەبەدى نەقلی دەکا لە حەلىمىيەووە، ھەروا بۆ بەرتاشین، خەففاق لە (الخصال) دا فەرموویەتى، خاوەنى (جمع الجموع) لە (المنصات) شافىعیووە رادەگۆیژیتەووە: کە فەرموویەتى: خوشۆردنم بۆ ئەمانە پێخۆشە: بۆ کە ئە شاخ گرتن و بۆ چوونە ناو گەرماو و بۆ ھەموو کارى کە سروشتى جەستە بگۆڕى و لاوازی بکا، چونکە شۆردن توندوتۆلى دەکاتەووە دەیبوژینیتەووە.

۱۹) دهستی تهرهینان بهسهر خوف (سؤل) دا له باتی شۆرینی پی:

دروسته دهستی تهرهینان بهسهر خوفدا له باتیی شۆردنی پی، بهپی فهرموودهکە موسلیم که له جابیرهوه دهگیریتهوهو دهلی: پیغهمبهرم بین، گمیزی کرد، لهپاشا دهسنوژی گرت، جووتی سوولی له پیدابوو، له باتی شۆرینی پی دهستی تهری هینا بهسهر سۆلهکانیدا (پهسەندی هەردوولایه = شهیخهین). یاران پیغهمبهر (دروود خوا لهسەر پیغهمبهر و ههژا لهسەر یاران) ئەم فەرموودەیان زۆر بهلاوه پهسەندبوو، چونکه جهریر له پاش هاتنی نایهتی دهسنوژ، کهوا له سوورەتی مائیدهدا، موسلمان بووه، ئەمەیش ئەوه دهگهیهن که نایهتهکه ههر چهند بهلگهیه لهسهر شۆرینی پی، بهلام نابی به ههلوهشینهوهی مهسهلهی تهرکردنی خوف! بۆ کهسی خوفي له پيدا بی. نهوهوی و کهسانی تریش فهرموویانه: ئەو زانیانهی که له یهکگرتن (اجماع) دا رایان بایهخی ههیه لهسهر ئەوه یهکیان گرتووه: که دروسته دهستی تهرهینان بهسهر سۆلدا، چ له مالهوه بی چ له سفهرو ریباریدابی، لهبهر پیویستی بی یانا، تهنانهت بۆ ئافرهتیکیش که ئالوودهی مالهوهبی، یا بۆ نهخۆشی که دهردهکە ی دریزخایه بی و نهتوانی لهسهر پی برپا ههر دروسته که دهستی تهر بهینی بهسهر سۆلهکانیدا، لهباتی شۆردنی پییهکانی به مهرجن سوولهکان لهپییدابن. والله أعلم. حهسهنی بهصریش دهفهرموی: حهفتاکهس له هاورپیانی پیغهمبهر (دروود خوا لهسهر بی) قسهیان بۆ کردووم که پیغهمبهر (دروود خوا لهسهر بی) دهستی تهری بهسهر خوفدا دهینا. خهگیکی بی شوماریش له هاورپیان مهسجی خوفیان له پیغهمبهرهوه گیراوهتهوه.

۲۰) مەرجهكانى دەستپاھىنانى سۆل:

دەستپاھىنان بە سۆلدا دوو مەرچى ھەيە :

مەرچى يەكەم: دەسنوئىزى تەواوى گرتبى ئەوجا دوو سۆلەكە لە سەرپاكى لە پىپىكا، بەلام ئەگەر دەسنوئىزى گرتو قاچىكى شۆردو خوفەكەى تىكرد، ئەوجا قاچەكەى ترى شۆردو خوفەكەى ترى تىكرد، ھەقى ئەودى نىە كە لە دەسنوئىزى ئايىندەدا دەستى تەر بەسەر سۆلەكانىدا بەيىنى، بەپىي فەرموودەكەى موغىرە، فەرمووى: لە سەفەرىكا لە خزمەتى ھەزەتدا بووم، دەسنوئىزى گرت، ئاوم كرد بەدەستىدا، فەرمووى: وازيان لىبىنە بە دەسنوئىزەو لە پىم كردوون، ئىتر قاچى نەشۆردو لە جىياتى ئەو دەستى تەرى ھىنا بەسەر سۆلەكانىدا (شەيخەين) شافىعى (رەزەل خواە لىبە) لە موغىرەو (رەزەل خواە لىبە) دەگىرپتەو: گوتم: ئەى پىغەمبەرى خوا! دەستى تەر بەيىنم بەسەر سۆلەكانما، لەباتى شۆرىنى پىم؟ فەرمووى: بەلى بەمەرچى لەسەر دەسنوئىز ئە پىيان بكەى.

مەرچى دووھ: سۆلەكە دەستىدا بۆ دەسپاھىنان، ئەم شتانە دەبن

بەھوى دەستدانى:

يەكەم: داپۆشەر بى بۆ ھەر شوپىنىكى ھەر دووپىي كە شۆرىنى فەرزى، ئەگەر بەشى داپۆشىي شوپن فەرزەكەى نەدەكرد، دەسپاھىنانى دروست نىە، چونكە لە حالى وادا چەندەى بە دەرەو بى دەبى بشۆرى، وە ئەودى داپۆشراو بە سۆلەكە دەبى مەسح بكرى، ھىچ زانايەكيش شتى وای نەگوتوو كە مەسح و شۆردن لەيەك دەسنوئىزدا كۆبكىرنەو، لەبەرئەو شۆردن سەردەكەوى، چونكە ئەو بناغ (اصل)دە.

دووه: سوله‌کان نه‌وه‌نده قايم بن که بهرگه‌ی نه‌وه بگرن که يه‌ک له شوینی يه‌ک هاتوچوی پي‌بکړئ بؤ نه‌و نيشانه که پيويستی ريبواران، له کاتي بارخستن و بارکړندا، لای که‌می نه‌م هاتوچويه، وه‌ک غه‌زالی ده‌فرموي، سې ميله، به‌لام شيخ نه‌بو موچه‌مه‌د دایناوه به مه‌سافه‌ی قه‌صر، نه‌م فه‌رمايشته‌يش متمانه پي‌کراوه^(۱) سولئ که نه‌م هاموشويه پي نه‌کړئ نه‌وه مه‌سحی دروست نيه، وه‌ک سولئ له به‌رؤی ته‌نک دروست کرابي، يا له شتی وا، وه‌ک گوره‌وی، که ناو داده‌دا، يا له شتی وا دروست کرابي که زور ره‌ق بي وه‌ک سولئ ناسن!

سييه‌م: ناودانه‌دا، له‌سهر فه‌رمايشتی متمانه‌دار، چونکه زوربه‌ی خوف نه‌م مهرجه‌ی تيايه، که‌واته: ده‌قه‌کان ده‌پرين به‌سهر نه‌و جوړه‌دا. **چواره‌م:** ده‌بي سوله‌که خوشی پاک بي، چونکه دروست نيه، به به‌رگی پيسه‌وه نو‌يژ بکړئ.

۲۱) ماوه‌ی ده‌سپاهيتان (مُدَّةُ الْمَسْحِ):

^(۱) ليره‌دا له عيباره‌تی نه‌صله‌که‌دا هست به نا‌لؤزی ده‌کړئ، له‌گه‌ل موغنیو شريعتی نيسلامو (الفقه على المذاهب الاربعه) رينا‌کوي. له موغني‌دا ده‌فرموي: مه‌حافيلي نه‌و ماوه‌ی ديارى کردوه به‌سې شو يا زياتر، نه‌سنه‌وی له (التنقيح) دا رای له‌سهر رای نه‌مه، له (المهمات) يشدا ده‌فرموي: متمانه پي‌کراو نه‌ويه که شيخ نه‌بو حاميد ديارى کردوه به نزیکي مه‌سافه‌ی قه‌صر. مه‌بست نه‌ويه که نه‌و سوله له ماوه‌ی سې شو‌دا ريبوار چمن جار لاده‌دات بو‌چان و، بار بار ده‌کاتمه هاموشوي نه‌م ورده نيشانه‌ی پي‌بکړئ.

- وه‌رگيږي -

دروستہ بؤ نیشته جی (مقیم) لہ دہسنوئڑا، لہ باتیی شورینی بی،
 دہستی تہر بہینئی بہسہر خوفہ کانیدا، لہ ماودی شہوو روژیکا، وہ بؤ
 ریہوار (موسافیر) لہ ماودی سی شہوو سی روژدا، بہپئی فہرموودہکھی
 نہبوبہکر (رہزاد خواہ لیبہ): پیغہ مہبری خوا (دروودہ خواہ لہسہربہ) ریگہی بہ
 ریہوار داودہ لہ دہسنوئڑا تا ماودی سی شہوو سی روژ دہس بہینئی
 بہسؤلا، بہ نیشته حبیش تا ماودی شہوو روژی (ئیبنو خوزیمہو ئیبنو
 حبیبان، ہہرکہ سیان لہ صہحیحی خویدا گیراودہتہوہ) صہفوانی کوری
 عہسسالیش (رہزاد خواہ لیبہ) گیراویہتہوہ: جاران کہ لہ سہفہردا دہبووین
 پیغہ مہبر (دروودہ خواہ لہسہربہ) پیمانی دہگوت کہ تاماودی سی شہوو سی روژ
 سؤلہ کانمان تہر کہینو لہو سی روژانہدا دایان نہکہنن، نہبؤ پیسیو
 نہبؤ گمیزو نہ بؤ جہو، مہگہر بؤ لہشپیس (نہسائی: تیرمیزی)
 تیرمیزی دہفہرموی: فہرموودہیہکی ساغی جوانہ، مہجی سہفہر نہوہیہ:
 بؤ گوناہ نہبی، دہنا دہبی بہ قہدنیشته جی مہسح بکا.

۲۲) سہرہتای ماودی دہسپاہینان:

سہرہتای ماودی دہسپاہینان لہو بیڈہ سنوئڑیہوہ دہس پیڈہکا کہ
 لہ پاش پؤشیننی سؤلہکہ پہیدا دہبی، نہک لہ سہرہتای پؤشیننی
 سؤلہکہوہ، چونکہ دہسپاہینان پہرستنیکی کات دیاری کراوہ نہویش
 وہکو نوئڑ ہہتا کاتہکھی نہبی دروست نیہ بکری، داوودی ظاہیری
 دہفہرموی: سہرہتای ماوہ لہ پؤشینہوہیہ. نہوہویش (رہزاد خواہ لیبہ)
 دہفہرموی: نہمہ رای پہسہندکراوہ، چونکہ نہمہ خوازہ (موقتہضای)

فەرموۋىدە ساخەكانى ئەم باسەيە، ئەگەر لە سەفەر دەستى كەرد بە دوسپاھىيان، لە پاش بوو بە نىشتەجى، يا نىشتەجى بوو دەستى پىي كەردو بوو بە رىبوار دەسپاھىيانى نىشتەجى ئەواو دەكا، چونكە دەسپاھىيان پەرستە (عبادەت)، لەم حالەدا نىشتەجى و رىبوارى تيا كۆيۇتەو لەبەر ئەو بىرپار (حوكم) نىشتەجى ھەيە، رىك وەك چۆن ئەگەر. لە نىشتەجىدا دەستى كەرد بە نوپۇز لە دوايىدا بوو بە رىبوار ھەقى نىيە ئەو نوپۇز كورت بىكەتەو، چونكە لە كاتى وادا نىشتەجى زال دەكرى. ئەگەر رىبوار گومانى كەرد: كە دەسپاھىيانى لە نىشتەجىدا دەست پىكەردو، يا لە سەفەردا ئەو گار بە نىشتەجى دەكات، چونكە ئەو بىنەرەتە.

٢٣) چۆنىتى دەسپاھىيان:

لاي كەمى دەسپاھىيان ئەوئەندەيە كە ناوى دەسپاھىيان (مەسح) بى بەسەر پىشتى سۆلەكەدا، لەبەر ئەم فەرموۋىدەيە، كە موغىرە (رەزەل خواھ لىبە) دەگىرپتەو: پىغەمبەرم بىنى دەستى تەرى ھىنا بەسەر پىشتى سۆلەكانىدا (ئەحمەدو ئەبو داۋودو تىرمىزى). بەلام ھەرە تەواۋەكەي ئەوئەيە: دەستى تەرى بەھىننى بەسەر پىشتو بەرى سۆلەكاندا بە چەند كىرپى* بەپىي فەرموۋىدەكەي موغىرەي كورپى شوعبە (رەزەل خواھ لىبە):

* دەگوتى: كىرپى، واتە: خەت خەت

پېغەمبەر (دروود، خواد، سەرىن) دەستى ھېنا بەسەر پىشتو بە بەرى
 سۆلەكەيدا. چۆنىتىپكەيشى ئاواپە: دەستى چەپى لە ژىرقىگە پاژنەيدا
 دانىۋ دەستى راستى لەسەر پىشتى سەرپەنجەگانى دابىۋ پەنجەگانى
 ھەردو دەستى بلاۋىكاتەۋە، ئەۋجا دەستى راستى رابكىشى بەسەرىدا
 ھەتا دەگاتە لاقىۋ دەستى چەپىشى بەكىش بكا بەسەر بەرى پېيدا ھەتا
 دەگاتە نوۋكى پەنجەگانى.

۲۴) چى دەسپاھىنان پوۋچ دەگاتەۋە:

دەستپاھىنان بەسەر سۆلدا بەم سېشتە پوۋچ دەبىتەۋە:

يەكەم: داكەندى ھەردوكان يا يەككىكان، يا كاتى سۆلەكە لەكار
 بكوۋى بەمجۆرە بدېرى، يا بېھىزبى، لەم كاتانەدا ئەگەر دەسنوۋىژداربوو
 بەس ھەردوۋ قاچى بشۆرى بەسە، دەنا دەبى سەر لەنۋى دەسنوۋىژى
 تەۋاۋ بگىرتەۋە.

دوۋەم: كاتى ماۋەكەى تەۋاۋ بوو، كە شەۋو رۆژى بۇ نىشتەجىۋ
 سى شەۋو سى رۆژ بۇ رېبوار، بەسەر مەسحەكەياندا تېپەرى ئىتر
 دەستپاھىنان پوۋچ دەبىتەۋە دەگەرى نامىنى، دەبى سەرلەنۋى
 دەسنوۋىژى تەۋاۋ بشۆرىۋ قاچى بشۆرىۋ سۆلەكان لە پېىكاتەۋە ئەۋسا
 دەست بكاتەۋە بە دەسپاھىنانى نۋى، ئىتر ھەروا، ئەمەيش دەيسان
 بەپى فەرموۋدەكەى صەفوان كە لە پىشەۋە رابوورد.

سىيەم: كاتى دەسپياھىن قاچى خۇى شۆرد، ديسان بەپىي
فەر موودەكەى صەفوان.

ئەگەر قاچى لەناو سۆلەكەدا پىس بوو، وە نەدەكرا كە لەناويدا
قاچى بشۆرى پىويستە داىبكەنى و قاچى بشۆرى، بەلام دەسپياھىنان
پووج دەبىتەو، ئەگەر دەكرا لە ناويدا قاچى بشوات ئەوا با بىشوات و
دەسپياھىنانىش پووج نابىتەو.

(۲۵) تەيەمموم:

پىناسەكەى: تەيەمموم لە زمانى عەرەباندا واتە: چوون بۇ لاى
شتى، لە شەرعا: ئەو يە مەرۇف لەباتى ئاوى دەسنويز بە تۆزىكى پاك
دەست بەپىنى بەدەم و چاوو ھەردوو دەستيا لەگەل ئانىشكەكانيا، بەپىي
چەند مەرجىكى تايبەت. سەر بەلگەى دروسبوونى، قورئان و سوننەت و
يەكگرتنى نەتەو، ئىسلامە. خاى گەورە دەفەرموى: { قَلَمْ تَجِدُوا مَاءً
فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ - سورة
النساء - ۴/۴۳ } . واتە: ئەگەر لە ھەموو ئەم صوورەتانەدا ئاو نەبوو
ئەوا قەستى ھەلگرتنى گلىكى پاك بکەن و لە تۆزى ئەو گلە پاكە دەست
بەپىنن بە روخسارو بەدەستتاندا. ئىبنو عەببا (رەزەل خاىيان لىبە)
دەفەرموى: واتە: ئەگەر نەخۆش بوون تەيەمموم بکەن، ھەروا ئەگەر
رئبوارىش بوون و ئاوتان دەست نەگەوت تەيەمموم بکەن. پىغەمبەر
(رەوودە خوا لە سەربە) دەفەرموى: رووى زەوى ھەموو بۇ خۇم و ئوممەتم وەك

مزگهوت وایه و خۆلهکهی پاک و پاکه و مکه ره و له کاتی پئویستدا تهیه ممو می پئدهکهین (موسلیم).

٢٦) یاسای دروستبوونی تهیه ممو:

بزانن ئه وهی دهبی به هۆی دروستبوونی تهیه ممو نه توانینی به کارهینانی ئاوه به راستی، یا به پئی شهرع، نه توانینیش چهند هۆیهکی ههیه:

یه کیکیان سه فهره، رییواریش ئه م چوار حاله ههیه:

یه کهم: ئه وهیه سوور بزانی که ئا و لهو شوینه دا نیه ئه وه پئویسته تهیه ممو بکا به بی ئه وه بگهڕێ به شوینی ئاوا، چونکه له کاتی وادا گهڕان بۆ ئا و بیهوودهیه.

دووهم: ئه وهیه گومانی وابی که له وانیهیه لهو دهوورو به ره دا ئا و هه بی، ئه وه دهبی بگهڕێ به دوا یا، چونکه تهیه ممو پاکیه کی ناچاریه، دهی هه تا ریی تیچی که به ئا و دهنویژ بگرێ یا له شپییسی خۆی دهر بکا ئه و ناچاریه نایه ته دی و ریکه ی تهیه ممو بی نادرێ.

سییه م: ئه وهیه سوور بزانی که ئا و له دهوور به ری ههیه، ئه م حاله یان دوو لق ی لیده بیته وه، ئه گه ر ئا وه که لییه وه ئه وه نده دوور بوو که شوان و دار بپ بۆ له وەر و دار بپین ئه وه نده دوور ده که و تنه وه پئویسته بپروا بۆی و تهیه ممو دروست نیه، ئه گه ر ئا وه که ئه وه نده دوور بوو

ئەگەر بېروا بۆی نوێژەگەى دەچى ئەو تەيەمموم دەگا، چونکە ئەو لە ئیستادا بێئاو، خو گریمان ئەگەر چاومروانیکردنى ئاو هەتا کاتەگە بەسەر دەچى پێویست بى، ئەو لە بنەرەتدا تەيەمموم بېرار نەدەدراو نەدەگرا بە یاسای دامەزراو.

چوارەم: ئەو یە ئاو هەبى، بەلام لەبەر قەرەباغی ریبوارەکان بەر ئەو نەدەگەوت و دەستى نەیدەگەیشتى، ئەو لەسەر فەرمايشتى دامەزراو تەيەمموم دەگات، لەبەر نەتوانینی لەبەرچاو، گیرانەویشى لەسەر نیە.

یەكێ تریان: نەخۆشییە، نەخۆشیش ئەم سى بار (حال)ەى هەیه:

بارى یەكەم: ئەو یە کە مەترسى گيانى، یا نەمانى ئەندامى، یا نەمانى سوودو قازانجى ئەندامى، یا پارچەيى لە ئەندامەکانى هەبى، ئەو تەيەمموم دەگا.

بارى دووهم: ئەو یە کە مەترسى ئەو یە هەبى نەخۆشییەگەى زیاد بکا، واتە: ئیش و ئازارەگەى پتر بکا، یا درەنگ چاك بێتەو، یا مەترسى ئەو یە هەبى کە لەکەیهکی ناشیرین لە ئەندامىکى بەدەرەو دەبوویدا، پەیداببى، وەك ئەو پەلەیهکی ناھەموار لە روخساریدا یا لە جىیهکی تریدا کەوا بەدەرەو دەركەوئى، لەم مەترسى پێویستە تەيەمموم بکا، لەسەر رای دامەزراو.

بارى سێیەم: مەترسى لەکەیهکی کەمى هەبى وەك کونجری ئاوئە، یا پەلەيى رهشى کەم، یاخود مەترسى ئەو یە هەبى کە لەکەیهکی ناھەموار لە ئەندامە شاراوەکانیدا ببى، لەم کاتانەدا دروست نیە تەيەمموم بکا!

بۆ نەخۆشەگە ھەيە بتمانە بە زانیاری خۆی لە بابەت نەخۆشییەکیەو بەکا، بە مەرجی لێی بزانی یا خاوەن ئەزموون بێ، کە ئایا مەترسیدارە یان؟ ھەروەھا باوەربکا بە قسەی پزیشکی شارەزای موسوڵمانی بالقبووی بەداد، چونکە خودای گەورە خۆی دەسنوویژی پێویست کردوو، لەبەر ئەوە ناگۆردری بەشیکی تر مەگەر لەسەر شایەتی کەسێ کە خوا خۆی شایەتیەکی قەبوڵ بفرموی، وەلحال خوا خۆی قسەی بپێروا و مرقفی بەدکاری پووج کردۆتەو، لە سەر رای ناودار شایەتیەکی کەسێش پەسەند دەکری، با تاقە ژنیکیش بێ.

٢٧) مەرجەکانی دامەزرانی تەییەموم:

بۆ دامەزراندنی تەییەموم چەند شتی مەرجە:

یەگەمیان: ھاتنی کاتی نوێژ، بەپێی ئایەتی {إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَائِطِ أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا سُوْرَةُ الْمَائِدَةِ ٦/٥}. وشە (قیام) لە ئایەتەکەدا، کەواتای وایە: کاتی ھەڵسان بۆ نوێژ ئەوسا تەییەموم بکەن، ئەم کارە نایاتەدی ھەتا کاتی نوێژکە دانەیی، دەسنوێژ بۆیە دادەمەزری لە پیش ھاتی کاتدا چونکە پێغەمبەر (ەروودە خوا لەسەر بێ) کردوویەتی، بەلام تەییەموم لەسەر رووکار (ظاہر)ی ئایەتەکە مایەو، دیسان بەپێی فەرموودەکە (ەروودە خوا لەسەر بێ) رووی زەوی

ھەمووى بۇ خۇم و نۆممەتم وەك مزگەوت وایەو خۆلەكەى پاك و پاكەو ەكەرەو لەكاتى پىويستدا تەيەممومى پىدەكرى، لەھەر شوپنى نوژم لىبوو، تەيەمموم دەكەم نوژى خۇمى لىدەكەم (موسليم) ئەو ەى كە دەفەر موى: لەھەر شوپنى نوژم لىبوو تەيەمموم دەكەم. بەلگەيە لەسەر ئەو ە كە ھەتا كاتى نوژەكە نەيى نابى تەيەمموم بكا، ديسان لەبەر ئەو ەيش كە تەيەمموم پاكىيەكى ناچارىيە، ناچارى پىويست نابى لە پىش ھاتنى كاتى نوژەكەدا.

دوو ەميان: گەر ەنە بە شوپن ئاوا، بەپىي ئايەتى: { قَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا - سورة المائدة - ٦/٥ } يەزدانى پاك فەرمانمان پىدەكا كە لەكاتى دەست نەكەوتنى ئاودا تەيەمموم بكەين، ئەو ەيش نايەتە دى و نازانرى كە ئا و لەو شوپنە ھەيە يا نىيە ھەتا بۆى نەگەرپ، كەواتە ئەو كەسەى كە دەيەوئ تەيەمموم بكا لە سەريەتى لە پىشدا بگەرپ بۆ ئاوا، ئەگەر دەستى نەكەوت ئەوسا تەيەمموم بكا، گريمان كەسيكى تر لە باتى ئەوبگەرپ دەبى، بە مەرچى ئەو ە خۆى ريگەى ئەو ەى پىداو كا برايش جيگەى باو ەپ بى، چۆنىتى بۆ گەر ەنەيش ئاوايە: نابارو ەنەى خۆى بگەرپ، چونكە رىي تىدەچى كە ئاوى تىابى و ئەو ەستى پىنەكا، جا ئەگەر دەستى نەكەوت و ئەو شوپنە سارايەكى تەخت بوو بپروانى بەھەر چوار لای خۆيدا، بە تايبەتى تەماشاي سەوزەلان و جيگەى كۆبوونەو ەى مەل و مۆربكا، ئەگەر شوپنەكە بەرزو نزم بوو، بە روانىنى چا ەشتەكە تاقى نەدەكرايەو ە، پىويستە بگەرپ بۆ ئاوا بەو دەوروبەردا ھەتا ماو ەيى (مەسافەيى) كە ئاوا دەبرى بە ماو ەى بانگکردن و بە ھاوار مە ھاتن، كە برىتييە لەو ماو ەيە ئەگەر ھاوار لە ھاوپىكانى بكا لەكاتى

خەرىكبوونياندا بگەن بە فرىايدا، ئەمەيش بەم مەرجه ئەو كەسە
مەترسى زىانى گيان و سامانى نەبى، بەلام ئەگەر مەترسى ئەۋەى ھەبوو
پىۋىست بە گەران ناك، رەۋايە بوى كە تەيەمموم بكا، چونكە ترسى وا
لەكاتى ھەبوونى ئاۋىشدا بەقىنى دەبى بەھۋى رەۋابوونى تەيەمموم، كە
ۋاتە لە كاتىكا كە ھەبوونى ئاۋەكە شتىكى خەيائىبى باشتر دەبى بەھۋى
رەۋا بوون!

جا ئەگەر ھاورپى لەگەل بوو دەبى بېرسى: كى ئاۋى ھەيە؟
پىۋىستە لەسەرى كە ئاۋى دەسنوڭزو خوشۇردن بىرى، مەگەر ئىشى بە
بەھاكەى بى بۇ مەسەرفى ھاتوچۇى رۇيشتن و ھاتنەۋەى سەفەرەكەى،
ئەگەر بە نرخی ئاسايى ئاۋى بەكپىن دەست نەدەكەت، پىۋىست ناك بە
گران بىكپىر بازىادەكە كەمىش بى ئەمەيش بە گوڭرەى فەرمایشى
دامەزراۋە!

سېيەمیان: دەست نەدانى بەكارھىنانى ئاۋە، ۋەك كەسى ئاۋى دەست
دەكەۋى بەلام لە ترسى نەخۇشى و جىمان لە كارۋانى ناۋپىر بە كارى
بەيىنى، يا ئاۋەكە كە پىۋىست بى بۇ خوارنەۋەى خۇى ياھى ھاورپى، يا
ھى گياندارىكى بەقەدر، لە ئىستادا يا لە ئايىندەدا، لەم كاتانەدا دەبى
تەيەمموم بكا.

ئەگەر كەسى مرد، بەشى شۇردنەكەى ئاۋى پىۋو بەلام ھاورپىكانى
توونىيان بوو، ئەۋە ئاۋەكەى دەخۇنەۋەو تەيەممومى بۇ دەكەن و، بەھى
ئاۋەكە دەخەنە سەر كەلەپوور (مىرات)ەكەى، كەسانى تىنوۋ دەتۋان بە
زۇر ئاۋ بە بەھى خۇى لە خاۋەنەكەى بىستىن، بە مەرچى خۇى

پېښو پېښو پېښو، به لږ نه گهر خوی پېښو پېښو پېښو نابی لېږ
بستېنن چونکه خاوهنی شت خوی له پېښو پېښو.

چوارهميان: گليکي پاکه، توژيکي وای هېږ بنووسې به روخسارو
ههردوو دهسته وه، به پېښو نایه تی: { فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا - سورة
المائدة - ٦/٥ } واته: مه بهست له (صهعیدی طیب) خوځی پاکه،
وشه (صهعید) موجه له، خوځو ههرجی وای له سهر رووی زهوی
به ریگه و بانیشه وه بهر (صهعید) دهکوهی، به لږ پېښو مېهر (دروود خواه
له سهرې) له ههروود دهده وای مه بهستی له و شه گشتیه دیاری
گردوه که دهه رموی: بو تهیه موم خوځت بهسه، ههروا له
ههروا یشته یشدا: رووی زهوی ههرووی بوخوځو نومته بو نوځو لیکردن
و دک مزگهوت وایه، خوځه یشی پاکه و پاکه و دهکهره له کاتی پېښو ستدا
تهیه موم پېده کهین (موسلم). نه و ده پېښو مېهر (دروود خواه له سهرې) له
دواگو تنی زوییه وه، ناوی خوځی یشی هیناوه، ههتا نامازه بکا بو نه وه که
خوځ بو تهیه موم پېښو سته، نه گهر پاکیتی و پاکه و دهکهری، تایهت
نه بو نایه به خوځه وه، له باتی نه مه ناوای دهه رمو: رووی زهوی
ههرووی بو خوځو نومته هه و دک مزگهوت وایه، هه پاکه و
پاکه و دهکهره له کاتی پېښو ستدا تهیه موم پېده کهین! بویه دهو وای
بگو تنایه چونکه پېښو مېهر (دروود خواه له سهرې) روونکه رهوه مه بهست له
نایه ته ره ها کانه. ئیبنو عه عباسیش (رهزاه خواه لېږ) دهه رموی: صهعید
بریتیه له گلی ودر! ئیبنو مه سعوودیش (رهزاه خواه لېږ) دهه رموی:
صهعید بریتیه له گلی که توژی هېږ! شافعی (رهزاه خواه لېږ)

دەفەرموئ: صەعید بریتییە لە ھەموو گلی کە تۆزی ھەبێ، فەرماشتی شافیعیش لە زماندا دادەنرێ بە بەلگە، چونکە زمانەوانیکی ەمرەبیزانە.

وەک گوترا بەپێی (صعیدا طیبا) مەرچی گلەکە ئەومێە کە پاک بێ، چونکە وشە (طیب) لە زماندا ئەم سێ واتایە ھەیە: ئەوێ دڵ خۆشی لیوەربگیرێ، ھەڵال، پاک. لەم سێ واتایەیش پاک بۆ خۆل دەگونجێ، لە فەرماشتەکە ی پێغەمبەریشدا (دروودە خواە لەسەربو) کە دەفەرموئ: خۆلکەیشی پاکو پاکو وەکەرە بەلگە ھەیە لەسەر ئەم قسە یە کە (طیب) بە مەعنا ظاہرو پاکە! ^(۱) وەکی تریش ئاوی پیس دەسنوێژی دروست نیە، کەواتە وەجەلی ئاویش کە خۆلە لە تە یەمموما کە تە یەمموم وەجەل (بەدەل) ی دەسنوێژە، دەبێ وەک ئەو وابێ، نابێ پیسی، دەنا تە یەممومی پێ دروست نابێ.

(۱) لە موغنی موحتاجدا دەفەرموئ: ھەدیسی: (رووی زەوی ھەمووی بۆ خۆم و ئۆمەتم وەک مزگەوت وایم، خۆلەکەیشی پاکو پاکو وەکەرە) ئەم گێڕانەو یە روونکەرەو موبەیینە بۆ ئەو گێڕانەو رەھا (موطلق) ی کە ئەمە ی تیایە: (رووی زەوی ھەمووی بۆ خۆم و ئۆمەتم ھەم وەک مزگەوت وایە، ھەم پاکو پاکو وەکەرە). کواتە لە عیبارەتی کتیبەکە ی بێردەستماندا ئالۆزی و شێوازی ھەیە. لە زۆر شوێنی تریش شتی وا ھەیە.

۲۸) فەرزه‌کانی ته‌یه‌موم:

ته‌یه‌موم چوار فەرزی هه‌یه :

فەرزی یه‌که‌م: نیه‌ته به‌پێی فەرمايشتی پێغه‌مبەر (مرووده‌ی خوا له‌سه‌ربه‌):
گشت کارێ به‌پێی نیه‌ته‌که‌یه‌تی چۆنیتیکه‌شی ئه‌وه‌یه‌ نیه‌تی
حه‌ڵاڵکردنی نوێژ به‌پێی، نه‌ك ه‌ی لا‌بردنی بێ‌ده‌سنوێژی، چونکه
ته‌یه‌موم پاکی ناچاریه‌، بێ‌ده‌سنوێژی لا‌نابات، به‌پێی فەرمايشته‌که‌ی
(مرووده‌ی خوا له‌سه‌ربه‌): به‌عه‌مری گورپی عاص: چۆن به‌رنوێژیت بۆ هاو‌پێکان
به‌له‌شی پیسه‌وه‌ کردوو‌ه‌). ئه‌که‌ر ته‌یه‌موم بێ‌ ده‌سنوێژی لا‌بردایه
پێی نه‌ده‌فه‌رموو: به‌له‌شی پیسه‌وه‌، که‌واته‌: بریتیه‌ له‌ هه‌ڵاڵکردنی
نوێژو له‌ هه‌ڵاڵکردنی ئه‌و شتانه‌ی به‌بێ‌ پاکی نا‌کرێن. کاتیکیش نیه‌تی
ره‌وادیتنی ه‌ینا ئه‌م چوار باره‌ی هه‌یه‌:

باری یه‌که‌م: نیه‌تی ره‌وادیتنی فەرزو سوننه‌ت به‌یه‌که‌وه‌ به‌پێی،
ئه‌وه‌ هه‌ردوو‌لایانی بۆ ره‌وا ده‌بێ، بۆی هه‌یه‌ سوننه‌ته‌ که‌ له‌پێش
فه‌رزه‌که‌دا بکا، یا به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، هه‌روا بۆی هه‌یه‌ له‌کاتی خۆیاندا
بیانکا، یا له‌ دمه‌روه‌ی کاتیاندا.

باری دووهم: نیه‌تی فەرز به‌پێی، فەرزه‌که‌ی بۆ دروست ده‌بێ، هه‌روا
سوننه‌تی پێشو باشی بۆ ره‌وا ده‌بێ.

باری سێیه‌م: نیه‌تی سوننه‌ت به‌پێی به‌ته‌نها، له‌م باره‌دا له‌سه‌ر
فه‌رمايشتی دامه‌زراو فەرزی بۆ دروست نییه‌ چونکه‌ سوننه‌ت پاشکۆ
(تابع)ی فەرزه‌.

باری چوارهم: نیهتی نوپژری روت بینو بهس، نهم بارهیش وهك
باری سییهم وایه، لهسهر فهرمایشتی دامهزراو بهس مافی سوننهتی
ههیه.

فهرزی دووهم و سییهمی تهیه موم: دهسهنانه به روخسارو به
ههردوو دهستدا، لهسهر په نهجه گانه وه ههتا لای ژووری ههر دوونانیشك.
به پئی ئایهتی {فَامَسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَآيْدِيكُمْ - سورة المائدة -
۶/۵}. گهرچی له ئایهتی تهیه مومدا باسی ئانیشك نهگراوه، بهلام
چونكه تهیه موم وهجه لای دهسنوئزه له دیاریکردنی نهاندازهی دهسهنان
به نهاندامه گانیدا حوكم و برپاری دهسنوئزی پیدهدری، له دهسنوئزیشدا
نهاندازهی دهست ههتا سهر ئانیشكه، كهواته له تهیه مومیشدا ههروا، وه
به پئی کردنی پیغه مبه ریش (مرووده خواه لهسهر به) كه دهستی دههینا به
ههردوو دهستدا ههتا ههردوو سهر ئانیشك، به پئی فهرمووده كهی ئیبنو
عومهر: پیغه مبه ر (مرووده خواه لهسهر به) فهرمووی: تهیه موم بریتیه له دوو
پیاکیان، یه کیکیان بو دهموچاو، نهوی تریان بو ههردوو دهست ههتا
ههردوو ئانیشك. حاكم نهم فهرمووده یه گپراوته وه وهسفی جوانیشی
کردوو، ههروهك به قیاس لهسهر دهسنوئز دهسهنان به ئانیشكدا
پیویست دهبی، چونكه وهك گوترا: تهیه موم وهجه لای نهوه. لهسهر
فهرمایشتی، یهك پیاکیان بهس دهكا، كه مهسحی روخسارو ههردوو
له پی پی بکری، به پئی فهرمووده كهی عه ممار: پیغه مبه ر (مرووده خواه لهسهر به)
پیی فهرمووم: تهنها ئاوه هات بهس بوو، نهوچا پیغه مبه ر (مرووده خواه
لهسهر به) ههردوو له پی خوپی مالی بهسهر رووی زهوییه كه داو هووی
لیکردن تا تۆزه کهیان تۆزی سووك بی، نهوسا به ههردوو ناوله پی

مهسحی دهمووچاوو ههردوو دهستی خوئی تا ههردوو مووچی گرد
(شه‌یخان) شافعی دهمهرموی: ههرکاتی دهرکهوت که فهرمووده‌یه‌کی
پیغه‌مبهر (مرووه فواء له‌سهری) له‌سهر مه‌سه‌له‌یی هه‌یه، وه فهرمووده‌کیش
ساخ بوو، لاوازو بیه‌یزنه‌بوو، ئیتر به‌پیره‌وی نه‌وه بکه‌ن، وه‌یزانن که نه‌وه
ریبازو مه‌زه‌به‌بی منه. دیاره که حه‌دپسه‌ککش ساخ و سه‌حیحه. نه‌وه‌وی
دهمهرموی: نه‌م فهرمووده‌یه به‌لگه‌یه‌کی زۆر به‌ه‌یزه، له‌ دیمه‌نی
سوننه‌تیشه‌وه زۆر نزیکه.

چوارهم فهرزی ته‌یه‌موم: ریزلیکرتنه، که‌واته: پیویسته روخسار
له‌ پێش ده‌ستدا ته‌یه‌موم بکری، چونکه نه‌ندامی پاکیتی ته‌یه‌موم
دوانن، که‌واته له‌ ده‌سنوێژ ده‌چی و وه‌ک نه‌و ریزلیکرتنی فهرزه،
پیویسته نه‌نگوستیله دابکه‌نری، چونکه خۆل ناچیته ژیری، به
پیچه‌وانه‌ی ناوی ده‌سنوێژوه، چونکه له‌ودا داکه‌ندنه نه‌نگوستیله فهرز
نیه نه‌گهر ئاو ژیری تهر ده‌کرد.

٢٩ سوننه‌ته‌کانی ته‌یه‌موم:

سوننه‌ته‌کانی ته‌یه‌موم سی شته: ناوی خوا هی‌نان و پێش خستنی
لای راست له‌سهر لای چه‌پ و به‌هین نه‌که‌وتن (مووالات). به‌پیی نه‌و
به‌لگانه‌ی له‌ ده‌سنوێژا له‌ پێشه‌وه رابوردن، به‌ قیاسیش له‌سهر ده‌سنوێژ،
سوننه‌ته‌ تۆزه‌که له‌ ههردوو له‌پی سووک بکاو، له‌لای ژوورووی
روخساره‌وه به‌هینیته‌ خواره‌وه، وه‌ له‌ سه‌رم‌تای ههردوو جاره‌که‌وه که
ده‌ست دمدا به‌ زه‌ویدا په‌نجه‌کانی بلا‌وبکاته‌وه، وه‌ له‌پاش ده‌سه‌هینان به
ههردوو ده‌ستا نیوانی په‌نجه‌کانی بنا‌زنیته‌وه، که ده‌ستیش ده‌هینی به

ئەندامەکانیدا ھەتا دەسپاھینانەکەى تەواو نەکا دەست ھەلنەبرئى، تا لە راجیایى کەسانى کە ئەمە بە پىویست دادەنن دەربازبین.

٣٠) بەچى تەيەموم پووج دەبیتهوه:

تەيەموم بەم سى شتە پووج دەبیتهوه:

یەكەم: ئەوێ دەسنوێژ بەتال بەكاتەوه تەيەمومیش بەتال دەكاتەوه، چونکە ئەویش وەك دەسنوێژ پاکیهکە نوێژى پێرەوا دەبى، کەواتە ئەویش بەتال دەبیتهوه بە ھەموو جوړە بێدەسنووییەك.

دووهم: دەسکەوتنى ئاوه لە غەیری کاتى نوێژەکەدا، ئەگەر کەسى تەيەمومى کرد لە بەرنەبوونی ئاو، بەلام پێش ئەوێ دەست بەکا بە نوێژ ئاوى دەسکەوت ئەوه تەيەمومەکەى پووجە، بەپێى ھەرمایشى (مرومە خواە لەسەرین): خوێلى پاک ئاوى دەسنوێژى موسوڵمانە با دەسائیش لەسەر یەك ئاوى دەست نەکەوێ، بەلام ھەرکاتى ئاوى دەست کەوت با دەسنوێژى پێگرئ (ئەحمەد ، تیرمىذى ، تیرمىذى بە ساغى داناوە).

ئەگەر ئاوى دەستکەوت بەلام بەرگرئ ھەبوو لە بەکارھێنانى، وەك ئەوه پىویستى بوو بۆ خواردنەوه، یا رێگرێكى لەسەربوو وەك درندەو دوژمن و شتى تری وا، ئەوه تەيەمومەکەى پووج نابیتەوه، چونکە ئەمانە لە سەرەتاوه ھۆى دروست بوونى تەيەمومەن، ئیتەر چۆن دەبن بەھۆى پووج بوونەوه. وەلى ئەگەر لەپاش دەستکردن بە نوێژەکە ئاوى دەست کەوت، ئەوا نە تەيەمومەکەى پووج دەبیتهوه نە نوێژەکەى، چونکە ئەوه دەبى بەھۆى پووجکردنەوه پەرستنىكى لە کۆڵخەرمەوه،

ھاوکات لہ گھل ئہ وودا بہ دستپیکردنی نوئزہ کہ دہچیتہ ناو
مہبہستہ وود، کہ واتہ وەك چۆن کہ فارم تدر پاش دستکردن بہ رۆژووی
کہ فارم بہ نندہیشی دستبکہ وئ، پئویست نیہ لہ سہری ئازادی بکا،
نہمیش ھەروا.

سینہم: وەرگەرآن لہ ئیسلام، چونکہ ئہ وود ھەموو کردە و دیک
پووج دہکاتہ وود گشت پاداشتی دہفہ و تینی، تہیہ مومیش کردە و دیک
باشہ، چونکہ عبادتہ.

(۳۱) دہسہینان بہ سہر تہ تہ و موشہ ماما:

تہ تہ (شہیک: جہیرہ): تہ تہ لہ دارو موشہ مامای گہ چو شتی وا
کہ ئیسکی شکستی پئہل دہبہ ستریتہ وود، مہبہست لہ موشہ مامایش ئہ و
پەرۆ دہستہ سږو شتانہیہ کہ برینی پئدہ پچرئ. جا ئہم جۆرہ کہ سانہ
ئہ گہر تہ تہ و موشہ ماماکیان پئویست بوو، وە بہ بئ زیان قابیلی لابرڈن
بوو لہ کاتی وەرگرتنی پاکیدا، ئہ وود پئویستہ داپۆشہرہ کہ لاببا، ئہ و جا
ئہ و دیک ساغہ بیشوا ئہ گہر دہیشگونجا جیگہی نہ خوشینہ کیش بشوا،
دہنا لہ باتی ئہ وود تہیہ موم بکا، ئہ گہر شوینہ کەئ لہ ئہندامی
دہسنوئزبوو بہ لām ئہ گہر قابیلی لابرڈن نہ بوو، ئہ گہر لایر دایہ تووشی
زیان دہبوو، ئہ وود داوای لیناکرئ کہ لای ببا، بہ لām پئویستہ ئہ وود ساغہ
بیشوا، ھەتا دہبئ ژیر قہراخی تہ تہ کیش بشوا، ئہ گہر دہستی دہدا
ئہ و جا دہستی تہر بہینئ بہ سہر تہ تہ کەدا، لہ پاش ئہ وود یە کسہر
تہیہ مومیش بکا، بہ پئی فہر موودہ کەئ جابیر (رہزہ خواہ لیبئ) کہ
دہفہرموئ: لہ سہفہر یکا بہردئ دای لہ پیاویکمان سہری شکان، لہ پاشا

شەيتانى بوو، لە ھاۋرىكانى پىرسى گوتى: ئايا رىگەي تەيەمموم
پىدەدەن؟ دەلىت: نە، رىگەت پى نادەين، چونكە تۆ دەتوانىت ئاو بە
كارىينى، ئەۋىش خۆى شۆردو مرد، جا كە ھاتىنەۋە بۆلاى پىغەمبەرۋ
ئەم باسەيان بۆيگىراپەۋە ھەرموۋى: كۈشتۈۋىانە خودا بيانكوزى، كە
خۆيان نەيانزانىۋە، بۆ نەيانپىرسىۋە لە زانايى، چونكە چارى نادانى
تەنھا پىرسىنەۋە فىربوون). ئەم پىاۋە تەنيا ئەۋەندەى بەسبوو كە لە
جىياتى شۆردنى شوپنە زامارەكەى بە خۆل تەيەممومى بىكردايەۋە بە
پەرۋىيى بىرىنەكەيى بىپىچايەۋە ئىنجا لەجىياتى شۆردنى ژىرپەرۋكە
دەستى تەرى بەسەر ئەۋ پەرۋىيەدا بەئىنايە، ۋە باقى مەندەى لەشى
بشۆردايە (ئەبو داۋود، ئىبنو ماجە، دارە قوطنى). لىرەدا سەرنج دەدەين
ئەگەر خاۋەن تەتەكە لەشى پىسبوو ئەۋە خۆى سەرىپشكە دەتوانى لە
پىشدا خۆى بشۆرىۋە لە پاشدا تەيەمموم بىكا يا بە پىچەۋانەۋە، بەلام
ئەگەر بى دەسنوئىر بوو، نابى لە ئەندامىكەۋە بگۈيژىتەۋە بۆ ئەندامىكى
تر ھەتا بە تەۋاۋى دەسنوئىرى ئەۋ ئەندامە تەۋاۋ دەكا، چونكە بە
دەسنوئىر دا رىزلىگىرتن پىۋىستە. جا ئەگەر شىكستو بىرىن ھەرچۈر پەلى
داگرتىۋو ئەۋە يەك تەيەممومى بەسە، چونكە لە لە كۆلكەۋەتنى شۆردن
رىزلىگىرتىنىش لە كۆل دەكەۋى!

ئەۋەندە ھەيە ئەگەر تەتەۋە موشەمماكە لە سەرىپاكى دانەنرا بوون و
ژىرەكەيان پىس بوو ئەۋە دەبى لە پاش خۆشەۋەمبوون نوپۇزەكە
بگىرپىتەۋە، چونكە لە دەسنوئىر خۆشۈردندا لابردنى پىسى مەرجه.
مايەۋە سەر ئەۋە ئەگەر زامەكە پىۋىستى بە تەتەۋە موشەمما نەبوو،
بەلام دەترسا كە ئاۋدز بىكا، ئەۋە بەپىيى تۈانا ساغەكە دەشۋاۋ لە

سهریه تی تهیه مموم بکا به لام پیویست به دهستی ته رهینان به سهر شوینی دمرده که دا ناکا.

۳۲) پیویسته بو هه موو فهرزی تهیه ممومی بکا:

له پیشه وه باسی نیه تو گه لی شتی تری تهیه ممومان کرد، لی رمدی روونی ده کهینه وه که بهیه ک تهیه مموم یه ک فهرز ده کری، بو ئه مهیش جوانترین به لکه فهرمووده کهی خوی گه ورده: {إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ - سورة المائدة - ۶/۵}. هه تا ئه وی که ده فهرموئی: {فَتَيَمَّمُوا - سورة المائدة - ۶/۵}. به پیی ئه م نایه ته له سهره تای هاتنی ئیسلامه وه، ده سنوئز یا تهیه مموم بو هه موو نوئزی فهرز بوو، هه تا له دوا پیدا پیغه مبه ر (درووده خوا ده سه ربه) به کرده وه چه سپاندی که ده سنوئزی بو چند فهرزی ده بی، ئه وه بوو: پیغه مبه ر (درووده خوا ده سه ربه) له رۆزی فه تخی مه که که دا بهیه ک ده سنوئز هه ربیج نوئزه فهرزه گانی کرد (فهرمووده یه کی ساغه، ئیبنو عومه ر گیراویه ته وه) به لام تهیه مموم به پیی خوازه (موقتة ضا)ی نایه ته که مایه وه که یه ک تهیه مموم بو یه ک فهرزه. ئیبنو عه بباسیش (ره زاه خوا یان لیبه) ده فهرموئی: ریبازی سوننه ت وایه: که یه ک نوئزی فهرز بهیه ک تهیه مموم بکری. وشه ی سوننه ت له فهرمایشتی سه حابیدا ده بردری به سه ر ریبازو سوننه تی پیغه مبه ردا (درووده خوا ده سه ربه) که بریتییه له و به رنامه یه ی که چه زرم ت (درووده خوا ده سه ربه) له سری به رده وام بووه، که واته: چه زرم ت به کرده وه خوازه ی نایه ته که ی له تهیه ممومدا چه سپاندووه!.

بەيھەقىش لە ئىبنو عومەر مەروە (رەزە ئايمان لىبە) دەگىر پىتەوہ:
 ھەرموویەتى: با دەسنوئىزىشى نەشكى مەرۇف دەبى بۇ ھەموو نوئىزىكى
 ھەرز تەيەممومى بکا. ئەوئەندە ھەيە بە يەك تەيەمموم دەتوانى بە
 ئارمەزووی خۇی چەندەى دەوئ نوئىزى سوننەت بکا، چونكە نوئىزى
 سوننەت با زۇرىش بن لە ھوكمى يەك نوئىزدان، بە بەلگەى ئەوہ: ئەگەر
 نوئىزكەرىئ نىەتى يەك ركات سوننەتى ھىنا بۇى ھەيە سەد ركات بکا
 بەسەر يەكەوہ بەو نىەتە، بە پىچەوانەشەوہ ھەروا، وەكى تىرىش بۇ
 ھەموو سوننەتى تەيەممومى بكرى ئەرکىكى زەحمەتە، رەنگە شتى وا
 گەلى جار ببى بەھۇى ئەوہ سوننەتەكە تەرك بكرى، لەبەر ئەوہ شەرع
 لە سوننەتدا كارەكەى سووكەلە كەردوہ، ئەوہتا نوئىزى سوننەت، لەگەل
 توانای راوہستاندا بەدانىشتنەوہ دروستە، بەسورایى ولاخىش دروستە، لە
 سەفەردا لەگاتى رۇيشتندا بەرەو قىبلەيش نەبى ھەر دروستە، بۇ ئەوہى
 مەوداى كەردنى زۇربى و موسولمان لىى دانەبىرى. گریمان لەشپىس يا بى
 دەسنوئىز ئاوەكەى كە ھەبوو بەشى نەدەكەرد، پىئويستە لەسەرى ئەوہ
 بكار بھىنى و بۇ باقى مەندەكەى تەيەمموم بکا، چونكە چەندەى كاری
 كە لە توانادا ھەيە بەھۇى باقى مەندەكەيەوہ كە لە توانادا نىە لەكۆل
 ناكەوئ، لە شارعا بەمە دەگوتىرى: توانراو بەھۇى نەتوانراوہو لەكۆل
 ناكەوئ يائاسان بەھۇى گرانەوہ لەكۆل ناكەوئ! ھەروا ئەگەر پىسى
 بەسەر لەشيەوہ ھەبوو، وە ئەوئەندەى ئاو دەست كەوت كە بەشى
 شۆردنى بىرپكى دەكەرد، لە سەريەتى ئەو ئەندازەيە بشۆرى. ئەگەر
 دەسنوئىزى نەبوو، يا لەشى پىسبون پىسىيەكىش بە جەستەيەوہ
 ھەبوو، ئەوئەندەيشى ئاو ھەبوو كە بەشى لایەكيانى دەكەرد، ئەوہ پىسىيە

كە دەشۆرى و تەيەمموم دەكا، چونكە لابرەنى پىسىيەكە پىۋىستە وەجەلى تىرى نىيە، بە پىچەوانەى دەسنويزو خوشۆردنەو، چونكە وەجەلىان ھەيە كە تەيەممومە، ئەگەر كابرا نە ئاوى ھىستەكەوت و نەگىل، نويزى خۆى ھەر دەكا، لەبەر رىزى كاتەكە، بەلام لەودوا دىگىرپىتەو.

۳۳) باسى پىسى (النجاسه):

پىناسەكەى: پىسى لە زماندا بەھەموو قىزەونى دەگوتى، لە شەرعىشا: ھەموو شتىكە كە لە ھالى سەرپشكىدا بەرھەيى بەبى سنوور خواردن و خواردنەو، نادرۋستىيەكەشى لەبەر رىزى نەبى، يا لەبەر خواردن و خواردنەو، نادرۋستىيەكەشى لەبەر رىزى نەبى، يا لەبەر ئەو نەبى كە زىانى ھەبى بۇ لەش يا بۇ ھۆش. جا بەھەريەكى لەم قەيدانە شتى بەر پىناسەى پىسى دەكەى يا لىبى دەردەچى، بەگوتەى: لە ھالى سەرپشكىدا، شتى كە لە ھالى سەرپشكىدا ھەرام بى و لە ھالى ناچارىدا ھەلال بى، وەك مردارەو ھەبى، بەردەكەوى، چونكە مردارەو ھەبى لە ھالى ئاسايدا. پىسەو ھەرامە، بەلام لە ھالى ناچارىدا پاكەو بۇ ناچار ھەلال! بە گوتەى: بەرھەيى بەبى سنوور روو كە ژەھراو پىيەكان بەرناكەون، چونكە ئەوانە پاكە كەمىان رەوايە، زىيان نارەوايە، بە گوتەى: بگونجى بۇ خواردن و خواردنەو بەردو شتى رەقى سەخت، كە پاكە بن بەر ئەم پىناسەيە ناكەون، چونكە بە كەلكى خواردن و خواردنەو نايەن، بە گوتەى: نادرۋستىيەكەشى لەبەر رىزى نەبى، شتى رىزدار وەك ئادەمىزاد

دەردەچىۋ بەرى ئاڭەوئ، بەگوتەى: يا لەبەر ئەوۋ نەبى كە قىزەونە
چەم و شتى وا بەرناڭەوئ، چونكە نادروستى چەم لەبەر ئەوۋ نىە كە
پىسە، بەلام لەبەر ئەوۋىە كە قىزەونە، بە گوتەى: يا لەبەر ئەوۋنەبى
كە زىانى ھەبى بۆ لەش يا بۆ ھۆش خۆل لە پېئاسەكە دەردەچى،
چونكە زىان دەگەپەنئ بە لەش و ھۆش.

ھەندىكىش ئاوا پېئاسەى دەكا: قىزەونىكە رىگەى دروستبوونى
نويژ ناد، مەگەر مەھانە ھەبى، برئ دەئىن: برىتىيە لە ھەموو شتى كە
خاوەن سروسى دروست قىزى لىبكاتەوۋو خۆى لىبپارىزى، ئەگەر
بەرچل و بەرگىش بڭەوئ دەيشۆرن.

٣٤) ھوكمى ئەو پارچەپەى كە لەناو لەشى گياندارەوۋ جىادەبىتەوۋ:

بزائن ھەرشىئ لە ناوۋەى گياندار جىابىتەوۋ دوو جۆرى ھەپە:

پەكەمىيان: گەدە ئايگۆرئ وەك لىك و ئارەق و شتى وا، ھوكمى ئەم
جۆرە وەك ھوكمى ئەو گياندارە واپە كە لىئى جىابۆتەوۋ، ئەگەر ئەو لە
حالى لىجىابوونەوۋەكەدا پاكبوو ئەوئش پاكە ئەگەر ئەو لەوكتەدا پىس
بوو ئەمىش پىسە.

دوۋەمىيان: گەدە ھەرزى دەكاو دەيگۆرئ، وەك گمىزو پىسايى و
شپاكەو پىشقل و خويىن و رشانەوۋ، ھەموو ئەمانە ھى ھەرگياندارئ بن
پىس، ھى ئەوانەى گۈشتيان ناخورى بە پەگرتنى راي زانكان، بەگۆى

دەنگ دەلّین: شتی واتە: قیسە. ھى ئەوانەیشى گۆشتیان دەخوری به قیاس لەسەر ھى ئەوانەى کە گوشتیان ناخوری، چونکە ئەمیش گۆراوەو حەل بوووەو قیزەون بوو. بە ھەرموودەکەى ناسراوە بە ھەدیثى ەمرەبە سارانشینەکە پيسیتی گیمز پاساوەدری، ئەوەبوو کە گمیزی لەناو مزگەوتەکەى پیغەمبەردا کرد، پیغەمبەر ھەرمانى کرد کە (سەتلى ئاوەکەن بەسەر جى میزەکەیدا). ھەروا ھەرموودەى باسى دوو گۆرەکە: یەکیکیان لەسەر ئەو نازار دەدری چونکە لە ھالى ژيانیدا خۆى لە گمیزی خۆى نەدەپاراست (موسلیم) بەلام ئەوەى کە پیغەمبەر (ەروودە خواوە ەمرەبە) ھەرمانى کردووە بە خواردنەوێ مىزى حوشر، ئەوە بوو ھەرمان بوو، ھەرمانکردنیش بەپیس دروستە، بە ھەرجى ھەرمانىكى پاك نەبى جیگەى بگرتەو، ئەوەیش کە خۆشەویست (ەروودە خواوە ەمرەبە) ھەرموویەتی: خودای گەورە ھەرگیز خۆشەوێبوون و شیفای گەلى منى نەبەستوو بەشتى واوە کە خۆى ھەرامى کردبى لیان. ئەمە دەپرەرى بەسەر مەى و بادەدا، سەرھەرای یەگگرتن بەلگەى پيسیتی پيسایى ئەم ھەرموودەى (ەروودە خواوە ەمرەبە): لەبەر مىزو پيسایى و مەزى و رشانەو ەجلەگەت بشۆرە (ئەحمەد، دارە قوطنى، بەززار) ھەر لەم ھەرموودەیدە بەلگەى پيسیتی مەزى و رشانەویشى تیادايە. مەزى ئاویكى مەیلەو سبى تەراوى لینجە، بەبى لەزەت پیگەشتن، لە کاتى ھیرشى ئارەزوودا بەھۆى دەسبازى و تەماشاکردن و شتیواوە پەیدا دەبى. تەرس و تەپالەیش پیسە، بەپى ئەم ھەرموودە: ... جا پیغەمبەر (ەروودە خواوە ەمرەبە) ھەر دوو بەردەکەى وەرگرت و تەرسەقۆلەکەى توورداو، ھەرمووی: ئەمە پیسە، بەکاری خۆپاککردنەو نای. وەدیش پیسە بەپى ھەرموودەکەى عائیشە

{رەزەلە خواھ لىيىن} كە دەفەرمۇي: ۋەدىش لەپاش مىزكردنەۋە پەيدا دەيى،
 ھۆكەمەكەي ئەۋەيە: چووك و گەل و گونى دەشاۋ دەسنوئىز دەگرئ
 ۋەخۇشۇردنى لەسەر نىە {ئىبنو لمونزىر}.

ۋەدى ئاۋىكى مەيلەۋ سېي خەستى لىلى لىقنە لە دوامىزو لەكاتى
 ھەلگرتنى شتى قورسدا پەيدا دەيى، خۇيىنىش پىسە بەيى فەرمايشتى
 زاتى مەزن: {حَرَمَنْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ - سورة مائىدە - ۳/۵}
 ھەتا كۇتايى ئايەتەكە، بەيى ئەم فەرۋودەيەش: كە دەفەرمۇي: -
 خۇيىنەكە لە خۇت بشۇرە نوئىزى خۇت بىكە) زاناكان لەسەر پىسئىتى
 تۇماۋ رايان جىاجىايە، ھەيە دەئى: پىسە، ئەم رايەيان لەو گىرپانەۋەيە
 ۋەرگرتۋە كە فەرمان دەكا بە شۇردنى، كە ئەمە گەفت (لەفظ) كەيەتتى
 عائىشەي ھاۋسەرى پىغەمبەرد دەفەرمۇي: جاران ئەسەرى لەشپىسىم بە
 جەكانى پىغەمبەرەۋە دەشۇرد، كە دەچوۋ بۇ نوئىز ھىشتا
 جىگەشۇراۋەكە ھەر تەر بوو. رىبازى شافىئىي ۋ ھاۋرپىيانى فەرموۋە
 {ئەصحابول جەدىث} ۋ خەلگىكى زۇرى تر، كە عەلى ۋ سەعدى كورى
 ئەبو ۋەققاس ۋ ئىبنو عومەر ۋ عائىشە {رەزەلە خواھە كەۋرە لە مەموۋيان بە} لە
 ناۋياندايە، رىبازى ئەم زاتانە ئەمەيە: كە تۇماۋ پاكە، دوو گىرپانەۋەش
 لە ئەحمەدەۋە رىۋايەت كراۋە، كە ئەمە دروستىرنەكەيانە! داۋودىش
 ھەرۋا دەفەرمۇي: بەلگەيان بە فەرمايشتى عائشە ھىناۋەتەۋە كە
 دەفەرمۇي: خۇم بە دەستى خۇم تۇماۋى وشكەۋەبووم بە جەكانى
 پىغەمبەرەۋە دەۋۋلى ۋ لە پاشا دەمدەكاند، ئىتر لەدۋا ئەۋە بەيى شۇردن
 پىغەمبەر {دروۋىدە خواھ لەسەربە} نوئىزى پىۋە دەگردن، لە گىرپانەۋەيەكى تىرىدا
 كە پەسەندى ھەردوۋلايە متفق علە): فەرموۋى: بە جلى پىغەمبەرەۋە

تۆماۋى وشكەۋەبوو ھەبوو دەيم كېراند، ئىتر دوا ئەۋە نوۋىزى پىۋە دەمكرد. دەى ئەگەر تۆماۋ پىس بى ولین و كېراندنى بەس نىە، ديارە گىرپانەۋەى شۆردن دەبېردى بەسەر ئەۋەدا كە سۈننەتەو بۆ پەسەندىكردى پاكىيە، بەم ساخكردنەۋەىش كار بە كۆى بەلگەكان دەمكىرئ ھىچيان لەكار ناخرئ، جىاۋازىش نىە لەنىۋانى تۆماۋى پىاۋو ژندا، تۆماۋى غەيرى ئادەمىش، ئەگەر ھى گيانلەبەرىكى پاك بوو تۆماۋەكەش پاكە، ئەگەر ھى گياندارىكى پىس بوو خوشى پىسە.

۳۵) شۆردنى پىسى:

شۆردنى پىسى پىۋىستە، چونكە ۋەك لە پىشەۋە رابورد فەرمانى پىكراۋە. چۆنىتىكەيشى ئاۋايە: ئەگەر پىسىيەكە قەبارەدار بوو، بە چاۋ دەبىنرا، دەبى قەبارە بىنراۋەكەى و تامەكەى و رەنگەكەى و بۆنەكەى لابرئ، ئەگەر تامەكەى ما، ئەۋە شوپنە پىسبوۋەكە پاك نەبۇتەۋە، بەلام زىانى نىە مانەۋەى رەنگى يا بۆنى كە لاجوونيان گران بى، ۋەك رەنگى خوۋنى بىنوۋىزى و بىنى مەى. بەلام پىسى بىرپارى و حوكمى، كە ئەۋەيە بە چاۋ نابىنرى، ۋەك شلەمەنىيە پىسەكان، كە تامو بۆن و رەنگيان نىە، پىۋىستە بە شۆردنىكى ئاسايى لابرئ، دەستى تىبخرئ و گوشارى لىبكرئ، بەلام ھەرچى پىسبوۋى بە مىزى منالى نىرىنەى كەمتر لە دوو سال، كە جگە لە شىر ھىچ خۇراكىكى ترى نەخواردبى، ئەۋەنە ئاۋى لىدەپىزئ كە شوپنى مىزەكە دابگرئ و زال بى بەسەرىدا، ئىتر رەۋانبوۋنى ئاۋ بەسەر شوپنەكەيدا پىۋىست نىە، بەلام مىزى

كچۆلە گەرەكە بشۆرى، بەلگەى ئەم جىاوازييه لە نىۋانى كورپو كچدا
 ھەرموودەكەى عائىشەيە: كە پىغەمبەر (مروودە خواى لەسەربە) كورپىكى ساواى
 مەمكە خۆرەيان ھىنا بۆى، منالەكە مىزى كرد بە كۆشىدا، ھەزەرت
 (مروودە خواى لەسەربە) داواى ئاوى كردو ئاۋەكەى كرد بەسەر جىگەى مىزەكەدا
 ئىتر نەيشۆرد.. لە گىرپانەۋەيەكا: لىى پرژاند لە گىرپانەۋەيەكى رتدا:
 پرژاندى بەسەر جىگەكەيدا ئىتر نەيشۆرد. ئەم گىرپانەۋانە ھەموويان
 دروستن، لە گىرپانەۋەيەكى تىرمىزىدا: مىزى كورپ تا نانەخۆرە دەبى ئاوى
 لى دەپرژىنى، مىزى كچ دەشۆرى. ئىمامى على (رەزاى خواى لىبە) دەفەرموئ:
 خۆشەويست (مروودە خواى لەسەربە) دەفەرموئ: مىزى كچۆلەى بەرمەمكەنە
 دەشۆرى، مىزى كورپىش ھەتا نانەخۆرە دەبى ئاوى لى دەپرژىنى.
 (ئەحمەد). بەلام ھەر كاتى منداڵەكە لە جىاتى بژىۋى و خۆراك
 خواردەمەنى خوارد، ئەو بەبى راجىيى پىۋىستە مىزەكەى بشۆرى.
 بۆيەيش سەبارەت بە كورپ كار سووك كراۋە، بۆ كچ نەكراۋە، چونكە دل
 پتر پەيوەندى بە كورپەۋە ھەيە ھەتا كچ لەبەر ئەو زىادە پەيوەننىيە كورپ
 زۆرتر دەگرىتە باۋەش، جا وا ھەل دەگرى كە بۆ بارسووكى كارەكە
 ئاسان بكرى، بەلام ئەم مەبەستە لە مېنەدا نايەتەدى، بۆيە شۆردن بۆ
 مىزى ئەوان چەسپاۋە، لەسەر قىياس و پىدانى خۆى (*)

(*) ئەم بەلگەيى كە ھىنراۋەتەۋە بۆ جودايى نىۋان مىزى مندالى نىرومى
 بەلگەيەكى لازو نازانستىيە خۆ ئەگەر ھۆيەكەش نازاندە دىتەن (تەبىيە)
 ئەگىنا خۆ كورپو كچ چۆن يەكە ئەگەر باوك و دايكى ۋە ھەين كورپان لە كچ خۆشترى
 ھى وايش ھەن كچيان لە كورپەكەيان خۆشترى - ھەمەد.

۳۶) بریار (حوکم) ی گیاندارئ له ناوشتی شلدا بمیری:

کاتی گیاندارئ کهوته ناو شتیکی شلهوه، وهک روځ زهیتو روځو
چیشت، وهتیاورد، نهوه نهگهر خوینی رهوانیان ههبوو شتهکه پیس
دهی، چونکه سهبارمت به مشکی توپیوی ناوړوځ له جهزمرت (دروود خواه
لهسره) پرسیارکرا، فهرمووی: نهگهر روځهکه توند بوو مشکهکهو
دهورو بهرکهی فهدمن، بهلام نهگهر روځهکش شل بوو نهوا بیرپژن، له
گیرانهوهیهکا: مشکهکهو دهورو بهرکهی فهدمن روځی خوټان بخوځ.
(نهم فهرموودهیه بوخاری گیراویهتهوه).

جا فهرانکردن به رزانی، بهلگهیه لهسهر پیسبوونی، نهم رایهیش
ریبازی جهماوهری زاناکانه، دهستهی رایان جیایه، کهیهکی لهوان
زوهری و نهوزاعین، دهفهرموون: برپاری شتی شل وینهی برپاری ناوه،
پیس نابئ ههتا، پیسیهکه نهیگوری، نهگهر نهگورا پاکه، نهمه ریبازی
ئینو عهباس و ئینو مهسوودو بوخاریشه.

بهلام نهگهر گیاندارهکه خوینی رهوانی نهبوو، وهک میښ و
میښوولهو دوویشک و فالونچه و سیرک و میروولهو وینهی نهمانه، نهوه
شلهمنی به مردنی نهمانه له ناویدا پیس نابئ، بهپی فهرموودهی
(دروود خواه لهسره): نهگهر میښ کهوته ناو حاجهتیکتانهوه ناو یا شتی شلی
تری تیابوو، له پيشا میښکه ههمووی نوقم بکهن ئینجا دهری بیښ و
فرهی بدن، چونکه بالیکی دهرمانی پیوهیهو نهو بالهکهی تری دهره.
(بوخاری، نهبو داوود، ئینو خوزمیه، ئینو ههبان). دیاره

فەرمانکردن بە نوڧمکردنى مېشهكە، كە گەلئ جار سەردەگېشى بۇ
تۆپىنى بەلگەيە لەسەر ئەو كە پىسى ناكە، دەنا پېغەمبەر (مروودە خواە
لەسەربە) فەرمانى نەدمکرد بەنوڧمکردن، وەكى تىرىش پاراستنى قاپ و
حاجەت لەم جوړە وردە جانە وەرانه ئەستەمە، لەبەر ئەو چاوپووشى
لیدەگرئ، بە مەرچئ ئەوئندە زوړ نەبئ كە شلاو كە بگورئ، دەنا پىس
دەبئ.

بزانن پىسىيەك كە بەچا و نەبىنرئ وەك پرىشكى مېز، يا وەك
پىسىيەك كەوا بەپئى مېشهو ئەوئش وەك مردارئ خوئنى رەوانى
نەبئ چا و پووشى لئ دەگرئ، لەسەر فەرمايشتى دامەزرا و بەلای
نەو وەوئە، چونكە ئەمە لە خوئنى كېچ دەكا خو پاراستن لئى ستەمە.

٣٧) برىارى پاكى و پىسى گياندار لەكاتى ژيانيدا:

لە بنەرەتدا هەموو گياندارئ پاكە، واتە: ئەصل ئەومىيە كە پاكە،
چونكە بۇ قازانجى بەندەكانى خوا دروستكراون، بەبئ پاكىش
سوودمەندى تەوا و پەيدا نابئ، ئەمەيش بەم فەرموودەيە پاسا و
(تعليل) گراو. پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) فەرمووى: پشيلە پىس نىە،
پشيلەيش لە رىزى كارەكەرو نوڧەر و ئەوانەيە كە بۇ خزمەت بەسەرتانا
دەخولئەو (پېنج لە خاوەنەكانى كتيبە ناودارەكانى حەديث ئەم
فەرموودەيان گېراوەتەو، وە تىرميذى دەفەرموئ: فەرموودەيەكى
جوانى دروستە. دروست واتە: ساغ) بەلام سەگو بەراز بۇ پاكى لە
هەموو گياندارئ جيان، چونكە ئەم دوو خودپىس (نجس العىن)ن،

سەگ بەهپێی فەرموودهکەى پێغه مەهر (مروودە خواى لەسەربە): (پاکەوهکەرى حاجەتیکتان: کە سەگ دەمى تێبنى ئەوهیه: کە حەوت جار بە ئاو بیشۆرن، یەكەمجارىان بە خۆلاو بێ (نەحمەد، موسلىم) کە دەفەرموى (پاکەوهکەر) مەبەست لێى یەكێکە لەم سێ شتە: یا پاکەوهکەرى نانویژییه (حەدەث) یا هێ پیسییه، یا ریزلینانە، دیارە کە نانویژیى و ریزلینان بوۆ حاجەت نابێ، مایهوه سهپیسى، وهكى تریش بهم فەرموودهیه چەسپا کە نازدارترین بەشى لەشى سەگ کە دەمیهتێ، لەبەر هاسکە هاسککردنى زۆر پیسه، دەى باقى مەندەى لەشى دەبێ زیاتر پیسبێ!.

بەرازیش بوێه پیسه چونکە حاڵى لە حاڵى سەگ خراپترە. گەرچى ماومردى (مراە خواى لێبە) ئەم ئایەتە هکا بە بەلگە لەسەر پیسییتی بەراز: {أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ} . وشەى (رجس) لە ئایەتەکەدا بە واتا (نجس)ە، لە شیوهى ئەوهیه لە کوردیدا بەپیس بلێی چەپەل.

٣٨) بریاری پاکى و پیسى مردارهوهبوو:

هەموو مردوو یەك (تەنها مردووی ئادەمى و ماسى و کوللەى لێدەرچێ) پیسه، لەبەر فەرماشتى زاتى مەزن: {حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ - سورة المائدة - ٣/٥} واتە: هەموو مردارهوه بوویى لە ئێوه قەدەمغەگراوه. شتیکیش نە لە زاتى خۆیدا ریزداربێ و نەخواردنیشى زیانى هەبێ، لەگەڵ ئەویشا حەرام بکری، دیارە کە ئەو قەدەمغە کردنەى لەبەر پیسییهتێ، چونکە حەرامکردنى شت لەبەر یەكێ لەم

هۆيانهيه: يا لهبەر رِيزيهتى، يا لهبەر زيانيهتى، يا لهبەر بيسيهتى،
مردارهوهبوویش رِیزی نیه، خواردنیشی زیانی نیه، چونکه له ناچاریدا
دهخوری، ماوهی سەر ئهوه که لهبەر پیسی چهرام کراوه.

مرداریش له شهرعا بریتیه لهو گیاندارهی که چهقوی لهسهربی و
بهبی سهربرپینکی شهرعی گیانی دهرچووبی! گشت سهربرپاوی جگه
لهسهربرپاوی خۆمان و خاوهن نامهکان بهر ئهم پیناسهیه دهکهوی، ههروا
ئهو گیاندارهیش که گوشتی ناخوری باسه‌ریش بپری بهر ئهمه دهکهوی و
چهرامه و مرداره.

به‌لام لهبەر ئهم فهرموودهیه ماسی مردوو بهرناکهوی: دهفهرمووی
(مردوده خواه لهسهربی): ناوی دهریا ههم یا که ههم پا که وه که ریشه وه
مردارهوهبویشی چه‌لاله‌و، گیانله‌به‌ری ناوی کاتی دهری هه‌تا نه‌گه‌نی
خواردنی دروسته (ههر پینجیان گیراویانه‌ته‌وه). کولله‌یش له‌بەر ئهم
فهرموودهیه بهر ناکه‌وی (دوو مردارمان بو چه‌لال کراوه: که ماسی و
کولله‌ن) (به رسته‌یه‌کی بی‌هیز ئیبنو ماجه گیراویانه‌ته‌وه: به‌یه‌ه‌فیش
(ره‌زه خواه لیب‌ه): گیراویانه‌ته‌وه و فهرموویه‌تی: ئهم فهرموودهیه
فهرموودهیه‌کی دروسته واته ساغه) ئاده‌میزدیش له‌بەر ئهم ئایه‌ته
به‌رپیناسه‌ی پیسی ناکه‌وی و به پاک داده‌نری: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
- سورة الإسراء - ۷۰/۱۸} واته: ئیمه به رحمه‌تی خۆمان ریزو
قه‌ده‌ریکی زۆرمان به نه‌وه‌ی ئاده‌م به‌خشیوه). مه‌سه‌له‌ی ریزلینانیش
ئه‌وه ده‌خواری که مرۆف، چ موسو‌ل‌مان بی و چ ناموسو‌ل‌مان بی، برپاری
پیسی نه‌دری. مه‌به‌ست له {إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ} پیسی بیروباوه‌ری
ئه‌وانه، نه‌وه‌ک هی جه‌سته‌یان، چونکه نه‌گه‌ر له‌شیان چه‌په‌ل بوايه

لەسرمان فەرز دەبوو كە ھەركوئىيەكمەن لىيان بىكەوئ بىشۆين.. وەكى
تريش ئەگەر مەرف بە مردن پىس بىئ، دەبئ فەرمان نەكرائە بە
شۆردنى، وەك شتە خودپىسەكان (نەجس العىن)ەكانى تر، بەلام ئەگەر
كەسئ لەم قەسەيە رەخنە بگرئ و بئ/ ئەگەر ئەم قەسە وابئ، دەبئ
فەرمانىش نەكرابئ بە شۆردنى، وەك شتە خودپاكانى تر، دەئىت:
مەرج نىە كە ھەموو شتىكى پاك نەشۆرئ، چونكە ئاشكرائە گەئ جار
پاكىش وەك نانوىز (موحدىث) دەشۆرئ، بەلام قەت نەبوو شتى
خودپىس بشۆرئ. دەستوورىكى شەرى ھەيە دەفەرموئ: سەربىنى
دايك برىتى سەربىنى بەچكەى ناوسكى دەكەوئ، لەبەر ئەمە
بەچكەى ناوسكى گيانلەبەرى سەر برپا بەر مردارەدەبوو ناكەوئ.
(تەماشائى زنجىرە سئئ ئەم كىتبە بكە كە لە پىشەو رابورد، لەژىر
سەردىرئ: حوكمى ئاوى بەرماو) (ومرگى).

٣٩) پاكردنەوئى گلاوئى سەگ و بەراز:

كاتئ دەفرئ بەدەم تىنانى سەگ و بەراز گلاو دەبئ، دەبئ ھەوت
جار بىشۆرئ، جارئىكان بە خۆلاوبئ، ھى سەگ بەپئ ئەم
فەرموودەيە: كاتئ سەگ دەمى نايە ناو دەفرىكتانەو، شلەكەى ناوى
برىژن، ئىنجا ھەوت جار بە ئاو بىشۆرن، يەكەمىيان بە خۆلاوبئ..
(موسلىم) لە گىرانەوئەيەكى ترمىذىدا: يەكەمجارىيان ياخود جارئ لەو
جارانە بە خۆلاو بىشۆرن. جا ھەر كاتئ ئاوا ساخبۆو كە شۆردن
پىويستە بەھوئ لىكەكەيەو، كە نازدارترىن دەردراويەتى، ديارە ئەوانى
ترى وەك مىزى و گووى و ئارەقى و وئەنى ترى ئەمانەى زياتر شايانى

پېښین. له م فەرموودم په دا بهلگه هه یه له سهر پیسی نهو خوراکه ی که
سهگ دمی تیدهنی، چونکه فەرمان دهکا به رشتنی، نهگهر پاک بوايه
فهرمانی نهدهکرد به رشتنی، چونکه رشتنی شتی پاک به فیروډانی ماله،
شتی وایش له نیمه قهدهغهیه، دیاره پیسه بویه خوښه ویست (مرویده خواه
له سهر به) فەرمان دهکا به رشتنی.

پېسی به رازیش به پیودان (قیاس) له سهر سهگ، له بهر نهوهیش
که نهویش دهق وهک سهگ خود پیسه، بهلگوو یستره، چونکه به هیچ
حالی راگرتنی دروست نیه، له بهر نهوهیش که چهپهلو قیزاوییه.
گوتراویشه: که بهراز یهک جار دهشوردی. وهک پیساییهکانی تر، گوايه:
گلاوی دمرکردنی گلاوبووی سهگ بویه واگران کراوه ههتا عهرمهکان
بتهکینهوه له راگرتنی سهگ که له میژوهه خوویان پییهوه گرتووه! سا
بهشکوو نیتر وهک جارن نهبن بههاوخوراکیان!.

نهوهوی (مهمته خواه لیب) له شهرحی موهه ززه بده دهفهرموئ: رای
دامه زراو، سهبارمت به بهلگه، نهوهیه که یهک شوردن بهسه، بهبن
خولاو، زوربهی نهو زانایانهی که برپاری پیسی بهرازیان داوه نهمه
برپاری کوتایانه. چونکه نهبوونی پیویست بنهپهته هتا شهرع برپاری
پیویستبوونی ددها، نهخوازه لا لهشتی وهک نه م مهسهلهیه دا که لهسهر
بنیادی تهعهبوودی دامه زراوه.

له لایهکی تریشهوه لی ورد بو گلاو دمرکردن دمی، چونکه بو
تهیه مومیش دهستدها، کهواته بهپیوه دان (قیاس) لهسهر نهو.

٤٠) پاککردنه‌وهی مهی به‌وه ده‌بی که‌بی به‌سرکه:

پاککردنه‌وهی شت وهک له پی‌شه‌وه رابورد یا به‌شۆردن یا به‌خۆشه‌کردن یا به‌خۆل ده‌بی، جاری وایش ده‌بی به‌هۆی گۆرانی خودی شته‌که‌وه ده‌بی، که له حاله‌تی‌که‌وه بگۆرێ بۆ حاله‌تیکی تر، وهک ئه‌وه مهی بیی به‌سرکه. جا ههر کاتێ مهی له خۆیه‌وه به‌بی ده‌سکاری که‌سی بیی به‌سرکه پاک ده‌بیته‌وه، چونکه پی‌سی و حه‌رام‌بوونی مهی له‌به‌ر ئه‌ومیه که هۆی سه‌رخۆش‌بوونه، دهی ههر کاتێ که ئه‌و هۆیه نه‌ما ئه‌وانیش نامینن، کاتێ مهی بوو به‌سرکه ئیتر هۆی سه‌رخۆشی نامینن. نه‌وه‌وی له شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمدا ده‌فه‌رموێ: شه‌رع‌زانان یه‌کیان گرتوو له‌سه‌ر ئه‌وه: ههرکاتێ مهی له خۆیه‌وه به‌بی ده‌سکاری که‌سی بوو به‌سرکه پاک ده‌بیته‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر به‌هۆی ئه‌وه‌وه بوو به‌سرکه که‌شتی‌کی وهک پیازو هه‌ویر ترشو شتی وای تی که‌وت ئه‌وه پاک نابیته‌وه. به‌لگه‌یشی ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌یه: پرسیار له پی‌غه‌مبه‌ر (مه‌رووه‌ خوا له‌سه‌ر): کرا: ئایا دروسته که مهی بکری به‌سرکه؟ فه‌رمووی نه‌ه (موسلیم). ئه‌وه‌تا: (مه‌رووه‌ خوا له‌سه‌ر): نه‌ی کردوو له‌ ده‌سکاری مهی بۆ ئه‌وهی بیی به‌سرکه، شت تی‌خستنی‌شی ده‌بی به‌ ده‌سکاری، به‌پیی ئه‌م فه‌رمووده‌یهی تریش به‌لگه‌سازی کراوه له‌سه‌ر حه‌رام‌بوونی به‌سرکه‌کردنی مهی: کاتێ طه‌لحه ئیسلام بوو (زه‌زه‌ خوا له‌بی): هه‌نێ مه‌یی له‌لا بوو، هی چهن هه‌تیوێ بوو، گو‌تی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا! دروسته ئه‌م مه‌یه بکه‌م به‌سرکه؟ فه‌رمووی: نه‌ه. ئه‌وه‌تا ری‌گه‌ی نه‌داوه که

دەسكارى بكاو بىكا بە سرکە. جىاوازى لە نىۋانى ئەم دوو حالەتەدا ئەومىيە: ئەۋەى دەكەۋىتە ناۋ مەيەكە ۋە بەمەيەكە پىس دەبى، لەۋە دوا مەيەكە كەبوو بەسرکە پاك دەبىتەۋە بەلام بەھۋى ئەۋ شتەۋە كە ئەم ئەۋى پىسكردوۋە ئەۋ ئەمى كردوۋە بە سرکە پىس دەبىتەۋە. ئەم بىرپارە كاتى وايە كە ئەۋ شتە لەناۋ مەيەكەدا بمىنى ھەتا دەبى بەسرکە، بەلام ئەگەر لە پىش بوونىا بەسرکە، ئەگەر بەيەك چىركەش بوۋە دەرېئىرى پاك مەبىتەۋە، چۈنكە كە بوو بەسرکە شتى پىسى تىانەماۋە ھەتا پىسىبكا.

٤١) چاۋپۇشىكردن لە ھەندى پىسى:

لە شەرى پىرۇزدا چاۋپۇشى لەم جۇرە پىسىيانە دەكرى:

١) لە قورى رىگەى پىس، با سورىش بزانرى كە ئەۋ قورۇ چلپاۋە پىسە، چۈنكە خۇپاراستن لە شتى ۋا زەحمەتە.

٢) لە شتى كە چاۋى ساغ نەيىبىنى ۋەك پرزى مىزو مەى و شتى كە بنووسى بە قاچ و شتى ۋاى مىش و مىروولەو سىسارگەۋە.

٣) خويىنى كىچ با زۇرىش بى، ھەروا رىقنەى بالندەش لە ناۋ مزگەوتدا.

٤) ئەۋەى بەپىى باۋى ناۋكۆمەل بەكەم دابىرى لە كۆلك و موۋى پىس، بە مەرچى ھى سەگو بەراز نەبى، ھەروا چاۋ پۇشى دەكرى لە موۋى ۋلاخى سورايىش با ئەندازەكەيشى زۇرى.

(۵) له دووکه ئی شتی پیس و لهو ته پوتۆزه ی که باده یبا.

(۶) له گیاندار ئی که بهریان (مهنفه ذ) هکە ی پیس بووبی. کاتی بکه ویتە ناو ئاوه وه، له بهر زهحه مه تبوون.

(۷) لهو که مه خوینە ی به سه ر گوشت و ئیسقانی گیاندار ی سه ر بر او وه ماوه ته وه.

(۸) نه گهر گیانله به ریکی پاك، وهك پشيله و نه مانه ده می پیس بوو، له پاشدا ماوه یه کی وا له پیش چاو ون بوو، که ده ستداو (مومکین) بی دم بکا به ئاو یکی زۆردا، نه و جا ها ته وه و ده می نایه ناو خواردنه ویه کی پاکه وه پیسی ناکا.

(۹) به تی ته ناف که جلی پیسی له سه ر هه ئبخری، هه ر کاتی خۆر یا هه وا وشکی بکاته وه، له لای هه نه فییه کان دروسته جلی پاکی له سه ر هه ئبخری.

(۱۰) نه گهر شتی له که سی که وت، نه یده زانی که چییه، ئایا ئاو بوو یامیز بوو؟ پیویست نیه له سه ری که له چییه تییه که ی پرس یار بکا، چونکه ده گیر نه وه: جاری عومه رو هاوړ پییه کی له شوینیکه وه ده رۆن، له پلوو سکیکه وه شتی دهر ژ ی به سه ر عومه ردا، هاوړ پییه کی ده ئی: نه ی خاوه ن پلوو سکا ئاوه که ت پاك بوو یا پیس؟ یه که سه ر عومه ر ده فهر موئ: نه ی خاوه ن پلوو سکا باسی نه وه مان بو مه که، ئیتر رۆیشت و له شته که ی نه که ئیه وه.

(۱۱) له زیچکاو ی زیپکه و جوانه زاو بالوو که و نه مانه، به مه رجی نه بووبی به جه ره تاو، دها پیسه، نه گینا چاو پۆشی لیده کری.

(۱۲) نازدلی کاویژکەر، که نهوهیه له سه‌ره‌تاوه خواردنه‌که‌ی په‌نخورد ده‌کاو، له‌ورگیدا عه‌مااری ده‌کاو، له‌پاشدا له‌کاتی پشوو‌دا پاروو پاروویه‌قی ده‌کاته‌وه‌و به‌ وردی ده‌یج‌ویته‌وه‌و جا نهم نازدله‌ نه‌گەر له‌کاتی کاویژکردندا له‌ جابه‌تی شتی خوارد‌وه‌و پیس ناب‌ی.

(۴۲) بێنویژی و زه‌یستانی و هه‌میشه‌ بێنویژی:

بێنویژی (حه‌یز) له‌ شه‌رع‌دا به‌و خۆینه‌ دلێن که‌ به‌بێ نه‌خۆشی و مندال‌بوون، له‌پاش ره‌سیده‌بوونی ئافه‌رم‌ت، له‌ لای سه‌رووی ماندال‌دانه‌وه‌ له‌ ره‌گێکه‌وه‌ دهر‌ده‌چێ، به‌پێی خوازه‌ (موخته‌زا)ی سه‌روستی ساخ. خۆینی هه‌میشه‌ بێنویژی به‌رناکه‌وێ، چونکه‌ نه‌و ماکه‌که‌ی نه‌خۆشین و تی‌کچوونی سه‌روشته‌. له‌ عه‌ره‌بیدا هه‌یز نی‌فاسی‌شی پێ‌ده‌گوت‌ری، چونکه‌ پێ‌غه‌مبه‌ر {مرووه‌ خوا له‌ سه‌ربه‌} به‌ عایشه‌ی فه‌رموو: (نفست؟) واته‌: نه‌وه‌ توشی نی‌فاس بووی و که‌وتیته‌ سه‌رخوینی بێنویژی؟ وه‌کوو زانراویشه‌ عایشه‌ منالی نه‌بووه‌. سه‌ر به‌لگه‌ی بێنویژی نهم ئایه‌ته‌یه‌: {وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ - سُوْرَةُ الْبَقَرَةِ - ۲/۲۲۲}. واته‌: نه‌ی موحه‌مه‌د! نه‌ی پێ‌غه‌مبه‌ری خوا! موسو‌لمانان له‌ باره‌ی هوک‌م و برپاری بێنویژی‌یه‌وه‌ په‌رسیارت لێ‌ده‌گه‌ن. هه‌روا نهم فه‌رمووده‌یه‌ی سه‌حیحه‌ینیشه‌: نهم بێنویژی‌یه‌ شتی‌که‌ خودا نووسیه‌تی له‌ سه‌ر کچانی ئاده‌م و سووچی تۆی تیا‌دا نه‌ی.

(رهنگی): رهنگی خوینی بینوئیزی ئەمە نیشانه‌کانیه‌تی:

(١) تۆخیکی گەشن به‌پێی ئەم فەرموودەیه: فاطمی کچی حوبەیش
{ره‌زاه‌خواه‌لێبە} فەرمووی: ئە‌ی پێغه‌مبەری خوا! من لە‌وه‌خت و نا‌وه‌خاتا
دە‌که‌ومه‌ سه‌ر خوین چارم چیه‌؟ فەر‌مووی {فر‌موده‌خواه‌له‌سه‌ریه‌}: ئە‌گەر
خوینی بینوئیزی بێ دیاره، چونکه‌ خوینیکی ره‌شی گەشی خەستی
بۆ‌گە‌نه‌و ژ‌نان خویان باشی دە‌ناسن. ئە‌م فەر‌موودەیه ئە‌بو داوود و
نە‌سائی و ئیبنو‌حە‌ببان و داره‌قوطنی گێ‌راویانە‌تە‌وه‌، داره‌قوطنی
فەر‌موویە‌تی پیاوانی که ئە‌م فەر‌موودەیه‌یان گێ‌راوه‌تە‌وه‌ هە‌موویان بر‌وا
بێ‌کراون.

(٢) سووریکه ئال، چونکه رهنگی به‌راستی (حه‌قیق)ی خوین
سوریه.

(٣) زمر‌داو ئاویکی زمر‌دی لێ‌ه.

(٤) لێ‌لاو، ئاویکی لێ‌لی بۆ‌ره. به‌لام لین‌جاوه‌ سپیه‌که‌ دانانری به‌بی
نوئیزی. به‌پێی فەر‌موودە‌که‌ی مه‌رجانه‌ی کاره‌که‌ری ئازاد‌کراوی عایشه
{ره‌زاه‌خواه‌لێبە} فەر‌مووی: ئافره‌تان قه‌عه‌ده‌یان نارد بۆ‌ لای ئاعیشه،
زمر‌داوی پاش خوینی بینوئیزی به‌ گوڵه‌لۆ‌که‌وه‌، له‌ناو قه‌عه‌که‌دا‌بوو،
گوتیان: ئایا ئە‌م زمر‌داوه‌یش داده‌نری به‌ خوینی بینوئیزی یان نا؟
عایشه‌یش وه‌لامی بۆ‌یان نادرو فەر‌مووی: به‌له‌مه‌که‌ن له‌کردنی نوئیزو
گرتنی رۆ‌زوو کردنی شتی تر که له‌ سه‌رپاکی ده‌کری‌ن، تا لین‌جاوه
سپیه‌که‌ی هه‌روه‌ داووه‌ ده‌بینن، که وه‌ک گه‌چاو وایه (مالیک).

رۆژەكانى بېنويژى:-

لاى خوارووى ماوهى هاتنى خوينى بېنويژى شەوو رۆژىكە، بەپىي
 ياساى لىگەرەن، كە لە شەرعا ناو دارە بە ئىستىقراء، كە برىتيە لەپەي
 ھەلگرتنى يەكە يەكەى ژنان سەبارەت بە چۆنىتىي بېنويژىيان،
 دەگىرەنەو كە ئىمامى ئەلى ئەمەي فەرموود، دەقى قسەي شافەيش لە
 زۆربەي كىتبەكانىدا ھەمان رايە، وەلاى زۆربەي رۆژانى بېنويژى شەش
 رۆژ يا ھەوت رۆژە، چونكە پېغەمبەر (دروود خواە لەسەربە) بە ھەمەي كچى
 جەحشى فەرموو: شەش رۆژ يا ھەوت رۆژ خۆت دابىي بەبى نوپژ، وە
 باش ورد بەرمەو لە ھالى ژنى بېنويژ (لە كەسوكارى خۆت و لە
 ھاوتەمەنى خۆت) سابەشكوو پەي بەرەيت بە ماوهى بېنويژى
 راستەقىنەي خۆت، بە قىياس لەسەر ھى ئەوان، دەق وەك ئەو ماوہيەي
 كەوا لە زانستى خودادا، يادو ناوى ھەتا ھەتايە بەرزو پاىەدابى، ئىنجا
 خۆت پاك پاك بشۆرەو بىست و سى شەو بە رۆژەكانىەو، يا بىست و
 چوارشەو بە رۆژەكانىەو، نوپژى خۆت بكەو رۆژووى خۆت بگرە، ئىتر
 ئەمەت بەسە، وە ھەموو مانگى بەم چەشنە بكە، تا كۆتايى
 فەرموودەكە، كە ئەبو داوودو تىرمىذى گىراويا نەتەو، مەبەست لەم
 فەرموودەيە روونكرەنەو ھى ھوكمى بېنويژىي زۆربەي ژنانە، چونكە
 ئەستەمە كە ھەموو وەك يەك بن، وەلاى ژوورووى بېنويژىي پازدەشەوو
 پازدە رۆژە، بەپىي لىگەرەن، واتە: ئىستىقراء. ھەروا لە عايشەو
 ئەمەيان گىراوہتەو. شافىعى فەرموويەتى: ژن گەلىكى زۆرم ديوە، لە
 ھالى ئەوانەو بۆم ساخبۆتەو كە پازدە رۆژ دەكەونە سەر بېنويژى.

٤٣) زه‌یستانی (النفاس):

زه‌یستانی بهو خوینه ده‌گوترئ که له‌پاش منداڵبوون له دامه‌نی ژن دهرده‌چئ، ئهو منداڵه‌بوونه‌ی که ده‌بی به‌هۆی ته‌واوبوونی عیدده‌ی سکپر نه‌وه‌ک گشت جوړه منداڵ بوونئ، ئیتر منداڵکه به‌ مردوویی له‌دایک ببئ، یا به‌ زیندوویی، بۆیه له‌ عهره‌بیدا پئی ده‌گوترئ نیفاس، چونکه له‌ پاش په‌یدابوونی (نفس = رۆح = گیان) دوه په‌یدا ده‌بی.

رۆژه‌کانی:-

لای که‌می ماوه‌ی هاتنی خوینی زه‌یستانی یه‌ک چاوترووگاننده، لای ژوو‌رووی شه‌ست رۆژه، به‌پئی لیگه‌ران (ئیس‌تیقراء) ئه‌ه‌وزاعی فهرموویه‌تی: ژن هه‌یه له‌ ولاتی ئیمه دوو مانگی ره‌به‌ق زه‌یستانه. ره‌بیه‌ی مامۆستای مالیکیش فهرموویه‌تی: زۆر که‌سم دیوه ده‌لین: لای ژوو‌رووی زه‌یستانی ژن شه‌ست رۆژه. لای زوربه‌که‌یشی چل رۆژه، چونکه ده‌گیرنه‌وه عائیشه (ره‌زاه‌خواه‌لینب) فهرموویه‌تی: له‌سه‌ر ده‌می پیغه‌مبه‌ردا (دروومی س‌اوه‌ خوداه‌ له‌سه‌رب‌دا) ژنی زه‌یستان چل رۆژ لی ده‌که‌وتو له‌و ماوه‌یه‌دا وازی له‌ نوێژو رۆژووو شتی وا ده‌هینا (ئه‌به‌و داوودو تیرمینی. تیرمینی به‌ دروستی داناوه). بری له‌ زانایانیش ئه‌م فهرمووده‌یه‌ی ک‌رووه به‌ به‌لگه‌ی قسه‌ی خۆی و فهرموویه‌تی: لای ژوو‌رووی زه‌یستانی چل رۆژه، به‌لام ری‌باز (واته: رای فه‌تواپ‌یدراو) قسه‌ی یه‌که‌مه، له‌به‌ر لیگه‌پان، چونکه فهرمووده‌که ئه‌وه ناگه‌یه‌نئ: که لای ژوو‌رووی زه‌یستانی چل رۆژه له‌ هه‌مان کاتا به‌لگه‌ی نه‌بوونی زیاتری و نه‌فی زیاده‌ی تیا نیه،

کهواته دهبردئ به سهر کاتی زوربه ییدا ههتا فهرمووده کهو لیگه پان
یهک بگرنو نهبن به بهلگهی دژی یهکتر.

لای خوارووی پاکى:

لای خوارووی کاتی پاکى له نیوانی دوو بیئوئیزیدا پانزه رۆژه،
بهلگهی ئەمەیش ئیستیقرايه، که ئەم زاراه له کوردیدا پئی دهگوترئ:
لیگه پان. چونکه کاتی که سهلا، لای خوارووی بیئوئیزی پازده رۆژه،
پیویسته که لای خوارووی پاکیش پازده رۆژی، چونکه زۆربهی کات
مانگ له بیئوئیزی و له پاکى خالی نابئ، لای ژووووی پاکى ئەندازهی بۆ
دیاری نهکراوه، چونکه ژن ههیه قهت ناکه ویتته سهربیئوئیزی. بهلام
ماوهی پاکى له نیوانی بیئوئیزی و زهیستانیدا، رهنکه له پازده رۆژ
که متری، کاتی واته: یه که بلئین: ژنی ئاوس دهکه ویتته بیئوئیزییه وه که
ئهمهش ئەمەیش ساختین فهرمایشته لهم مهسه له ییدا، کهواته ههر
ژنیکی دووگایان، له پیش ژانی مندالبووندا، ماوهی شهوو رۆژی خوینی
لیرهوان بوو، ئەوه به چهزدار دادهنرئ.

(٤٤) هه میسه بیئوئیزی (الاستحاضه)

هه میسه بیئوئیزی بهو خوینه دهگوترئ، که له ناو شهرم (ههرج) ی
ئافرهته وه، له غهیری رۆژهکانی بیئوئیزی و زهیستانیدا، دمردهجئ،
کهواته: هه رکاتی ژن زیاتر له رۆژانی لای ژووووی بیئوئیزی و لای
ژووووی زهیستانی خوینی لیروهوان بوو پئی دهگوترئ: ژنی هه میسه
بیئوئیز (مستحاضه).

هه‌میشه بېنویژ نهم وەزغانەى هەيه :-

یه‌گەم: نەوجارى جیاکەرەو (موبتەدینەى مومەییژە) کە ئەو ژنەیه بۆ یەگەم جار خوین دەبینی و رەنگی جوړەکانی بە باشی لەیه‌ک جیاوەکاتەو، بۆ نموونە دەبینی ماوەى چەن رۆژی خوینەکەى زۆر گەش و ئالە، ماوەى چەن رۆژیکیش زۆر کالە، ئەو هەموو خوینە ئال و گەشە کە بېنویژییه و خوینە کالەکەیش هەمیشه بېنویژییه، بەلام بەم دوومەرجه: بە مەرچى خوینە ئالەکە لە ماوەى لای ژوو رووی بېنویژی پتر نەبى و لەماوەى لای خواریویشی کەمتر نەبى.

دووم: نەوجارى جیاوەکەر (موبتەدینەى غەیرە مومەییژە) کە ئەو ژنەیه رەنگی خوینەکەى لەسەر یاسای پېشوو بۆ جیا ناکرێتەو، ئەو لە هەموو مانگی‌کدا شەو و رۆژیکى بۆ دادەنری بە بېنویژی و باقى مەندەى رۆژەکانى بە هەمیشه بېنویژی، واتە: هەموو مانگى بېست و نۆ رۆژى بە پاکی بۆ دادەنری.

سێیه: فێرەکاری جیاکەرەو (موعتادەى مومەییژە) یاخوو دارى فەرەقەر، ئەو ژنەیه کە لەمەو پېش بېنویژی و پاکی بەرپکوپیکى لە هەموو مانگی‌کدا هەبوە، بەلام ئیستای گۆراوە وەك جاران نەماوە، ئەمە حوکم بەفەرەق خستەنەکەى ئیستای دەکا، نەك بە عادتەى پېشووی بېنویژییه‌کەى.

چوارەم: فێرەکاری جیاوەنەکەر (موعتادەى غەیرە مومەییژە) ئەمە جوړى زۆرە، بەلام نهم جوړەیان کە خوینەکە لەسەر یەك نیشان دەبینی و ناتوانى خوینی بېنویژی لە خوینی هەمیشه بېنویژی جیاوەکا

ئەمە لەسەر عادەتە پېشوو دەكەي خۇي دەروا، بەمەر جى ئەندازەو كاتى
بېنويژى جارانى خۇي بزانى، وەك ئەو جاران لە سەرەتاي مانگەو
پېنج رۆژ بېنويژى بوو، ئەو ئەستايىش ھەروا دەگا، بەپى ئەم
فەرمودەيە كە ئوممو سەلەمە دەگىرپىتەو: دەر موى: لەسەر دەمى
حەزەرتدا (دروودە خوا لەسەر) زنى ھەبوو كە دەكەوتە بېنويژىيەو ئىتر
ھەرىك نەدەبوو، منىش لە پېغەمبەرم پىرسىار كىرد بوى، فەر موى (دروودە
خوا لەسەر) با ئەو ژنە باش سەرنجى ژمارەي ئەو شەو رۆژانەبدا كە
جاران ھەموو مانگى تپايدا دەكەوتە بېنويژىيەو، بەر لەو كە تووشى
ئەم حالە بىي، جا لەپاش توشبوونى ئەم حالەيش ھەموو مانگى بە
ئەندازەي دەستوورى پېشوو و بە ژمارەي رۆژانى جارانى واز لە نوژ
بېنى. (مالىك، نەسائى، ئەبو داوود، بەيھەقى، تىرمىذى بە جوانى
داناو). عادەت بە يەكجار ئىسپات دەبى.

تېببىي: لېرەدا ھەست بە ھەلەي ئەنجامى پەلەپەل دەكرى،
بەپى موغنى و شەرىعتى ئىسلام سىيەم چوارەم راست كىردەو،
لەبەر ئەو دەيە كە تەر جەمەكە لەگەل ئەصلەكە جىاوازي ھەيە، لە
زۆرشوئىنى ترشتى وا ھەيە، رەنگبى خوئىنەرى ئازىز و ابزانى كەمن لە
مەسەلەكە حالى نەبووم بۆيە بە ھەلە تەر جەمەم كىردو، بەلام من
ئەم دوو دەقە دەخەمەبەرچا و تا بزانرى ھەق لە گەل كىيە، دەقى
پەراو دەكەي بەردەستمان ئاوايە:

پالپا: معتادة مميزة بأن سبق لها حيض و طهر و هي تعلمها قدرا
و وقتا فترد إليها قدرا و وقتا و تثبت العادة بمرّة.

رابعاً: معتادة غير مميزة بأن راته بصفة واحدة فلم تميز بين دم الحيض ودم الاستحاضة فهذه ترد لعادتها لما روت أم سلمة. باشه نهمه نهگهر وایی فهرقی سییهم چوارهم چیبوو؟ بهلام راستییه که ی نهمه یه که له شهر یعتی نیسلام و موغنی دایه، له مغنی المحتاجدا دمه رموی: او كانت معتادة غير مميزة بأن سبق لها حيض، وطهر وهي تعلمها قدرا ووقتاً فتزد إليهما قدرا ووقتاً كخمسة أيام من كل شهر، تا نهوی که دمه رموی: و یحکم للمعتادة المیزة بالتمیز لا العادة فی الاصح. موغنی فهرمووده که یش وهک ئیره دهکا به به لگهی حالته تی فیرکاری جیاوه نه کهر. مه به ست له م روونکردنه وهیه دیفاعه، نهک خوانه خواسته هیرشو بهرلاماردان.

وه رگیږ

۱۹۹۵/۷/۱۲

نوری فارس همه خان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

٤٥) لای خوارووی سالی بینوئیزی:

لای خوارووی سالی بینوئیزی ژن نو سالة، به لگهی نهوهمیش لیگه پان و لیکۆلینه وهیه، چونکه ههرشتی له شهرعو زماندا سنووری بۆ دیاری نه کرابی، دهبی بگه پئی بۆی بزانی له بنه پرتدا چۆنه، شافیعی (رمزه خواه لیبه) له م باره وه لیکۆلینه وهی کردوه زانیاری پهیدا کردوه وه دهقه رموی: ئه و ژنانه ی که زۆر زوو دهکهونه بینوئیزییه وه ژنانی تیهامهن، بیستوومه که به نو سال سهر و عوزر دهشۆرن و رهسیده دهبن. سهبارت بهم بابته فهرمووده یه گیش ههیه بهیههقی له عانی شهوه گیراویه ته وه.

کاتی بینوئیزی لای ژوو رووی بۆ نیه، چونکه ژنی وا ههیه ههتا مردن بینوئیزی نابینی.

٤٦) ماوهی مانه وهی کۆریه له سکی دایکیا:

لای خوارووی ماوهی مانه وهی منداڵ له ناوسکی دایکیدا شهش مانگو دوو چاو ترووکانه، ترووکه یی بۆ کاتی پیکه وه دروستبوونی ژن و میردو ترووکه یی بۆ کاتی له دایکبوونی، چونکه جارێ له سهردهمی جینیشینی عوسماندا (رمزه خواه لیبه) ژنیکیان هینا بۆلای، ههتا داری ههددی لیبد، نهویش له باره ی بهردهبارانکردنی وه راویژی به هاوڕێیان

کرد، ئیبنو عەبباس {ره‌زاه‌خواه‌اینبه‌} فەرمووی: خوادى گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: {وَحَمْلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا - سورة الأحقاف - ١٥/٤٦} واته‌: ماوه‌ی مانه‌وه‌ی ئاده‌میزاد له‌ ناوسکی دایکیا له‌ گه‌ل ماوه‌ی برپنه‌وه‌ی له‌ شیر له‌پاش له‌دایکبوونی، نه‌و دوو ماوه‌یه‌ سێ مانگه‌) له‌ نایه‌تیکی تر دا ده‌فه‌رموئ: {وَفِصَالُهُ فِي عَامَيْنِ - سورة لقمان - ١٤/٣١} واته‌: ماوه‌ی برپنه‌وه‌ی منداڵ له‌ مه‌مک دووساڵه‌) که‌واته‌: له‌ (٣٠) سێ مانگ بیست و چوار مانگی بۆ ماوه‌ی شیرخواردن بێ، شه‌ش مانگی ده‌مینیته‌وه‌ بۆ ماوه‌ی مانه‌وه‌ی ناوسکی دایک. ئیتر هاوړپیان چووونه‌ سه‌ر فەرمایشه‌که‌ی نه‌وو، کارکه‌ بوو به‌ ئیجماع و په‌گرتن.

به‌لام لای ژووړووی ماوه‌ی سێ چوار ساڵه‌، به‌لگه‌ی نه‌م فەرمایشه‌یش لیگه‌ران. مالیک {ره‌زاه‌خواه‌اینبه‌} ده‌فه‌رموئ: ژنیکی دراوسیمان هه‌یه‌ ژنی موحه‌مه‌دی کورێ عه‌جلانه‌، خۆی ژنیکی راسگۆیه‌، می‌رده‌که‌یشی پیاویکی راستگۆیه‌، سێ سکی کردووه‌ به‌ دوازه‌ساڵ، هه‌ر منداڵه‌ی چوار ساڵ له‌ سکیدا ماوته‌وه‌.

موجاهید نه‌مه‌ی گیراوته‌وه‌. جارێکیش پیاوێ دێ بۆ لای مالیکی کورێ دینار، عه‌رزى ده‌کا: نه‌ی باوکی په‌حیا! له‌ خودا بپاړه‌وه‌ بۆ ژنی، نه‌و چوار ساڵه‌ سکی پرده‌، زۆر حاڵی په‌ریشانه‌، نه‌ویش بۆ بپاړایه‌وه‌، جا پیاوێ تره‌ات بۆ لای پیاوه‌که‌و پێی گوت: فیریای ژنه‌که‌ت که‌وه‌، جا پیاوه‌که‌ رو‌یشت، له‌ پاشدا هاته‌وه‌، منداڵێکی به‌ قه‌لاندۆشکانیه‌وه‌ بوو، ته‌مه‌نی چوار ساڵ بوو، پرده‌می له‌ ددان بوو.

٤٧) ئه وهی له کاتی بینوژی و زه یستانیدا نادرسته:

له کاتی بینوژی و زه یستانیدا ئهم ههشت شته نادرسته:

یه گهم: نوێژکردن، ههروا کورنووشی قورنانخویندن و کورنووشی سوپاسیش، به پێی فهرمایشتی چه زهت (مرووده خوا له سه ربه): کاتی سه رهتای بینوژییه که ی جارانت دهستی پیکردهوه، ئیتر نوێژ مه که ههتا به قههه ئهو رۆژانه دهرهوا، تا کۆتایی فهرمووده که، وه له وه دوایش قهزای ناکاتهوه، به پێی فهرمووده که ی عایشه (مهزاه خوا له پێه): فهرمووی: جاران به سه رینی پیغه مبه ر خوی (مرووده خوا له سه ربه) که ده که وتینه بینوژییه وه، له پاش پاکبونه وه و خوشۆردن، پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربه) فهرمانی پیمان ده کرد: که رۆژووبگرینه وه، به لام نوێژ نه گێرینه وه! (ئهم فهرمووده یه بوخاری و موسلیم کێراویانه ته وه) یه گگرتنی زانایانی شه رعیش به کۆی دهنگ له سه ر ئهم مه سه له یه دامه زراوه.

دووهم: رۆژووگرتن چونکه چه مک و مه فهوومی ئهم فهرمووده یه ئه وه ده گه یه نی که ده فه رموی: فهرمانی پیمان ده کرد که رۆژووبگرینه وه. ههروا ئهم فهرمووده یه ش ئه وه ده گه یه نی که ده فه رموی: ئه ی ئه وه نه ژن که ده که وێته بینوژییه وه نه نوێژ ده کاو نه به رۆژوو ده بی؟ (شه یخان).

له هه مانکاتدا نوێژ زۆرمه هه موو رۆژی ده کری، له به ره وه گێرانه وه ی زه حمه ته، به لام رۆژوو سائی یه ک مانگه. خودای گه وره یش ده فه رموی: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ - سورة الحج - ٢٢} واته: وه له م ئایینه دا کاری نا هه موارو باری هه ئنه گیراو نه دراو نه به سه رتاندا.

سَیِّئِهِمْ: خویندنی قورئان کهم و زۆری بو بئینوێژ نادروسته، چونکه زیان له شکۆمەندی قورئان دەدا، لەبەر ئەم فەرمايشتهی پێغه‌مبەریش {درووده نواه له‌سه‌ره‌بنا} که ده‌فه‌رموی: نابێ ژنی بئینوێژو ئاده‌میزادی له‌ش‌ب‌یس هیچ شتێ له‌ قورئان بخوینن (ئه‌بو داوود و تیرمیزی گێڕاویانه‌ته‌وه) به‌لام ئه‌وه‌ی که زی‌کر بێ خویندنی دروسته‌ بۆیان، به‌نیازی زی‌کر، نه‌ک به‌ نیازی قورئان، وه‌ک ئه‌وه‌ بئینوێژ له‌ کاتی سواریدا بێ: {سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ - سورة الزخرف - ١٣} یا وه‌ک ئه‌وه‌ له‌کاتی روودانی کاره‌سات و قۆرت و جوورتمدا بێ: {إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ - سورة البقرة - ١٥٦/٢} هه‌روا دروسته‌ بۆی خویندنی ئایه‌ته‌کانی ئامۆزگاری و هه‌واڵ و حوکه‌مه‌کانی قورئان، به‌مه‌رجێ به‌ نیازی قورئان نه‌یان خوینێ، وه‌ک ئه‌وه‌ ئایه‌ته‌لکۆرسی به‌نیازی نزاخوینێ، به‌لام ئه‌گه‌ر هه‌رشتێ له‌ قورئان به‌ نیازی قورئان و نزا، یا به‌نیازی قورئان و زی‌کر بخوینێ ئه‌وه‌ نادروسته. نه‌وه‌وی له‌ (ده‌قائیق)دا ئەم باسه‌ی روونکردۆته‌وه. له‌م بریاره‌دا جیاوازی نیه‌ له‌ نیوان ئه‌و ئایه‌تانه‌دا که نه‌ظم و هۆنینه‌وه‌که‌یان هه‌ر له‌ قورئانه‌دا هه‌یه‌ وه‌ک سوورته‌ی ئیخلاص و، له‌ نیوانی ئه‌و ئایه‌تانه‌دا که هۆنینه‌وه‌ و نه‌ظمه‌کایان له‌ غه‌یری قورئانه‌دا هه‌یه‌، وه‌کو ئایه‌تی، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ و ئایه‌تی، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ^(١).

(١) ئورجووزیه‌کم هه‌یه‌ به‌ ناوی (بین یدی کتاب الله) له‌ بابته‌ی ده‌ستووری قورئانخویندن و پێرسیتیکێ تایبه‌تی سوورته‌که‌نی قورئانه‌وه، به‌ عمره‌بییه‌وه، پتر له‌ پێنج

سدد شيعر دهبی. ثم چند دیرہ لہ مہنتو لہ شمرحدکی رادہ گوڑیم، بڑ زیادہ فایده:

للجنب تلاوة القرآن	بغير قصده، بلا نقصان،
كان تلا بنية الاذكار	والفظ من شرارة الاشرار
وكتب شيء منه في اناء	واكل ما فيه، وشرب الماء
منه، اجز بنية الشفاء	ثم استعن بخيرة الدواء!
يا تالي النور! اقتبس من نوره	وكن كمن ينور في حضرة!
ولا تكن كساذج الاطفال	تجمع ضوء الشمس بالغربال
اليك ما في محكم الامثال	للمحدث الجعنه شرح الحال:
للجنب التالي قم جسور	من مدخن كيف يثور نور؟!
ومع هذا لا ألوم من قرا	عن ظهر غيب جنباً فيما أرى
هذا اذا لم يتخذها عادة	ورام من ورائها افادة!

وتحل للجنب قراءة لا بقصده كقوله بنية الذكر عند الركوب: (سبحان الذي
سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين) وعند المصيبة: (انا لله وانا اليه راجعون). قال في
مغني المحتاج: (أفتى شيخي بأنه لو قرأ الرآن جميعه لا بقصد القرآن جاز) أقول (أنا
المترجم) تظهر فائدة الإجراءات لجنب أو حائض يتعاهد حفظ القرآن حتى لا ينساه،
وهذا في الحائض أظهر، لان فترة انقطاعها اطول، فتستطيع تعاهده على إحدى هذه
الكيفيات وقلب ورقه بعود ونحوه للنظر فيه. ومعلوم ان النظر في المصحف عبادة، وان
تعاهد القرآن حتى لا ينسى من أعظم القربات. وقد جاء في الارجوزة:

النظر في المصحف عبادة	والموت في سبيله شهادة
الموت فرض ذائق الولادة	اكرم في الفوز بالشهادة

(المترجم)

چوارهم: دمست دان له قورئان يا هه لگرتنى، چونكه خوا دمفه رموى: {لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ - سورة الواقعة - ٣٤/٤} واته: ئەم قورئانه نابى له زه ویشدا كهس دمستى لیبدا ته نیا نهو موسولمانانه نه بى كه پاكى له له شپیسى و له بى دهنویژى ههروا چه زرمى (مرووه خوا له سه ربه): دمفه رموى: موسولمانى پاك نه بى نابى كهس دمست له قورئان بدا، (داره قوطنى) جا له شوینى دهسلیدانى نادروست بى هه لگرتنى زیاتر، به لام دروسته هه لگرتنى له ناو شه كدا، به مه رجى به نیازی هه لگرتنى قورئانه كه نه بى.

پینجه م: راوستان و مانه وه له ناو مزگه وتدا، يا هاتوچو له ناويدا، چونكه شتى وا بو له شپیس نادروسته، دهى نانوویژى (حه دمى) بى بى نوویژ له هى له شپیس به تینتره! له بهر ئەم فه رموده یه ش كه دمفه رموى (مرووه خوا له سه ربه): من چوونه ناو مزگه وت رهوا نابینم نه بو ژنى بى نوویژو نه بو له شپیس (ئه بو داوود). به لام دروسته ژنى بى نوویژ به ریبوارى به ناو مزگه تد تیبه رى، ههروهك ئەمه بو له شپیسش رهوا یه، به پى فه رمایشتى خواى گه وره: {إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ - سورة النساء - ٣٤/٤} واته: ئەم موسولمانینه! به له شى پیسه وه نزیكى نوویژمه كه ونه وه، ههروا له ناو مزگه تد مه میننه وه! مه گه به ریبوارى به ناويدا تیبه رن! ئەمه یه ش كاتى دروسته بوى كه دانیابى له وه كه مزگه وته كه پيس ناك، دهنه دروست نیه. دهق وهك بى نوویژ وایه له م بریاره دا كه سى گیروده ی میزه چوپكه بى يا برینىكى نمدارى وای پیهوبى كه مه ترسى نه وهى هه بى له كاتى تیبه ربوونیدا مزگه ته كه ناپاك دهكا.

شه شهم: هه لاسوران به دهوړی خانه ی خودادا، که ناوداره به ته وافی بهیت، چونکه عانیسه هاوسه ری چه زرت (درویده خوا ده زرت بڼ و رهاوه خوا لهو) له کاتی چه جه کهیدا، کاتی کهوته بینو یژیوه چه زرت (درویده خوا له سه ربڼ) پپی فهرموو: نه مه شتی که خوا نووسیویه تی له چاره ی کجانی ناده م و سووچی توی تیدا نیه، جا ههرچی حاجی دهیکا له چه جه کهیدا تویش بیکه، به لام ته وافی بهیت مه که هه تا له بینو یژیوه کهت پاک ده بیت هوه (شه یخان گیراویانه ته وه).

چه و ته م: دروست بوون و جووت بوون، به پپی فهرمایشتی خوا ی که و ره: { فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ - سورة البقرة ۲۲۲/۲ } واته: له کاتی بینو یژیدا مه پونه لای ژنان و به نیازی چوونه لایان نزیکیان مه بڼه وه هه تا له بینو یژی پاک هڼه وه و له شپیسې خو یان دهر ده کهن).

هه شته م: له زرت و مرگرتن له نیوانی ناوک و نه ژنوی چه لال و هاوسه ر بهرووتی. نیبنو مه سهوود (ره زاه خوا له یبڼ) ده فهرمو ی: له پیغه مبه ری خودام پرسې: کاتی ژنه که م بینو یژ بڼ چی نه و دروسته بو من؟ فهرموو ی: له سه ر بهرگو ش (نیزار: پو شاک: په شته مال) دوه هه موو شتی که بو هه یه (نه بو داوود) موسلیمیش له مه موه ونه ی هاوسه ری پیغه مبه روه فهرمو ده یی له م بابه ته ده گیر پته وه که نیستا عانیسه دهی گیر پته وه: جاران پیغه مبه ر (درویده خوا له سه ربڼ) نه گهر یه کی له ژنه کانی بینو یژ بوا یه و بیوی ستایه که له زرتی شهرعی لی و مربرگی فهرمانی پی ده کرد که پشته مالن بدا به بهرگو شیا، نه و جا له سه ر نه و پسته مال نه وه،

له زه ته شه رعی ئی و مرده گرت (موسلیم) بویه له زمت و مرگرتن له م ناوچه په نادرسته، چونکه پاوان و پاریزگای شهرمگایه، واته: هریمی هرجه، پیغه مبه ریش (دروود خواه له سر به) هر موویه تی: که سی له دوری پاومند گرپخوا بهر بهر تی ده که وی. له یه کی له هرماشته دیرینه گانی شافعی دا ده هر موئی: نه وی له م لایه نه وه که نادرسته ته نیا رویشته لایه و دروست بوونه له شهرمگاوه. واته: دروسته پیاو خوی به هه موو شوینیکی هه لالی خوی رحمت بکاو له زه تی ئی و مرگری ته نیا به پیش و به پاشی نه بی به لگی نه م هرماشته یش نه م هر مووده ی نه نه سه (ره زاه خواه ایند) که ده هر موئی: میله تی جووله که ده ستوریان و ابو که زنیان ده که و ته بینو یزییه و نه تر نه له گه لیاندا ده خواردن و نه له مائیشه وه له گه لیان داده نیشتن، به لکوو پاریزیان لی دمکردن و جیان لی جیا ده کردنه وه، هاوړپیان پیغه مبه ریش سه باره ت به م کاره لیان پرس، جا خودای گه وره نه م نایه ته ی ناره خواره وه {فَاعْتَرِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ - سورة البقرة - ۲۲۲/۲} نه و جا هه زمت (دروود خواه له سر به) هر مووی: هه موو شتی له گه لیاندا بکه ن، ته نیا چوونه لا نه بی (موسلیم) نه وی ده هر موئی: نه م رای په سه نکراوه، هه روا نه وی نه م رایه ی له کتبی ته حقیق و له شه رحی ته نبیهدا په سه ند کردووه، هه روا له وسیطیشدا - جا نه گه ر پیاو له گه ل ه لالی خویدا، که له بینو یزییدا بی، دروست بی، له هه مانکاتا بزانی که نه وه نادرسته، نه وه تاوانیکی گه وره نه نجام ددها، پیویسته له سه ری که ته و به ی لیبا، له هه مانکاتا سونه ته که دیناریکی زیپ بکا به خیر، نه گه ر کاره که ی له سه رته ی بینو یزییه که وه نه نجام دابوو، به لام نه گه ر

له دوايي بېنويژييه كه دا نه جامد ابوو، با نيو دينارى زير ببه خشيته وه، چونكه دمفهرموى (مرويه خواه له سهره): پياو نه گهر له بېنويژيدا چوو لاي ژن نه گهر خوښنه كه سووربوو نه وه دينارى بكا به خير به لام نه گهر خوښنه كه زمردبوو نه وه نيو دينار بكا به خير. (نه بو داودو حاكم گيراپايانه ته وه، حاكم به سه حيجى داناوه) زميستاننيش قياس له بېنويژي دهكرى. بويهش هم خيرميش پيوست نيهو سوننه ته چونكه چوونه لاکه لهم کاتي بېنويژييه دا له بهر نازار نادرسته، نازاريش نابى به هوى پيوستبوونى كه فارمت.

٤٨) نه وهى بو له شپيس نادرسته:

هم پينج شته بو له شپيس نادرسته :-

يه كه م: نويز، له بهر يه كگرتنى راي زاناكان له سهر نه وه.

دووه م: خوښندنى قورئان، با نايه تنى، يا پيتي كيش بى، خوا نويزه كه نويزى ئاشكرابى يا نويزى نهينى (سرى) بى ههر نادرسته، چونكه دمفهرموى (مرويه خواه له سهره): نابى ژنى بېنويژو له شپيس هيج شتى له قورئان بخوينى (تيرميدى). له بهر هم فه رمايشتهى عه ليش (ره زاه خواه لينه) بيجه له له شپيسى هيج شتى ريگه ي قورئان خوښندنى له پيغمبر نه ده گرت. نه گهر به نيازى زيکرو نزا هه ندئ له نه زكارى قورئانى خوښند نه وه دروسته، وهك نه وه له سهره تاي خواردن و خواردنه وه بلئ: (بسم الله، له دوايه وه بلئ: الحمد لله يا له کاتي سواريدا بلئ: سبحان الذى سخر لنا هذا وما كنا له مقرنين) بهمهرجئ ههر به نيازى زيکرو

دووعا بئ، بهلام نهگهر هر بهنیازی قورئان بوو، نهوه دروست نیه، ههروا نهگهر بهنیازی نزاو قورئان بوو هر دروست نیه، نهگهر به نیازی هیچ نهبوو، یابهس به نیازی نزا بوو نهوه حهرام نیه!

سییهه: دهستان له قورئان و ههگرتنی، لهبهر ئهوهی له پییشهوه

باکرا.

چوارهم: ههئسوران لهسهر شیوهی تایبته بهدهوری خانهای خواداد، چونکه دهمهرموی: (درووه خواه لهسهره): تهوافی بهیتیش هر نویره! (حاکم) دهیشفهرموی: رشتهگهی دروستی تهواوه: ههروا دهمهرموی: (درووه خواه لهسهره): تهوافی بهیت لهپایهی نویره تهنیا ئهوهنده ههیه که خوا قسهکردنی لهکاتی تهوافا ههلال کردووه، جا هر کهسی لهکاتی تهوافی بهیتدا قسهی کرد باقسهی خیربکاو بهس. حاکیم دهمهرموی: فهرموودهیهکی ساخی دروسته، بهپئی مهرجی ئیمامی موسلیمه، که بو فهرموودهی صهحیحی داناوه له صهحیحی موسلیمدا.

پینجهه: مانهوه له مزگهوتا بهلام رابووردن بهناو مزگهوتدا رهوایه، یهزدانی پاک دهمهرموی: {وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ - سورة النساء} پیغهمبری نازیزیش (درووه خواه لهسهره): دهمهرموی: من مانهوه له مزگهوتدا بوژنی بینویره بو لهشپیس رهوا نابینم. (نهبو داوود) نهه کاتی وایه که بههانهی رهوای نهبی، دنا نهگهر بههانهی ههبوو وهکوو نهوه له مزگهوتا خهوتبوو، وهشهیتانی بوو، نهوه نهوهی (رهههته خواه لیبه): دهمهرموی: لهکاتی وادا نهگهر ریگهی نهوهی نهبوو که له مزگهوتهکه بجیته دهرهوه دهبی تهیهموم بکا. رافعی دهمهرموی: له

کاتی وادا تهیه موم کاریکی جوانه. ریباریش به ناو مزگهوتا نه گهر مه بهستیکی دورستی هه بوو. نه وه به پیی نایه ته که کاره که ی ره وایه وه هیج ناپه سه ندیه کی تیادا نیه.

٤٩) نه وه ی بو بیده سنوئژ نادرسته:

نهم سئ شته بو بیده سنوئژ نادرسته :-

یه کهم: نوئژئ که چه مینه وه (روکوع) و کړنووشی تیادابی، نه مه به یه کگرتنی رای زاناکان له سه ری وایه و دروست نیه به بی ده سنوئژ بگری، هه روا کړنووشی قورآن خویندن و کورنووشی سوپاس و نوئژئ ته رم، به لام هندی ده لئین (درووه خواه له سه رب) نهم سییه به بی ده سنوئژیش دروسته. له فه رمووده دا ده فه رموئ: خودا نه نوئژ به بی ده سنوئژ و پاکی گیرا ده کاو نه خیر له گزی و دزی گیرا ده کا. تیرمیزی (ره زاه خواه لیبه) ده فه رموئ: نهم فه رمووده یه دروستترین به لگه یه بو نهم بابته.

دووهم: ته وافی مالی خواهه، پیغه مبه ر (درووه خواه له سه رب) ده فه رموئ: ته وافی مالی خودایش هه ر نوئژده، وه ک له پیشه وه رابروود.

سییه م: ده ستدان له قورئان و هه لگرتنی، خوی گه وره ده فه رموئ: {لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ} (نهم نیشانه یه واته نهم ده فه له پیشه وه رابردووه - و مرگیر) هندی گوتووویانه: مه به ست له م کتیبه که نهم نایه ته باسی ده کات له و حوله حفووفه، به لام نه مه دووره، چونکه نایه ته که ی دوا نهم نایه ته ده فه رموئ: {تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ}

- سورة الواقعة - ۸۰/۵۶ {واته: ئەم قورئانه پەرورددگاری جیهانیان ناردووپیته خواروه) ئەمه دهیسه لینی ئەوهی که هاتوته خواروه قورئانه، نهوهک له و حول مهحفووز چونکه پیغه مبه ریش (درووه) خواه له سه ربنا کاغه زیکی بۆ خه لکی یه مهن نووسی ئەمه ی تیادا بوو: بهس موسولمانی پاک دهست له قورئان دهدا، (ئیبنو حه ببان له سه حیجی خۆیدا گیراویه ته وه).

حاکمیش فه رمووپیته: رشته که ی به پیی مه رجی سه حیجه. هه روا نادروسته دهستان له و پارچه قورئانه که بۆ دهرس خویندن نووسراوه ته وه، باله نایه تیکیش که متربی، وهک ئەوهی له ته ته له دارو ته خته رهش و شتی وا دهنوو سڕی، چونکه قورئانه که به مه بهستی وانه گوته وه نووسراوه لی، له بهر ئەوه له موصحه ف ده چی. به لام ئەو پارچانه ی که بۆ غهیری وانه گوته وه نووسراون وه کوو ئەوهی له پارو کاغه زی نامه دهنوو سڕی ئەوه دهست لیدان و هه لگرتنی دروسسته چونکه خۆشه ویست (درووه خواه له سه ربنا) نامه یه کی بۆ هیرمقل نووسی، ئەم نایه ته ی تیابوو: {يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ - سورة آل عمران - ۶۴/۳} له گه ل ئەوه یشدا فه رمانی به هه لگری نامه که نه کرد که دهستی به دهنوو یژی.

بۆ بی دهنوو یژ درسته که په ره ی قورئان به په له که داری، یا به شتیکی وا هه لگیر پیته وه، چونکه ئەوه نه هه لگرتنه و نه ده سلیدان، نووسینی قورئان له سه ر دیوار شتی وا باش نیه، باهی مزگه وتیش بی، هه روا له سه ر جل و بهرگو و خۆراک و شتی وایش باش نیه، به لام

خواردنی خوراکى برى قورئانى لىنووسرابى ناپهسهند نيه، به
 يچهوانهى قووتدانى، چونكه له حالى يهكه مدا خهتى قورئانهكه له
 ناودهدا دهكوژيتهوه، پيش نهوهى بگاته ناو پيسايى ناو گهده، به
 يچهوانهى حالى دووهم، دروسته و ناباش نيه كه برى له قورئان له
 حاجهت بنوسرى و نهوهكهى بؤ شيفا دمرخواردى كهسى بدرى، شتى
 قورئانى لى نووسرابى، به مهبهستى پاراستنى له بيريزى، دروسته
 بسووتينرى، چونكه نيمامى عوسمان (ره ره نواده لىبه) چهند قورئانى
 سووتاند به مهبهستى پاراستنى ريزى، نهگه بههانهى ههبوو، دروسته
 بهى دهنويز ههلى بگرى، وهك نهوه مهترسى نهوهى ههى كهپيس
 بى، يا له ناوبچى، چونكه نهوه دهپاريزى، دروست نيه قورئان برى بؤ
 خاكى بى بروايان، نهگه ترسى نهوهى ههبوو بكرىته دهستى نهوان،
 دروست نيه بكرى به سهرين و پشتى و سهرى بكهويته سهر، با مهترسى
 دزينيشى ههى، بهلى نهگه ترسى نهوهى ههبوو كه بزهوتى، بههوى
 نوهمبوونى ناو ناوو شتى واوه يا ترسى نهوهى ههبوو كه پيس بى،
 يابكهويته دهستى بپروا، نهوه دروسته و بخريته زيرسهر، بهلكوو نهوه
 پيوسته، چونكه نهوه له فهوتان دهپاريزى، ههروا دروسته قورئان له
 ناوشمهكدا بههوى ههلگرتنى شمهكهكهوه ههلى بگرى، ههروا دروسته
 دهسدان له كتيبى تهفسيرو ههلگرتنى، نهگه تهفسيرهكه له قورئانهكهدا
 زورتىر بوو.

٥٠) دهستان له قورئان له بهر فیربوون و فیگردن:

منالی فامیده بیدهسنوئژ هه دمه ناکرئ له هه لگرتن و دهستان له قورئان، که له بهر مهسه لهی فیربوون بی، چونکه فیربوون پیوستیه، وه زهحه تیشه بهردهوام دهستی به دهسنوئژ بی، به لام سوننه ته دهسنوئژی هه بی، وهئ نه گهر فامیده نه بوو نه وه دروست نیه که ریگهی نه وهی بدرئ، نه بادا ریزو شه قلی بشکینئ. ههروه ها بو ماموستا، بی دهسنوئژ، دهسلیدان و هه لگرتنی، به مه بهستی پیشوو، وه له بهر هه مان هو دروسته، خوی گه وره یش دهفه رموی: {وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ - سورة الحج - ۷۸/۲۲}.

٥١) نوئژ (الصله):

نوئژ له زمانی عه ره بدا پی دهئین سه لات، سه لاتیش پارانه وهیه، نزای باشه، خوی گه وره دهفه رموی: {وَصَلِّ عَلَيْهِمْ - سورة التوبة - ۱۰۳/۹} واته: نهی محمدا دووعلو نزای خیریشیان بو بکه - له شه رعیشدا نوئژ بریتیه له چه ند گوتارو کرداری، که له نه للاهو نه کبه دهستیان پی ده کرئ و به سلاودانه وه کو تایییان پی دی. سه ره به لگهی پیوستبوونی نوئژ قورئان و سوننه ت و یه لگرتنی رای زانایانی گه لی نیسلامه له بهر نه وه هه رکه سی باوه ری پی نه بی یا گالته ی پی بی بی بروایه و له نایینی خوی هه لگه راوه ته وه. یه زدانی پاک دهفه رموی:

{وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ - سورة البقرة - ۱۰/۲} نوڙه کانتان به رڳو پڳي به جڳ بهڳن - واته: به باشي ناگادارييان بکهن لهه بارهيه وه فهرمووده ههر زور زوره، هه زرهه {درووده خواه لهه سهرهه} دهه هره موي: له شهوي شهوه وي و ميعراجدا خودا په نجا نوڙي لهه سهر نومتهه دانا، له پاشا لهه سهر ناموژگاري مووسا پڼغه مبهه {درووده خواه لهه سهرهه} جهند جاري جوومه وه خزمه تي و تکام ليکد که که ميان بکاته وه، نه وپش تکا کهي گرته و جار له گهل جاردا که مي دهکردنه وه هه تا له دوا جاردا له هه موو شهو و روژيکا کردني به پڼج نوڙ (شه پخان) کاتيکيش هه زرهه {درووده خواه لهه سهرهه} موعازيکد به هه مانر هو اي سهر يه مهن و ناردی بو نه وي پڼي هه رموو: وه هه و لڼان بدهرئ که خودا له هه موو شهو و روژيکا پڼج نوڙي لهه سهر يان دانا وه. سهر به لگهي ديار يکردني کاتي نوڙه کان نهه نايه ته يه: {فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ. وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًا وَحِينَ تَضْهَرُونَ} - سورة الروم - ۱۷/۳۰ - ۱۸} نڼينو هه بباس {دراه خواه يان لڼبهه} دهه هره موي: لهه نايه ته دا کاتي پڼج نوڙه کان ديار يکراون، چونکه مه به ستي خوا له (حين تموسون) نوڙي شيوان و هه و تنانه، مه به ستي له (حين تصبحون) نوڙي به يانيه، له (عشيا) نوڙي هه صره، له (حين تظهرون) نوڙي نيوه روڼه.

٥٢) كاته كانى نويز:

زانينى كاتى نويزهكان كاريكى ههرهگرنگه، چونكه به داهاتنى كات نويزهكه پيوست دهبى، به بهسهرچوونى نويزهكه دهچى. سهربهلگه دياريكردنى كات قورئان و سوننهت و يهكگرتنى ئوممهت بهكوى دهنگ لهسهرى، خواى گهوره دهفهرموى: {إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا - سورة النساء - ١٠٣/٤} واته: بهراستى نويز لهسهر موسولمانان فهرزيكه بهسراوه به كاتى تايبهتى خوياهوه، پيوسته ههموو نويزى لهكاتى دياريكراوى خويدا به باشى بكري - خوشهويستيش (مرويه خواه لهسهره): دهفهرموى: جوبرائيل (مرويه خواه لهسهره): دوو رۆژ لهكن كهعبه بهرنويزى نويزهكانى بۆ كردم لهسهر ئهه شيوهيه: له رۆژى يهكهما ئهه كاته بهرنويزى نويزى نيومرپوى بۆ كردم كه سيهر به قهد قهيتان دهبى. واته: خوهرهديمهن له ناوهراستى ئاسمان لاي دابوو، وهسيهرى تاقى ئيواره بهحال له زيادبوونبوو، وه ئهوكاته بهرنويزى نويزى عهصرى بۆ كردم كه سيهرى ههموو شتى به قهد خوى دهبى، وه ئهوكاته بهرنويزى نويزى شيوانى بۆ كردم كه خور ناوا دهبى و رۆزووهوان رۆزوو دهسكينى، وه ئهوكاته بهرنويزى نويزى خهوتنانى بۆ كردم كه سوورايى كهناى ئاسمان گوم دهبى، وه ئهوكاته بهرنويزى نويزى بهيانى بۆ كردم كه شهبهق دداو خوراك له رۆزووهوان ياساخ دهبى، بهلام له له رۆژى دووهمان ئهوكاته نويزى نيومرپوى بۆ كردم كه سيهرى ههموو شتى به قهد خوى دهبى، كه دهق دهكاته كاتى نويزى عهصرى رۆژى يهكهه، وه ئهوكاته نويزى عهصرى بۆ كردم كه سيهرى ههموو شتى دووجار به قهد خوى دهبى، وه نويزى

شیوانی له کاتی پيشووی خۆیدا بۆ کردمهوه، وه نهوکاته نوپزی خهتنانی بۆ کردم که سییهکی شهوهرهوا، وه نهوکاته نوپزی بهیانی بۆ کردم که سهرزهوی رووناك دهبيتهوهو کاناری رۆژهلات زمرد ههئدهگهری، ئینجا جوبرائیل (مرووده خواه لهسهربه) رووی تیکرم فهرمووی: ئهی موحهمه! ئهم کاتانه کاتی نوپزی پیغهمبهرانی پيش تۆبوون، وهکاتی نوپزی تۆش له ناوهندی ئهم دووکاتهدايه که دوپنی و ئهمرۆ نیشانتمدا. (ئهبو داوودو تیرمیذی گپراویانهتهوه) تیرمیذی به جوانی داناوه، ئیبنو خوزیمهه و حاکمیش به (دروست: صهحیح)یان داناوه تیرمیذی فهرموویهتی: بوخاری دهفهرموی: سهبارت به دیاریکردنی کاتی نوپزهکان ئهم فهرموودمیه دروستترین بهلگهیه.

سیبهری کاتی نیومرۆ بهپیی ولات دهگۆڕی، له شوپنی که کیلی قنچ سیبهری نهبی لهکاتی نیومرۆدا، لهگهڵ سیبهری پهیداکرد نیتر نیومرۆیه، ئهمهیش وهك مهککهو صهنعای یهمهن، له شوپنیکیش که کیلی قنچ لهکاتی نیومرۆدا سیبهری ههبی ههر لهگهڵ دهستی کرد به زیادکردنی نیتر دهبی بهنیومرۆ نوپز دهبی، وه ئهوه سههرتای کاتی نوپزی نیومرۆیه، دوا کاتیشی ئهوهیه که سیبهری ههرشتی به قهه خۆی دهبی بیجگه له سیبهری کاتی نیستسواء، که رۆژ وا له ناوهراستی ئاسمانا، وه ئهوه سههرتای کاتی عهصریشه، بهپیی فهرموودهکهی پيشوو، بهلام تۆزئ لهوه زیاد بکا، چونکه بهسهرحوونی کاتی نیومرۆ بههۆی ئهو زیادهوه دزمانری. نوپزی عهصر دهمیئ ههتا گۆی خۆر ئاوا دهبی، وا باشه که دوا نهکهوئ لهو کاته که سیبهری شت له دوو قاتی خۆی لادهدا، ئهمه پیی دهگوتری: کاتی ههلبزاردهی، بۆیه واناونراوه چونکه

جوبرائىل ھەلى بىزاردوۋە. لەدوانەۋە ھەتا خۇرئاۋابوون كاتى دروستبوونىيەتى، چونكى پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربەن) دەفەرمۇي: ھەتا خۇرئاۋا دەبى كاتى عەصر دەمىنى (موسلىم).

نويژى شىۋان يەك كاتى ھەيە كە خۇرئاۋا بوونە بەپپى فەرموودەكەي، چونكى جوبرائىل لەھەر دوو رۇژەكەدا لە يەك كاتدا بەرنويژى شىۋانى بۇ پېغەمبەر كىرد، راي زاناكان لە بارەي بەسەرچوونى كاتى شىۋانەۋە جىايە، دوو فەرمائىشتىيان ھەيە.

فەرمائىشتى يەكەم: كە ديارترە، واتە: اظھرە، دەفەرمۇي: كاتەكەي ئەۋەندەيە كە بەشى دەسنويژىك و پۇشىنى شەرمگاۋ بانگو قامەت و كىردنى پىنج ركات بكات، چونكى رووكار (ظاھىرى) فەرموودەكە نىشانەي ئەمەيە، لەسەر فەرمائىشتى تر: ھەوت ركات لە جىياتى پىنج ركات، ئەم قەسەيەي دوۋەمە لەسەر ئەمە دامەزراۋە: كە ۋەك سوننەتە لە پاش شىۋانەۋە دووركات سوننەت بىكرى، سوننەتەيشە لە پىشەۋە دوو ركات بىكرى، كەۋاتە: $(۲ + ۳ + ۲ = ۷)$ ئەمەيش كە دووركات لە پىشەۋە سوننەت بى، راي دامەزراۋە. بۇ دىيارىكىردنى ئەندازەي ركاتەكانىش ئىعتىبار بە نويژى مروڧىكى ميانرەۋى مامناۋەندىيە.

فەرمائىشتى دوۋەم: نويژى شىۋان دەمىنى ھەتا سوورىي كەنارى ئاسمان لەلەي خۇرنشىنەۋە لەچاۋ ون دەبى! ئەمەيش بەپپى ئەم فەرمائىشتەي ھەزرىت (مروودە خواە لەسەربەن): كاتى نويژى شىۋان لە خۇرئاۋابوونەۋە دەست پى دەكات ھەتا سوورىي كەنارى ئاسمان نامىنى (موسلىم).

بورمیده (رهزاه خواه لیبه) دمه‌رموئ: پیاوئ له پیغه‌مبه‌ری خودای
 پرسى: کاتی نوێزه‌کان که‌ی و که‌یه؟ فه‌رمووده‌که که باسی کاتی هه‌موو
 نوێزه‌کان ده‌کا، نه‌وه‌یشی تیا‌یه: که پیغه‌مبه‌ر (مرووده خواه له‌سه‌ربه‌ئ): فه‌رمان
 به‌م پرسیارکه‌ره ده‌کا که دوورۆژ نوێژ به جه‌ماعه‌ت له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌رو
 یارانى بکا، فه‌رمووده‌که بۆ نوێژی شیوان دمه‌رموئ: له رۆژی یه‌که‌ما
 نه‌و کاته نوێژی شیوانى بۆ‌کردن که خۆر ئاواده‌بى، له رۆژی دووه‌ما
 پيش نه‌وه‌ی که سوورى که‌نارى ئاسمان ئاوا ببى. له دوا‌یى
 فه‌رمووده‌که‌دا دمه‌رموئ نه‌وجا: پیغه‌مبه‌ر (مرووده خواه له‌سه‌ربه‌ئ): فه‌رمووی:
 کوا پرسیارکه‌ره‌که؟ پیاوه‌که فه‌رمووی: نه‌مه‌تام نه‌ی پیغه‌مبه‌رى خوا!
 فه‌رمووی: کاتی گشت نوێژى له نیوانى نه‌م دوو کاته‌دا‌یه: که من له
 رۆژی یه‌که‌م و له رۆژی دووه‌ما به به‌رچاوتانه‌وه نوێزه‌کانم بۆ‌کردن!
 (موسلیم).

فه‌رمووده بۆ پشتگیری رای دووه‌مى زانا‌کان له باره‌ی ماوه‌ی کاتی
 شیوانه‌وه زۆره، ئیبنو خوزیمه‌و خه‌طابی و به‌یهه‌قى و غه‌زالو به‌غه‌وى
 نه‌م رای دووه‌مه‌یان په‌سه‌ند کردووه. رافیعى دمه‌رموئ: ده‌سته‌یى له
 هاو‌رپیان (نه‌صحابى ریبازى شافیعى) له باره‌ی کاتی نوێژی شیوانه‌وه
 نه‌م رایه‌ی دووه‌میان په‌سه‌ند کردووه به فه‌رمایشى دامه‌زراویان
 داناوه. نه‌وه‌ویش دمه‌رموئ: فه‌رمووده‌ی دروستى زۆر به راشکارى
 بریارى نه‌مه ده‌ده‌ن.

سه‌ره‌تای نوێژی خه‌وتنان به نه‌مانى سوورى که‌نارى ئاسمان ده‌ست
 پیده‌کا، به‌پێى فه‌رمووده‌کان، کاتی نایابى نه‌م نوێزه هه‌تا سییه‌کی شه‌و
 ده‌مینى، به‌پێى فه‌رمووده‌ی جوبرائیل (مرووده خواه له‌سه‌ربه‌ئ): دوو رۆژ له‌لای

كەعبە بەرنويزى نويزەكانى بۇ كردم. لەسەر فەرمایشى ئەم كاتى
 نایابىيە ھەتا نيوەى شەو دەمىنى، بەپىي فەرمایشەگەى خۆشەويست
 (مروودە خواە لەسەربە): كاتى نويزى خەوتنان ھەتا نيوەى شەو، نەوہوى
 دەفەرموى: ئەمە فەرموودەيەكى دروستە. لە گىرآنەوہيەگا:
 نەبادازەحمەتى ئۆمەتم بەدەم ئەگىنا نويزى خەوتنانم دوا دەخست بۇ
 نيوە شەو (حاکم ئەم فەرموودەيەى بە دروست داناو، دەفەرموى:
 بەپىي مەرجى بوخارى و موسليمە) ھەرچۆنیک بىت نويزى خەوتنان
 ھەتا شەبەقى بەيان دەمىنى، بەپىي فەرموودەيەكى موسليم كە
 دەفەرموى: خەو قەيدى نيە، بەلام ئەوہى قەيدى ھەيە ئەوہيە كە بە
 خەبەري و بە ئارەزو نويز نەگەى تا كاتەگەى بەسەردەچى، بەداهاتنى
 كاتى نويزەگەى تر كەوا لە دوايەوہ ئەم فەرموودەيە بەلگەيە لەسەر
 ئەوہ كە كاتى ھەموو نويزى بەردەوام دەبى ھەتا كاتى نويزەگەى تر
 دادى، تەنيا نويزى بەيانى نەبى، كاتەگەى دەمىنى ھەتا گۆشەى سەرووى
 گۆى خۆر لە ناسۆ ھەلدى، يەكگرتن لەسەر ئەوہ ھەيە كە كاتى نويزى
 بەيانى بە ھەلھاتنى خۆر دىتە كۆتايى، بەپىي رووكارى ئەو
 فەرموودەيەيش كە جوبرائىل پيشنويزى بۇ پىغەمبەر دەكات كاتى
 بەيانى لەگەل گزنگى ھەتاودا كۆتايى دى. ئەو ولاتانەى كە سوورايى
 كەنارى ئاسمانيان ون نابى چاو لە نزىكترين ولات لە خۆيانەوہ دەكەن و
 ونبوونى سوورايى ئاسۆى ئەوان دەكەن بەسەر مەشق بۇ خۆيان. نويزى
 بەيانى دادى بە دەرگەوتنى سپىدەى بەيان: كە برىتييە لە كاتى
 بلاو بوونەوہى رووناكى بە پانايى كەنارى ئاسمانا لای رۆژھەلاتەوہ، كاتى
 نايابى دەمىنى ھەتا ئاستى رۆژھەلات زەرد دەبى و دنيا تەواو رووناك

دهييتمهوه ئه مهيش به پي روونكر دنه وه كه ي جو برائيل بو پيغه مبه ر، وهك پيشه وه رابورد، به لام كاتي دروستبووني (كه پي دهگوتري وهقتي جهواز) ههتا گزنگي خو ر دهيني^(۱) به پي فهرمايشتي خوشه ويست (درووه خواه له سه ربه): هه ر كه سي فري اي يهك ركاتي نويزي به ياني بكه وي له پيش خو ركه وتنا ئه وه فري اي نويزي به ياني به ته واي دهكه وي، به مه عنا به حازري دهيك نهك به قهزا (موسليم).

بزنان كاتي دروستبوون (به ي نابه سه ندي = كه راههت) ههتا په يدا بووني سوورايي ئاسويه، له پاش په يدا بووني ئه م سووراييه كاتي نابه سه ندي (كه راههت) ههتا گزنگي خو ر، ئه مه كاتي وايه كه به هانه ي ره واي نه ي، نووستن له پيش كردني نويزي خه وتناندا نابه سه نده، هه روا قسه كردن له پاشيه وه، مه گه ر قسه ي خير، له به ر ئه م فهرمايشته ي ئه بو به رزه ي ئه سه لمي (ره زاه خواه ليبي): كه ده فهرموي: پيغه مبه ر (درووه خواه له سه ربه): نووستني له پيش كردني نويزي خه وتناندا پينا خوشبوو، هه روا قسه كردن له دوايه وه (شه يخان).

(۱) ماموستا مه لا عبدولكه رمي موده رريس له شمريعه تي ئيسلامدا ده فهرموي: (وه ئه مييتمه وه ههتا هه ندي له قورسي رۆژ ده رده كه وي و ههتا و ئه دا له سه ر به رزان). فهرهنگي خال ده ئي: - گزنگ تيشكي رۆژ له به يانياندا كه يه كه م جار ئه دا له شو ئينيكي به رز. له عمه ربييه كه شدا ده ئي: يبقى الى طلوع الشمس. مه به ستم ئه ويه: ئيمه يش له كو رديدا به ره به ره هه وتي ئه وه به دين كه زا راوي له بار، بو زا راوه شمريعه كان له زمانه كه ي خ زماندا دابنين، چونكه ئه وه گرنگر ترين ههنگاه.

- وه رگي -

۵۳) مەرجه كانى پيويستبوونى نوپۇز:

مەرجه پيويستبوونى نوپۇز ئەم چەند شتە يە :

يەكەم : ئىسلام.

دووم : بالقبوون.

سېيەم : ھۇشيارى.

چوارەم : پاكى لە بېنوپۇزى وزەيستانى.

كەواتە نوپۇز لەسەر ناموسولمانى كە لەبنەرەتدا ناموسولمان بى
 نىيە، چونكە نوپۇز تاعەتەو ھەموو تاعەتەتكىش ھۇى نزيكبوونەو يە
 لەخوا، شتى واپىش لە حالى بېرپوايىداو لە كەس داوا ناكىرئ، ھەتا ئەگەر
 بېشى كات نە داەدمزىرئ و نە دروستەو نە گىرادەبى. ئەوئەندە ھەيە
 پاشگەزبوو (مورتەدد) بەبى راجىيائى نوپۇزى لەسەر پيويستە، ھەركاتى
 كە موسولمان بووئە پيويستە لەسەرى ھەر نوپۇزىكى لەكاتى پاشگەزىدا
 ھەوتاو ھەزاي بكا تەو، چونكە ئەو لە سەرەتاو بە قىبوولئ ئىسلام ئەم
 ئەركەى گرتۇتە ئەستۇى خۇى، دەى بەھۇى پاشگەزبوونەو لە كۆلى
 ناكەوئ، ھەر وەك چۇن ئەگەر كەسئ چوو ژیئ مائى لە پاشا لە
 ئىسلامىش ھەل بگەرپتەو مائەكەى ھەر لەسەر دەمىئى و بەو لە كۆلى
 ناكەوئ ئەمىش ئاوا. ھەر وە منداال و شىت و بېھۇش و سەر خۇشئ كە
 دەستى خۇيائى تىادا نەبى نوپۇزىان لەسەر نىيە، خۇشەويست (مروودە خواە
 لەسەر بىئ) دەفەر موئ: قەئەمى تەكلىف لەسەر ئەم سى كەسە ھەلگىراوئ:
 لەسەر خەوتوو تا خەبەرى دەبىتەو، لەسەر منداال تا رەسىدە دەبى،
 لەسەر شىت تا ھۇشى دىتەو (ئەبو داوود و تىرمىئى گىراوئانەتەو،

تیرمیذی دمفهرموی؛ فهرموودهیهکی جوانه، واته: حه‌دیسکی حه‌سه‌نه. به‌لام مندال که فامی کرده‌وه پیویسته له‌سهر هه‌قدارده‌کی که له‌ته‌مه‌نی حه‌وت سالی‌دا فهرمانی پی‌بکا به‌ نویژکردن، له‌ ده‌سالی‌دا له‌سهر نویژلی‌ییدا، به‌لام لی‌دانیکی نه‌رمی ناسایی، له‌کاتی نووستنیشدا ئه‌گه‌ چهند منالی بوون جی‌گه‌یان له‌ یه‌کتر بۆ جیا‌بکاته‌وه، خوشه‌ویست (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌رب‌) دمفهرموی؛ له‌ ته‌مه‌نی حه‌وت سالی‌دا فهرمان به‌ منداله‌کانتان بکه‌ن به‌ نویژکردن، له‌ ته‌مه‌نی ده‌سالی‌دا له‌سهر نویژ لی‌یان بده‌ن، له‌کاتی نووستنیشدا نوی‌نیان له‌ یه‌کتری بۆ جیا‌بکاته‌وه. پیویسته له‌سهر باوک و دایک منداله‌کانیان فی‌ری فهرمانه‌کانی پاک‌ی و خاوی‌نی و نویژ بکه‌ن. هه‌روا ژنی بی‌نویژ و ژنی زه‌یستان نویژیان له‌سهر نییه، به‌لکو و دروست نیه نویژ بکه‌ن، پیغه‌مبه‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌سه‌رب‌) دمفهرموی؛ کاتی سه‌ره‌تای بی‌نویژی‌یه‌که‌ی جارانت ده‌ستی پیکرده‌وه ئیتر نویژ مه‌که‌ زه‌یستانیش له‌ حوکمی بی‌نویژدایه.

٥٤) مهرجه‌کانی دامه‌زرانی نویژ:

بزنان که نویژ چهن مهرج و بنیات و ناو کارو ناوباری هه‌یه، واته شه‌رت و روکن و ئه‌بعاض و هه‌یاتی هه‌یه، نویژ به‌بی بوونی مهرج و بنیات دانامه‌زری، جیا‌وازی مهرج و بنیات ئه‌وه‌یه: مهرج به‌شی نیه له‌ جیه‌تی و ماهیه‌تی نویژ، وه‌ک پاک‌یی ئه‌ندام له‌ پی‌سی و له‌ نا‌نویژی (الحدث) به‌لام بنیات (که‌ پی‌شی ه‌گوتری روکن) به‌شی‌که‌ له‌ نا‌وه‌رۆکی نویژ، وه‌کو و چه‌مینه‌وه‌و کورنووش.

۵۵) مەرچی دامه‌زراندنی ئەم پینجەن:

یه‌که‌م: پاکی نوێژکه‌ره له‌بێ دەسنوێژی و له‌شپیس، یا بلّین: له‌ نانوێژی بچووک و گه‌وره، (حه‌ده‌ئی ئەصغ‌ه‌رو ئەکب‌ه‌ر) چونکه‌ خوا فه‌رمانی به‌مه‌ کردووه‌ به‌ پێی ئایه‌تی (إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ هَلَا تُهَوِّى كَمَا دَفَعْتُمْ رُءُوسَكُمْ وَإِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ) ده‌فه‌رموئ: خودا نه‌ نوێژ به‌بێ دەسنوێژو پاکی گیرا ده‌کا و نه‌ خێر له‌ دزی و گزی گیرا ده‌کا.

دووهم: پاکی و خاوینی له‌شو و پۆشاک و جیگه‌ی نوێژه له‌و پیسیانه‌ که‌ چاو پۆشیان لێ نه‌کراوه‌، به‌لگه‌ی مه‌رجبوونی پاکی جه‌سته‌ ئەم ئایه‌ته‌یه‌: {وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ - سورة المدثر - ۵/۷۴} (واته‌: خۆت له‌ تاوان و گونا‌ه‌ به‌پاریزه‌) به‌ قسه‌ی دانهر بێ روج‌زنه‌جه‌سه‌، دیاره‌ نه‌جه‌شیش به‌واتا پیسیه‌، به‌پێی ئەم ته‌فسیره‌ واته‌: خۆت له‌ پیسی به‌پاریزه‌، به‌لگه‌یه‌کی تریش هه‌یه‌ که‌ ئەم فه‌رمووده‌یه‌یه‌: کاتێ سه‌ره‌تای بێ‌نوێژییه‌که‌ی جارانت... به‌لگه‌ی مه‌رجبوونی پاکی پۆشاک ئەم ئایه‌ته‌یه‌: {وَتِيَابَكَ فَطَهِّرْ - سورة المدثر - ۴/۷۴} واته‌: پۆشاکه‌که‌ت پاک رابگره‌. له‌ فه‌رمووده‌یشدا وه‌ک له‌ پێشه‌وه‌ رابورد فه‌رمان کراوه‌ به‌ شۆردنی جل و به‌رگ، ئەگه‌ر خوینی بێ‌نوێژیان به‌رکه‌وت. به‌لگه‌ی مه‌رجبوونی پاکی جێ نوێژیش فه‌رمووده‌ی عه‌ره‌به‌ سارانشینه‌که‌یه‌ که‌ له‌ناو مزگه‌وته‌که‌دا می‌زی کرد، وه‌ک له‌ پێشه‌وه‌ رابورد، ئەگه‌ر که‌سێ پیسیه‌ک به‌ جیگه‌یه‌که‌یه‌وه‌ بوو، به‌بێ ئەوه‌ی پێی بزانی نوێژی پێوه‌کرد، ئەوه‌ ده‌بێ هه‌رکاتێ پێی زانی ئەو نوێژه

بگېرېته وه چونکه ئهم جوړه پاكيه پيوسته و بهې نه زانين (جهل) له كۆل ناكه وئ، دهق وەك چۆن پاكي له بېده سنويزي و له شپيسي به پينه زانينل له كۆل ناكه وئ نه مېش وا، هه يشه دهئ: گېرانه وه پيوست نيه ئهم قسه يه ئيبنو لوندېر په سەندى كردوو، هه روا نه وه وېش له شهرحى موهندهبدا. به لام نه گهر به و پيسيه ي زانېبوو به لام له بېرى چوو بوو، نه وه گېرانه وه ي به بى راجيايى له سهره، چونكه له م باره ياندا خوئ سوو چداره، له وه دا كه پيسيه كه ي نه شوږدوو،

سپيه م: داپوشيني شهرمگايه، به پوشاكيكى پاك، هه تا له كاتى ته نيائي و تاريكيشدا، ده بى شهرمگا له نويزا داپوشري، مبه ست له شهرمگا له شوينه دا نه و شوينانه يه له له ش كه ده بى له نويزدا داپوشرين مهرجبوونى داپوشيني، له ش به پيى نه م نايه ته يه: {خُدُوا زَيْنَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ - سورة الأعراف ۳۱/۷} واته: نه ي نه ته وه ي ئاده م! به رگى باشى پاكي جوان له بهر بكه ن بو داپوشيني شهرمگا، له لاي هه موو مزگه وتيكا، چ بو ته واف برؤن بو نه وئ يا بو نويز كردن). به پيى نه م فه رمووده يه ي خو شه ويستيش (مروود خواه له سهره ب): خودا نويزى زنى سه رو عوزر شوږ به بى له چكه گيرانه كا تير مينى گېراويه ته وه، حاكم به فه رمووده يه كى جوانى دانا وه فه رموويه تى: به پيى مهرجى ئيمامى موسليمه كه داينا وه بو فه رمووده ي دروست) له دهقى عه رهبى فه رمووده كه دا وشه ي (خيما ر) هه يه، كه به له چك و سه رپوش ده گوتري، برى ده ئين: به هه موو پوشاكيك ده گوتري. يه كگرتن هه يه له سه ر پيوستى پوشيني شهرمگا له نويزدا، به مهرجى توانا، جا نه گهر تواناي خو داپوشيني نه بوو نه وا به رووتى نويزه ده كا،

ۋە كىرگەن ۋەدەشنى لەسەر نىيە، چۈنكى ئەۋە بەھانە يەككى رەۋاي گىشتىيە،
 دوورنىيە كە درېژ بىكىش، دەي لە باري وادا ئەگەر بلىين كىرگەن ۋەدەي
 نويزەكە پىۋىستە كاريكى ئەستەمە. مەرچە پۇشاكەكە ئەۋەندە سفت و
 ئەستور بى رەنگى پىست لە بنىيەۋە دەرئەكەۋى، كەۋاتە ئەگەر ئەۋەندە
 تەنك بوو شەرمىگاي نەدەشاردەۋە ئەۋە بەس نىيە، ئەگەر ھەر ھىچى
 دەست نەكەۋت ئەۋەندە بەسە كەبە قورداپۇشنى! پىۋىستە پۇشاك
 شەرمىگا لە لاي ژووروو تەنىشتەۋە داپۇشنى، بەلام لەخوارەۋە پىۋىست
 نىيە، جا ئەگەر لەلای ژووروو لەتەنىشتەۋە شەرمىگاي دەبىنرا، ۋەك لە
 يەخەيەۋە رانى دەرئەكەۋت، ئەۋە بەس نىيەۋە نويزەكەي بەتالە،
 لەبەرئەۋە پىۋىستە كە بەقۇچەۋە دوگمە يا بە پىشتىن و بەستن خۇي
 توند بىكەتەۋە، ھەتا شەرمىگاي لەۋە دوو جىگەيەۋە نەبىنرى. سەلەمەي
 كورى ئەكەۋە (رەزەلە خواھ لىيە) دەرئەمۋى: غەرزى ھەزەتم كىرد: قوربان!
 ئايا بەگراسەۋە نويزەكەم؟ فەرمۋى: بەلى، بەلام ئەگەر بە چىلىكىش
 بوۋە يەخەكەي داخە (بوخارى) گرىمان بەس جىلىكى پىسى ھەبوو،
 ئاۋىش نەبوو بىشۇرى نويزى پىۋە دەكاۋ لەپاشا كەي دەستىدا بوى
 بەجلىكى نويزىيەۋە نويزەكەي دەكەتەۋە، لەسەر فەرمائىشتى بەروۋتى
 نويزە دەكاۋ كىرگەن ۋەدەشنى لەسەر نىيە، بۇ ژن ناپەسەندە لەكاتى
 نويزە كىرگەن پەچە بگىرتەۋە، بەلام ئەگەر لەمزوگەۋەتا بوو، ۋە بىگەنەي
 لى بوو، پارىزيان لە روانىنى ئارەۋا نەدەكرد، ۋەمەترسى ئازاۋە ھەبوو،
 ئەۋە پىۋىستە لەسەرى پەچە بپۇشنى، ئادروستە پەچەكەي لىبابات.

چوارەم: ئەۋەيە كە بزانى كاتى نويزەكە داھاتوۋە، چۈنكى نويزە
 لەپىش كاتى خۇيا دانامەزى، جا ئەگەر كاتى نەدەزانى، لە سەرىيەتى كە

ههولئ زانینی بدا، چونکه بهوه فهرمانی پیکراوه، ههولئ و تیکۆشانیش بهویژد خویندن و دهوری قورئان و وانه گوتهوه دهبی، ههروا بۆی ههیه که باومر به خویندنی کهلهبابیکی بهراوردکراو بکا، یا بهدهنگی بانگ، بهمهرجی بانگدهرکه لهروژانی سایهقهدها متمانه پیکراو بی، بهلام نهگهر رۆژهکه ههور بوو، بانگدهرکهیش شارمزیی رۆژانی سایهقهی نهبوو، بهلکوو بهکۆشش بانگی دهدا، نهوه دروست نییه، باومری پی بکا، چونکه کۆششکار (موختههید) کۆششکاریکی تری وهک خۆی نابی بکا بهسهرمهشق بۆ خۆی، نهگهر کهسی گومانی بههیزی وابوو کهنوێژ بووه، وه نوێژی کرد، وهلهوه دوا حالهکهی بۆ روون نهبووه نهوه نوێژهکهی تهواوه ههچی لهسهر نییه، ههروا نهگهر بۆی دهرکهوت که نوێژهکهی لهکاتی خۆیدا بووه، یاله دواکاتی خۆی بووه، بهلام نهگهر بۆی دهرکهوت که لهپیش کاتدا بووه نهوه دهیگیرپتهوه، نهگهر نهستییه شوناس بهحیسابگهری کاتی ساخ کردهوه، کار بهو ساخ کردنهومیه دهکا، نهستییه شوناس لهشهرعدا بهو زانا ناسمانییه دهگوتری، که شارمزیی له زانستی نهستییهدا ههبی، رێو شوین و هۆناخ و خولگهی رۆژو مانگو نهستییهکان بزانی، که بههۆی نهوهوه خۆر گیران و مانگییران و کاتهکانی نوێژوشتی تریش دهزانی، دیارهکه مهبهست نهو فالچی و رهملگرهوهیانه نییه که بهدرۆ دم لهزانینی نهینی خوایی دهکوتن و فال و دانه دهرنهوهو رهمل لیدمدن، نهو جۆره کهسانه بهدکارو بی ئایینن، فهرموودهی دروستی ساخ لهبارهیانهوه هاتوو دهفهرموی: نهوهی برپا بۆلای فالچی و لهبارهی شتیکی غهیبیهوه پرسیار لیکاو باومری بیبکاو بهختی لهلا بگریتهوه نهوه نوێژی چل شهوی گیرا نابی.

له گیرانه وهیه کی موسلیمدا چه زرت (مرویدی خواه له سه ربه) ده فهرموی:
 نه وهی برپوا بو لای فالگره وه (عه رراف) ښک، یا بو لای کو له نانییه ک،
 وه برپوا به قسه ی بکا که گوايه به دروی خو ی به هو ی هه ندی شته وه
 نه ی نیه خوداییه کان ده زانی، نه وه با وه پری نیه به و قورنانه که هاتوته
 خواره وه بو مو حه مه د.

پینجه م: رووکردنه له رووگه، نه وهی نزیکه پښو یسته له سه ری
 روو بکاته زاتی رووگه خو ی، نه وهی دووره روو بکاته ناستی، رووکردنه
 رووگه بو که سی بتوانی مه رجه، به لام له کاتی ترسی تونداو له نو یژی
 سه فهری ره وادا مه رج نیه، وه ک له دوا وه دی، به پښی نایه ت که
 ده فهرموی: {قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ
 فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ - سورة البقرة - ۱۵۰/۲}. ساده ی له مه ولا
 له نو یژدا روو بکه بو لای مه سجیدول حه رام، که کابه ی شه ریف وا له
 ناوه راس تی حه وشه که یدا، نیو ده یش نه ی موسو لمانینه! له هر لایه ک بوون
 له نو یژدا روو بکه نه لای نه و مزگه وته. بو یه ده لښین: له نو یژدا رووکردن
 له رووگه مه رجه، چونکه نه م نایه ته فهرمان ده کا به رووکردن له
 رووگه، ناشکرایه که له غه پری نو یژدا رووکردن له رووگه پښو یست نیه،
 که واته مایه وه سه ر کاتی نو یژ، بو نه م بابته به لگه ی له فهرمو وده یشدا
 هه یه، ده فهرموی (مرویدی خواه له سه ربه): کاتی چوو ییت به لای نو یژ وه
 ده سنو یژیکی تیرو ته سه ل بگره، نه و جا روو بکه ره رووگه (شه یخان)
 نو یژگای نو یژی فهرز مه رجه چه سب بی، مه گهر نو یژ که ره له ناو
 که شتیدا بی، چونکه نه سته مه له پا پوره که دابه زی، هر شتیکی تر وه ک
 که شتی وایی هه مان برپاری بو هه یه. وه ک شه مه نده فهر، بزانی نه گهر

كەسى خۇى ھەق رووگەى دەزانى ئىتر دروست نىە بۇى كۆشش (نىجىتىھاد) بكا بۇ دۇزىنەۋەى رووگە، يا بكەۋىتە شوۋىن قسەى خەئك، ئەگەر خۇى ھەق رووگەى نەدەزانى، بەئام كەسىكى باۋەر پىكرەۋى وا ھەۋو كە بەيەقىن شوۋىنى رووگەى دەزانى ئەۋە دەبى بكەۋىتە شوۋىن قسەى ئەۋ، بۇ ئەم مەبەستەش پىاۋو ژن و بەندە يەكسان!

بەلگەى دۇزىنەۋەى رووگە زۇرن، ۋەك قسە ۋەك ئاماژە، جا ئەگەر كەسىكى ۋاى دەست نەكەۋت رووگەى پىبلى، ۋە خۇى دەيتۋانى كۆشش بكا ئەۋا بە كۆششى خۇى جىگەى دىارى دەكاۋ روۋى تىدەكا، بەزەىنى خۇى كۋى بەرووگەزانى روۋى تى دەكا. مەرجه بۇ كۆشكار ئاگەى لە بەلگەۋ نىشانەكانى دىارىكردن و دۇزىنەۋەى رووگە ھەبى، دەنا دەبى شوۋىن قسەى موسولمانىكى دادبەرۋەرى شارەزا لە بەلگەكان بكەۋى، يەك ئەۋ بەلگەنە دەرزى قوطب نومايە، كە پىشى دەگوترى قىبلەنما، كە ئامىرىكى نوۋىيە ئاستى رووگە دىارى دەكا، يەك تىران ئەستىرەى قوطبە.

۵۶) روۋنەكردنە رووگە لە دوو كاتدا دروستە:

رووكردن لە رووگە مەرجى نوۋىژە، مەگەر لەم دوو كاتەدا: -

يەكەم: لەكاتى ترسى زۇرداۋ لەكاتى تىكپەرژان و تىكبەرېۋون لە رىزى شەپدا لەگەل دۈژمن، ئەۋكاتە بەھەر جۈرى بۇيان بكرى نوۋىژ بكن دروستە، بەسۋارى بى يا بە پىادەبى، روۋيان لە رووگەبى يانا، بەپى ئايەتى {فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَاءَ} - سورة البقرة -

۲/۲۳۹} واته: کاتئ شهر گهرم بوو یاخود ترسی زورتان هه‌بوو، به‌ههر جوریک بوتان ری ده‌که‌وی نوپزه‌کانتان بکه‌ن، به سواری بی یا به پیادمی، رووتان له رووگه‌بی یا نا. ئیبنو عومهر ئاوا رافه‌ی ئەم ئایه‌ته ده‌کا، نافع که ئەم رافه‌و ته‌فسیره‌ی له ئیبنو عومهر گیراوه‌ته‌وه دم‌هرموی: به‌زه‌ینم ئەم قسه‌یه‌ی له پیغه‌مبه‌ر بیستوووه‌ بۆیه‌ و دم‌هرموی: (مالیک گیراویه‌ته‌وه) ماوه‌ردیش دم‌هرموی: ئیمامی شافعی به‌ رشته‌ی خو‌ی ئەم ته‌فسیره‌ی له ئیبنو عومهره‌وه، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ره‌وه گیراوه‌ته‌وه واته: حه‌دیس‌ه‌که‌ی مالیک مه‌وقوو‌فه، هه‌مان حه‌دیس شافعی به‌ مه‌رفوعی گیراویه‌ته‌وه^(*).

(*) داخه‌کم لهم شوتنه‌دا، عیباره‌تی ده‌قه عمره‌یه‌که ره‌ش‌کیه، له‌سهر شتیه‌ی به‌هیزو به‌پیزی عیباره‌تی فقهی نییه، بگره‌ زوربه‌ی ئەم پاساودان و بایست نیشان‌دانه به ته‌صه‌رووفیکی ناسر که‌وتوانه‌وه له موغنی موحتاجه‌وه راگو‌یزکراون بۆ ئیره، جا من ئەگهر ده‌سکاری ده‌کم و ده‌یه‌مه‌وه سهر ئەصله راسته‌که‌ی خو‌ی هینه‌که‌ی منیش ده‌بی به ته‌صه‌رووف و ده‌ستی‌وه‌ردان، نه‌ویش له وه‌رگیراندا ناشایسته‌یه. له راستیدا ئەم کتیبه‌ ئەگهر به‌وردی ساخ بکریتمه‌وه په‌له‌په‌ل و پچ‌پچ‌ری و رووبازاری پی‌وه ده‌رده‌که‌وی، به‌لام له‌گه‌ل ئەمیشه‌ په‌راوینکی به‌ که‌لکه، زوربه‌ی خه‌لک ده‌توانن به‌هره‌ی لی وه‌رگیرن، به‌هۆی روونی و ره‌وانی و ناسانی زوربه‌ی دارشتنی بابه‌ته‌کانیه‌وه. به‌ههر حال به‌پشتی خودا ب‌نده به‌ قه‌د ته‌وانا، به‌بی ته‌حقیق به‌سهر هیچ شوتنیکیدا گوزه‌ر ناکم، به‌هرموون سه‌رنج‌ده‌ن: له موغنیدا ده‌هرموی: (... فیصلی .. کیف أمکن راکبا وماشیا لقوله تعالی: (فان خفتم فرجالا أو رکبانا) وقال ابن عمر (رضی الله تعالی عنهما) فی تفسیر الآیه: مستقبلی القبلة وغیر مستقبلیها. قال نافع: لا أراه الامرفوعا. رواه البخاری. که‌چی ئاوا تیکه‌ل و پیکه‌لی و یصلون حینئذ رکبانا ومشاة مستقبلی القبلة وغیر

ئەمە وا، وەكى تىرىش ناچارى وا دەخوازى كە لەكاتى وا مەترسیداردا نوپۇز ئاوا بكىرى، وەك روون كرايهو، جا لە بارودۇخى وادا نە لەكاتى ئەللاھو ئەكبەرى نوپۇزدا بەستىنداو نە لەكاتى كىردارەكانى تىرى ناو نوپۇزدا روو كىردن لە رووگە پىۋىست نى، نەبۇ سوارو نە بۇ پىادە، بەغەوى و زانايانى تىرىش وایان فەرموو، نوپۇز كىردنە وەشى لەسەر نى، چونكە بەھىچ بیانوو یەك بۇى نى، كە نوپۇز لەكاتى دىيارىكراوى خۇى دوا بخا، بەپىى ئەم نایەتە پىرۇزە یە كە بەلگە یە لەسەر ئەو كە دەبى نوپۇز لەكاتى خۇیدا بەجى بەپىرى: {إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَّوْقُوتًا} . جا لەناو نوپۇزى تىرسدا لەكاتى تىرسى زۇرو تىكپۇزاندە ھەروەك پىۋىست نى، نوپۇز كە روو بكاتە رووگە دروستە بەپىى پىداو پىستى، كارى زۇرىش بكا، وەك شمشىر وەشاندىن و رم لىدان، بەلام بەھىچ جۇزى دروست نى، كە قىزە و ھات و ھاوار بكا، چونكە پىۋىستى بەو ناكە. نوپۇز لەسەر ئەم شىۋە یە لە ھەموو ئەم كاتانەدا دروستە: لە گەرمەى شەرى بىبا وەراندەو لە شەرى چەتەو رىگرو ياخىبوانىداو لەكاتى بەرگرى لە سەرو مال و نامووسدا، مالەكە زىندەمال بى يا مردەمال بى، لەكاتى ھەلھاتن لەبەر لافا و ئاگر، ئەگەر چارى

مستقبلها، لقوله تعالى: (فان خفتم فرجالا أو ركبانا) هكذا فسرهما ابن عمر. قال نافع: لا أراه قال ذلك إلا عن رسول الله - صلى الله عليه وسلم - رواه مالك. (وەرگىتەر) (۱)

(۱) بۇ راست و دروستى ئەم سەرنجە تەماشای (كفاية الاخيار) بەفەرموو.

- وەرگىتەر -

تری نه‌بوو، هه‌روا له کاتی راگردنا له‌به‌ر قه‌رزازی، به‌مه‌رجی نه‌توانی به‌لگه‌ی ده‌سته‌وسانی خوی راست بکاته‌وه، یا له‌کاتی‌کدا که له‌ترسی تۆله لێسه‌ندن هه‌لئیی، به‌لام به‌مه‌رجی ئومێدی لێخۆشبوونی هه‌ی.

دووم: له نوږزۍ سوننه‌تی سه‌فه‌ریشدا (وهك كاتی ترس) روو له رووگه‌کردن مهرج نیه، چ به‌سواری بی چ به پایده‌یی بی هی کاتی سواری به‌پیی نهم فه‌رمایشته که نیبنو عومهر {ره‌زاه‌خواه‌لیبئ} ده‌فه‌رموی: جاران له‌سه‌فه‌ردا پیغه‌مبه‌ر {مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربئ} به سواری ولاخ نوږزۍ سوننه‌تی ده‌کرد، به‌مهرجی ولاخه‌که له‌ژیریا رووی له شوینی مه‌قصه‌دبوايه - شه‌یخان) له گیرانه‌وه‌یه‌کی بوخاریدا ده‌فه‌رموی: به‌سهر پشتی ولاخه‌وه نوږزۍ سوننه‌تی ده‌کرد، به‌ره‌و ههر لایه‌ بوايه، به‌مهرجی رووی له‌و جیگه‌یه بوايه که بو‌ی ده‌چوو، به‌لام حه‌زرت {مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربئ} کاتی ده‌یویست نوږزۍ فه‌رز بکا له ولاخه‌که داده‌به‌زی، به‌پیی نهم فه‌رموودمیه‌ی جابر: جاران پیغه‌مبه‌ر {مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربئ} به سواری ولاخ نوږزۍ سوننه‌تی ده‌کرد، به‌مهرجی ولاخه‌که له ژیریا رووی له جیگه‌ی مه‌به‌ست بوايه، به‌لام که ده‌یویست نوږزۍ فه‌رز بکا له ولاخه‌که داده‌به‌زی و رووی ده‌کرده رووگه (بوخاری). جا له‌کاتی وادا نه‌گهر له ری‌بوار داوا‌بکری که روو بکاته رووگه سهر ده‌کیشی بو‌ وازه‌ینان له ویردو نوږزۍ سوننه‌تی پیاده‌یش به قیاس له‌سهر نوږزۍ سوننه‌تی سوار، چونکه له می‌شدا هه‌مان مه‌عناو مه‌به‌ست هه‌یه، نه‌مه‌یش کاتی وایه که نه‌توانی روو بکاته رووگه، دنا گهره‌که رووی تی‌بکا، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه له‌کاتی نییه‌ته‌ینانا، وهك نه‌وه ولاخه‌که سه‌ری نه‌رمبی و جله‌وه‌که‌ی له ده‌ستی خویدا بی.

بەلگەش ئەمەيە: جاران پېغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە): لە سەفەردا كە دەيوست نوێزى سوننەت بكا لە پېشا رووى وشترەكەى دەكرده قىبلە، ئەوجا بەرەو قىبلە بە ئەللاھو ئەكبەر نوێزى دادەبەست، ئىتر نوێزەكەى تەواو دەكرد وشترەكەى رووى لە ھەرلابكردايە مەبەستى نەبوو، بەمەرجى بەرەو مەبەست برۆشتايە، (ئەبو داوود بە رشتەيەكى جوان گىراوئەتەو)، ئەوھندە ھەيە ئەو جىگەيەى رېنوار بۆى دەچى رووگەيەتى، ئەگەر بەلای غەيرى قىبلەدا رووى لىومرچەرخان نوێزەكەى پوچ و بەتالە، نوێز خوينى سوار دەبى لەكاتى روکوفا كەمى دابنەوئەتەو، لەكاتى كورنووشا زياتر لەو ئەندازە دابنەوئەتەو، ھەتا لە يەكيان جىاباكاتەو، بەلام بۆ پيادە پيوستە لەكاتى نوێزدابەستنداو لەكاتى چەمىنەو كورنووشدا روو لە رووگە بكاو كورنووشەكەى لەسەر زەوى تەواو بكا، بۆى ھەيە لەكاتى خويندى تەحياتا برەوا بەريگەدا، ھەروا لەكاتى خويندى فاتىحاو سوورەتدا، چونكە ئەم دووكاتە دريژن، بەلام سەرنشيني پاپۆرو شتى وا پيوستە لەكاتى نوێزى سوننەتا رووى لە رووگەبى، چونكە ئەوھى بۆ دەكرى.

٥٧) روكنەكانى نوێز: روكن = بنيات = ستوون:

واتە ئەو شتانە كە نوێز بەوانە پىك دى:

وەك لە پېشەو زانیت نوێز بریتىيە لە چەن روكنىك و چەن مەرجىك و چەن سوننەتىكى تر، كە پىيان دەگوترى ئەبعض و ھەيئات، روكنەكانى ئەمانەن:

(۱) نیازهینان (نیهت) واته: مه بهستی دل، له شهرعیشدا بریتیه له ههستیکردنی شت، هاوکات له گهه کردنیدا، جیگه که ی ناو دله، گوته به زمان له سونه تدا نه بیستراوه، له بهر نه وه فهرز نیه، که واته: گوته به زمان به بی ههستی دل بهس نیه، مهرجی نیهت برپاردانی کردنی نیه تلیهینراوه، ده بی نه نیه ته له کاتی گوته نه لاهو نه کبهری نوێز دابهستندا له ناو دله هه بی، سه به لگه له بابته نیه ته وه فهرمایشتی خوی گه ورهیه: {وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ - سورة البينة - ۵/۹۸} واته: فهرمانیان پیکراوه که بهس خوی گه وره به رستن و به نیاز پکی پاک نایینداری بو بکه (ماوردی ده فهرمو: ئیخلاص نیه ته! له گه نه فهرمووده یهیه: هه مو کرده یی به پی نیازو نیه ته که یه تی. زانایانی گه ی ئیسلام به تیکرایی دهنگ رایان له سه ره وه یه که نیهت له نوێزا پیویسته. جا نه گهر نوێزی فهرزی کرد پیویسته ههستی کردنی نوێزه که و دیاری کردنی ناو ره چا و کردنی فهرزیه تی بی، هه تا له غهیری نوێزو له نوێزی فهرزی ترو له نوێزی سونهت جیابیته وه. ره چا و کردنی فهرزی تی بو منال پیویست نیه، چونکه نوێزی منال به سونهت داده مه زئی.

(۲) رووکنی دووهم: راوه ستانه بو خویندنی فاتیح او سوورته، بو که سی توانای هه بی، له کاتی نه توانیندا دانیشن و پالگه وتن و راکشان جیگه راوه ستان ده گریته وه، به پی نه فهرمووده یه: عیمرانی کوری حوصهین فهرمووی: مه یاسیریم بوو، بو چوئیتی کردنی نوێزی نه خوش پرسیارم له پیغه مبه ره (درووه خواه له سه ربه): کرد فهرمووی: نه گهر توانیت به راوه ستانه وه نوێز بکه، نه گهر به راوه ستانه وه نه تتوانی به دانیشن وه

بیکه، نه‌گهر به دانیشتنیشه‌وه نه‌توانی له‌سهر ته‌نشت به‌ره‌ورووگه
 بیکه (بوخاری گیراویه‌ته‌وه) نه‌سائی نه‌مه‌ی لی پتر‌کردووہ:
 خوشه‌ویستی نه‌گهر له‌سهر ته‌نیشیتیش نه‌توانی نه‌وا له‌سهر پشت بیکه.
 حەزەرت (مەرووە خواە لەسەر بێ) له‌ کوتابی فەرماشته‌که‌یدا بۆ پشتیوانی ئەم
 ئایه‌ته‌ی خوینده‌وه: { لَا يَكْلَفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا - سورة البقرة
 - ۲/۲۸۶ } واته: خوا نه‌ركی ناخاته سهرشانی كه‌سی كه‌ له‌ توانایا
 نه‌بی! مهرجی راوه‌ستان نه‌وه‌یه كه‌ زنجیره‌ی پشتی رێك بوه‌ستی، نه‌گهر
 ده‌یتوانی رابوه‌ستی، به‌لام نه‌گهر به‌ته‌واوی توانای چه‌مینه‌وه‌و
 كورنوووشی نه‌بوو، له‌بهر نه‌خوشی پشت نه‌وه‌و ده‌بی رابوه‌ستی بۆ
 خویندنی فاتیه‌و به‌پیی تواناش چه‌مینه‌وه‌و كورنوووش جیبه‌جی بكا،
 نه‌گهر بۆ راوه‌ستان ئاتاجی به‌شتی بوو كه‌ خوی پیبگری پێویسته‌ و
 بكا. بزانی مه‌به‌ست له‌ نه‌توانین نه‌وه‌یه كه‌ مه‌ترسی فه‌وتان یا
 په‌ره‌سه‌ندنی نه‌خوشی، یا زه‌حمه‌تیکی زۆر، یا ترسی نوقوم‌بوون و
 خنكان و سه‌ره‌خولی هه‌بی، نه‌مه‌یان بۆ سه‌رنشین گه‌می و شتی و
 شافیعی (هه‌ژاه خواە لێبه‌) ده‌فه‌رموی: نه‌وه‌یه كه‌ به‌ زه‌حمه‌تیکی له‌ راده
 به‌ده‌ر نه‌بی بۆی نه‌كری!.

راكشان ده‌بی له‌سهر ته‌نیشتی راست بی، نه‌گهر نه‌یتوانی له‌سهر لای
 چه‌پ رابكشی، له‌ هه‌ردوو حاڵه‌دا رووی له‌ رووگه‌بی، نه‌گهر هه‌ر
 نه‌یتوانی له‌سهر پشت رابكشی، به‌لام شتی بخاته ژێر سه‌ری هه‌تا رووی
 له‌ رووگه‌ بی، نه‌گهر توانای چه‌مینه‌وه‌و كورنوووشی نه‌بوو به‌ هه‌ماو به
 ئا‌ما‌ژه به‌ره‌و رووگه‌ بیانكات، ده‌بی كورنوووشه‌كه‌ی له‌ چه‌مینه‌وه‌كه‌ی
 نه‌ویتربێ. نه‌گهر نه‌مه‌یشی بۆ نه‌كرا به‌ترووكه‌ی چاو ئا‌ما‌زه‌یان بۆ بكا،

چونکه نهوه لای خوارووی توانایه، نهگهر توانای نهومیشی نهبوو بهدل نوپژمهکی بکاو بهریز کردارمکانی نوپژ بهدلایا راببوپژ.

جا لهم حالهدها نهگهر به زبان توانای گوتنی نهلالاهو نهکبهرو خویندنی هورنانو تهحیاتو سلاودانهودی ههبوو نهوا به زبان بیانلی، دهنا رایان دهبوپژ به دلیدا، ههتا هوشی لهسهر خوپی نابی واز له نوپژ بیینی، نهگهر لهسهر نههم حالو شیوهیه نوپژیکرد گیرانهودی لهسهر نیه، غهزالی (بهرحمهتبی) نههم فهرمایشتهی خوشهویست (مرووه خواه لهسهر به) دهکا به بهلگهی نههمه که دهفهرموئ: کاتی فهرمانم پیکردن بهکردنی کاری، چهندهی بو تان دهلوئ لهو کاره بیکهن. ههروا نههم نایهتهیش: {وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ - سورة الحجر - ۹۹/۱۵} واته: له طاعتو خواپهرستی ساردمه بهرموه لهسهر یهقینی تهواوو نیمانی کامل دهمری). دیاره که نوپژ یهکیکه لهعیبادمه گرنهگان، جا دهبی ههتا دوا ههناسه بیکا، مادهم هوشی ههبی و ناگای مابی. بزنان له سیدارمدارو له سهریهتی که بهپی توانای خوئی لهو حالهیشدا نوپژ بکا، شافیعی (رهزاه خواه ایینی) به دهق نههمی فهرمووه.

۳) روکنی سییههم: نهلالاهو نهکبهری نوپژ دابهستنه، که پیی دهگوتری: تهکبیرمتول نیحرام، چونکه ههندی شت که لهپیش نهودا بو نوپژکه رهلاله، لهپاش نهو لیی حهرام دهبی وهک خواردن و قسهکردن و کاری پهیومندی به نوپژموه نهبی، بهلگهی نههمیش نههم فهرموودهیهیه: دهسنوپژ کلیلی نوپژموه نهلالاهو نهکبهری نوپژ دابهستن سهرمتای حهرام بوونی ههموو شتیکی لهناو نوپژدا که پهیومندی نوپژموه نهبیو،

سلاودانه و میش هوی حالل بوونه و هی نهو شتانه یه که به هوی نه لاهو
 نه کبهری نویژ دابه ستنه وه لیی حهرام بوون. نه بوو داوودو خه لکی
 تریش به رسته یه کی دروست گیراویانه ته وه) هه روا نه م فهرموودیه ی
 تریشه، که پیغه مبه ر (هرویه خواه له سه ربه)؛ نویژ نارمه وانه که (مسیئ
 الصلّات) ده کی فهرموو: کاتی چوویت به لای نویژه وه له پیشا
 ده سنویژیکی تیرو ته سه ل بگره، ئینجا رووبکهره رووگه و نه و جا به
 گوته ی نه لاهو نه کبهر نویژ دابه سته) گوته ی تایبه تی نویژ دابه ستن
 (الله اکبر) چونکه پیغه مبه ر (هرویه خواه له سه ربه)؛ کاتی دهستی ده کر به نیژ
 له پیشدا رووی ده کرده رووگه و هه ردوو دهستی به رز ده کرده وه
 ده یفه رموو: الله اکبر. (ئیبنو ماجه و ئیبنو حه ببان گیراویانه ته وه، ئیبنو
 حه ببان به فهرموودیه کی دروستی داناوه) نه مه بو که سی وایه که
 توانای گوته ی نه م وشه یه ی هه بی، به زمانی عهرمبی، نه گهرنا و مر
 گه راوه که ی به زمانیکی تر بلئ، وه کوو (خودا له هه موو که سی گه وره
 تره) به لام نه گهر ده یتوانی فیتری نه م وشه یه بی نه وه ده بی فیتری بی،
 نه گهر بو نه و مه به سته تووشی سه فهریش بی ده بی سه فهر بکا، چونکه
 له م حاله دا نه و سه فهره ریگه چاره یه بو نه نه جام دانی پیویستی،
 هه رشتیکیش ریگه چاره ی پیویستی خوشی پیویسته.

٤) بنیات (روکن) ی چواره م: خویندنی فاتیه یه، به پیی فهرمووده ی
 پیغه مبه ر (هرویه خواه له سه ربه)؛ هه ر که سی له نویژا، له هه موو رکاتیکا
 سوورته ی فاتیه نه خوینئ نویژه که ی دروست نیه (شه یخان
 گیراویانه ته وه). له گیرانه وه یه کا: هه ر نویژی پیوا سوورته ی فاتیه ی
 تیادا نه خوینئ له کوژ ناکه وی (داره قوطنی به رسته یه کی دروست

گیراویته‌وه، ئیبنو حەببان و ئیبنو خوزەیمە له صەحیحی خۆیاندا گیراویانه‌وه) دیاره لهم جوړه حکومانه‌دا ژنیش ریک وهک بیاو وایه. شافعی‌ش به رشته‌ی خوی فەرمووده‌ی بیاوه نوێژ نارەوانه‌که‌ی گیراوه‌ته‌وه، له‌ویدا حەزرت (مرووده‌خواه له‌سەر‌بە) پیتی د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: جا ئە‌لل‌اهو ئە‌ک‌ب‌ه‌ری نوێژ د‌اب‌ه‌ستن ب‌ک‌ه‌و ئە‌ه‌و‌جا سوورەتی فاتیحە بخوینە. له گیرانه‌ومیه‌کا: هەر که‌سێ هەر نوێژی ب‌کاو سوورەتی فاتیحای تیا نه‌خوینێ ئە‌وه ئە‌و نوێژی نابە‌کامه‌، وه ناتە‌وا‌و‌یش‌ه‌، به ئە‌بو هورەیره گو‌تر‌ا: ئە‌ی باشه ئە‌گەر له پ‌شت پ‌یش‌نو‌ی‌ژ‌ه‌وه به جە‌ماع‌ه‌ت نو‌ی‌ژ‌مان د‌ه‌کرد لهم کاته‌دا چۆن؟ فەر‌مو‌و‌ی: لهم کاته‌دا به پ‌ه‌نام‌ه‌کی له د‌لی خۆ‌ته‌وه ب‌خوینە (موس‌لیم). بزانی که (بسم الله الرحمن الرحيم) نایه‌تی‌کی ته‌واوه له سه‌ره‌تای فاتیح‌اوه، به‌ل‌گ‌ه‌ی رۆش‌نی ئە‌مه ئە‌وه‌یه که بوخاری له ته‌ئ‌ری‌خ‌ه‌که‌یدا باس د‌ه‌کا: که پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر (مرووده‌خواه له‌سەر‌بە): نایه‌ته‌کانی فاتیحە د‌ه‌ژ‌می‌ر‌ئ‌و دایان د‌ه‌ن‌ئ‌ به حەوت نایه‌ت و بی‌سم‌ی‌ل‌ای‌ش د‌اده‌ن‌ئ‌ به نایه‌تی ل‌ئ‌ی. به‌پ‌ی‌ ئە‌م فەر‌مو‌وده‌یه‌ی حەزرت‌یش (مرووده‌خواه له‌سەر‌بە): کاتی سوورەتی ئە‌ل‌حە‌م‌د‌و د‌ه‌خوین، له‌سه‌ره‌تایه‌وه (بسم الله الرحمن الرحيم) بخوین، ئە‌م سوورەته ئە‌م ناوانه‌ی ت‌ری‌شی هه‌یه: ئوم‌مو لقورئان و ئوم‌مول‌ک‌یت‌اب و ئە‌ل – سه‌بع‌ول‌ه‌سانی. (بسم الله الرحمن الرحيم) یش یه‌ک‌یکه له نایه‌ته‌کانی ئە‌م سوورەته! (داره قو‌طن‌ی گیراویته‌وه‌و د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: بیاوانی رشته‌ی ئە‌م فەر‌مو‌وده‌یه گشتیان جی‌گ‌ه‌ی باو‌ه‌ری فەر‌مو‌وده زانه‌کان).

ئوم‌مو سه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر‌یش (مرووده‌خواه له‌سەر‌بە) و ر‌م‌ز‌ای خوا‌یش له‌و‌ج‌ب‌ە: د‌ه‌ف‌ه‌رم‌و‌ی: پ‌ی‌غ‌ه‌م‌ب‌ه‌ر (مرووده‌خواه له‌سەر‌بە): بی‌سم‌ی‌ل‌ای دانا به نایه‌تی له

فاتحا (ثیبنو خوزمیه له سه حیه که ی خویدا گیراویه ته وه) ابو نصری
 المؤدب دمه رموی: قورئانزانه کانی کووفه و شهریه تزانه کانی مه دینه
 رایان یه که له سهر نه وه: که بیسمیلا نایه تیکه له فاتحه. نه گهر که سی
 بللی له سه حیه موسلیمدا دمه رموی: عائیشه ی هاوسهری حه زرهت
 دمه رموی: دستووری پیغه مبه (دروود هواء له سهره): وابوو سهره تای نویژی
 به (الله اکبر) دست پیده کردو سهره تای قورئانخویندنی به (الحمد لله
 رب العالمین) دست پیده کرد، نیتر نیوه چۆن ده لئین: (بسم الله)
 سهره تایه؟ له وه لامیدا ده لئین: مه به ست له م فهرمووده یه ی عائیشه
 دیاریکردنی خویندنی نه و سووره ته یه که نازناوی (الحمد لله رب
 العالمین) ه. نه گهر گوترا: نه م قسه یه پیچه وانیه ی رووکارو ظاهیری
 فهرمووده که یه؟ وه لامه که ی نه مه یه: له م شوینه دا چهند به لگه یه که و
 چهند رایه که هه یه، به م ته نویله کار به هه موو راو به لگه کان ده کری و
 هیچیان پشت گوئی ناخرین، که واته: برپاری دیاریکردنی نه م واتیه
 ده گهر پیته وه بو نه م یاسایه که پیی ده گوتری: کارکردن به کوئی
 به لگه کان! له کاتی راوه ستانداو له و کاتانه دا که له حیاتی کاتی راوه ستانن
 ده بی فاتحه بخوینی، بو خویندنی فاتحه یه ییش پیشنوویژو پاشنوویژو نویژ
 خوینی ته نیا یه کسانن، نیتر نویژه که په نهانی بی و به دهنگی نزمبی یا
 ناشکرابی و به دهنگی به رزبی، به هه ر حال له کاتی ده سه وسانی
 (عیجز) داو مرگه راوو ته رجه مه که ی دست نادا، به لگوو ته رجه مه ی
 دروست نیه، چونکه له فزه که ی موعجیزو سهرئاسایه، به ئاده میزاد
 ناکری، پیویسته هه موو فاتحه به رهوانی بخوینی، یه که پیتی لی
 نه بویری، چواره گیراوی (شه دده) ی تیادایه هه ر چواره میا نه نجام بداو

ھىچيان بەرنەدا. جا ئەگەر بە ئارمىزوو پىتىكى پەراند، يا گىراوئەكى بەردا، يا پىتىكى گرد بە پىتىكى تر وەك (صاد) بكا بە (سین) ئەوہ نەقورئانخوئىندنەكەى دادەمەزرى و نەنوئىزمەكەى. ئەگەر بەقەستى ھەئەيەكى زمانەوانى وای کرد كە واتای وشەكەى دەگوئى، وەك (ئەنەمتە) بە (ئەنەمتو) يا بە (ئەنەمتى) بخوئى، ئەوہ نوئىزكەى پووچە، بەلام ئەگەر بە قەستى نەبوو ئەوہ دەبى گورج بگەرپتەوہ سەرى و ئەوھەئەيە چاك بكاو ئەو جىگەيە بە دروستى بخوئى، ئەمە بۇ توانا بەسەر خوئىندى فاتىحادا وایە، بەلام بۇ كەسى فاتىحەى بە جوانى لەبەر نەبى، لەسەرىەتى كە فىرى بىى، يا لەناو قورئاندا بىخوئى، ئەگەر يەكئ نەيتوانى فىرى فاتىحە بىى پىويستە حەوت ئايەتى تر لە قورئان بخوئى، خواى بە يەكەوہ بن يا لەيەك دابراوبىن و ھەر ئايەتەى ھى شوئى بن، ئەگەر ئەمەيش فىرنەبوو زىكر بخوئى، حەزرىت (مروودە خواە لەسەرىت) دەفەرموئ: جا ئەگەر قورئانت دەزانى بىخوئى، دىنا لە جىاتى ئەوہ (الحمد لله) و (لا إله إلا الله) و (الله أكبر) بکەو سوپاسى خواى گەورە بکەو تەللىلە بکەو باسى گەورەى خودا بکە، ئىمامى نەوہوى (مەزە خواە لىبە) دەفەرموئ: فەرموودەيەكى جوانە. بۆيەيش مەرجە حەوت ئايەت بخوئى چونكە فاتىحە حەوت ئايەتە. ئەمەيش كەوہجەئى ئەوہ دەبى بەقەد ئەوبى. ئىبنو حەببانىش لە صەحىحەكەى خۇيدا گىراوئەتەوہ: كە پىاوئ ھاتە خىزمەت پىغەمبەرى خوا (مروودە خواە لەسەرىت) گوتى: ئەى پىغەمبەرى خوا! مەن ناتوانم كە قورئان فىررىم، دەى بفرموو كەشتىكى وام فىرىكە كە برىتى خوئىندى قورئانەكە بکەوى؟

فهرمووی: بلی: - (سبحان الله والحمد لله، ولا اله الا الله والله اكبر، ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظيم).

٥٨) گهورهیی فاتحه له چاو هینی تردا:

ئهبو سه عیدی کوری موعلا (رهزاه خواه اییبه) فهرمووی: جاری له مرگهوت نویژم دهکرد، له ناو نویژه کهدا پیغه مبهه (مرووه خواه له سه ره به): بانگی کردم و مرامم نه دایه وه، که نویژه کهم ته واو کرد چوومه خزمه تی، فهرمووی: بۆچی بانگم کردی و نه هاتی؟ عه رزیم کرد: قوربان! نه و کاته که تو گازت کردم نویژم دهکرد، بۆیه و مرامم نه ایته وه، فهرمووی: بۆچی نهی خوا نافه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ - سورة الأنفال - ٢٤/٨} واته: نهی که سانی که باو مرتان هیناوه به ئایینی ئیسلام! به په له وه لامی خوداو پیغه مبهه ری خودا بده نه وه و به زوویی بچن به دهنگیانه وه، هه ر کاتی پیغه مبهه ری من بانگیکردن بۆ سه ر نه و کارانه ی که ده بن به مایه ی سه ره به رزی ژینی جیهانتان و به هو ی روو سووری و ژیانی جاویدانی خو شی بیئیش و نازاری نه و جیهانتان) له پاشا فهرمووی: هو شیاری به! له پێش نه ودا که له مزگهوت بجیته دمرئ سوورمه تیکت نیشان دده م که گه وره ترین سوورمه ته له ناو قورئاناو خیر و پاداشتی زیاتره؟ ئینجا هه زمه ت (مرووه خواه له سه ره به): دهستی گرتم، جا که ویستمان له مزگهوت دمر بچین عه رزیم کرد: قوربان! جۆ تو فهرمووت سوورمه تیکت پێنیشان دده م گه وره ترین سوورمه ته له قورئانا؟ فهرمووی: نه و سوورمه ته {الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ} ه که نه و

(سبعاً من المثاني) و {وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ} ديه که خودا داویتی به من که لهم نایه‌ته‌دا باسی نه‌وه ده‌کاو دم‌فهرموی: {وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمُثَنِيِّ - وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ - ۸۷/۱۵} واته: به‌راستی ئیمه جهوت نایه‌تی قورئانمان به‌تۆ داوه که له هه‌موو رۆژو شه‌ویکا چهن جار له‌ناو نوێژدا دوو‌پات ده‌کری‌نه‌وه، سه‌رم‌رای نهم جهوته‌ی دوو‌باره پاته‌یش باقی قورئانم پی داوی که گشتی گه‌ورمیه‌و خاومن پایه‌و مایه‌یه (بوخاری و نه‌بو داوود گیراویانه‌ته‌وه)^(۱).

حاکمیش له نوبه‌ی کو‌ری که‌عبه‌وه (خواه‌ن‌را‌ه‌ب‌ه) ده‌گیر‌پ‌ته‌وه پی‌غه‌م‌به‌ر (م‌رو‌وه‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ره‌ب‌ه) پی‌ی فه‌رم‌وو‌م: ئوم‌ید ده‌که‌م که له مزگه‌وت نه‌چ‌یه دهره‌وه هه‌تا سووره‌تیکی وا فی‌ر بی که نه له ته‌ورات و نه له ئینجیل و نه له قورئانا وی‌نه‌ی نیه، که ناوداره به (السبع المثاني) و (فاتحة الكتاب).

۵) بنیاتی پینجه‌می: نوێژ چه‌مینه‌وه‌یه، که ناسراوه به روکووع، نه‌مه‌یش به‌قورئان و سونه‌ت و یه‌گ‌گرتنی کۆمه‌له‌ی ئیسلام چه‌سپاوه، قورئان دم‌فهرموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا - سورة الحج - ۷۷/۲۲} واته: ئه‌ی ئیمانداران! نوێژ بکه‌ن و له‌ناو نوێژه‌که‌دا

(۱) له ته‌صله‌که‌دا نهم فهرمووده‌یه له نه‌بو سه‌عیدی خودری‌مه‌ه، ر‌ی‌وایه‌ت ک‌را‌وه، نه‌وه هه‌له‌یه، ته‌ماشای تاجول تو‌صول به‌رگی چواره‌م ص ۱۵، هه‌روا (عمده القاری) ج/۱۸ ص ۸۰. بکه.

چه مینه و هو کورنووش ئه نجام بدمن. پیغه مبه ریش (مرووده خواه له سه ربه) به
پیاوه نوپژ نارده وانه که ی فه رموو: ئینجا بچه می ره و هو روکووع ببه و
ئه وهنده له چه مینه و هدا بمینه ره و تا له شت له جم و جوول دمکه وئ و
ئه ندانه کانت نارام ده گرن.

٦) بنیاتی شه شه م: نارام بوونه و هی ناو روکووعه، به پی
فه رموو ده که ی پیشه و ه، لای که می چه مینه و ه ئه و هیه: که توانای ئه ندانم
ته و او ئه وهنده دابنه و یته و ه که هه ر دوو به ری دهستی بگهن به هه ردو و
که شکه ئه ژنوی، جا ئه گه ر نه یتوانی به ترووکانی چا و نامازه بکا. لای
هه رته و اویشی ئه و هیه: که پشت و ملی له دانه وینا ریك ببن و هه ر دوو
لاقی ریك راوه ستین و هه ردو و که شکه ئه ژنوی به دهسته کانی بگریت و
به نه کانی به ره و رووکه بلا و بکاته و ه، له سونه تدا و ده فه رموی: ئه مه
بو که سی وایه که به راوه ستانه و ه بی، به لام بو دانیش تو و لای که می
چه مینه و ه ئه و هیه: که ئه وهنده بچه می ته و ه که دهموو چاوی له
به رده می ه و ه بگاته ناستی زه وییه که ی به رده م ئه ژنوکانی، لای
هه رته و اویشی ئه و هیه: که ئه وهنده دابنه و یته و ه که ته ویلی ریك له
ناستی جیگه کړنووشه که ی بی، لای که می نارام بوونه و ه ئه و هیه: که
له شی ئه وهنده له جوول به که وئ به رزه و بوونی له دانه وینی جیا
بگریته و ه، به مه به ستی چه مینه و ه، یا راست بوونه و ه، یا کورنووش.
که وایی ئه گه ر یه کئ دانه و ییه و ه به مه به ستی کورنووشی قورئان خویندن و
له پاشا کردی به چه مینه و ه و کورنووشی نه برد، ئه و ه دروست نیه، هه روا
ئه گه ر دانه وئ بو چه مینه و ه و جم و جوولی به رده و ام بوو، هه تا
هه ل سایه و ه، ئه و ه پی ناگوتری چه مینه و ه، چونکه نارام بوون

پەيدانەبوو، چونكە ئارام بوونەۋەدى بەراستى ئەۋەپە كە لەپاش جوولە ئارامى يەك پەيدا بېي بە ئەندازەى (سبحان ربى العظىم) (چەمىنەۋە - ركوع).

(۷) بنىياتى ھەۋتەم: راستبوونەۋەپە لە چەمىنەۋە، چونكە ئېغەمبەر (مروپە خۋا لەسەربە) بە نوپژ نارەۋانەكەى فەرموو: ئەۋجا سەرت بەرزەۋەكە ھەتا رىك لەسەر بى رادەۋەستىت، راست بوونەۋەدى پىۋىست ئەۋەپە كە لەپاش تەۋاۋەردنى چەمىنەۋە پىشتى راست بىكەتەۋەۋە بىچىتەۋە سەر ئەۋ ھالەتەى كە لەپىش چەمىنەۋەدا لەسەرى بوو، دەپى لەم راستبوونەۋەپە مەبەستى شتى تر نەبى، ئەگەر لە چەمىنەۋەدا مارتىكى دى، لەترسى ئەۋە سەرى بەرزگەردەۋە ئەۋە ھالىب ناكىرى بۇى ئەۋ سەربەرزگەردەۋەپە بەراست بوونەۋە دانانرى.

(۸) بنىياتى ھەشتەم: ئارامبوونەۋەدى ناۋ راستبوونەۋەپە، بەپىي فەرموۋەكەى نوپژ نارەۋانەكە. گەرەكە ئەندامەكانى لە جوولە بىكەۋەن ۋەكوۋكاتى پىش چەمىنەۋەدى.

(۹) بنىيادى نۆپەم: كورنۋوشە، خۋا دەفەرمۋى: {ارْكُعُوا وَاسْجُدُوا} ئېغەمبەرىش (مروپە خۋا لەسەربە) بە نوپژ نارەۋانەكەى فەرموو: ئىنجا كورنۋوش بېۋە ئەۋەندە لە كورنۋوشدا بىمىنەرەۋە ھەتا جەستەت لە جەم جووۋول دەكەۋى.

(۱۰) بنىياتى دەپەم: ئارامبوونى ناۋ كورنۋوشە، بەپىي فەرموۋەدى نوپژ نارەۋانەكە. لای كەمى كورنۋوش ئەۋەپە كە ھەندى لە تەۋىلى بەروۋتى دانى لەسەر جىگەى نوپژەكەى، بە شىۋەپەكى ۋا كە پىي

بگوتري کورنووش. پيوسته که قوورسي سهری بگات، به شوین کوورنووشه کهی، به جوړئ نه گهر لوکه له کوورنووش گاکه يدابی به ستریته وهو په ستانی پيوه دیاربئی، پیغه مبه (مرويه خوا له سهرین) دمفه رموی: کاتئ کوورنووش ده بهی ته ویلت له سهر زهویه که گیربکه، نابئ وهك مهل دهنوك له زهوی بدهیت به ناوی کوورنووشه وه! (ئیبنو حه ببا له صه حیچی خویدا گیراویه ته وه). جا نه گهر له سهر لاجانگ یا له سهر لووتی، یا له سهر میژره کهی، یا له سهر چمکی فه قیانه کهی کوورنووشی برد نه وه بهس نیه، له صه حیچی موسلیمدا دمفه رموی: له بهر گهرمی و داخیی چه وو لی کوورنووشگا له خزمهت حه زره تدا (مرويه خوا له سهرین) سکالامان کرد، سا به شکوو چاریکمان بو بدوزیته وه به لام سکالای نه پرسین! بهیه قی نه مهی له م فه رمووده یه پتر کردووه: که چه وو له گهرمه که نازاری ناوچه وانو له پمان نه دا، چاریکمان بکه. بو شوین ناوچاوانو شوین له پمان. رشته کهی ساخه. قسهی راستر نهومیه که پيوسته ههر دوو بهری له پی و ههر دوو نه ژنوی و ههر دوو نووکی پیکانیشی دابنئ له سهر زهوی، واته: بهشئ له م نه داما نه له سهر زهویه که دابنئ له دهست و پیدا عیرمهت به بهری دهست و سنگی په نجهی پییه. خوشه ویست (مرويه خوا له سهرین) دمفه رموی: خودا فه رمانی پیکردووم که له سهر نه م حه وت نیسکه کوورنووش به م! له سهر ته ویل و لووت و، له سهر بهری ههر دوو دهست و، له سهر ههر دوو نه ژنوو، له سهر سهر په نجه کانی ههر دوو پی! (نه م فه رمووده یه په سهندی ههر دوو لایه) مه رجه له کاتی کوورنووشدا قورسیی سهری بخاته سهر جئ کوورنووشه کهی و پشت قنگی به سهر سهر و ملیدا به رزبکاته وه، چونکه

به‌رای کوری عازیب پاشلی خوئی به‌رزموه‌کردو فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر
(مرووده‌خواه له‌سهره‌دا) ناوه‌ها له‌سهر نه‌م شیوه‌یه کورنووشی ده‌برد. (نه‌بو
داوودو نه‌سائی و ئیبنو حه‌ببان گیراویانه‌ته‌وه. ئیبنو حه‌ببان به
فهرمووده‌یه‌کی دروست و ساخی داناوه) جا نه‌گهر که‌سێ ته‌ویلی زامدار
بوو، به‌مه‌ندیلی پیچ‌راوو، وه‌ له‌سهر نه‌و مه‌ندیله‌ کورنووشی برد
ئه‌وه‌ی به‌سمو گردنه‌وه‌ی له‌سهر نیه، چونکه‌ له‌ شوینی که‌سێ به‌هیما
کورنووش ببا دووباره‌گردنه‌وه‌ی له‌سهر نه‌بی نه‌م باشتر له‌ سه‌ری نیه.
نه‌گهر نه‌یتوانی کورنووش ببا به‌سه‌ری ئاماژه‌ی بو بکا، نه‌گهر
به‌سه‌ریش نه‌یتوانی به‌ تروکانی چاو، به‌پیی فهرمووده‌ی: کاتی فهرمانم
پیکردن به‌کردنی کاری چه‌نده‌ی بو‌تان ده‌لوئ له‌وکاره‌ نه‌نجامی بده‌ن!.

(۱۱) بنیاتی یازده‌هه‌م: دانیشتنی نیوانی دوو کورنووشه‌کان،
به‌ره‌نگی له‌شی له‌جم و جووڵ بکه‌وئ، به‌ نویژ نارمه‌وانه‌که‌ی فهرموو:
ئینجا سه‌ر به‌رز که‌رموه‌ تا قنج داده‌نیشیت، ئینجا دیسانه‌وه
کورنووشیکی تری وه‌ک کورنووشی یه‌که‌م به‌رموه‌ ئیتر نویژه‌که‌ت تاسهر
به‌م شیوه‌یه‌ بکه‌ (شه‌یخان) له‌ سه‌حیحه‌یندا ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌
خواه له‌سهره‌دا): ده‌ستووری وا بوو که‌ سه‌ری له‌ کورنووشی یه‌که‌م هه‌ل ده‌ب‌ری
هه‌تا رێک دانه‌نیشتایه‌ کورنووشی دووه‌می نه‌ده‌برد.

(۱۲) بنیاتی ده‌وانزه‌هه‌م: نارام بوونی نیوانی دوو کورنووشه‌کانه
به‌پیی فهرمووده‌ی نویژ نارمه‌وانه‌که‌: نه‌وجا سه‌رت له‌ کورنووووش
هه‌ل‌پ‌رمو که‌ به‌ دانیشتنه‌وه‌ له‌شت له‌جم و جووڵ که‌وتو ئه‌ندامه‌کانت
نارام بوونه‌وه‌ نه‌وسا کورنووشی دووه‌م به‌.

الصلوات الطيبات لله، السلام عليك أيها النبي ورحمة الله وبركاته. السلام علينا وعلى عباد الله الصالحين. أشهد أن لا اله الا الله وأشهد أن محمدا عبده ورسوله (شافيعی و موسلیم و نهبو داوود و نهسائی گێڕاویانه تهوه) شافيعی دهفهرموی: چه‌ند فهرمووده‌یه‌کی جیا جیا له باره‌ی ته‌حیا ته‌وه ریوايه‌ت کراوه، من ئه‌مه‌یانم له لاپه‌سه‌ندتره، چونکه ته‌واوترین‌یان. حافیظ دهفهرموی: له شافيعی پرسیارکرا هو‌ی چیه ته‌حیا ته‌که‌ی ئیبنو عه‌بباس هه‌ل دهبژێر؟ فهرمووی: چونکه گوشادو فرموانه‌و خۆیشم به‌ رشته‌یه‌کی دروست بیستوومه هه‌تا سه‌ر ئیبنو عه‌بباس، له‌به‌ر ئه‌وه به‌لامه‌وه داگرتهمو گوته‌که‌ی له هینه‌کانی تر زیاتره، هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه په‌سه‌ندم کردووه، به‌لام سه‌رکۆنه‌ی که‌س‌یش ناکه‌م ئه‌گه‌ر گوته‌یه‌کی تری ته‌حیا ته‌په‌سه‌ند بکا، له‌ گۆته‌ دروسته‌کانی. لای هه‌ر ته‌واوی ته‌حیا ته‌وه: که لهم نه‌ندازمیه‌ی باس کرا ئه‌مه پتر بکا: (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم، وبارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم، انك حميد مجيد) به‌لگه‌ی پێویستبوونی سه‌لاواتدانیش له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خوا) له‌سه‌رب: ئه‌م فهرمووده‌یه‌یه: له پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خوا له‌سه‌رب): پرسیار کرا: کاتێ نوێژ ده‌که‌ین له‌ناو ته‌حیا ته‌دا چۆن چۆنی سه‌لاوات له‌ سه‌ر به‌دیه‌ین؟ فهرمووی: بئێن: (اللهم صل على محمد وعلى آل محمد) (شه‌یخان) ئه‌گه‌ر توانای ته‌حیا ته‌به‌بوو ته‌رجه‌مه‌ی ده‌کا به‌زمانیکی تر.

سوننهت. خوای گهوره دمفهرموئ: {وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُؤًا وَلَعِبًا - سورة المائدة - ۵۸/۵} واته: (کاتئ ئیوه موسولمانان بانگ دهکهن که بین بؤ نویژکردن نهوان نهو نویژه، یا نهو بانگدانئ ئیوهیه دهکهن بهگالتنهو مهزاق) پیغه مبه ریش (مرووده خواد لهسه ربی) دمفهرموئ: کاتئ نویژ دهبی با یه کیکتان بانگتان بؤ بدا، وه کیستان گهورمتر بوو با نهو بهرنویژیتان بؤ بکا، (شه یخان) له گیرانه وهیه کا: من و هاوړپیه کم چووین بؤ خزمه تی حه زمرت (مرووده خواد لهسه ربی) کاتئ ویستمان له خزمه تی بگهړپینه وه، پی فهرمووین: کاتئ که نویژ دهبی بانگ بدن، له پاشا قامهت بکهن.

وهکی تریش بی شک بؤ نویژی فهرزی جه ماعه تی پیاوان بانگ سوننهته، بؤ تاکیش که بهته نیا نویژ بکا بانگدان سوننهته، گوتراویشته: که سوننهت نیه بؤی، چونکه ناگادارکردنه وه لهئارادا نیه. به لام قسه ی راست نه وهیه که بانگ بؤ ته نیایش سوننهته چونکه پیغه مبه ر (مرووده خواد لهسه ربی): به نهو سه عیدی خودی فهرموو: ده تبینم که تۆ حه زت له مالآتو مهرداری و دهشته، جا هه رکاتئ له ناو مهرو مالآت هکته تا بوویت و بانگتدا، یا لهو دهشته بوویت و بانگتدا، تهواو دهنگ له بانگه که هه لپره، چونکه هه رچی له قه ری دهنگی بانگده ردابئ و گوئی لیبی، جنۆکه بی، مرو فبی، شیئی تربی، له روژی قیامه تدا نهو شایه تییه ی. بؤ نه دا (شه یخان). سوننهته بانگو قامهت بهراوه ستانه وه بن، سوننهته روو به قیبله بن، سوننهته باگدرو قامه تکه ر ده سنو یژیان هه بی و له شیان پاک بی و بانگده ر دهنگی خوش بی و دهنگ بهرز بی و به دادبی، نه گه ر پیو یستیش بوو بانگه که له سه ر شو ی نیکی بهرز بی، یا له سه ربانی

مزگه وتبئ، وه له جارى يه كه مى (حى على الصلاة) دا به سهر لابتكه وه به لای راستا، وه له جارى دووهدا بگه رپته وه بۆ سهر ومزعى خۆى، وه له جارى يه كه مى (حى على الفلاح) دا به سهر نهك به سينگ، لابتكه وه به لای چهپا، وه له جارى دووهدا بگه رپته وه بۆ سهر ومزعى خۆى. سوننه ته دهنگ ته واو له بانگ هه لپړئ، با ته نيا ههر خوشى بئ، له بهر فهرموو ده كه ى نه بو سه عىدى خودرى.

مه رجه نهو كه سه ى كه بانگو قامهت ده خوینئ موسولمان بئ، مه رجه بانگدر فامیده بئ و خاوهن ته ميزو هوش بئ و نیرینه بئ. له بهر نه وه ى بانگدان به ساروه به سهرنج و ته ماشاى بانگدر وه پيوستى به فهرمانى پینويز نيه به لام قامهت كردن به ساروه به فهرمانى پيشنويز وه، له بهر نه وه ى ده بئ له سهر فهرمانى نهو بئ.

٦٠ له سه ره تا وه هوى دامه زراندى بانگو قامهت چى بوو؟

عه بدوللاى كورى زميد فهرمووى: كاتئ پيغه مبه ر (مرووه خواه له سه ربه): فهرمانى فهرموو كه ناقوسى دروست بكرئ، هه تا لئى بدن بۆ نه وه ى خه لكه كه كۆببنه وه بۆ نويزى جه ماعهت، له خهوما پياويكم بينى زمنگيكي گه وه ى پيپوو پيم گوت: نه ى بهنده ى خودا! نيا نه م زمنگه دمفرؤش؟ گوتى: بۆ چيته؟ گوتم: بانگه وازى پيدمكه ين بۆ كۆبوونه وه بۆ نويز. گوتى: نه ى بۆ شتيكت پينيشان نه ده م كه له وه باشتر بئ؟ گوتم: ئاده ى بفهرموو، فهرمووى: له باتى نه وه ده ئيتيت: (الله اكبر الله اكبر، الله

اکبر الله اکبر. اشهد ان لا اله الا الله. اشهد ان لا اله الا الله. اشهد ان محمدا رسول الله اشهد ان محمدا رسول الله حى على الصلاة حى على الصلاة. حى على الفلاح حى على الفلاح. الله اكبر الله اكبر. لا اله الا الله) نينجا پياوه كه كه مئ دوور كه وه وه وه وه و جا فهرمووی: بؤ قامه تی نوئیش بلئ: (الله اكبر الله اكبر، اشهد ان لا اله الا الله، اشهد ان محمدا رسول الله، حى على الصلاة، حى على الفلاح، قد قامت الصلاة قد قامت الصلاة، الله اكبر الله اكبر، لا اله الا الله).

جا كه رۆژم لیبوووه چوومه خزمه تی جه زمرتو ئهم خه وه م عهرزی كرد، فهرمووی: خوا یاربئ ئهمه خه ونیكى راست و دروسته دمه ئسه له گه ل بیلالا، ئه وه ی له م خه ونه دا دیوته پئی رهوان بکه و پئی بلئ، با بانگی پئ بدا، چونکه نه و دهنگی له تۆ زولآتره!.

نئیر منیش له گه ل بیلالدا هه ئسام و وشه به وشه بۆیم ره دکرده وه ئه ویش یه که م بانگیدا، عومهر له ماله وه گوئی له م بانگه ده بیئ، به په له دمه ده چی و پۆشاکه که ی به گیش کردو هاتو فهرمووی: ئه ی پیغه مبه ری خودا! به و که سه که تۆی کردوو به پیغه مبه ری راست و دروست، منیش وه ک نه و ئهم خه ونه م دیوه. پیغه مبه ر (درووه خوا له سه ربه) فهرمووی: ده ی سوپاس بؤ خوا (ئه حمهد گیراویه ته وه) ته رجیع و ته ئویب سوننه تن، ته رجیع ئه و مبه بانگد ره له پیش نه وده دا که به دهنگی به رز دوو وشه ی شه هادمت بلئ، له ژیر لیوه وه به په نامه کی ئهم دوو وشه یه بلئ، ئه و جا به دهنگی به رز بیانلئیت. ته ئویبیش ئه وه یه: له

بانگی به یانیدا، بانگدر له پاش (حی علی الفلاح) دوو جار بلئی: (الصلاة خير من النوم) نهم دووه سوننه تن به پئی فهرمووده که ی نه بو مه حذووره، که دمفه رموی: پیغه مبه (مرموده خواه له سرب) بانگی فیترکردم نوژده وشه بوو.. تا نه وی که دمفه رموی: نه گهر بؤ نویژی به یانی بانگت دهدا بشلی: (الصلاة خير من النوم الصلاة خير من النوم) نویژ له خه و باشره، نویژ له خه و باشره. (موسلیم و نه بو داوودو تیرمیذی و نه سائی گپراویانه ته وه. تیرمیذی دمفه رموی: فهرمووده که ی جوانی دروسته). سوننه ته بؤ نه و که سه ی که گوئی له بانگو قامه ت بی، نه وه ی نه وان ده یلین نه میش بیلئی، بیجگه له ههر دوو گوته ی (حی علی الصلاة) و (حی علی الفلاح) له مانا بلئی: (لا حول ولا قوة الا بالله) بیجگه له وه لامی (الصلاة خير من النوم) لیردها بلئی: (صدق و بررت و بالحق نطق) بیجگه له وه لامی (قد قامت الصلاة) لیردها بلئی: (اقامها الله و ادمها وجعلني من صالحی اهلها). به لگی نه مانه نهم فهرمووده یاننه: کاتی بیلال (رمزاه خواه لیبه) ده یفه رموو: (قد قامت الصلاة) پیغه مبه (مرموده خواه له سرب) ده یفه رموو: (اقامها الله و ادمها) عومه ریش (رمزاه خواه لیبه) فهرمووی: پیغه مبه (مرموده خواه له سرب) فهرمووی: کاتی بانگدر گوتی: (الله اکبر الله اکبر) که سیکیش له نیوه بلئی: (الله اکبر الله اکبر)، وه کاتی نه و گوتی (اشهد أن لا اله الا الله)، نه ویش بلئی: (اشهد أن لا اله الا الله)، وه کاتی نه و گوتی: (اشهد أن محمدا رسول الله) نه ویش بلئی: (لا حول ولا قوة الا بالله)، وه کاتی نه و گوتی: (حی علی الفلاح)، نه ویش بلئی: (اشهد أن محمد رسول الله) وه

کاتئ نهو گوتئ: (حی علی الصلاه) نهویش بلئ: (لا حول ولا قوة الا بالله) ومکاتئ نهو گوتئ (الله اکبر الله اکبر)، نهویش بلئ: (الله اکبر الله اکبر) ومکاتئ نهو گوتئ (لا اله الا الله) نهویش بلئ (لا اله الا الله) وه نهو گوتنی وه لامانهی له دلّه وه بی و بؤ رمزای خوابئ، نهوه نهو کهسه دهچیتّه بههشت (موسلیم گپراویه تهوه) سوننهته ومقفهوه وهستان بهزهنه ی ری، لهکاتئ گوتنی ههموو (الله اکبر) یکا، چونکه دمفه رموی (مرووده خواه له سه ربی): نهی بیلال! که بانگ ددهمیت له سه ره خو، به شینهیی بانگ بدهو پهلهی لی مهکه به لام قامهت به گورجی تی په پینه: (یا بلال اذا اذنت فترسل في اذانك واذا اقامت فاحذر) له شهرحی تیر میزیدا موحه ممه دی کوری عه بدوره حمان دمفه رموی: نهو فهرمووده مه به لگهی نهو مه که بانگدر ههموو وشهیی له وشهکانی بانگ به سه ری که وه بهیه که هه ناسه ده لی. سوننهته بؤ بانگدر وه قامهت که له پاش بانگو قامهته که وه سه لاوات له سهر پیغه مبه ر بدن وه نزا ناسارو که بخوینن، بلئین: (اللهم صل وسلم وبارک علی النبی الکریم وآله. اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت سيدنا محمداً الوسيلة والفضيلة والدرجة الرفیعة وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته انک لا تخلف الميعاد).

عه بدوللای کوری عهر دمفه رموی: له خو شه ویستم بیت دهی فهرموو (مرووده خواه له سه ربی): کاتئ گویتان له بانگ دمی، بانگدر چ ده لی نیوهیش نهوه بلئنه وه، له پاشا سه لاوات له دیاری من بدن، چونکه نهوهی یه که سه لاوات له سهر من بدا خودای گه وره له باتی نهوه ده

رحمەت دەرڤیژی بەسەریدا، لەپاش ئەوەمیش داوای پایای (الوسیلە)م لە
خودا بۆ بکەن، کە یەکیکە لە پایە ھەربەر زەگانی بەھەشت، دانراوە بۆ
بەندەییەکی باش لە بەندە ھەرە باشەگانی خودا، وە بۆ ئەو بەندەییە
نەبێ بۆ کەسی تر دەست نادا، وە من ئومێد دەکەم و ھیوام ھەیە کە
خۆم ئەو بەندەییە بم، جا ئەوەمیش بزانی ئەو کەسە کە داوای ئەم
پایەیی ئەلوسیلەییە لە خودا بۆ من بکا ئیتر تکاو شەفاعەتی منیش
بۆ ئەو سەردەگرای (موسلیم) لە جابیرەو (رەزەاە خواە لایبە) خۆشەویست
(مروودە خواە لەسەربە) دەرەرموئ: ھەرکەسێ لە پاش بیستنی بانگ بلی: (اللهم
رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمدا الوسيلة
والفضيلة وابعثه مقاما محمدا الذي وعده) ھەر کەسێ لەو کاتەدا
ئەمە بلی لە روژی قیامەتا تکاى من بۆ ئەو قەبوول دەبێ. (بوخاری).

وہ سوننتە لەنیوان بانگو قامەتدا ھەموو کەسێ نزای باش بکا بۆ
ئیشی دین و دنیاى خوێ و موسولمانان. چونکە پیغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە)
دەرەرموئ: نزا لە نیوانی بانگو قامەتدا رەت نابێتەوہ. (ئەبو داوود و
نەسائی و تیرمیزی گێراویانەتەوہ) تیرمیزی دەرەرموئ: ھەرموودەییەکی
جوانی دروستە، ئەمەیشی ئی پتر کردووە: گوتیان: قوربان! جی نزایی
باشە تا بیلێین؟ ھەرمووی: لە خودا داوای عەفو و عافییت و ناسوودەیی
دین و دنیا بکەن و داوای لیبوردنی تاوان و لەشی ساغی لیبکەن!.

٦١) باسی ئەو شتانهی که لەناو نوێژدا سۆننهتن و پێیان دهگوتری (ئەبعاض) واتە: گرنگه سۆننهتهکان:

ئەو شتانهی که لەناو نوێژدا سۆننهتن:-

یهکهم: ته حیاتی یه کهم، به پێی ئەم فەرموودهیه که عهبدوڵلای کوری مالیکی کوری بوجهینه دهگێڕێتهوه، دهفهرموی: له نوێژی نیومرۆدا ته حیاتی یه کهمی نه خویندو هه ئسایهوه، به لām کاتی نوێژدهکی تهواو کرد دوو کورنووشی هه ئهی برد. (شه یخان). دیاره ئەگەر ته حیاتی یه کهم فهرز بوايه ته رکێ نه دهکردو بۆی دهگهرايهوه، کهواته: ئەوه به لگهی ئەوهیه که سۆننهته، بۆ ته حیات هه رچۆن دابنیشی دهبی، به لām له ته حیاتی یه کهما ئیفتیراش سۆننهته، که ئەوهیه پێی چهپی له ژێر خۆیا رادهخاو پێی راستی هه ل دهنی و سه ره په نجه کانی پێی راستی دهکاته رووگه و له سه ر قاپه رهقه ئهی پێی چهپی و سه ره په نجه کانی پێی راستی دادهنیشیت. له ته حیاتی دوا ییشدا ته وهرروک سۆننهته، که وهکوو ئیفتیراش وایه، به لām ئەوهنده هه یه له مدا پێی چهپی له ژێر خۆیهوه له لای راستیهوه دهردهکاو لاقنگی ده لکێنێ به زهوییه کهوه (له ئەصله کهدا ته وهرروک فهرامۆش کرابوو، نازانم بۆ. (وهرگیڕ).

دووهم: قونووت خویندنه له پاش راستبوونهوه له چه مینه وهی رکاتی دووهمی نوێژی به یانی، هه روا له نوێژی و متردا له نیوهی دووهمی ره مه زاندا. به لگهی قونووتی به یانی ئەم فەرموودهیهی ئەنەسه

دەفەر مەوئ: پێغەمبەر (مەرووبە خوا لەسەربە) تا لە دنیا دەرچوو هەمیشە لە نوێژی بەیانیدا قونووتی دەخویند. (ئیمامی ئەحمەد و کەسانی تری ش گیراویانەتەو). ئیبنو صلاح دەفەر مەوئ: پتر لە کەسێ لە حوفاظی حەدیث بریاری دروستیی ئەم فەرموودەیان داو. یەکی لەوانە حاکم و بەیەهقی و بەلخییە. بەیەهقی دەفەر مەوئ: کارکردن بە گوێرە ئەم فەرموودەییە لە چوار جێنشینە کەو وەرگیراوە، واتە: لە خولەفای ئەربەعەو، بەلگە ئەویش کە قونووت لەپاش سەربەرزکردنەو وە لە چەمینەو و رکاتی دوو فەرموودە کە (شەپخەین و ئەبو داوود) کە دەفەر مەوئ: پێغەمبەر (مەرووبە خوا لەسەربە): لە نوێژی بەیانیدا لە رکاتی دوو، لەپاش (ربنا ولك الحمد) دوو دەیفەر موو: (اللهم انج الولید...) تا کوژتایی فەرموودە کە، کە پوختەو پالڤتە کە ئەمەییە: لە داستانە کە شەهیدەکانی بیری مەعوونەدا، پێغەمبەر (مەرووبە خوا لەسەربە) لە نوێژی بەیانیدا لەپاش هەڵسانەو لە چەمینەو و رکاتی دوو، قنوتی دەخویند، حەدیسێکی ش لە موستەدرەکی حامکدا هەییە، موغنی موحتاج نەقلی کردووە ئەویش دەفەر مەوئ: (۱).

(۱) لیژەدا (کفاية الاخيار) و (الفقه السير) کە چونیەکن. بەلام هەر دوو ئەصلە کە شەلەژان، بەیتی تاج الاصول و شەرحی صحیحی موسلیم و موغنی موحتاج و عومدەتول قاری شەرحی صحیحی بوخاری راستم کردووە، ئەصلەکان ناوایە: (وكون القنوت في الركعة الثانية فلما رواه البخاري في صحيحه، وكونه بعد رفع الرأس من الركوع فلما رواه الشيخان عن أبي هريرة (رضي الله عن) أن رسول الله (صلى الله عليه وسلم): لما قننت في قصة قتلى بنر معونة قننت بعد الركوع فقسنا عليه قنوت

سوننه‌تی قونووت به هه‌موو نزاو پارانه‌وهو وه‌سپدانه‌وهی خوای
که‌وره ده‌بی، ته‌نانه‌ت به خویندنی ئایه‌تی‌کیش که نزاو وه‌سپدانه‌وهی
خوای تیادابی، به نیازی قونووت، سوننه‌ته‌که به ئه‌وه‌نده‌یش دیته‌ جی،
به‌لام له‌سهر شیوه بیستراوه‌که‌ی خو‌ی باش‌تره. یه‌کئ له نزا بیستراوه‌گانی
ئه‌مه‌یه: (اللهم اهدنی فیمن هدیت وعافنی فیمن عافیت، وتولنی
فیمن تولیت وبارک لی فیما اعطیت وقنی شر ما قضیت فانک
تقضى ولا یقضی علیک وانه لا یذل من والیت تبارکت ربنا
وتعالیت). (ئه‌بو داودوو تیرمیذی و نه‌سائی و که‌سانی تریش به
رشته‌یه‌کی راستو دروست گێڕاویانه‌ته‌وه) رافیعی ده‌فه‌رموئ: له پیش

(الصبح؟! جارئ حیدثی وا بمم له‌فظه له‌ صحیح‌ه‌یندا نیه، ئهم جزره ریوایته
نهریوایت له له‌فظه نه به معنایه، نه موودره‌جه، نه نه‌قل به ته‌صرووفه، حدیپ وا
ریوایت ناکرئ. ده‌ئئ له داستانه‌که‌دا، که یه‌کئ له ریوایته‌گانی، ئهو حدیسی
شه‌یخ‌ه‌ین و ئهو داوده که من استشهدام پینی کرد به‌لگه‌ی ئهم دوو کاره‌ی تیادایه.
گهرچی له صحیح‌ه‌یندا ریوایته‌ی هه‌یه له ئه‌نه‌سه‌وه، له‌سهر ئه‌وه که جاران پیغه‌م‌به‌ر
(درووده خواه له‌سه‌روبه‌) له پیش به‌رزوه‌بوون له روکوع قونووتی ده‌خویند، به‌لام به‌یه‌قه‌ی
ده‌فه‌رموئ: که‌سانی که گێڕاویانه‌ته‌وه قونووت له‌پاش به‌رزبوونه‌وه به ژماره زۆرترو به
حیفظ به حیفظ‌ترن، که‌واته‌قه‌سی ئه‌وان له پیش‌تره (له صحیح‌ی موسلیما ده‌فه‌رموئ:
عاصیم فه‌رموئ: له ئه‌نه‌سم پرسئ: قونووت له پیش روکووعدا یه‌ یا له‌پاش روکووع؟
به‌لام ده‌قی ئه‌سه‌له‌که که ده‌ئئ: (یقنت قبل الرفع من الركوع) نیهامی ئه‌وه ده‌کا، که
قونووت له‌ناو روکووعدا بخوینئ، وا ده‌زانم لی‌تره‌دا وشه‌ی (الرفع) موقه‌مه‌ گهرچی ئهم
رسته‌یه له (کفاية الاخيار) یشدا هه‌یه، هه‌رچۆن‌بێ ئالۆزه و ئه‌نجامی که‌مه‌تر خه‌میه‌.

- وه‌رگێڕ -

رستهی (تبارکت ربنا وتعالیت) دوه، زاناگان ئهم رستهیان پتر کردووه:
 (ولا يعز من عاديت) له گیرانه و دهیه کی بهیه قیدا له پاش رستهی
 (تبارکت ربنا وتعالیت) دوه ئه مهیش ههیه: (فلک الحمد علی
 ما قضیت استغفرک واتوب الیک). بۆ پېشنوێژ سوننه ته به له فزی
 کۆمه ل قونووته که ی بخوین، به لکوو ناپه سهنده که نزا که ی هه ر بۆ
 خۆی بی، به پێی فهرمووده که ی پێغه مبه ر (مروود خوا له سه ربه) که ده فهرموی:
 هه ر که سی به رنوێژی بۆ کۆمه لئ بکاو نزا ی باش به س بۆ خۆی بکاو بۆ
 ئه وانی نه کا، ئه گه ر وابکا به راستی ناپاکیان لیده کا. (ئهبو داوود و
 تیرمیذی گیراویانه ته وه و تیرمیذی به جوانی داناوه). سوننه تیشه
 پېشنوێژ و پاشنوێژ و قونووت خوین ده ست به رز بکه نه وه، تا کۆتایی
 قونووت، به لام ده ست هیان به ده موچاودا سوننه ت نیه، چونکه
 چه سپاو (ثابت) نیه، ئه مه فهرمایشتی بهیه قیه. به بی راجیای
 سه ته یان به سه ر سگدا سوننه ت نیه، به لکوو کۆمه لئ زانا به ده ق
 ده فهرموون: شتی وا ناپه سهنده، ئه مهیش له (الرضه) دا وا ده فهرموی:
 به لگه ی قونووتی وه تری نیوه ی دووه می ره مه زان، تیرمیذی له ئیمامی
 علیه وه، ئهبو داوود له ئوبیه ی کوری که عبه وه گیراویانه ته وه.

٦٢) ئەم شتانه‌یش لە‌ناو نوێژدا سوننه‌تن و پێیان ده‌گوتری (هه‌یئات) واته‌: سوننه‌ته سووكه‌له‌كان:

ئەم سوننه‌تانه‌ پازدەن، به‌ كورنووشی هه‌له‌ پرناگرینه‌وه، واته‌ كه
فهوتان به‌ سه‌جده‌ی سه‌هوو جه‌بر ناگرینه‌وه.

یه‌كه‌م: ده‌ست به‌رزكردنه‌وه‌یه‌ له‌م كاتانه‌دا: له‌ كاتی (الله اكبر) ی
نوێژدابەستنداو، له‌كاتی دانه‌وینه‌وه‌ بۆ چه‌مینه‌وه‌و، له‌كاتی
سه‌ربه‌رزكردنه‌وه‌ له‌ چه‌مینه‌وه‌و، له‌كاتی هه‌لسانه‌وه‌ له‌پاش ته‌حیاتی
یه‌كه‌م، له‌سه‌ر ئەم شیوه‌یه‌: هه‌ردوو ده‌ستی به‌ رووتی و به‌گراوه‌یی و
له‌گه‌ڵ كه‌مێ ب‌لاوی په‌نجه‌كاني به‌رزده‌كاته‌وه‌ هه‌تا سه‌ری په‌نجه‌كاني
ده‌كاته‌ رێکی لای ژوورووی گوێی و، ناو له‌په‌كاني ده‌گه‌نه‌ ئاستی هه‌ردوو
سه‌رشانه‌كاني. ئیتر بۆ ئەمه‌ وه‌ك یه‌كه‌. كه‌ به‌ پێوه‌ نوێژبكا، یا به‌
دانیشه‌نه‌وه‌، یا به‌راكه‌شانه‌وه‌، وه‌ نوێژه‌كه‌ فه‌رز بێ یا سوننه‌ت، وه‌
نوێژكه‌ره‌كه‌ بیاو بێ یا ژن، پێشنوێژ بێ یا پاشنوێژ ئەمانه‌یش سوننه‌تن
به‌پێی فه‌رمووده‌كه‌ی ئیبنو عومه‌ر، كه‌ ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مبه‌ر (برووده‌ خوا
له‌سەبە) به‌ گوته‌ی (الله اكبر) نوێژی داده‌به‌ست، وه‌ له‌كاتی ئەللا‌هو
ئەكه‌به‌ركردندا هه‌ر دوو ده‌ستی، تا به‌رابه‌ر هه‌ردوو سه‌رشانی
به‌رزده‌كردمه‌وه‌، وه‌ كاتی ده‌چوو بۆ روكووع ئەللا‌هو ئەكه‌به‌ری ده‌كردو
دیسان به‌و چه‌شنه‌ هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌كردمه‌وه‌، وه‌ كاتی له‌
چه‌مینه‌وه‌ هه‌ڵ ده‌سایه‌وه‌ ده‌یفه‌رموو: (سمع الله لمن حمده) وه‌ له‌م
كاته‌یشدا به‌و چه‌شنه‌ هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز ده‌كردمه‌وه‌ تا ئاستی هه‌ردوو

سەرشانى، ئىنجا دەپسەرموو: (رىنا ولك الحمد). لە گىرانەمەيەكا:
 ھەروەھا ھەمان چەشن ھەردوو دەستى بەرز دەکردمەو لەو کاتەدا كە دوو
 ركاتى تەواو دەکردو ھەل دەسايەو ھەل ركاتى سەيەم، بەلام لەكاتى
 كۆپنوو شداو لەو کاتەدا كە سەرى لە كۆپنوو ش ھەل دەپرى دەستى بەرز
 نەدەکردەو (ش/د/ت/ن - بوخارى و موسلىم و ئەبو داوود و تىرمىذى و
 نەسائى گىراويانەتەو).

دووم: بە دەستى راستى مووچى دەستى چەپى بگىرى، قوبەيسەى
 كۆرى ھەلىب لە باوكىەو دەفەرموى: جاران پېغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە)
 كاتى بەرنوئىزى بۆ دەكردين، بە دەستى راستى مووچى دەستى چەپى
 خۆى دەگرت. (تىرمىذى) پېغەمبەرىش (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى:
 يەككە لە رەفتارە بەرزەكانى پېغەمبەران كە لەناو نوئىژدا بە دەستى
 راست مووچى دەستى چەپ بگىرى (شەيخان و نەسائى و حاكم). دەست
 دانان لە خوارو و ناوكەو، يا لە سەروويەو، چونكە ئەم دوو
 جۆرە لە ھارپىيانى پېغەمبەرەو رىوايەت كراو، ەلى (مزاە خواە لىبە)
 دەفەرموى: سوننەتە لە نوئىژدا، لەكاتى راوستانا، دەستى راست لەسەر
 دەستى چەپ لە خوار ناوكەو دابىرى. (ئەبو داوود و ئەحمەد و ئىبنو
 ئەبى شەيبە). تىرمىذىش دەفەرموى: ھەندى وا بەباش دەزانن كە
 دەستەكانى لە ژوور ناوكىەو دابىن، ھەندىكىش وا بەباش دەزانن كە لە
 خوار ناوكىەو دايان بنى، ھەموو ئەمانە بەلایانەو مەوداى گوشادە.
 واشىلى كۆرى حوجرىش دەفەرموى: لەگەل پېغەمبەردا بە جەماعەت
 نوئىژم كرد، دەستى راستى لەسەر دەستى چەپى دانا، لەسەر سىنگى.
 (ئىبنو خوزەيمە لە صەحىحەكەيداو، ئەبو داوود و نەسائى)

گیراویانه ته وه) نه مه گفته ی نه سائییه: نه و جا دهستی راستی له سه ر
پشتی دهستی چه پی، له ناستی موجی باسکی خو ی دانا.

سییه م: نزای سه ر هتای نو یژ، که بریتییه له مه: نو یژ که ره پاش
نه لّاهو نه کبه ری نو یژ دابه ستن بلّی: (وجهت وجهی للذی فطر
السموات والارض حیفا مسلما وما انا من المشرکین. إن
صلاتی ونسکی ومحیای ومماتی لله رب العالمین، لا شریک له
بذلك امرت وانا من المسلمین) (موسلیم) له گیرانه وه یه کا: علی
{ره زای خوا ی لیبّه} فه رمووی: پیغه مبه ر {مرووبه خوا ی له سه ربّه} که هه لّده سا بو نو یژ
له پیشا نه لّاهو نه کبه ری نو یژ داستنی ده کرد، ئینجا یه کسه ر ده یفه رموو
(وجهت وجهی) هه تا کو تایی (م/د/ت/ن)^(۱)، نه گه ر به قهستی، یا
له بیری نه بوو، نزای سه ر هتای نه خو یندو اعوذو بیلای کرد مافی نه وه ی
نابی که بگه ریته وه بو ی، چونکه گاتی به سه ر چوو. نه بو هوره یریش
{ره زای خوا ی لیبّه} ده فه رمو ی: عاده تی پیغه مبه ر {مرووبه خوا ی له سه ربّه} وابوو، له
دوای نه لّاهو نه کبه ری نو یژ دابه ستن، له پیش خو یندنی فاتح ادا
ئیس تیکی ده کر، گوتم: نه ی پیغه مبه ری خوا! به باوک و دایکه مه وه
به قوربان تبم له م ئیسته دا چی ده خو ینی به نه ینی؟ فه رمووی: ده لّیم:-
(اللهم باعد بینی و بین خطایای کما باعدت بین المشرق والمغرب،
اللهم نقنی من خطایای کما نقنی الثوب الابيض من الدنس، اللهم

^(۱) زوربه ی ئه م ویردو نزایانه ی ناو نو یژم له به رگی یه که می تاجول ئو صولدا کردوه
به کوردی، نه گه ر ئه و ترجمانه ره ژۆی له ره ژان لی ره یش بنوسرین کارنکی پیۆزه.

اغسلنی من خطایای بالثلج والماء والبرد) (شهیخان/د/ن) عومهریش
(رمزاه خواہ لیبہ) دہفہرموی: یاسای پیغہمبہر (مروودہ خواہ لہسہربہ) وابوو لہپاش
ئہللاہو ئہکبہری نوپژدابہستن دہیفہرموو: (سبحانک اللہم وبحمدک
وتبارک اسمک وتعالی جدک ولا الہ غیرک) (موسلیم و دارہ قوطنی
گیراویانہتہوہ).

چوارہم: لہ ہہیئاتی نوپژ - ئہعوذوبیللا کردنہ، چونکہ خوا
دہفہرموی: {فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ -
سورة النحل - ۹۸/۱۶} واتہ: کاتی دہست ئہکہیت بہ قورئانخویندن
بلی: (اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم - پہنا دہگرم بہ خودا لہ
شہری شہیتانی دوور لہ رەحمەت).

جوبہیری کوری موطعیم دہفہرموی: حەزرت (مروودہ خواہ لہسہربہ) کہ
دہستی دہکرد بہ نوپژ لہ سہرہتاوہ سی جار دہیفہرموو: (اللہ اکبر
کبیرا والحمد للہ کثیرا وسبحان اللہ بکیرہ واصیلا) ئہوجا دہیشی
فہرموو: (اللہم انی اعوذ بک من الشیطان الرجیم من ہمزہ ونفخہ
ونفثہ) ئہی خواہ! پانادہگرم بہتو لہ شہری شہیتانی بہشپراو لہ
رەحمەتی خودا، لہ خوئی، لہ دہست لیوہشانندی، لہ پسہپسی شیعر
گوتنی، لہ فہشہکردنی. شافیعی (رمزاه خواہ لیبہ) دہفہرموی:
اعوذوبیللاکردن بہ گشت گوٹہیی دہبی، کہ پہناگرتن بہ خودای تیابی.
باشتر ئہوہیہ کہ بلی: (اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم) نیبنو لونذیر
دہفہرموی: لہ پیغہمبہرہوہ ہاتووہ، کہ لہپیش قورئانخویندنا
دہیفہرموو: (اعوذ باللہ من الشیطان الرجیم) بو قورئانخویندنی

هموو رکاتی (اعوذ بالله) کردن سوننه‌ته، چونکه هموو دوو قورئانخویندن، به‌هوی چه‌مینه‌وهو شتی تره‌وه، له‌یه‌کتری داده‌برپن ولیک تهرازان (فصل) ده‌که‌ویته‌نوینان. گوتراویشه: که تایبه‌ته به رکاتی یه‌که‌مه‌وه.

پینجه‌م: به ده‌نگی به‌رزخویندن له شوینی خویداو به ده‌نگی نزم خویندن له شوینی خویدا، پيشنويز له‌م نويزانه‌دا قورئان به ده‌نگی به‌رز ده‌خوینن، له به‌یانی و هه‌ینی و هه‌ردوو جه‌زنه‌کان و ته‌راویح و وه‌تری ره‌مه‌زاندا، هه‌روا له رکاتی یه‌که‌م و دوو‌می شیوان و خه‌وتناندا، نه‌مه‌یش به‌کوی ده‌نگو به‌پئی یه‌کگرتن، نويزکهری ته‌نیایش له‌م نويزانه‌دا بوی هه‌یه به‌ده‌نگی به‌رز بخوینن، چونکه نه‌و وه‌ک پاشنويز فه‌رمانی پیکراوه به‌گوپراگرتن له پیژنويز، که‌واته وه‌زعی له وه‌زعی پيشنويز ده‌چن، که‌واته بۆ نه‌میش سوننه‌ته که به‌ده‌نگی به‌رز بخوینن.

به‌لام پاشنويز - واته: مه‌ئوموم - له نويزی ئاشکراو نه‌ینیدا هه‌ر به ده‌نگی نزم و به په‌نامه‌کی قورئان ده‌خوینن، چونکه نه‌م فه‌رمانی پیکراوه که گوی له قورئانخویندن پيشنويز رابگری.

سوننه‌ته بیسمیلايش له نويزی ئاشکرادا به ئاشکرا بخوینن، چونکه گیرانه‌وه‌یه‌کی دروست هه‌یه له عه‌لی و ئیبنو عه‌بباس و ئیبنو عومهر و نه‌بو هورهره‌و عایشه‌وه (ره‌زه‌خوايان لایه‌) ده‌ئ: پیغه‌مبه‌ر (مروه‌ه خواه له‌سهره‌) له نويزی حازردا بیسمیلاي به ده‌نگی به‌رز ده‌خویند، له موغنیدا ده‌فه‌رموی: له‌سه‌ر فه‌رمایشتی داره قوطنی فه‌رمووده‌یه‌کی ساخی دروست له نه‌سه‌وه هه‌یه ده‌فه‌رموی: نه‌نه‌س خوی بیسمیلاي به

دەنگى بەرز دەخویندو، دەیفەرموو: ھەتا بۆم بکرى له نوێژا چاو له پێغەمبەر دەکەم، واتە: نوێژەکەى دەکەم بە سەر مەشق بوو چوینى نوێژى خۆم (وەرگى).

ئەگەر کەسێ نوێژى فەوتای گێرپایەو، لەسەر ئەم یاسایە بە ئاشکرا یا بە پەنامەکی دەخوینى: ئەگەر فەوتای شەوى لەشەوا دەگێرپایەو ئەو بە ئاشکرا دەخوینى، ئەگەر نوێژى فەوتای رۆژى لە رۆژدا دەگێرپایەو بە پەنامەکی دەخوینى بەلام ئەگەر نوێژى چووى رۆژى لە شەوا دەگێرپایەو، یا بە پێچەوانەو، ئەو فەرمایشتى راستەر ئەو یە کە بایەخ و ئیعتبار بە کاتى گێرپایەو کەواتە: ئەگەر بە رۆژ نوێژى خەوتنانى گێرپایەو ئەو بە نەینى دەخوینى، ئەگەر بەشەو نوێژى نیوەرۆی گێرپایەو بە ئاشکرا دەخوینى.

شەشەم: سوننەتە ھەرکەسێ فاتیحای تەواوکرد بلى (نامین) خوشەو یست (دروودە خوا لەسەر بێ) دەفەر موی: کاتى پێشنوێژ دەلى: (غیر المغضوب علیهم ولا الضالین) ئیوش بلى: نامین، چونکە ھەرکەسێ بوى رى بکەوئ لەگەڵ فریشتەکانا نامین بکا، خودا لە گوناھى لەو دەپیشى دەبوورئ. (شەيخان). ھەم پێشنوێژو ھەم نوێژخوینى تەنیا، لە نوێژى ئاشکرا، دەنگى لى ھەلدەبرئ، لە فەرموودەدا دەفەر موی: یاسای پێغەمبەر (دروودە خوا لەسەر بێ) وا بوو، کاتى لە خویندنى فاتیحا دەبوو، بە دەنگى بەرز دەیفەرموو: نامین. (دارە قوطنى بە رشتەیکى جوان گێرپایەتەو، ئیبنو حەببان و حاکمیش بە دروستیان داناو، حاکم دەیشفەر موی: ئەم فەرموودە یە پلەى ساخى و دروستییەکەى بەپێى

مهرجی بوخاری و موسلیمه که بۆ فهرمووده‌ی راست و دروستیان داناوه). هه‌روا پاشنوێژیش به‌ ئاشکرا ده‌یئێ. شافعی له (الام‌دا، ده‌فه‌رموئ: موسلیمی کو‌ری خالید هه‌وائی پێماندا، له‌ ئیبنو جو‌رده‌یجه‌وه، له‌ عه‌طانه‌وه، عه‌طاء فه‌رمووی: به‌ گو‌یی خو‌م له‌م پێشه‌وا‌یانه‌م بیستووه، له‌ ئیبنو زوبه‌یرو له‌ وانه‌ی پاش نه‌و، که‌ پێشنوێژیان ده‌کرد، له‌ پاش خو‌یندنی فاتح‌ا ده‌یانفه‌رموو: ئامین، نه‌وانه‌یشی که‌ له‌ پشت‌یانه‌وه نوێژیان ده‌کرد ده‌یانفه‌رموو: ئامین، ته‌نانه‌ت مزگه‌وته‌که‌ ده‌نگی ده‌دا‌یه‌وه‌و گر‌مه‌ی ده‌هات! بوخاریش به‌ ته‌علیق له‌ ئیبنو زوبه‌ری‌ره‌وه نه‌مه‌ی باس ک‌رووه‌.

حه‌وته‌م: سونه‌ته نوێژخو‌ین له‌ پاش خو‌یندنی فاتح‌ه، له‌ نوێژی به‌یان‌ی و هه‌ینی و له‌رکاتی یه‌که‌م و دوو‌ه‌می هه‌موو نوێژیکی تر‌دا، جگه‌ له‌ نوێژی ته‌رم سوور‌ه‌تێ بخو‌ینێ، له‌ نوێژی ته‌رما له‌ پاش فاتح‌ا سوور‌مت نه‌خو‌ینێ، سه‌ربه‌لگه‌ی نه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ نه‌مه‌یه‌ که‌ نه‌بو فه‌تاده (ره‌زا خ‌واه‌ لێبێ) ده‌فه‌رموئ: پێغه‌مب‌هر (مه‌روه‌ه‌ خ‌واه‌ له‌ سه‌ربێ) ده‌ستووری وابوو له‌ ر‌کاتی یه‌که‌م و له‌ ر‌کاتی دوو‌ه‌می نوێژی نی‌وه‌ر‌پ‌ۆ‌دا سوور‌متی فاتح‌ا و سوور‌متیکی ت‌ری ده‌خو‌یند، نه‌و سوور‌ه‌ته‌ی که‌ له‌ ر‌کاتی یه‌که‌م ده‌یخو‌یند در‌ی‌ز‌تر بوو له‌و سوور‌ه‌ته‌ی که‌ له‌رکاتی دوو‌ما ده‌یخو‌یند، جار خ‌اره‌یش ده‌نگی نه‌وه‌نده به‌رز ده‌کر‌ده‌وه، که‌ ئایه‌ته‌که‌ ده‌بی‌ست‌را، له‌ نوێژی عه‌صریشا هه‌روای ده‌کرد، له‌ ر‌کاتی یه‌که‌می بایانی‌ش‌دا سوور‌ه‌تی در‌ی‌ز‌تر ده‌خو‌یند له‌ سوور‌متی ر‌کاتی دوو‌م (شه‌یخان) نه‌گه‌ر له‌ پاش فاتح‌ا هه‌ر جه‌ندی قور‌نان بخو‌ینێ ده‌بێ، با سوور‌متی ته‌واویش نه‌بێ یا سوور‌متی له‌ هه‌ردوو ر‌کاته‌که‌دا دوو‌باره‌ بکاته‌وه. لێر‌دا ئاوا نووس‌راوه‌:

(فَعَن قَتَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَيَمْنُ قَرَأَ سُورَةَ وَاحِدَةٍ فِي رَكْعَتَيْنِ أَوْ رَدَّدَ سُورَةَ فِي رَكْعَتَيْنِ: كُلُّ كِتَابِ اللَّهِ) نەمە تىكەل و پىكەلە، بەلام من چارم ناچارە كە بىبەمەوە سەرمەبەستى راستى، بۆيە ئاوا تەرجەمەى دەكەم. لە قەتادە پەرسىار كرا: ئەگەر كەس سۆزى سوورەتى دابەش بكا بەسەر دووركاتا، يا سوورەتى دووبارە بكاتەوە لە هەردوو ركاتەكەدا دەبى يانا؟ فەرمووى: دەبى، چونكە لە هەموو ئەم حالەتانەدا قورئانى خوێندووە كە نامەى خوايە^(۱).

عەبدوللای كۆرى سائىبىش {رەزاه خواە ايەن} فەرمووى: جارى پىغەمبەر {مەروومە خواە لەسەربە} لە مەككەى موكەرەمە نوێزى بەيانى بۆ دەكردين، لەپاش فاتىحاو، لە سەرەتای سوورەتى مۆمىنووونەو دەستى پىكرد، تا گەيشتە سەرباسى مۇوسا و ھاروون، ياخود گەيشتە سەرباسى ھەزەرتى عىسا، لەوێدا كۆكەيەك گرتى، ئىتر قورئان خوێندنەكەى بىرى و سوورەتەكەى تەواو نەكرد و چوو بۆ روکووع! (شەيخان).

پىاوێكى جۆھەينى، فەرمووى: گويم ئى بوو كە پىغەمبەر لە ھەردوو ركاتەكەى نوێزى بەيانىدا ھەر سوورەتى (اذا زلزلت الارض)ى خوێند، جا ئەوھيان نازانم كە ئايا پىغەمبەر {مەروومە خواە لەسەربە} لە بىرى چووبوو كە لە ركاتى يەكەميشا ھەر ئەم سوورەتى خوێندبوو، ياخود بە ئارمزوو ئاواى كرد، تا ئىمەيش جاروبار چا و لەو بكەين و ئاوا بكەين (ئەبو داوود بە رشتەيەكى دروست و دارە قطنى بە رشتەيەكى بەھيژ

(۱) تەماشای عمدة القارى و بەرگى شەشم لاپەرە (۴۲) بکە.

گهڙاويانه ته وه^(۱). رافيعي {رهزاه خواه لينب} دمه رموي: سوورم تي ته و او
باکور تيشي خيتره له پارچه يي له سوورم تي دريژ!

نم وه وي {رهزاه خواه لينب} دمه رموي: نم مه کاتي وايه که سوورمه
ته و او ه که و پارچه سوورمه که به قه د يه ک بن، به لام نه گهر پارچه ي
سوورم تي دريژ له سوورمه کورمه که دريژ تربو و نم وه خو يندن ي
پارچه که خيتره چونکه زورتر.

به لام واده خوازي که نم مه پيوه ندبي به مه وه: نم مه کاتي وايه که
پارچه ي سوورم تي دريژ سهرمتا و کوتايي و واتاي ته و او و روون بي دياره
له کاتي وادا که نم و باشتره له سوورم تي کور^(۲).

(۱) هر حمديسي ته حقيق بكم به پتي شرحي نم وه وي له سر صهحي موسليم و
عمده تولقاري له سر صهحي بوخاري و (كفاية الاختيار في حل غاية الاختصار) و
به پتي غايه تو له نمول له سر تاجول نوصول ته حقيقي ده كم، له سر نم وه ته حقيقه که
جيگمي متمانه يه، نه گهر له و اندا، نم دوزيم وه به پتي موغني موحتاج، نه گهر له و نسا
نم دوزيم وه، وه ك خوي ده يه يلم وه.

- وەرگير -

(۲) که واته: نو يژخوين نابي هر له خويم وه پارچه يي له سوورم تي بخويني، مه گهر
نم پارچه يي له لايمن پسپورانه سهرمتا و کوتايي دباري کرابن و برياريش دارابي که
له لايمن و اتايشم وه دانه پراوه له پيش و پاشي خوي. نم ديش پيوست ي به مه سيكي
سهراسم ري نايه ته کاني قورثانه، که تا نيس تا به شيويه کي سهر به خو، به پتي ناگاداري
من نه کراوه.

- وەرگير - ۱۹۹۵/۸/۳۰

حه زرهت خوئی (درووه خواه لهسه ربه) له نوپزی بهیانیداو له ههموو نوپزیکی تردا رکاتی بهکه می درپتر دهکردهوه له رکاتی دووهم، به تایبهتی له بهیانیدا زوتر درپزی دهکردهوه، چونکه خوا دمه رموی: {وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا} - سورة الإسراء - { ۷۸/۱۷ } (واته: وه نوپزی کاتی دمرکهوتنی سبهینیش بهجی بینه، چونکه به راستی نوپزی بهیانی فریشته پۆل پۆل دپنه دیاری). دیسان له بهر نهو هیش ههتا که می ژماره ی رکاتهکانی، به زوړی قورئان خویندن پرپرکړته وه، له بهر نهو هیش که له دواخه وه، مهردوم بهشی خویان هه ساونه ته وه، هیشتا نه پلکان به مشوورو هه ولی گوزمرانه وهو تیکه لی سه رقائی دنیا نه بوونه ته وه، که واته ههتا دلیان له خه یائی گوزمران خالییه با دمیکی خویش له گهل خودای خویندا، دوور له موزاحه مهی نه غیار، گه توگو بکه ن، له بهر نهو هیش که نوپزی بهیانی بناغه ی کاری نهو روژهیهو سه رتهایه تی شتیش هر له سه رته او ه به گرنگی بیگری چاکره، له بهر نه مانه ههموو، پیغه مبه ر (درووه خواه لهسه ربه) جاری واده بوو دهوری شهست نایهت ههتا سهت نایهتی له نوپزی بهیانیدا ده خویند، یا سوهرتی (ق) یا سوهرتی (روم) یا سوهرتی (اذا الشمس کورت) ی تیادا ده خویند، له سهفه ریشدا فهله قو ناسی ده خویند، جاری واده بوو که ژنی منال به بهر له ریزی جه ماعهتا له پشت هه زره ته وه نوپزی دهکرد، منداله که ی له دوره وه دهگریا، هه زرهت (درووه خواه لهسه ربه) هر که گوپی له گریانی مناله که ی ده بوو نوپزه که ی به کورتی نه انجام ددها، ره می به مندالگو به دایکه که ی دهکرد، نه بادا بهوئی درپز کردنه وهی نوپزه که وه تووشی سه خله تی ببن، له نوپزی بهیانی روژی هه یینیدا

سوورەتی (الم تنزیل) ی سەجدەو سوورەتی (هل اتی علی الانسان) ی دەخویند، ئەم دوو سوورەتە ی بە تەواوی دەخویند، لە حەزەرتەو وارید نەبوو کە پارچەیی لە سوورەتیکیان لەهەریەک لە رکاتەکانی نوێژی بەیانیدا بخوینن، کەواتە: ئەو وای بکا بە پیچەوانە ی رابەری ئەو زاتەو کار دەکا (مروودە خوا لەسەربە). ئەویش رینمای ی کە ئەم دوو سوورەتە بە تەواوی بخوینن پەندو جیکمەتەکە ی ئەمە یە: باسی سەرەتای بوونە وەرو سەرەنجای کاری ئەم بوونە وەرەو زیندوو بوونە وەو دروستکردنی ئادەم و چوونە بەهەشت و دۆزەخ و شتی تریشیان تیادایە، کە دەبن بەهۆی هۆشیاری نەتەو ی ئیسلام لە بارە ی رووداوەکانی رۆژی رەستاخیزەو، هەتا پەندو ئامۆژکارییان لی وەربگرن.

پیغەمبەر (مروودە خوا لەسەربە) جاری وادەبوو نوێژی نیومرۆی درێژ دەکردەو، جاری وادەبوو بە مام ناوەندی دەیکرد. ئەبو سەعید (رەزاه خوا لەسەربە) دەفەرمو ی: نوێژی نیومرۆ دادەبەسترا، زەلام بە پی دەچوو بۆ بەقیع، ئیشی خۆ ی لەو ی تەواو دەکردو دەگەراییەو بۆ مائەو و دەسنوێژی دەگرتو ئەوجا دەهات بۆ مزگەوت، لەگەڵ ئەویشا فریای رکاتی یەکەمی ئەو نوێژە لەپشت پیغەمبەرەو دەکەوت، چونکە ئەوئەو دە ی درێژ دەکردەو. (موسلیم) جاری وایش هەبوو (سبح اسم ربك الأعلى) ی تیادەخویند، یا (واللیل اذا یغشی) یا (والسماء ذات البروج) یا (والسماء والطارق).

عەصریشی ئاوی دەکرد: ئەگەر درێژی بکرایەتەو بەقەد نیو ی نوێژی نیومرۆی درێژ دەکردەو، ئەگەر کورتیشی بکرایەتەو بەقەد

نیومړۍ دېبوو، له حاله‌تی کورتی نیومړۍدا. له شیانیشا نه‌مه ریباری
 بوو: جاري قورناني زوری تیا‌ده‌خویند، جاري که‌م، چونکه سه‌لاوه: که
 جاري وابوو (نه‌عرف) ی تیا‌خویندوو، به‌لام دابه‌شی کردوو به‌سر
 رکاتی یه‌که‌م دوو‌میدا، ه‌ه‌روا (الطور) ی تیا‌خویندوو ه‌ه‌روا
 (المرسلات) و (سبح اسم ربك الاعلى) و (والتين والزيتون) و
 (فهلحق) و (ناس) خویندنی نه‌م سوورنه‌تانه له‌م نویژانه‌دا، له
 ه‌ه‌رمووده‌ی دروستی به‌ ناوبانگدا ه‌ه‌یه.

نویژي خه‌وتناني ئاوا ده‌کرد: خوئی (والتين والزيتون) ی تیا
 خویندوو، نه‌م سوورنه‌تانه‌شی بو موعاذ ده‌ست نیشان کردوو که له
 نویژي خه‌وتناندان بیا‌خوینی: (والشمس) و (سبح اسم ربك الاعلى) و
 (والليل اذا يغشى) و هاوچه‌شني نه‌مانه، نارازی بوو له‌وه که موعاذ
 سوورته‌ی (به‌قهره) ی له‌به‌ر نویژي خه‌وتناندان خویندبوو، جاري موعاذ
 له پشت پیغه‌مبه‌روه (مرووه‌خواه له‌سربه‌ن) نویژي خه‌وتنان به‌ جه‌ماعه‌ت
 ده‌کا، نه‌وجا ده‌چن بو ناو ه‌وزه‌که‌ی خوئی به‌ر نویژي خه‌وتنانيان
 بو ده‌کاو، سوورته‌ی به‌قهره‌ی تیا‌ده‌خوینی، پیاوئ له لای پیغه‌مبه‌ر
 (مرووه‌خواه له‌سربه‌ن) سکالای له ده‌ست نه‌م کاره‌ی موعاذ کرد، که نویژمه‌که‌ی
 زور دريژ کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ر (مرووه‌خواه له‌سربه‌ن): له موعاذ توورده‌به‌ی و پپی
 ده‌ه‌رموی: نه‌ی موعاذا مه‌به به‌ ئاژاوه به‌رپاکه‌ری ناو کو‌مه‌له‌ی
 نویژکه‌ره‌گان، نه‌وجا نه‌و سوورنه‌تانه‌ی بو ده‌ست نیشان ده‌کا که ناومان
 ه‌ینان، له نویژي ه‌ه‌ینیدا نه‌م سوورنه‌تانه‌ی به‌ ته‌واوی ده‌خویند: له
 رکاتی یه‌که‌مدا سوورته‌ی (الجمعه) یا (الأعلى) ی ده‌خویند، وه له رکاتی

دوووما سوورەتی (المنافقون) یا (الغاشیة)ی دەخویند (دروودی خواە لەسەربە) بهلام هەرگیز پیغەمبەر (دروودی خواە لەسەربە): شتی وای نەکردوووە که بچی کوتایی هەریەک لەم دوو سوورەتانە لە هەریەک لە دوورکاتەکی نوێژی هەینیدا بخوینن، کاری وا بۆچی دوورە لە ریگەیی راستی ئەوەوە (ئەمە نیوەی راستەو نیوەی هەڵەیه، کاری وا دوورە لە ریگەیی راستی پیغەمبەری رەهەبر؟ لە باسی هەینەتی حەوتەمی ئەم باسەدا که باسی ژمارە/ 62 وە، دانەر بۆ بەلگە لەسەر دروستبوونی بەشی لە سوورەتی یا چەند ئایەتی لە وەرەتی لە رگاتیکا، ئەنەرەکی قەتادەیی هینایەو، ئەم قەسەییە پیچەوانەیی ئەوەیە (وەرگیڕ) لە دوو جەژنەکەیشدا خۆشەویست (دروودی خواە لەسەربە) لە پاش فاتحیا لە رگاتی یەکەما سوورەتی (ق)ی بە تەواوی دەخویند، یا سوورەتی (سبح اسم)ی بە تەواوی دەخویند، لە رگاتی دووهمیشا یا سوورەتی (اقتربت)ی بە تەواوی دەخویند، یا سوورەتی (هل اتاک)ی بە تەواوی دەخویند، لەسەر ئەم ریبازە پیرۆزە بەردەوام بوو هەتا گەیشتەو بە دیداری یەزدانی مەزن.

چوار جینشینە هەقناسەکان و زانا پیشەواکانیش هەروایان دەکرد، (رەزای خوا لە هەموویان بە) پیغەمبەر (دروودی خواە لەسەربە) هیچ سوورەتیکی بە تاییبەتی بۆ هیچ نوێژی دیاری نەکردوو، جگە لەم سوورەتانەیی که ناومان هینان بۆ نوێژی هەینی و دوو جەژنەگەو بەیانی رۆژی هەینی. عەمری کۆری شوەیب لە باوکیەو لە باپیریەو (رەزای خواە لێبە) دەفەرموو: سوورەت بە سوورەتی ئەو بەشەیی قورئان که پێی دەگوترێ موفەصصەل، گەورەو گچکەیی، بە گوێی خۆم لە پیغەمبەر بیستوو، که بەر نوێژی پێدەکردن، لە نیژە فەرزهکاندا بۆ مەردوم. (ئەبو داوود).

له نویژی فهرزدا نه بیستراوهو ساخ نه بۆتهوه که پیڅه مبهه (مرووده خواو له سه ربه): خوی له یهک رکاتدا پتر له یهک سوورمتی خویندبی، به لام له نویژی سوننه تدا نه وهی کردووه (نه مه بونی نه وهی لیدی که شتی وا ناباشه، به لام نه مه ناباش نییه چونکه پیڅه مبهه (مرووده خواو له سه ربه) نه مهی ته قریر کردووه، به لکوو وده سپی نه و که سهیهی کردووه که نه مه یکردووه. ته باشای عومده تولقاری ب/ ۲۹/ ۱۶ بکه (ومرگیږ).

هه شته مو نویهم: (له ههیناتی نویژ) نه لآهو نه کبهه کردنه، له کاتی دانه وینه وهو سه ربه رزه وه کردنداو گوتنی (سمع الله لمن حمده) وده له کاتی سه ربه رزه وه کردندا له چه مینه وه، سه ربه لگهی — نه مهیش نه وهیه که نه بو هورهیره (ره زاه خواو لیبه) ده فهرموو: جاران پیڅه مبهه ریځ خوا (مرووده خواو له سه ربه) کاتی دهستی ده کرد به نویژ، ریځ راده وه ستاو به گوتنی (الله اکبر) نویژی داده به ست، کاتی کیش ده چوو بو چه مینه وه: (الله اکبر) ده کرد، کاتی له چه مینه وه پشته راست ده کرده وه دهی فهرموو: (سمع الله لمن حمده) نه و جا که داده به زی بو کورنووش دهی فهرموو: (الله اکبر) نه مهی له هه موو نویژ یکیدا ده کرد، هه روا له و کاته پشدا که دوو رکاتی ته و او ده کردو هه ل ده سایه وه بو رکاتی سیهم نه لآهو نه کبهه ده کرد. (بوخاری و موسلیم).

دهیهه: ویردو ته سبیحاتی ناو چه مینه وهو کورنووش. نه بو داوود نه م فهرموو دهیهی گیراویه ته وه: کاتی (فسبح باسم ربك العظيم) هاته خواره وه، خوشه ویست (مرووده خواو له سه ربه) فهرموو: بیکه نه به به زیکری ناو چه مینه وه تان، واته له ناو روکوو عدا بلین: (سبحان ربی

العظیم) کاتیکیش ئایهتی (سبح اسم ربك الاعلی) هاته خوارهوه،
خۆشهویست (دروود خواه لهسهرب) فهرمووی: بیکهه به ذیکری ناو
کورنووشتان، واته: لهناو سهجدهدا بلّین: (سبحان ربی الاعلی). وا
باشه که ئهم ویرده سّ جار بلّی: بهپیی ئهم فهرموودهیهی پیغهمبهه
(دروود خواه لهسهرب) که دهفهرموئ: ههر کهسّ له ئیوه لهناو چهمینهدا
سّ جار بلّی (سبحان ربی العظیم) ئهوه چهمینهدا کهی گوئنی سّ
جار لای کهمیی تهواوی چهمینهدا، ههر کهسهشتان لهناو کورنووشدا، سّ
جار بلّی: (سبحان ربی الاعلی) ئهوه کورنووشهکهی تهواوه، بهلام
گوئنی سّ جار لای کهمی تهواویی ویردی ناو سهجدیه. (تیرمیزی و
ئهبو داوود). ههر تهواوهکهی له نۆجارهوه دهست پیددهکا ههتا یازدهجار
خوینی.

ماومردی دهفهرموئ: ئهمه کاتی وایه که پیشنوئیزی. بهلام
نوئیز خوینی تهنیا بۆی ههیه چهنده خۆی ئارمزوو دهکا ویردو نزا به
دووو دریزی بخوینی، بهپیی فهرمایشتی پیغهمبهه (دروود خواه لهسهرب):
هیچ کاتی بهنده وهک کاتی ناو کورنووش له خواوه نزیك نابیتهدا،
کهواته: لهوکاتهدا دوعاو نزا زۆر بکهه، جیگهی خۆیهتی که
پارانهوهکهتان قهبوول بکری. (موسلیم و ئهبو داوود). پیشنوئیزیش ئهم
ماقهی بۆ ههبی. ههیه بهمههرجی پاشنوئیزهکانی رهزایان لهسهه
دریژکردنهوهکه ههبی. خۆشهویست خۆی (دروود خواه لهسهرب) لهناو
چهمینهدا کورنووشدا پارانهوهو نزاو ویردی زۆری دهخویند، ئهوهتا
حهزهرتی عائیشه (رهزاه خواه لیبه) دهفهرموئ: پیغهمبهه (دروود خواه لهسهرب):

له چه مینه وه کوپنووشدا زۆر دهیقه رموو: (سبحانک اللهم وبحمدک اللهم اغفر لی) (شه یخان و نه حمه دو که سانی تریش گپراویانه ته وه). دیسان له عانی شه وه (رهزای خواه لیبی): دهقه رموی: زۆر جار حه زهت (درووه خواه له سه ربی): له چه مینه وه کوپنووشدا دهیقه رموو: (سبح قدوس رب الملائکة والروح) (م/ د/ ن/). له ئیما می علیه وه (رهزای خواه لیبی): فه رموی: یاسای پیغه مبه ر (درووه خواه له سه ربی): وابوو له ناو چه مینه وه دا دهقه رموو: (اللهم لك رکعت وبک آمنت ولك اسملت، انت ربی، خضع سمعی وبصری ومخى وعظمی وعصبی وما استقلت به قدمی لله رب العالمین) (نه حمه دو موسلیم و نه بو داوودو که سانی تر). دیسان له وه وه (رهزای خواه لیبی): فه رموی: خوشه ویست (درووه خواه له سه ربی): زۆر جاران له کوپنووشدا دهیقه رموو: (اللهم لك سجدت وبک آمنت ولك اسملت، سجد وجهی للذى خلقه فصوره فأحسن صوره فشق سمعه وبصره فتبارک الله أحسن الخالقین) (م).

یازدهه هـ: هەردوو دەستی لەسەر هەردوو رانی دادەنێ، له دانیشتنی
تەحیاتییەکەم و تەحیاتیی دووهم، دەستی چەپی دڵگاتەوهو بەری
دەستی لەسەر رانی لەنزیکي سەر ئەژۆیهوه دادەنێ، دەستی راستیشی
لەسەر رانی راستی له نزیکي سەر ئەژۆیهوه دادەنێ، پەنجەکانی دەستی
راستی دەنووقینێ، تەنها پەنجەی شایەتمانی نەبێ، کە بەری دڵگاتەوه،
کاتی گەشتە (لا الله) بەرزى دڵگاتەوهو کەمى به کوورى بەرهو رووگە
بیگرئو ئیتر نەيجوو لینی، وه نیازی لهو جوولەیه ناماژە بێ بۆ یەکتایی
خوا هەتا گوشارو کردار له ددانان به یەکتایی خوادا يەك بگرن.

ئېينوعومەر {رەزاه خواھ لېيە} فەرمووی: پېغەمبەر {مروودە خواھ لەسەر بە} زۆر جار کە لە تەحیاتا دادەنیشت لەبێ راستی لەسەر رانی راستی دادەناو لەبێ چەبێ لەسەر رانی چەبێ دادەنا، پەنجە شایەتەمانی بەرە لا دەکردو لەکاتی گوتنی وشە {الا الله} ی ناو شایەتەماندا بەرزى دەکردهوو ئێتر چاوی تێ دەبری {ئەحمەدو موسلیم و نەسائی}.

دوازدەهەم: لە هەموو تەحیاتیکا کە سلاوی تیا دا نەدرێتەوه دانیشتن بە شیوهی {افتراش - پێراخستن} سوننەتە، کە بریتییە لەوه: پێی چەبێ رابخا لە ژێردا و لە سەری دابنیشی و پێی راستی بە پەنجەگانیەوه هەل بنی و رووی سەرە پەنجەگانی بکاتە رووگە، لە تەحیاتی دوايشندا لەسەر شیوهی {تورك - لاسمەنشین} دابنیشی، لاسمەنشینیش وەکوو پێراخستنە، بەلام لەمدا پێی چەبێ لە ژێر خۆیەوه دەر دەکا بۆ لای راستی، وە نەرمەى لاسمەتى دەنووسین بەزەویەکەوه.

نەم دوو شیوهیە لە صەحیحەیندا هەیە: لە گێرانهوێهکی بوخاریدا دەفەرموێ: ئەبو حومەیدی ساعیدی {رەزاه خواھ لېيە} بە چەن کەسێ لە یارانێ پېغەبەری فەرموو: من لە هەمووتان باشتر ئاگام لێیەتی کە پېغەمبەر {مروودە خواھ لەسەر بە} نوێزی چۆن بوو: سەرنجم دەدا کە ئەللاھو ئەکبەری دەکرد، هەردوو دەستی تا ئاستی هەردوو سەر شانەگانی هەل دەبری، کە روکووعیشی دەبرد هەر دوو دەستی لە هەردوو ئەزناوگانی خۆی گیر دەکرد، وەرێک پشتی خۆی دەچەماندەوه، پشت و ملی خۆی رێک لە یەک ئاست بەبێ کوورێ رادەگرت، کە سەریشی هەل دەبری لە چەمینەوه رێک هەل دەسایەوه و قنچ رادەووستایەوه، تایەک یەک

بېرېراگه كانى پىشتى دەچوونەو شويىنى خۇيان، كە كورنوووشىشى دەبرد
 ھەردو لەپى دەستى دادەنا لەسەر زەويپەكە، بەلام باسكى خۇيى
 رانەدەخست لەسەر زەويپەكەو كەمى باسكەكانى بەرزەگرت و نەشى
 دەنووساندن بە لاتەنىشتى خۇيەو، بەلكوو ھەر دووبالى خۇيى بلاو
 دەكردەو، وەسىنگى پەنجهكانى ھەردو پىي لەسەر زەوى دادەناو نووكى
 پەنجهكانى قاچى روويان دەكردە رووگە، لە تەحياتى يەكەميشدا لەسەر
 قاچى چەپى دادەنىشت و قاچى راستى ھەل دەنا، لە دواركاتيشدا پىي
 چەپى لەژىر خۇيەو رەت دەكردو لە ژىر پىي راستىو نووكەكەى
 دەردەكرد، وە پىي راستىشى ھەل دەناو لەسەر لارانى خۇي دەدەنىشت.
 (دانەر بەشى كۆتايى ئەم فەرموودەيەى نووسىبوو، مەن بە تەواوى
 نووسىم، چونكە دەپى بە بەلگەى رۆشن بو زۆر لە كردارەكانى نويز –
 وەرگير).

سيازدەھەم: نزاو پارانەو دى دانىشتنى نيوان ھەردو كورنوووش.
 پىغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) لە دانىشتنى نيوان كورنوووشەكاندا
 دەيفەرموو: (رب اغفر لى رب اغفر لى) (نەسانى و ئىبنو ماجە).

ئىبنو عەبباس (رەزە خواە فۇە و بابە) دەفەرموى: ياساى پىغەمبەر (مروودە
 خواە لەسەربە): وابوو، لە دانىشتنى نيوانى دوو كورنوووشەكاندا دەيفەرموو:
 (اللهم اغفر لى وارحمنى وعافنى واهدنى وارزقنى) (ئەبو داوود) لە
 گىرپانەو دەيەكى تىرمىذيدا: (واجبرنى) يە لە جياتى (عافنى).

چواردەھەم: دانىشتنى وچانە، كە بىرئىتيە لە دانىشتنىكى سووكەئە،
 لە پاش لىبوونەو لە كورنوووشى دوو دەمى ركاتى يەكەم، لە پاش

لیبونهوه له کورنووشی دووهمی رکاتی سیهم، چونکه پیڅه مېهر (دروېده خوا له سهرېښ) خوځی نهوهی کردووه، دوو گپړاونه ودهیش هه یه له نیمامی نه حمه دهوه، په کیکیان ناوا دهلی.

پازده ههم: نرازو پارانه وهی پاش ته حیاتی دواپی، عه بدوللای کوری مه سعود، گپړاویه ته وه، کاتی پیڅه مېهر (دروېده خوا له سهرېښ) ته حیاتی فیر کردوون، له کوټاییدا فهرموویه تی: ئینجا به ناروزووی خوځی بپاریته وه بو خوځی و هزی له چی بی له خودا داوای بکا (م).

عہلی (رهزاه خوا له لیښ) فهرمووی: یاسای پیڅه مېهر (دروېده خوا له سهرېښ):
وابوو له ته حیاتی له ناوہندی شایه تمانه ینان و سلاودانه ودها دهی فهرموو:
(اللهم اغفر لی ما قدمت وما اخرت وما اسررت وما اعلنت وما اسرفت
وما انت اعلم به منی انت المقدم وانت المؤخر لا اله الا انت)
(موسلیم).

عه بدوللای کوری عه مر (رهزاه خوا له لیښ) فهرمووی: نه بو به کری
صه دیق (رهزاه خوا له لیښ) فهرمووی به پیڅه مېهر (دروېده خوا له سهرېښ): نرایه کم
فیر بکه که له نویزه که ما بیکه م، فهرمووی: بللی: (اللهم انی ظلمت
نفسی ظلما کثیرا ولا یغفر الذنوب الا انت فاغفر لی مغفرة من عندک
وارحمنی، انک انت الغفور الرحیم) (شه یخان). نه بو هورده یره یش (رهزاه
خوا له لیښ) فهرمووی: یاسای پیڅه مېهر (دروېده خوا له سهرېښ): وابوو له نویژدا، له
کوټایی ته حیاتی پیښ سلاودا دهی فهرموو: (اللهم انی اعوذ بک من
عذاب القبر ومن عذاب النار ومن فتنة المحيا والممات ومن فتنة
المسیح الدجال) (م).

شانزدهم: سلاودانه‌وی دوومه، چونکه خووشه‌ویست (دروودخواه له‌سرب: به‌لای راست و به‌لای چپ‌ی خویدا سلاوی ده‌دایه‌وه (م).

۶۳) سوننه‌ته په‌یوه‌سته‌کانی نویژه فهرزه‌کان:

ئهو نویژه سووننه‌تانه‌ی که په‌یوه‌ستن به‌ فهرزه‌کانه‌وه نۆزده رکاتن! دوو رکات له پېش نویژی به‌یانیدا، چوار رکات له پېش نیومرؤدا، دوو رکات له پاشی، چوار رکات له پېش ئەصردا، دوو رکات له پېش شیواندا، دوو رکات له پاشی، سئ رکات له پاش خه‌وتنان، که ئاخ‌ر رکاتیان وەتربوو، سوننه‌ته دامه‌زراوه‌کانیان ده رکاتن، که بریتین له‌و سوننه‌ته په‌یوه‌ستانه که خووشه‌ویست (دروودخواه له‌سرب: سه‌رومپر کردوونی، که ئەمانه‌ن: دوو له پېش به‌یانیدا، دوو رکات له پېش نیومرؤدا، دوو رکات له پاشی، دوو رکات له پاش شیوان، دوو رکات له پاش خه‌وتنان، به‌لگه‌ی ئەمه‌پیش فهرمووده‌که‌یه که ئیبنو عومەر (ره‌زاه‌خواه له‌پ: دم‌فرموی: له خزمەت پیغه‌مبەر‌دا (دروودخواه له‌سرب: دوو رکات له پېش نیومرؤدا، دوو رکات له پاشیه‌وه، وو رکات له پاش شیوانه‌وه، دوو رکات له پاش خه‌وتنانه‌وه، نویژی سوننه‌تم کردووه، هه‌فصه‌ی خوش‌کیشم، که هاوسه‌ری پیغه‌مبەر بوو، قسه‌ی بۆ کردووم: که پیغه‌مبەر (دروودخواه له‌سرب: له پاش شه‌به‌ق دوو رکات نویژی سوننه‌تی سووکه‌له‌ی ده‌کرد. (شه‌یخان).

ئه‌وانه‌ی که دم‌فرموون چوار له پېش نیومرؤوه سوننه‌ته به‌لگه‌که‌یان ئەم فهرمووده‌یه: که بوخاری له عانیشه‌وه ده‌گی‌رپێته‌وه:

پیځه مېهر {مروود خواه له سره بڼه} چوار ركات نوږزی سوننه تی له پیش نوږزی نیومړۍ تهرک نه ده کړدا. نه وانه پیش که دمه رموون: چوار له پیش عه صرموه هه یه، به لگه یان هم فهرمووده یی تیر میږییه: عه لی {ره زاه خواه لیبڼه} فهرمووی: پیځه مېهر {مروود خواه له سره بڼه} له پیش عه صردا چوار ركات سوننه تی دمکړد، به یینی ده خستن، له گیرانه وده یه کا: رحمة تی خودا له و که سه بڼه که له پیش عه صردا چوار ركات سوننه ت ده کا. تیر میږی دمه رموی: فهرمووده یی جوانه، ئیبنو حه بانیش به فهرمووده یی کی دروستی داناوه. دوو ركات ه کی دوا خه وتنانیش ئیبنو عومهر حه دیسیکی گیراوه ته وه له باره یانه وه. دوو ركات ه کی پیش شیوانیش به پیی گیرانه وه ی بوخاری: له پیش نوږزی شیوانه وه نوږزی سوننه ت بکه ن. له پیش نوږزی شیوانه وه نوږزی سوننه ت بکه ن. له جاری سییه مدا فهرمووی: بؤ که سی نارمزو و بکا.

له موسلیمدا دمه رموی: نه نه سی کوړی مالیک {ره زاه خواه لیبڼه} فهرمووی: جاران که له مه دینه بووین، کاتی بانگدر بانگی شیوانی ددها، یاران په لاماری په نا کوڼه که کانی ناو مزگه وتیان ددها، هه تا فریابکه ون له پیش دابه ستنی جه ماعه تی شیواندا، سه رو دوو ركات سوننه ت خیرا بکه ن، ته نانه ت خه لکیکی نه وه نده زور خه ریکی کردنی نه وه دوو ركات سوننه ته بوون له و کاته دا، پایوی نه شارمزا که دهاته ژوورمه وه له و وایه که نه وه نوږزی شیوانه ده یکه ن!

٦٤) نوښتی سوننه تی زور سوننه ت:

سې جوړ نوښتی سوننه ت زور خيړن:

یه کهم: شهو نوښت.

دووم: نوښتی چيسته نگاو،

سپیهه: نوښتی ته راویج.

پيشه وایانی گهلی نیسلام به کوی دهنګ یه کیان گرتووه له سهر نه وه که شهو نوښت زور خیره، خوی مه زن دمفه رموی: {وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ - سورة الإسراء - ٧٩/١٧} واته: سهرم پای نوښت فهرز هګان به شهو واز له خهو بینه و خهو له خوت بزپینه، ههنلی شهو نوښت بکه و قورثانی تیابخوینه، دیسان خوی مه زن دمفه رموی: {كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ - سورة الذاریات - ١٧/٥١} واته: نهو ته هواکارانه رموشتیکی تری بهرزیان هه بوو نهو هبوو که به شهو سهر خه ویکیان دهسکانو نیت زور بهی شهو ههر سهرقالی نوښت بوون هه روا زاتی ههرمه زن دمفه رموی: {تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا - سورة السجدة - ١٦/٣٢} واته: به شهو دووره پاریزن له نوین و نووستن و ههر سهرگه می شهو نوښتو خوا به رستین و له خودا دهپارینه وه، لاله و پاله و سکالا له دمرګای په رومردګاری خو یانا دهکن، هم له ترسی سزاو تولهی سهختی و هم به هیوای ریژنه ی رحمه تی) له پيشدا شهو نوښت فهرز بوو، له دوايیدا نهو برپاره لابرا.

له فهرمووده‌یشدا ده‌فهرموی: چه‌زرت (دروود خواه له‌سهریځ) ده‌فهرموی: خوو بگرن به‌شهو نوپژده‌وو بیکهن به‌پیشه‌ی ههمیشه‌تان، چونکه شهو نوپژ هر له‌ میژده‌و پیشه‌ی پیاوچاکان بووه، سهره‌پای نه‌وه‌یش ده‌بی به‌هو‌ی نزیک‌بوونه‌وه له‌ خواوه، وه‌ ده‌بی به‌ که‌فارته‌ی خراپه‌و هه‌روه‌ها له‌ گونا‌هیش ده‌تان گیر‌پته‌وه! (له‌ گیر‌انه‌وه‌یه‌کی تاجول نوصول‌دا: دمردیش له‌ له‌ش دمرده‌کا – و‌مرگیر).

(حاکم گیر‌اویه‌ته‌وو فهرموویه‌تی: نه‌م فهرمووده‌یه‌ی دروستو ساخه، چونکه به‌پیی مه‌رجی نیمامی بوخارییه‌ که‌ بۆ فهرمووده‌ی دروست (چه‌دیتی سه‌حیح) دایناوه. له‌ لایه‌کی تریشه‌وه له‌ فهرمووده‌دا هه‌یه‌ ده‌فهرموی: (دروود خواه له‌سهریځ) هر که‌سی هه‌ر شه‌وی سه‌ت نایه‌ت له‌شه‌و نوپژدا بخوینی، له‌ناو تو‌ماری ده‌سته‌ی بی‌ ناگایاندا، له‌و شه‌وه‌دا ناوی نانوسری، هه‌ر که‌سی‌کیش هه‌ر شه‌وی له‌ شه‌و نوپژدا دووسه‌د نایه‌ت بخوینی ناوی له‌ ده‌فته‌ری خواپه‌رسته‌ی بی‌ گه‌رده‌ کانا ده‌نوسری (حاکم گیر‌اویه‌ته‌وو فهرموویه‌تی: نه‌مه‌ به‌پیی مه‌رجی نیمامی موسلیم‌ه).

بزانه: که‌ ناوم‌راستی شه‌و باشت‌رین کاته‌ بۆ شه‌و نوپژ، چونکه کاتی له‌ خو‌شه‌ویست (دروود خواه له‌سهریځ) پرس‌یارکرا: له‌ دوا نوپژه‌ فهرزه‌کان کام نوپژی خیری زۆرت‌ره؟ فهرمووی: نوپژی ناو جه‌رگه‌ی شه‌و. چونکه له‌کاته‌دا جه‌نگه‌ی گه‌رمه‌ی خه‌وه، زۆربه‌ی خه‌لک له‌وکاته‌دا بی‌ ناگان، له‌وکاتی وایشدا خواپه‌رستی زۆر نه‌سته‌مه‌! به‌هه‌رحال نیوه‌ی دوا‌یی له‌ نیوه‌ی پێشوو باشته‌ بۆ شه‌ونوپژ، چونکه خوا ده‌فهرموی: {وَبِالْأَسْحَارِ

هُم يَسْتَغْفِرُونَ - سورة الذاريات - ١٨/٥١ { واته: له بهرمه ياندا به کوئی دل له خودای میهره بان ده پارتنه وه که له تاوانیان خوش بئ، به تایبه تی له تاوانی نه وه نه بادا له وه شه ودا دریغیيان کردبئ له ههقی جیبه جیکردنی به ندایه تیدا). دیسان له بهر نه وه پش چونکه خودای په رومردگار هه موو شه وئ له سییه کی کوتایی شه ودا ته شریفی داده به زئ بؤ ناسمانی یه که مو دمه رموئ: ئای بؤ به خته و مرئ بیت له م کاتی رحمه تبارانده لیم بپارتنه وه تا بجم به هاواریه وه، ئای بؤ که سی داوای به شی باشم لیبکا هه تا به شی بده م. ئای بؤ که سی داوای لیخو شبوونم لیبکا هه تا لیی خوش بم (ش/ د/ ت) ئه م دابه زینه دابه زینی نیشانه گانی ده سه لاتئ خواجه نه ک مه به ست لیئ نه وه بئ که زاتی خودا خوئ ذابیه زئ، هه تا که سی بلئ: ئه مه سه رده کی شی بؤ ئامیته بوون و تانه وهی دروستکه رو دروستکراو له ناو خو یانداو سه رده کی شی بؤ نه وه که بلین خوا له شو جهسته و نه ندای هه یه، که به مه له زار وهی هه ندئ گورو هدا مگو ترئ (حلول) و (تجسیم) چونکه خوا له باره ی بیچوونی خو یه وه دمه رموئ: { لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ - سورة الشوری - ١١/٤٢ } (واته: له وینه ی زاتی خوا هیچ شئی نه).

ناباشه که سی شه و سه راسه ر هه ر شه و نو یژیکا، چونکه به پپی فه رمو وده شتی وازیان ده دا له له شو ته ندروستی. که سی خو و بگری به شه و نو یژه وه له پاشا وازی لیبینی شتی و ناباشه، چونکه پیغه مبه ر (درو وده خوا له سه ربئ) به عه بدوللای کوری عه مری کوری عاصی فه رموو: نه ی عه بدوللا! وه ک فیساره که س مه به که جاران شه و نو یژئ ده کرد، که چی ئیستا نایکا (ش).

به لگه ی نه وه دیش که نو یژی چی شته نگاو زور سوننه ته نه م
 نایه ته یه: {يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ - سورة ص - ۱۸/} واته:
 ئیمه که په رومردگاری نه م بوونه و مړه یی کیوه کانمان رام کړد بوو که
 له گهل داوود پیغه مبه ردا سهر له ئیواری و سهر له به یانی ته سببجات بو
 خدا بکه ن).

ئیبنو عه بباس (ره زاه خوا له خوا واته: عه بباسه باوکه) دغه رموی: مه به ست
 له (الاشراق) له م نایه ته دا نو یژی چی شته نگاو. له صه حیحه یندا له
 نه بو زمره وه (ره زاه خواه ایبه): دغه رموی: دوستی ئازیزم پیغه مبه ری
 خوشه ویست (مرووده خواه له سهر به): نه م سئ ئاموژگاریه ی کړد ووم: که هه موو
 مانگئ سئ روژ به روژوو به م، وه هه موو روژئ دوو رگات چی شته
 نو یژ بکه، وه هه موو شهوئ له پیش خه وتندا نو یژی وهر بکه م^(۱)

بوخاری (ره زاه خواه ایبه): نه مه ی پتر کړد وه: به پشستی خوا هه تا مردن
 نه م سئ ئاموژگاریه پشست گوئ ناخه م^(۲).

^(۱) به پتی ئاگاداری من نه م فرموده یه له صه حیحه یندا نه بو هوریره دهیگریتموه
 نموه ک نه بو زه ر، له موسلیمدا نه بو دهر دایش نه مه دهیگریتموه، به زه یسم (نه بو زه ر) یا
 هه لمی چاپ یا ته حریفی نه بو دهر دایه، یا شتیکی تری ئاویه، به هه ر حال له بهر نه مه ی
 إحاط و ئاگاداری بوون له هه موو گیرانه وه شیهه کانی فرموده له صه حیحه یندا
 شتیکی هه روا ئاسن نیه له بهر نه مه به م ئاگاداریه نیکی تفام کړد.

^(۲) روونکړد نه مه یی: نه م فرموده یه بوخاری و موسلیم ربوایه تیان کړد وه له نه بو
 هوریره وه، له سهر نه م شیهه یی ئیره، موسلیم له نه بو دهر دایشه وه ربوایه تی کړد وه،

لای که می نویژی چیشته نگاو دوورکاته، لای زۆره کهی دوازده رکاته، چونکه خوشه ویست (درویه خواه لسه ربنا) به ئه بو زهر دهفرموی: ئه گهر دوانزه رکات نویژی چیشته نگاو بکهی خودا له بهههشتا کۆشکیکت بو دروست دهکا. (بهیههقی دهیگیرپتهوه به لام به لاوازی داناوه). نیمای نهوهوی دهفرموی: لای زۆره کهی ههشت رکاته، زوربهی زاناکانیش ههروا دهفرموون، له حه دیسه کهی شهیخه پینشا که له ئوموو هانیئه وهیه دهفرموی: رۆژی ئازادکردنی شاری مهککه، پیغه مبهه (درویه خواه لسه ربنا) ههشت رکات نویژی سوننهتی چیشته نگاوی کرد، له ههموو دوو رکاتیکا سلاوی ده دایه وه.

کاتی دهستپیکرانی له وحه وهیه که خۆر به قهه رمی بهرزوه دهی، وه ههتا (استواء) واته: گهیشتنی خۆر به ناوهراستی ناسمان.

به لگهی نهوهیش که نویژی تهراویح زۆر سوننهته، ئه مهیه: یهگرتنی زانایانی نهتهوهی ئیسلام له سهه ئهه بریاره، چهن کهسی ئهه قسهیه دهکهن که ئیجماع ههیه له سهه ئهوه، له سهحیحه یینیشدا دهفرموی: کهسی شهو نویژی رهههزان بکا (واته تهراویح) به ئیمان و بناوه رهوه، ساخ له بهه رهزای خودا، خودا له گوناوهکانی لهوهو پیتی خوش دهی. عانیشه (رههه خواه لسه ربنا) فهرمووی: شهوی له شهوهکانی رهههزان حه زههت (درویه خواه لسه ربنا) له ناو جهه رگهی شهودا له مال دهرچوو،

نمائی له ئه بو زهه وه، تهماشای عمده القاری بهرگی حهههه لایهه ۲۴۳ بکه. له (کفایه الاخیار) یشدا، ههه دهفرموی: وفي الصحيح عن أبي هريرة (ض) قال: (أوصاني خليلي بثلاث) الحدیث.

روښت بۇ مزگهوت و لهوئ دهمستی کرد بهشهو نوښر، وه چهند پياوئ له ياران له پشتيه وه نيقتيدايان پښی کوردو دهستيان کرد به تهر اوځکردن لهگه ليدا، جا کاتي روژبووه، خه لکه که نه م باسه يان گيراپيه وه هه واله که بلاو بووه، جا له شهوی دوو م خه لکيکی زورتر گرده وه بوون و پيغه مبه ر (درويه خواه له سه ربه): ديسان بهر نوښری تهر اوځی بۇ کردنه وه، وه بۇ سبه يني نه م باسه ته واو بلاو وه بوو، جا بۇ شهوی سييه م خه لکيکی زور زور له مزگهوت گرده وه بوون و ديسان وه شهو نوښريان به جه ماعت له پشت پيغه مبه ر وه کردنه وه، جا له شهوی چواره م هاوړپيانی هه زرت: (درويه خواه له سه ربه: پيغه مبه ر و رها ز خواه له وان به): نه وه نده کوڅو بوو ونه وه مزگهوت نه يد مگرت، به لام پيغه مبه ر (درويه خواه له سه ربه): له م شهو دا نه هات بۇ ناويان، بۇ شهو نوښری تهر اوځ، جا سبه يني که ته شريفي چوو بۇ ناويان و نوښری سبه يني بۇ کردن، رووی تيکردن و شايه تمانی هينا و فهرمووی (درويه خواه له سه ربه): من نه مشه و ناگادار بووم له هاتنی ئيوه بۇ مزگهوت و ناگام له حالتان بوو، به لام بويه نه هاتم بۇ لاتان مه بادا نه م تهر اوځه فهرز بکری له سه رتان، وه ئيوه يش بوټان نه کری ئيتر هه تا هه زرت (درويه خواه له سه ربه): کوچی دوايیکرد شهو نوښری ره مه زان هه ر له سه ر نه م شهويه بوو (ش/د).

ئيتر نه م سوننه ته له سه ر نه م شيويه به رده وام بوو له سه رده می پيغه مبه ر خوئی و نه بو به کرو سه رده تاي جي نيشيني عومهر دا، هه تا شهوئ عومهر ته ماشای کرد مه رده مکه، يه که يه که و دوو که س دوو که س و سئ که س، سي که س خه ريکن نوښری تهر اوځ ده کن. جا هه موويانی کرد به يه ک کو مه ل و نوبه ييه ی کوړی که عبي کرد به

پیشنوږښيان و نهوه برپاريانداو بهوو به يه ککرتن، عومهر بؤيه نه مهی کرد چونکه تازه مه ترسی نهوه نه مابوو که تهراوېح فهرزبې له سره بیست رکاتی برپاردا بؤيان، هاورپيانېش له سره موسولمانان، چونکه له پاش پیغمبر (دروېده خواه له سره) نهوهی خوۍ فهرز نه بووې له ژيانی نهودا به هیچ فهرز نابې. تهراوېح بؤ پياوان و ژنان وهک يهک سوننه ته. عهرفه جه (ره زاه خواه ايښ) دمه موۍ، نیمامی عهلی (ره زاه خواه ايښ) موسولمانه کانی هان ددها له سره تهراوېحی رده مزان. پياوېکی دانابوو پیشنوږښی تهراوېحی بؤ پياوان ده کرد، پياوېکیشی دانابوو پیشنوږښی بؤ ژنان ده کرد، من خوۍ پیشنوږښی تهراوېحی ژنان بووم. کاتی نوږښی تهراوېح ده ست پیدهکا له پاشکردنی نوږښی خهوتنانه وه، به لام له پیشکردنی وه تر دا، وه هه تا به ره به یان ده مینی^(۱) باشر وایه تهراوېح

(۱) به قسمی نه محمد عاشور، نهک به پیتی کتبه گوره کانی شمع، نوږښی تهراوېح به هشت رکات خیری زوړ تره، به لام وهک له شریعتی نیسلامدا ده فرموۍ: (نه صلی نوږښی تهراوېح و جماعت کردن له هشت رکاتیا سوننه تی پیغمبره، وه له دوانزه رکاته کدیا نیجماعی بی دهنگی نه صاحبو باقی موسولمانی له سره دامه زاره، نه مهی کومتان له (فتح الباری) شرحی (بخاری) و له (تحفه) و (شیروانی) و حاشیمی (جمل) دا نووسراوه (شریعتی نیسلام بدرگی یه کم لا پره (۱۷۸) چاپی یه کم.

له راستیدا نه م جوړه کسانه کی په دیدا بون، که به بی پدروا، به بی به لگه یه کی له بار، موخاله فی رای دامه زرای مذهبی خو یان ده کم، گوايه ده یان موۍ هه موو شتی بیه نه وه سر حالی سهرده می پیغمبر خوۍ، بدرستی نه م جوړه کسانه به ره به ره مذهبه کان تیک ده دن و موسولمانان به ره بیتمه بهی ده بن، نهوه ش سهره تایه بؤ

به هشت ركات بكرئ، له مه‌دا پيغه‌مبه‌ر بكرئ به سه‌رمه‌شق، ئيبنو خوزيمه‌و ئيبنو حبان له (صه‌حيحه) گاني خوياندا ده‌گيرنه‌وه له جابره‌وه، ده‌فه‌رموئ: پيغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) هه‌شت ركات ته‌راويح و ركاتي وه‌تری بۆ كردين، له شه‌وي نايينده‌دا چاو نه‌واپيان كرد، به‌لام پيغه‌مبه‌ر نه‌چوو بۆ مزگه‌وت. نه‌بو يه‌علاو طه‌به‌راني به رسته‌يه‌كي جوان هه‌ديس ده‌گيرنه‌وه ده‌فه‌رموئ: ئوبه‌يي كورپ كه‌عب هات بۆ خزمه‌تي پيغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) فه‌رمووي: ئه‌ي پيغه‌مبه‌ري خوا! ئه‌م شه‌و شت له من روويدا، فه‌رمووي: چي روويدا ئه‌ي ئوبه‌ي؟ فه‌رمووي: چهن ژني له ماله‌وه‌م گوتيان: ئيمه ئه‌م شه‌و قورئان ناخوينين له حياتي ئه‌وه نويزي ته‌راويح له پشت تۆوه ده‌كه‌ين، منيش هه‌شت ركات نويزي ته‌راويح بۆ كردن له‌گه‌ل وه‌تردا. پيغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) هيچي نه‌فه‌رموو، واتاي وايه هه‌شت ركات ته‌راويح سونه‌تيكه كه ره‌زاي پيغه‌مبه‌ري له‌سه‌ره. عانيشه‌يش (مه‌زاه‌خواه له‌يه‌) ده‌فه‌رموئ: پيغه‌مبه‌ر نه له ره‌مه‌زان و له غه‌يري ره‌مه‌زانا له يازده ركات زياتر نه‌ده‌كرد.

سه‌بارمه‌ت به قورئانخويندني ناو ته‌راويح شتيكي ديارى كراو نه‌هاتوو، به‌لام مامناوه‌ندي و ميان‌چه‌وي له خويندني قورئاني ناو ته‌راويحدا په‌سه‌نده، نابئ شتي وا دوورو دريژ بخوينئ كه له شاني

تيكداني شه‌ريعت به گشتي بۆ دروستي ئه‌م قسه‌يه ته‌ماشاي (كفاية‌الاخبار) ص ٥٤ - قم / ئيران بكه، كه چونيئي اجماع له سه‌ريست ركات روون ده‌كاتمه‌وه.

- وه‌رگير -

نویژکه ره‌کان گرانې، به تایبته‌تی له وهرزه شهو کورته‌کاندا، مه‌گهر
خوځیان به دریځه‌پیدان قاییل بن شهو فهدی نیه، له فهرمووده‌یه‌کا
شهو زمر {ره‌زاه‌خواه‌لیږه} ده‌فهرموئ: له شهوی بیستو هه‌وتدا هه‌زرت
{هروده‌خواه‌له‌سهره} خیزان و ژنه‌کانی خوئی و خه‌لکی تری گردکرده‌وه له
مزگه‌وتو ههر ته‌راویچی بوکردين، هه‌تا مه‌ترسی شه‌وه‌مان لی نیشیت که
فریای فه‌لاح {ریگه‌ی رزگاری} نه‌که‌ین، قسه‌بهر {راوی} ده‌لئ: گوتم
مه‌به‌ست له فه‌لاح {که به‌مانا ریگه‌ی رزگاریه} چیه؟ گوتم: مه‌به‌ست
پارشيوه. {د/ت/ن - س/س - ودرگړې} واباشه له ته‌راویچی مانگه‌که‌دا
خه‌تمه‌یی ته‌واو بکات هه‌تا خه‌لکه‌که‌گوځیان له هه‌موو هورئان بی له‌وه
مانگه‌دا، شه‌وه‌ خیریکی زور گه‌وره‌یه، به‌لام له خه‌تمه‌یی پتر نه‌بی،
مه‌بادا نویژ خوځنه‌کان تووشی سه‌خه‌تی ببڼ.

٦٥) گوته‌کانی دوا نویژه‌کان:

١) سوننه‌ته بو نویژ خوځڼ: له پاش سلاودانه‌وه ده‌ست به‌یڼئ
به‌سهر ته‌ویلېداو شه‌وجا بلئ {اشهد ان لا اله الا الله الرحمن الرحيم:
اللهم اذهب عني الهم والحزن}، یا ده‌ست بیڼئ به‌سهر سهریداو بلئ:
{لا اله الا الله الرحمن الرحيم: اللهم اذهب عني الهم والحزن}، شه‌وه
نزایه گهرچی له ریگه‌یه‌کی لاوازه‌وه دامه‌زراوه، به‌لام یاسایه‌کی ئوصولی
هه‌یه ده‌لئ: له بابته‌تی کردموه باشه‌کانا کار به فهرمووده‌ی لاوازیس
ده‌کړئ.

(۲) ئینجا سى جار بلى: (استغفر الله) داواى ليخوشبوون له خوا دهكهم. له دوا نهوه بلى (اللهم انت السلام ومنك السلام تباركت يا ذا الجلال والاكرام).. (رواه الجماعة الا البخارى).

(۳) ئینجا بلى: (اللهم اعنى على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك) چونكه خوښهويست (مرووده خواه لهسه ربه) به موعاډى فهرموو: نهى موعاډا ناموژگار يهكت دهكهم: له دوا هه موو نويزى بلى: (اللهم اعنى على ذكرك) هه تا دوايى فهرمووده كه (نهبو داوود، نه سائى، ئيبنو خوزيمه، حاكم) حاكم به فهرمووده يهكى دروستى داناوه.

(۴) نهوجا بلى: (لا اله الا الله وحده لا شريك له، له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، اللهم لا مانع لما اعطيت ولا معطي لما منعت ولا ينفع ذا الجد منك الجد) چونكه موغه پرهى كورى شوعبه دهگيرپته وه كه پيغه مبه ر (مرووده خواه لهسه ربه) له پاش گشت نويزى كه فهرزه وه ده پفه رموو: (لا اله الا الله وحده لا شريك له.. تاد (شه يخان).

(۵) ئینجا موعه وويژه كان بخوينى:، كه بريتين له سوور هتى (قل هو الله احد) و: (قل اعوذ برب الفلق) و (قل اعوذ برب الناس) چونكه عوقبهى كورى عامير ده فهرموئ: پيغه مبه ر (مرووده خواه لهسه ربه) فهرمانى به من فهرموو كه له دوا هه موو نويزى دوو (قل اعوذ) و وه كه بخوينم. گفته ي نه حمه دو نهبو داوود لهم فهرمووده يه دا له حياتى (دوو - قل اعوذ) و وه كه ناوايه: (قل اعوذو وه كان). (نه حمه د/ نهبو داوود/ تيرميدى/ نه سائى).

(٦) وه بۆي ههيه نايه ته لكورسيش بخوينى، چونكه دمفهرموى
(درووده خوايه له سه ربنا): ههر كه سى له دوا هه موو نويزيكي فهرزه وه
نايه ته لكورسى بخوينى، ههر له گهه ل مرد يه كسهر ده چي ته به هه شتا.
(نه ساني / نيينو چه بان).

(٧) نه و جا سى و سى (سبحان الله) و سى و سى (الحمد لله) و سى و
سى (الله اكبر) بكاو له ته و او ي سه ددا بلئ: (لا اله الا الله وحده لا
شريك له له الملك وله الحمد وهو على كل شىء قدير) چونكه
دمفهرموى: (درووده خوايه له سه ربنا): هه كه سى له دوا هه موو نويزى سى و سى
جار (سبحان الله) بكاو سى و سى جار (الحمد لله) بكاو سى و سى جار
(الله اكبر) بكا كه ئه مه هه مووى ده كاته نه وه دو نو جار وه له سه رى
جارى سه ده مه ما بلئ: (لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله
الحمد وهو على كل شىء قدير)، ههر كه سى له پاش هه موو نويزى
ئاوا بكا خوا له هه موو تاوانه كانى خو ش ده بى، ههر چه ند تاوانه كانى
وهك كه فى ده رپايش زور بن. (ش / د). يا ده جار بلئ: (سبحان الله) و
ده جار بلئ: (الحمد لله) و ده جار بلئ (الله اكبر) چونكه خو شه ويست
(درووده خوايه له سه ربنا) دمفهرموى: دوو خووى جوان هه ن، ههر كه سى
سه ره و كارپيان بكا ده يبه نه به هه شت، نه وه دووه گه رچى ناسان به لام كه م
كه س ده يانكا، ياران (رهزاه خوايان لپيه) عه رزيان كرد: قوربان: نه وه دووه چى و
چين؟ فهرمووى: نه وه تا كه له دوا گشت نويزيكي فهرزه وه ده جار بلئى:
(الحمد لله) و ده جار بلئى (الله اكبر) ده جار بلئى (سبحان الله)
كاتيكي ش چويته سه ر نوينى نووستنه كه ت سه د (سبحانه الله) و (الله

اکبر) و (الحمد لله) بکه، ئەمەش دووسەدو پەنجایە بە زمان و دوو
هەزارو پینج سەدە بە تەرازوو قەپان، دەی کئ هەیه لە ئیوہ کە شەوو
رۆژی دوو هەزارو پینج سەد گوناہ بکات؟ یاران گوتیان: ئەی بۆ ئەوانە
کە کار بەم دوو خووە جوانە دەکەن کە من؟ فەرمووی: چونکە شەیتان
لە دوا نوێژ دئ بەلاتانەووە شتی تری بیخیرتان، لە کارو باری خۆتان
بیر دەخاتەووە، هەتا بەوانەووە خەریک بن و ئەم ویردەتان لە بیر بچیتەووە،
هەر و لە کاتی خەوتنیشدا دئ بەلاتانەووە دەتانخەوین و ناھیلئ ئەو
ویردە بخوین! (ئەبو داوود و تیرمیدز) تیرمیدز دەفەر موئ:
فەر موودە یەکی جوانی دروستە. سوننەتە کە لە دوا نوێژی بەیانی و لە دوا
نوێژی شیوان دەجار بئ: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك
وله الحمد بیده الخیر یحیی ویمیت وهو علی کل شیء قدير).
چونکە خۆشەویست (دروود، خوا، لە سەربە) دەفەر موئ: هەر کەسئ لە سەرجئ
نوێژە کە، پیش ئەوێ بەجئ بهیلئ و قاجە چاماوەکانی راست
بکاتەووە، لە دوا نوێژی شیوان و بەیانی دەجار بئ: (لا اله الا الله وحده
لا شریک له، له الملك وله الحمد، بیده الخیر، یحیی ویمیت، وهو
علی کل شیء قدير).

بە هەر جارە ی دە چاکە ی بۆ دەنوسرئ، وە دە خراپە ی لئ
دەسپیتەووە، وە دەپایەش پلە ی بەرز دەگریتەووە، سەرەرای ئەویش دەبن
بەقەلا بۆی لە هەموو ناخۆشییەک و دەبن بە سوپەرو پەنا لە شەیتانی
بەشپرو لە رحەمتی خوا، بە هیچ گوناھئ بە فەتارەت ناچئ مەگەر
بەفرەخوایی و هاوێلدانان بۆ خوا، یەکیکیش دەبئ لەو کەسانە ی کە

کردم و هیان زور باشه، کهس لهو باشتر نیه، مه گهر کهسی که لهو باشتر بلی. (ئه حمهد) تیرمیدیش گپراویه ته وه، به لام به بی رسته ی (بیده الخیر). هه روا سوننه ته که له دوانویژی به یانی ههوت جار بلی: (اللهم أجرنی من النار): ئه ی خودایه! په نام بده له دۆزه، وه له دوا شیوانیش ههوت جار بلی: (اللهم انی أسألك الجنة، اللهم أجرنی من النار): ئه ی خودایه! داوای چوونه ناو به هه شتت لئده گهم، ئه ی خودایه! په نام بده له ئاگری دۆزه. چونکه پیغه مبه ر (مروود خواجه لسه ربی) ده فهرموی: کاتی نوویژی به یانی ده که ی پیش ئه وه ی قسه ی دنیایی له گهل کهسی بکه ی ههوت جار بلی: (اللهم أجرنی من النار)، چونکه ئه گهر لهو رۆزه تا بمری خودای گه وره و مه زن پسه و ئه ی په نادانت له ئاگر بو دهنوسی، کاتی کیش نوویژی شیوان ده که ی، له پیش ئه وه دا که قسه ی دنیایی له گهل کهسی بکه ی، ههوت جار بلی: (اللهم انی أسألك الجنة، اللهم أجرنی من النار). چونکه ئه گهر لهو شه وه تا بمری خودای بالاده ست و خاوه ن شکو، پسه و ئه ی په نادانت له ئاگر بو دهنووسی (ئه حمهد/ ئه بو داوود).

ئه بو حاتم ده گپری ته وه: هه زره ت (مروود خواجه لسه ربی) یاسای وا بوو له پیش ئه وه دا جی نوویژه که ی به جی به یلی ده یفه رموو: (اللهم اصلح لی دینی الذی هو عصمة امری، واصلح لی دنیای الی جعلت فیها معاشی اللهم انی اعوذ برضاک من سخطک و اعوذ بعفوک نقمتک، و اعوذ بک منک، لا مانع لما أعطیت ولا معطى لما منعت ولا ینفع ذا الجد منك الجد).

۶۱) ژن له چەن شتىكا جيايه له پياو:

بۇ نوپۇزكەر لهكاتى چەمینه وهدا سوننه ته پشتى و ئهستوى له يهك
 ئاست رىك بگرئ و هەردوو لاقهكانى رىك راوہستينى، وەك سنجووق،
 چونكه خۆدەشەويست (دروودە خواە لەسەربە) بە شيوەيهكى رىكى وا پشت و
 ئهستوى له يهك ئاست رادەگرت، ئەگەر كەمى ئاو بکرايه ته سەر
 ناومپراستى گازمەرى پشتى ئاوەكە رىك له شويىنى خۆيدا رادەوہستا و
 بەهيچ لايەکا نەدەرژا. ئيمامى شافيعى (رەزاي خواە ليبنە) دەفەرموى: دەبى
 سەرى و مى و پشتى وەك دووخ له يهك ئاست بگرئ، نابى پشتى
 كوربكاتەوہ، هەر دوو لاقهكانى رىك راگرئ، نابى سەرى شۆربكاتەوہ،
 چونكه له فەرموودەدا شتى وا كە نوپۇزخوين سەرى شۆربكاتەوہ بە باش
 نەزانراوہ چووینراوہ بەلاکە لاكى سەرى گوپريژو لۆزەلوژى، لەژير
 بارى قورسدا!!

ئەم ئەندازەيه بۇ پياو ژن چونيەك سوننه ته، بەلام ژن لەم
 چەند شتەدا جيايه له پياو:

يهكەم: سوننه ته بۇ پياو هەردوو ئانىشكى له چەمینه وهدا كەمى
 دور بگرئ له لاتەنيشتەكانى، چونكه پيغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە)
 وايدەکرد، عائيشە (رەزاي خواە ليبنە) له حەديسيكا ئەوہى گپراوہتەوہ، بەلام
 سوننه ته بۇ ژن خۆى بنوسيئى بە يەكەوہ، چونكه بۇ ئەو واباشتر لەشى
 دادەپۆشرئ.

دووەم: سوننه ته بۇ پياو، له كورنوووشدا، هەردوو بەرى دەستەكانى
 لەسەر زەوى دابنئ و باسكەكانى رانەخا له سەرى و كەمى بەرز بيانگرئ و

نەشيان نووسىنى بە لاتەنىشتەكانىيەوۋە بەلكوو بلاويان بىكاتەوۋە، چونكى
لە فەرموودەدا دەفەرموئى: پېغەمبەر (ەرۋودى خواۋ لەسەربە) كە نوپۇزى دەكرىد،
لەناۋ كورنووشدا، ھەردوۋ بلى خۇي بلاۋ دەكرىدەوۋە، تەنانەت جارى بار
سپىدەى بىناخلى دەردەكەوت. (شەيخان) بەلام ژن واباشە لە كورنووشيدا
خۇي بنووسىنى بە يەكەوۋە، چونكى ئاۋا باشتر لەشى دادەپۇشرى.

سپىيەم: پىاو لە كورنووشدا سكى دووربگىرئ لە رانەكانى چونكى لە
دىسا دەفەرموئى: پېغەمبەر لەكاتى كورنووشدا وەھا ھەردوۋ بالى خۇي
بلاۋ دەكرىدەوۋە، كاروبەرخيان بە ژىردا رەت دەبوۋ بەلام بۇ ژن وا باشە
سكى بنووسىنى بە رانىيەوۋە خۇي كۆبكاتەوۋە، چونكى ئاۋا باشتر
جەستەى دەرناكەوئى.

چۈارەم: لە نوپۇزە ئاشكراكانا سوننەتە بۇ پىاو بە دەنگى بەرز
فاتىحاۋ قورئانى دۋا فاتىحا بخوئىنى، وەك لە پىشەوۋ روون كراۋەتەوۋە،
بەلام ئافرەت بە مەرجى ئەۋەى بۇ ھەيە كە پىاۋى بىيانى لەۋى نەبى،
لەم كاتەدا سوننەتە بۇ ئەۋىش بە دەنگى بەرز بخوئىنى، كاتى كە بەر
نوپۇزى بۇ ژنان بكا، يا كاتى كە خۇي بە تەنيا نوپۇز بكا، بەلام دەبى
بەقەد پىاو دەنگ ھەل نەبىرئ ھەركاتىكىش پىاۋى بىيانى ئامادەبوۋ بە
بەنامەكى بخوئىنى.

پىنچەم: پىاو كاتى لەناۋ نوپۇزدا، شتىكى نامۇ روويدا، وەك ئەۋە
ۋىستى پىشنوپۇزەكەى لە ھەلەيى ئاگادار بىكاتەوۋە، يا كوئىرئ لە
مەترسىيەك ھۇشيار بىكاتەوۋە، ئەۋە دەبى (سۈبجانەللا) بكا، بەلام ژن
دەبى جەپەلە لى بىدا، چونكى پېغەمبەر (ەرۋودى خواۋ لەسەربە) دەفەرموئى:

ھەرگەسنى لەناو نوپۇزدا شتىكى ئى روودا با سوبجانەللا بكا، چونكە كە سوبجانەللا دەكاتى دەگەن لە حالەكە، وەل چەپەلە لیدان لەناو نوپۇزدا، لەكاتى وادا، بۇ ژانە (شەيخان). ئەوئەندە ھەپە دەبى مەبەستى لە تەسبىحاتكردنەكە ھەم يادى خوداو ھەم ھۆشيار كوردنەوہبى، شیوہى چەپلەكەيش ئاواپە: ژنەكە ناولەپى دەستى راستى بكیش بە پشتى چەپیدا، ئەگەر چەپلە دووبارەبوۋە بەھۆى دووبارەبوونەوہى ھۆپەكەپەوہ قەيدى نپە، تەسبىحاتكردنیش ھەروا.

۶۷) شەرمگای پیاو ژن:

شەرمگای پیاو (ئازاد بى يا كۆپلەبى) ناوئەندى ناوك و ئەژنۇپەتى، چونكە خۆشەويست (مروودە خوا لەسەربە) دەفەرموئ: ھەرگاتى كەسنى لە ئیوہ كەنیزەككى ھەبوو، وە مارەيكرد لە كەسكى تر، وەك بەندەو رەنجبەرى خۆى، ئیتەر ئەو كەنیزەكە نابى تەماشای شەرمگای ئاگاھى بكا، چونكە دەبى بەژنى مېرددارو ئاگاھى لەم لایەنەوہ دادەنرى بە بېگانە، شەرمگایش ناوئەندى ئەژنۇو ناوكە (بەپەھقى). لە فەرموودەپەكى تردا حەزرىت (مروودە خوا لەسەربە) بە جەرھەد دەفەرموئ: رانت داپۆشە، چونكە ران شەرمگایە (تېرمىزى) لە فەرموودەپەكى تردا بە عەلى دەفەرموئ (مروودە خوا لەسەربە): نە رانى خۆت دەرىخەو نە تەماشای رانى كەسپش بكا، چ ھى زیندوو چ ھى مردوو (ئەبو داوود/ ئىبنو ماجە/ حاكم).

بزانە: گەرچى ناوك و ئەژنۇ بەشى نین لە شەرمگا، بەلام داپۆشینان پېويستە، چونكە ياساپەكى ئوصولى فېقە ھەپە دەفەرموئ:

هەرشتی پېویست (واجب) بهبی نهو تهواو نهبی نهو شته خوځشی پېویسته. شهرمگای ژنی نازاد، هه موو له شیهه تی جگه له دهمو چاوو ههردوو دمستی ههتا جمگه ی مووچ، مه بهست ناو نو یژو ته وافو نیحرام بهستنی کاتی حهجه، چونکه خوای گه وره دمفه رموی: { يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجَكُمْ وَبَنَاتِكُمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ } . هه ندی ده بیژن: روخسارو ههردوو دمست تا مووچ له هیج کاتیکا شهرمگانین، گهرچی ته ماشاگردنیان ناره وایه، چونکه خوای گه وره دمفه رموی: { وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا - سورة النور - ۳۱/۲۴ } . واته: ژنان خشل و هو ی ئارایش و شوینه کانیان له لهشیان دهر نه خه ن، مه گهر نه وه ی کهوا به دهره وه).

زانایانی ته فسیر و ئیبنو عه عباس و عائیشه (رهزاه خوا یاران ایبه) دمفه رموون: مه بهست له وه ی کهوا به دهره وه یه له م ئایه ته دا روخسارو هه ر دوو دهسته ههتا مووچ له بهر نه وه یش جار ی نه سمای کچی نه بو به گری سه دیق که ژنخوشکی پیغه مبه ربوو، جلیکی ته نک ی له بهر دا بوو، پیغه مبه ر (دروو ده خوا له سه ربه) که نه وه ی دی، پی فهر موو: نه ی نه سماء! هه ر کاتی ژن ره سید مبه وو، دروست نیه هیج کو یی دهر بکه هو ی ئیره و ئیره ی نه بی، حه زره ت (دروو ده خوا له سه ربه) ناماژه ی کرد بو روخساری و بو ههردوو دهستی.

به لām شهرمگای که نیزهك دوو فەرمايشتی له سهره:

یه کهم: کهرای دروستتره: ئهوهیه که وهك هی پیاو وایه، چونکه به یهگرتن (ئىجماع) سهری که نیزهك شهرمگا نیه، چونکه عومهر (رهزاه نوایه لیبه) که نیزهکیکی خیلێ ئه نهسی له سهر نهوه ته می کرد که سهری خوی داپۆشیبوو، وه پیی فهرموو: ئهوه دتهوئ لاسایی ژنه نازادهکان بکه یتهوه؟ جا له شوینئ سهری شهرمگا نه بی، که زۆربهی جوانی جهسته وا به سهرموه، دیاره شهرمگای وه کوو هی پیاوه، که بریتیه له ناوهندی ناووک و ئه ژنۆ وهك هی پیاو.

رای دووهم: ئهوه ئه نندازهیه، له لهشی که لهکاتی کارو فرمانکردندا دمرده کهوئ، که بریتین له سهر و مل و باسک و باریکهی لاق، شهرمگانین، چونکه ناچاره که دهریان بخا لهکاتی کارو ئیشا وه ئهسته مه که دایان بهوشن، به لām باقی مه ندهنی جهستهی شهرمگایه.

٦٨) ئهوه شتانهی نوێژ به تال ده که نهوه:

نوێژ به یازدهشت پووج ده بیته وه:

١) به قسهی قهستی ئاسایی نیوانی مهردوم، ئیتر په یوهندی به نوێژ وه هه بی یانه بی، چونکه له سه حیهیندا — که بوخاری و موسلیمن — دمه فرموئ: زهیدی کورێ ئه رقهم فهرمووی: ئیمه له پێشدا له ناو نوێژدا، قسه مان له گه ل یه کتردا ده کرد، هه تا ئه مه ئایه ته هاته خواره وه که دمه فرموئ: {رهزاه نوایه لیبه} {وَقَوْمُوا لِلّٰهِ قَانَتَيْنِ} — سورة البقرة — ٢٣٨/٢ {واته: له نوێژدا به سهر گزی و بهمل

که چی راوهستن و دهم به یادو زیکری خودابن و قسهی دنیایی مهکه‌ن.
 ئیتر هاتنی ئەم ئایه‌ته فهرمانمان بیکرا به خاموشی و قسه‌کردنمان
 لیقه‌دهغه کرا) هه‌روا له سه‌حیحه‌ین و شوینی تردا ده‌فه‌رموی: به
 راستی نوێژ خه‌ریکبوونی ده‌وی. موسلیمیش ده‌گی‌رپته‌وه: هه‌زره‌ت
 (درووده‌ی خوا‌ی له‌سه‌ربه‌ی) ده‌فه‌رموی: به راستی ئەم نوێژه به که‌لکی قسه‌ی دنیایی
 نایی، به‌لام ئەگه‌ر له‌ بیری نه‌بوو قسه‌ی کرد، یا له‌به‌ر ئەوه‌ی نو
 موسولمان بوو، تازه ئیسلام بوو بوو نه‌یده‌زانی قسه‌کردن له‌ناو نوێژدا
 نادرسته، یا به‌بی مه‌به‌ست قسه‌یی له‌ ده‌می دهرجوو، یا پیکه‌نین زۆری
 بۆ هینا، له‌م کاتانه‌دا نوێژه‌که‌ی پووچ نابیته‌وه، چونکه‌ بی سووچه،
 چونکه‌ پیغه‌مبه‌ریش (درووده‌ی خوا‌ی له‌سه‌ربه‌ی) ده‌فه‌رموی: خودا تۆله‌و سزای ئەم
 سی جۆره‌ گونا‌هه‌ی له‌سه‌ر ئومه‌تم هه‌لگرتووه:

یه‌که‌م: گونا‌هی که‌ خاوه‌نه‌که‌ی به‌هه‌له‌ بیکا،

دووه‌م: گونا‌هی خاوه‌نه‌که‌ی له‌ بیری نه‌بی.

سییه‌م: ئەه‌وش‌تانه‌ی به‌ زۆر پیا‌ن بکری. (طه‌به‌رانی له‌ ئلکه‌بیردا
 گی‌راویه‌ته‌وه). جاریکی‌ش مو‌عاوییه‌ی کوری هه‌که‌می ئەل - سولله‌می،
 له‌ناو نوێژدا بوو نوێژکه‌ری له‌ پالیا پژمی، نزی پژمینی بۆ کردو پی
 گوت: (رحمک الله) و له‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌یده‌زانی قسه‌ له‌ نوێژا نا‌ره‌وایه
 قسه‌ی کرد، به‌لام پیغه‌مبه‌ر (درووده‌ی خوا‌ی له‌سه‌ربه‌ی) لێی نه‌گرت و فه‌رمانی
 پینه‌کرد که‌ نوێژه‌که‌ی دووباره‌ بکاته‌وه. ئەگه‌ر کۆکه‌و پژمه‌ زۆری بۆ
 هینا، نوێژه‌که‌ی پووچ نابیته‌وه، با دوو پیتی‌شی لێ دروست ببی، وه‌ک
 ئەوه‌ به‌ده‌م کۆکه‌وه‌ بلێ: ئح، چونکه‌ زۆری بۆ هاتووه، سووچی ئەو نیه،

ئەگەر نوپۇزكەر نەيدەتوانى بەبى كۆكىن روكنىكى قەولى بخوينى ئەوۋە قەيناكا بىكۆكى.

بەلام مافى ئەوۋى نىيە كە بۇ دەنگ بەرزگردنەوۋە بەئاشكرا خويندن بىكۆكى، چونكە ئەوۋە سۈننەتە، ھەموو سۈننەتەكانى تىرىش بىرپارى بە ئاشكرا خويندنيان بۇ ھەيە، ۋەكوو سوورمتو قونووتو ئەللاھو ئەكبەرى گواستەنەوۋەكان لە نيوانى بنيات (روكن) ھەكانى نوپۇزدا، بۇ خويندنى ئەمانە مافى كۆكەى نىيە، چونكە ئەوۋە ناچارى نىيە.

۲) بەكارى زۆرى لە شوپنيەك، ۋەك سى ھەنگاۋى لە سەريەك نوپۇز پوۋج دەبىتەوۋە، ھەروەھا سى بىياكىشان، سەربەلگەى ئەمەش يەكگرتنى راي زاناينى ئىسلامە لەسەر ئەم بىرپارە، كە نوپۇز بەكارى زۆر پوۋج دەبىتەوۋە، چونكە كارى زۆر شىۋەى نوپۇز دەگۆرى، بەلام ئەگەر كارەكە لەسەر يەك نەبوو، بەم رەنگە ھەنگاۋىكى ناو بەقەد ئارامبونەوۋەيى راوەستا، ئەو جا ھەنگاۋىكى تىرى نا، ۋە ھەروەھا ئەوۋە نوپۇزەكەى پوۋج نابى، ھەروا بەكارى كەمىش پوۋج نابى، چونكە لە نوپۇزدا پىۋىستى بەوۋە دەبى و جىكارى پىۋىستىيە (مَحَلّ الْحَاجَةِ) ھاۋكات لەگەل ئەوۋەدا سەرۋوت گرتن لەسەر يەك بار ئەستەمە، بە پىچەوانەى قسەوۋە بەردەوام بوون لەسەر بى دەنگى كارىكى زۆر ئاسايىيە، جا لەبەر ئەوۋەى نوپۇز بە يەك وشە پوۋج دەبى، بەلام بە يەك ھەنگاۋ پوۋج نابى، ۋەكى تىرىش پىرسىار لە ھەزەرەتكرا، لە بارەى تەختكردى زىخو چەۋى شوپن سوژدەوۋە، ھەرموۋى (دروودە خواۋە لەسەربى): ئەگەر ھەر ناچاربوون شتى وا يىكەن بە يەكجار بىكەن (رەزاۋ خواۋە لىيە) (موسلىم).

پیښه مېر (د روږده خوا له سترېښه) له لایه کی ترهوه ناماژه بؤ نهوه دهکا که
 نویژ به کردنی کاری سووکه له له ناویدا پووج نابیته وه، نهوه تا فهرمانی
 کردووه به نویژ که ره که ریگهی هامو شکر به بهرده میدا نه دا، هه روا
 فهرمانی کردووه به کوشتنی مارو دوو پشک له ناو نویژ دا، جاری کیش
 ئیبنو عه عباس له پشتیه وه له لای چه پیه وه هه لسا نویژ بکا پیښه مېریش
 (د روږده خوا له سترېښه) سهری گرتو سووړانیه وه و بردی له لای راستی خوږیه وه
 رای وهستان و له گهل خوږیدا کردی به ریزی، گهل جاریش عایشه ی
 هاوسهری له بهرده میدا دهخوت و قاچی له جیگه سوژده کی حه زرتدا
 راده کیښا، که حه زرت (د روږده خوا له سترېښه) دهات بؤ سوژده به دهستی
 تیوه ی دمژند هه تا جیگه سوژده کی بؤ چوّل بکا، جاری کیش له ناو
 نویژ دا ناماژه ی بؤ جابیر کرد، که ناواوایی ناو قه دی خو ی ببهستی،
 هه موو هم باسانه وان له سوننه تی صه حیجی پیښه مېر دا^(۱)، مهرجی
 نهو تافه کارمیش که نویژی پئ پووج نابیته وه نه و دیه: شتیکی ناقو لای
 نابجانه ی، دنا نه گهر و ابوو، وهک قه له مبارزی نهوه نویژ پووج
 دهکاته وه، چونکه شتی وا زهق، ناشی بؤ ناو نویژ.

بزانن که نویژ پووج نابیته وه به ورده جووله، وهک خورادنی له ش
 به په نجه، با زوړیش په جهکانی بجوولینی، با جووله کان پهک له دوا ی

^(۱) تماشا ی تاجول نوصول (کوردی) بدرگی په کم، چاپی په کم لاپره (۲۴۰) ف
 - ۳ + ل - ۲۴۴ ف - ۵ + ل - ۳۳۸ ف - ۲ + ل - ۳۸۸ ف - ۱) بدرگی چوارم
 لاپره (۳۵۶) که. بز ساخکردنموی هم باسانه. ف = فمرموده.

یسه‌کیش بن، چونکه شتی وا نه زیان به شکۆمه‌ندیی نویژه‌که ده‌گه‌یه‌ئی و، نه پیچه‌وانه‌ی ملکه‌چی ناو نویژه. به‌لام نه‌گهر به‌ری ده‌ستی سئ جار به‌سهر له‌شیدا به‌کیش کردو جه‌سته‌ی به‌له‌پی خۆی له‌و ماوه‌یه‌دا خوراند نه‌وه نویژه‌که‌ی پووچه، مه‌گهر ئالۆشیکی زۆری هه‌بئ وه‌ک گه‌ری، وه‌ نه‌توانئ ئوفره‌ی له‌سهر بگری، نه‌وه به‌مه‌هانه‌ی ره‌وا و مرده‌گیری.

٣) نویژ پووچ ده‌بیته‌وه به‌ په‌یدا بوونی نانوژیی (حه‌ده‌ث) ئیتر به‌قه‌ستی بئ یا به‌هه‌له، وه‌ له‌پیشیه‌وه نانوژیی ناهه‌میشه‌ی (حه‌ده‌ث غه‌یره دائیم) هه‌بوو بئ یا نه‌بوو بئ چون‌یه‌که، چونکه‌هه‌ز مه‌ت (درووه‌ی خوا له‌سهر به‌) ده‌فه‌رموئ: نه‌گهر که‌سیکتان له‌ناو نویژدا بایه‌کی ئی بووه‌وه، با نویژه‌که‌ی بپڕئ و ده‌سنوژ بگریته‌وه و نویژه‌که‌ی له‌نووه‌که‌وه بکاته‌وه (نه‌بو داوود گیراویه‌ته‌وه) تیرمی‌ذی فه‌رموو پیه‌تی: فه‌رموو ده‌یه‌کی جوانه، یه‌کگرتنیش دامه‌زراوه له‌سهر ئه‌م شیوانه‌ی باسکران، جگه‌ له‌شیوه‌ی هه‌بوونی نانوژیی له‌پیشیه‌وه.

٤) نویژ پووچ ده‌بیته‌وه به‌ په‌یدا بوونی پیسی به‌جله‌که‌یه‌وه یا به‌له‌شیه‌وه، یا له‌جئ نویژه‌که‌یدا، چونکه‌پاکیی ئه‌م سئ شته‌مه‌رجه بو‌دامه‌زrandنی نویژ، وه‌ک له‌پیشیه‌وه باس کرا، وه‌ئ نه‌گهر پیسییه‌ک که‌وته سهر شوینیکی ده‌سه‌جئ لایدا قه‌یناکا. خال‌هه‌رامه، چونکه‌له‌شهرعا ریگه‌ی لیگیراوه، جا ده‌بئ کوپری بکاته‌وه نه‌گهر مه‌ترسی ئه‌وه‌ی ئی نه‌ده‌کرا که‌ شوینه‌که‌ی ببئ به‌زامیکی و ناچاری بکا ته‌یه‌موم بکا، به‌لام نه‌گهر مه‌ترسی ئه‌وه. هه‌بوو نه‌وه پیویست به‌لابردنی خاله‌که

ناكا، لەبەر ئەۋەدى ئەو خالەۋە ھەم نوپۇزى دروستەۋ ھەم بەرنوپۇزىكىردى، گرىمان زامەكەى بە دەرمانىكى پىس تىماركرد، يا بە دمزوۋىيەكى پىس دوورپىيەۋە، يا جىگەيەكى لەشى شەق كىردو پارچەيەكى پىسى تيا مۇتوربەكرد، ۋەك ئەۋە بە ئىسكىكى پىس شىكىستى بگىرتەۋە، ئەۋە پىۋىست ناكا ئەو شتە پىسە دەرېكىشى، لەكاتى وادا نوپۇزەكەى دامەزراۋە.

۵) نوپۇز پوۋچ دەپتەۋە بە دەرگەۋتنى شەرمگا، چۈنكە پىۋىستە لەناۋ نوپۇزدا داپۇشرى، ۋەك لە پىشەۋە رابورد، جا ئەگەر خۇى بە قەستى دەرى خست نوپۇزەكەى پوۋچە، بەلام ئەگەر با دەرى خست دەپى گورج داپۇشى، ەنا نوپۇزەكەى پوۋچ دەپى، ھەروا ئەگەر پىشتەمالەكەى كرايەۋە، يا بەنەخوئىنەكەى پچراۋ گورج خۇى كۆكردەۋە نوپۇزەكەى دروستە.

۶) گۆرپىنى نىيەت، ۋەك ئەۋەنىيەتى دەرچوون لە نوپۇز بەپىنى چۈنكە مەرجى نىيەت ئەۋەيە تا دوابەشى نوپۇزەكە بىمىنى، ھەر واىە ئەگەر نىيەتەكە لە فەرزىكەۋە بگۆرپى بۇ فەرزىكىتر، بەلام ئەگەر فەرزىكى كىرد بە سوۋنەتى رووت، بۇ ئەۋە بە جەماعەتتىكى رەۋادا بگا، ۋەك ئەۋە بە تەنيا نوپۇزى فەرزىكاۋ، لە پاش دوو ركات سلاۋ بداتەۋە، ھەتا فرىاي جەماعەت بىكەۋى، ئەۋە دەپى، بەلام ئەگەر كىردى بە نوپۇزىكى دىيارىكراۋ، ۋەك دووركاتى چىشتەنگاۋ ئەۋە دروست نىە، چۈنكە نوپۇزى دىيارىكرو لە سەرەتاگەيەۋە كارى بە دىيارىكردن ھەيە لەكاتى نىيەتەيناندا. ھەتا ئەگەر بىرپارىدا كە نوپۇزەكەى بىرپى دەسبەجى

پووج دهبیتهوه، چونکه پښوېسته نییهت (نیاز) بهردهوام بی تاکاتی لیوونهوه، ههروا نهگهر گومانی بوو: که ئایا بیپرئ یانا؟ نوږهکهی پووجهوه دهبی، بهلام نهگهر به خهیاڵ دههات به دلیدا، وهک حائی مرؤی رارا نهوه وهسوهسهو خهیاڵاته نوږ پووج ناکاتهوه.

(۷) پشتکردنه رووگه نوږ پووج دهکاتهوه، ههروا وهرچهرخانی سینگ لی بهبی مههانه، چونکه مهرج بو دانراو نامیئی به نهمانی مهرجهکهی، دیاره کهرووکردنه رووگه مهرجی دامهزراندنی نوږه.

(۸، ۹) ههشتهمو نویهم: لهو شتانهی که نوږیان پی پووج دهبیتهوه خواردن و خواردنهوهیه، چونکه له شوینی به یهکی لهم دووه رۆزوو پووج ببیتهوه نوږ چاتر پووج دهبیتهوه پییان، سههرهپای نهوهیش بههوی خواردن و خواردنهوهکهوه نوږهکه پشت گوئی دهخا، له راستیدا مهبهست له پهرستنی جهستهیی (عیباداتی بهدهنی) تازهکردنهوهی باومره لهناو دلداو، گفتوگوی دل لهگهڵ خوداداو گهرانهوهیه بو پهناي سیبهری رحمهتی خودا، دیاره که خواردن و خواردنهوهیش دژی نهوهیه. بهلام نهگهر له بیری نهبوو شتی خوارد یاشتی خواردهوه، یانهیدهزانی که نهوه نادرسته، چونکه نو موسوّلمان بوو، یا له بهرشتی تری ناوا، وهک نهوه پهروهردی دهشت و دهر و چۆلهوانی و دوور له مهلاو زانابی، نهوه نهگهر کهمبی نوږهکهی بهتال نابی، بهلام نهگهر زۆربی، ئیتیر به نهزانی بی، یا لهبهر له یاد چوونبی، نهوه نوږی پی پووج دهبی، چونکه نوږ وهک رۆزوو نیه، چونکه نوږ بریتییه له چهند کاریکی ریزکراو، که کاری زۆر له نیوانیاندا -

ریزه‌که‌یان ده‌چرپینی. که‌سی به زور شتی دمرخوارد بدری نویژه‌که‌ی پووج ده‌بیته‌وه چونکه شتی وا زور که‌مه، مه‌گهر به ده‌گمه‌ن روو بدات.

۱۰) پیکه‌نینی به قاقابی و دوو پیتی ئی په‌یدا ببی نویژ پووج ده‌کاته‌وه، به مهرجی به قه‌ستی بی، نه‌گهر زوری بۆ هاتبوو قه‌ینا‌کا. به‌لام نه‌گهر دوو پیتی ئی په‌یدا نه‌بوو، له‌بهر نه‌وه‌ی به قسه دانانری نویژ پووج ناکاته‌وه.

۱۱) له نی‌سلام وهر‌گه‌ران، ئیتر هه‌لگه‌ران‌ه‌وه که به‌کرده‌وه بی، وه‌ک گر‌نوو‌ش بردن بۆ بت، یا به قسه‌بی، وه‌ک نه‌وه بلای سی خوا هه‌یه، یا به بیرو باوم‌ری، وه‌ک نه‌وه باوم‌ری وابی که خوا نیه، نه‌وه له‌م کاتانه‌دا ده‌سه‌جی بی باوم‌ر ده‌بی و نویژه‌که‌ی پووج و به‌تال ده‌بیته‌وه.

بزانه یه‌کی‌که له وانه‌ی که نویژ پووج ده‌که‌نه‌وه دوا‌که‌تنی پاش‌نویژه له پې‌شنویژه‌که‌ی به دوو بنیات، که هه‌ردوکیان بنیاتی کرده‌وه‌یی (روکنی فی‌علی) بن، به‌لام به مهرجی به قه‌ستی دوا‌که‌ه‌وی.

وه‌ک نه‌وه له‌گه‌لی دا نه‌فریای چه‌مینه‌وه نه‌فریای راست‌بوونه‌وه له چه‌مینه‌وه بکه‌وی، هه‌روا نویژه‌که‌ی پووج ده‌بیته‌وه نه‌گهر به‌قه‌ستی به‌دوو روکنی فی‌علی پې‌ش پې‌شنویژه‌که‌ی بکه‌وی، چونکه نه‌وه پې‌چه‌وانه‌یه‌کی زور نا‌قول‌او دزی‌وه، هه‌روا نویژ پووج ده‌بیته‌وه به‌قوت‌دانی چل‌می که‌له‌سه‌ره‌وه دابه‌زی، به‌مه‌رجی بتوانی فری‌ی بدا.

٦٩) كورنوشى ھەلەو ھۆيەكانى:

(پىئاسەكەي): ھەلەلەزمانا لەبىر چوونى شتەو بى ئاگا بوونە
لىي، لە زاراوى شەرعدا: بى ئاگا بوونە لەشتى لەناو نوپۇزدا كورنوشى
ھەلە بۆ ئەو ھەلەزراو ھەلەدەي ناو نوپۇز چارە سەر بكا، ئەمەيش
لەفەرزو سوننەتدا، لەسەر فەرمایشى دامەزراو، چون يەكە، واتە: بۆ
ھەردوولەكاتى ھەلەدا كورنوشى ھەلە سوننەتە.

كۆكەرەوھەكەي:

زabitەو كۆكەرەوھەي كورنوشى ھەلە ئاوايە: سۆزدەي ھەلە
سوننەتە لەبەرکردنى شتىكى وا كەنەيى لى كرابى لەنوپۇز، ھەكوو زیادەي
راوھەستان، ياروگوعىكى زيادە، ياكورنوشىكى زيادە، ياتەحياتىكى زيادە،
كەلەشوينى خۇيانا نەبن و بەھەلە بكرين، يالەبەر لەبىرچوونى شتىكى
وا كەفەرمانى پى كرابى، ھەك نەكردنى چەمىنەو ياكورنوش،
ياراوھەستان بۆ فاتىحا، يادانىشتن بۆ تەحياتى پىويست، يانەخويندى
شتى پىويست ھەك فاتىحاو تەحياتى فەرز، جا ئەمانە دەبى بەسەر
بگيرنەو ھەو ئەوسا كورنوشى ھەلەيان بۆ دەبرى لەو شوپنەدا كەبۆي
ديارى كراو، جانەگەر كابرا لەناو نوپۇزەكەدا ئەم ھەلەيەي
وھيركەوتەو ئەو بەسەرى دەگريتەو ھەو شتەنەكراو ھەك دەكاو تەواو،
بەلام ئەگەر لە دوا سلاودانەوھى بىرى كەوتەو ھەو زۆرىشى بەسەردا تى
نەپەريبوو ئەو ھەو كەپەراندوويەتى دەگريتەو ھەو سەرى بەتەواوى
دەيكاو كورنوشى ھەلەيش دەبات، بەلام ئەگەر كاتىكى درىزى بەسەردا،

تیپه‌ری نه‌وه ده‌بی سهر له‌نوئ ئه‌و نوێژه بکاته‌وه، بۆ درێژی کاتیش دوو فهرمانیشت هه‌یه: یه‌که‌میان ده‌فهرموئ ده‌گه‌رپینه‌وه و بۆ سهر عورف، دووهمیان: ده‌فهرموئ: ئه‌وه‌یه زیاتر بی له‌ئهندازه‌ی رکاتی!

به‌لام جیاوازی نییه له‌نیوانی ئه‌م شیوانه‌دا: له‌پاش سلاودانه‌وه قسه بکا یا نه‌یکا، له‌مزگه‌وت دهرچووبی یانا، پشتی کردبێته رووگه یانا، ئه‌مه هه‌مووی کاتی وایه که‌سوور بزانی ئه‌وشتی نه‌کردووه، به‌لام ئه‌گه‌ر سلاوی دایه‌وه‌و که‌وته گومانه‌وه که ئایا ئه‌و بنیاته یانه‌و رکاته‌ی کردووه یا نا؟ ئه‌وه له شیوه‌ی وادا هیچی له‌سهر نییه، نوێژه‌که‌ی ته‌واوه، ئه‌مه‌یش به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه‌یه که‌له ناو نوێژدا گومانی بۆ په‌یدا ببی، که‌ئه‌و شته‌ی کردووه یانا؟ ئه‌وه له‌م شیوه‌یه‌دا کام لا یه‌قین بوو له‌سهر ئه‌وه‌وه نوێژه‌که‌ی ته‌واو ده‌کاو کار به‌بنه‌رمت (ئه‌صل) ده‌کا، چونکه‌ خۆشه‌ویست (درووه‌ی خوا له‌سه‌ربه‌ن) فهرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر که‌سیکتان له‌نوێژدا گومانی بۆ په‌یدا بوو، وه‌نه‌ی دهمانی که‌چه‌ن رکات نوێژی کردووه، وه‌ک ئه‌وه‌نه‌یدمسانی که‌سی رکاتی کردووه یا‌چوار، ئه‌وه با گومانه‌که‌ی تووڕ بدا، چه‌نده‌ی له‌لا یه‌قین و بی گومانه‌، باله‌سهر ئه‌وه‌وه نوێژه‌که‌ی ته‌واو بکا، له‌پاشا له‌پیش سه‌لام دانه‌وه‌وه دوو کورنووشی هه‌له‌ ببات، جا ئه‌گه‌ر له‌راستیدا پینج رکاتی کردبوو ئه‌وا ئه‌و دوو کورنووشه نوێژه‌که‌ی ده‌که‌نه‌وه به‌جوت، ئه‌گه‌ر چواری ته‌واویشی کردبوو ئه‌وا ئه‌و دوو کورنووشه دهن به‌هوی نوشوستی و سهر شو‌ری بۆ شه‌یتان (موسلیم). ئه‌مه سه‌بارمت به‌ پیشنوێژو نوێژکاری ته‌نها وایه، به‌لام پاشنوێژ نابی له‌خۆیه‌وه به‌ته‌نها کورنووش ببا به‌بی پیشنوێژه‌که‌ی، چونکه‌ پیشنوێژه‌که‌ی به‌ر پرسیاریی هه‌له‌که‌ی ئه‌و هه‌ل ده‌گرئ.

جا ئەگەر پاشنوێژ لەناو تەحیاتدا بۆی دەرکەوت کە چەمبەینەووی
 نەکردوو، یافاتیحە نەخوێندوو، یاشتێکی وا، وە ئەمە ی لە شوینی
 خۆیدا لەبەر نەبوو، یالەم بارمبەو، گومانای بۆ پەیدا بوو، جا ئەگەر
 پیشنوێژەکە ی سلاوی دا بەو، ئەو دەبی گورج هەلسی رکاتی بەتەواوی
 بکا، بەلام کورنووشی هەلە نەبات، چونکە ئەو گومانە ی کەبۆی پەیدا
 بوو لەو کاتەدا بوو کە ئەم لە حالەتی ئیقتیدا بوو، لەبەر ئەو
 پیشنوێژەکە ی ئەو دەگرێتە ئەستۆی خۆی. سوننەتە گرنگەکانیش
 کە پێیان دەگوترێ: ئەبەز، وەک تەحیاتی یەکەم و سەلاواتدان لەسەر
 پیغمبەر لە تەحیاتی یەکەم و قونووتی بەیانی و قونووتی نیوەی دوایی
 رەمەزان، ئەمانە گەرچی لەگورۆکی نوێژ نین، بەلام سوننەتە
 بەکورنووشی هەلە پر بکری ئەو، ئەگەر بەهەلە تەرک کرابوون، چونکە
 بەهۆی نەکردنیا ئەو زەدە لەنوێژەکەدا پەیدا دەبی. سەر بەلگە
 لەتەحیاتی یەکەم دا: ئەم حەدیبە ی بوخاری و موسلیمە، کە عەبدوللای
 کوری بوجەینە (رەمەتە خوا لیبە) دەفەرموی: حەزەرت (مروودە خوا لەسەربە)
 تەحیاتی یەکەمی نەخوێند، بەلام لەپیش ئەو دەدا کە سلا و بداتەو
 کورنووشی هەلە بۆ برد، جا ئەوانی تریش بەقیاس لەسەر ئەو. غەزالی
 (رەمەتە خوا لیبە) لە بارە ی هۆی قیاسکردنی ئەم ئەبەزانە ی تر، لەسەر
 تەحیات دەفەرموی: (چونکە ئەمانیش پێک وەک تەحیات، لەدروشم و
 نیشانە دیاری و تایبەتی یەکانی ناو نوێژن) جا ئەگەر نوێژ خوێن یەکی
 لەم سوننەتە گرنگانە ی نەکردو دەستی کرد بەکردنی فەرزیکی ناو نوێژ،
 ئیتر دروست نیە بۆی بگەرێتەو بۆ سەری، دەنا ئەگەر بزانی کە ئەو
 نادروستە، وە بەقەستی بگەرێتەو بۆ سەری ئەو نوێژەکە ی پووچە، جا

ئەگەر لەبیری نەبوو تەحیاتی یەگەمی نەخویندو دەستی کرد بەراوەستان بۆ خویندنی فاتیحە، یالە حالەتی ھەڵسانەویدا بوو، لە راستبوونەووە نزیکتەر بوو ھەتا لەدانیشتنەووە، ئەووە دروست نییە بۆی بگەرێتەووە بۆ دانیشتن، بەلام کورنووشی ھەلە بۆ ئەم حالەتە دەبا، بەلام ئەگەر لەدانیشتنەووە نزیکتەر بوو ئەووە دادەنیشی و کورنووشیش دەبا، چونکە پیغەمبەر (ەرووە خوا لەسەربە) دەفەرئەوی: ئەگەر کەسیکتان لەرکاتی دووەم دا تەحیاتی نەخویندو ئەزەکی دا ھەڵبسیتەووە، بەلام ھیشتا بەتەواوی راستەووە نەبوو بوو، ئەووە بادابنیشیتەووە، بەلام ئەگەر بەتەواوی راستەووەبوو بوو، ئەوا بادانەنیشیتەووە، وەدوو کورنووشی ھەلە بیات. (ئەحمەد/ ئەبو داوود/ ئیبنو ماجە/ لە موغیرە کوری شوعبەووە) ئەگەر قونووتی نەخویندو دەستی کرد بەدانیشتن، ئیتر نابێ بگەرێتەووە بۆی، دەنانوێژەکی پووج دەبێ، بەمەرچێ بەقەستی وابکاو بیشزانێ کە ئەووە قەدەغەییە، وەدوو سوژدە ھەلە لەم کاتەدا دەبا لەباتی تەرکی قونوتەکە، ئەمە بەس بۆ قونووتی بەیانی و وەتری نیووی دووەمی رەمەزان وایە، بەلام قونووتی کارەسات (کەناوێدارە بەقونووتی نەوازیل) بەقەستی تەرك بکری، یابەھەلە، کورنووشی ھەلە ناوی.

وردە سوننەتەکان: وەکوو وێردەکانی چەمینیەووە کورنووش و ئەللاھو ئەکبەرەکانی گواستەووە نرای سەرەتای نوێژو شتی تری لەم بابەتە، نەلەباری قەستی داو نەلەباری ھەلەدا، کورنووش بۆ تەرکیان سوننەت نییە، بایستی ئەووە ئەمەییە: کورنووشی ھەلە خۆی لەناو نوێژدا زیادەییە، کەواتە دروست نییە بکری مەگەر لە رێگەی تەوقیفەووە، جا لەھەندێ ئەبەعەزدا دەقی شەری لە سوننەتدا ھەیە، وەکوو کورنووش

بردنی هه‌له، له‌کاتی تهرکی ته‌حیاتی یه‌که‌ما، ئیتر ئهو شتانه‌ی تریش که‌وه‌ک نه‌و سوننه‌تی گرنگن و له‌ئه‌بعاضن، قیاس له‌وه ده‌کرین، به‌لام ورده سوننه‌ته‌کانی تر که له‌ئه‌بعاض نین له‌سه‌ر بنه‌پرمت (ئه‌صل) ده‌میننه‌وه.

جیگه‌ی کورنووشی هه‌له له‌پاش خویندنی ته‌حیاته‌وه‌یه، له‌پیش سلا‌ودانه‌وه‌دا، وه‌ک له‌پیشه‌وه له‌دوو گیرانه‌وه‌که‌ی بوخاری و موسلیم دا رابورد. ئیبنو شه‌هابیش ده‌گیرپه‌ته‌وه ده‌فه‌رموئ: پیغه‌مبه‌ر {درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ئ} له‌سه‌ر چه‌ند شیوه‌یی کورنووشی هه‌له‌ی ده‌برد، به‌لام دواشیوه‌ی ئه‌وه‌بوو: له‌پیش سلا‌وده‌وه کورنووشی هه‌له‌ی نه‌برد. کورنووشی هه‌له سوننه‌ته‌فه‌رز نییه، چونکه ده‌فه‌رموئ {درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ئ}: رکا‌ته‌که‌و دوو کورنووشه‌که ده‌بن به‌سوننه‌ت.

٧٠) ئه‌و کاتانه‌ی که‌نوێژیان تیادا نا په‌سه‌نده:

ئهو کاتانه‌ی که‌نوێژیان تیادا ناباشه‌ پینجن، واته: نوێژی که‌هۆیه‌کی تایبه‌تی نه‌بێ له‌م پینج کاته‌دا ناباشه، سیان له‌م پینجه‌ په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌وه‌خته‌وه:

(١) کاتی گزنگدانی خۆر هه‌تا به‌قه‌ده‌ر رمی به‌رز ده‌بیته‌وه.

(٢) کاتی گه‌یشتنی خۆر به‌ناوه‌پراستی ئاسمان هه‌تا که‌می لاده‌دا

(٣) کاتی زه‌رده‌په‌ر هه‌تا به‌ته‌واوی خۆر ئاوا ده‌بێ.

بەلگەي رۇشنى ئەمەيش ئەۋەيە كەئىمامى موسلىم دەيگىرپىتەۋە:
 عوقبەي كۆرى عامىر (رەزەل خۋاە لىيەن) دەفەر مۇئ: لەم سى دەمەدا پىغەمبەر
 (دروودە خۋاە لەسەربەن) نەيى لى دەگردىن كەنويزيان تيا بگەين، يا مردووى
 خۇمانيان تيا بنىزين: كاتى خۇر گزنگ دەدا ھەتا بەرزەۋە دەبى، كاتى
 خۇر دەگاتە ناۋمراستى ئاسمان ھەتا كەمى لائەدا، كاتىكىش خۇر زەرد
 ھەلدەگەرپىۋ تەۋاۋ دەنىشى تا ئاۋا دەبى. ھۇى ئەم ناباشيە ئەمەيە:
 پىغەمبەر (دروودە خۋاە لەسەربەن) دەفەر مۇئ: كاتى خۇر ھەلدى شاخى شەيتان
 لەگەلدا ھەلدى، كاتى بەرزەۋە دەبى لىي جيا دەبىتەۋە كاتى گەيشە
 ناۋمراستى ئاسمان جووت دەبىتەۋە لەگەللى، كاتى لە ناۋمراستى ئاسمان
 لادەدا ديسان لىي جيا دەبىتەۋە، كاتى دەست دەكا بە ئاۋابوون جووت
 دەبىتەۋە لەگەللى كاتى ئاۋا دەبى لىي جيا دەبىتەۋە (شافىعى).

مەبەست لەشاخى شەيتان گەلى شەيتانە، شەيتانپەرستەكانە،
 كەلەم ۋەختانەدا كۆرپنوۋشى بۇ دەبەن، گوتراۋىشە: شەيتان خۇى لەم
 ھەلانەدا، سەرى لەخۇرەۋە نزيك دەكاتەۋە، ھەتا ئەۋەى كۆرپنوۋش بۇ
 خۇر دەبا كۆرپنوۋش بۇ ئەۋىش ببات.

ئەۋ دوانەكەى تىرىشيان پەيۋەندى يان بەكارەۋە ھەيە، يەكەميان
 ھەركاتى نويزى عەصر گرا، ھەتا خۇر ئاۋا دەبى، دوۋەميان لەپاش
 كردنى نويزى بەياني ھەتا خۇر دەكەۋى. بەلگەى ئەمىش ئەمەيە
 شەيخان لەئەبو ھورمىرەۋە دەيگىرپىتەۋە: پىغەمبەر (دروودە خۋاە لەسەربەن): نەيى
 كردوۋە لەنويز لەدوا نويزى عەصر ھەتا خۇر ئاۋا دەبى، ۋەلەدوا نويزى
 بەياني ھەتا خۇر ھەل دى.

لهم کاتانه، کاتی گه ویشتنی خۆر به ناوهراستی ناسمان، له رۆژی ههینیدا، چهرت (استثناء) دهکری، لهم بارهیهوه فهرموودهیهکی مورسهل ههیه، ئهبو داوود گێڕاویهتهوه، هۆی ئهوه که نوێژ لهم کاته دا له رۆژی ههینیدا ناباش نییه دهگهڕێتهوه، بۆ ئهوه که وه نه وزو خه و لهم حه له دا زۆر بۆ دانیشتهوه کان دههینێ که چاوه پروانی دوان و نوێژی ههینی دهکهن، جاوا باشه به هۆی نوێژی سوننه تهوه خه و له خۆی دوور بخاتهوه، نه با دا خه و بردنه وه ده سنوێژ ده کهی بشکینێ، جا ناچار ده بێ که ههنگاو هه ل نئ به سه ر سه ری مه ردومه که دا، بۆ ده سنوێژ گرتنه وه. له شوینه کانی ش مه که که ی پیرۆز چهرت دهکری، خوادای گه وره ریزو قه دری پتر به فرموی، چونکه ده فرموی (مروود خوا له سه ربێ): ئه ی به نی عه بدومه ناف! ئه گه ر که سێ له ئیوه بوو به کار به دهستی موسلمانان هه که سێ له هه رکاتی که دا ویستی ته وافی مائی خوا بکا یانوێژی له ناودا بکا رێگه ی ئی مه گرن، ئیتر چ شه و بێ چ به رپۆژ، (تیرمیزی و کهسانی تری ش گێڕاویانه ته وه). به لام نوێژ لهم حه له ی شدا زۆر باش نییه و پێچه وانه ی چاکتره (خیلافی ئه ولایه) هه تا دهر باز ببین له گێشه ی راجیایی، چونکه مالیک و ئه بو حه نیفه لهم بارهیه وه رایان جیایه. به لام نوێژی که هۆیه کی هه بێ و، هۆیه که ی ش له پێشیه وه رووی دابی، وه ک گێڕانه وه ی نوێژه چوو ده کان، له فهرزو له سوننه ت و له و نوێژه سوننه تانه ی که مرۆف وه ک وێرد خووی پێوه گرتبن، کردنی ئه م نوێژانه لهم کاتانه دا هێچ ناباشیه کی تیا نییه. چونکه خۆشه ویست (مروود خوا له سه ربێ) جارێ له دا نوێژی عه صر، دوو رکات نوێژی سوننه تی کرد، که عه رزیان کرد ئه م نوێژه له مکاتی ناباشیه دا چی بوو؟ فهرمووی: ئه مه دوو رکاته سوننه ته که ی دا نوێژی

نيومروۋيە ئىستا گىرامەو. (شەيخان) ھەروا نوپۇزىكىش كە ھۆيەكى وای ھەبى كەھاوكلات بى لەگەل خۇيدا، كردنى ناپەسەند نىيە، وەك نوپۇزى تەرمو كرنووشى قورئانخويندەن و كورنووشى سوپاس و نوپۇزى خۇر گىران و مانگىران و نوپۇزە بارانە، بەلام نوپۇزى كە ھۆيەكەى لەدوايەو ھەبى كردنى ناباشە لەم كاتانەدا، وەك نوپۇزى ئىستىخارە و دوو ركاتەكەى ئىحرام دابەوستىنى ھەج و ەمرە.

٧١) نوپۇزى بەكۆمەل (نوپۇزى جەماعەت):

سەر بەلگەى رەوايى نوپۇزى بەكۆمەل قورئان و سوننەت و يەكگرتنى گەلى ئىسلامە. يەزدانى پاك دىفەرموى: {وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ - سورة النساء - ١٠٢/٢} واتە: كاتى تۆ لەناوایانا بووى و بەرنوپۇزىت بۇ كردن، ئەو ھەبا تاقىمىكىيان بەرەرو رووى دوژمن راوەستى و تاقمى لەوان راست بىنەو ھە دەس بىكەن بەنوپۇز لەگەل تۇدا.

ئەو ھەتا لەم ئايەتەدا ھەتا لەكاتى گەرمەى جەنگدا خۇاى گەورە فەرمان دەكا، بەكردنى نوپۇزى جەماعەت، ديارە لەكاتى ئاسايش و ھىمنى و ناشتى دا جەماعەت گەلى چاكتەرە، ھوكمى جەماعەت لەنوپۇزى ھەينى دا فەرزى ەينە لەسەر ھەموو كەسى كە نوپۇزى ھەينى لەسەر بى، بەلام لەنوپۇزەكانى تردا راجىايى ھەيە: فەرمايشتى راست و دروست ئەو ھەيە كە سوننەتلىكى دامەزراوى زۆر گەورەيە، چونكە خۇشەويست {مروودى خوام لەسەر بى} دىفەرموى: نوپۇزى جەماعەت لەنوپۇزى تەنيا بەبىست و

حهوت پله گهورهتره. دهی وشه ی (گهورهتره) که بۆ موفاضهلهیه، واته:
ئەو دەگهیهنئ که هەردوو کارهکه دروست بن، بەلام لایهکیان
لهولایهکهی تریان باشتربن، دنا ئەگەر لایهکیان نادروست بوایه
موفاضهله دروست نەدەبوو! چونکه موفاضهله پلهدانانه بۆ دووشتی
باش!

گەرچی هەندئ زانا دەفەرموون: نوێژ بەکۆمەڵ فەرزى کیفایهیه
ئەگەر لەشوینى هەندئ کەسیان بیکەن لەکۆڵ هەموویان دیکهوى بەلام
ئەگەر کەسیان نەیان کرد هەموویان گوناھبارن، بەلگەیشیان ئەم
فەرمايشتهی پیغمبەرە (بروودە خوا لەسەربە): هەراکاتى سى موسلمان، یاپتر
لەسى موسلمان، لەشوینیکدا یهکیان گرت، چ گوندنشین بن چ کۆچەری،
وہنوێژى جەماعەت نەکەن، ئەوہ بى گومان کە شەیتان زال بووہ بەسەر
یاناو فریوى داوون، دەى ئەى پیاوى موسلمان! ئامادەى جەماعەت بەو
هەمیشە لەگەڵ کۆمەڵ بەو لەگەڵ جى مەمىنەو بەتەنیا مەبە، چونکە
گورگ ئەو مەرپە دەخوات کەلە گەلە بى دەبى! (ئەبو داوود/ ئیمامى
ئەحمەد/ نەسائى/ ئیبنو حبان/ حاکم).

هەيشە دەفەرموئ: جەماعەت فەرزى سەرە، واتە فەرزى عەینە
لەسەر هەموو کەسى، چونکە خوشەویست (بروودە خوا لەسەربە) دەفەرموئ:
بەو کەسە کەگيانى منى وا لەدەستدا نیازم هەبوو کەبەپیاوى بلىم:
لەجیاتى خۆم بەرنوێژى یەکە بۆ خەلکەکە بکا، وەخۆشم برۆم بۆ سەر
ئەو پیاوانە کەلە نوێژى جەماعەت دوا دیکهون، وە فەرمان بەدەم کەبە
باوشەدار مائەکانیان بەسەردا بسوتینن. (شەيخان). بەلام ئەم فەرمايشته
ئاوا رەت کراوەتەوہ: کە ئەم رووداوہ سەبارەت بەناپاکان بووہ، سەرەرای

ئەۋەدەش پېغەمبەر (دروودى خۋاھ لەسەربە) ھەر شەكەى جى بەجى نەكردوۋە،
وئەۋەدى بوۋە لەم لايەنەۋە تەنیا نيازىكى روت بوۋە، كردهۋى لەگەل
دانەبوۋە.

بەلام بزانە كەجارى واھەيە جەماعەت، بەھۋى ھۋىيەكى
لاۋەكىيەۋە، پىۋويست دەبى، ۋەك ئەۋە دەبىنى ئىمامى لەناۋ روکوعدايە،
ھەق دەزانى ئەگەر نوپۇز لەگەلىا دابەستى فرىاى ركاتى دەكەۋىۋ
نوپۇزەكەى بەھۋى ئەۋەۋە دەبى بەئەدا، دەنا دەبوۋ بەقەزا، چونكە بە
تەنیا فرىاى ركاتى ناكەۋى لەكاتدا، ئەۋە نابى بەتەنھا نوپۇزەكەى بكا،
جارى وايش ھەيە جەماعەت ھەرامە، ۋەك ئەۋە دەبىنى پىشۋوپۇزى
لەتەحياتى كۇتايى دايە، ئەگەر ئىقتىداى پى دەكا فرىاى ركاتى لەكاتدا
ناكەۋى، بەلام ئەگەر بەتەنھا نوپۇز بكا فرىاى ركاتىكى نوپۇزەكەى لەناۋ
كاتى خۋى دا دەكەۋى، ھەر نوپۇزىكىش فرىاى ركاتىكى كەۋتى
لەكاتەكەيدا بەحازر دادەنرى، ئەۋە دەبى لەم ھەلەدا بەتەنھا ئەۋ نوپۇزە
بكا. زاتى جەماعەت بەئەۋەندەش دىتە جى كەپپاۋ لەمالەۋە لەگەل
ژنەكەىۋ كەسانى تردا نوپۇز بەكۆمەل بكا. ۋەلى لەمزگەۋتا گەلا خىرتەرە،
بەلكوۋ مزگەۋت ھەتا كۆمەلەكەى زۇر ترىن جەماعەتەكەيشى خىرتەرە،
جا ئەگەر لە نىزىكىەۋە مزگەۋتى ھەبوۋ، نوپۇزكەرەكانى كەمتر بوۋن،
لەدوۋرىشىەۋە مزگەۋتى تر ھەبوۋ نوپۇزكەرەكانى پىر بوۋن، ئەۋە (لەدوۋ
شىۋەدا نەبى) جەماعەتى مزگەۋتە دوۋرەكە خىر ترە، شىۋەى يەكەم:
ئەگەر ئەم بچى بۇ دوۋرەكە جەماعەتى نىزىكەكە بەھۋى چوۋنەكەى
ئەۋەۋە پەكى بكەۋى، ۋەك ئەۋە ئىماميان بى. شىۋەى دوۋەم: پىشۋوپۇزى
دوۋرەكەيان بىدەتكارى، بۇ ئەمە بەدكار (فاسىق)ىش ۋەك بىدەتكار

وایه. هەر کهسێ بهیهک ههناسه، یا بهکه مێریش، له پێش سلاودانهوهی
پێشنویژدا فریای نویژدابهستن بکهوئ له پشستیهوه، ئهوه فریای
جهماعت دهکهوئ و له خیره کهیدا بهشدار دهبی، چونکه خوشه و یست
(دروود خوا له سه ربه) دهفه رموئ: کاتی دین بو نویژ ئه گهر ئیمه له ناو
کورنووشدا بووین، ئهوا نویژ دابهستن و یهک سهر کورنووش ببهن، بهلام
بههیچی مهژمێرن، واته: بهرکاتی حلیب مه کهن، وهئ ئهوهی فریای
چه مینه وه بکهوئ له گهئ بهر نویژدا ئهوه فریای ئهو رکاته دهکهوئ.
(ئه بو داوود).

بزانی کاتی پاش نویژ فریای چه مینه وه دهکهوئ که فریای
ئارامبوونه وه له گهئ پێشنویژدا بکهوئ له ناویدا، چونکه بهبی
ئارامبوونه وه چه مینه وه حلیب نییه، واته: دهبی له چه مینه وه دا فریای
ئه وه بکهوئ که بئ (سبحان ربی العظیم) یا به ئه ندازهی گوتهی ئه م
و پرده رابووستی پێش ئه وهی بهر نویژ له چه مینه وه بهرزه وه ببی.

مه رجی دهسکهوتهی جهماعت ئه وه یه: که پاشنه یژ واته:
(مه ئموم) له کاتی نویژدا به دابهستنه وه نیتهی جهماعت بیتهی، چونکه
چاوی کردن و شوینکهوتهی پێشنویژ کرده وه یه و کاره، کاریش له عیباداتدا
پتووستی به نیاز و نیته ههیه، که واته: بهر حوکهی گشتی ئه م
فه رمایشتهی پێغه مبه ر (دروود خوا له سه ربه) دهکهوئ: هه موو کرده وه یی به
پێ ی نیاز و نیته که یه تهی... بو ئازادی ره سیده دروسته له پشت به نده و
مناله وه نویژی جهماعت بکا، دروستبوونی په ی ره وی (ئیقتیدا) به
به نده، به پێ ی ئه مه یه که بو خاری ده ی گێر پته وه: که عانی شه (ره زاه خوا
لێبه) به نده یه کی هه بوو، ناوی کوران بوو (ره زاه خوا لێبه) ئه م زه کوانه بهر

نویژی بۆ عائیشە دەکرد، پەپرەوی بەمنائیش بەپی ی ئەمەیه: عەمری
 کوری سەلەمە لە سەردەمی پیغمبەردا لەتەمەنی حەوت سائیدا
 بەرنویژی بۆ ھۆزەگەیی خۆی دەکرد. (ئەم باسە بوخاری گێراویەتەو).
 پەپرەوی پیاو بەژن دروست نییە، چونکە خوای گەورە دەفەرموئ:
 {الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ - سورة النساء - ۳۴/۴} واتە:
 پیاوان سەرکاری سەر ژنانن و چاودێرن بەسەریانەو). پیغمبەرش
 (مروودە خوا لەسەربە): دەفەرموئ: لەو شوینانەدا کەخوا ژنانی خستۆتە دواو
 بیانخەنە دواو، لەفەرموودەییکی تردا دەفەرموئ: ھۆشیار بن ھیچ ژنی
 بەرنویژی بۆ ھیچ پیاوی نەکات. (ئیبنو ماجە) ھەندێ زانایش
 ئەمەیان کردوو بەبەلگە لەم مەسەلەیدا، کە پیغمبەر (مروودە خوا لەسەربە):
 فەرموویەتی: ھەرگەڵ کاروباری گەریزی خۆیان بێسپێرن بەژنی و ژن
 بکەن بەسەرۆک و ئاغا خۆیان ئەو گەلە سەر کەوتوو نابن! . (بوخاری و
 نەسائی و تیرمذی و ئیمامی ئەحمەد لەئەبو بەکرەو گێراویانەتەو)
 لەبەر ئەوەی کە نافرەت شەرمگایە، ئەگەر ببێ بەپیشنوێژ بۆ پیاو
 دەبێ بەھۆی گرفتاری، وەک تریش ئەگەر کەسێ پەپرەوی (ئیقتیدا)
 بەژن بکا واتای وایە کە دەستە جەھۆی نوێژمەکی داو بە دەستی ئەو دەو.
 مەبەست لەخوێنەوار (لە بابەتی پیشنوێژیدا) ئەو مەبەستە کە بە جوانی
 بتوانی فاتیحە بخوێنی، ھەروا مەبەستیش لە ئەخوێندەوار لێردا ئەو مەبەست
 کە فاتیحای رەوان نەبێ، جا پەپرەوی خوێنەوار بە ئەخوێنەوار دوو
 فەرمایشتی لە سەر: ھەرە ئاشکراکەیان ئەمەیه: ئەو دروست نییە،
 چونکە خۆشەویست (مروودە خوا لەسەربە): دەفەرموئ: ئەو کەسە بەر نوێژی
 بۆ کۆمەڵێ دەکا، کە لەھەموویان باشتر قورئان بخوێنی، لەبەر ئەوەی

چارو بار پېشنويز بهرپرسيار دهبي له قورئانخويندني پاشنويز، وهك نهو شيوهيه كه پاشنويز له چه مينه وهدا فرياي په پرهويي بكهوئ، دياره كه نه خویندهوار، بهم واتايه كه بومان ديارى كرد بهرگه ي نهوه ناگرئ و ناتوانئ نهو بهر پرسيارى يه بگريته نهستوى خوئ، بهلام نهگهر خوینهوار له نويزي په نامه كيدا په پرهويي به نه خویندهوار كرد، نهوه نويزه كه ي دامه زراوه و پيويست ناكا له حالئ بكوئيتيه وه، نه خویندهواريش په پرهويي به نه خویندهوارى كي وهك خوئ بكادروسته، ههروا په پرهويي ژن به ژن دروسته*.

مهرجى دامه زراندي په پرهويي كردن نهوه يه كه ناگاي له چوئيتي نويزي بهر نويزه كه ي بئ، ههتا بتوانئ په پرهويي نهو بكا، نهو ناگاداريه يش بهم شيوهيه ديتهدى: كه چاوى له هه لسوكه وتي پېشنويز بئ يا گوئى له دهنكي بئ، يا گوئى له دهنكي راگه يين (مبلغ) بئ، ياناگاي له هه لسان و داننيشتنى نويزكه رهكان بئ، كه نهوان ناگايان له حالئ پېشنويزه. مهرجيكى ترى نهوه يه: كه پاشنويز پيش نهكهوئ له پېشنويز له جيگه نويزدا، چونكه وهك زانراوه نهوانه ي كه په پرهوييان به پيغه مبهروه دهكرد له نويزدا ليئ پيش نهدهكهوتن، ههروا نهوانه يش كه له دواجينشينه راشيدهكانه وه نويزيان دهكرد، بهلام نهگهر ههردوو لا

* بهيتزترين بدلگه له سمر نهوه كه ژن بهر نويزي نهكا بئ پياو نهويه: كه ذهكوان بهر نويزي دهكرد بؤ عايشه، نهگهر به پيچهوانه وه دروست بوايه شتى واته: له عايشه (وهوايه هوايه ليتبه) شاراره نهدهبوو.

له ناستی یهك له شانی یهكدا وهستا بوون ئهوه زیانی نییه، بهلام
باشیش نییه، وهکی تریش ئهم بریاره بۆ ئهوانه وایه كهئهئقهیان نهدابئ
بهگردی کابه‌دا، چونکه بۆ ئهوان، بۆ پاشنویژ (بهمه‌رجی له‌لای
پیشنویژه‌وه نه‌بئ) زیانی نیه ئه‌گهر ئه‌و له‌پیشنویژ له‌ رووگه‌وه‌ نزیکتر
بئ، بزانه سئ شیوه‌ هه‌یه بۆ پیشنویژ و پاشنویژ:

شیوه‌ی یه‌که‌م: هه‌ردوو لایان له‌ناو مزگه‌وتدابئ.

شیوه‌ی دووهم: پیشنویژ له‌ناو مزگه‌وتدا بئ و پاشنویژ له‌ دهره‌وه‌ی.

شیوه‌ی سێیه‌م: هه‌ردوو لایان له‌دهره‌وه‌ی مزگه‌وت بن.

شیوه‌ی یه‌که‌م: په‌یڕه‌وی پئ کردن (اقتداء) دروسته، ئیتر خوا
ریزه‌کان له‌ناو خۆیاندا په‌یوه‌ست بن با پچرا‌بن چونیه‌که، هه‌روا پئگرو
نیوان له‌ نیوانیاندا هه‌بئ یانه‌بئ، هه‌روا چون یه‌که هه‌ردوولا له‌یه‌ك
شویندا بن یانا، بۆ نموونه: ئه‌گهر پیشنویژ له‌ مناره‌یه‌کا بئ و پاشنویژ
له‌بیریکا بئ، یابه‌ پئچه‌وانه‌وه، ئه‌وه له‌ هه‌موو ئهم وئنه‌ یانه‌دا په‌یڕه‌وی
پئ کردن دروسته، چونکه شوینیه‌که ماده‌م مزگه‌وته‌ گشتی به‌یه‌ك جیگه
حلیبه‌و هه‌مووی به‌نیازی نوێژ دروست کراوه.

شیوه‌ی دووهم: ئه‌وه‌یه‌ پیشنویژ له‌ناو مزگه‌وتابئ و پاشنویژ
له‌دهره‌وه‌ی مزگه‌وت بئ، له‌م شیوه‌یه‌دا په‌یڕه‌وی پئ کردن به‌م مه‌رجانه
درسته: نیوانیان له‌نزیکه‌ی سئ سه‌د باسک، به‌باسکی ئاده‌می که‌بریتیه
له‌ دووبست، زیاتر نه‌بئ، ئهم ئه‌ندازه‌یه‌ له‌ئاخری سنووری مزگه‌وته‌که‌وه
حلیب ده‌کری: له‌هه‌مان کاتدا پاشنویژ ئاگای له‌بزووتنه‌وه‌کانی پیشنویژ
هه‌بئ، وه‌ك له‌پیشه‌وه‌ روون کرایه‌وه.

شیووی سییهه: ئهوهیه پِیشنوئِژ له دهرهوهی مزگهوت بن، جا نهگهر له دهشتابوون، ئهوه مهرجی دامهزراندنی پهیرهوهی پیکردن ئهوهیه: ماوه (مهسافه)ی نیوانیان، له نزیکه‌ی سِج سههه باسک (ذیراع) پتر نه‌بئ، ئه‌مه‌یش له‌سه‌ر فهرمایشتی دامه‌زراوتر. چونکه راوه‌ستان له‌سه‌ر ئه‌م شیوهیه له دهشتا، به‌پِی باوی ئاسایی، له حوکمی کۆبوونه‌وه‌دایه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش زۆربه‌ی کات، له ماوه‌ی ئاوادا، دهنگی پِیشنوئِژ له‌کاتی دهنگ هه‌لپِینی نوئِژی ئاشکرادا، به ئاسایی ده‌گاته پاشنوئِژ، به‌لام ئه‌گهر له دهشتا نه‌بوون، وه‌ک ئه‌وه پِیشنوئِژ له خانوو یه‌کابئ و پاشنوئِژ له خانوویه‌کی تر دا بئ، ئه‌وه مهرجی دامه‌زراندنی پهیرهوهی پیکردن ئه‌وه‌یه: په‌یوه‌ست بن، هه‌تا په‌یوه‌ندی و ئاگابوون له‌حالی پِیشنوئِژ هه‌بئ، چونکه له‌کاتی وادا جیایی خانوو مایه‌ی له‌یه‌ک جیابوونه‌وه‌ی پِیشنوئِژ و پاشنوئِژ، له‌به‌ر ئه‌وه په‌یوه‌ست بوون و نزیکی له یه‌کتری به‌مه‌رج ده‌گرین له‌گه‌ل نه‌بوونی رِیگر (حائیل) چونکه رِیگر کۆبوونه‌وه قه‌ده‌غه ده‌کا هه‌روا مهرجی دامه‌زراندنی پهیره‌وه‌پیکردنه کشیوه‌و شیوازو ده‌ستوری نوئِژی هه‌ردوو‌لا چون یه‌ک بن، ئه‌گهر وانه‌بوون و شیوازی نوئِژمه‌کانیان له یه‌کتری جیابوو ئه‌وه پهیره‌وه‌پیکردن دروست نیه، وه‌ک نوئِژی ئاسایی و نوئِژی مانگو رۆژ گیران و نوئِژی ته‌رم. به‌لام دروسته بۆ که‌سئ که نوئِژی جازربکا پهیره‌وه‌ی بکا به که‌سئ که‌نوئِژ بگِیرِیت‌ه‌وه، یا به‌پِیچه‌وانه‌وه، هه‌روا دروسته که‌سئ فه‌رز بکا پهیره‌وه‌ی بکا به‌که‌سئ که‌سوننه‌ت بکا، یا که‌سئ نوئِژی نیوه‌رۆ بکا پهیره‌وه‌ی بکا به‌که‌سئ که‌نوئِژی به‌یانی بکا، ده‌ق وه‌ک نوئِژی لی پِیش

کهوتوو (مهسبووق) لهپاش سلاودانهووی پیشنویرهکهی، مسبووق
نویژمکهی خوئی تهواو دهکا.

مهرجیکی تری دامهزراندنی پهیرهوپیپکردن نهوهیه: که نیهتی
پاش نویژ لهنیتی پیشنویر دواکهوئی، وهبه دوو بنییات (واته بهدوو
روکن) پیشی نهکهوئی، یاپاشی نهکهوئی، لهم دوو شیودهدها مهبهست لهم
دوو بنیاته بنیاتی کردهووی یه، لهکاتی پاش کهوتن دا نهگهر مههانهی
رهوای ههبوو، وهک نهوه یشنویر، بهپهله بوو، پاشنویریش خووی
بهسستیهوه گرتبوو، نهوه تاسی بنیات چاوپووشی دهکری، دهنه نویژمکهی
پووچه، لهههمان کاتدا دهبی زانایش بی بهوه کهکاری وا نادروسته.
چونکه بهراستی کاری وا بهوپهیری سهرپیچی کردن دادهنری، بهلام
بهپیچهوانهی نهوهوه کهلهیادی نهبی، یانهزانی، بهلام ههرچون بی نهو
رکاتهی بو حل ناکری، که تیایدا له پیشنویر پیش (یاپاش) کهوتوو،
لهبهر نهوه دهبی لهدوا سلاودانهووی پیشنویرهکهی رکاتی بکا.

سوننهته نیرینه، نهگهر ههر خوئی بوو، بامناایش بی، لهلای
راستی پیشنویرهوه رابوهستی و، کهمی لیی دوا بکهوئی، چونکه پیغهمبهر
خوئی وایکردوو، نیمهیش ئیستا بو پهیرهوی نهو وادهکهین، بهمهو
وینهی نهمه دهگوتری: (اتباع) هاوکات لهگهل نهه بهلگهیهدا شتی وا
لهزاتی خویدا پهیرهوی باوو نهیریتی جوانی ناو کوومهله. جا نهگهر
لهوهدوا نیرینهیهکی تر هات، لهلای چهپیهوه نویژ دابهستی، نهوجا
یاپیشنویر بجیته پیشهوه، یا نهوان بچنه دواوه، نهمهیش لهکاتی
راوهستانا دهکن، نهگهر لهسهرهتاوه دوو نیرینه بون لهپشتیهوه ببن
بهیهک ریز، نهگهر یهک ژن بوو لهپشتیهوه ببی بهریزی، نهگهر ژن

زۆریش بوون ههروا، ئهگهر پیاوو منال و ژن بوون لهسهر ئهم شیوهویه دهووستن: لهپشتیهوه پیاوهکان ریز دهبهستن، چونکه سهروهوویی بو ئهوانه، ئهوجا منالهکان لهپشت پیاوانهوه ریز دهبهستن، بهلام ئهمه کاتنی وایه کهریزی پیاوهکان پرپوویتهوهو کهمی نهبی، دهنه بهمنال پر دهکریتهوه، ئهوسا نیرومی (خنثی) لهپاش ریزی منالانهوه رادهووستن چونکه ههڵ دهگرن ژن بن، کهژنیش بن لهنوێژا جیگهیان وا لهدوا منالانهوه، ئهوجا ریزی ژنان، چونکه ئهمه بهپیی پهیرهویی پیغمهبر خویهتی (درووه خوا لهسهری) و لهمهدا چاو لهحهزمت دهکهین.

سوننهته ئه و ژنه ی که پیشنوێژی بو ژنان دهکا لهناوهراستیاندا رابوهستی و کهمی لیبان پیش بکهوئ، وهلی ئهگهر پیشنوێژکهکیان ژن نهبوو، دهبی پیشیان بکهوئ، ناباشه پاشنوێژ بهتهنها راوهستی، بهلکوو ئهگهر لهریزدا شوینی دهسهکهوت بپرواته ریزهوه، ئهگینا لهپاشهوه نیتی نوێژ دابهستن بهجهماعهت بهینی و ئهوسا یهکی لهپاشنوێژکهکان لهناو ریزهکهوه رابکیشی بو لای خوێ و لهگهڵ ئهودا ببن بهریزی. سوننهته ئه و کهسهیش بهگوێ ی بکات و نهرم بی بهدهستیوه.

دروسته دهسنوێژدار پهیرهوی بکا بهتهیهمومکهرهوه، بهلام بهمهرجی تهیهموم کهرهکه کردنهوهی لهسهر نهبی، دهنه دروست نییه، ههروا دروسته پهیرهوی بکا بهکهسی کهمهسحی خوفی کرد بی، ههروا پهیرهویکردنی راوهستاو بهدانیشتوو دروسته، چونکه پیغمهبر (درووه خوا لهسهری) له نهخوشیهکهی سهره مهرگیدا بهدانیشتهوه نوێژی دهکرد، ئهبو بهکرو خهڵکهکهیش بهپیوه بوون، ههروا دروسته موسلمان ی دادپهروهر پهیرهوی بکا به نازادی بهدکار (حوری فاسق) بهلام نوێژ له

پشت فاسقه وه گهر چی دروسته به لّام ناباشه. به لگه ی دروستبوونی نوښر له پشت به دکاره وه: شه یخان ده گیر نه وه: که ئیبنو عومهر، ئه وه هاوړی نازداره ی پیغه مبه ر، له پشت حه ججاجی فاسقه وه نوښری به جه ماعت ده کرد. ئیمامی شافعی (ره زاه خواه لیبّه) سه بارمت به حه ججاج ده فهرموئ: پیاوی فاسقی شهرعی وهك حه ججاج ده بی!.

٧٢) کورتکردنه وه ی نوښری چوار رکاتی:

به زوری سه فهر بؤ یه کئ لهم دوو مه به سته یه: یا هو ی رزگار بوونه له ناخوښی، یامایه ی گه یشتنه به ئاوات! سه فهریش (له زاتی خویدا) ریگه ی هاتو نه هاته و زوربه ی کات ده بی به هو ی سه خله تی و زحمه ت، مشقه ت و زحمه تیش ده بی به هو ی بارسو وکی و کار ناسان کردن، له بهر نه مه یاسادانه ر (شارع) له ئیسلاما که خوای گه وره یه، له نوښری چوار رکاتی، دوو رکاتی داشکاندو وه. له هه مان کاتدا قورئان و سوننه ت و یه کگرتن به لگه ن له سهر نه وه که له سه فهری ره وای دریژدا دروسته نوښر کورت بکړیته وه. له قورئانا ده فهرموئ: {وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفْتُمْ - سورة النساء - ١٠١/٤} (واته: کاتی چوون بؤ سه فهر نه گهر نوښر ده کانتان کورت بکه نه وه. گونا هتان له سهر نیه). کورت کردنه وه ی نه به ستر وه به کاتی ترسه وه، چونکه یه علای کوړی نومه ییه فهرمووی: گوتم به عومهری کوړی خه طاب (ره زاه خواه لیبّه): خودا له قورئانی پیر وژدا ده فهرموئ: {لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنَّ خِفْتُمْ

أَنْ يَفْتِنَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا} ئەو ھەتا بەپێی ئەم نایەتە کورتکردنەو ھە
بەستراو ھە کاتی ترسەو ھە، خو ئیستا ترس نەماو ھە مردوم ھەم
بوونەتەو ھە، کەواو چۆن دروستە بو ئیمە نوێژ کورت بکەینەو ھە؟ ئەویش
فەرمووی: ئەمە سەرنجی تۆی راکیشاوە سەرنجی منیشی راکیشا
منیش وەکوو تۆ لەمە سەرسام بووم، بەلام کە لەمبارەییەو لە پیڤەمبەر
[دروود خوا لەسەر] پرسی، فەرمووی: ئەمە خەلاتیکەو خودا بە خشیویتی
پیتان دەی ئیو ھەش خەلاتەکە ی وەر بگرن (موسلیم).

بەلگەش لە سوننەتا لەسەر کورتکردنەو ھە نوێژ وەك ئەو ھە ئیبنو
مەسعود {رەزە خوا لێبە} دەفەر موی: لە پەشتی پیڤەمبەر ھەو لەسەر دەمی
خویدا لەسەفەردا نوێژی چوار رگاتیم بە دوو رگات کردو ھە، ھەروا
لە پەشتی ئەبو بەکرو عومەریش ھەو نوێژی چوار رگاتیمان کورت
دەکرد ھەو بە دوو رگات دەمانکرد، ھەرکەسەیان لە کاتی جێنشینی خۆیان
(شەپخان). ئیبنو عەمەریش دەفەر موی: بو خو ھە خزمەت پیڤەمبەر
ئەبو بەکرو عو مەردا سەفەر کردو ھە، ئەم زاتانە لە کاتی سەفەردا
نوێژی نیو مەرویان بە دوو رگات دەکرد، ھەروا نوێژی عەصریشیان بە
دوو رگات دەکرد.

نوێژ کورتکردنەو ھە لە نوێژی چوار رگاتیدا دروستەو بەس
لەبەر ئەو نوێژی شیوان و بەیان کورت ناکرێتەو بەس نوێژی
نیو مەرو عەصرو خەوتنان کورت دەکرێتەو ھە نوێزەیان بە دوو رگات
دەکرێن.

۷۳) مەرجى سەفەرەكە:

ئەو سەفەرە نوپۇز كۆرتكۈرۈپ تىيادا رەۋايە ئەم چەند مەرجەي ھەيە:

۱) ئەۋەيە سەفەرەكە رەۋا بىۋ پىي گوناھبارنەبى. ۋەك سەفەرەي
 ھەج ۋ دانەۋەي قەرز، كە ئەم جۆرە سەفەرە لە زاتى خۇياندا فەرزىن، يا
 ۋەك سەفەرەي ھەجى سۈننەت ۋ سەردان لە خىزم ۋ كەسوكار، كە ئەم
 جۆرە سەفەرەنە لە زاتى خۇياندا سۈننەتن، يا ۋەك سەفەرەي بازىرگانى ۋ
 گەشتكردن، كە ئەم جۆرە سەفەرەنەيش لە زاتى خۇياندا رەۋان، بەلام
 نەفەرزىن، نە سۈننەتن، نە ناباشن، يا ۋەك سەفەرەي تاكە كەس، كە بەبى
 ھاۋرپ سەفەر بكا ئەم جۆرە سەفەرەنەيش لە زاتى خۇيانا ناباش
 (ۋەكروۋەن).

بەلام سەفەرەي گوناھ ھەقى كۆرتكۈرۈپ نىيە، چۈنكە
 كۆرتكۈرۈپ رۇخسەت ۋ بارىۋاتكۈرۈپ، رېگەيش بۇ گوناھ خۇش
 ناكىر، سەفەرەي گوناھ ۋەك رېگىرى ۋ دىۋ جەردەيى ۋ ھىنان ۋ بىردىنى
 مەي ۋ بادەۋ بەنگو تىلياك، سەفەرەي ژن بەبى رېپىدانى مېردەكەي ۋ
 سەفەرەي قەرزىر كە تواناي دانەۋەي قەرزەكەي ھەبى بەبى رېگەپىدانى
 خاۋەن قەرزەكە، لە سەفەرەي گوناھ رېبۋار نەھەقى نوپۇز كۆرتكۈرۈپ
 ھەيە، نە ھەقى كۆرۈپ نىيە، ۋاتە: نە مافى قەصرو نە مافى
 جەمەي نىيە. ھەروا مافى ئەۋەي نىيە كە نوپۇز سۈننەت بە سۈارى بكا،
 يا تاسى رۇژ لە سەفەردا، لە دەس نوپۇز مەسحى خۇفف بكا، ھەروا دروست
 نىيە بۇي لە كاتى ناچارىدا مىردار بخۋا، سۈفیانى ئەۋرى (رەمەتە خۋا ئېيە)
 دەفەرمۇي: ئەگەر سەمكارى، لە بانىكەبى، نان ۋ ئاۋى لى بىرابى، ئەگەر

له برسانا بمرئ، یا له توونیا نا بخنکئ نابئ کهس نان و ئاوی بداتئ، ههتا ولات و مهردوم و دارو درهخت و ئاژهل له دهستی رزگاریان بئ⁽¹⁾.

(۲) ئه وهیه سهفه ره که درێژبئ، به حسیبی کاروانی بریتیه له دوو قۆناغی تهواو، واته دوو رۆژه رئ، به رۆشنتی ئاسایی چونکه خوشه و یست (مرویده خوا له سه ربه) دهفه رموئ: ههر سه فیه رئ له چوار به رید که متر بئ، نوێژی تیا کورت ناکرێته وه، (چوار به رید دهکاته شانزه فرسه ق) دهق به قه د ماوه ی نیوانی مه که وه عوسفان. وه که هه موو دمزانین عوسفان له مککه وه دوو رۆژه رئ دووره. ئهم ماوه یه به کیلومه تر دهکاته نزیکه ی (۸۴) کیلومه تر، بزانه: ده بئ ریبوار بزانی که بۆ شوینئ ده چئ له دوو قۆناغ که متر نیه، که واته: بۆ که سئ سه ری خۆی هه لبگرئ و به بئ نیازی شوینیکی دیاری بسوورپته وه به ناو و لاتا، مافی نوێژ کورت کردنه وه ی نیه، هه تا سه فیه رکه ی زۆریش ده رێژه بکێشئ.

(۳) ئه وه یه ئه و نوێژه ی که ده یکا نوێژی چوار رگاتی حازر بئ، ههر نوێژئ وانه بئ کورت ناکرێته وه، نوێژی قه زایش ئهم درێژه پیدانه ی تیا دایه: ئه گهر نوێژه که له ماله وه فه و تا بوو به لام ویستی له سه فیه ردا

(1) ئه گهر ئهم کوردستانه نازداره ی خۆمان، که ده تگوت: پارچه یه کی رازا وه یه له سه ر زه مینی به هه شتی به رین، نیستا لهم بارو دۆخی پاشا گهردانی و گوشت و به ردا، ته ماشا بکه ی، که چۆن به ده ست دزو جه رده و سته مکاره وه بووه به گۆمی خوین و بووه به پاررچه یین ناگر له دۆزه خی سوور، ئه و کاته ره حمه ت بۆ گۆپی سو فیانی په وری ده نیئری.

بیگیرپتهوه، پټوښته لهسهری که به تهواوی بیکا، چونکه نهو نویژه به تهواوی بووه بهمال لهسهری، بهلام نهگهر له سهفهدا چوو بوو، وه هر له سهفهدا ویستی بیگیرپتهوه نهو بوئی ههیه که کورتی بکاتهوه، نهگهر له مالهوه ویستی بیگیرپتهوه دهبی به تهواوی بیکا. نهگهر گومانی بوو نهیدمزانۍ: ئایا له مالهوه نهو نویژهی چوو یا له سهفهدا، نهو دهبی به تهواوی بیکا، چونکه تهواوکردن بنهړته (واته: نهسله) بزنان که کورتکردنهوه پینج مهرجی ههیه:

یهکهه: نییهته، چونکه تهواوکردن بنهړته، جا نهگهر له سهرهتاوه لهکاتی نویژدابهستندا نییهتی کوتکردنهوهی نهبی، نویژهکهی لهسهر بنهړت دادهمزرئ، که تهواو کردنه.

دووهم: دهبی ریښوار له دهستپیکردنی نویژهکهوه ههتا تهواوکردنی رفتهنی بی، چونکه یهزدانی مهزن دمهرموئ: (اذا ضربتم فی الارض) واته: هر کاتی چوون بو سهفهر، دهی نهگهر له سهفهدا نهبی مافی کوتکردنهوهی نیه.

سییهه: دهبی نویژکهړ ناگاداربئ له چوښتی کورت کردنهوهی نویژ، نهگینا مافی نهوهی نیه، یهزدانی مهزن دمهرموئ: {فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ۱۶/۴۳} واته: نهگهر خوټان شتیکتان نهدمزانی له زانست پهرومرو ماموستانیانی پسپوړی زانست بپرسن، لههر گروهي ببن).

چوارهم: پهپړهوی به نیشتهجئ ناکا، یا به نویژکهړی تهواو کهرناکا، نهگهر پهپړهوی پبیکا دهبی نویژهکهی به تهواوی بکا، چونکه

شوینکهوتن (متابعه) ی پېشنويز پيوسته. له م بارهيهوه، نهوه نه م پرسياره له ئيبنو عهباس کړا: نهوه بو رېبوار نهگهر به تهنه خوی نويزېکا نويزی چوار رکاتی به دوو رکات دهکا، که چی نهگهر به جهماعهت له پشت پېشنويزکی نيشتهجيوه نويزېکا دهبی چوار رکات بکا؟ فهرمووی: له بهر نهوه نويزکردن به م دوو شيوهيه له م دوو کاته دا سوننه تی پیغه مبه ر خوځيه تی. (نه حمه د)

پینجه م: نويزه کوتکراوه که دهبی چوار رکاتی بی، دنا کورت ناکرېته وه، وهک به یانی و شیوان، چونکه شتی وا که نويزی سی رکاتی و دوو رکاتی کورت بکړينه وه ساخ نه بوته وه.

۷۴) که ی رېبوار دهست دهکا به کورتکړنه وه:

سهره تاي سهره له وپوه دهست پیدهکا که رېبوار له ناوه دانی نه و شوینه ی که سهره ی لیوه دهکا تیده په ری. ئیبنو لوندیر دهفرموی: به پیی ناگاداری من پیغه مبه ر (دروود خواه له سهره): له هه ر سهره ریکا نويزی کورت کړدبیته وه هه تا له سنووری شاری مه دینه نه چووبیته دمره وه دهستی نه کردووه به کورتکړنه وه، هه تا سهره که ی ته و او دهبی مافی کورتکړنه وه ی هه یه، به لام نهگهر له شوینی مایه وه له بهر کاري که چاوه نواری بوو، تاماوه ی چوار روژ نويز کورت دهکاته وه، له دوا نه وه نهگهر له و ی مایه وه دهبی نويزی ته و او بکا، خوا کاره که ی جیبه جی بووبی یا نه به بووبی، چونکه له صه حیه یندا هه یه: که پیغه مبه ر (دروود خواه له سهره): له به یانی روژی چواره می مانگی قورباندا گه یشته

مەككە، رۆژی چوارەم و پینجەم و شەشەم و حەوتەم لەوئ مایەو، لەو
ماوەیەدا کە چوار رۆژ دەکا، نوێژی کورت دەکردەو، لە رۆژی هەستەما
نوێژی بەیانی لەوئ کرد، ئەوجا بەرەو مینا کەوتەری! جا لەسەر ئەم
بنیاتە رێبوار لەکاتی مانەویدا لە جێگەیی هەتا چوار رۆژ بۆی هەیه
نوێژ کورت بکاتەو، لە فەرماشتی لە فەرماشتەکانی شافیعی لەم
مەسەلەیهدا: بۆی هەیه هەتا نۆزدە رۆژ، یا هەزدە رۆژ نوێژ کورت
بکاتەو، بەپێی ئەم فەرماشتە کەوا لە صەحیحی بوخاریدا: ئیبنو
عەبباس (رەزەا نوایان لێبێ) فەرمووی: پێغەمبەر (درودە خواوە لەسەربێ) کە شاری
مەككەى نازاد کرد نۆزدە شەو لەوئ مایەو، لەومانەویدە نوێژی کورت
دەکردەو. واتە نیژە چوارینەکانی دەکرد بە دوو رگات. جا لەبەر ئەمە
ئیمەیش هەرکاتی چووین بۆ سەفەر هەتا نۆزدەشەو لە شوینی
دەمینینەو، هەر هەقمان هەیه کە نوێژ کورت بکەینەو، بەلام ئەگەر
لە شوینی لە ئەوەندە پترمانینەو ئیتر نوێژی تەواو دەکەین. لە
گیرانەویدەکا: پێغەمبەر (درودە خواوە لەسەربێ) لە مەككە هەزدە رۆژمایەو، لە
رۆژی غەزای فەتحي مەككەو.

٧٥) کۆکردنەوێ نوێژ:

بۆ رێبوار دروستە کۆکردنەوێ نوێژی نیوهرپۆو عەصر، وە
شیوان و خەوتنان، ئەگەر لەکاتی نوێژی یەکەما بیانکا پێی دەگوتری:
جەمعه تەقدیم، واتە کۆکردنەوێ پیشخراو، ئەگەر لەکاتی نوێژی
دووهمە بیانکا پێی دەگوتری: جەمعه تەئخیر، واتە: کۆکردنەوێ

دواخراو. سەر بەلگهی ئەمە ئەوەیە کە موعاڤی کوری جەبەل
 دمیگێرپێتەو: فەرمووی: لە غەزای تەبووکدا عادیەتی پێغەمبەر (دروویدە خوا
 لەسەر) وابوو: ئەگەر لە پێش ئەویدا کە بکەوێتەری و دەرچێ بۆ سەفەر
 خۆرلای بدایەو نیومەرۆ ببوایە ئەوا نوێژی نیومەرۆ و عەسری
 کۆدەکردەو بە جەمەتە قەدییم: بە کۆکردنەوی پێشخراو دەیکردن،
 ئەگەر لە پێش نیومەرۆشدا بکەوتایەتە ری ئەوا نوێژی نیومەرۆی دوا
 دەخست، هەتا دادەبەزی بۆ نوێژی عەصر، ئەوکاتە هەردوو نوێژەکی
 پێکەو بە کۆکردنەوی دواخراو دەکرد، لە شیوانیشا هەروەها: ئەگەر لە
 پاش ئاوابوونی خۆر بکەوتایەتە ری نوێژی شیوان و خەوتنانی کۆ
 دەکردەو، واتە: نوێژی خەوتنانی دەهینا بۆ لای شیوان و لە پێشدا
 نوێژی شیوانی دەکردو سلاوی دەدایەو دوا بەدوای ئەو بەبێ درنگ بە
 جەمەت نوێژی خەوتنانی دەکرد، ئەگەر لە پێش ئاوابوونی خۆریشدا
 بکەوتایەتە ری نوێژی شیوانی دوا دەخست، هەتا دادەبەزی بۆ نوێژی
 خەوتنان، ئەوکاتە هەردوو نوێژەکی بە کۆکردنەو (بە جەمەت) دەکرد،
 لە پێش شیوان دوا بە دوای ئەو خەوتنانی دەکرد کۆکردنەوی پێشخراو
 سی مەرجی هەیه:

یەكەم: ئەوەیە نوێژی یەكەم لە پێش دووهمدا دەکری، واتە:
 نیومەرۆ لە پێش عەصرو شیوان لە پێش خەوتناندا دەکری، چونکە
 کاتەکە هی یەكەمە، دووهم پاشکۆی ئەو، پاشکۆیش پێش پێشکۆی خۆی
 ناکەوێ.

دووهم: دەبێ لە سارەتای کردنی نوێژی یەكەمەو، یا لە پێش
 تەواوبوونیدا نییەتی کۆکردنەوی هەردوو نوێژەکی بێی.

سَيِّهَم: ئەو دوو نوپۇزە يەك لە دوای يەك بكاو بەينيان زۆر نەخا، چونكە دووهميان پاشكۆی يەكەميان، پاشكۆيش نابى لە پيشكۆی خۆی دابىرى، لەبەر ئەو نوپۇزە سوننەتە دامەزراوەكان لە نيوانياندا ناكړين، بەلام لە نيوانياندا سوننەتە ئيقامە بکړي، چونكە ساخ بۆتەووە که لەنەميرە، لەکاتی حەجی مالاًواييدا حەزرەت (دروودە خواە لەسەرېښ) نوپۇزی نيوهرپوۆ عەصرى بە جەمەع کردوووە لە نيوانياندا بە فەرمانی ئەو قامەت کراوہ.

وہى کۆکردنەوى دواخراو تەنيا ئەوہندە مەرجه کہ لەکاتی يەکەما نيىتى داوختن بيىنى. بۆ نيشتەجى دروستە لەبەر بارشت لەکاتی نوپۇزی يەکەما، نوپۇزی نيوهرپوۆ عەصر، يا شيوان و خەوتنان بە جەمەع بکا، چونكە زەحمەتە، لەبەر ئەوہيش کہ بوخارى و موسليم گيپراويانەتەوہ: ئيبنو عەبباس (رەزە خواە لەسەرېښ) دەفەر موى: پيغەمبەرى خوا (دروودە خواە لەسەرېښ) لە مەدينە، نيوهرپوۆ عەصرى بە جەمەکرد، بە حەوت رکات کردنى، لە گيپرانەوہيەکی موسليما پيغەمبەر (دروودە خواە لەسەرېښ) لە مەدينە نوپۇزی بە جەمەکرد، نەترسى ھيرشى دوژمنى ھەبوو، نە لە سەفەريشدا بوو، بەلام لەگەل ئەو مەرجانەى بۆ کۆکردنەوہى پيشخراو ھەيە لە سەفەردا، ئەمانەيش مەرجه: لە سەرەتای ھەردوو نوپۇزەکەو لەکاتی سالودانەوہى نوپۇزی يەکەمدا باران ببارى. وە نوپۇزەکە لە شوينى بکړي ئەگەر گريمان بچيئەوہ بۆى باران ليى بداو جلەکانى تەر بين.

کۆمەلئ لە ھاوړپيانی شافيعى و لە کەسانى تريش دەفەرموون: بەھۆى نەخۆشيشەوہ کۆکردنەوہ، دروستە. ھەندئ لەم زاتانە ئەم زانا

گه و رانهن: قازی حوسهین و موته وه للی و رهویانی و خهتابی و نیمای
 نه حمه دو چهند که سیک تریش له شوینکه وتوو دهگانی، ئینو عه بباس
 خوئی ئه مه دهکا، به لام پیاوئ رهخنه ی لیدهگری، ئینو عه بباس پئی
 دهفه رموئ: کابرای بئ دایک! تو من فیئری سوننهت و شه ریه تی
 پیغه مبه ر دهکه ی! ئه و جا ئینو عه بباس باسی ئه وه دهکا که پیغه مبه ر
 خوئی ئه مه ی کردوو. ئینو شه قیق دهفه رموئ: دلم له م مه سه له یه
 چه که ره ی دهکرد، بویه چوو مه خزمهت ئه بو هورمیره، بۆ ئه م باسه لیم
 پرسى، فه رمایشته که ی ئینو عه بباسی به راست دانا، ئه م داستانه ی
 ئینو عه بباس و کاباری ته میمی رهخنه گرو پرسیار کردنه که ی ئینو
 شه قیق، هه مووی له سه حیجی موسلیمدا تۆماره. نه وه ویش (ره زاه خواه
 لیبه) دهفه رموئ: برپاری کردنی جه معی نوێژ له بهر نه خویشی،
 فه رمایشتیکى راشکاوی له رووی په سه نده، چونکه له سه حیجی
 موسلیمدا تۆمار کراوه: که پیغه مبه ر (مروود خواه له سه ربه) له مه دینه به بئ
 مه هانه ی رهوا، وهک ترسی هیرشى دوژمن و باران، نوێژی به کو کردنه وه
 کردوو، نیسانى دهفه رموئ: ئه مه ی که نه وه ی په سه ندی کردوو،
 شافیعی له (موخته سه رو لوزهنی) دا به دهق دهیغه رموئ. مه به ست و
 ناوه رپوکیش پشتگیری ئه وه دهکا، چونکه نه خویشی ده بئ به هوئ
 دروستبوونی نه گرتنی رۆژووی فهرز، دهق وهک سه فه ره که ده بئ به هوئ
 دروستبوونی نه گرتنی رۆژووی فهرز، که واته: ده بئ نه خویشی باشتربئ
 به هوئ کو کردنه وه ی نوێژ، به لکوو کو مه لئ له زانا کان بۆ ئه وه چوون که
 دروسته بۆ نیشته جئ، له بهر پێداویستی، نوێژ به جه مع بکا، به مه رجئ
 نه یکا نه پیشه. ئه مه فه رمایشتی ئه بو ئیسحاقى مروزییه له قه قفاله وه

راگوژی کردوو، خهتابی له دم کۆمه‌ئی له دهسته‌ی فهرمووده‌وه، ده‌گیرپته‌وه، ئیبنو لونذیر به په‌سه‌ندی داده‌نی، ئه‌مه فهرمایشتی ئه‌شه‌بیشه که له هاورپانی مالیکه، هه‌روا هسه‌ی ئیبنو سیرینیشه، فهرمایشته‌که‌ی ئیبنو عه‌بباسیش ده‌بی به نیشانه‌ی بۆی که ده‌فه‌رموی: مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر له‌و جوړه‌ جه‌مه‌ ئه‌وه‌بوو که ئوممه‌ته‌که‌ی تووشی مه‌شه‌فقه‌ت نه‌کا. چونکه ئه‌وه‌بوو که فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سهره‌) له مه‌دینه‌ نوژی بیومرۆو عه‌صری پیکه‌وه کۆکرده‌وه و شیوان و خه‌وتنانیشی پیکه‌وه کۆکرده‌وه، به‌بی به‌هانه‌یه‌کی ره‌وا، وه‌ک ترس و باران، سه‌عیدی کوری جوبه‌یر لی پرسی: قوربان! ده‌بی له به‌رچی وای کردبی؟ فهرمووی: هه‌تا نه‌ته‌وه‌که‌ی تووشی سه‌خله‌تی نه‌کا (نه‌ته‌وه: واته: ئوممه‌ت - وەرگیر).

ئه‌وه‌تا ئیبنو عه‌بباس پاساوی ئه‌م کاره‌ی حه‌زهره‌ت (مرووده‌خواه له‌سهره‌) به‌وه ناداته‌وه که گوايه نه‌خۆشبووه، یا به‌شتیکی تری ئاوا.

٧٦) گیرانه‌وه‌ی نوژی فه‌وتاو:

نه‌کردنی نوژی یا له‌به‌ر به‌هانه‌ی ره‌وايه، یا به‌بی به‌هانه‌یه‌ دياره هه‌رکه‌سێ، به‌ هه‌ستی، به‌بی به‌هانه‌یه‌کی ره‌وا، نوژی نه‌کا، ئه‌وه له‌ خوا یاخی ده‌بی، وه‌خۆی تووشی گوناھیکی گه‌وره‌ ده‌کا، له‌و گوناھه‌گه‌ورانه که ده‌بن به‌ مایه‌ی ره‌نجه‌رپۆی! پێویسته له‌سه‌ری زۆر به‌ زوویی په‌شیمان ببیته‌وه، له‌سه‌ر ده‌ستی خوادا ته‌وبه‌ بکا، وه‌به‌بی دواخستن ده‌سه‌جی ئه‌و نوژه‌ چاوه‌ بگیریته‌وه، جا نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی کرد ئه‌وا

نهرکی سهرشانی خوئی به جئ هیئاوه، دهنای پیویسته له سهر میری موسولمانان شهری له گهل بکا، به پیی فهرمایشتی خوشه ویست (درووده خواه له سهر) که ده فهرموی: خودای گه وره فهرمانی به من کردوو که شهر بکهم له گهل نهو خه لکه دا هه تا شایه تمان دین و به زمان ئیعلانی ئیمان ده که نو ده ئین (لا اله الا الله) وه دوا نه وه نو یژیکی ریکوپیک ده که نو به پیی توانا زه کات دمه دن و حه جی مائی خوا ده که نو مانگی رهمه زان به پوژوو دهن، ئیتر نهو که سه ی نه مه بکا، سهرومائی خوئی له هه موو که سی فهدمه ده کاو، گیان و سامان و نامووسی له هه موو که سی حهرام دهن، مه گهر به پیی شهرعی خوا! جا له سهر نه م بنیاته نو یژ نه که ر نه گهر په شیمان بووه وه ودئی داهینا، نهوا پیویسته له سهرمان وازی لی بهینین، چونکه یه زدانی مه زن ده فهرموی: {فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ - سورة التوبة - ۵/۹} واته: ته وه بیان کردو نو یژیکی ریکوپیکیان کردو به پیی توانا زه کاتیاندا، ئیتر وازیان لیبهینن و بیانوو یان پی مه گرن. به لام نه گهر هه رسوور بوو له سهر نو یژ نه کردن نه وه سوور ده کوژری!.

نه گهر نه کردنی نو یژ له بهر مه هانه یی بوو، وهک خه و، یا به هه له، یا له بیرى چوو، نه وه گونا هی له سه نیه، به لام پیویسته له سهری له وه دوا بیگپرته وه، هه ندی ده ئین: نو یژی وا ئه دایه، دهنی نییه تی ئه دای لی بهینری، کاته که یشی نهو کاته یه که مه هانه که ی نه مین، چونکه خوشه ویست (درووده خواه له سهر) ده فهرموی: هه رکه سی به هوئی خه و تنه وه نو یژیکی له کاتی ناسایی خویدا نه رگد، یا به هوئی له بیر چوونه وه، کاتی کردنی نهو نو یژه نهو کاته یه که بیرى ده که ویته وه).

سوننه ته نويژه چووه كان له سهر ريزو تهرتي خويان بكرين،
 ههروا سوننه ته نويژى فهوتاو له پيش نويژى حازره وه بكرى، به
 مهرجى بۇ نويژه حازره كه ئه وهنده كاتى خوى بمينى كه بهشى يهك
 ركاتى به ئه دا بكا. جا كاتى دهستى كرد به گيرانه وهى نويژى، ئه گهر
 تهماشاي كرد ئه گهر تهواوى بكا نويژه حازره كهى دمفهوتى يا بهلايهنى
 كه مه وه فرىاي ركاتيكي له كاتى خويدا ناكه وى، ئه وه دهبنى يا بىپرئى، يا
 بيكا به سوننه تو يه كسهر نويژه فهرزه كهى بكا (تەماشای ناميلكهى –
 حكم تارك الصلاة – بكه كههى دانهر خويهتى).

(۷۷) نويژى ههينى (صلاة الجمعة):

نويژى ههينى به عهره بى پى دهگوترى جومعه، جومعهيش واته:
 كۆبوننه وه، جا له بهر ئه وهى كه مهردوم له م نويژه دا كۆده بنه وه ناوئراوه
 جومعه. يا له بهر ئه وه ناوئراوه جومعه چونكه له رۆژى ههينيدا
 خيرىكى زۆر كۆده بيته وه. ئه م نويژه گه وره ترينى هه موو نويژه كانه،
 رۆژه كهيشى له هه موو رۆژه كانى ترى چهفته گه وره تره، چونكه
 خوشه ويست (هروودى خوا له سه ربه): دمفه رموى: رۆژى ههينى گه وره ترين رۆژه
 كه هه تاوى تيا هه ئدى، ئاده م له رۆژى ههينيدا خودا دروستى كردوو،
 هه ر له م رۆژه يشدا براوته ناو به هه شت، هه ر له م رۆژه يشدا له به هه شت
 ده ركراوه، قيامه تيش هه ر له رۆژى ههينيدا هه ل دهستى! (موسليم و
 ئه بو داوو و نه سائى و تيرمىذى گىراويانه ته وه (رومعه ته خوا اييه): .

٧٨) نوښتی جومعه، سوننه ته يافه رزه؟:

نوښتی ههینی به پیی نامه ی خوداو سوننه تی پیغه مبهرو
 یه کگرتنی نه توه (نوممهت) فهرزه. یه زدانی مه زن فهرموویه تی:
 {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا
 إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ - سورة الجمعة - ٩/٦٢}. خوشه ویستیش (درویده خواه
 له سه ربه) دمفه رموی: به و که سه که گیانی منی بو دسه نیازم هه بوو که به
 پیاوی بلیم له حیاتی خوّم بهر نوښتی یکه بو خه لکه که بکا، وه خوشم
 برپوّم به سهر ئه و پیاوانه ی که له نوښتی جه ماعت دوا ده که ون، وه
 فهرمان بدهم که به باوه شه دار ماله کانیا ن به سه ریاندا بسووتینن (ش/
 د/ ت/ ن/). له گیرانه وه یه کی صه حیچی موسلیمدا: پیغه مبهری خوا
 هه ره شه ی له وانه کرد که له نوښتی ههینی دوا ده که ون و نایکه ون له
 باره یانه وه فهرمووی: به و که سه که گیانی منی به دسه نیازم هه بوو که
 به پیاوی بلیم له حیاتی خوّم پیش نوښتی یه که بو خه لکه که بکا، وه
 خوشم برپوّم بو سهر ئه و پیاوانه ی که له نوښتی ههینی دوا ده که ون و
 ماله کانیا ن به سه ریاندا بسووتینم. له گیرانه وه یه کا: چه زرمه (درویده خواه
 له سه ربه) دمفه رموی: ئه و که سانه ی که نوښتی ههینی ناکهن، یا ده بی واز
 بی نن له م کاره نابه سه نده، یا خود خودا دلایان مؤر ده کا، ئینجا به ره به ره
 بی ئاگا و نابه لهد دهن له دین و له ریگه ی ره بهر دوور ده که ونه وه،
 ورده ورده ئه م کاره یان سهر ده کی شی بو کوفرو بی دینی. (موسلیم و
 که سانی تر) له گیرانه وه یه کا: نوښتی ههینی له سهر هه موو نی رینه یه کی
 ره سیده فهرزو پیویسته. (نه سانی بهرشته یه کی دروست گیراوی ته وه).
 له چه دیسی شه ریفدا دمفه رموی: ئه وه ی له بهر که مته رخه می سی نوښتی

ههینی نهکا خودا مؤر دهنی بهسهر دلیدا. (ئهبو داوودو تیرمیزی و نهسائی گپراویانه ته وه. رشتهی نهسائی دروسته، چونکه بهپیی مهرجی موسلیمه. رشتهی ئهبو داوودو تیرمیزیش جوانه).

ئیبینو لونیژیر دهگپرتیه وه؛ که یه کگرتن ههیه لهسهر ئه وه که نویژی ههینی لهسهر هه موو که سی فهرزه، واته: فهرزی عهینه. ئیبینو عومهریش ده فهرموی: نویژی ههینی به یه کگرتنی نه ته وه فهرزه. واته: ئیجماعی لهسهره.

٧٩) مهرجه کانی پیوستبوونی:

مهرجه کانی پیوستبوونی نویژی ههینی جهوت شته :-

یه کهم ئیسلامه، وهک له نامه ی نویژا له پیشه وه روون کرایه وه.

دووهم و سییه م و چوارهم و پینجه م و شه شه م: ئازادی و رهسیده بوون و نیڕینه یی و هۆش ساغی و لهش ساغی. چونکه خۆشه ویست (مرووده خواه له سه به) ده فهرموی: نویژی ههینی پیویسته لهسهر هه موو موسولمانی، ئه م چوار که سه ی لی ده رجی: بهنده ی زه ر خپیده و ژن و مندال و نه خۆش. (ئهبوو داوود گپراویه ته وه) جا شیت ههینی لهسهر نیه، چونکه داوا لی کردن (ته کلیف) ی لهسهر نیه، له بهر ئه وه به پیوه ری نه خۆشی ده پیوری روتی و ترس له سته مکارو ده ستوپیه وندی و سک چوون و رهوانیه کی وا خوی پی رانه گیرئ، مه هانه ی رهوای نه چوون بۆ نویژی ههینی، هه روه ها که سی کیش که مه ترسی ئه وه ی هه بوو که مردوو که به ته قی، یا بۆگه ن بکا، هه تا ئه و له ههینی دیته وه، ئه وه ده بی

به مه‌هانه بۆ نه‌چوونی بۆ نه‌و هه‌نییه، با ده‌ستوبرد له ته‌داره‌ککردن و ناشتنی نه‌و مردوو به‌کا.

حه‌وته‌م: نیشته‌جیییه، که‌واته: هه‌ینی له‌سه‌ر ری‌بوار پی‌ویست نیه، چونکه نه‌بیستراوه که پی‌غه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه) له سه‌فه‌ردا نویژی هه‌ینی کردبێ، ده‌گێر نه‌وه که گوتراوه: نویژی هه‌ینی له‌سه‌ر ری‌بوار نیه. (به‌یه‌ه‌قی گێراویه‌ته‌وه، به‌لام به‌مه‌وقووفی له‌سه‌ر ئیبنو عومه‌ر).

٨٠) مه‌رجه‌کانی دامه‌زراندنی:

سه‌ره‌رای نه‌و مه‌رجه‌یه‌ی که بۆ دامه‌زراندنی نویژ دانراوه، وه‌ک له پی‌شه‌وه رابورد، بۆ دامه‌زراندنی هه‌ینی نه‌م سی شته‌یش مه‌رجه:

یه‌که‌م: نه‌وه‌یه نه‌و نویژی هه‌ینییه له‌ناو سنووری نه‌و شوپنه‌دابێ، که نیشته‌جێ بێ (واته: مه‌حه‌لی ئیقامه‌بێ) بۆ نه‌و ژماره نیشته‌جییانه که له‌و شوپنه‌دا نه‌و هه‌نییه ده‌که‌ن، خوا نه‌و شوپنه شاربێ، یا گوندبێ، یا که‌پرو ساباتیکی وابێ گرابێ به‌ نیشتمان، ئیتر ماله‌کان له‌ قورو به‌ردبن یا له‌ دراو شتی وابن چونیه‌که، به‌لگه‌ی نه‌م بۆچوونه‌یش نه‌وه‌یه: که نه‌بیستراوه له‌ سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌رو جین‌شین هه‌ق‌ناسا‌کاندا، که نویژی هه‌ینی له‌ غه‌یری نه‌م جو‌ره جی‌گایانه‌دا بکری.

دووهم: نه‌وه‌یه که به‌ جه‌ماعه‌ت بکری، چونکه نه‌بیستراوه که پی‌غه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه له‌سه‌ربه) یا جین‌شیه‌نه هه‌ق‌ناسه‌کان، یا هیج زاناو پی‌شه‌وایه‌کی تر له‌ پاش نه‌وان، نویژی هه‌نیان به‌ ته‌نها کردبێ، به‌بێ جه‌ماعه‌ت. له‌ باب‌ه‌ت ژماره‌یی که جه‌ماعه‌تی پی‌ دامه‌زرێ مه‌جه‌ماتی

پئی دادمه زری چهند فہرمايشتی گوتراوہ: ھندی دہلین: بہ
پیشنوئڑوہ بہ چوار کھس دادمه زری، ھندی تر دہلین: بہسی
کھسیش دادمه زری، ھندی تر دہلین: ژمارہیہ کی وا حلیبہ، کہ ٺہو
شوینہی لی بن ببی بہ گوند، وہ بتوانن لہوئی نیشتہ جی بن، وہ سہوداو
مامہ ٺہو کرپن و فروشتن لہ نیوانیاندا ھہبی!.

بہ لام ری بازی تہواو راستی ناودار ٺہوہیہ: دہبی ژمارہیان بگاتہ
چل کھس، لہ سہر ٺہم رایہ، چهند فہرموودہی کر اوہ بہ بہ لگہ
یہ کیکیان: فہرموودہ کی جابیرہ (رہزہ خواہ لہیہ) کہ دہفہرموی: سونہت
لہ سہر ٺہوہ سہری گرتوہ کہ ھہر کوٺمہ لئ، لہ شوینیکا، ژمارہیان بگاتہ
چل کھس، یا زیاتر، ئیتر نوئڑی ھہینیان لہ سہرہ! (بہیہقی)،
فہرمايشتی ھاوړپی پیغہ مہر (دروودہ خواہ لہ سہرہ) کہ بھہرموی: سونہت
لہ سہر ٺہوہ سہری گرتوہ، وہ ک فہرمايشتی پیغہ مہر خوی وایہ.
یہ کیکی تریشیان: فہرموودہ کی کھعی کوری مالیکہ، دہفہرموی:
ٺہ سہدی کوری زورارہ یہ کہم کھس بوو کہ نوئڑی ھہینی بو دہگردین،
لہ گوندی ھہز مولنہ بیت، لہ ھہواری بہنی بہیاضہ، لہ
نہ قیغولخہ ضیمات، کہ ناوی شوینیکہ دہوری میلی دوورہ لہ مہدینہوہ.
ٺہورہ حمانی کوری پیی فہرموو: چہن کھس دہبوون؟ فہرمووی: چل
کھس بووین. (ٺہم فہرموودہیہ ئیبنو حہببان و بہیہقی بہ
فہرموودہیہ کی دروستو ساخیان داناوہ). یہ کیکی تریشیان کہ ٺہوہیہ
پیغہ مہر (دروودہ خواہ لہ سہرہ) لہ شاری مہدینہ نوئڑی ھہینی دہکرد،
نہ بیستراوہ کہ بہ چل کھس کہ مہر ھہینی کردبی! مہرجہ ٺہو چل
کھسہ نوئڑی ھہینیان لہ سہربی و داوالیکراوبن بہ پیی شہر کہ بیکہن.

سپیهم: ئەوەیە کە لەوەختی ئەدادا بکری، کە بریتیە لە کاتی نوێژی نیوەڕۆ، چونکە ئەنەس (ڕەزای خۆی لێبێ) دەفەرموی: دەستووری پیڤەمبەر (مروودە خۆی لەسەربێ) وابوو ئەو کاتە نوێژی هەینی دەکر، کە خۆر لە ناوەراستی ئاسمان لای دەدا. (بوخاری). موسلیمیش (ڕەمەتە خۆی لێبێ) لە سەلامەتی کۆری ئەکوێوە دەدا (ڕەزای خۆی لێبێ) دەگێڕێتەو: دەفەرموی: جاران لەگەڵ پیڤەمبەردا (مروودە خۆی لەسەربێ) ئەوکاتە نوێژی هەینیمان دەکرد، کە خۆر لە ناوەراستی ئاسمان لادەدا.

جا ئەگەر کات ئەوەندە نەماوو کە نوێژی هەینی تیادا بکەن، نوێژی نیوەڕۆ دەکەن، تەنانت ئەگەر گومانی ئەوەیان بۆ پەیداوو، کە کاتەکە بەسەرچوو دەبێ نوێژی نیوەڕۆ بکەن، چونکە مانێ کاتەکە مەرجی دامەزرانیەتی، لەبەر ئەوە گەرکە سووربزانێ کە کاتەکە ماو، گومانی مانێ بەس نیە.

٨١) **فەرەکانی نوێژی هەینی:**

هەینی سێ فەرزی هەیه :-

یەکەم: ئەوەیە: کە دوو وتار لە پێشیەو بەخوێنریتەو، وتارخوین لە نیوانیاندا دەبێ دابنیشی لە صەحیحی موسلیما لە جابیری کۆری سەموورەو (ڕەزای خۆی لێبێ) دەفەرموی: خوشەویست (مروودە خۆی لەسەربێ) دەستووری وابوو دوو وتاری دەخویندەو، لە نیوانیاندا دادەنیشت، بەپێشەو وتارەکانی دەخویندەو. لە گێڕانەوێهەکا: دەستووری خوشەویست (مروودە خۆی لەسەربێ) وابوو: دوو وتاری دەخویندەو، قورئانی دەخویندو ئامۆزگای خەڵکەکە دەکرد.

روکن و بنیاته‌کانی ئەم دوو وتارانە پینجن: ھەمدی خواو
 ھەلاواتدان لەسەر ھەزرەتی پیغەمبەر و پەندو نامۆزگای خەڵکە کە
 لە خواى گەورە بترسن، بەپێی پەیرەویی ھەزرەت لەم بنیاتانەدا، لە
 وتاری دوو ھەمدا دەبێ نزا بۆ موسوڵمانان بکا، بەلایەنی کەمەو ھەمەو ھەتێ
 کە مەبەست بدا بە دەستەو ھەمەو بخوینێ، کەواتە (ئەم نظر) بەس نیە،
 چونکە مەبەستێ ناگەییەتی، ئەم دوو وتارە ئەم ھەوت مەرجانەیان
 ھەیە: کاتی نوێژە کە ھاتبێ، نابێ نوێژە کە لییان پیش بکەوێ، بەلگەو
 وتارەکان دەخوێنە پیش نوێژە کەو ھە، ئەگەر دەیتوانی لە کاتی وتارەکاندا،
 لەسەر پێی رابو ھەستێ، لە نیوانیاندا بە ئەندازەى ئارامبوونەو ھێی دابنیشی،
 دەسنوێژی ھەبێ، لەشی پاکبێ، پیسی بە جەستەو جەل و جێگە یەو ھە
 نەبێ، بە جلیکی پاک شەرمگای داپۆشرا بێ، ئوھندەیش دەنگ بەرزەو ھە
 بکا کە بەلایەنی کەمەو ھەمەو جەل کەس لەوانەى کە جومەیان پێ
 دادەمەزێ دەنگی ببیستن.

فەرزی دوو ھەمی نوێژی ھەینی: ئەو ھە کە بە دوو رکات بکری،
 عومەر (رەزاد خوا لیبێ): لە ھەمی پیغەمبەر خویم ژنەو تەو ھە
 دەیفەر موو (دروو ھە خوا لەسەر بێ): نوێژی ھەینی دوو رکاتە، وە نوێژی جەژنی
 رەمەزان دوو رکاتە، وە نوێژی جەژنی قوربان دوو رکاتە، وە نوێژی
 سەفەر دوو رکاتە، ئەم نوێژانە کە بە دوو رکات دەکری تەواون، نەو ھە
 بلایی کورتەو ھەکراون. (نەسائی و ئەحمەد و ئیبنو ماجە: بەسێ رشتەى
 دروست).

فەرزی سییەمی نوێژی ھەینی: ئەو ھە کە بەکۆمەل (بەجەماعت)
 بکری، بەلگەى ئەمە لە پیشەو ھە رابورد.

۸۲) ھەيئەتەكانى نوپۇزى ھەينى:

سوننەتە بۇكەسى كە بىھوئى نوپۇزى ھەينى بكا: چوارشت:

يەكەم: خۇشۇردن، چوكە خۇشەويست (دروودى خۋاى لەسەربىن) دەفەرموئ: ئەگەر كەسىكتان ويستى بچى بۇ نوپۇزى ھەينى با خۇى بشۇرى. (شەيخان).

دوودم: جەستەى پاك و خاوپن بكاتەو، لە چلك و نارەق و ئەو شتانەى دەبن بەھۇى پەيدا بوونى بۇنى ناخۇش، چونكە مەبەست لە خۇشۇردن ئەمەيە، نەك كردنى ئا و بەسەر جەستەدا و بەس. شافىعى (خۇشەويستى خۋاى كەورە و لىبىن) دەفەرموئ: كەسىن جل و بەرگى خاوپن رابگرى، خەم و پەزارەى كەم دەبى، كەسىكىش بۇنى خۇشەى ئەقلى پتر دەبى.

سەيپەم: خۇرازاننەو بە جلى جوان و خۇشەويستى خۇبۇنخۇشكردن: پىغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەربىن) دەفەرموئ: ئەوئى رۇزى ھەينى خۇى بشۇرى و جلى جوان لەبەر بكا و ئەگەر لە مائەوئى بۇنى خۇشى ھەبو و لەخۇى بدا، ئىنجا بپروا بۇ نوپۇزى ھەينى و لە مزگەوت ھەنگا و ھەل نەئى بەسەر سەرى كەسا و ئەوئەندەى خودا لە چارەى نووسيوە نوپۇزى سوننەت بكا، وەكاتى پىشنوئز ھات و دەستى كرد بە وتارى ھەينى بى دەنگ ببى و گوئ رابگرى تا پىشنوئز لە نوپۇز دەبىتەو، ئەوئى ئاوا بكا ئەو دەبى بە كەفارتى گوناھى نيوانى ئەم ھەينى و ھەينىيەكەى پىشى. (ئىبنو حەببان لە صەحىحى خۇيدا گىراوئەتەو، حاكم گىراوئەتەو و دەفەرموئ: بەپى مەرچى موسلىمە).

بهرگه سپی زور په سهنده، به پئی فهرمايشتی پیغه مېهر (مروودى خواى له سربې)؛ جلی سپیش له بهر بکه، چونکه له باسترین بهرگی نیوده، وه مروودگانیشانی تیا کفن بکه.

چوارم: نینو ککړدن و لابرډنى مووی که لابرډنى سوننه تې، چونکه شتی وا له سروشتی باشی مرؤفه.

۸۲) گوپراگرتن له وتاره کهى:

له باره ی قسه کړدنه وه له کاتى وتاردا راجیایى هه یه، شافعی به دمق دمه رموى: ئه وه نادروسته، مالیک و ئه حمه دیش هه روا دمه رموون، گپړانه وى دامه زراوى ئه حمه دیش هه روا یه، خواى گه وړه دمه رموى: {وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا} - سورة الأعراف - ۷/۲۰۴ { زوربه ی (مفسرین) رافه که رانى قورئان دمه رموون: ئه م نایمه ته له باره ی ئه وه وده یه که گوئ له وتاری هه ینى رابگری، وه له م نایمه ته دا وتاره که ناو نراوه قورئان، چونکه به شی له وتاره که قورئانه. له فهرمووده شدا خوشه ویست (مروودى خواى له سربې) دمه رموى: روژی هه ینى له وکاته دا که پېشنوئز وتار ده خوینئته وه ئه گهر به هاوونشینی خوت بلئی وسبه، بیده نگبه، ئه وه خوشت بیجا ده کهى! (رواه الجماعة الا ابن ماجه).

ریبازى تازه ی شافعی ئه وه یه: قسه نادروست نییه و، گوپراگرتن له وتار سوننه ته، چونکه شه یخان ده گپړنه وه: که نیمامی عوسمان چووه ناو مزگه وته وه، له وکاته دا نیمامی عومهر وتاری ده خوینده وه، عومهر

فهرمووی: ئهوه بۇ بازى پياو به زوویى نايهن بهدەنگ بانگهكهوه؟
 عوسمانيش فهرمووی: ئهى فهرمانرەواى موسولمانان! هەر كه گویم له
 بانگ بوو نهوهنده مامهوه ههتا دهستنوێژم گرت. دهگیرنهوه: كه
 پېغه مېهر (درووده خواو لهسەر به) خهريکبوو، وتارى ههینی دهدا، لهو کاته دا،
 پياوئ دیته ژووره وه دهئ: كهى قیامهته؟ خهلكهكه ئاماژهيان بۆيكرد
 كه بى دهنگبى، بهلام پياوهكه بیدەنگ نهبوو، وه قسهكهى
 دووباره كردهوه، پېغه مېهریش (درووده خواو لهسەر به) له پاش جارى دووم
 فهرمووی: هاوار له تۆ، چیت بۆى ئاماده كردهوه؟ پياوهكه گوتى:
 خوشه ويستى خواو پېغه مېهرى خوا. حه زهت (درووده خواو لهسەر به)
 فهرمووی: دهى مژدهت لیبى تۆ له قیامهتدا له گهڵ نهو كه سانه دهبى كه
 خوشت دهوین! (بهیهه قى به رستهیهكى دروست گیراویه تهوه). ئهم دوو
 روداویش به لگهن له سهر ئهم بابته چونكه نهوهتا عوسمان قسهى
 كردهوه وه لامى عومهرى داوه تهوه پېغه مېهریش (درووده خواو لهسەر به)
 رهخهنى له قسه كردهكهى پرسىار كهرهكه نهگرتووه، دياره نهگهر شتى
 وا نادرست بوایه پېغه مېهر ریگهى نهدهدا. ئهم راجیاییه بۇ قسهیهكه
 كه مهبهستىكى گرنگى دهبه جیى تیا دا نهبى، دهنه كه هەر نادرست
 نیه، به لكوو پئویسته، وهك ئهوه كویرئ خهريكه بكهویتته بیريكهوه،
 وریای بکاته وهوه ریگهى پى نیشانیدا. یا دووبشكى له نزیك
 كهسیكه وهبى و هۆشیاری بکاته وه، یا ببینی واسته مكاری به شوین
 مرؤفیکى بیتاوانا دهگهړئ، نهویش ناگاداری بکاته وه، یا وهك ئهوه
 فهرمان به چاكه بکا، یانهیى له خراپه بکا.

۸۴) له کاتی وتاره که دا نوټز دروسته:

نه گهر پېشنوټز وتاری ده خوینده ووه له و کاته دا که سې هاته ژوور ووه چی بکا؟ نایا دوورکات نوټزی دیاری مزگهوت بکا یانا؟ له م بابته دا راجیایی هه یه، هه ندی له زانایان دمه رموون: با نه یانکات، نه م رایه ده گېرنه ووه له ئیبنو عومره و عوسمان و علییه ووه (ره زه خوا یان لېبه) هه روه ک فهرمانیش کراوه به گوټرا گرتن، نه و فهرموودانه ییش که له داستانه که ی سوله یکدا هه ن ئاوی ته ئویل ده که ن: گوايه سوله یک رووته له بووه، بوټه پېغه مبه ر (مرووده خواه له سهرېنه) فهرمانی پټکردووه که هه ئسې نوټز بکا، هه تا خه لکه که ببینن، به لگوو خیری پی بکه ن. شافیعی و نه حمه دو ئیسحاق و شهر عزانه کانی فهرمووده شوناسه کان دمه رموون: له پیش نه ووه دا که دابنیشی سوننه ته دوو رکاتی سووکه له دیاری مزگهوت بکا، نه م داستانه ی سوله یکیان کردووه به به لکه، که جابیر دمه رموئ: روټیکی هه ینی له و کاته دا که پېغه مبه ر (مرووده خواه له سهرېنه) وتاری دمه دا سوله یکی غه طه فانی هات دانیش، پېغه مبه ر (مرووده خواه له سهرېنه) پی فهرموو: نه ی سوله یک! هه ئسه دوو رکات نوټزی سووکه له بکه، ئنجا فهرمووی: روټی هه ینی نه گهر یه کیکتان له و کاته دا هات بو مزگهوت که پېشنوټز وتاری ده خوینده ووه با به گورجی دوورکات نوټزی سووکه له بکا. (ش / د / ت / ن) نه مه به لکه ی روټنی نه ویه که نوټزی دیاری مزگهوت له م کاته دا سوننه ته له به ر نه ووه ته ئویلی نه وانه که دمه رموون سوله یک له به ر نه ووه پېغه مبه ر (مرووده خواه له سهرېنه) فهرمانی پټکردووه به راوه ستان تا خیری پی بکری، نه م ته ئویله قوبول نیه و

پوۋچە، چونكە ئەوھتا خوشەوېست (دروودە خواە لەسەربە): ئاشكرا دەفەر موی: ئەگەر يەكېكتان لەو كاتەدا ھات بۆ مزگەوت.. تاد. چونكە ئەمە دەقېكى رۆشنە تەئویل ھەئناگرئ، دروست نىە كار بە پېچەوانەى بكرى. وەكى ترېش ئەمە بۆ ئەوانەىە كە كاتئ دېنەژوورەو پېشنوئژ وتار دەخوئئى بەلام بۆ ئەوانەى كەوان لەناو مزگەوتەكەدا دروست نىە لەوكاتەدا نوئژ دابەستن. تەنانەت ئەگەر خەرىكى نوئژ بوو دەبئ گورج بېكا، ماومردى و ئەبو حامىدى غەزالى وادەفەرموون.

٨٥) خوئندنى سوورەتى كەھف:

سۆننەتە: سوورەتى كەھف لە رۆژ يا شەوى ھەينىدا بخوئئى، بە رۆژ بەپئى ئەم فەرموودەىەى (دروودە خواە لەسەربە): لە رۆژى ھەينىدا ھەر كەسى سوورەتى كەھف بخوئئى، لە نىوانى ھەردوو ھەينىيەكەدا نوورى ئى دەبارئ. (ھاكەم و بەيھەقى گىراويانەتەو، بەيھەقى لە سونەندا) بە شەوئش بەپئى ئەم فەرموودەىەى (دروودە خواە لەسەربە): ھەر كسى لە شەوى ھەينىدا سوورەتى كەھف بخوئئى، لەلاى خۆيەو ھەتا بەيتوئلا بە نوور رۆشن دەبئتەو بۆى (بەيھەقى).

پېوئستە لەسەر شىوھىئ بىخوئئى سەرنەشىوئئى لە خواپەرستى تر لەكاتى خواپەرستىدا، دنا نادروستە، چونكە ھەزرىت (دروودە خواە لەسەربە) دەفەر موی: بئداربن! ئىو ھەموومان ھەر گفتو گو لەگەل پەرومردگارى خۆتان دەكەن، كەواتە مەبن بە ئازارو ئەرك بۆ يەكترى لەكاتى دەور كەرنەو ھىشدا دەنگ بە سەردەنگى يەكتردا ھەل مەبرن.

باشترین کات بۇ خویندنى، لە پاش نوپۇزى بەيانىيە، چونكە خىر ھەتا پەلەى لىبکەى باشترە. بەلام ئەودى كە برى قورئان خوين لە مزگەوتا دمىكەن، لەسەر شیودىهكى وا كە دەبى بەھۆى سەرلىشیوانى نوپۇز كەرەگان، ئەودە نادروستە، وەك زانا پىشەواكان ساخيان کردۆتەوہ. شتى وا بەشىكە لەو بىدعەتكارىيە ناشرىنەى كە خاودنى شەرىعت بە دانایى خۆى ھۆشیارى کردووينەتەوہ لە بارەىهەوہ. خوا ئىمەو موسولمانان لەوہ بپارىزى.

٨٦) كاژىرى نزاگىرابوون:

سوننەتە لەشەوو روژى ھەينىدا نزاو پارانەوہ زۆر بخوينى، لە روژەكەيدا بۆيە سوننەتە بەلگوو رىكەوتى كاتى نزاگىرابوون بكا. لە رموضەدا نەودوى دەفەرموى: فەرمايشتى دروست لە بارەى كاتى نزاگىرابوونەوہ ئەودىە كە لە صەحىحى موسلىمدا تۆماركراوہ، كە پىغەمبەر (ەرووہ خواە لەسەربە) دەفەرموى: ئەوكاژىرە لەو حەلەودىە كە پىشنويز دادەنىشى لەسەر مەنبەر ھەتا نوپۇزتەواو دەبى. ئەم كاتەىە دەمىكى پىروژى زۆركەمە، لە صەحىحەيندا دەفەرموى: پىغەمبەر (ەرووہ خواە لەسەربە) بە دەستى پىشانىدا كە ئەو ماودىە گەل كەمە، لە شەوہكەيشىدا بۆيە سوننەتە چونكە شافىعى (خۇشەودىيە خواە لىبە) دەفەرموى: بەمەن گەپشتۆتەوہ كە لە شەوى ھەينىدا نزاگىرا دەبى.

٨٧) سەلاواتدان لەسەر پێغەمبەر (دروودی خواى لەسەربى) :

لە شەوو رۆژى هەينیدا سەلاواتدانى زۆر لەسەر پێغەمبەر (دروودە خواى لەسەربى) سوننەتە، چونکە فەرمووده دمهفرموى: رۆژى هەينى يەگێکە لە رۆژه هەرمباشەکانتان، جا لەم رۆژەدا زۆر سەلاوات لەسەر من بدهن، چونکە سەلاواتەکتان دەگاتەوه پييم، لە فەرموودهيهكى تردا دمهفرموى (دروودە خواى لەسەربى): لە شەوو رۆژى هەينیدا سەلاوات زۆر لە دیدارى من بدهن، چونکە ئەوێ يەك سەلاوات لەسەر من بدا، خودا دەجار رەحمەت دەپيژى بەسەر ئەودا.

٨٨) لە پاش بانگی رۆژى هەينى مامەلە نادروسته:

بۆکەسێ نوێژى هەينى لەسەربى، لەپاش دەستکردن بە بانگ، سەوداو کړين و فروشتن نادروسته، مەبەست ئەو بانگەيه کە وتارخوين لەسەر دوانگە دادەنیشی، چونکە يەزدانى مەزن دمهفرموى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ - سورة الجمعة - ٩/٦٢ } واتە: ئەى برپادارينه! لە رۆژى هەينیدا، کە بانگ درا بۆ نوێژ ئيتر خيڤا برپۆن بۆ لاى ذیکرى خوا، واز لە کړين و فروشتن بهيئن. ئەودەتا بە دەقى ئايەت نادروستى کړين و فروشتن چەسپاوه، سەوداو مامەلەى تريش بە پيؤمرى ئەو دەپيؤرى واتە: قياس لەو نادروستيه دەکړی. لەپيش ئەم بانگەيشدا لە پاش لادانى خۆر لە ناوهراستى ناسمان، کە لەويوه کاتى پيويستبوون دەست پيڊەکا، سەوداو مامەلەو کارو فرمانى دنيايى ناپەسەندە.

۸۹) نوپښی هەردوو جەژن:

وشەى جەژن لە عەرەبیدا ناوی (عید)ە، عیدیش لە وشەى (عەود)ى عەرەبى دروستکراوە، کە بەواتا دووبارەبوونەوهیە، چونکە جەژن لە هەموو سائیکا دووبارە دەبێتەوه، یا کە جەژن دیتەوه خۆشى و شادیش لەگەڵیا دیتەوه! یا لەبەر ئەوه وا ناوناوه چونکە بەهره و نازو نیعمەتى خوا لە جەژندا بۆ بەندهکانى دووبارە دەبێتەوه.

نوپښى جەژن مەبەستىكى گەورەیه بەپى قورئان و سوننەت و یەگرتنى نەتەوه. زاتى مەزن دەفەر موی: { فَصَلْ لِرَبِّكَ وَأُنْحَرْ - سورة الكوثر - ۲/۱۰۸ } لەم ئایەتەدا مەبەست لەم نوپښە نوپښى جەژنى قوربانە، چونکە مەبەست لە (نەحر)یش لە ئایەتەگەدا قوربانیکردنە. بەبى گومان پێغەمبەر (ەرۆده خوا لەسەربە) خۆى و هاوڕێکانى لەگەڵداو نەتەوهى ئیسلام لەپاش خۆى هەموویان نوپښى هەردوو جەژنەکیان دەکرد، کەواتە بوو بە یەگرتن.

یەكەم نوپښى جەژن کە پێغەمبەر کردى نوپښى جەژنى رەمەزان بوو، لە سالى دووهمى گۆچیدا بوو، هەر لەم سالیشتا سەرفیترە پێویستکراوه، ئەمە فەرمايشتى ماوەردییه.

بزانه کە نوپښى جەژن سوننەتىكى زۆر گەورەو دامەزراوه بەلام فەرزییه، چونکە عەرەبە دەشتەکییهکە کە عەرزى پێغەمبەرى کرد: ئایا غەیری ئەم پینج نوپښە فەرزه نوپښى ترم لەسەرە یانا؟ فەرمووی: نەخیر، مەگەر خۆت بە ئارەزووی خۆت نوپښى تری سوننەت بکەى (شەيخان) بۆیەیش زۆر سوننەتىكى گورەیه چونکە پێغەمبەر (ەرۆده خوا

له سهرېښه ګردوويه تې و قهت نه يچوواندووه، به لام دهشگوترئ له گوايه: فهرزی کيفايه يه، چونکه يه کيکه له دروشمه کاني نيسلام، به نه کردني داده نرئ به که مته رخه می له ناييندا، سهرمپاي نه وه يش که له نايه ندا فهرماني پيکراوه ده فهرموي: { فَصَلٌ لِّرَبِّكَ وَأُنْحَرُ - سورة الكوثر - ۲/۱۰۸ } واته: دهی نويزی جهژن بکه، بو خودای خوټ، وه قوربانينی بو سهر بېره.

نويزی جهژن به جه ماعت ده گري، بو ته نهاو ريپواريش دروسته و رهوايه، بو کويله - واته: بهندهی زمرخريده - و ژنيش دروسته، به لام بو گه وره کچو نافرتهی بوشناخ چوون بو نويزی جهژن له م سهرده مهي نيمه دا، به بي گومان نادرسته، چونکه له م چهرخه دا به دره وشتي پهری سهندووه، له هه موو کاتيکدا چوونی نه م دوو کهسه بو نه م نويزه ناباشه (نه مه فهرمايشتي خاوه نی کيفايه تول نه خياره که له (۸۸۹) ي کؤچيدا مردووه له سهر قسهی په راويزي کهوا له سهر فيقهو لويه سهره که له م شوينه دا - وەرگير).

ګهرجي فهرمووده که ی نوممو عه طيبه به لگي نه وه يه که دهرچوون بوی له لايه نی نه م دوو که سه يشه وه دروسته، به بي ناباشي به لام نه و مه به سته ی که له سهرده می پيغه مبهردا، که باشتري سهرده م بوو، هه بوو ئيستا نه و مه به سته نه ماوه، چونکه له و چهرخه دا موسولمانه کان که م بوون، حه زرم ت ريگي به ژناندا که بچن بو نويزی جهژن هه تا به هو ی نه وانه وه زور بنوينن، ئيستا موسولمانان به بي نه وانيش هه ر زور زورن، که واته نه و مه به سته نه ماوه!.

ھەر لەبەر ھەمان ھۆيە كە رېگەى دەدا بەژنە بېنويژەكانىش كە
 بچن بۇ ديار نويژى جەژن، خو گومان لەودا نيه، كە ئەوان نويژيان
 لەسەر نيه، سەرەراى ئەوھيش ئەوچەر خە مەردوم دئاك بوون،
 سەردەمىكى ئارام بوو، ژنان جوانىي خويانيان دەرئەدەخست، چاوى
 خويان لە روانىنى نارەوا دەگرت، ھەروا پياوانىش وابوون، بەلام لەم
 رۆژگارەى ئىمەدا دەرچوونيان سوور دەبىئ بە مايەى بەدكارى و
 بەدرەوشتى!!

لە فەرموودەيەكى دروستدا تۆماركراوہ كە عائىشە لە سەردەمى
 خۇيدا، لەپاش مەرگى پىغەمبەر {ەرۆودە خواە لەسەربە} فەرموويەتى: ئەگەر
 پىغەمبەرى خوا {ەرۆودە خواە لەسەربە} بمايە تا ئەمپۆ، وە ئەم بارو دۆخەى كە
 ئەمپۆ ژنان سازاندووينا، ئەمەى بەچاوى خۆى بدىبايە، ژنانى لە ھاتن
 بۆ مزگەوت قەدەغە دەكرد، ھەروەك چۆن قەدەغەيە لەسەر ژنانى
 جوولەكە كە بچن بۆ كنىشتەى خويان، دەى ئەمە ھەتواى عائىشەيە، كە
 داىكى موسولمانانە، دەربارەى ژنانى سەردەمى خۆى، كە بەپىي
 فەرموودەى پىغەمبەر {ەرۆودە خواە لەسەربە} دادەنرئ بە باشتري سەردەم، جا
 دەبى حالى ژنانى ئەمپۆى ئىمە چىبى؟ خەلكىكى زۆريش ئەم قەسەيەى
 عائىشە پەسەند دەكەن: وەك عورودە قاسمەو يەحياى ئەنصارى و مالك و
 ئەبو حەنەيفەو ئەبو يوسف، بەلام ئەبو خەنەيفە جارى وا دەفەرموى و
 جارى دەفەرموى دەرچوونيان دروستە!.

۹۰) کاتی نویژی دوو جه‌ژنه‌کان:

بزانن که کاتی بوونی نویژی جه‌ژن له هه‌لهاتنی خۆره‌وه‌یه هه‌تا کاتی نیومرۆ، به‌لام سوننه‌ته ئه‌وه‌نده دوابخری هه‌تا خۆر به‌قه‌د رمی به‌رزه‌وه‌ده‌بی، چونکه پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌) ئاوا ده‌یکرد، له‌به‌ر ئه‌وه‌یش هه‌تا له‌راجیایی ئه‌وانه‌ رزگارمان ببی که فه‌رموویانه: هه‌تا خۆر به‌قه‌د رمی به‌رز نه‌بیته‌وه‌ نویژی جه‌ژن نابی. سوننه‌ته نویژی جه‌ژنی قوربان زوو بکری، وه‌ نویژی جه‌ژنی ره‌مه‌زان دوا بخری، شافیعی هه‌دیسکی مورسه‌ل ده‌گیرێته‌وه: که پیغه‌مبه‌ر (مرووده‌خواه‌له‌سه‌ربه‌) نامه‌یی ده‌نووسی بۆ عه‌مری کوری هه‌زم (کاتی له‌ نه‌ج‌ران ده‌بی) فه‌رمانی پی ده‌فه‌رموی: که نویژی قوربان زوو بکه‌و نویژی جه‌ژنی ره‌مه‌زان دره‌نگ. ئیبنو قودامه‌ ده‌فه‌رموی: چونکه له‌سه‌ر ئه‌م شیوه‌یه له‌ جه‌ژنی قوربان کاتی قوربانیکردن گوشاد ده‌بی، له‌ جه‌ژنی ره‌مه‌زانی‌شدا کاتی سه‌رفیته‌دان گوشاد ده‌بی!.

۹۱) ئه‌ندازه‌ی رکاته‌کانیان:

ئه‌ندازه‌ی رکاته‌کانیان هه‌ر نویژه‌ی دوو رکاته، به‌ ئیجماع، له‌ رکاتی یه‌که‌میاندا، بیجگه‌ له‌ (الله اکبر)ی نویژ دابه‌ستن هه‌وت (الله اکبر)ی تر بکا له‌ رکاتی دوووه‌میاندا، بیجگه‌ له‌ (الله اکبر)ی هه‌ل‌سانه‌وه‌ پینج (الله اکبر)ی تر بکا، ئیمامی تیرمیزی (ره‌مه‌ته‌خواه‌له‌په‌) له‌ عه‌مری کوری عه‌وفی ئه‌ل‌وزنه‌نییه‌وه‌ ده‌گیرێته‌وه: که پیغه‌مبه‌ری خودا (مرووده‌خواه‌ له‌سه‌ربه‌) له‌ هه‌ردوو جه‌ژنه‌کاندا، له‌ رکاتی یه‌که‌ما، له‌ پیش خویندن

فاتیحاه جهوت (الله اکبر) ی دهکرد، له رکاتی دووهدا، لهپیش خویندنی نهالاهو نهکبهرهکانا، نهوهندهی خویندنی فاتیحاه پینج (الله اکبر) ی دهکرد، سوننهته که نیوانی نایهتیکی مامناوهندی (معتدل) راوهستی، وه لهو راوهستانهدا (تههلیل) و (تهکییر) و (تهحمدی) بکا، (بهیههقی له ئیبنو مهسعوودهوه به گوتارو بهکردار نههمی گیراوهتهوه) جوان وایه بلئ: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر) چونکه نههم ویرده شیاوی نههم شوینهیه، ئیبنو عههباس و کومهئێ له زاناکان دمفهرموون: (الباقیات الصالحات) نههم گوته پیروزمیهیه، له پاش فاتیحا له رکاتی یهکهما سوورتهی (ق) به تهواوی بخوینئ یا (سبح اسم ربك الاعلی) وه له رکاتی دووهدا (اقتربت) یا (هل اتاک) به ئاشکرا به دهنگی بهرز بخوینئ، بۆ بهیرهوییکردنی ههزرمته لهم کارانهدا، چونکه نههم وای کردووه، ئیمهش چاو لهو دهکهین.

٩٢) وتاری پاش نویژی جهژن:

سوننهته لهدوا نویژرهوه دوو وتار بخوینیتهوه، بوخاری و موسلیم له ئیبنو عومهروه دهگیرنهوه: که پیغهمبهری خودا (مروده خوا له سه ربه) و نهبوهکرو عومه ر {رههه خوا یان لیبه} یاسایان وابوو، نویژی جهژنیان له پیش وتارهکهوه دهکرد. نهوههیش که وتارهکه دووه به پیومری ههینی دهپیوین و قیاسی لهو دهکهین چونکه نهوهوی دمفهرموی: لهم بارهیهوه هیهچ فهرموودهیهکی ساخ نهچهسپاوه.

وا سوننه ته که وتاره که به سوپاسی خوی گه وره دهست پیبکا، چونکه خوشه ویست (دروودی خواه لسه ربی) هه میشه گشت وتاره کانی به (الحمد لله) دهست پی دهکرد، له حه زرده وه (دروودی خواه لسه ربی) تۆمار نه کراوه که به (الله اکبر) دهستی کردبی به دوو وتاره کانی دوو جهژنه کان، به لام ناوبه ناو له ناو وتاره که دا (الله اکبر) دهکرد (ئیبنو وماجه له سوننه نی خویدا گیراویه ته وه).

۹۳) نویژی جهژن له سارادا:

سوننه ته که نویژی جهژن له سارا بکری، چونکه پیغه مبه (دروودی خواه لسه ربی): هه میشه له وی کردوویه تی. به لام جاری له بهر باران له مزگه وت نویژی جهژنی بو کردن. نه بو هورهیره (رهزه خواه لیبه): دهقه رموی: جاری له رۆزی جهژندا باران بوو، له بهر نه وه خوشه ویست (دروودی خواه لسه ربی) له ناو مزگه وتدا نویژی جهژنی بو کردن. (نه بو داوودو ئیبنو ماجه و حاکم) هه رکاتی نویژه که له مه که نه انجام نه درا، نه وه له ناو مه سجد و لحه راما بکری خیرتره هه تا له سارادا، گومان له مه دا نیه.

۹۴) نه لاهو نه کبه رکدن له جهژندا:

(الله اکبر) کردن سوننه ته، له کاتی ئاوابوونی خۆری ئیواره ی شهوی جهژنی ره مه زانه وه، هه تا پیشنوئ نویژی جهژن داده به ستی. له هه ر کوئ بی له مالا بی یا له ریگه و بان، یا له کووچه و بازار، به شه و

بئى يا به رۆز، قەرەبالغ بئى يانا، ئەگەر كۆمەل بوون بۇ يەكترى
 بسىننەو بەشە رىبوارىش وەك نىشتەجئ و ژنىش وەك پىاو لە گشت
 ئەم كاتانەدا مافى ئەم (الله اكبر) كردنەى بۇ ھەيە، چونكە
 فەرمايشتەكەى خوا كە فەرمان دەكا بەمە بۇ ھەموانە، كە دەفەرموى:
 (ولتكبروا الله على ما هداكم)، بوخارىش لە ئوممو عەطىيەو
 دەگىرپىتەو: دەفەرموى: جاران لە سەردەمى پىغەمبەر خۇيدا (دروود) خوا
 لەسەربە: ئىمەى ژنان بە فەرمانى ئەو دەرەچوین بۇ دەروەى شار، لەھەر
 دوو نوپژى جەژنەكاندا، تەنانەت ژنى بىنوپژىش دەرەچوون، لە پشت
 عەشامەتەكەو دەبوون كە ئەوان (الله اكبر) يان دەكرد ئەمانىش لەگەل
 ئەواندا دەيانسەندەو. لە جەژنى قوربانىشدا (الله اكبر) كردن سوننەتە
 بەپىي فەرمايشتى خودا: {كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا
 هَدَاكُمْ - سورة الحج - ٣٧/٢٢} وە بەپىي فەرمايشتى خودا:
 {وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ - سورة البقرة - ٢٠٣/٢} واتە:
 لە چەند رۆژىكى ژمىردراودا دىكرو يادى خودا بە زۆرى لەسەر
 شىوہيەكى ديارى بكەن! ئىبنو عەبباس دەفەرموى: ئەم چەند رۆژانە
 برىتين لە سئ رۆژەكانى پاش جەژن، كە پىيان دەگوترئ (ايام التشرىق:
 شەوہ رۆژ - رووناكەكان). لە عەلى و ئىبنو مەسعودىشەو دەگىرپنەو:
 ئەم ئەللاھو ئەكبەر كەردنە دەست پىدەكا لە جەژنى قوربانا، لە بەيانى
 رۆژى عەرەفەو، ھەتا عەصرى دوا رۆژى (ايام منى) كە رۆژى سىيەمى
 پاش رۆژى جەژنى قوربانە. (ئەم فەرموودەيە ئىبنولونذىرو كەسانى
 تىرىش گىراويا نەتەو).

ئیبینو عومهریش (ره‌زاد خواہ ایبنا) له مینا له ههموو نه‌مرۆژانه‌دا
(الله اکبر)ی ده‌کرد، مه‌یموونه‌ی هاوسهری پیغه‌مبهر (دروودی خواہ له‌سهری و ره‌زاد
خوا له مه‌یموونه‌ی هاوسهری بئ) له روژی جه‌ژنه‌وه، که یه‌که‌م روژی قوربانیه (الله
اکبر)ی ده‌کرد، ژنانیش له پشت ابانی کوپی عوسمانه‌وه له پشت
عومهری کوپی عه‌بدولعه‌زیزه‌وه له شه‌وه‌کانی (ایام التشریق)دا له‌گه‌ل
پیاواندا، له مزگه‌وت (الله اکبر)یان ده‌کرد.

حافیز ده‌فه‌رموئ: ئەم فه‌رمایشانه‌ی که له‌م لایه‌نه‌وه هه‌ن نه‌ویان
تیادایه که له‌دوا نوێزه فه‌رزه‌کانیشه‌وه (الله اکبر)یان ده‌کرد.

٩٥) ئەو گوته‌یه‌ی که به‌شیوه‌یه ته‌کبیر جوانه:

له باب‌ه‌ت شیوه‌ی گوته‌ی ته‌کبیره‌وه دروست‌ترین شت نه‌وه‌یه که
عه‌بدولره‌زاق به‌ رشته‌یه‌کی دروست ده‌یگێرێته‌وه: سه‌لمان ده‌فه‌رموئ: که
(الله اکبر) ده‌که‌ن بڵێن: (الله اکبر الله اکبر الله اکبر کبیرا) له عومهره
ئیبینو مه‌سعوودیشه‌وه ده‌فه‌رموون: ئاوايه: (الله اکبر الله اکبر الله اکبر،
لا اله الا الله والله اکبر الله اکبر والله الحد). سونه‌ته‌ پیاو به‌ ده‌نگی
به‌رز ته‌کبیر بکاو ژن به‌ ده‌نگی نزم، بوخاری ده‌فه‌رموئ: عومهر له مینا
له‌ناو چاتۆله‌که‌ی خۆیدا که (الله اکبر)ی ده‌کرد، خه‌لکی ناومزگه‌وته‌که
گوئیان له ده‌نگی ده‌بوو، جا نه‌وانیش بۆیان ده‌سه‌نده‌وه، ئه‌وجا خه‌لکی
بازار ههموو به‌یه‌ک ده‌نگ له‌گه‌ل نه‌واندا ته‌کبیریان ده‌کرد، مینا له‌به‌ر
ته‌کبیرکردن ده‌له‌رییه‌وه.

۹۶) نویژی خورگیران و مانگ گیران:

ئەم دوو نویژە سوننەتییکی دامەزراون، بەپێی فەرماشتی پیڤەمبەر (ەرووە خواوە لەسەر بێ): ئەم خۆرو مانگە دوو نیشانەی گەورەن لە نیشانە گەورەکانی خودا، نە لەبەر مردنی کەس و نە لەبەر ژیاڵی کەس ناگیرین، جا ئەگەر شتی واتان دی ئەوا لە خودا بپارێنەووە ئەللاھو ئەکبەر بکەن و نویژ بکەن و خێرو خێرات بکەن. (شەپخان) لە گیرانە وەپەرگە: لە خودا بپارێنەووە نویژ بکەن هەتا دەر و وتان بۆ مەکریتەووە. لای کەمی ئەم نویژی خۆرو مانگگیرانە دوو رکاتە، لە هەموو رکاتیکیا دوو راوەستان و وو چەمینەووەی تیا دایە، دوو فاتیحە لەو دوو راوەستانەدا لەسەر ئەم شیوەیە دەخوینن، نویژ دادەبەستن و فاتیحە دەخوینن و دەچن بۆ چەمینەووە لە پاشا راست دەبیتەووە دیسان فاتیحە دەخوینن و دەووە ئەوجا دەچیتەووە بۆ چەمینەووەی دوووەم، ئەوجا سەر بەرز دەکاتەووە کەمی ئارام دەگرێ، ئەوجا دەچن بۆ کورپنووش، ئەمە رکاتی یەکەم تەواو، ئەوجا رکاتی دوووەمیش لە سەر هەمان شیوە دەکا.

هەرە تەواو و گەیشی ناوایە: لەپاش نزای سەرەتای نویژو (اعوذ بالله) کردن و خویندنی فاتیحە، لە راوەستانی یەکەمی رکاتی یەکەما، سوورەتی بەقەرە بخوینن، لە راوەستانی سیپەمدا، یەکەمی رکاتی یەکەما، سوورەتی بەقەرە بخوینن، لە راوەستانی دوووەمی یەکەمدا لەپاش خویندنی فاتیحە بەقەد دوو سەد ئایەت لە ئایەتەکانی سوورەتی بەقەرە بخوینن لە راوەستانی کە یەکەمی رکاتی دوووەمە، بەقەد سەدو پەنجا ئایەت بخوینن، لە راوەستانی چوارەما، کە راوەستانی دوووەمە لە

رکاتی دووم، له پاش فاتحیه به قهد سهد ئایهت بخوینئ. (شه یخان له ئیبنو عه عباسه وه گیراویانه ته وه).

وا سوننه ته که له ناو چه مینه وهی یه که ما به قهد سهد ئایهت ته سبیحات بکا، لهو ته سبیحاتانه ی که له ناو چه مینه وه دا ده خوینرین، له دوومه ما به قهد هه شتا ئایه ته، له سیه ما به قهد هه شتا ئایهت، له چواره ما به قهد په نجا ئایهت، چونکه له فهرمووده دا شتی وا تۆمار کراوه، به لām له سهر فهرمایشتی دروست نه کورنووش و نه راستبوونه وه نه چه مینه وه دریزناکاته وه، رافییی ئه مه ی گوتووه، که رچی نه وه وهی دریزکردنه وه به دروست داده ئی، چونکه ده قهرموئ: ئه مه له سه حیجا تۆمارکراوه له (البویطی) دا شافیعی به دهق ده قهرموئ: و فاتحیا ده خوینئ و ده چی بۆ چه مینه وه له پاشا راست ده بیته وه جا کورنووشی یه که م له هه موو رکاتی کا به قهد چه مینه وهی یه که مه کورنووشی دوومه میش به قهد چه مینه وهی دوومه. سهر به لگهی ئه م باسه فهرمووده که ی شه یخه ی نه، که له ئیبنو عه عباسه وه ده گیرنه وه، که ده قهرموئ: له سهرده می هه زه رته دا (درووده خواه له سه ربه) رۆژگیرا، پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) هه ئسا نوئیژی خۆر گیرانی بۆ موسولمانه کان کرد، ماوه یه کی دوورو دریز له ناو نویره که دا به راوه ستانه وه هه ر قورئانی ده خویند، بگره به قهد سووره تی به قهره ی خویند، ئینجا چه مییه وه روکووعی برده دریزهیدا به چه مینه وه که یشی، ئینجا له چه مینه وه هه ئسایه وه گه ئی به پیوه راوه ستایه وه به لām له راوه ستانی یه که می که متر، ئینجا دووباره روکووعیکی دوورو دریزی تریشی برده وه به لām له روکووعی یه که می کورتر، ئینجا کورنووشی برده، ئینجا هه ئسایه وه به

دوورو دريژي راوهستاو قورئانی تياخويند، بهلام له راوهستانی يه کهمی کهمتر، ئینجا چه مییه وه دريژیدا به چه مینه وه کهی، بهلام له چه مینه وهی يه کهمی کهمتر، ئینجا هه لسا یه وه به دوورو دريژي راوهستاو قورئانی تيا خويند، بهلام له راوهستانی پيش خوی کهمتر، ئینجا چه مییه وه دريژیدا به چه مینه وه کهی، بهلام له چه مینه وهی پيش خوی کهمتر، ئینجا کورنوووشی برد، نهوجا له نویتز بۆوه و خۆریش بهربوو بوو.

٩٧) سوننه ته به کۆمه لی بکری:

سوننه ته به جه ماعت بکری، بۆ په پره ویی پیغه مبهری خوی وهك له سه حیه یندا تۆماره، نه گهر پاشنویتز له م نویتزه دا فه ریای چه مینه وهی يه کهمی رکاتی يه کهم بکهوئ، نه وه فریای نه و رکاته ده کهوئ، هه روا نه گهر فریای چه مینه وهی يه کهمی رکاتی دووم بکهوئ نه وه فریای رکاتی دوو هه میش ده کهوئ به لام نه گهر له چه مینه وهی دوو هه مدا فریای هه ریه ك له م دوو رکاته بکهوئ، نه وه فریای نه و رکاته نه که و توه، چونکه چه مینه وهی دوو هه م نه صل نیه، پاشکویه. سوننه ته نویتزی مانگ گیران به دهنگی به رزو نویتزی خۆرگیران به دهنگی نزم بکری، له سه حیه یندا مه سه له ی دهنگ به رزه وه کردن هه یه، له تیر میزیشدا دهنگ نزم کردنه وه هه یه. تیر میزی دهر باره ی نه م فه رمووده میه ی که له بابته دهنگ نزم کردنه وه وه گپراویه ته وه ده فه رموئ: فه رمووده میه کی جوانی دروسته (حسن صحیح).

٩٨) وتار له‌م دوو نویژانه‌دا:

سوننه‌ته له دوا نویژه‌که دوو وتار بخوینن، وه‌ک هه‌ردوو وتاره‌که‌ی هه‌ینی، چونکه خوشه‌ویست (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) وای کردووه (موسلیم گیراویه‌ته‌وه) له‌و فه‌رمووده‌یه‌دا که موسلیم له‌م باره‌یه‌وه ده‌یگیریته‌وه نه‌مه‌ی تیا‌دایه: هه‌ل‌سایه سه‌ریاو وه‌سپیک‌ی جوانی خودای گه‌وره‌ی کرد... هه‌تا ئه‌وئ که حه‌زرت (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی گه‌ل موحه‌مه‌دا سویندم به‌خودا که‌س وه‌ک خودا به‌ ته‌نگ نامووسه‌وه نیه‌و غیره‌تی ناجۆشی، که ته‌ماش‌ا بکا که‌وایه‌کئ له به‌نده‌کانی خه‌ویکی شه‌روال‌پسییه، یا یه‌کئ له که‌نیزه‌که‌کانی خه‌ریکی داوین‌پسییه، ئه‌ی گه‌ل موحه‌مه‌دا سویندم به‌خودا، ئه‌وه‌ی که من ده‌یزانم ئه‌گه‌ر ئیوه بیزانن زۆر که‌م پئ ده‌که‌نین و گه‌ل زۆر ده‌گریان. کۆمه‌لئ له هاور‌پیان باسی ئه‌وه‌یان کردووه که پێغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌): له‌دوا ئه‌م نویژانه وتاری ده‌خوینده‌وه، له سه‌حیحا ئه‌وه چه‌سپاوه. سوننه‌ته که پێشنویژ هانیان‌بدا له‌سه‌ر به‌نده ئازادکردن و خێرو خیرات‌کردن و هه‌ره‌شه‌یان لێ‌بکا، که‌بئ ئاگا نه‌بن له قاری خواو ژیا‌نی پینچ و دوو رۆژه‌ی جیهان به زمرقی و به‌رقی خۆی ده‌سته‌شکینیان نه‌کا. له سه‌حیحی بوخاریدا هه‌یه ده‌فه‌رموئ: له خۆر‌گیرانه‌که‌دا پێغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌) فه‌رمانی‌کرد به به‌نده ئازادکردن، تاخودا ده‌رووی ره‌حه‌متیان لئ بکاته‌وه. له هه‌مان کاتا بۆ هه‌موو که‌سئ سوننه‌ته که له‌کاتی سه‌ختی و سه‌خله‌تی و ته‌نگانه‌دا زۆر به‌ کول و به‌دل له خودا بپا‌ریته‌وه‌و دووعاو نزا بکا، وه‌ک کاتی بوومه له‌رزو هه‌وره‌تریشه‌وه ره‌شه‌بای سه‌خت و گه‌رده‌لوول و رۆجوون و کاره‌ساتی تری له‌م باب‌ه‌تانه. یه‌زدانی پا‌ک ده‌فه‌رموئ: { فَلَوْلَا اِنْ جَاءَهُمْ

بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا - سورة الأنعام - ٤٣/٦) واته: نهوه بؤ عاريان نهگرت بهو ههمکه پهندهی ئیمه بهسهر نهوانمان هیئا، تووشی نهو ههمکه ئیش پیگه یانسانمانکردن، ههتا عاربنین و ملکه چیبین و، له لای پهرومردگاری خۆیان سکا لای حالی شپری خۆیان بکهن که چی نهوان وهك نهبايان ديبئ و نه بۆران، ههر بهقه ره ی نهوه يش دانه چوون؟!

ههروا سوننه ته بؤ موسوئمان له م حالانه دا له ماله وه يش نوپزی سوننه ت بكاو بپارپته وهو نزاى تايبه تى بخوینى، پیغه مبه ری خوا (درووه خوا له سه ربه) ده ستوورى وا بوو كاتى باى سه خت هه لى ده كرد ده يفه رموو: (اللهم انى اسألك خیرها وخیر ما فیها وخیر ما ارسلت به، واعوذ بك من شرها وشر ما فیها وشر ما ارسلت به. اللهم اجعلها ریاحا ولا تجعلها ریاحا): ئه ی خودایه! داواى خیری ئه م بایه ت لیده که م، که بی به شم نه که ی له خیری، وه لهو خیره ی که بؤی رهوانه کراوه به شی باشم بده ری، ههروا په نا ده گرم به په نا ی تۆ له شه ری ئه م بایه، که لهو شه ری له ناو ئه م بایه دایه به دووریم، به شم لهو شه ره دا نه بی که ئه م بایه رهوانه کراوه بؤ به رپا کردنى. ئه ی خودایه! ئه م بایه بگیړه به باى رحمه ت، که له قورئاندا به (الریاح) ناوبراون، مه یکه به باى غه زمب که له قورئاندا به (الریح) ناوبراوه. خوایه! باى خیر و خو شی بی، باى شه رو ناخو شی نه بی.

۹۹) نوڙه بارانه:

نوڙه بارانه سوننه تیکی گهورهی دامه زراوه، له کاتی بی بارانیدا، موسولمانان له سهردهمی پیغه مبهروه دهیکهن، نیمامی موسلیم (ره زام خواه لیبه) دهگیرپته وه: جارئ پیغه مبهر (مروود خواه له سهره) روښته دهره وه بؤ نهو دهشته بؤ نوڙه بارانه، له کاتی وتار خویندنه وه که دا رووی کرده قیبله و پستی کرده خه که کهو بهر ماله کهی راستو چه پکرد، بوخاری ئه م برکه یه شی له م فهرمووده یه پتر کردووه: له پاشا پؤشاکه کهی هه لسو وړاند، واته: راستو چه پیکرد، ئینجا دوو رگات نوڙی نوڙه بارانه ی به جه ماعت بؤ کردین، له ناو ههر دوو رگاته کاند به دهنگی بهرز قورئانی بؤمان خویند فهرمووده ی تر له م بابه ته زؤرن. داواگردنی باران سی جوړی هه یه به پیی شهرع:

یه که م: که لای که میه تی، ئه وه یه: به پارانه وه نزا، به بی نوڙ، به ته نها، یا له گهل کومه لدا، داوای بارینی باران له خوا بکری.

دوووم: نزاگردنه له پاش نوڙه فهرزه گانه وه و له پاش ههر نوڙیکی سوننه ته وه که وتار له ناویدا سوننه تی.

سییه م: که باشتړینیانه: ئه وه: داوای باران به هو ی نوڙه بارانه وه بی و وتاری تیابی و پیشه وای موسولمانان خو ی یافهرمانداریان یاپیشنوڙ پهن دو ناموژگارییان دابدات و له سزای سهختی خودا بیانتر سینئ و ههرده شی نافهرمانی خوایان لیبکا و فهرمانیان پیبکا به چاکه و خیرکردن و ههموو جوړه چاکه یی، وه داوایان لیبکا، ئه گهر حهقی ههرکه سیکیان له سهره، یان بیده نه وه، یا بریار بدن که بیده نه وه،

ياخود گەردنى خۇيانى پىئازاد بىكەن و تەوبە بىكەن، چونكە ئەم جورە كارانە دەبن بەھۆى بىبارانى و وشكبوونى چەم و روبارەكان و بەھۆى وشكبوونى كانياوہكان و بى بەشبوون لەرزق و رۆزى و ھەروا دەبن بەمايەى غەزەب و رقى خواو بەھۆى ھاتنى تۆلەو سزای سەخت و پەيدا بوونى ترسو برسیتی و كەمبوونەوہى مال و منداال و بىپیت و بەرگەتیی دانەوێلەو سەوزەو ميوەھات، ھەروا دەبن بەمايەى كاوالبوون و ویرانبوونى شارو دیھات و ولاتی كە دانیشتووہكانیان ستەمكاربن. وەك خواى گەورە لەقورئانى پیرۆزدا دەفەرموى: {وَإِذَا أَرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا مُتْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا - سورة الإسراء - ١٦/١٧} واتە: ھەركاتى وىستمان ولاتی ویران بىكەن، فەرمان دەدەین بەگەورە پیاوان و ئاغاو بەگەكانى ئەو ولاتە، كە خوویان گرتووہ بە رابواردنى خۆشەوہو ھەمیشە خەرىكى عەیش و نۆشن، كە واز لە ھەوہسپەرستى و ئارەزوو بازى بەینن و لە ریی شەرعى خودا دەرئەچن، بەلام ئەوان زیاتر لەياسا لادەدەن و لەرئ دەرئەچن، ئیتر لەسەر فەرموودەى خودا سزا دەروا بۆ سەریان و ولاتیان ویران دەبى و خاكیان بەتورەكە دەبىژرئ، وا سوننەتە كەپیشنوێژ فەرمانیان پىبكا بە تەوبەو بەوہیش لەپیشا سى رۆژ لەسەر يەك بەرپۆژوو بن و لە رۆژى چوارەما بەزمانى بەرپۆژووہو، بەجل و بەرگىكى پەر پووتەوہ لە ئاوہدانى دەرئەچن، تا لەسەر شیوہى سوالكەربن، بەسەلارى و سەركزى بەرپىدا برۆن و، لەقسەو گوفتوگوڤا ھىمن بن و بەسەنگىنى دابنیشن. ئەبو داوود دەگىرپىتەوہ: حەزەرەت (دروود خواە لەسەرە) بە پەرپووتى و بەكزۆلەيى و بەملكەچى لەشار دەرچوو، لەرئ ھەر دەمپارايەوہو دەلایەوہ تا گەيشتە نوێژگاگە. بەلام خۇيان بۆن نەخۆش نەكەن، چونكە خۆبۆن خۆشكردن

بەشېكە لەخۆشى و شادی. گەرەكە ئەم جوۆرە كەسانەيش لەگەل خۆيان بەرنو بەخاترى ئەوان لەخوا داواى باران بكەن: پىرى ئىختىيارى كەفتەكارو خاوو خىزان و منال و دەسەوسان و ئافرەتە خەمبارەكان.

چونكە نزاى ئەم جوۆرە كەسانە نزیكترە لە گیرابوون، بەپېي فەرموودەى پېغەمبەر (ەرۆودە خواە لەسەربە) كە دەفەر موئ: بزانی كە لەبەر خاترى بېنەواو زەبوونەكانتان خودا رزق و رۆزیتان دەداو سەرتان دەخا بەسەر دوژمنتاندا، (بوخارى) لە هەمان كاتدا دەبئ خۆ لەوە بپارێزن كە بەهۆى ستەمكارو بەدكارەكانەوە داواى باران بكەن، چونكە هاوبەشكردنى ئەو جوۆرە كەسانە لەم كارە پىرۆزەدا وەك گالته پىكردن وایە، لەبەر ئەوە دوور نیه كەبېئ بەهۆى پتربوونى رق و قارى خودا لەو ناوچەيەدا. جا كاتى گەيشتە نوێژگا كە پېشەوا یا پېشنوێژ بەجەماعەت دووركات نوێژى داواى بارانیان بۆ بكا، لەسەر شیوەى نوێژى جەژن، بە دەنگى بەرز فاتىحەو سوورمەت بخوینئ لە هەردوو ركاتەكەدا، چونكە لە فەرموودەدا وادەفەر موئ، شافىعى (رەزەا خواە لىبە) دەفەر موئ: ئەو سوورەتانەیان تىادا بخوینئ كە لە نوێژى جەژندا دەخوینرێن.

كاتەكەى كاتى نوێژى جەژنە، گوتراویشە: كاتى تايبەتى بۆ نیه. نەوەوى وا دەفەر موئ، شافىعیش دەقى بەسەر داناوە، زانا لىكۆلەرەمەكانیش ئەمە بە دروست دادەنێن. جا كاتى لە نوێژەكە بوونەوە پېشنوێژ دوو وتار بخوینئتەوە لەسەر بەرزى یەك، چونكە پېغەمبەر (ەرۆودە خواە لەسەربە) لە نوێژە بارانەدا لەسەر دوانگە وتارى خویندەو، ئەبو هورەیرە دەفەر موئ: رۆژى خۆشەوێست (ەرۆودە خواە لەسەربە) لەشار دەرچوو، رۆشت بۆ نوێژە بارانە، لەپېشا بەبئ بانگو قامەت دوو

رکات نویژه بارانهی بهجهماعهت بۆمانکرد، ئینجا وتاری خویندهوه بۆمان و لهخوا پاراپیهوهو رووی کرده رووگه و ههردوو دهستی بهرزدهوه کرد، ئهوجا بهرمالهکهی که کردبوویه ناوشانی ههئێ سووران راستو چهپیکرد. (ئهحمهدهو ئیبنو ماجه و بهیههقی). له وتاری یهکهما (استغفار) یکی زۆربکا ههروا له وتاری دووهما، چونکه (استغفار) بۆ ئهم شوینه زۆر لهباره، ئهوپهپی سلّ لهوه بکا که بهزمان بپارپتهوهو داوای لیخۆش بوون لهخوا بکاو دلشی لای تاوانو گوناهبی، یا نیازی وابی که دهست له ستهمکاری و ناههقی ههئنهگرئو ههددی شهرعی جیبهجی نهکاو بهردهوام بی لهسهر ناپاکیکردن لهگهڵ میلهتهکهیدا، کهوان لهچاو دیری نهودا، دیاره که له بارودۆخی ئاوادا بهکوئێ قینو قاری خوداوه دهگهڕپتهوه، وهکی تریش ئهوهی بهزار تهوبه بکاو بهکردار بهردهوام بی لهسهر تاوانهکهی وهک گالته بهخوا بکا وایه، خوا ناخهلهتی، چون نزای نزاکهری ئاوا گیرا دهبی؟

دهگیرنهوه: جارێ ئیمامی عومهر (رهزاههوا لهیبی) داوای بارانی لهخودا کرد بهلام ههر ئیستیغفاری کردو بهس، عهرزیانکرد، قوربان! ئهه گهورهی موسلمانان! نهماندیت که داوای باران بکهی؟ تو بهس ئیستغفارت کرد، ئهوه بو؟ فهرمووی: با من لهخودا داوای بارانم کرد بههوی ئیستغفارهوه، که بهراستی ئیستغفار بورجی بارانبارینی ئاسمانه، نهک ئهه کومهله ئهستیرهیهی که ناویان ناوان. مهجادیجی سهماء: بورجهکانی باران لهئاسمان. ئهوجا بۆ سهلماندنی فهرموودهکهی خۆی ئهم نایهتهی خویندهوه، کهحهزرهتی نووح بهگهلهکهی خۆی فهرموو: { اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ، يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا } له

پەروەردگاری خۆتان داوای لێخۆشبوون لە تاوانەکانتان بکەن، بە راستی ئەو خۆیەکی تاوانپۆشە ئەگەر ئێوە بە راستی تەوبە بکەن و داوای لێبوردنی ئێ بکەن هەم تەوبەکەتان قوبوڵ دەکا، هەم تاوانەکانتان بۆ دەپۆشێ هەم دەرووی رحەمتتان ئێ دەکاتەوێو لە ئاسمانەوێو بارانی فریارەسی خۆر زەمان بۆ دەبارینێو لەم قاتو قەریو بێ رانیەش رزگارتان دەکا). جا لە پاش سەرەتای وتاری دووەمەوێو رووبکاتە رووگەو زۆر بەکۆڵو زۆر بەدڵ نزایەکی زۆر بکا و بەنەینێو بە ناشکرا بپاریتەوێو، بڵائەوێو، لەو کاتەدا کەروو دەکاتە رووگە ئەو بەرمالە، یا ئەو جلە کە راست و چەپ کردوویەتە ناوشانی هەڵی بسوورپینێ، لای راستی بختە لای چەپ و لای چەپی بختە لای راست، خەلکە کەیش وەک ئەو بەرمالە کەیان وەچەر خینن، بەپێی فەرموودە کە ئەو هورەیرە کە لە پێشەوێو رابورد، ئەویش ئاماژەییە بۆ ئەوێو خوا یاری ئاوا حال لە ناخۆشیەوێو دەگۆرێ بۆ خۆشیو لە گرانیەوێو بۆ هەرزانیو لە تورەبوونەوێو بۆ لێرازیبوون. وە هەردوو دەستی بەرز بکاتەوێو ئەو نزایە کە پێغەمبەر (دروود خوا لەسەر بێ) خویندوویەتی ئەوێو بخوینێو دوا ئەویش هەتا دەتوانێ بە نەینێو بە ناشکرا نزایەکی زۆر بخوینێ، بەپێی فەرموودە خۆی گەورە: { اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً - سُوْرَةُ الْاَعْرَاف - ٥٥/٧ } واتە: ئەو بەندەکانی من! بەکۆلی دڵ، بەزمانیکی پاکی داوای نیازی خۆتان لە پەروەردگاری خۆتان بکەن، ئەوێو پێویستێ بۆ گیرابوونی نیازتان و بۆ بەدیھێنانی مەزنان بەحیی بەینن، کەواتە: بەدڵگەرمی و بەملکەچی و بە کەساسی و بەنەینێو بەبێ هاتو هاوار لەخودا بپارینەوێو). جا کاتێ پێشنوێژ بەپەنامەکی نزا دەخوینێ، خەلکە کەیش نزای خۆیان بخوینن، بەلام کاتێ ئەو دەنگی لە نزاکردن

به رزمه کرد نهوان نامین بکهن. نه مهیش نزا که ی پیغه مبه ره: (اللهم سقیا رحمة لاسقيا عذاب ولا محق ولا بلاء ولا هدم، اللهم على الظراب والاکام، ومنابت الشجر وبطون الاودية، اللهم حوالينا ولا عليما، اللهم اسقنا غيثا مغيثا هنيئا مريئا غدقا مجللا سحا طبقا دائما اللهم اسقنا الغيث ولا تجعلنا من القانطين، اللهم ان بالعباد والبلاد من الجهد والجوع والضعف مالا نشكو الا اليك، اللهم انبت لنا الزرع وادّر لنا الضرع وانزل علينا بركات السماء، وانبت لنا من بركات الارض واكشف عنا من البلاء مالا يكشفه غيرك، اللهم انا نستغفرك انك كنت بنا غفارا فارسل السماء، علينا مدرارا) (رواه الشافعي عن سالم بن عبد الله) واته: نه ی خودایه! بارانیکی رحمتهمان بو بره خسینه، لامانده له باراناوی سزاو لافاوی بی پیتی زیانبه خش، به دووربین له بارانی تاقیکردنه وه که ببی به هو ی ولات کاول بوون خودایه! به سهر سهری کیوو پالو ناو شیوو دۆل و له وه پرگاگانا بیبارینه، نه ی خوایه! له دهورو بهرمان بیبارینه وه به سهر سهرمانا نا، خودایه! بارانیکی رحمتهمان فریاخه، که ببی به مایه ی عهیش و نوّش و ناوی چه مو کانیاوی پی بزئ، رووی زهوی بهرووهک داپووشی! به خورزم بیباری، سهر و مرو سهقامگیر و داگرپی، خودایه! بارانمان فریاخه، له وانه نه بین که له رحمتی تو ناهومید بوون، خودایه! بهندهکان و ولاتهکان له تهنگانه دان، تووشی برسیتی و گرانی و تهنگانه بوون، که سی تر نیه سکا لای بهرینه بهر له م لایه نه وه خوّت نه بی، خودایه! روهکمان بو بروینه، ناژه لمان بو بهینه شیر، پیت و فهر له ناسمانه وه بیبارینه به سهر سهرمانا، له پیت و فهری زهویمان بو بروینه، دهر دو به لامان له سهر لاده، چونکه به تو نه بی به که سی تر نارده ویته وه. خودایه! نیمه به گول داوی

تاوانپۆشی له تۆ دهکهین، بهراستی تۆ ههمیشه چاوپۆشیکەر بووی له
 ئیمه، جا کهوایه به رحمهتی خۆت بهخۆرزم له ئاسمانهوه بارانیکی
 رحمهتمان بۆ برهخسێنه. (شافعی - له سالی کوری عهبدوڵلاوه -
 گێراویهتهوه) سوننهته مرۆف خۆی بشۆرێ یادەس نوێژ بگرێ به لافاوی
 کهلهو بارانه ههڵسابی، باشت وایه ههردوو لا بکات، له مهجموعا وا
 دهفهرموی: کاتی دهنگی ههوره تریشقه دهژنهوی بلی: (سبحان من
 يسبح الرعد بحمده والملائكة من خيفته). (ئیمامی مالیک
 گێراویهتهوه) بروسکهیش بهم پێوهره دهپێورێ و لهکاتی دیتنی
 بروسکهدا ئەم تهسیحاته زۆر لهبارە: (سبحان من یریکم البرق خفا
 وطعما) سوننهته کهچاو نهبرێته چهخماخه و برووسکه، چونکه
 پێشینانه باشهکان ئهوهیان بهناباش داناوه لهکاتی دیتنیدا دهیانفهرموو:
 (لا الله الا الله وحده لا شریک له . سبح قدوس). ماوهردی
 دهفهرموی: وایهسهنده که لهمهدا بکریڤ بهسهه مهشق، سوننهته لهکاتی
 دابارینی باراندا بلی: (اللهم صیباً): خودایه! بارانیکی خۆرزمی بهسوود
 (بوخاری). وه بهئارموزوی خۆی نزابکا، چونکه بهیههمقی {وہاہ خواہ لیبعا}
 دهگێرپێتهوه: کهنزا لهم چوار شوپێندا گیرا دهبی: کاتی لهریزی شہردا
 بهرہنگاری یهکتر دهبەن، کاتی باران دادهکا، کاتی قامهتی نوێژ دهکری،
 کاتی دیتنی کهعبه وه لهو پاش بارانهکه بلی: (مطرنا بفضل الله
 علينا ورحمته لنا) له سایهی خواوه له رحمهتی خواوه بارانمان بۆ
 باری!). جنیودان به بازۆر خرابه، بهلام لهکاتی ههڵکردنی بادا سوننهته
 نزابکا، لهحهیثدا دهفهرموی: با بهشیکه لهرحمهتی خوا، جاری واهیه
 رحمهت دههینێ، جاری وایش ههیه زهمهت دههینێ، جا کاتی دیتان وا

با هه ئیکرد جنیوی پئ مه دهن، به لکوو له خوا داوا بکهن که له خیری ئه و
 بایه به شتانیدا، وه په نا بگرن به خوا له شه ری ئه و بایه. به یه هقی
 (مه مه ته خوا له یه نه) له کتییی شیعه بول ئیماننا له موحه مه دی کوری
 حاته مه وه ده گیر پته وه ده فه رموی. به ئه بو به کری ئه ل – وه راقم گوته
 : شتیکی وام فی ر بکه که له خودا نزیکم بکاته وه له مه ردوم دوورم
 بکاته وه؟ فه رمووی: ئه وه ی که نزیکت ده کاته وه له خوا وه ئه وه یه
 که داوای به خشیشی لی بکه ی، ئه وه یشی که له وه خه لکه دوورت ده خاته وه
 ئه وه یه که داوای هیچیان لی نه که ی، چاوت له ده ستیان نه بی، ئینجا ئه بو
 هورمهیره وه گیر پته وه که خو شه ویست (درووه خوا له سه ربه) ده رفه رموی:
 هه رکه سی داوا له خوا نه کا خوا رقی لی ده گری ! ئینجا ئه م شیعرانه ی
 خو پنده وه:

لاتسألن بنی آدم حاجة

وسل الذی أبوابه لاتحجب

الله یغضب ان ترکت سؤاله

وبنی ادم حین یسأل یغضب!

واته:

داوای هیج مه که له ئاده میزاد

له خوا داوا که: مسرازو مراد

خوا پی ناخو شه داوای لی نه که ی

مرو ف پی ناخو شه داوای لی نه که ی

١٠٠) باسی نوپژى ترس:

نوپژى ترس به قورئان و سوننه ت و يه کگرتنى نه ته وه دامه زراوه،
 خواى مه زن ده فهرموى: {وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ
 طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ - سورة النساء - ١٠٢/٤}
 تا کو تايى نايه ت. خو شه ويستيش (دروودى خواه له سه ريئ) ده فهرموى: چؤن
 ده بينن من نوپژ ده که م ئيوه يش ريک ئاوا نوپژ بکه ن، ده ي پيغه مبه ر
 (دروودى خواه له سه ريئ) ئه م نوپژه ي کردووه، له پاش ومفاتى خو ي هاوړيکانيشى
 ئه م نوپژه يان کردووه، (دروودى خدا له سه ر پيغه مبه ر و زماي خدا له يارانه)، جا له به ر ئه وه
 بووه به يه کگرتن، وه کى تريش هو ي ره وا دي تنى هه رماوه، که واته ئه ويش
 وه ک نوپژ کور تکر دنه وه هه رده مي نئ. له ماله وه وه له سه فه ردا ئه م نوپژه
 دروسته. ئه م نوپژه سئ جوړى هه يه:

جوړى يه که م: ئه وه يه که دوزمن له غه يري لاي روو که وه بئ، له م
 کاته دا ئيمام خه لکه که بکا به دوو به شه وه، به شيکيان روو به رووى دوزمن
 راده وه ستن و، به شه که ي تريش له گه ل ئيماما سه رده تاي نوپژ ده ست پئ
 ده که ن ئيمام رکاتيکيان پئ بکا، جا ئه م به شه، کاتئ ئيمام هه لسا يه وه،
 ئه وان ني تي جي ياي له ئيمام بي نن و بو خويان رکاتى دوو م ته واو بکه ن و
 سلا و بده نه وه و برؤن بو به رابه ر دوزمن و به شى دوو م بي ن، که هه تا
 ئي سته به رابه ر دوزمن بوون، بي ن له پشتى ئيمامه وه نوپژ دابه ستن،
 وه ئيمام رکاتى دوو م له گه ل ئه مانا بخوي نئ، کاتئ ئيمام دان يشت بو
 ته حيات ئه مان يش راست ببه نه وه و رکاتى دوو م ته واو بکه ن، وه ئيمام هه ر
 له نوپژ دا بميني ته وه، چاو هرواني ئه مانه بکا، له ته حياتا، هه تا ئه وان

پیی دهگه نه وهو سلاوی نویژده گه یان له گه لدا ده داته وه، ئەمه هیش له سهر ئەم شیوهیه وینهی نویژی پیغه مبه ره (درووده خوا له سه ربه) له غه زای (زاتو لریقاع) دا، له سهر ئەم شیوهیه شه یخان له سوهه یله وه گیراویانه ته وه. زاتو ریقاع جیگه یه که له ولاتی نه جد، ئەم غه زایه ئەم ناوهی لئیرا به ناوی درمختیکه وه که له و جیگه یه دا بوو بهم ناوه، دهگوتری: ئەم غه زایه بویه وانا وناوه چونکه به هووی رویشتنی زۆرمه و پیان شه قار شه قار بوو بوو، له بهر ئەوه قاجیان به په روو پال پیچابوو، له عه ره بيشدا به په روو پال دهگوتری: ریقاع، که واته غه زای زاتو ریقاع، به گوردی پیی دهگوتری: غه زای په روینه⁽¹⁾.

جۆری دووهم: ئەوهیه که دوژمن له ته ره فی قیبله وه بی، جائیمام خه لکه که بکا به دوو به شه وه، هه ره شه ی بکا به ریزی، جا نویژ دابه ستی له گه ل هه موویان، جا کاتی گه یشتن به کورنووشی یه که می رکاتی یه که م ریزیکیان له گه ل پیشنوویژ کورنووش به رن و ریزه که ی تریان پاسی ئەمانه بکه ن. که پیشنوویژو ریزه که ی له گه لدا کورنووشیان بردو راست بوونه وه بۆ رکاتی دووهم، ریزی پاسه وان سوژ ده بیه و راست ببنه وه و

(1) له کوردی خۆماندا ده لئین: شه خصه په روینه. لیره دا فیهی له یه سه ره که ناو ابو: (وذات الرقاع موضع بنجد سمیت! بذالك لانهم لفوا على بواطن اقدامهم الخرق... الخ) به پیی (کفایه الاخیار) که ساخم کرده وه وک له سه ره وه وهرم گیران چونکه شوینه که نه گه ر خوی له پیشدا ناوی ژاتو ریقاع بی ئیتر چون ناو ده ریتته وه شوینه په روینه! ئەمه هووی ناوی قه زاکه یه نک جیگه که.

بگەنەۋە بە ئىمامو ركاتى دووھم بخوئىن، كاتى گەشتن بەسوژدەى ركاتى دووھم رىزى پاسەۋانى پېشوو لەگەل ئىمامدا سوژدە ببەن و رىزەكەى تر پاسەۋانى بگەن، ھەتا ئەمان لە كورنوووش سەربەرز دەكەنەۋە. جا ئەۋانېش كورنوووش ببەن و لەگەل ئىمامو رىزەكەيدا تەحىيات بخوئىن و دەپېشنوئىز سلاۋى نوپۇريان پى بداتەۋە. ئەمە وئىنەى نوپۇزى ھەزرىتى پېغەمبەرە (دروودو سلاۋى خواى گەورەى لەسەرىيە) لە غەزەى عەسفاندا ، ئەبو داوودو كەسانى تر ئەمەيان گىراۋەتەۋە. ئەم شىۋەى ئەم سى مەرجەى ھەيە:

جۆرى يەگەم: ئەۋەىە كە دوژمن لەلاى رووگەۋەبى.

جۆرى دووھم: ئەۋەىە كە دوژمن لەسەر كىۋى، يا لەسەر راستايىەكى وابى، كە لەبەر جاۋى موسولمانەكان ون نەبن.

جۆرى سېيەم: ئەۋەىە كە موسولمانان ئەۋەندە زۆر بن، كەبكرىن بە دوو بەشەۋە، كە بەشىكىان كورنوووش بباو، ئەو بەشەى تريان ببىن بە پاسەۋان.

جۆرى سېيەم: ئەۋەىە كەشەر گەرم بى و ترس زۆر بىو، بېرژىنە ناو يەكەۋەو مەوداى ئەۋە نەبى كەبىن بەدوو بەشەۋە لەم ھالەدا بەھەر جۆرى بۆيان رىك بگەۋى نوپۇز بگەن دروستە بە سۋارى پى يا بەپيادە، بارووشيان لەرووگە نەبى، چونكە يەزدانى مەزن دەفەرمۋى: (فان خفتم فرجالا او ركباناً) (تەماشای باسى - ۵۵ بگە - وەرگىپ). جا لەم كاتەدا ئەگەر چەمىنەۋەو كورنوووشى تەۋاۋى بۆ نەدەگرا بابە ئامازە بيانكا، لەبەر ناچارى، وەبۆ كورنوووش كەمى زياتر لاربېيتەۋە. ئەگەر ئەمەيشى بۆ نەگرا، چۆن بۆى دەلوئى ناۋا نوپۇز بگا دەبى.

(۱۰۱) به کارهینانی ئاوریشم و زیر:

بۆ پیاوان پۆشین و له بهرکردنی ئاوریشم نادروسته، ههروا خۆپێ پۆشین و پال پێوه دانی و له سههر دانیشتنی و به خۆوه پێچانی، ههرواگردنی به بهری جلو بهرگو کردنی به چه رچه فو رووپۆش بۆ لیقه و دۆشهك و کردنی به پهرده. وه هه موو جوړه به کار هینانیکی تری نادروسته، به لگهی ئه مهیش نهیی پێغه مبه ره له مه، له گێرانه وهی بوخاریدا ده فهرموی: پێغه مبه ری خوا (دروودو سلاو و خوا لیتب) رپگهی نه داوین ئاوریشم و دیباج له بهرکهین، یا له سهریان دابنیشین. هوی ئه م نهیی لیکردنه ئه وهیه: ئاوریشم ئه م دوو شته ی تیا دایه: ده عیه و فیزو ههوا به مرؤف پهیدا ده کاو له هه مان کاتدا ژنانهیه، له بهر ئه وه بۆ پیاوی مه رد ناشی و که مییه بۆ شان و شه وکه تی، ئه وه تا که سانی له بهری ده کهن که خویری و سه ر ژنانین و لاسایی ژنان ده که نه وه، له ئیسلامیشدا پیاو پیاوه ژن ژنه، له بهر ئه وه لاسایی کردنه وهی ژنان نادروسته، بۆ له بهرکردن و به کار هینانی ئاوریشم نیره مووک حوکه می پیاوی ههیه، چونکه دووربینی ئه وه ده کری که نیرینه بی. به لام پۆشین بۆ ژنان دروسته چونکه خۆشه ویست (دروودو خوا له سه ره ب) ده فهرموی: زیرو ئاوریشم بۆ مییینیهی ئومه تم حه لاله، به لام بۆ نیرینه یان حه رامه. (ئیمام ئه حمه د له موسنه دی خویا گێراویه ته وه). تیرمذیش له بارهیه وه فهرموویه تی: جوان و دروسته (حسن صحیح) حیکمه تیکی ناسکی شه رعی تیا یه که ئه وهیه پۆشین ئاوریشم له لایه ن ژنه وه هه وه سی پیاو هه ل ده سین و له گه ل زۆر دروست ده بی و، ئه وهیش ده بی به هوی زۆر بوونی نه ته وه، شتی وایش پێغه مبه ری خوا، که گه وه رو سه روهری پێشینان و باشینانه،

لەگەلى ئىسلامى داواکردوو. بۇ نادروستى كەم زۆر جىيى نى، چونكە
 ھەزرىت بەبى مەرج دەفەرمۇ: ئىوھى بىاوان ئاورىشمۇ دىباج
 مەپۇشن، لە ھاجەتى زىپرو زىودا شت مەخۇنەو، ئەمانە لە جىھانا بۇ
 ئەواننو لە بەھەشتا بۇ خۇمانن! (شەيخان). لە نادروستىدا شتى رەنگ
 كراو بەزەغەران، جا ھەمووى رەنگ كرابى، يا ھەندىكى، بىپارى
 ئاورىشمى بۇ ھەيە. بەلام ئەگەر چىنراو كە تىكەل بوو لە ئاورىشمۇ
 شتى تر وەك كەتانو لۆكە، ئەو سەرنج دەدەين: ئەگەر زۆربەى
 ئاورىشم بوو نادروستە، ئەگەر زۆربەى ئاورىشم نەبوو دروستە، كام
 لايەيان زۆر بى ھوكمەكەى ئەو زال دەبى ھەتا ئەگەر لەپارچە يەكا
 ھەردوولايان يەكسان بوون، راي راستر ئەو ھەيە كە دروستە، چونكە پىي
 ناگوترى ئاورىشم، بىنەپەتەش لە بەھەردارەكاندا رەوا بوونە. گوتراویشە:
 لەم كاتەدا نادروستە لاي نادروستى زال دەكرى بەسەر لاي دروستىدا،
 چونكە ياسا وايە: كاتى ھەلالو ھەرام كۆبوونەو لە شتىكا، ئەو شتە
 ھەرامە، لەكاتى ناچارىدا پۇشىنى ئاورىشم دروستە، وەك شەرىكى
 كوتوپرى، كە پىاو فرىا نەكەوى جلى تر پەيدا بكا، يا لەبەر پىداوۈستى،
 وەك بۇ چارى گەرماو سەرماو خۆروو ئالشتو ئەسپى، چونكە پىغەمبەر
 (مروودە خوا، لەھەربى) لەبەر شتى وا رىگەى عەبدورەھمانى كورپى عەوفى دا
 كەلەبەرى بكا، ھەروا بۇ پۇشىنى شەرمگا لەناو نوپزا، ئەگەر شتى ترى
 دەست نەكەوت.

چاوپۇشى دەكرى لە پۇشىنى جلى كەقەراخى چاك و يەخەو
 گىرفان و سەردەست و داوینو دەرەلنگى گىرابىتە ئاورىشم، خوا دىوى
 دەرەھەيان، خوا دىوى ناوہەيان. سەر بەلگەى ئەم بىپارەش چەن

فەرموودهیه که، یه کیکیان ئه وهیه که موسلیم له عومهرده (رهزای خواای لیبه) دهگیرته وه ده فەرمووی: پیغه مبهەر (درووده خواای له سه ره به) رپگهی نه داوه که ئاوریشم له بهر بکری، مه گهر بۆ نه خش، ئه ویش به قه د جینگهی دووسی په نجه، یاسی جوار په نجه بی.

١٠٢) ئه وهی بۆ مردوو پیویسته:

بۆ مردووی موسلمان ئهم چوارشته پیویستن: شۆردنی و کفن کردنی و نوێژ له سه ر کردنی و ناشتنی.

١) شۆردن: لای که می شۆردن ئه ویه: له پاش لابرندی ههر بیسییه ک که به له شیه وه، یا لابرندی ههر شتی که نه هیلی ئاوه که بگاته سه ر پیستی، هه موو گیانی مردوه که به ئاوکی پاک و پا که وه که ربشۆرن. چونکه ئهم ئه ندازه یه پیویسته له سه ر زیندوو له کاتی له شپیسی دهرگردندا. نیت مه رج نیه، له لایه ن ئه و که سه وه که دهیشوا، گریمان ئه گهر کافریش بیشوا بری ده که وێ! ههر له سه ر ئهم بنیاته خنکاو له ئاوا ناشۆری، چونکه پاک بۆته وه. ههیشه دهلی دهبی خنکاو له ئاوا بشۆری چونکه ئیمه فهرمانمان پیکراوه که بیشۆرین، دهی ئه رکی سه رشانمان جیبه جی ناکری هه تا به کرده وه نه یکه یین، ئه گهر مردوو له بهر سووتان و شتی وا دارزابوو، به جوړیکی وا ئه گهر بشۆرری لیی هه ئده وهری و گوشته که ی داده و هشا ئه وه ناشۆری، به لکوو ته یه مومی بۆ ده کری، ئه گهر بۆ مردووی پیاویش به س زنی بیانی هه بوو که بیشوا، یا

بۆ مردووی ژن بهس پیاوی بیگانه هه‌بوو که بیشوا، ئه‌وه له‌م دوو‌حاله‌ته‌دا، به‌ ده‌سکیشه‌وه ته‌یه‌موم بۆ مردوه‌که ده‌کړئ!

به‌لام مندالێ که نه‌گه‌یشته‌یه‌ راده‌ی ئاره‌زوو جوولاندن، پیاوو ژن بو‌ی هه‌یه که‌بیشوا، نی‌رو می‌ی گه‌وره‌یش حوکمی ئه‌م منداله‌ی هه‌یه، کافرئ که ئه‌هلی نیممه نه‌بی، شو‌ردن و کفن‌کرن وناشتنی دروسته، به‌لام دروست نیه نو‌یژی له‌سه‌ر بکړئ. به‌لام کافرئ خاوه‌ن په‌یمان که پی‌ی ده‌گوترئ نیممی، پی‌ویسته که بشو‌رئ و کفن بکړئ و به‌خاک بسپی‌رئ، له‌به‌ر جی‌به‌جی‌کردنی مافی په‌یمان‌که‌ی، هه‌روا کافرئ که مو‌عا‌ه‌ده‌بی، به‌لام کافرئ له ئیسلام هه‌لگه‌پاوه‌و بی‌پروای جه‌نگی ئه‌م دوو‌ه نه‌شو‌ردن و کفن و نه‌ناشتنیان پی‌ویست نین، به‌لکوو دروسته که که‌لاکه‌که‌یان فر‌ه‌بدری‌ته به‌رسه‌گ، چونکه ئه‌م دوو‌ه له شه‌رعا ری‌زیان بۆ دانه‌نراوه. ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌گه‌ر خه‌لک به‌ بۆ‌گه‌نیان زیانه‌ومه‌ند ده‌بوون پی‌ویسته که‌لاکه‌که‌یان بکړئ به‌ژیر خو‌له‌وه. مردوو سونه‌ت ناکړئ به‌ بی‌انووی ئه‌وه‌وه که‌ژیرچه‌رمی سه‌ری چووکی بشو‌رئ!

٢) کفن‌کردن: لای که‌می، لویه‌کفنه چ بو‌ژن، چ بۆ پیاو چونکه پی‌غه‌مبه‌ر (مردوو‌ه خوا‌ه له‌سه‌ربه‌) فه‌رمانی فه‌رموو: که مو‌صعه‌بی کو‌ری عومه‌یر له‌ بالاپۆشه‌که‌ی خو‌یدا کفن بکړئ، که ته‌نیا ئه‌و لۆج‌له‌ی هه‌بوو که مرد (شه‌یخان).

راحیا‌یی هه‌یه له ئه‌ندازه‌که‌یدا. هه‌ندی ده‌فه‌رموون: بری‌تی‌یه له‌و نه‌ندازه‌یه که شه‌رم‌گای پیاو، یا ژن، داپۆشی. هه‌ندی تر ده‌فه‌رموون: ئه‌وه‌یه که هاودامان بی هه‌موو له‌شی مردوو‌ه‌که داپۆشی، ته‌نیا سه‌ری

پیاوو ژنی لیدمرچئ که له ئیحرامی جه جو عه مره دا مردوون. نه وهوی
فه رمایشتی دووهم به دروست داده ئی، ئیببولقزی، وهك نه ذروعی، نه م
رای دووهمه په سه ند دهكات، له مه دا جه ماومری زاناگانی خۆراسان
سه رمه شقیانه.

(۲) نوێژکردن له سه ری، که بریاره که ی له مه ولا دی.

(۴) ناشتن: لای که می چالئکی وایه نه هیئئ بۆنی مردوو که
بیته دمره وه، ریگهی درنده نه دا که مردوو که دمرکیشته دمره وه.

دوو کهس نه دۆشۆرئین و نه نوێژیان له سه ر ده کری: -

یه که میان: شه هیده. که رچی کوژراوی به ناهه قو خنکاو له ئاواو
که سی به ژیره وه بووبئ و که سی به دهردی سک بمری و مه رگی کوتوپرو
که سی له کافرسانی بمری و ژنی زه یستان، نه مانه هه موو شه هیدی
قیامه تن، به لام نه مانه هه م ده شۆرئین و هه م نوێژیان له سه ر ده کری،
به لام مه به ست له و شه هیده ی که ناشۆرئ و نوێژی له سه ر نا کری نه م
شه هیدانه یه: که سی له شه ری کافرا نا به هو ی شه ره وه کوژرابئ، وهك نه وه
کافرئ گوشتبئتی، یا موسولمانئ به هه له گوشتبئتی یا چه که که ی خو ی
بۆیگه رابیته وه، یا له ماینه که ی گلابئ، یا ولا خه که ی له وه و جووته ی
لیدابئ، یا که وتبئته ناو هه لديرئکه وه و مر دبئ، یا له شه که ی له پاش
ته واو بوونی شه ره که به کوژراوی بدۆزنه وه و هو ی مردنه که ی نه زانری،
بۆ نه مه ش ره سیده و مندا ل په کسانن، هه روا ئازادو به ندو پیاوو ژن له
مه دا چون په کن. بوخاری له جابیره وه ده گیرئته وه: پیغه مبه ر (مردوو ده خواه
له سه ربه) شه هیده گانی ئو خودی نه شۆرد، وه نوێژیشی له سه ر نه کردن.

لهم بریارهدا له شپاک و له شپیس چونیهکن، چونکه هه نظه له
(رهزای خواه لایب) لهشی پیسبوو که له غهزای روژی ئو خوددا شههیدکرا،
لهگهل ئهوهشدا پیغه مبهه (مرووده خواه لهسه رب) فهرمانی نه کرد به شوژدنی،
فهرمووی: دیم که فریشتهکان دهیان شوژد. ئهوه شههیدهی لهسهه ئهم
شیویه بهکوژری ئهوه شههیدی دنیاو قیامهته، لهوه دهستهیهیه که خوا
لهوهسپی جوانیان {عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ
فَضْلِهِ - سورة آل عمران - ۱۶۹/۳ - ۱۷۰}.

بهلام ئهوهی که لهه حالهتانهدا لهسهه شیوهیی که مایه
رمزنامهندی خوی گهوره نهبی، کوژرابی، ئهوه به شههیدی قیامهت
دانانری، بهلام له دنیاو به شههید دادهنری لهبهه ئهوه نهدهشوژی و نه
نویژی لهسهه دهکری، ئهمانهیش وه: کهسی له شههیری بی برپایانا
پشتی له کافر هه لکردبی و له هه مان کاتدا خوی نهگه یاندهبیتهوه کوژی
شهه له لایهکی ترموه واته: هه لهتایی لهبهه کافرو کوژرابی، یا چووپی بو
لای دهستهیهکی بیهیز، یا بو ریابازی جهنگ بکا. ئهم جوژه کهسانه له
قیامهتدا له خهلاتی شههیدانا بهشدار نین.

دووهم: لهوانهی که نهدهشوژین و نه نویژیان لهسهه دهکری:
مندالی لهبارچوو. منالی لهبارچوو دوو حالهتی ههیه:-

حالتهتی یهکهه: ئهگهر نیشانهی ژیاپی پیههجوو، وهکووو جوولهو
دهنگو گریان و روانین و شیرخواردن، ئهوه ههه دهشوژدری و ههه نویژی
مردووی لهسهه دهکری، چونکه سوور دهزانین که ئهوه خاوهن ژیاپی بووه،
بهپیی فهرموودهی ههزهرت (مرووده خواه لهسهه رب) که دهفهرموی: ههه کاتی

منال نیشانهی ژيانی پيؤه بوو، وه کوو قیژهی گریان، نه وه هم به شه میراتی بو داده نری، هم نویژی له سهر ده کری (نه سائی گیراویه ته وه، ئیبنو حه بان و حاکم به درووستیان داناوه) وه ده فهر موی: به پپی مهرجی شه یخهینه، که دایان ناوه بو ساخی و دروستی فهر موده.

حاله تی دووهم: نه وه یه که به دروستی نه زانری که ئایا گیانی کراوه به به را یانا، چونکه نیشانهی ژيانی پيؤه نیه، جا نه گهر چوار مانگانه ده بوو که منداڵ له ناوسکی دایکیدا له م ته مه نه دا رۆح ده کری به به ریدا، یا خود له چوار مانگ زیاتر بوو، نه وه نه شور دنی له سهر وه نه نویژی له سهر ده کری، به لام پيؤیسته کفن و دفن بکری. هل منداڵی که سهر و شیوهی ئاده می تیا دهر نه که وتبوو، وه کوو پارچه گوشتی وابوو، نه وه شور دن و نویژو کفنی ناوی، به لام سونه ته په رۆیه کی پيؤه بیچری و بشارد ریته وه له ناو خاكا.

١٠٣) سونه ته کانی شور دنی مردوو:

له پیشه وه لای که می شور دنی مردوو باسکرا. به لام باشت رینه که ی ناوایه: له په ناگیه کا بیشوری، کهس نه چیت ته دیاری، جگه له مردوو شور ده که و نه وانیه که یاری دهی ده دن، وا باشه نه و شوینه سهر داپوشرابی، وه له سهر ته خته یه کی بهرز یا شتیکی بهرز دایبنی، به ناویکی سارد بیشوری، چونکه ناوی سارد لهش پندر ده کاته وه و توندو تۆلی ده کا، مه گهر له بهر پیداو یستی ناوی گهر می شله تین به کار بیی بو

شۆردنى، وەك چلكنى و شتى وا، واباشە كە مردوو شۆردەكە مردووۋەكە لەسەر تاتە شۆرىكى بەرز دابنىشىنى، بە شىنەيى، بە چەشنى كە كەمى لاربىيىتەۋە بۇ لاي پىشتەۋە، وە پىشتى بدا بە ئەژنۇى راستى خۇيەۋە، دەستى بېيىنى بەسەر سكىدا ھىز بخاتە سەر دەستى، بۇ ئەۋەى ئەگەر پوخلىيەكى تىابى دەرېچى، ئەمجار بەسەر پىشتا لەسەر پىشت راي بكيشى، بە دەستى چەپى، بە دەسپىچىكەۋە، شەرمگاي بەرو دواى بشۆرى، پاشان ئەۋە فېرداۋ دەسپىچىكى تر بكاتە دەستى پەنجە بكا بە دەميا، بېيىنى بە سەردانەكانىدا، وە ھەرچى لە كۈنەلووتەكانيا ھەبوو پاكى بكاتەۋە. واباشە لە دوا ئەمە كە مردوو شۆردەكە، دەسنويزىكى تەۋاۋى وەكوۋ ھى زىندوۋى بۇ بگرى، ئەۋجا بەشتىكى بۇنخۇش وەك موردو گيا ھىرۋە بەماددەيەك كە شت پاك بكاتەۋە وەك سابون سەرى بشۆرى ئەۋجا ئاۋىكى تىرو تەسەل بكا بەسەر سەريا، ئەۋجا لاي راستى بشۆرى، ئەۋجا لاي چەپى بشۆرى، وە لە ھەموو ئەم شۆرىنەدا شتىكى بۇنۇش، وەك مۆرد نامىتەى ئاۋەكە بكا، سۈننەتە بۇ جارى دوۋەمىش وەك جارى يەكەم بىشۋاتەۋە، وە بۇ جارى سىيەم ھەموو لەشى، بە ئاۋىكى رووت، وەك جارەكانى تر بشۋا.

بوخارى (رەزاى خواى لىبە) دەگىرپىتەۋە: ئوممو عطىيە (رەزاى خواى لىبە) فەرموۋى: پىغەمبەرى خوا (مروۋىد سائوۋ رەمەتەى خواى كەۋرەى لەسەربە) تەشرىفى ھاتە ژوورەۋە بۇلامان، ئىمە خەرىكبوۋىن تەرمى زەينەبى كچىمان دەشۆرد، فەرموۋى: بە ئاۋو مۆرد سى جار بىشۆرن، يا پىنج جار، يا زىاترىش، ئەگەر زىاترتان بە پىۋىست زانى، لە دوا دەستدا كافوورىشى تىبگەن، لە ئەندامە راستەكانىيەۋە لە ئەندامەكانى دەسنويزىيەۋە دەست پىبىكەن بە

شۇردنى. ئومومو عەتییە (رهزاه فواه اییب) فەرمووی: جا قژەکهیمان کرد به سئ بهشی یه کسانه وهو شانهمان کردو کردمان به سئ په لکهو به پشتیا شۆرمان کردهوه. سوننه ته که سهر و ریشی (ئه گهر موویان پیوه بوو) به شانیه کی ددان شاش دابهینئ، به لام به شینهیی، نه بادا موویان لی هه لومرئ، ئه گهر شتیکی لی هه لومری بیشورئ و له دواییدا له پالیا، له ناو کفنه کهیدا دایبئی، چونکه دهبی ریز له هه موو به شتیکی له شی مروف بگیرئ به پیی قورئان که ده فهرموئ: {وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ - سورة الإسراء - ۷۰/۱۷}.

جا له پاش شۆردنی ئه گهر شتیکی لی دهرجوو، پیویسته که لابرئ، به لام شۆردنه وهی دوباره کریته وه.

سوننه ته مردوو شۆر ته ماشای هیچ شوینئکی نه کا به پیی پیداو یست نه بی، به لام نادروسته که ته ماشای شهرمگای بکا، یا به بی ده سپیچ ده ست له شهرمگای بدا، ده بی ئه و که سه ی که مردوو که ده شوا سرپوشبی، ئه گهر شتیکی باشی بینی بیگیرپته وه. ئه گهر شتیکی ناباشی چاوپیکه وت هه رامه باسی بکا. باشر ئه وه یه که پیاو پیاو بیشورئ و ژن ژن بیشورئ. به لام دروستیشه پیاو ژنی هه لالی خوی بشورئ، وه ک هاوسه رو که نیزه ک، با ژنه که یشی کتابیه بی وه ژن میردی خوی بشورئ، به لام ژن که له عیدده ی ته لاقی ریج عیدابی، نه میرد ده که ی بوی هه یه ئه و بشوا، نه ئه و بوی هه یه میرده پی شو وه که ی بشوا، ئه گهر بۆ شۆردنی ژن ههر پیاویکی ناخوی (نامه حره م) هه بوو، وه بۆ شۆردنی پیاو ههر ژنیکی ناخوی هه بوو، ئه وه دروست نیه مردوو که بشورئ، به لکوو پیویسته ته یه مومی بۆ بکری.

١٠٤) ئەوێ له كندا سوننهته:

له پێشهوه كه مێرینی كفن نووسرا. كفنێ هههه تهواو بۆ پیاو ئەوهیه سێ لۆبێ، كفنێ زۆر باش ئەوهیه رهنگی سپی بێ، چونكه دهقه رمۆی (درووده خوا له سه ربێ): جلی سپیش له بهر بکهن، جلی سپی باشتترین پۆشاکه بۆ ئیوه، وه بیکهه به كفنیش بۆ مردوو ده کانتان! (ئهحمه دو ئەبو داودو ئیبن ماجه و تیرمیزی گێراویانه تهوه، تیرمیزی به دروستی داناوه). له ناو ئەم سێ لۆیه دا کراس و میزه ریان تیا دا نییه. به لککوو په شته مائیک و دوو لۆكفنی سه رتا پایی به سه، په شته مائه که بۆ نیوانی ئەژنوو ناوکی،

دوو ده: له گهردنیه وه ههتا قولایه ی پێی بگریته وه.

سییه م: بالا پێچیکێ وابێ هه مو جهسته ی به تهواوی دا پۆشی. ئەمه هیش پهیره ی كفنی پێغه مبه ر خۆیه تی (درووده خوا له سه ربێ) له سه حیه هیندا عائیشه دهقه رمۆی: پێغه مبه ر (درووده خوا له سه ربێ) له سێ لۆ جلی یه مهنی سپی خاوینی لۆکه دا كفن کرا، نه کراس و نه میزه ریان تیا نه بوو.

كفنی ژن سوننه ته پێنج لۆ بێ له سه ر ئەم شیوه یه: په شته مال و سه ره پۆش و کراس و دوو بالا پێچ: ئیزارو خیمارو قه ميص و له ققافه تان ئەم شتانه هه موو له سوننه تدا جه سپاون له فه رموو ده که ی له یلای کچی قانیفی ته قه فییه دا دهقه رمۆی: ئوممو کولثومی کچی پێغه مبه ر (درووده خوا له سه ربێ) که کۆچی دوا یی کرد، خۆم یه کیك بووم له و ژنانه ی که ده یان شۆرد، پێغه مبه ر خۆی (درووده خوا له سه ربێ) له لای ده رگا که ته شریفی

دانیشتبوو، کفنه‌که‌ی ئه‌موو که‌لیوومی پی بوو، یارچه پارچه ده‌یدایه ده‌ستمان: له پیش پێشدا کراسه‌که‌ی دایه ده‌ستمان، ئینجا سه‌رکراس، ئینجا سه‌ریپۆش، ئینجا سه‌رده‌ریی، له پاش ئه‌مانه هه‌موو چه‌رچه‌فیکێ ئاودامانیان تێوه پێچا.

(ئه‌حمه‌د/ ئه‌بو داوود). بزانیان ده‌روو له ژیا‌نیدا هه‌رچی بو دروستبێ که له‌به‌ری بکا ئه‌وه بو کفنی‌شی ده‌ست ده‌دا، که‌واته دروسته کفنی ژن له ئاو‌ریشم بێ، به‌لام شتی وا ناباشه، چونکه ئی‌سرافو زاده‌رووییه، به‌لام بو پیاو دروست نیه، به‌لام شتی به زافه‌رانو عه‌صفه‌ران ره‌نگ کرابێ بو کفن باش نیه. پیلێ هه‌ل‌به‌رین له کفنا ناباشه. کفن ده‌بی سفت بی، ته‌نک و شاش نه‌بی، چونکه مه‌به‌ست خو گرتنی کفنه‌که‌یه به له‌شه‌وه، نه‌وه‌ک رازاوه.

١٠٥) نوێژی مردوو:

وه‌ک له پێشه‌وه زانی‌ت نوێژی مردوو فه‌رزی کیفایه‌یه، مه‌رجه ئه‌و مردوو‌ی نوێژی له‌سه‌ر ده‌کرێ: موسو‌لمان بێ، شه‌هید نه‌بی، منالیکێ وا نه‌بی که نیشانه‌ی ژیا‌نی پێوه نه‌بووبێ، هه‌موو مه‌رجه‌گانی نوێژه‌گانی تر مه‌رجن له دامه‌زراندنی نوێژی مردودا، سه‌ره‌رای ئه‌وانه‌یش ده‌بی مردوو‌ه‌که، له‌پێش نوێژه‌که‌یدا شو‌رابێ یا ته‌یه‌موومی بو کرابێ، ئه‌گه‌ر شو‌ردنی له توانادا نه‌بوو، به‌لام مه‌رج نیه به جه‌ماعه‌ت بکری، به‌لکو جه‌ماعه‌ت له نوێژی مردودا سوننه‌ته. به‌پێی فه‌رموو‌ده‌که‌ی موس‌لیم: هه‌ر پیاوی له موسو‌لمانان، که ده‌مری، چل پیاو

(كە ھىچ ھاۋەل بۇ خوا پەيدا نەكەن) نوپۇز لەسەر تەرمەكەى بكەن، بېگومان كە خوا تكيان لى گىرا دەكا بۇى. فەرزەكەى بە ئەۋەندە لە كۆل دەكەۋى كە نېرىنەيى، با منداللىكى فامىدەش بى، نوپۇزى لەسەر بكا، چونكە مەبەستەكە بە ئەۋەندە دېتە دى، ۋەكى تىرىش ھەموو كاتى مندالى فامىدە دروستە بىى بە پېشنوۋىز بۇ پىاۋان، سۈننەتە نوپۇزكەرەكان بكرىن بە سى رىزەۋە، يا بە زىاتەر، بەپىي فەرمۇدەكەى كە دەفەرمۇى: ھەر بەندەيەكى موسولمان بمرى و سى رىز يا زىاتەر، لەسەر تەرمەكەى نوپۇز بكەن مسۆگەر خوا لىى خوش دەبى.

لە پېشتىرىن كەس بە نوپۇزكردن لەسەر مردوو باۋكە، ئەۋجا باپىر ئەۋجا باپىرە گەۋرە، ھەتا بىروا بەرەۋزۋور، كوپ، كورەزا، بەرەۋ خوارتىرىش، ئەۋجا باۋان و عەصەبە، لەسەر شىۋەى رىزى مىراتگران ھەتا دەروا.

١٠٦) بىياتەكانى نوپۇزى مردوو (ئەم ھەۋتەن):

يەكەم: نىەت. ئەگەر مردووەكە يەك كەس بوو نىەتى ئەۋ كەسەى لىدىنى، ئەگەر چەن كەسى بوون نىەتى ئەۋانى لىدىنى، دىارىكردنى مەرج نىە.

دوۋەم: بۇ كەسى بتۋانى دەبى راۋەستى.

سېئەم: چۈار (الله اكبر)ە، ئەگەر پېنج (الله اكبر)ىش بكا، نوپۇزەكەى پوۋج نابىتەۋە، چونكە شتىۋا لە صەحىجى موسلىمدا ھەيە، سەرەراى ئەۋەش تەكبىركردن ذىكرە نوپۇزىش بە كردنى ھىچ ذىكرىكى خوا پوۋج نابىتەۋە.

چوارهم: خویندنی فاتیحیه، له پاش (الله اَکبر) ی یه کهم له سه هله وه دهفرموی: سوننه ته که له نویژی مردودا له پاش نه لَلاهو نه کبهری نویژدابه ستن، به په یانامه کی سوورده تی فاتیحه بخوینی!

پینجهم: سه لاواتدانه له سهر پیغه مبه ر (مرووده سلاو ورحمه ته خوا له سهر به) له پاش (الله اَکبر) ی دوه م چونکه نه وه له حه دیشی صه حیدجا هه یه: لای که می نه مه یه: (اللهم صل علی محمد)، لای هره ته وای نه مه یه: (اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم وبارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید).

شه شه م: شافعی له موسنه ده کهیدا له نه بو نومامه ی کوری سه هله وه ده گیر پته وه: که پیاوی له هاورپیان پیغه مبه ر (مرووده خوايان له سهر به) هه وائی داوه پیم: که له نویژی مردودا سوننه ته پيشنويز له پاش (الله اَکبر) ی نویژدابه ستن که (الله اَکبر) ی یه کهمه به نهینی له دلی خویه وه فاتیحه بخوینی، ئینجا سه لاوات له سهر پیغه مبه ر (مرووده خوا له سهر به) بدا، نه وجا به کول و به دل و به دلسوزی نزای باش بو تهرمه که بکا، له نیوانی (الله اَکبر) دهکانا، به لام له هیچیان قورئان نه خوینی، ئینجا به په نامه کی له دله وه سلاو بداته وه. له (الفتح) دا دهفرموی: رشته که ی دروسته، عه بدوره زاق و نه سایش گیراویانه ته وه، به لام به بی نه م دوو گوته یه: (له پاش (الله اَکبر) ی نویژدابه ستن که نه لَلاهو نه کبهری یه کهمه و ئینجا به په نامه کی له دله وه سلاو بداته وه!).

ئەوھى كە فەرزە نزاىە، ئىتر ھەرچۆنبى دەبى، بەلام نزا ھەرە
تەواوھكان زۆرنو بە راستى نزاى داگرن، جوانترىنيان ئەوھىە كە موسليم
لە عەوفى كۆرى مالىكەوھ دەيگىرپىتەوھ: دەفەرموئ: پېئەمبەر (مردووہ خواہ
لەسەربەئ) لەسەر تەرمى نوپۆزى دەکرد، ئەمەم لە نزاكەى لە بەرکرد: (اللهم
اغفر له وارحمه وعافه واعف عنه، وأكرم نزله ووسع مدخله،
واغسله بالماء والثلج والبرد، ونقه من الخطايا كما نقيت الثوب
الابيض من الدنس، وأبدله دارا خيرا من داره وأهلا خيرا من
أهله، وزوجا خيراً من داره وأهلا خيرا من أهله، وزوجا خيرا من
زوجه، وأخله الجنة، وأعد له من عذاب القبر، أو من عذاب النار):
خودايە! پەرودەدگار! لىي خۆشەو رەحمى پىبکەو سەر ناسوودەى
ھەردوو حىھانى کەو لىي ببورەو ميوانەو رىزى بگەرەو گۆرى گوشادکەو
بە ئاوو بەفرو تەرزە بيشۆرەو لە گوناھ پاک پاکى بکەرەو، وەك چۆن
جلىكى سىي پاک رابگرى و لە چىلك دوورى بگرى ئاوا، وە مائى لە
مالەكەى خۆى باشتر و خىزانى لە خىزانەكەى خۆى باشتر و ھاوسەرى لە
ھاوسەرەكەى خۆى باشترى پىبدە، بىبەرە بەھەشت و پەناى بدە لە سزاى
گۆرۆ لە سزاى ئاگرى دۆزەخ. عەوف فەرمووى تەنانەت ئەم نزاىەم
ئەوھندە بە دل بوو خۆزگەم خواست كە ئەو مردووہ من بوومايە. نوپۆز
گەر لەسەر منائى مردوو لە نزا بۆيدا ئاوا بلى: (اللهم اجعله فرطاً
لابويه وسلفاً وذخراً وعظماً واعتباراً وشفيعاً وثقل به موازينهما
وأفرغ الصبر الجميل على قلوبهما) خودايە ئەم منداڵە مردووہ بکە
بە پيشرەوو پيشەنگ بۆ باوك و دايكى گىرا بفەرموو، بە ھۆيەوھ تاي
تەرازووى خىريان لە كاتى كيشانى کردارىاندا قورس بفەرموو، دلشيان

سه‌بووری بده. هه‌روا سوننه‌ته له‌و نزا‌یه‌دا بی‌شَلْ: (ولا تفتنهما بعده ولا تحرمهما أجره): له پاش مردنی ئەم مندالە باوک و دایکی تووشی نازاوه مه‌که‌و مردنی ئەم مندالە نه‌بی به‌ مایه‌ی ناشووب بۆیان، وه له پاداشی باشی بی‌به‌شیان مه‌فه‌رموو. (ئەمه‌ فه‌رمووده‌ی نه‌وه‌وییه‌). سوننه‌ته له پاش (الله اکبر)ی چواره‌م بَلْ: (اللهم لا تحرمنا أجره ولا تفتنا بعد واغفر لنا وله). (ئەمه‌یش فه‌رمایشتی شافیعییه‌).

سوننه‌ته پِش‌نو‌ی‌ژ (یا ئەو که‌سه‌ی که‌ خۆی به‌ ته‌نیا نو‌ی‌ژ له‌سه‌ر مردوو ده‌کا) له ئاستی سه‌ری پیاوو له راستی سی‌به‌نده‌ی ژندا راوه‌ستی، به‌پِی فه‌رمووده‌که‌ی ئەنه‌سی کور‌ی ملیک: ئەبو غالیب (خواه‌له‌ رازه‌ به‌) فه‌رمووی: له پِشتی ئەنه‌سی کور‌ی مالیکه‌وه له‌سه‌ر ته‌رمی پیاو‌ی نو‌ی‌ژم کرد، ئەنه‌س له ئاستی سه‌ری راوه‌ستابوو، له پاشا ته‌رمی ژنیکی قور‌ه‌یشیان هینا، گوتیان به‌ ئەنه‌س: ئەی ئەبو جه‌مزه‌! نو‌ی‌ژ‌ی له‌سه‌ر بکه‌، ئەم‌جاره ئەنه‌س له ئاستی ناوه‌راستی داره‌ته‌رمه‌که‌ راوه‌ستاو نو‌ی‌ژ‌ی له‌سه‌ر کرد عه‌لائ‌ی کور‌ی زیادیش پِی گوت: دیاره‌ بۆ خۆت پِیغه‌مبه‌رت دیوه‌ که‌ له‌سه‌ر ته‌رمی ژن له نو‌ی‌ژ‌دا له ئاستی ناوه‌راستی و له‌سه‌ر ته‌رمی پیاو له نو‌ی‌ژ‌ا له ئاستی سه‌ری بوه‌ستی، وه‌ک ئەم راوه‌ستانه‌ی تۆ؟ فه‌رمووی: ئا.کات‌ی لی‌بو‌وه‌ فه‌رمووی: ئاگاداری ئەم یاسایه‌ بکه‌ن و کاری پِیکه‌ن. (ئه‌حمه‌د — ئەبو داوود) ترمی‌ذ‌ی به‌ فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی داناوه‌.

بزانن پاش‌نو‌ی‌ژ‌ی به‌ جِی‌ماو (مه‌س‌بووق) نییه‌تی جه‌ماعه‌ت ده‌هین‌ئ‌و فاتیحا ده‌خو‌ئ‌ئ‌و به‌ریز (الله اکبر) ده‌کان ده‌کا، وه‌ک به‌ ته‌نها خۆی نو‌ی‌ژ‌ی له‌سه‌ر بکا ئاوا، ئیتر پِش‌نو‌ی‌ژ‌ گه‌یش‌ت‌بو‌وه‌ هه‌ر کو‌ی قه‌ینا‌کا،

بهلام هر کاتئ پيشنوئژ (الله اکبر) ی تازهی کرد، دهبی ئه ویش له گه ئیدا (الله اکبر) بکا، ئیتر ریک په پرهوی ئه و بکا واز له فاتیحاهو شتی واههینئ، چونکه ئه وهی له کۆل ده که وئ، هر وهك چۆن ئه گهر ئیمام چوو بۆ روکوع مه ئموومی مه سبووق فاتیحهی له کۆل ده که وئ ئه میش ئاوا، جاکاتئ پیوشنوئژ سلاوی دایه وه ههرچی له سه رماو له خویندنی فاتیحهی پاش (الله اکبر) ی په که م و (الله اکبر) دهکانی تر به خویمان و زیکر کردنیانه وه، هه موویان بخوینئ، واباشه تهرمه که هه ل نه گری و نه برئ هه تا ئه و پاشنوئژه به جیماوانه هیش نوئژه که یان له سه ری ته واه ده که ن، ئه گهر تهرمه که بیهیری، پئش ئه وهی ئه وان نوئژه که یان ته واه بکه ن زیانی نه. دروسته نوئژ له سه ر مردووی نادیار بکری، به مه رجئ له دهره وهی شاربئ، بهلام هر مردووی له ناو شورای شاردای بی به حازر دادهنری، چونکه پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربه) کاتئ نه جاشی له حه به شه مرد، له مه دینه نوئژی له سه ریکرد، وهك شه یخان گیراویانه ته وه. دروسته نوئژی مردوو له سه ر مردووی ناو گوڤ بکری، چونکه جارئ پیغه مبه ر (مرووده خوا له سه ربه) نوئژی له سه ر مردووی کرد که مانگی بوو له قه برادا بوو. (شه یخان و داره قوطني ئه م مه سه له یان گیراوه ته وه).

حه وته م: سلاودانه وهیه له پاش (الله اکبر) ی چواره م، سوننه ته له پئش سلاودانه وه دای: (الله لا تحرمننا اجره ولا تفتنا بعده واغفر لنا وله): خودایه! له پاداشتی باشی ئه و بیبه شمان مه فه رموو، وه له له پاش ئه و گیرۆده و دووچارمان مه که و سه رمان لی مه شیوهینه و له ئیمه هیش و له ئه ویش خوشبه.

١٠٧) چى سۈننەتە بۇ ناستن:

وہك لہ پيشہوہ گوترا: لای کہمی گۆر چالئیکہ نہہیلئ بۇنہکہی دەرچئ و درندہ نہتوانئ ہئلئ بداتہوہ، لای تہواوی گۆریش ئہوہیہ کہ بہلادر (لہحد، بئ، سہعدی کوری ئہبو وہقاص {خۇشبودیہ خوہاو لیبئ} لہکاتی سہرمہرگدا، فہرمووی: لادرم بۇ ئ دہن و بہخشتی کال لای پشتم بگرن، پیغہمبہریان چۆن لیکرد منیش ناوا لیبکہن. (موسلیم {رہزہ خواہ لیبئ} گیراویہتہوہ). ئہمہ کاتی وایہ کہ زہویہکہ رەقەن بئ، بہلام ئہگہر خاکہکہی فشئل و بۆش بوو، دہبئ گۆریچہی بۇ دروست بئ، بکہن، لادر ئہوہیہ کہ لہبن گۆرہکہوہ لہ رووی رووگہوہ، لہژیر دیواری لای رووگہوہ، قوموشئکی دریزئ وا ہئل بکہنرئ، کہ بہفہرہحی جئی مردوہکہی تیادا ببئتہہ. گۆریچہ (شق)یش ئہوہیہ کہ لہ ناوہراستی تہختی بنی گۆرہکہدا چالئ وہك جوگہلہ ہئل بکہنرئ و ئہم بہرہو بہرہکہی دروست بکریئ و ئہوجا مردوہکہی تیادا دابنرئ و سہری بہخشتی کال، یا بہ تہلہبہرد، یا بہ تہختہدار قایم بکریئ. پیویستہ کہ مردوو رووہو رووگہ بنیزرئ، ہہتا ئہگہر پشتی لہ رووگہ بوو یا لہ سہشت نیژرا بوو، وہ ہیشتا ہہتا ئہگہر لہشی تیک نہچووبوو، دہبئ گۆرہکہی ہئل بدریتہوہو رووی بکریتہ رووگہ. سۈننہتہ کہ گۆر ئہوہندہ فہرہح بئ بہناسانی جیگہی تہرمہکہی تیابئتہوہ، وہ ئہوہندہیش قوول بئ بہقہد بالای مروفیئکی نہکورت نہدریز کہ لہ ناویدا راوہستئ و ہہردوو دہستی ہئل برئ ئہوجا بگاتہ لیوارہکہی، چونکہ عومہر {رہزہ خواہ لیبئ} ئہمہ نامۆزگاری بوو، ئہمہیش ریک دہکاتہ سئ باسک و نیو بہ باسکی ئادہمیزاد لہسہر فہرمایشتی رافیعی. سۈننہتہ

گوږ نه وهندهی بستې له زموږ دموږي بهر زبکړي ته وه، به لام وهك سهربان ته خت بې نه وهك وهك ماسوولكهی خهرمان له بنه وه پان و له بانه وه باريك و كووپ بې، وهك دووگي وشتر، هه تا بناسري ته وهو ديني بکړي و ريږي لي بکړي. ئيبنو حبيب ان دهگير ته وه: كه گوږي پيغه مېهر (دروود) خوا له سهر بې: ناوا بووه. بپرياري باشتري گوږي سهربان ته خت له گوږي شيوه ماسوولكهی به پيې نه م فهرمووده يه: نه بو داوودو حاله به رسته يه كي دروست دهگير نه وه: گوږي پيغه مېهر خوي (دروود) خوا له سهر بې: و نه بو به كرو عومهر (ره زه خويان اي بې: ناوا بووه، به لام نه وهي كه بوخاري له سوفيانى نه ماره وه دهگير ته وه كه به چاوي خوي گوږي پيغه مېهر ي ديوه، له سهر شيوهي ماسوولكهی سووري خهرمان بووه، نه وه نه مه وه لامه كه يه تي (وهك به يه هقي فهرموويه تي): له سهره تاوه وهك سهربان له سهره وه ته خت بووه، هه تا كاتي له سهرده مي وهليددا، هه ندي دهلي ن: له سهرده مي عومهر ي كوپي عه بدولعه زيزدا، ديواره كه ي روو خا، له سهر شيوهي ماسوولكهی دروست كرايه وه. سوننه ته ههر نهو خوله بکړي ته وه ناو گوږه كه كه لي دهره يئراوه، كه چكاريي كردني ناپه سهنده، نووسين له سهر ي ناباشه. جابير (ره زه خوا اي بې: ده فهرموي: پيغه مېهر (دروود) خوا له سهر بې: نه يي كرووه له كه چكاري كردني گوږو له دانيشتن له سهر ي و له دروست كردني خانو له سهر ي (م / د / ت / ن) گفته ي تير ميږي: پيغه مېهر (دروود) خوا له سهر بې: جلوه گيري دهكا له كه چكاري كردني گوږو له نووسين له سهر ي و له دروست كردني گومزه و خانو له سهر ي و له شي لان و پيلي ناني. نه گهر گوږستانه كه خير ابو و (واته: وهفق بوو) دروست نيه گوږي ناوي شووره ي بو بکړي، يا خانو و گومزه و شتي واي به سهره وه

بکری، نه گهر له سهری بکری ده بی بروو خینری، بگره گومهزو قهفهزو
شتی وا له سهر گور، نه گهر له مولکی خوشیدابی، ده بی برووخی، چونکه
پیغه مبهه (درووده خواه له سهر به) چله و گیری له شتی وا ده کر. موسلیم له جابرو
که سانی تره وه، ده گپړته وه، پیغه مبهه (درووده خواه له سهر به) نه هی کردو وه له
بیانا کردن له سهر گور. نیمای عه لی (ره زاه خواه لیبه) ده فهرموئ: پیغه مبهه
(درووده خواه له سهر به) منی نارد بو ئه مه: که ههر چی په یکه ری ببینم کویری
بکه مه وه، وه ههر چی گورپکی و قیتم بینی تهخت و متی بکه م
به زه وپییه وه، سوننه ته سهری قه بره که ئاورشین بکری و دابکو ترپته وه و
حه وت به ردی ورد به ریز له سهر گورپه که دابنری و، لای سهریه وه کیله
به ردی، یا شتیکی وای بو داکوتن. به یه هقی له جه عفه ری کوری،
موحه مه ده وه له باوکیه وه حه دیسی ده گپړته وه ده فهرموئ: پیغه مبهه
(درووده خواه له سهر به) گوری ئیبراهیمی کوری ئاورشین کردو هه ندی به رده
ورده ی له سهری داناو، به قه د بستئ له زه وی به رزی کرده وه. نادرسته
دانیشن له سهر گورو پیلینانی و پال پیوه دانی و نویژکردنی ناسایی له
سهری. پیغه مبهه (درووده خواه له سهر به) ده فهرموئ: له سهر گور دامه نیشن و،
نویژری له سهر مه که ن. (موسلیم له صه حیجی موسلیمدا گپړاویه ته وه) له
تیر میزیدا ده فهرموئ: نه هی کردو وه له پیلینانی. عه مری کوری
حه زمیش (ره زاه خواه لیبه) ده فهرموئ: له سهر گورئ شانم دادابوو،
پیغه مبهه (درووده خواه له سهر به) بینیمی فهرمووی: ئازاری خاوه نی ئه م گوره
مه ده! (ئه حمه د به رشته یه کی دروست گپړاویه ته وه).

۱۰۸) دووگەس لە ناویەك گۆردا نانئۆزئین مەگەر بۆ ناچارى:

دووگەس پېكەوہ لەیەك گۆردا نانئۆزئین، لەكاتى فەرەحیدا مەگەر لەبەر ناچارى و پېداویستی، وەك كەمبوونی زەوى و زۆربوونی مردوو، بەشیوەیەكى وا كە زەحمەتبێ گشت مردووی بە تەنیا گۆرپى پى بېرى، جا لەكاتى وادا دوو دوو یا سى سى، یا زیاتر، پېكەوہ لەیەك گۆردا، بەپى ناچارى، دەنئۆزئین. ھەروا ئەگەر كفنیش ھاتە كزى، لەیەك كفنا چەند مردووی كۆ دەكرێنەوہ، بۆ پەپرەوى كردن لە شەھیدەكانى غەزای ئوحود.

لەكاتى وادا كى باشتربى ئەوہ دادەنرئ لەلای رووگەوہ، چونكە پېغەمبەر (مردووی خوا لەسەربە) بۆ شەھیدەكانى غەزای ئوحود دەپرسى: كە كامەیان زیاتر قورئانى لەبەرە ھەتا ئەو میان پېش بخرئ لە گۆرپچكەدا. سوننەتە ھەردوو مردووی بە تیخەییەكى خۆل لەیەك جوئ بكرێنەوہ. دروست نیە ئیسكى مردوو كۆبكریتەوہ بۆ ئەوہى كەسیكى تری تیا بنئۆزئ، ھەروەھا دروست نیە مردووی تر لەسەر ئەو ئیسكانەوہ لەناو ھەمان گۆردا بنئۆزئ، چونكە شتى وا ئەتەك كردنە بە ریزی مردووگە.

بزانن ئەگەر مردووی مالى كەسیكى تری قووت دابوو، لەپاش بەخاك سپاردنى، خاوەنەكەى داواى كردەوہ، گۆرەكە ھەلدەدریتەوہو سكى مردووگە ھەلدەدرئ و مائەكەى لیدمردەھینرئ، بەلام ئەگەر مائەكە ھى خۆى بوو، نە گۆرەكە ھەلدەدریتەوہو نە سكى شەق دەكرئ بۆ دەرھینانى!

ھەروا بزانن گۆرەوشار ھەقە، ۋەشتىكى گشتىيە ۋ بۆ ھەموو
مردوويى ھەيە، با ئەو مردووۋ بەپىي ئىسلامىش تەكلىفى لەسەر نەبى،
ۋەكەس لە گۆرەوشار رزگارى نابى مەگەر پىغەمبەرەكان، فاطىمەي كچى
ئەسەدىش لىي رزگارى بوو، چونكە پىغەمبەر {مردووۋى خواۋ لەسەربە} لەناو
گۆرەكەيدا راکشاۋەو تەپاوتلى تيا كىردوو، ھەروا ئەو كەسەيش لە دەست
گۆرەوشار رزگارى دەبى كە لە نەخۆشىي سەرەمەرگا (سوورەتى: قل ھو
اللہ) بخويى.

سوننەتە بۆ دەرو دراوسىي كەسوكارى مردووۋكە ئەۋەندە نانىان
بۆ دروست بكن كە بەشى رۆژو شەۋىكيان بكا، چونكە لەم كاتەدا
خويان خەمبارن، پىغەمبەرىش {مردووۋى خواۋ لەسەربە} فەرموويەتى: بۆ
خىزانەي جەعفەر نان دروست بكن، چونكە بەھۆى شەھىدبوونى
جەعفەرەۋە دەستيان ناپەرژى (ئەحمەد لە موسنەدەكەيداۋ تىرمىذى و
ئەبو داۋود ئىبنو ماجە ۋ حاكەم گىراۋيانەتەۋە).

۱۰۹) گريان بۆ مردوو:

گريان بۆ مردوو لە پيش مردنى ۋ لەپاش مردنى دروستە، لە پيش
مردنى چونكە ئەنەس {رەۋاۋ خواۋ لىبە} دەفەرموى: لەپاش چووینەۋە بۆ
ماليان، ئەم جارى كە چوين ئىبراھىم {مردووۋى خواۋ لەسەربە} گيانى دەدا، جا
چاۋەكانى پىغەمبەر {مردووۋى خواۋ لەسەربە} ھۆن ھۆن فرمىسكيان بيا ئەھاتە
خوارەۋە! (شەيخان گىراۋيانەتەۋە) لەپاش مردنى بەپىي ئەۋەى ئەنەس
دىسان دەيگىرپىتەۋە دەفەرموى: بە ديارەۋە بووم كە كچەكەى

پېغەمبەريان دىناشت، بەچاۋى خۇم پېغەمبەرم دى لەسەر لىۋارى
گۆرەكە دانىشتىبوو، ھۆن ھۆن فرمىسك بە چاۋەكانىدا دەھاتە خوارەوہ.
(شەيخان گىرپاۋيانەتەوہ). موسلىمسش (رەزاي خاۋاي لىبى) لە ئەبو ھورەيرەوہ
دەيگىرپىتەوہ دەفەرمۇي: پېغەمبەرى خوا (دروودە خاۋاي لەسەربى) رۇيشت بۇ
دىنى گۆرۈ دايكى لەسەرى دەستى كرد بە گريان، ئەو كەسانەيشى لە
دەورى بوون ھىنانىيە گيان. بەلام لەدوا مردن باشتر ئەوہىيە كە نەگرى،
پېغەمبەر (دروودە خاۋاي لەسەربى) دەفەرمۇي: كاتى مردوۋ گيانى دەرچوو بائىتر
شىۋەنكەر بۇي نەگرى، رشتەكەي دروستە.

۱۱۰) شىن و زارى لەسەر مردوۋ:

شىن و شەپۇر لەسەر مردوۋ دروست نىيە. خۇشەويست (دروودە خاۋاي
لەسەربى) دەفەرمۇي: سەردۆلكەبىژ (ئەگەر لە پىش مردنيا) تەوبە نەكاۋ
پەشىمان نەبىتەوہ، لە رۇژى قىامەتا كە زىندوۋ دەبىتەوہ كرسى
قەتران و دىزداشەي گەپىي لەبەردا دەبى (موسلىم) شىن و زارى وەك
ئەوہ دەنگ لە لاۋاندنەوہ ھەل بېرئ و شىۋەنكەر بلى: پىشتىوانم رۇ،
ھىزى ئەزىنۇم رۇ، مايەي سەربەرزىم رۇ، مەردە رەفتارە نازدارەكەم رۇ،
ياشتى ترى وابلى، خۇشەويست (دروودە خاۋاي لەسەربى) دەفەرمۇي: كاتى كەسى
دەمرئ، ئەگەر يەككى لەوہ دوا ھەلسىتەوہ بە گريانەوہ بىلاۋىنىتەوہو
بلى: كىۋوم رۇ، پىشتىوانم رۇ، كۆلەكەي مائەكەم رۇ، ياشتى ترى وا بلى
بىگومان كە ئەو مردوۋ دەدەنە دەست دوو فرىشتە، خۇش خۇش
سىخورمە دەدەن لەسەر سىنگى و بە تەۋسەوہ پىي دەلئىن: جا ئايا تۇ

وهك ئەمە دەلئ ئاوا بووی؟. (ت/ ئەحمەد/ بەرشتەپەکی جوان): رشتە ی جوان: واتە: سند حسن.

هەر وایەخە دادپەروەر سینگ کوتان و روومەت رنینه وەو
قزرنینە وەو قزبەین حەرمان، هەر وای نزا ی خراپوشتی و نادروستە
هەر وای پۆشینی هەرشتی کە بەهۆی ئەم بۆنەپەو و بێ، وهك رهشپۆشی و
گۆرپینی جل و بەرگی ناسایی و پۆشینی شتی تری وای، یاسای داگر بۆ ئەمە
ئاوایە: هەر کاری ناسوگری بگەپەنێ و نیشانە ی بێ ورەیی و بێ دژی
خۆدانە دەست فەرمانی خودایی و دژی رازیبوون بە چارەنووسی خوایی
بێ نادروستە، چونکە ئەو رەوشتی سەر دەمی نەزانییە، لەسەر زاری
پیرۆزی پیغەمبەر (دروودە خوا، لەسەر بێ) نەهی لیکراوە، وهك ئەو دەر موی
(دروودە خوا، لەسەر بێ): ئەو روومەت بپنێتە وەو یەخە دا بپەرێ و بانگەوازی
سەر دەمی نەزانی پێش هاتنی ئیسلام هەل بەدات لە ئیمە نیە. (شە یخان)
لە صەحیحە ی نیشدا دەر موی: پیغەمبەر (دروودە خوا، لەسەر بێ) بپزاروو بەر بیە
لەو ژنە ی کە شین و شە پۆر هەکا و سەری خۆی دەتاشی و یەخە ی خۆی
دادە پەرێ لە کاتی روودانی کارەسات و وە ییکا. چونکە کاری وای وایە
کە خاوەنە کە ی دادو بێ دادپەتە ی لە دەست کە سی کەستە می لیکرد بێ، بۆ
ئەو ی خە لک بچن بە هاواریە وە. بە لām لە راسیدندا مردن لە خودا وە یەو
هەقە و دادو عە دلە، زۆرو ستە م نیە، خودا دانا و زاناو بالادە ست و کار
دروستە. کە واتە ئەر کە لەسەر موسو لمان کە لە کردنی شتی وای کە
نیشانە ی نازیبوونە بە چارەنووسی خوا، بپزاری و نارەزایی دەر پەرێ و
کە سوکاری خۆی لە سەرەنجامی بە دی کاری وای بەد، هۆشیار بکاتە وە،
چونکە شتی وای رەوشتی سەر دەمی نەزانییە. بزانی کە مردوو لەسەر

کردنی ئەم کارانە لە لایەنی کەسانی ترەوه، بە مەرجی خۆی راسپیری نەکردبێ کە ئەوەی بۆ بکری، سزا نادری. خۆی گەوره دەفەرمووی: {وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى - سورة فاطر - ۱۸/۳۵} واتە: هەمو کەسێ بەرپرسیارە لە تاوانی خۆی و بەس! بەلام ئەگەر خۆی رایسپاردبوو کە ئەو بێ شەرعییە لە دوا مردنی بۆ بکەن، ئەو بەرپرسیارە، وەك گوتە ئەم گوتیارە کە لەم شیعرانەیا راسپیری دەکا، کە بانگەوازی بۆ هەڵبەند و بۆی بگری و یەخە خۆیانی بۆ دابەن وەك خۆی دەلی:

(اذا مت فانيني بما أنا أهله

وشقى على الجيب يا بنت معبد)

واتە:

کچکە! کە مردم شیوەن گەرمکە

یەخەت دادپەو شین لەسەرم کە

دیارە کە ئەمە سزای دەدری، چونکە راسپیری کردوووە کە شتیکی وای بۆ بکری، کە پێغەمبەری خوانەیی لیکردوووە فەرمانی کردوووە بە مراندنی رەفتاری وابەد. جەماوەری زانایانی ئیسلام ئەو فەرمايشتانەى کە قسە لەو دەکەن مردوو لەسەر شتی وا سزا دەدری، ئاوا لەسەر ئەم شیوەیەى گوترا تەئویلیان دەکەن سوننەتە کە بە زوویی سەر مردوووە کە بدریتەو بە خاوەنی، پێغەمبەر (مردوووە خواوە لەسەر بێ) دەفەرموی: گیانی موسولمان لەپاش مردنی پێوەندى ئەو قەرزەیه کە لەسەریەتی، پایەى بەرپزی خۆی لى قەدەغەیه، هەتا قەرزەکەى سەرى بۆ هدریتەو

(تېرمىنى دەفەرمۇي: فەرموودەيەكى جوانە) بەلام ئەگەر خاۋەن قەرزەكە داۋاي كىردەۋە ئەۋە پېۋىستە بە زوۋىي قەرزەكەى بىدرىتەۋە.

مەرگ بە ئاۋات خواستىن ناپەسەندە، ئەگەر بەھۋى زىانى جەستەيى يا سامانىيەۋە بوو، بەلام ئەگەر بەھۋى ئازاۋەى ئايىنىيەۋە بوو قەيناگا. يا لەبەر مەبەستىكى رەۋاي قىامەتى بوو، ۋەك ئاۋاتخواستىن بۇ شەھىدبوون لە رېگەى خاۋادا، ئەۋە شتىكى زۇر باشە، سوننەتە كە بە زۇرى يادى مردن بىكاتەۋە، چۈنكە لە فەرموودەدا دەفەرمۇي: زۇر يادى مەرگ بىكەنەۋە، كە لەراستىدا مەرگ تىككەرى گشت خۇشىيەكە، خۇشى دنيا زۇر زۇرىش بى، كە بىرى مردنت كىردەۋە كەمى دەكاتەۋەۋە بايەخى ناھىل، كىردەۋەى باشىش ئەگەر كەمىش بى كە بىر لە مردن بىكەيتەۋە زۇرى دەكاۋ دەبى بەھۋى ئەۋە كە لىي زىاد بىكەى.

پېۋىستە مۇۋق خۇى بۇ مردن ئامادە بىكا، تۆبەيەكى بەراستى بىكا، ۋاز لە خراپەكارىۋ ناپەرمانىيەكان بەئىنۋ بەدل روو بىكاتە خوا، نەبادا لە پىكا مەرگ پىرى پىابىكاۋ فرىاي تۆبە نەكەۋى^(۱).

^(۱) مەۋلەۋى (ۋەمەتە خاۋە لىتە): دەفەرمۇي:

ئەم تەفرەى تەۋبەى حەقىقى تاكى؟

عەمىر سۆزى كۋا؟ ئەسۆزى دەخى

- ۋەركىر -

(۱۱۱) ئەۋەدى لە پىرسەدا سۈننەتە:

سۈننەتە سەرەخۇشى لە گىشت كەسۈكارى مردوۋەكە، بە گەۋرەو بچۈك و نېرو مېيانەۋە بىكرى، بەلام دەبىي ھەر ژنان، يا كەسۈكارى خۇيى ژنان، سەرەخۇشى لە ژنان بىكەن و بەس. لە پېش ناستىنىشدا نەۋازش و سەرگىشى سۈننەتە، چۈنكە ئەۋە كاتى گەرمەي خەم و خەفەت و ۋەبەردانە، بەلام لە دۋا ناستىن باشترە، چۈنكە لەۋەپېش سەرگەرمى بەپىكرىنى مردوۋەكە بوون، جارى وا ھەيە زۆر پەۋشنى بۆي، ئەۋە لەكاتى وادا سەرگىشى پېش بىكرى چاكتەرە، بەلكوۋ بېي بەھۋى ئارامبوۋنەۋەيان. سۈننەتە پىرسە لېكرىن لەۋ كەسايانەۋە دەستى پېبىكرى كە لە ھەموۋيان زياتر ۋەدى بەرداۋە بەرگەي قۇرتەكە ناگرى. كاتى سەرەخۇشى موسولمان لە موسولمان دىكرى دىگۈترى: (اعظم الله اجرک واحسن عزاءك وغفر لميتك) خۋادا پاداشتى گەۋرەت لەسەر ئەك كۆستە بداتەۋەو سەبوورىت بداۋ لە مردوۋەكەت خۇش بى، يا بلى (أخلف الله عليك) خۋادا شوپىنىت بۆ پىركاتەۋە. يا شتى لەم بابەتە بلى. كاتى سەرەخۇشى كافىر لە موسولمان دىكرى دىگۈترى: (أعظم الله اجرک وأخلف عليك) خۋادا لەسەر ئەم قۇرتە پاداشتى گەۋرەت بداتەۋەو سەبىرو ئارامت پېبداۋ شوپىنى پىركاتەۋە بۆت. يا شتىكى ئاۋا بلى، نابى بلى: (غفر الله لميتك) خۋا لە مردوۋەكەت خۇش بى چۈنكە ئەۋە بە پىچەۋانەي بىريارى خۋاۋەيە، خۋاى گەۋرە

دەفەرموی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ - سورة النساء - ٤/٤٨} واتە: فەرمانی خوا لەسەر ئەو دەیه کە قەت لە کافر، بەتایبەتی لە فرەخوایی، خۆش نابێ. سەرکێشیش لە کافر لە کاتی گۆستی مردنی خزمی موسوڵمانیدا ئاوا باشە: (غفر الله لميتك. يا: أخلف الله عليك. - یا شتیکی لەسەر خۆشی کافریش لە کافر دەگوتری: أخلف الله عليك ئاوا ولا نفص عددك) خوا شوینی پڕ بکاتەووە بێ ئەویتان پێوە دیار نەبێ!. ئەوەندە هەیه سەرەخۆشی کردن لە بێپروا سوننەت نیە، بەلام دروستە، ئەگەر ئومێدی ئەوەی ئی کرا کە موسوڵمان بێ سوننەتە.

ماوەی پرسیو سەرەخۆشی سێ رۆژە، چونکە جەنگەیی خەم و پەژارە بە زۆری لە سێ رۆژ تێ ناپەرێ، لەوەداو بەرە بەرە خاوە دەبێتەووەن لە پاش سێ رۆژ سەرەخۆشی لێکردن ناپەسەندە چونکە زامیان دەگولێنیتەووە خەم نوێ دەکاتەووە. پێغەمبەر (مروودە خواوە لەسەر بێ) دایناووە کە کۆتایی خەم سێ رۆژ بێ. لە صەحیحەیندا دەفەرموی: ئەو ژنەیی باوەرپی بە خوداوە بە رۆژی دواویی هەیه دروست نیە بۆی کە لە سێ رۆژ زیاتر ماتەم بۆ مردوو بگرێ، مەگەر بۆ میردی، کە دەبێ بۆ میرد چوارمانگ و دەشەو تازیباربێ. بەلام لەم یاسایە ئەم دوو حالەتە چەرت (استثناء) دەکری: کاتی سەر خۆشیکار، یا سەر خۆشی ئی کراو نادیاربێ، ئەووە ماوەی سەر خۆشی درێژ دەبێتەووە تا نادیار دیتەووە.

۱۱۲) پرسه، سه رکیشی، سه ره خوشی، نه وازش:

پرسه و سه ره خوشی له عه ره بیدا پئی ده گوتری ته عزى، ته عزیش له عه ره بیدا واته: نه وازش و دل دانه وه، له شهر عیشا واته: سه برگرتن به که سى که مردوویه کی مردبى، یادى بখে یته وه که خوا به ئینی داوه به و که سانه که له کاتى وادا هیور ببنه وه پاداشى باشیان پییدا، هه ره شهى ئه وهیشیان لیبا که بی ئوقرمی پاداش پوچ ده کاته وه ده بی به مایه ی گونا، له هه مان کاتا نزای باش بۆ مردووه که بکاو داوای لیخوشبوونی بۆ بکاو، له خودایش داوا بکا که جیگه ی مردووه که بۆ خاوهن مردووه که پر بکاته وه. سه ره خوشی به پئی ئه م فهرمووده یه سوننه ته که ده فهرموئ: هه ر موسولمانئ سه ره خوشی له برایه کی ئایینی خوئ بکا، به هوئ لیقه ومانیکه وه، مسوگه ر خودا قاتی سه ربه رزی له بهر ده کا، هه روا به پئی ئه م فهرمووده یه ش: که چیکى پیغه مبه ر (مرووده خواه له سه رب) ناردی به شوینی باوکیا: که وا کوره که م گیان ددها، ته شریفه ت بینه بۆ لامان. پیغه مبه ریش (مرووده خواه له سه رب) به رابه ره که دا سلاوی بۆ ناردو فهرمووی: پئی بلئ: ئه وه ی خودا دهیدا به به نه ی خوئ تاماوه یه ک و له پاشا ده یباته وه بۆ خه زینه ی خوئ، هی خو یه تی، وه هه روه ها ئه وه ی که خودا ده یبه خشی به به نده ی خوئ تاسه ر ئه وه یش هه ر هی خو یه تی، وه هه موو شتیکیش له لای خودا ماوه یه کی دیاری گراوی هه یه و که ئاکامی هات ئیتر به هه ناسه پاش و پیشی نیه و ماوه ی به سه رده چی! که وابه و پئی بلئ: با سه برو نارام بگریئ ساخ له بهر ره زای خوا. (شه یخان). له م فهرمووده یه دا

دوو بههره‌ی گه‌وره هه‌یه، ههر که‌سی به باوه‌ری ته‌واوه‌وه وهریان بگرئ،
 چیژی شیرینی باوه‌ر هکا، چونکه ههر که‌سی به دل نه‌وه وهر بگرئ که
 هه‌موو شتئ له بنه‌رته‌دا هی خوا خۆیه‌تی، چی نه‌وه‌ی ده‌یدا به‌به‌نده‌وه
 چی نه‌وه‌ی که لیی وهره‌گریته‌وه، ئیت‌ر نه‌وه‌نده په‌رۆش نابئ له‌سه‌ر
 موسیبه‌ت، چونکه هه‌ق ده‌زانئ که خاوه‌نداری به‌س بۆ خاویه‌وه ههر
 خۆی له راستیدا خاوه‌نی هه‌موو شتی‌که، که‌واته حیگه‌ی خۆیه‌تی که به
 ئاره‌زووی خۆی چی له مولکی خۆی ده‌کا بیکا. گریمان نه‌گه‌ر نه‌گه‌یشه
 ئه‌م پله‌یه‌یش و هانده‌ری سروشتی ناوده‌روون زۆری بۆ هینا، هانده‌ری
 شه‌ری رایده‌کی‌ش به‌ره‌و ئارامی و سه‌برگرتن له به‌ر ره‌زای خوا. جا
 خاوه‌نه‌خواسته ئه‌گه‌ر نه‌مه‌ی له‌کیس بجئ موسیبه‌ته‌که‌ی په‌رده‌سه‌ستین،
 شتی وا به‌هۆی بیناگایی دل‌ه‌وه له‌ خوای گه‌وره په‌یدا ده‌ئ، به
 پیچه‌وانه‌ی که‌سی دل‌ی به‌ نووری خوا ئاوابئ، چونکه به‌لای نه‌مه‌وه
 مال و منال ده‌بئ به‌ مایه‌ی ئازاوه‌وه به‌نده له‌ خودای گه‌وره داده‌برئ‌وله
 ئامانج دووری ده‌خاته‌وه. ده‌گیرنه‌وه: براده‌رانی ئیبنو مه‌سه‌عوود (ره‌زه
 فواه‌لیب) سه‌رسامبوون له‌ جوانی منداڵه‌کانی، ئه‌ویش پێیان ده‌فه‌رموئ:
 وا دیاره که ئیوه سه‌رتان سو‌ر ده‌میئ له‌ جوانی منداڵه‌کانی من، ده‌ی سا
 به‌خوا نه‌وه‌م پی‌خۆش‌تره که ده‌ستم له‌ په‌روه‌ره‌گردنیان بێته‌وه، هه‌تا
 نه‌وه‌ی که بمی‌ن! ئیبنو مه‌سه‌عوود (ره‌زه‌ فواه‌لیب) زانیویه‌تی که منداڵ
 زۆرجار ده‌بئ به‌هۆی داب‌ران له‌ تاعه‌تی جوانی خودا، له‌به‌ر نه‌وه‌ و
 ده‌ئ، مه‌بادا مانی منداڵه‌کانی بۆی بب‌ن به‌هۆی دوورکه‌وته‌وه له‌ پایه‌ی
 دره‌خشانی نزیکه‌بوونه‌وه له‌ ره‌زامه‌ندیی خوای پاک و پی‌رۆزا.

جاری پېشه‌وا شافيعی (ره‌زاځ خواځ ايښه) پرسه‌نامه‌يې دهنيری بؤ
دوستيکی، که کورپکی مردبوو، بهم شیوه‌یه سهره‌خوښی لیډه‌کا:

انی معزیک لا اُنی علی ثقة
من الخلود ولکن سنة الدين
فما المعزی بباق بعد ميته
ولا المعزی، ولو عاشا الی حین!
پرسه‌ته لی ده‌گه‌م، پرسه سوننه‌ته
سوننه‌تی دینه مایه‌ی رحمت‌ته
به‌لام دنیام: دنیا هه‌تا سهر،
بؤ که‌س نامیښی، ها کابی خه‌به‌ر:
پرسه‌کاریش وه‌ک پرسه لی‌کراو
مردن گردنی به پوړی خوراوا!

۱۱۳) باسی زه‌کات:

زه‌کات له زمانی عهره‌بدا بریتیه له گه‌شه‌کردن و بیت و فهر
تیکه‌وتن، ده‌گوتری: (زکا الزرع: واته: کشتوکاله‌که نه‌شونمای کردووه)
ده‌گوتری: (زکا المال: واته: ماله‌که بیت و فهری تیکه‌تووه) ده‌گوتری:
(زکا فلان: واته: فیسار خپری داوه‌ته‌وه) زه‌کات له عهره‌بیدا به
پاک‌کردنه‌وه‌یش ده‌گوتری، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: {قَدْ أَفْلَحَ مَنْ
زَكَّاهَا} - سورة الشمس - (۹/۷۱) واته: به‌راستی که‌سی ده‌روونی

خوئی پاک رابگری و خوئی رابهینی له سهر رهوشتی بهرزو کرداری باش و گوتاری جوان و رهفتاری شیرین نهوه رزگارو سهر بهرزی ههردوو جیهان خویهتی! ههروا بهمه تحکردنیش دهگوتری. خوای مهزن دمفه رموی: { فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ - سورة النجم - ۳۲/۵۳ } واته: مهتجی خوتان مهکهن. له شه رعیشدا زهکات ناوه بو نهوه نهندازهیه له مال، که دهری به زهکاتا، که له سهر شیوهیهکی تایبهتی، به چهند مهرجیکی تایبهتی دهری به چهند تاقمیکی تایبهتی. له بهر نهوه دیش ناوا ناو دهری چونکه سهرمایه که بههوی دهرکردنی زهکاتهوه لی و بههوی نزای زهکات و دهرگره که وه گه شه و نه شه دهکا و پیت و فهری تیده که وی. یهزدانی پاک فهرموویهتی: { وَمَا آتَيْتُمْ مِّنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْغَفُونَ - سورة الروم - ۳۹/۳۰ } واته: نهوهی که ساخ بو رمزای خودا دهیدن به زهکاتا نهوه دهبی به مایه ی چهن دین پاداشتی باش!.

۱۱۴) بریاری زهکات (حوکه مه که ی):

زهکات یه کی که له پینج بنیاته ی ئیسلام، فهرزی عهینه، به قورئان و سوننهت و یه کگرتنی نهته وهی ئیسلام پیویست گراوه. زاتی مهزن دمفه رموی: { وَأَتُوا الزَّكَاةَ - سورة البقرة - ۱۱۰/۲ } واته: زهکاته که ی دهر بکهن و بیدهن به شایستهکانی زهکات، دیسان خوای گه وره دمفه رموی: { خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً - سورة التوبة - ۱۰۳/۹ } واته: زهکاتی مالهکانیان لی و دهرگره. خو شه ویستیش (درووهی خوا له سهر به) دمفه رموی: ئیسلام له سهر پینج بنیات دامه زراوه که یه کی که لهو پینجه

زەكاته، جا بۆيە ئەۋەى باۋەرى بە زەكات نەبى بەكافر دادەنرى، مەگەر نۆ موسولمان بى، يا سارانشىن بى! ئەگەر كەسى بەخۇشى خۇى زەكاتەكەى نەدا، بە زۆر لىى دەستىنرى.

چونكە ئەبو بەكرى سەدىق (رەزادە خۋالەيىب) بە زۆر زەكاتى سەند لە زەكاتنە دەرەكانى سەردەمى خۇى، ئەۋەبوو فەرموۋى: سۈيىندم بە خودا ئەگەر پىۋەندى وشترىكىان كاتى خۇى دابى بە پىغەمبەرۈ ئىستا بىيانەۋى نەيدەن بە من لەسەر ئەۋە جەنگىيان لەگەل دەكەم!.

۱۱۵) جۆرەكانى زەكات:

زەكات دوو جۆرى ھەيە: يەكىكىيان پەيۋەندى بە جەستەۋە ھەيە كە برىتتىيە لە زەكاتى سەرفترە. ئەۋى ترىان پەيۋەندى بە سامانەۋە ھەيە، كە برىتتىيە لە ئازەل و پارەو كشتوكال و دانەۋىلەۋ بەرو بوومو سامانى بازارگانى.

۱۱۶) ئازەل:

زەكاتى ئازەل. لە وشترۈ رەشە ولاخ مەرۈ بزن بە ئىجماع (يەكگرتن) زەكات دەكەۋى. حىكمەتى ھەلباردنى ئەمانە بو زەكات لىدان ئەھيە: ئەم ئازەلانە ھەم ژمارەيان زۆرە، ھەم زۆر نەشو نما دەكەن، ھەم سووديان زۆرە، لەھەمانكاتا گۆشتيان دەخورى، لەبەر ئەۋە جىگەى خۇيەتى كە ببن بە مايەى دلدانەۋەۋ نەۋازش، شتىش بەبى

بەلگە بېرىرى بۇ دەرنەكرى، غەيرى ئەم چوارەش بەلگە نىە لەسەرى
كە زەكاتى لىدەكەوى، كەواتە لەسەر بىنەرەت (ئەصل) دەمىنىتەو
بىنەرەتەش نەبوونى زەكاتە لە ھەموو شىكا، ھەتا بەلگەى تايبەت پەيدا
دەبى!

١١٧) مەرجى پىۋىستىبوونى زەكاتى ئازەل:

مەرجى پىۋىستىبوونى زەكاتەكەى شەش شتە: ئىسلام و ئازادى و
مولكايەتى تەواوو، رادەدى گەشتەن بە ئەندازەى زەكات و سال بەسەر
داهاتنەو ھە بەلەو ھە بەبى ئالف و ئالىك بىرى، يەكگرتن لەسەر ئەمە
دامەزراو، كەواتە: زەكات لەسەر بىپرواى ئەصلى نىە، چونكە ئەبو
بەكرى سەدىق لە نامەكەيدا كە نووسى بۇ ئەنەس، كە كرى بە
سەركارى سەرزەكاتى ولاتى بەحرىن، لەو نامەيدا فەرموويەتى: بەناوى
يەزدانى بەخشندەى مېھەبان. ئەمە دەستوورى دانى زەكاتى فەرزە كە
پىغەمبەر {روو ە خوا لەسەر بى} بە فەرمانى خودا لەسەر موسولمانان دایناو.
لەبەر ئەو ەش كە بىپروا لە ھالى بىپروايدا داواى زەكاتى لىناكرى.
بەلام وەگەر ەو ئەو ە بەھوى ئىسلامەو لەسەرى پىۋىست بوو بەھوى
ھەلگەر ەو ەو لە ئايىن لە كۆلى ناكەوى. كۆيلەش بۆيە زەكاتى لەسەر
نىە چونكە بەندەى زەخرىدە خوى مولكى نىە، بەبى فەرمايشتى
خوای گەرە: {عَبْدًا مَمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ} - سورة النحل -
٧٥/١٦ { كەواتە: كۆيلە خوى و ئەو ە ھەيەتى ھى ئاغايەكەيەتى،
خاوەن خاوەنىتى ناتەواویش، وەك مالى دزراو زەوتكراو و مالى

سپاردهبی لهلای کهسی حاشای لییکا، زهکاتی لهسهر نیه، چونکه بههوی دزین و زهوتکردن و حاشالیکردنهکهوه دهستی ناروا بهسهریدا، ئیتر چۆن زهکاتی لییدا، بهلئ ههرکاتی دهستی کهوتهوه پیویسته زهکاتهکهی بدا، جا نهگهر مالهکه پیش نهوهی دهست خاوهنهکهی بکهوئتهوه فهوتا ئیتر زهکاتهکهی له کوژ دهکهوئ، قهرزیکیش ساخ بووئتهوه لهسهر کهسی ههمان برپاری بو ههیه، کهی دهستی کهوتهوه زهکاتهکهی دهدا.

مائی دۆزراوهیش نهگهر ناونیشانی ههڵ نه دراو سائی به سهرداهاتهوهو دهست خاوهنهکهی کهوتهوه زهکاتهکهی له سهرخاوهنهکهیهتی، ههرکاتی وهری گرتوهو دهبی زهکاتهکهی بدا، بهلام نهگهر ناونیشانی ههڵدراو خاوهنهکهی دیار نهبوو وهسائی به سهردا تیپهړبوو، وه کابرای که دۆزیویهتهوه کردی بههی خوی، نهوه زهکاتهکهی لهسهر خاوهنی تازهیهتی و بهس، مائییکیش نهگاته نهاندازی زهکات لیدان زهکاتی لیناکهوئ، چونکه رادده (نیصاب) مهرجی پیویستبوونی زهکاته، وهک لهمهودوا باس دهکری. ههروا نهومالهی بگاته راددهی زهکاتو سائی بهسهردا تیپهړ نهبووبی زهکاتی لیناکهوئ، پیغهمبهر (دروود خوا لهسهربین) دهفهرموئ: هیچ مائی زهکاتی لیناکهوئ ههتا سال بهسهریدا تیپهړ نهکا (نهبو داوود) نازهلی ئالیکخویش زهکاتی لیناکهوئ، بهلگهی نهمهیش نههم برگهیه که له زهکاتنامهکهی نهبو بهکردا تۆمارکراوه: زهکاتی مهرو بزنیس، که بهدهمی خوی بلهوهپری و بو دهرهوه بری و به لهوهپری کهژ بری و به ئالیک و ئالقی مالهوه نهژی — ئاوايه: که بوون به چل سهر تا دهبین به سهردو بیست سهر، مهپری یا بزانی زهکاتیان لیدهکهوئ. (بوخاری). بهس نههم چواره کهی وشتر و رهشه

ولاخو مهرو بزنان زهکاتیان لیده که وئ، چونکه دهق له سه ره مانه ههیه، غهیری نه مانه له سه ره بنه پت (ئه صل) ده مینه وه، که پئویست نه بوونی زهکاته تیادا. به پئی ئه مه ره مووده یه (صه حیه هین) یش: بهنده وه سه پو ماینی پیای موسولمان زهکاتیان لینا که وئ به وه مه رجیه که هی بازرگانی نه بن.

(۱۱۸) زهکاتی پاره که بریتیه له مه دوو شته (زیرو زیو):

زیرو زیو، سهکیان لیدرابی یانا، بگه نه راده ی زهکات زهکاتیان لیده که وئ، سه ره به لگه ی پئویستبوونی زهکات له مه دوو ده، له پیش یه که گرتندا، فه ره مووده ی خوای گه وره یه: {وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ - سورة التوبة - ۳۴/۹} که نز (له مه نایه ته دا) نه وه ماله یه که زهکاتی لیدره نه گری مه رجی پئویستبوونی زهکات له مه دوو ده ئه مه پینج شته یه ئیسلام و ئازادی و خاوه نییتی ته واوو راده ی زهکات و سالی به سه ردا تیپه ره بوون. جا هر که سی نه وهنده ی زیرو زیو هه بی که بگاته راده ی زهکات، وه نه وهنده له لای بمینیتته وه تا سالی به سه ردا دیتته وه، وه نه وه که سه ئه مه مه رجانه ی تیادا هه بی، ئیتر زهکاتی ده که ویتته سه ره، به لام نه گهر له نیوان ساله که دا نه وه ماله له مولکی نه وه ده رجوو، وه نه وه ی مابوو نه ده ده گه یشته راده ی زهکات، وه که نه وه فروشتی، نه وه ساله که ی ده پچری، نه گهر ماله که بو وه به ی نه وه، وه که نه وه کری یه وه نه وه ده بی سه ره له نوئ سالی به سه را گه رانه وه ی نوئ حسیب بکا.

(۱۱۹) زەکاتی کشتوکال و دانەوێڵە:

دانەوێڵە کە زەکاتی لێدەکەوێ ئەو دانەوێڵەیه کە مەرۆفی پیدەدزی، وەک گەنەم و جۆو چەلتووک و ھەرزن و نەسک و نۆک و پاقلە و فاصۆلیا و لۆبیا و گاکۆزو ماش، چونکە دەق (نەس) لەسەر ھەندیکیان ھەیە، ئەوانی تریش دەرکێن بە پاشکۆی ئەوان. سەر بەلگە لە پێویستبوونیدا ھەرمایشتی خوای گەورەیه: {وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ - سُوْرَةُ الْأَنْعَام - ۱۴۱/۷}.

لە دانەوێڵەدا زەکات بەم سێ مەرجە پێویست دەبێ:

مەرجی یەكەم: دەبێ لە توخمی ئەو دانەوێڵانەبێ کە مەرۆف دایەدەچێن، وەک ئەو دانەوێڵانە ی ناومان ھێنان، بەلام ئەگەر لە خۆیەو و روابوو، وەک ئەو وە بابرەبووی بۆ ئەو شوێنە، ئەگەر لە زەویەکی بێ خاوەندا روابوو، ئەو زەکاتی لێناکەوێ، وەک ئەو خورما و میوانە ی لە سارا دەرۆین، چونکە خاوەنی تایبەتیان نیە. بەلام ئەگەر زەویەکە خاوەنی دیاری ھەبوو ئەو زەکاتی لێدەکەوێ، ھبێ خاوەنی زەویەکە زەکاتەکە ی بدا.

مەرجی دووھم: دەبێ لەو دانەوێڵانە بێ کە مەرۆف پێیان دەدزی، لە حاڵی اختیاردا واتە: بە ئارەزوو پێی بژی، پێبژیۆ - واتە: قوووت - ئەو خۆراکە یە کە لە گەدەدا دەنووسێ بەیەکەو، بۆیە بەتایبەتی زەکات لە پێبژیۆ دەکەوێ چونکە ژیان بەبێ ئەو ئەستەمە، بە پێچەوانە ی خۆراکی ترەو کە پێبژیۆ نەبن، چونکە خواردنیان تەواوکەرە، پێویستی

سهره کی نین، وډک زیرمو (کراویا) و سهوزهواتو خه یارو ترؤزی و کاله ک و شووتی و شتی وا.

مهرجی سییه م: بگاته راده ی زهکات، وډک له دواوه دی. زهکاتی دانه ویله له سهر کییه: بری له زاناکان دمه رموون: زهکاته که له سهر خاوه ن زهوییه که یه، بری تر دمه رموون: له سهر گشتیاره که یه، که دانه ویله که هی خویه تی، نهم دوورایه ش ههر یه که یان به شی خوی بایه خ و دهگری هه یه.

۱۲۰) زهکاتی میوه هات:

مه به ست له میوه خورما و میوژه، به پیی فهرمووده ی پیغه مبه ر (مرووده ی خواه له سهره) فهرمانی داوه که ره زیش وډک باخی خورما خه مل بکری، وه زهکاته که شی به میووژی وهر بگری، وډک چؤن زهکاتی باخه خورما به خورمایي وهر دهگری بهری ره زش ناوا. (تیر میذی گیراویه ته وه و به فهرمووده یه کی جوانی داناوه و نیبنو هه ببان به فهرمووده یه کی دروستی داناوه).

مهرجی پیویستبوونی: چوارشته: ئیسلام و نازادی و راده و خاوه ننداری ته واو. باسی راده ی (نه ندازه: نیصاب) له داواوه به روونی دی، حکمه تی نه وه که نهم دوو میوه یه به تایبه تی زهکاتیان لیده که وی نه مه یه: که نهم دووه پیبزیوین و مروقه پیان ده زی، که واته وډک دانه ویله وان، به پیچه وانه ی میوه ی تره وه، چونکه خواردنی نه وان بو خوشی و راباردنه، یا دهگری به پیخو، خواردنیان پیویستی سهره کی

نیه، وەکوو هەرمی و هەنارو قوڤ و بەهێ و هەنجیر، هەندێ دەفەر موی: هەنجیر زەکاتی لێدەکەوی، چونکە لە ریزە میوژدا یە، بەلکوو لە میوژ لە بەرتەر، چونکە زۆرتر هەنجیر بو پێیژیوی بەکار دەهێنری، کەمتر لە باتی میوهی رووت دەخوری.

١٢١) زەکاتی سامانی بازرگانی:

سامانی بازرگانی ئەو چەشنە مالاڵە یە کە بەرەبەر پارەو پوول ئالو گۆری پێدەکری و بازرگانی پێوە دەکری.

مەرجی زەکاتە کە دەق وەك مەرجی زەکاتی میوهات وایە، لە هەمان کاتێ دەبێ مالهێ کە سامانی بازرگانی بێ و بە نیازی بازرگانی پێوەکردن ئال و ویلی پێوە بکا، هەتا لەو مالهێ جیا ببیتەووە کە بەهۆیەکی تەرەو دەبێ بەمالی و بو پێویستی مال رای دەگری، ئەو زەکاتی لێناکەوی، هەروا دەبێ بەهۆی ئالو ویلەووە یا لە تۆلە شتی کە وەرگیرایی، واتە هەر مالی بەبێ ئالشت ببێ بەمالی کەسێ زەکاتی لێناکەوی، وەك بەخشین و کە لە پوورو راسپیری، چونکە لە وەرگرتنی ئەم جۆرە مالاڵەدا ئالشت نیە و هیچیش لە تۆلەیاندا وەرناگیری، بەلگە ی پێویستبوونی زەکاتە کە فەرماشتی خوی گەورە یە {أَنْفَقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ - سورة البقرة - ٢٦٧/٢} لە هەموو مالی کە بە کاسی حەلال بە دەستی دەهێن زەکاتی لێدەن. موحاهید {رمزاه خوا لیبە} لە رافە ی ئەم نایەتەدا دەفەر موی: ئەمە سەبارەت بە زەکاتی مالی بازرگانی هاتوو، چونکە لە فەرموودەدا دەلی: و شترو مەرو بزنی و رەشە و لاخ و کووتال،

هه‌رشته‌ی به‌پیی خۆی زه‌کاتی لێده‌که‌وئ. (داره قوطني — حاکم —
حاکم ده‌فه‌رموئ: به‌پیی مه‌رجی شه‌یخه‌ینه). مه‌به‌ست له کووتال ئه‌و
جل و به‌رگو کالایه‌یه که له‌لای کووتال فرۆش ئاماده ده‌کری‌ن بۆ
فرۆشتن. له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زه‌کات په‌یوه‌ندی نیه به خودی جل و به‌رگه‌وه
به ناچاری ده‌بهری به‌سه‌ر زه‌کاتی سامانی باززگانی‌دا. جاری عومه‌ر (ره‌زا
خواه‌لین) له‌لای چه‌رم فرۆشیکه‌وه تیپه‌ری، پیی فه‌رموو: ئه‌ی که‌ول
فرۆش! زه‌کاتی ماله‌که‌ت بده. ئه‌ویش گو‌تی: ئه‌ی فه‌رمانه‌وه‌ی
موسلمانان! خو ئه‌مه چه‌رمه؟ فه‌رموو: بیشکی‌نه‌روه به پاره‌و ئه‌وسا
به پیی نرخه‌که‌ی زه‌کاته‌که‌ی ده‌رکه. (شافیعی و ئه‌حمه‌دو داره قوطني و
به‌یه‌ه‌قی گێراویانه‌ته‌وه).

(۱۲۲) راده‌ی زه‌کاتی وشتر:

لای که‌می ژماره‌ی وشتر که زه‌کاتی تیادا پیوستی پینج سه‌ره، که
گه‌یشه پینج سه‌ر کاوړی ده‌درئ له زه‌کاتیا، یا چتیر ده‌درئ، که
گه‌یشه ده‌سه‌ر دوو کاوړ یا دوو چتیر ده‌درئ که گه‌یشه پازده سه‌ری
سئ کاوړ، یا سئ چتیر ده‌درئ، له بیست سه‌را چوار کاوړ، یا چوار چتیر
بزن، له بیست و پینج سه‌ردا وشتریکی می یه‌ک سائه ده‌درئ، له سی و
شه‌ش سه‌ردا وشتریکی می دوو سائه و له چل و شه‌ش سه‌ردا وشتریکی
می سئ سائه ده‌درئ. که گه‌یشه شه‌ست و یه‌ک سه‌رو وشتریکی می
چوار سائه و که گه‌یشه هه‌فتا و شه‌ش سه‌ر دوو وشتریکی می دوو سائه
ده‌درئ، وه له نه‌وه‌دو یه‌کا دوو وشتریکی می سی سائه و له سه‌دو بیست و
یه‌ک سه‌ردا سئ وشتریکی می دوو سائه ده‌درئ، که له نه‌ندازه‌یه تیپه‌ری

یا چلچل حسیب دهکړئ و له هر چل سهریکا پارینه وشریکی میڼګه ی دوو ساله یان زهکات لیده ګه وئ، یا په نجا په نجا حسیب دهکړئ و، له هه موو په نجا سهریکا نیونه وشریکی سی ساله یان زهکات لیده ګه وئ. به لګه یش له سهر نه وه که راده ی زهکاتی وشر پینج سهره، نه م فه رمایشته ی حه زره ته (درووه خواو له سهر بو) که دغه رموی: وه هر که سی ته نیا جوار وشری هه بوو زهکاتیان لینا ګه وئ. (شه یخان).

زهکاتی وشر که هه تا بیست سهر به نازه لی ورده ددرئ له بهر خاتری هه ردو و لایه، چونکه پیویستکردنی وشرئ له پینج وشر زیان دده له خاوه نه ګه یان، پیویستکردنی پینجیه کی وشر تیکش به هو ی هاو به شیه وه له یه ک وشر دا، هه م زیان دده له خاوه نه ګه ی و هه م زیان دده له هه ژاران. سهر به لګه ی نه م کاره یش زهکات نامه ی نه بو به ګره که به نه سا ناردی بو خه لګی به حرین که له سهره تا ګه یه وه دغه رموی: به ناوی په زدانی به خشنده ی میهره بان. نه مه ده ستوری دانی زهکاتی فه رزه که پیغه مبه ر (درووه خواو له سهر بو) به فه رمانی خودا دایناوه له سهر موسلمانان، جاهر موسلمانئ له سهر نه م شیوه ری ک و پی که داوای لی کرا. نهوا با بیدات، وه هر که سی داوای زیاتری له مه لی کرا نهوا با زیاده ګه نه دا هه تا کو تایی نه م فه رمووده یه که بوخاری به دریژی گیراویه ته وه).

بو زیاده به هره نه م چند وشه عه ره بیبانه شی ده ګه ی نه وه: نهو (شاته) ی که ددرئ به زهکاتی وشر دا هه تا ده ګاته بیست سهر، یا کاوړیکه، که برتیه له کاوړه مه رئ سالی کی ته واو کردبئ و پی نابیته سالی دووه م، یا جتیر بزنی که که دوو ساله بی، چونکه (شاة) له عه ره بیدا به مه رو بز نه ده ګوتړئ. (بنت مخاض) یش وشره می ګه ی یه ک ساله که

پیی نابیتته سالی دووهم، له بهر ئه وه دیش وا ناو نراوه، چونکه وهختی
ئه وه هاتوو که دایکه کهی ئاوس ببیتته وهو سهر له نوئی له کاتی زاییندا
ژان بیگری، چونکه له عهره بیدا (مه خاض) به ژانی کاتی زایین
دهگوتری:

١٢٢) رادهی زهکاتی ره شه ولاخ:

زهکات له ره شه ولاخ ناکه وئ تا دهگاته سیی سهر، که گه یشته سیی
سهر گویره که نیریکی یه ک ساله بدا به زهکاتا، که له م رادهیه تیپه ری بو
ههر سیی سهری گویره که نیریکی یه ک. ساله، یا بو هر چل سهری نیون
مانگایه کی دوو ساله بدا. به پیی ئه م فه رموو دهیه: پیغه مبه ر (درووه خواه
له سهره) که موعادی نارد بو یه مهن فه رمانی پیکرد: که له هه موو سیی
سهره ره شه ولاخی گویره که نیره یه ک یا گویره که مینگه یه ک زهکات
وهر بگری، وه له هه موو چل سهری نیونی زهکات وهر بگری. (ترمیزی
گیرایه ته وهو فه رموو یه تی: پله که ی جوانه، حاکمیش فه رموو یه تی:
به پیی مه رچی شه یخه ینه. ره ویانیش فه رموو یه تی: ئه مه یه کگرتنی
له سهره). گویره که واته: (ته بیع) که ئه وه یه سالیکی ته واو کردبی و پیی
نابیتته دوو، بو یه پیی دهگوتری (ته بیع: واته: شوینکه وته) چونکه له و
ته مه نه دا بو له وه پ شوینی دایکی ده که وئ بو له وه پگا. نیونیش واته:
(موسینه) که ئه وه یه دوو سالی ته واو کردبی، بو یه وایی پی دهگوتری
چونکه ددانی ته واوی دهرم کردوو، ددان به عهره بی پیی دهگوتری
(سینن).

۱۲۴) راده‌ی زهکاتی مه‌رو بزن:

لای که‌می راده‌ی زهکاتی ورده نازهل چل سهره، که گه‌یشته چل سهر، نه‌وسا کاوپره مه‌رپکی یه‌ک ساله، یا چتیر بزنیکی دووسالنه‌ بداء، که گه‌یشته سهدو بیست و یه‌ک سهر دوو سهر بداء، که گه‌یشته دوو سهدو یه‌ک سهر سی سهر بداء، که له‌م نه‌ندازده‌ش سهرکه‌وت له‌ههر سهد سهریکا سهری پپویسته. دیاریکردنی کاوپرو چتیر به‌پیی نه‌م فه‌رمایشته‌ی عومه‌ره {فَواعِ لَازِمًا بَدَا}: دابه‌سته‌و ده‌سته‌موی به‌ران و ساب‌رین له‌ باتی زهکات وهرمه‌گره، به‌لکو کاوپرو چتیر بزن وهربگره. (مالیک گپراویه‌ته‌وه). نازهل‌که‌ی نه‌گهر تی‌که‌ل بوو له‌ ساخ و نه‌خوش، نه‌خوشه‌کان به‌ که‌لکی زهکات نایه‌ن، عه‌یبداریش هه‌روه‌ها، چونکه‌ خوای گه‌وره‌ بو‌ خو‌ی ده‌فه‌رموی: {وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ - سورة البقرة - ۲۶۷/۲} واته: له‌ که‌سپی پاکی خو‌تان، له‌ مالی‌ حه‌لائی ساغی خو‌تان، به‌پیی حال، خپرو خپراتی لی‌بکه‌ن و ره‌زیلی لی‌مه‌که‌ن وه‌ک نه‌وه‌ بچن له‌ نایه‌خی ماله‌که‌تان خپرو پیاوه‌تی بکه‌ن، له‌ فه‌رمووده‌دا ده‌فه‌رموی: پیری ددان له‌ ده‌ما نه‌ماوو نازهل‌ی عیبدار نادرین به‌ زهکات، هه‌روا سه‌برین و به‌رانیش مه‌گهر بو‌ نه‌م دوانه‌یان به‌ نارمه‌زووی زهکات‌ده‌ر خو‌ی. (بوخاری و تیرمیزی) تیرمیزی ده‌فه‌رموی: فه‌رمووده‌یه‌کی جوانه، به‌لام نه‌گهر رانه‌که‌ی هه‌موو عه‌یبداربوو، نه‌وه‌ زهکات له‌وه‌ دده‌ات، چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموی: {خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً - سورة التوبة - ۱۰۳/۹} واته: له‌و ماله‌ی که‌ هه‌یانه‌ زهکات وهربگره. ده‌ی له‌م حاله‌یش ماله‌که‌ی بریتییه‌ له‌و نه‌خوشانه، له‌به‌ر

ئەو ھەيش ھەژاران كە بەشيان ھەيە لە مائدا حائيان وەك حائي
ھاوبەشانی تروايە، بەشەكە لە مائەھاو بەشەكە جيا دەكرێتەو، لە
ھەمان كاتا ئەگەر لە خاوەن مائەكە داواي ئەو بەكەين كە لەمائي زەكات
بدا كە لەلای خۆي دەست نەكەوئ ئەو ناهەقي لێدەكەين، ئەگەر
ھەمووشيان نیربوون ھەروا، ئەگەر ھەمووشيان بیچم گچكە بوون
ھەروا، بە پئی فەرموودەكەي ئەبو بەكر كە دەفەرموئ: بەخودا ئەگەر
گيسكیكيان كاتي خۆي دابی بە پیغەمبەر (دروودی خوا لەسەربە) و ئیستا
بیانەوئ نەیدەن بە من لەسەر ئەو دەچم بەگزیانا. دابەستەو دەستەمۆ
نادرین بە زەكاتدا، چونكە لە نایابی مائن، ئاوسیش نادری، چونكە
پیغەمبەر (دروودی خوا لەسەربە) نەیی كردوو لەو. تەنانەت ئەگەر ئازەئەكەي
ھەموو ئاوسبوو، لەباتی زەكات داواي ئاوسی ئی ناكری، چونكە چل سەر
مەر، مەرپکی. لێدەكەوئ، بەلام ئاوس دووسەرە بەئێ ئەگەر زەكاتدەر
بەرمزای خۆي دابەستە پائاوسیدا، یا دەستەمۆیدا دروستە.

١٢٥) زەكاتی سامانی ھاوبەش:

ھاوبەشی دووجۆرە:

یەكەم ئەو ھەيە: كە بەشەكان دیاری نەبن، وەك ئەو ھەيە: چەد
كەسێ سەد سەر ئازەئیان بەكەلەپور بۆ ھاتبیتەو.

دووەم ئەو ھەيە: كە بەشەكان دیاری بن، بەلام تەواو تیکەل بن،
وەك یەك مال وابن، لەم دوو حالەدا یاسایەکی تایبەتی ھەيەبۆ
زەكاتدانی ئەو سامانە ھاوبەشە، پانفەكەي ئەمەيە: سامانە ھاوبەشەكە

بەيەك مال دادەنرى، ھاوبەشەكانىش بەپىي بەشەكەي خۇيان پىشىكى
زەكاتەكەيان لىۋەر دەگرى. سەر بەلگەي ئەم مەسەلەيە ئەم
فەرموودەيەي پىغەمبەر (مروودە خواي لەسەرىي): نەمالى جيا كۆ دەكرپتەو
نەمالى كۆش جيا دەكرپتەو لە ترسى زەكات، ۋە ھاوبەشانىش لەناو
خۇيانا بەرپىكوپىكى كەم و زىاد بەپىي ئەندازەي زۆرو كەمىي بەشەكەيان
دەگرپنەو ۋە بۆيەكتى (بوخارى) جا ئەگەر ھاوبەشى سى سەر مەرى
هەبوو، ئەوى تريان دە سەر مەرى هەبوو، بە هەردوكان مەرى دەدەن
بە زەكاتا، ئەگەر مەرەكە بايى چل دىنار بى دەبى خاۋەنى سىي سەرەكە
سىي دىنارى بدات و خاۋەنى دە سەرەكەيش دە دىنارى بدات، چونكە
زەكاتى دەيەكە كەمترە لە زەكاتى سىيەكە.

زەكاتى سامانى ھاوبەش:

تۆمەرجى ھەيە.

يەكەم: دەبى پەچەو مۆلەرپان و مۆلەگايەل و جىگەي شەويان
يەكەي.

دوۋەم: لەۋەرپاگان يەكەي.

سىيەم: شوانيان يەكەي، چەند شوانىيىكىش بن قەيناكا بەلام نابى
ھەر شوانەي ھى ھاوبەشىيى.

چوارەم: كەئيان يەبى، نەك ھەر كەسى كەئى تايبەتى خۇي ھەبى.

پینجهم: جیگهی ئاوخواردنه وه یان یهك بئ. وهك ئه وه رانه كه یان له یهك چه م یا له یهك كانی، یا له یهك بیر ئاو بخۆنه وه، نهك ههر كه سه یان (ئاو گۆزگه — مه ورید) ی خۆی هه بئ.

شه شه م: جیگهی دۆشین و بیریان یهك بئ، به لام مه رج نیه دۆشه ریان یهك بئ، چونكه دروسته ههر خاوه ن به شی شیرى ئازده كه ی خۆی به جیا بدۆشی و له مالى خۆیا به ره هه مى به یئى.

حه وته م: ده بئ گۆی به شه كان له هه ردوو جوړه كه دا له لای كه مى راده ی زهكات پئویست بوون كه متر نه بئ، ده ی نه گه ر چه ن هاو به شی به هه موویان چل سه ر مه ریان هه بوو، ئه وه مه رپى زهكاتیان لى ده كه وى، به لام نه گه ر به هه موویان له چل سه ر كه متریان هه بوو ئه وه زهكاتیان له سه ر نیه.

هه شه ته م: ده بئ هه موو هاو به شه كان نه هلى زهكات بن. كه واته نه گه ر یهك كیان نه هلى ذیممه، یا گۆرپه له یئ بوو له سكى دایكیا، ئه وه بایه خى نیه.

نۆیه م: ده بئ ماوه ی هاو به شییه كه یان له سال كه متر نه بئ. واته: له ههر مالىكا كه پئویست بئ كه سالى به سه را بئته وه.

بزانن: هاو به شی، له سه ر فه رمایشتى هه ره دروست، وهك له ئازده لدا كاریگه رى هه یه بو زهكات، له هه موو سامانىكى ترى زهكاتى (مالى زهكه وى) دا، ده ورو رۆل ده بینى، وهك دانه ویلّه و میوه و زیرو زیوو سامانى بازرگانی، چونكه هه رو هك به هوى ئازده وه گوزهران ده چن به رپوه به هوى ئه وانه یشه وه ده چپه رپوه، سه ره رای ئه م به لگه یه ش ئه م

فەرموودەيە گشتايەتی و تیکراییی دەگەییەنی که دەفەر موی: نەمالی جیا
 کو دەکریتەووە نە مالی کۆش جیا دەکریتەووە لە ترسی زەکات تا کۆتایی
 فەرموودەکە، وەك لەم زنجیرەیدا لە پێشەووە رویشت، جا لە دانەوێڵەو
 کشتوکال دەبی لە سەرەتای سالی کشتوکالەووە تا دوايي ھاوبەش بن و
 پاسەوان و باخەوان و رەنجەر و سەپان و کریکار و مۆتور بەکار و هیشو
 کەر و گۆلەو و چی و جوگەو شوین خەرمان و شوین شارایان یەکی، بەلام
 لە میوەدا ئەوێندە بەسە کە لە سەرەتای پێگەیشتنی میوەکەدا ھاوبەش
 بن. بۆ ئازەلیش پێویستە لە یەك جوړ بن، یا لە دوو جوړی و ابن کە
 بدیریتە دەمیەك وەك مەر و بز. لە غەیری دانەوێڵەو میوەو ئازەلیشدا
 ئەمانە مەر جن: دووگان و پاسەوان و حەسحەس و تەرازوو قەپان و
 قەپانچی و تەرازوو بە دەست و ئالوگۆرکار و چارچی و قاسەو پارە
 و مرگریان یەکی، لە سامانی بازرگانیدا عەمارو کۆگیان یەکی، بە
 کوردی پەتی و بە کورتی و پوختی: دەبی ئەو دوو ماله و تیکەل بن،
 وەك یەك مال و ابن، بە هیچ لە یەك جوړ نەبن، ئەم حالە بەپیی
 سونەت بۆ ئازەل چەسپاوە.

١٢٦) رادەى زەکاتى زیروزیو:

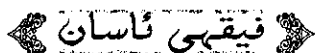
سەرەتای رادەى زیرو بیست مسقالە، کە گەیشت بەم ئەندازەییە
 چواریەکی دەییەکی لێدەکەوێ، واتە: چل یەك. ئەگەر لەویش پتر بوو
 لەسەر ئەم ریزەییەو دوق بەم پێیە زەکاتەکەى دەدرێ. سەرەتای رادەى
 زەکاتى زیویش دوو سەد درەمە، کە دەکاتە سەدو چل مسقال، لەمیشدا
 چل یەك دەکەوێ، کە دەکاتە پینج درەم، لە پتریشدا بە هەمان ریزە

له سهر ئهم پيوه دانه زهكاتی لی دهكهوئ. به پئی قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر {دروود خواه له سه ربو} زیرو زیو زهكاتیان لی دهكهوئ، هه روا به پئی یه گرتنی نه ته وهی ئیسلام. خوای گهروه دهفه رموئ: {وَالَّذِينَ يَكْنُرُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ - سورة التوبة - ۳۴/۹} واته: مژدهی سزایه کی به سوئ بده به وانه كه هه ر زیرو زیو كه له كه دهكه ن و له ریگهی خودادا خه رچی ناكهن. له نایه ته دا مه به ست له (كنز) ئهو سامانه یه كه زهكاتی لی نه درئ. له سه حیحی موسلیما دهفه رموئ: ئهو كه سه ی خاوه نی زیرو زیو بئ و زهكاتی لی دهر نه كا، له رۆزی قیامه ته دا ئهو زیرو زیوه سوور دهكریته وه له ناو ئاگری دۆزه خا تا ده بی به یه ك پارچه ئاگری سوور، ئه و جا ته نیشتی و ناوچه وانی و پشتی و هه موو له شی تری پئی داخ دهكری، هه موو جارئ كه سارد ده بیته وه، سه ر له نوئ سوور سووری دهكه نه وه بوئ و دیسان وای لی دهكه نه وه. یه گرتن له سهر ئهم سئ شته دامه زراوه: راده ی زهكاتی زیو دووسه د دره مه و راده ی زهكاتی زیو بیست مسقائه و زهكاته كه یان له جلدایه كه.

(۱۲۷) مه رچی زهكاته كه یان:

له پیویست بوونی زهكاتی زیرو زیودا ئهم سئ شته مه رچه :

یه كه م: گه یشتن به راده ی زهكات كه له زیردا بیست مسقائه و له زیودا دوو سه د دره مه، به پئی فه رمایشتی خوشه ویست {دروود خواه له سه ربو} زیو نه گه ر له بیست دیناری زیو كه مته ر بوو زهكاتی ناكه وئ، له بیست دینار نیو دینار زهكاتی لی دهكه وئ. (ئه بوو داوودو كه سانی تر به

رشته‌یه‌کی دروست گِیَراویانه‌ته‌وه). به‌پیی ئەم فەرمايشته‌ی تریش: زیو له پینج ئۆقیه که‌متر بی زه‌کاتی لَیناکه‌وئ (شه‌یخان) ئۆقیه چل دره‌مه، پینج ئۆقیه ده‌کاته دوو سه‌د دره‌م. له بوخاری شه‌ریفا ده‌فه‌رموئ: له زیوو له زیڤ چل یه‌ک ده‌که‌وئ.

دووهم: ده‌بی له مولکی خاوه‌نه‌که‌یانا سائیان به‌سه‌ردا بیته‌وه، به‌پیی فەرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (درووده‌خواه‌له‌سه‌ربن): مال زه‌کاتی لَیناکه‌وئ هه‌تا سائی به‌سه‌ردا دیته‌وه (ئه‌حمده‌و ئەبو داوودو به‌یهه‌قی گِیَراویانه‌ته‌وه، بوخاری به‌ فەرمووده‌یه‌کی دروستی داناوه).

سێیه‌م: ده‌بی زیڤو زیوه‌که پالقه‌ته‌بن، به‌لام ئەگەر تیکه‌ل بوون له‌گه‌ل کانزایه‌کی تر، زه‌کاتیان لَیناکه‌وئ، هه‌تا زیوه سافه‌که‌ی، یا زیڤه سافه‌که‌ی، نه‌گاته راده‌ی زه‌کاتی خۆی، ئەوه ئەو‌کاته زه‌کاتیان لَیده‌که‌وئ، ئەوه‌ی له‌م ئەندازه‌یه زیاتر بی به‌م پی‌ودانه به‌هه‌مان ریژه زه‌کاتی ده‌که‌وئ، له‌ عه‌لییه‌وه (ره‌زا‌خواه‌لینب) له پیغه‌مبه‌ره‌وه (درووده‌خواه‌له‌سه‌ربن) ده‌فه‌رموئ: ئەگەر زیڤت هه‌بوو زه‌کاتی ناکه‌وئ هه‌تا نه‌گاته بیست لی‌ره‌ی زیڤو سائی به‌سه‌را نه‌یه‌ته‌وه، له‌م حا‌له‌دا له بیست لی‌ره‌ی زیڤ نیولیره زه‌کاتی لَیده‌که‌وئ، ئەویشی له‌مه زیاتر بی به‌هه‌مان ریژه به‌م پی‌ودانه زه‌کاتی ده‌که‌وئ. (ئه‌بو داوودو ئەحمده‌ گِیَراویانه‌ته‌وه).

کاغه‌زی بانقه‌نه‌وت:

ئەم کاغه‌زانه، که ناسراون به بانقه‌نه‌وت قه‌واله‌ی قه‌رزی دسته‌به‌رکراون، حسیبی زیویان بو دهری، جا هه‌ر کاتی ئەم پاره کاغه‌زییانه به‌هاکه‌یان گه‌یشته به‌هه‌ی دوو سه‌د دره‌م یا پتر، ئەوه زه‌کاتیان ئی پی‌ویست ده‌بی، له چلیه‌ک.

١٢٨) زهکاتی خسل:

سهبارت به خسلّی رهوا دوو فهرمایشتی جیا ههیه: یهکیکیان. دهفهرموئ: پئویسته زهکاتی دهر بکری، چونکه ژنّی خوئی و کچهکهی هاتن بو خزمهتی پیغه مبهەر (درووده خواه لهسهربن) کچهکهی دوو بازنی زیڤری فهوی قوی له دهستیا بوو، پیغه مبهەر (درووده خواه لهسهربن) پئی فهرموو: ئایا زهکاتی ئهم بازنگانه ددهی؟ گوتی: نهخیر، فهرمووی (درووده خواه لهسهربن): ئهی پیت خوشه که له قیامهتا خودا له باتی ئهم دهوو بازنه دوو بازنی ئاگرینت بو بکا؟ ئهویش ههر دوو بازنهکهی داکه ندوو هلیدان بو پیغه مبهەر (درووده خواه لهسهربن) و گوتی: ئهوا ههر دووکیانم به خشی به خوداو پیغه بهری خودا. (ئهبو داوود بهرشتهیهکی دروست گپراویه تهوه).

فهرمایشتی دووهم: (که له بهرچاوتره، واته: ئهظههره) دهفهرموئ: زهکاتی خسلّ پئویست نیه، چونکه ئاماده کراوه بو بهکارهینانیکی رهوا، کهواته له ئازهلی ژیرکار دهچئ، دهق وهک وشتر و رهشه و لاخی نیشکهر. که باریان پیدهکیشن، یا جووتیان پیدهکهن. ئیمامی مالیک له مووطادا له (ص ١٧٠) دا به رشتهیهکی دروست ئهم رایه له ئیبنو عومهر و له عائیشه وه دهگیرپهتیه وزه، عهبدورهحمانی کورپی قاسمه وه له باوکیه وه دهگیرپهتیه وه: دهفهرموئ: عائیشه هاوسهری پیغه مبهەر (درووده خواه لهسهربن) چهند برازایهکی ههتیوی ههبوو، کچ بوون، خوئی سه رهپه رشتی دهکردن و لهژیر بالی خویدا! بوون خسلّیان ههبوو، عائیشه له خسلّی ئهم برازایانهی زهکاتی دهر نه دهکردا.

ههروا دهگیرنهوه: نافع دهفهرموئ: ئیبنو عومهریش له خشلی
 کچو کهنیزهکانی زهکاتی دهرنه دهکرد⁽¹⁾، ئەحمه دیش دهفهرموئ: ئەم
 پینج کهسه له هاوڕیانی پیغه مبهەر (درووده خودا له پیغه مبهرو رهزاه خودا له یارانه)
 رایان وابوو که خشل زهکاتی ناکهوی واته: ئەنه سی کوری مالیک و جابیر و
 ئیبنو عومهر و عائیشه و ئەسماء. جابینا له سهر ئەمه ئەقل نایگرئ که
 ئەمانه له خۆیان هه بهی به لگه کاری واته: بکهن چونکه ئەم زاتانه له
 زۆر کهس باستر ئاگیان له فهرمايشتهکانی پیغه مبهەر ههیه و زۆر چاک
 لییان حالی دهبن و دهزانن که مه بهست له فهرمايشتهکانی چیه و کوئ
 دهگر نه وه کوئ ناگر نه وه، جا له بهر ئەم فهرموودهیه و له بهر روشنایی
 ئەم شیکردنه وهیه، زاناکان هاتوون ئەم فهرموودهیه و فهرمايشتهکانی
 ئەم سه حابانه یان ئاوا له سهر ئەم شیوهی دواوه کوئ کردۆته وه و کاریان
 به ههر دوو لایان کردووه دهفهرموون: مه بهست له فهرمووده کهی
 پیغه مبهەر (درووده خوا له سهر به) ئەو خشلهیه که له راده به دهر زیاده رهوی
 تیا کرابی، جا خشلی وا زهکاتی لیده کهوئ، یا مه بهست خشلیکه که
 له بهر نه گرئ و بو فیلبی جا ههر کاتی خشل زیاده رهوی تیا نه بوو، وه بو
 له بهر گردن بوو، وه بو فیل نه بوو، ئەوه به پیئ ئەم فهرموودهیه، وهک
 ئەم سه حابانه دهفهرموون، زهکاتی لینا کهوئ، بو پشتیوانی ئەم وهلامه
 دهفهرموون: لهم فهرموودهیه دا پیغه مبهەر (درووده خوا له سهر به) برپاری نه داوه
 که له تیکرایی خشلدا زهکات ده کهوئ، به لکوو برپاری داوه که له جوړیکیا
 زهکات پیویسته، که ئەوهیه زیاده رهوی تیا بی، وهک پیغه مبهەر (درووده خوا

⁽¹⁾ به پیتی کفایه الاخبار ئەم شوێنه راست کراوه تهره.

له سه‌ره‌یه) له فهرمووده‌که‌یدا به‌وشه‌ی (ئه‌م بازنگانه) ئاماژه‌ی بۆ ده‌کا، چونکه له راستیدا بازنگه‌کان زیاده‌ڕه‌وییان تیا‌بوو، به به‌لگه‌ی ئه‌وه که ده‌فه‌رموئ: دوو بازنی زی‌ری قه‌وی قه‌وی له ده‌ست‌بوو.

خشلی ناره‌وا زه‌کاتی ده‌که‌وئ، خشلی ناره‌وا جو‌ری زۆره وه‌ک ئه‌وه ژن خشلی پیاوان بۆ خو‌ی بکا، وه‌ک شمشیری زی‌ر، یا خشله‌که‌ی له راده‌به‌ده‌ر بئ‌و پتر له خشلی ژنانی وینه‌ی خو‌ی بئ‌، خشلی وا به‌بئ‌ گومان زه‌کاتی پێ‌ویسته، هه‌روا هه‌موو خشلیکی پیاو، زی‌ربئ‌ یا زیو، جگه له ئه‌نگوستیله‌یی، زه‌کاتی پێ‌ویسته، هه‌روا زه‌کات پێ‌ویسته له هه‌موو قاپ‌و قا‌چاخیکی زی‌رو زیودا، بۆ به‌کاره‌ینانی پیاوبئ‌ یا هی ژن گه‌وه‌ه‌رو جه‌واهیراتی گرانبه‌های وه‌ک دورو مرواری و یاقوت و ئه‌لماس و پیرۆزه‌و شتی تری وا زه‌کاتیان لێ‌ناکه‌وئ، مه‌گه‌ر له‌یه‌ک باردا، که ئه‌وه‌یه بازرگانیان پێ‌وه‌بک‌رئ، جا له‌م کاته‌دا ده‌ق وه‌ک سامانی بازرگانی زه‌کاتیان لئ‌ ده‌رده‌ک‌رئ، به مه‌رجئ‌ بگه‌نه راده‌ی زه‌کات. به‌لگه‌ی ئه‌وه که زه‌کاتیان لێ‌ناکه‌وئ ئه‌مه‌یه: له شه‌ریعه‌تا به‌لگه‌ی نه‌قلی له‌سه‌ر پێ‌ویسته‌بوونی زه‌کات له جه‌واهیراتدا نیه، له‌کاتی وایشدا بریار به پێ‌ی ئازادی گه‌ردنه له‌به‌ر پرسیاری: (الحکم علی البراءة الاصلية).

١٢٩) راده‌ی زه‌کاتی دانه‌ویله‌و میوه‌:

راده‌ی زه‌کاتی ده‌غل‌و دان‌و خه‌له‌و میوه پێنج ویسقه (که به‌پێ‌وانه‌ی کورده‌واری خو‌مان، له‌سه‌ر فهرمایشتی شه‌ریعه‌تی ئیسلام، دان‌راوی مامۆستا مه‌لا عه‌بدولکه‌ریمی موده‌رپ‌یس {ره‌مه‌ته‌ خوا‌ه‌ لێ‌به‌} ده‌کاته

نزیکه‌ی چلو پینج تهنه‌که وه به کیشانه‌ی کورده‌واری دهکاته دوو سه‌دو بیستو پینج ته‌وریزی) و مرگیږ^(۱).

^(۱) له مه‌دحی به‌دحی مامۆستا عبدولکهرما به‌نده گوترومه له چامه‌یه‌کا:

علماء امة الهدی - ارواحنا
 لهم الفدا - سور لدينك خافرا!
 ألقى مواكبهم بكوكبة من
 الكرد الهداة، بهم تقرر نواظر!
 في عصرنا عبدالكريم شيخنا
 تخرجت على يديه مشاهير
 بوركى يا ابن الكرد سوف تفاخر
 أمم بكم، وبعلمكم ستناظر،
 لخوالد الكتب العظام نوادر
 ومؤلفاتكمو لتلك بوادر!
 صارت خزائن الكنوز فانها
 لخير مجمع العلوم مصادر،
 تفنى الجبال والكتاب سيخلد
 ففى الجنان للهدى منابر!!
 بالنور مكتوب على جبينه
 سيماء في هذا الشعار ظاهر:
 نور الوقار على الجبين اذا سنا
 يعنى: هنا روح الديانة حاضر

له صه حیحه پیندا دهفه رموی: دانه ویله له پینج ویسق که متر بی. زهکاتی لیناکه وی له گیرانه وهیه کی موسلیما: دانه ویله و میوه تا نه گه نه پینج ویسق زهکاتیان لی ناکه وی ئیبنو حهبان له صه حیحه که ی خویدا ئهم برکه یه ی له م فه رمو و دهیه پتر کردوو که دهفه رموی: ویسقی شست مهنه، مهن: واته صاع. ئیبنو لوندیر یه کگرتنی له سهر ئهم قسه یه: که وهسق شست مهنه گیرا و ته وه. بایه خو ئیعتیار به عه یاره ی مه دینه یه چونکه دهفه رموی (دروود خوا له سهر بن): بو پیوان عه یاره ی خه لکی مه دینه و بو کیشانی ش سه نگی خه لکی مه ککه ته و او په سه نده.

ههر بهر و بو وی، ههر مائی وه قفو ته خانبی له سهر مزگه وتو سه نگه ری غه زاو فی رگه و پردو هه ژاران و مسکینان و ههر لایه نیکی چاکه، زهکاتی لیناکه وی، چونکه مائی وا خاوه نی دیاری نیه.

ئه ندازه ی پیویست:

ئهو ئه ندازه ی پیویسته بدری له زهکاتی میوه و دغل و دانا له م کاتانه دا دهیه که، که دیمبی و به باران پیبگا، یا به بی ئامیر ئاو بدری، وهک ئه وه به ئاوی کاریز، یا به ئاوی چه م یا به هو ی نزیک ی ره گه که ی له ئاوه وه، یا به جو گای هه لگیرا و ئاو بدری، له هه موو ئهم حالانه دا ئه ندازه ی زهکاتی پیویست دهیه که، به لام بیست یه که بو ئه وه ی که به ئامیر یا به کپینی ئاو ئا و بدری چونکی له بار و دوخی یه که ما مه سهر فی نیه، وهی له بار و دوخی دوو ما مه سهر فی دهوی، پیغه مبه ریش (دروود خوا له سهر بن) دهفه رموی: زهکاتی به راو و دیمه کار دهیه که، وه زهکاتی ئه وه ی به

ولاخی چه رخگیر ئاو بدرئ بیست یه که. (ش/د/ت/ن) له گیرانه وهیه کا؛
 نهوهی به باران و چه م و جوگه و کانی و کاریز ئاو بدرئ، یاخود دیمی بی
 زهکاته که ی بیزهکاته که ی دهیه که، نهوهشی به ولاخی ئاو هه لگوز، یاخود
 به ئاوکیش ئاو بدرئ زهکاته که ی بیست یه که. له سه ره فره مایشتی
 به یه هقی و کهسانی تریش یه کگرتن له سه ره نه مه دامه زراوه. نهوهشی که
 به یه کسان به م دوو جوړه ئاودانه ئاو بدرئ سی چاره که دهیه که. واته:
 دهیه کیکی نه کری به چواره شه وه، سیبه شی دهرئ به زهکاتا و به شیکی
 دهریته وه به خاومن سامان، که دهکاته سی له چل.

۱۳۰) نرخاندنی سامانی بازرگانی:

سامانی بازرگانی له سه ره تاوه به چ دراوی کرابوو، له کو تای سی سالا
 به هه مان دراو دهقه بلینری، جا نه گهر نه و بره پاره یه دهگه یشته راده ی
 زهکات، یا زیاتر، نه وه ده بی چل یه کی زهکات لیده ربکری. بویه ش بایه خ
 به نرخاندنی کو تای سی سال ده کری، چونکه هه بلاندنی سامان له هه موو
 دهم و سالیکی کاریکی ناسان نیه، پیویستی به هه مو شو ی سه رو مری بازارو
 ره چاو کردنی نه وه هه یه نه وه ش گرانه و ناسان نیه، به لام نه گهر هه ره له
 سه ره تاوه به مال کرابوو به پاره نه کرابوو، نه وه کام دراو له ولاتا زیاتر
 باوی هه یه و سه و دای پیده کری به و دراوه دهقه بلینری، نه گهر هه ندیکی
 به پاره کرابوو، وه هه ندیکی تری به سامان، نه وه ی به پاره کرابوو به
 هه مان پاره دهقه بلینری، وه نه وه ی به سامان کرابوو به پاره ی بره و
 دارتری ناو ولات دهقه بلینری و به پیی نه وه زهکاتی لی دهرده کری.

۱۳۱) زهكاتی كان – واته: مه‌عدهن:

مه‌عدهن له زمانی عه‌ره‌بیدا، هه‌روا كان له زمانی كوردیدا ناوه بو
ئه‌و شوینه‌ی كه‌ خودا به‌ سروشتی، گه‌وه‌ه‌رو جه‌واه‌یرات و شتی به‌نرخ‌ی
تیا دروست كردبێ، وه‌ك زی‌رو زی‌وو ئاسن و مس‌و وینه‌ی ئه‌مانه‌، له
عه‌ره‌بیدا بو‌یه‌ وا نا‌ونراوه‌ چونكه‌ جی‌گه‌ی نیشه‌جی بو‌ونه‌، ئه‌وه‌تا
خودا ئه‌م گه‌وه‌ه‌رو كانزایانه‌ی له‌و جی‌گه‌یه‌دا نیشه‌جی كرد‌وو به‌
هه‌مان واتایه‌ كه‌ خوا له‌ قورئاندا ده‌فه‌رمو‌ی: (جنات عدن – رعد –
۲۳/۱۳) واته‌: چه‌ند به‌هه‌شتی‌كن جی‌گه‌ی دانیشه‌تن و مانه‌وه‌ن. نه‌ته‌وه‌ی
ئیس‌لام یه‌کیانگرت‌وو له‌ سه‌ردانی زه‌كاتی كانی زی‌رو زی‌و، به‌پیی
تی‌ك‌رای‌ی (عو‌مومی) فه‌رمو‌وده‌ی پی‌غه‌م‌به‌ر (درو‌وه‌ خوا له‌ سه‌ر‌ب‌): له‌ زی‌رو
زی‌ودا چ‌ل یه‌ك زه‌كات ده‌كه‌و‌ی وه‌ك گو‌ترا: زه‌كات هه‌ر له‌ كانی زی‌رو زی‌و
ده‌كه‌و‌ی.

وه‌لی گو‌تراویشه‌: له‌ هه‌موو كانی زه‌كات ده‌كه‌و‌ی، وه‌ك ئاسن و شتی
تری وا. له‌ زی‌رو زی‌وی كانا به‌س گه‌یشه‌تن به‌ راده‌ی زه‌كات مه‌رجه‌،
سائه‌اتنه‌وه‌ به‌ سه‌ریدا مه‌رج نیه‌، راده‌ بو‌یه‌ مه‌رجه‌ چونكه‌ تی‌ك‌رای‌ی
به‌لگه‌كان هه‌یه‌، به‌لام سائه‌اتنه‌وه‌ مه‌رج نیه‌ چونكه‌ نه‌شون‌مای ته‌واوه‌،
له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌ دانه‌و‌یل‌ه‌و می‌وه‌ ده‌جی، یه‌ك‌سه‌ر له‌سه‌ر خه‌رمان زه‌كاتی لی
ده‌كه‌و‌ی، مه‌رجه‌ ئه‌و زی‌رو زی‌وه‌ی له‌ كان د‌مه‌رده‌ك‌ری له‌ زه‌وییه‌کی
ره‌واداب‌ی، یا هی د‌مه‌ره‌ینه‌ره‌كه‌ب‌ی، وه‌ د‌مه‌ره‌ینه‌ره‌كه‌ی له‌ ئه‌ه‌لی زه‌كات ب‌ی،
كه‌واته‌: زه‌كات له‌سه‌ر كو‌یل‌ه‌ نیه‌، چونكه‌ خو‌ی و مالگه‌ی م‌الی
نا‌غا‌كه‌یه‌تی. ب‌ی‌روا‌یش ری‌گه‌ی پ‌ی ناد‌ری كه‌شت له‌ كان ب‌با بو‌ خو‌ی، یا
گه‌نجینه‌ی د‌وزراوه‌ی كو‌نی ولاتی ئیس‌لام ب‌با بو‌ خو‌ی، هه‌روه‌ك ری‌گه‌ی

پى نادرى كە وىرانە ئاۋەدان بىكاتەۋە، بەلام ئەۋەي كە رىگەي لىدەگرى
فەرمانپروايەو بەس. ئەۋەندە ھەيە ئەگەر لە پىش ئەۋەدا قەدەغەي
لىبىكرى بىبا بۇ خۇي دەبىي بەھى خۇي، رىك ۋەك داركردن لە كەژ.

كاتى پىۋىستىبونى زەكات لەم جۆرە سامانەدا لەۋ دەمەۋەيە كە
كانەكە دەكەۋىتە دەستى، كاتى دەركردى زەكاتەكەپش لەۋ دەمەۋەيە
كە پوختە دەكرى ۋ خۆل ۋ شتى ۋاى پىۋە نامىنى، چونكە كاتى
پىۋىستىبونى زەكاتى دانەۋىلەش لە كاتى رەقبوونى دەنكەكەيەۋەيە،
بەلام كاتى دەركردى لەپاش سووركردىتە، زەكاتى كان چل يەك، ۋەك
لە پىشەۋە گوترا.

۱۲۲) زەكاتى زىرو زىۋى شاراۋەي كۆن:

گەنجىنەي كۆنى شاراۋەي سەردەمى پىش ئىسلام پىنج يەكى
زەكات لى دەكەۋى، پىغەمبەر (دروودە خواي لەسەربە) دەرەرمۇي: لە گەنجىنەي
كۆنى شاراۋەي دۆزراۋەدا پىنج يەك دەكەۋى. (شەيخان) سال بەسەردا
ھاتنەۋە مەرج نى، لەبەر ئەۋ بايستەي لەكاندا گوترا، لە پىۋىستىبونى
رادەيشدا راجىيى ھەيە، گوتراۋە: رادەي زەكات پىۋىستە چونكە ئەمىش
ۋەك كان دەسكەۋتى زەۋىيە، گوتراۋىشە: پىۋىست نى، چونكە پىغەمبەر
(دروودە خواي لەسەربە) دەرەرمۇي: لە گەنجىنەي كۆنى شاراۋەي دۆزراۋەدا پىنج
يەك ھەيە، لەم فەرەموۋدەيەدا رادە بەمەرج نەگىراۋە. گەنجىنەي
سەردەمى پىش ئىسلام بە جۆرى مۆرى سەردەمى نەفامىدا
دەناسرىتەۋە، ۋەك ئەۋە ناۋى پادشائ لە پادشاكانى ئەۋانى لى
ھەلگەنرابى.

بزنان دسگاکانی پیشه‌سازی هاوچهرخ که به نامیری میکانیکی دهگپرین، هه‌روا نه‌و دووکان و قه‌یسهری و بازارو خانووبه‌ران‌ه‌ی که بو کری و به‌ره‌م دروست ده‌کرین، نه‌مانه هه‌موو دادنه‌رین به سامانی گه‌شه‌کردوو، هه‌موو سامانیکی گه‌شه‌کردوویش زه‌کاتی لی‌ده‌که‌وئ، به‌لام له‌به‌ر هه‌مه‌که‌ی، چونکه نه‌مانه سامانی نه‌گوړن، سامانی نه‌گوړیش زه‌کات له به‌ره‌مه‌که‌ی ده‌که‌وئ، به پیودانی زه‌وی کشتو‌کال، پیغه‌مبه‌ری خوا (دروید، خ‌و‌ا، له‌سه‌ره‌ی) له به‌ره‌می زه‌ویدا نه‌گه‌ر دیم بی، یا به‌راو بی، وه به‌نامیر ئاو نه‌درئ ده‌یه‌کی داناوه، له‌وه‌یش به نامیر ئاو بدرئ بیستیه‌کی داناوه، جا پیویسته هه‌مان بنه‌ماو ده‌ستور له کارخانه‌و کارگه‌ی پیشه‌سازی و خانووبه‌ره‌ی کری‌دا جیبه‌جی بکری.

به‌لام خانووی تایبه‌تی که نیشه‌جی خوی و خیزانی بی نه‌وه زه‌کاتی لینا‌که‌وئ، چونکه نه‌وه له پیداو‌یستیه بنه‌ره‌تییه‌کانه. نه‌مه برپاری لیژنه‌ی لی‌کۆلینه‌وه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه، که له دیمه‌شق له مانگی نه‌یلوولی سالی ۱۹۵۶دا، گه‌راوه.

۱۳۳) نه‌وانه‌ی که زه‌کاتیان پی ده‌درئ:

زه‌کات ده‌درئ به‌م هه‌شت تاقمه، که خ‌و‌ای گه‌وره له نامه‌ی خ‌و‌یدا ناوی دیاری کردوون و فه‌رموویه‌تی: {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ - سورة التوبة - ۶۰/۹} واته: خ‌و‌دای گه‌وره خ‌و‌ی زه‌کاتی داناوه بو نه‌م هه‌شت کۆمه‌له، له مو‌سلمانان.

يەكەم: ھەزاران.

دوۋەم: مسكىن و بېنەوايان.

سېيەم: كارگوزارانى سەر زەكاتەكە خۇي.

چوارەم: نۆ موسلمان و ئەو كەسانەى كە ئومىدى سوودى ئىسلاميان
لېدەكرى، بھومالى زەكاتە دئنهوايى دەكرىن.

يېنجەم: ئەو بەندانە كە پېويىستان ھەيە بەمال و پارە، بۆ
ئازادبوونيان.

شەشەم: قەرزاران.

جەوتەم: تېكۆشەرانى رېگەى خودا.

ھەشتەم: رېبواران.

تاقىمى يەكەم:

ھەزاران، ھەزار ئەۋەيە كە نە مالى ھەبى و نە كاسبى، يا مال، يا
كاسبى ھەبى، بەلام بەشى نەكا. وەك ئەۋە پېويىستى بە دەبى و دوۋى
ھەبى، تەنانەت ئەگەر لە دوۋرە دەستىش مالى ھەبى ھەر بە ھەزار
دادەنرى، لەبەر ئەۋە بۆى ھەيە زەكات وەربگرى ھەتا مالەكەى دەكاتە
دەستى، گریمان قەرزىكى دواخراۋى ھەبى، مافى ئەۋەى ھەيە كە زەكات
ئەۋەندە وەربگرى كە بەشى بكا، ھەتا كاتى دانەۋەى قەرزەكە، بەلئى
ئەگەر تواناى كاسبى ھەبۋو زەكاتى پى نادرى، چونكە پېغەمبەر (دروۋە
خوۋە لەسەربە) دەفەر موى: زەكات بەم دوو كەسە ناشى: نە بە دەۋلەمەندو نە
بە پياۋى لەش ساخى بە توانا. بەلام ئەگەر فەقى بوو، ئەگەر خەرىكى
كاسبى دەبوو خويندەكەى لەكىس دەچوو ئەۋە زەكاتى پى دەچشى بۆ
ئەۋەى بەردەوام بى لەسەر خويندەكەى، بەلام ئەگەر كەسى دەيتوانى

كاسپى بكاو لەبەر خەرىكبوون بە نوڤژوو خواپەرستى و
فورئانخوڤىندەنەو كاسپى پى نەدەگرا، ئەو زەكاتى پېنادرى و ناچار
دەگرى كە كاسپى بكا، چونكە رزگاربوون لە چاو لەبەرى خەلك گەلى
لەو حالە باشترە!

تاقمى دووهم:

مسكىن و بېنەوايان. مسكىن ئەو هەيە: كە شتىكى هەبى بەلام بە
باشى بەشى نەكا، وەك ئەو پىويستى بەدە هەيە، بەلام حەوتى هەيە،
هەروا ئەو كەسەيش كە بتوانى كاسپى بكا، بەلام كاسپىيەكەى بەشى
نەكا، گریمان بازرگانىش بى و ئەوئەندە سەرمايەيشى هەبى كە بگاتە
رادەى زەكات، هەر بوى هەيە زەكات وەربگرى لە هەمان كاتا پى، يەستە
لەسەرى زەكاتى مائەكەى خوشى بدا، چونكە دەبى هەردوولايەنەكە
رەچاو بكرى، لايەنى پىداويستى، بەولايەنە زەكات وەردەگرى، لايەنى
رادەى زەكات، بەو لايەنە زەكاتەكەى دەدا.

تاقمى سىيەم:

زەكات كۆكەرەو دەكان (كارمەندەكانى سەر زەكات) ئەو كەسەيە كە
پېشەواى مۇسلمانان دەيكا بە سەر كارى زەكات كۆكردنەو، تابىدا بە
پېشپاوەكانى، بە پىي فەرمانى خواى گەورە، جا بوى هەيە بەمەرجى
خوى زەكات وەربگرى، مەرجەكەيش ئەو هەيە: شارەزاي بابەتى زەكات بى،
هەتا بزائى چى لە سامانا پىويستە، وە چەندە پىويستە، وە شايستەى
زەكات كىيەو كى نىيە، هەروا دەبى دەسپاك و ئازادبى، دادپەرورەبى،
موسولمانبى و بېروانەبى، چونكە ئەم سەركارى يە بەر وىلا يەت

دەكەوئى ئەهۋىش نەبەكۆيلە دەدرىو نە بە بىرپاۋا، خۋاى مەزەن
دەفەرمۈى: (لا تتخذوا بطن من دونكم) لە غەيرى مۇسلمانانى
خۇتان كەس مەكەن بە دۆستو ئەمىندار ياۋەرى خۇتان! عومەر (رەزە
خۋاى لىبە) دەفەرمۈى: ئەوان خۋا بە ناپاك و نا ئەمىنى داناون ئىتر ئىۋە
چۇن متمانەو ئەمىنى يان پى دەكەن. ھەروا خۋاى خۋاى گەورە
دەفەرمۈى: {وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا -
سورة النساء - ۱۴۱/۴} واتە: خۋاى گەورە ھىچ رىگەيەكى بۇ
بىرپاۋان لەسەر مۇسلمانان نەھىشتۆتەو.

تاقمی جوارہم:

نۆ موسولمان ئەوانەن: كە ئومىدى سوودى ئىسلاميان لىدەكرى،
ئەم دەستەيەى دواو دەبن بە چەند جۆرى، جۆرىكيان بىپروان، لە
كۆناشتى وا رى تىدەچوو كە دلى بى پىروا رابگىرى بە ئومىدى سوودى
ئىسلام، چونكە لە كۆنا ئىسلام وەك ئىستا ئاوا بالا دەست نەبوو، بەلام
ئىستا كە خودا سەرى ئىسلامى بەرزەووە كردوو، پىويست بەشتى وا ناك،
جۆرى تريان موسولمانى دەست رۆيوى دەولەمەندن، ئومىدى يارىدەى
ئىسلاميان لىدەكرى، ئەگەر زەكاتيان پى بدرى هىواى ئەو دەبى كە
خەلكى تر موسولمان ببن. جۆرىكى تريان ئەو موسولمانەن كە زەكات
نەدەر دەترسىنن و ناچارىان دەكەن كە زەكاتەكەى سەريان بەدن،
جۆرىكى تريان ئەو موسولمانانەن كە سنوورى ولات دەپارىزن و دوژمن
دەترسىنن. مەبەست لە نۆ موسلمانىش ئەو كەسەيە كە تازە موسلمان
بووبى و هىشتا بە باشى دلى لەسەر ئىسلامەتى دانەمەزرايى. ئەمە بو
دلراگرتنى زەكاتى پى دەدرى.

تاقىمى پىنچەم:

بەندەى كاغەز پىدراون، كە ئەو كۆيلانەن لەگەل خاۋەنەكانيانا،
بە نووسىن رىكەوتون لە ماۋەيەكى ناوبراۋدا بىرئ پارەى ديارىكراۋ لە
جىباتى ئازادبوۋنى خۇيان بىدن بە خاۋەنەكانيان، ئەمانە زەكاتيان
پىدەدرئ ھەتا رزگاريان دەبئ لە بەندى دىلى؟.

تاقىمى شەشەم:

قەرزداران ئەم تاقىمە دەبن بە سى جۆرەۋە...

جۆرى يەكەم: كەسىكە قەرزى بۇ سوۋدى خۇى ۋەرگرتبئ و
ئەۋەندەى نەبئ كە بىداتەۋە بۇ بىشەرعىش قەرزى نەگردبئ، ئەمە
ھەتا قەرزەكەى بە تەۋاۋى دەداتەۋە بەقەد قەرزەكەى زەكاتى پىدەدرئ.
ئەگەر دەيتۋانى ھەندئ لە قەرزەكەى سەرى بە مائى خۇى بداتەۋە
لەسەر ئەۋەۋە لە مائى زەكات مەندەى قەرزەكەى بۇ دەدرىتەۋە.

جۆرى دوۋەم: كەسىكە قەرزى كردبئ بۇ نابزىكردن و كوژانەۋەى
ئازاۋە، زەكات بەمە دەدرئ، بۇ ئەم مەبەستە، با دەۋلەمەندىش بئ.

جۆرى سىيەم: كەسىكە قەرزازبوۋبئ بەھۋى دەستەبەرىيەۋە، ئەمە
لەسەر ئەم شىۋەيە زەكاتى پىدەدرئ: كاتى دەستەبەر و دەستەبەر بۆكراۋ
نەدارابن، يا دەستەبەر نەدارابئ و دەستەبەر بۆ كراۋ دەۋلەمەندبئ، بەلام
رىگەى نەدابئ كە ببئ بە دەستەبەرى، چونكە ئەگەر رىگەى دابئ و
دەۋلەمەندبئ دەبئ خۇى قەرزەكە بداتەۋە، بەلام كاتى دەستەبەر
دارابئ و دەستەبەر بۆ كراۋ نەدارابئ دەدرئ بە دەستەبەر بۆ كراۋ نەك
بە دەستەبەر.

(۱۳۴) لَا بَاسَی (فهرعی):

ئەگەر کەسێ قەرزاربێ و بە خاوەن قەرزمەکە بێ: زەکاتم بدمە
هەتا قەرزمەکەتی پێ بدمەوه، ئەویش وای کرد، ئەوه بێ زەکاتەکه
دەکەوێ، بەلام قەرزارەکه بۆی هەیه که نهیداتهوه پێی لهباتی
قەرزمەکە، ئەگەر خاوەن قەرزمەکە بە قەرزارەکهی گوت: ئەو قەرزمە
لەسەرته بدمەوه هەتا له باتی زەکات بیدمەوه پێت. ئەویش بە گوێی
کرد، ئەوه قەرزمەرگرتنەوهکه دادمەزرێ. بەلام مەرج نیه که بیداتهوه
پێی لهباتی زەکات، ئەگەر قەرزی لەسەر کەسێ بوو، گوتی: ئەو قەرزمە
لەسەرته دام بەتۆ لهباتی زەکات، لەسەر فەرمايشتی دروست بەوهنده
بێ زەکات ناکەوێ، بەلکوو دەبێ قەرزمەکە لێوەرگیرتەوه و ئەوسا له
باتی زەکات بیدات. گوتراویشە: بریتی زەکاتەکه دەکەوێ هەوێك
سپاردەیش لەکاتی وادا بەبێ وەرگرتنەوهیش بریتیی زەکات دەکەوێ.

تاقی هەوتەم:

تیکۆشهرانی رێگهی خودان: مەبەست لەمانەیش ئەو غەزاگەرانهن
که لهبەر رهزای خودای گهوره غەزا دەکەن، بەبێ ئەوه که مووچهیهکیان
له مائی تالانی و شتی وا بۆ برابیتەوه، ئەمانه با دەرلەمانەندیش بن
زەکاتیان پێ دەدرێ، هەتا ببێ بە کۆمەکی بۆیان له لەسەر غەزاکردن!

تاقی هەشتەم:

رێبواره: بۆیه وای پێ دەگوترێ چونکه بهرێدا رادهبووری، ئەمیش
بەم دوو مەرجه دروسته زەکات وەرگیرێ.

یه کهم: سه فەرکه‌ی سه فەرکی رهوابی.

دووهم: ناتاج بی، پیویسته زهکات دابهش بکری به‌سەر ئهم ههشت تاقمه‌دا وه به‌پیی توانا هیچ تاقمیکیان بی بهش نه‌کری، چونکه رووکاری نایه‌ته‌که وه ده‌گه‌یه‌نی که زهکات هاوبه‌شه له نیوانی ئهم ههشت تاقمه‌دا. جا ئه‌گەر تاقمه‌کان هه‌ندیکیان نه‌بوون و هه‌ندیکیان هه‌بوون، زهکاته‌که دهری بهو تاقمانه‌یان که هه‌ن، به ریژده‌کی یه‌کسان له نیوانی تاقمه‌کاندا، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه ده‌بی زهکاته‌که بدری به‌سی کهس له هه‌موو تاقمی، چونکه خودای گه‌وره له نایه‌ته‌که‌دا به داریژگه (صیغه‌ی گۆناوی تاقمه‌کانی بردوو، ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌گەر زهکات کۆکه‌رموه له ئارادا نه‌بوو، وه‌ک ئه‌وه خاوه‌ن مال خۆی زهکاته‌که‌ی به‌سەر شایسته‌کانا دابه‌شده‌کرد، ئه‌وه ده‌یدا به جهوت تاقمه‌که‌ی تر، له کاتی‌کیشدا که یه‌ک کهس به‌س بی بۆ کۆکردنه‌وی زهکات، که شتی وا له شه‌رعا دروسته‌و ریش ده‌که‌وی، له کاتی وادا به‌شی تاقمی زهکات کۆکه‌رمه‌وه‌کان دهری به یه‌ک کهس چونکه خۆی یه‌ک کهسه، له توانادا نیه بدری به دوو کهس.

جا ئه‌گەر زهکاتده‌ر زهکاته‌که‌ی دابه‌شکرد به‌سەر دوو کهسدا له تاقمی، له هه‌مان کاتدا توانای ئه‌وه‌ی هه‌بوو که به‌شی کهسی سییه‌میش بدا لهو تاقمه، ئه‌وه به‌شی کهسی سییه‌می پی ده‌بژیرری و ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی زهکات هیشتا له سه‌رماوه. ئه‌وه‌نده هه‌یه ئه‌گەر له‌هه‌ر تاقمی سی کهسی ده‌ست نه‌که‌وت چه‌ند کهس هه‌بوون لهو تاقمه، پشکی ئه‌و تاقمه ده‌دا به‌وان! له هه‌مان کاتا بۆی هه‌یه به‌شی ئه‌و تاقمه بکا

بهسی پشکهوه، چهند کهس لهو تاقمه ههبوون پشکی خویان بداتی و
چهند کهس نهبوون پشکهکهیان لهسهر ئهم شیوهیه دابهش بکا: ئهگهر
ئهو چهند کهسهی لهو تاقمه که پشکی خویان وهرگرتوو هیشتا ههر
شایستهی زهکات وهرگرتن بوون، ئهوه لهسهر فهرمایشتی ههره دروست
ئهو پشکانهیش که ماون ههر دابهش دهگریتهوه بهسهر ئهوانا، دهنه
دهدری به کهسانی تر، بهپی یاسایهکی تر^(۱).

۱۳۵) پینج کهس ههن زهکاتیان پیناشی:

یهکهه: دهولهمهههه، بههوی مالهوه، یا بههوی کاسپییهوه بهپی
فهرموودهی خوشهویست (درووهی خواه لهسهرهه): زهکات بهه دوو کهسه ناشی:
نه به دهولهمهههه نه به پیای لهشساخی توانا. بهئی ئهگهر مروقی
لهشساخی تونا کاسپی دهست نهدهکهوت ئهوکاته زهکاتی پی دهدری!

(۱) لیردها ئیجازو ئیختیصاریکی زۆر موخیلل و موهمی ههلهو هزی سهر
لیشیران له فقه المیرهکهده ههیه، ههر کهسی نهگهرتیهوه بۆ سهر کیفایهتو لئهخیارهکه
وهرگهرانهکی بهنده بههههه دادهئی، بۆیه به پیوستم زانی ئهمه روون بکهمهوه به
شیویهکی گشتی ههر کهسی گومانیکی له وهرگهرانهکی بهنده بۆ پهیدا بوو، وه به
بۆچوونی ئهو من له مهسهلهکه حالی نهبووم بۆیه بهو شیویه وهرم گیراوه، با بهوردی
سهرنجی کفایه الاخیاره که بدا، ئهوسا دهزانی گهستهکه چۆنه.

- وهرگیر -

دووهم: کؤيله چونکه ئه ویش مادهم گوزهرانی له سهر ئاغایه تی له
حوکمی دهوله مه ند دایه، وهکی تریش ئه و خوی و ههرچی ههیه هی
ئاغاکه یه تی، ئیتر زهکات چۆن وهر بگری؟ وهریشی بگری بۆ خوی نیه.

سییه م: ئه م دوو بنه ماله یه زهکاتیان پی ناشی: بنه ماله ی به نی
شاهم و بنه ماله ی به نی مو طه لیب، چونکه پیغه مبه ری خوا ده فهرمو ی:
ئه م زهکاته چلکاو ی دهستی خه لکانه، له بهر ئه وه نه به موحه مه دو نه
به که سوکاری موحه مه د ناشی (موسلیم). جار ی هه سه نی که چه زای
پیغه مبه ر (دروودی خوا له سهر پیغه مبه رو ره زای خوا له ئیما مه هه سه ن بۆ) منال بوو، ده نک ی
خورمای زهکاتی هه لگرت و نایه ناو ده میه وه، پیغه مبه ر (دروودی خوا له سهر بۆ)
په نه جی کرد به ده میداو خورما که ی به لیکه که یه وه له ده می دهره ی ناو
تی خوری و پی فهرموو: قخ قخ، یه ع یه ع، ئینجا فهرمووی: چ عه جه ب
نازانی که ئیمه ی خانه واده ی محمد زهکات ناخوین! (شه یخان
گیراویانه ته وه). له گیرانه وه یه کی موسلیمدا: ئه وه چۆن نازانی که
زهکات به ئیمه ناشی! به لام ئه وه نه ده هیه ئه م خزم که سوکارانه ی
پیغه مبه ر (دروودی خوا له سهر بۆ) ژیاوارو نه فه قه یان له سهر به ی تو لاله، جا
هه ندی زانا ئه وه یان له لاپه سه نه ده ئه گهر ئه م که سوکارانه ی هه زرم ت
نه دارا بوون و له بیتو مال گوزهرانیان بۆ دابین نه ده گراو پشکه که ی خو یان
له مفته مال (فایا) وهک جاران پی نه ده درا، که دهکاته یه که له بیست و
پینجی مفته مال، له م کاته دا دروسته زهکاتیان پی بدری.

چوارهم: هه رکه سی ژیاوار (نه فه قه ی) له سهر زهکات دهره که بی، وهک
ژنی و باوک و دایکی هه زاری، چونکه ئه مانه ژیاوریان مسوگهره، که واته:

دهولمه‌ندو بئ ناتاجن و هه‌زار نین، له راستیدا ئەم رایه دروستترین رایه. گهرچی گوتراویشه: دروسته زه‌کاتیان پئ بدرئ، چونکه ناوی هه‌زار ئەوانیش ده‌گریته‌وه. ئەوه‌نده هه‌یه ئەگەر که‌سئ ئەو ژێواره‌ی وهری ده‌گرت به‌باشی به‌شی نه‌ده‌کرد، وه‌ک ژنئ نه‌خۆش بئ، یا ژێواری که‌سیکی خۆیی له‌سه‌ربئ، ئەو ژێواره‌ی که له‌مێرده‌که‌ی وهری ده‌گری به‌باشی به‌شی ژێواری خۆی و ئەو که‌سه‌ی که ژێواری له‌سه‌ریه‌تی و به‌شی چاره‌ی نه‌خۆشییه‌که‌یی نه‌ده‌کر، ئەمه له‌م بارو دۆخه‌دا بۆی هه‌یه زه‌کات وهریگری (ئهمه فهرمايشتی قه‌فاله)،

پینچه‌م: بێ‌پروا (کافر) چونکه پینچه‌مبهر {دروودی خوا له‌سه‌ربئ} به‌موعاذی فهرموو: جا ئەگەر بۆ ئەمه‌یش به‌گوێیان کردی، ئەوا پێشیان رابگه‌یه‌نه: که‌ خودا زه‌کاتی له‌سه‌ریان داناوه، له‌ ده‌ولمه‌نده‌کانیان وهرده‌گیری و ده‌دریته‌وه به‌هه‌زاره‌کانیان، ئەوه‌تانئ له‌م فهرمووده‌وه ئەوه وهرده‌گیری که‌ زه‌کات له‌ موسوڵمان وهرده‌گیری و ده‌دریته‌وه به‌موسڵمان خویان. له‌ هه‌مان کاتا ئەو زاتانه‌ی که ده‌فهرموون: راگوێزانوه‌ی زه‌کات له‌ شارێکه‌وه بۆ شارێکی تر دروست نیه، ئەم فهرمووده‌یه ده‌که‌ن به‌ به‌لگه له‌سه‌ر ئەوه. به‌لام ئیمامی نه‌وه‌وی له‌ شهرحی سه‌حیحی موسلیما {ره‌زاه‌ خویان اینبئ} ده‌فه‌موئ؟: گردنی ئەم فهرمووده‌یه به‌ به‌لگه‌ی ئەم مه‌سه‌له‌یه زۆر روشن نیه، چونکه راناوی کو له‌ وشه‌ی (ده‌دریته‌وه به‌هه‌زاره‌کان = یان) هه‌ل ده‌گری مه‌به‌ست لی‌ی هه‌زارانی موسڵمانان بئ، هه‌ئیش ده‌گری مه‌به‌ست لی‌ی هه‌زارانی ئەو شاره‌بئ، یا هه‌زارانی ئەو ناوچه‌یه‌بی، ئەم بۆچوونه‌یش له‌ بۆچوونی پێشوو ئاشکراتره. خودا بۆ خۆی له‌ هه‌موو که‌س باشتري لێ‌ده‌زانئ (أ . ه) ده‌ی ئەمه‌یش یاسایه‌کی

شهرع شوناسییه: هر بهلگهیی کرا به بهلگه لهسهر شتیکی تایبته و له ههمان کاتا ههلی دهگرت که بکری به بهلگه لهسهر شتیکی تریش، نهوه نهو بهلگهیه له بهلگهیی دهکهوئ و نابئ به بهلگهیه نهو شته تایبته. زیاد لهسهر نهمهیش نایهتی دابهشکردنی زهکاتیش بهسهر نهو ههشت تاخمه دا تیکرایی دهگهیهنی، که دهفهرموئ: {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ} هیشتا نهوهیش ماوه کهسئ بلی: فهرمووده کهی پیغه مبههر (درووده خواه لهسهر به) دهفهرموئ: له دهوله مه نندهکانیان وهردهگیری و دهریتهوه به ههزارهکانیان، نهمه بهس بهلگهیهکی ناشکرایه لهسهر نهوه که خه لکی یه مهن بویان نیه له شاریکهوه زهکات بگویزنهوه بو شاریکی تر، کهواته نابئ به بهلگه لهسهر ههموو شارو گوندیکی تر که له یه مهن نه بن!

بههر حال یاران (ئهصحاب له مهزه بهی شافیعیدا) دهفهرموون: دروست نیه زهکات له شاریکهوه بگویزریتهوه بو شاریکی تر. گوتراویشه: گواستنهوهی زهکات به بی گومان زهکات له کوژ دهخا، به لکوو رهویانی له کتیبی (البحر) دا دهفهرموئ: گواستنهوهی زهکات به بی گومان دروسته. به تایبته له کاتیکا که لهو ناوچه دا که زهکاته کهی بو دهگویزریتهوه خزمی ههزاری زهکات دهره کهی تیابی، چونکه ههزارهکان چاویان له دهستی خزمهکانیانوه له دلوه به تهمای نهو، به مهرجی نهوه له شاری سامانه که دا ههزاری زور ناتاجی نهو زهکاته نه بی، دنا له کاتی وادا له بهر ناچاری دهری به ههزاری شوینه که خوئی، نه گهر ههزاری خزم له شوینیکی ترو ههزاری شاری ماله که بو ههزاری یه کسان بوون، بهشی ههر دوولایانی لیده دا، خودا خوئی له ههموو شتی باشت دهرانی.

١٣٦) خیری سوننهت (صدقه التطوع):

خیری سوننهت سوننهته، به پی نامهی خواو سوننهتی پیغمبرو یه گگرتنی نه ته وهی ئیسلام، خوای گه وره دمه رموی: {مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ - سورة البقرة - ۲/۲۴۵} واته: ئای بوّ خودا پی داوی قهرزیکی جوان بدا به خودا، خودا به چه نندین قات ههقی بوّ دهکاته وه، مه گهر ههر خوا خوئی بزانی که ژمارهی ئه و چه نندین قاتانه چه نده. له ئایه تیکی تردا دمه رموی: {وَمَا تَقْدُمُوا لِنَفْسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا - سورة المزمل - ۷۳/۲۰} واته: ههر خیرو چاکه یی له پیش خو تانه وه رهتی بکه ن بوّ ئه و دنیا تان، ئه وه زه خیره و ده سمایه یه کی چاکه له لای خودا، بزانی هیه خیری له لای خودا نافه وتی، دیاره خیری به دهستی خو تان بوّ خو تانی بکه ن ئه وه گه لی له وه باشتره که چاوه پروانی دهستی ئه و ئه و بکه ن. خوشه ویستیش (مرووه خوا له سه ربه): دمه رموی: ئه و که سه ی خیری بکا له چه لال، خودای مه ره بان به دهستی راستی و هری ده گری و خوئی په روه رده ی ده کا و نه شونما و گه شه ده کا، تا به قه د کیوئ گه وره ده بی، وه ک چو ن یه کی له ئیوه جوانوو ماینی یا پارینه و شتری بوّ خوئی به دل و به دا و په روه رده بکا ئاوا، (موسلیم) هه روا دمه رموی: با پیا و له و دیناره ی هه یه تی خیری لی بکا، یا له و درمه ی هه یه تی، یا له و مه نه گه نه می هه یه تی خیری لی بکا. (موسلیم) هه روا دمه رموی: ههر که سی خوراک دهر خواردی برسی بدا، خودای گه وره میوه ی به هه شتی به نسیب ده کا، ههر که سی موسلمان یکی توونی

پاراو بکا، له رۆزی قیامهتدا خودای بالا دهستو شکۆمهند رهحیقوله
 ختوومی به نسیب دهگا، که له م نایهتهدا باسی دهگاو دهفهرموی: یسقون
 من رحیق مختوم: شهرابی پاکی سهربه مۆریان دهرخوارد دهدری، وه
 ههرکه سی ئیمانداریکی رووته له پۆشته بکاته وه، خودا له
 بهرگه سه وه زه گانی به ههشت پۆشته دهکاته وه! (ئه بو نه عیم له
 ئه لحولیه دا، به رشته یه کی لاواز گیراویه ته وه) به ههر حال خیرکردن و
 شت به خشین له هه موو کاتی کا سوننه ته به تایبه تی له مانگی ره مه زانا
 خیرتره، سوننه ته له مانگی ره مه زاندا موسولمان دهست کراوه بی و چاوی
 خیری له خیزانی خوی و له هه ژارانیش بی، چه ندهی له توانادا هه یه
 هه زانیان تی بخا، له مه دا پیغه مبه ر بکا به سه رمه شق، چونکه پیغه مبه ر
 بو سه خیتی مانده ی نه بوو، به تایبه تی له ره مه زاندا، له هه موو کاتی کی
 تر به خشنده تر بوو، هه روا خیر و سه ده قه سوننه ته له کاتی کاروباری
 گرنگا، وه ک خه تمی قورئان و قازانجکردنی باش و رزگار بوون له چورتم،
 وه کاتی نه خویشی و کاتی سه فهر، یا له مه ککه و مه دینه دا، خودا
 بیرۆزتریان بفه رموی، هه روا له کاتی غه زاو چه جداو، له کاته
 بیرۆزه گاندا وه ک مانگی ره مه زان و ده ی یه که می مانگی قوربان و رۆزی
 جه ننه گان و رۆزی هه ینی. هه می شه ی ش سوننه تی کی گه وره یه موسلمان
 چاکه له گه ل خزم و که سوکاری خوی و هاوسی مال و هاوسی دووکان و
 هه موو جوړه هاوسی و دۆست و برادری کی تری خوی بکا، بگره زه کاتی
 فه رزیش بدری به خزمی هه ژار و هه ژاری دراوسی و هه ژاری دۆست
 باشتره، هه روا که فاره تو نه زرو شتی تری له م بابه ته بو ئه مانه
 خیرتره!

ههتا له ناو خزمانا کامیان زیاتر دژایه تی له گهل زه کات دهره که دا
 هه بی، زه کاته که به وه خیر تره، به مهر جی هه ژار بی، هه روا خیریش
 به وه خیری زیاتره، به لام بو خیری سوننه ت خزمی ناکوک له گهل
 خیر که ره که دا مهر ج نیه هه ژار بی! چونکه خوشه ویست (درویدی خواي له سه ربه)
 ده فهر موئ: گه وره ترین خیر نهو خیره یه که بدری به خزمی له دل هوه
 دژت بی! خیری په نامه کی له خیری ناشکرا باشتره، به لام هه موو کاتی
 نا، خزم با ماله که یشی دوو ربی هه ربیش ده خری له سه ر دراوسی بیگانه،
 چونکه خیر به خزم دوو خیره، هه م خیره وه هه م خزم
 به سه ر گردنه وه یه، باش نیه شتی خراب هه لبریزی بو خیر، به لام نه گهر
 جلیکی نوئ بکری بو خوت و کونه که ت بکه ی به خیر بهر نه مه ناکه وئ،
 واباشه خو بپاریزی له خیر کردن له مالی شوبه دار، ئیبنو عومهر (درازه
 خوايان لیبه) ده فهر موئ: دره می خیر له مالی حه رام وهر نه گرم، له ترسی
 نه وه که تووشی حه رام خوار دن نه بم، نه وه م له وه پی باشتره که له مالی
 حه لالی خو م شهش هه زار دره م خیر بکه م! خیر کردن ده بی له سه ر نه م
 شیوه یه بی: زیواری خو ی و خیزانی و نه وه ی پیویستی بی بو خو ی و بو
 نه وان و بو بهر ژه وهندی ئایینی نه وه جی به جی بکا، نه نجا نه وه ی که له و
 نه ندازه یه پتره بو ی هه یه که خیری لیبکا به لام نه گهر له کاتی ته نگانه دا
 بهر گه ی نه ده گرت نابی هه موو نه وه ی که له وه زیاتر بی بکا به خیر!.

بو ده وله مهنه ر هوا نیه که خو ی و پیشان بدا که ئاتاجی هه یه
 هه تا به و مه هانه یه خیری سوننه ت وهر بگری! چونکه پیاوئ له
 دانیش توانی صوفه مرد، دوو دیاناری زیپی له پاش به جی ما بوو،
 پیغه مبه ر (درویدی خواي له سه ربه) فهر مووی: نه م دوو دیناره دوو داخی ئاگرن بو

خاوه نه که ی! واته: نهو پیاوه له زیانیدا که خاوه نی نهو دوو دیناره بووه
چوَن خو ی له ناو نهو هه ژارانهدا جی کردو ته وه هه تاخیری پی بکری؟
هه روا که سی پیشه یی به جوانی بزانی هه تا هه یی، هه رame که سوال
بکا، ته نانهت نه گهر شت له خه لک و مر بگری پی هه رame، خیر که میش
بی هه خیری هه یه، خوی گه و ره ده فه رموی: {فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ
خَيْرًا يَرَهُ - سورة الزلزلة - ۷/۹۹} واته: هه رکه سی هه رچه ندی
خیر بکا، که م بی ت یان زور، باب هه ده تو سقالی بی، پاداشتی باشی نهو
خیره و مر ده گری ته وه! له فه رمو و ده یشدا ده فه رموی: خو تان له ناگری
دوزه خ رزگار بکه ن نه گهر به هوی به خشی نی له تی دهنکه
خورمایه کیشه وه بووه (شه یخان). و اباشه که به تایبه تی بو خیر پی دان
پیاو چاکان و ناتا جان به سه ربکری نه وه، نازین به خیر کردنه وه هه رame
چوونکه پاداشته که ی پووج ده کاته وه، خوی گه و ره ده فه رموی: {يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ
رِئَاءَ النَّاسِ - سورة البقرة - ۲/۲۶۴} واته: نه ی ئیماندارینه!
پاداشی باشی خیر و خیراتی خو تان به مننه ت و شاباش پووج مه که نه وه،
چونکه نه وه ده بی به هوی دلی خیر پی کرا وه که، شتی و خیر پووج
ده کاته وه، چونکه لاسایی خیر کردنی نه و که سانه یه که بو ریابازی خیر
ده که ن. سوننه ته له و ماله ببه خشی که له بهر چاوی خوشه ویسته، خوی
گه و ره ده فه رموی: {لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ - سورة
آل عمران - ۹۲/۳} واته: ناگه گهن به پایه ی چاکه ی نایاب، هه تا له
نایابی سامانه کانتان به خت نه که ن له ریگه ی خوا دا.

۱۳۷) رۆژوو (الصيام):

رۆژوو له زمانى عەرەبیدا پێى دەگوترى صهوم، صهوم له زمانى ئەواندا واتە: خۆگرتن له کردنى شت، بەم واتایەیه کە خۆى گەوره دەفەرموى: {إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا - سورة مريم - ۲۸/۱۹} واتە: نەزرم کردووە بۆ خۆى میهرەبان کە خۆى له قسەکردن بگرم. له شەرعیشدا بریتییە لە خۆگرتن لە ئارەزووەکانى دامەن و سکا له شەبەقەووە هەتا خۆرئاواوون، لەگەڵ نیازو نیتى بەرۆژوووون له شەووەو.

بریارەکەى:-

رۆژوو فەرزیكە لە فەرزه گەورهکانى شەریعەتى ئىسلام، فەرزیوونى بە نامەى خواو سوننەت و یەگگرتنى نەتەوەى ئىسلام سەرى گرتوو، خۆى گەوره دەفەرموى: {كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ - سورة البقرة - ۱۸۳/۲} هەروا دەفەرموى: {فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ - سورة البقرة - ۱۸۵/۲} له فەرموودەى دروستدا دەفەرموى: ئىسلام لەسەر پێنج بنیات امەزراوە له فەرموودەکەدا دەفەرموى: یەكێ لەو پێنج بنیاتە رۆژوو، پیاویكیش عەرزی پێغەمبەرى کرد: كام رۆژوو لەسەرم فەرزه پێمى بفرموو؟ فەرمووى: بەس رۆژووى مانگی رەمەزان. مەرچى فەرزیوونى ئەوێهە رۆژوووانەكە موسلمان و رەسیدەو هۆشیارو توانابى. چونکە هیچ فەرزی لەسەر بێرپواى بنەرەتى (كافرى ئەصلی) نیە بەلگوو دايش نامەزى، چونکە كافر ئەهل نیە بۆ بەرستن و عیبادەت و خواپەرستى لى

ناوهشیتهوه، رۆزوو لهسەر منال و شیت نیه، چونکه پێغه مبه‌ر {درووده خواو لهسەرین} ده‌فه‌رموی: ئهم سێ که‌سه قه‌له‌می ته‌کل‌یفیان له‌سه‌ر نیه: خه‌وتوو هه‌تا خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه، منال هه‌تا ره‌سیده ده‌بی، شیت هه‌تا چاک ده‌بیته‌وه و دیته‌وه سه‌ر هۆش. (ئه‌بو داوود). به‌لام که‌سی له‌ بنه‌رته‌وه توانای رۆزووی نه‌بی، یا ئه‌گه‌ر به‌رۆزووبی زیانیکی وای لی بدا که به‌رگهی نه‌گرێ، جا له‌به‌ر پیری بی یا له‌به‌ر نه‌خۆشییه‌کی وابی که ئومیدی چاکبوونه‌وی نه‌بی، یا له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌کی ره‌وای تری، ئه‌وه رۆزووی له‌سه‌ر نیه، به‌لام ده‌بی که‌فاره‌ته‌کی بدا، که‌فاره‌ته‌کی ئه‌وه‌یه. ئه‌گه‌ر هه‌یبوو له‌ حیاتی رۆزووی هه‌موو رۆژی مشتێ خۆراک ده‌دا به‌ شایسته‌کانی زه‌کات، گریمان نه‌داربوو له‌وه‌دا ده‌وله‌مه‌ند بوو ئه‌وه ده‌بی که‌فاره‌ت بدا له‌ کاتی ده‌وله‌مه‌ندی‌دا.

فه‌رزه‌کانی:

رۆزوو پینچ فه‌رزی هه‌یه:

یه‌که‌م: نییه‌ت، جیگه‌ی نییه‌ت شه‌وه، کاتی نیازهی‌نان رۆزوو له‌ خۆر ئاوابوونه‌وه‌یه هه‌تا شه‌به‌ق. هه‌موو رۆژی به‌شه‌و ده‌بی نییه‌ت به‌ی‌نی، چونکه هه‌موو رۆژی په‌رستشیکی سه‌ربه‌خۆیه، له‌به‌ر ئهم به‌لگه‌یه‌ش که پێغه‌مبه‌ر {درووده خواو له‌سه‌رین} ده‌فه‌رموی: هه‌رکه‌سی له‌ شه‌ودا نیه‌تی رۆزوو گرتنی نه‌بی به‌ رۆژ بووی نیه به‌رۆزووبی! (ئه‌حمه‌دو ئه‌بو داوودو نه‌سائی و تیرمیزی).

دووه‌م سییه‌م: خۆگرتنه‌ له‌ خواردن و خواردنه‌وه‌و ئه‌وه‌ی له‌ ریزی ئهم دوه‌دابی، با که‌میش بی، له‌ شه‌به‌قی به‌یانه‌وه هه‌تا ئاوابوونی هه‌تاو

یاسای همه‌گر (زابت) بۆ ئەمه ئەمه‌یه: رۆژوو پووچ دەبی به گەشتنی
 هەر شتی که به‌پیی باوی زمان پیی بگوتری: مادده‌وه، وه قه‌واره‌ی
 هه‌بی، له دهرده‌وی له‌شه‌وه بۆ ناو هەر شوینی له له‌ش که به‌پیی باوو
 یاسای زمان پیی بگوتری بۆشایی، به‌مه‌رجی له ریگهی کراوه‌وه بپرواته
 ژوو‌روه‌وه، وه به‌قه‌ستی بی، وه به‌ه‌له‌وه له‌بیرچوون نه‌بی!.

چوارهم: خۆگرتن له‌سه‌ر جیی و خۆره‌حه‌تکردن به‌ ده‌ستی خۆی و
 به‌ شتی تریش، سه‌ربه‌لگهی ئەمه ئەمه ئایه‌ته‌یه: {فَالَاَنَ بَاشِرُوهُنَّ
 وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللّٰهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتّٰی يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ
 الْاَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ - سورة البقرة - ۱۷۸/۲}
 به‌لام ئەگه‌رله‌ بیرى نه‌بوو شتی خوارد، یا شتی خواردده‌وه، یا له‌گه‌ل ژن
 دروست بوو، ئەوه رۆژوو‌وه‌که‌ی ناشکی، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر {درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌}
 ده‌فه‌رموی: که‌سی له‌بیری نه‌بوو که به‌ رۆژوو‌وه‌وه، وه‌شتی خوارد یا شتی
 خواردده‌وه، ئەوه‌ با رۆژوو‌وه‌که‌ی نه‌شکینی، به‌وه‌ رۆژوو‌وه‌که‌ی ناشکی، ئەوه
 ئاوو نانه‌یش که‌ دیک‌وات رزق و رۆزییه‌ که‌ خودا بۆی دهره‌خسینی! (رواه
 الجماعه‌). هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر {درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌} ده‌فه‌رموی: خودا تۆله‌وه
 سزای ئەم‌ سی‌ جو‌ره‌ گونا‌ه‌ی له‌سه‌ر ئوممه‌تم هه‌لگرتوو‌وه:

یه‌که‌م: گونا‌ه‌ی که‌ خاوه‌نه‌که‌ی به‌ هه‌له‌ی‌بکا

دووهم: گونا‌ه‌ی که‌ خاوه‌نه‌که‌ی له‌ بیرى نه‌بی.

سی‌یه‌م: ئەوه‌ شتانه‌ی که‌ به‌ زۆر پیا‌ان بکه‌ن! (ئیب‌نو‌ماجه‌/

طه‌به‌رانی/ حاکم).

پینجه م: خوگرتن له خوړشانه وه به قهستی، به لام نه گهر رشانه وه زوری بۆ هاوردی، نه وه رۆزووه که ی ناشکی، پیغه مبه ر (دروود خوا به له سه ربه) ده فهرموی: که سی رشانه وه زوری بۆ هی ناو رشایه وه به بی خواستی خوی، له هه مان کاتا به رۆزوو بوو، نه وه گیرانه وه ی له سه ر نیه، به لام نه گهر خوی خوی رشانده وه با رۆزووه که ی بگریته وه (د/ت/ن).

١٣٨) رۆزوو به چی پوچ ده بیته وه:

رۆزوو به زورشت پوچ ده بیته وه:

یه که م: بردنه ژووره وه ی شتی له دهره وه ی له شه وه بۆ ناوه وه ی به قهستی، ئیتر خوا نه وشته خوړاک بی یانا، جگهره کی شان به ر نه مه ده که وی، مه رچی ناوه وه ی له ش نه وه یه که ده بی، بۆشایی بی، ئیتر مه رچ نیه که نه و شوینه بۆ شه هی زیکی وای تیابی که خو ارده مه نی، یا دهرامان بگوړی، که واته: ناوکه لله ی سه رو ناوگو ی ده گریته وه، چونکه ئی بنو عه بباس (ره زاه خوا یان لی بی) ده فهرموی: رۆزوو به وه ده شک ی که ده چی ته ناوله شه وه، نه ک به وه که له ناوه وه ی دی ته دهره وه! نه وه تا به پی ی قسه که ی نه و هه موو ناوه وه ی به رده که وی وه رۆزووی پی ده شک ی، ئیتر شته که خوړاک بی یا شتی تربی جیاوازی نیه.

بزانه! نه گهر ده سنو یژ گر زیاده روه ی کرد له ناو له دهمو لووت رانا داو له نه نجامی نه وه دا ناو که ی شته ناو بۆشایی قورگی، یاناوسکی، ناو برناخی، نه وه رۆزووه که ی ده شک ی، چونکه خو شه ویست (دروود خوا به له سه ربه) ده فهرموی: زیاده روه ی له ناو له دهمو لووترا دانا بکه، مه گهر کاتی

كە بە رۆژوو بېت؟ چونكە زىادەرهوييەكە لەم دوو كاتەدا رۆژوو دەشكىنى بۆيە پېغەمبەر رېگەى نادات، دەنا نەيى لى نەدەگرد، بەلام ئەگەر بەبى زىادەروپىكردن ئاوپەريپە قورگى، يا گەيشتە بۆشايى، وە بەقەستى نەبوو، ئەو رۆژوو ناشكىنى، چونكە بەر ئەو ھەلەيە دەكەوى، كە چاوپۆشى لېكراوہ.. ئەو ھەندە ھەيە ئەگەر ئاوى كرده ناودەم و ناو لووتى بەنيازى ئا و لە دەم و لووتپرادانىشى نا، وە ئاودەكە پەريپەناو بۆشايى قۇرگى ياناو بۆشايى لای سەرروى لووتى ئەو رۆژوو دەكەى دەشكى، چونكە سوچ لە خۆيەتى و كارىشى بەشتى واتە: نيە! بەشى و نيە تەنانەت ئەگەر ژنى پەنجەى بكا بەناو شەرمى خۇيا، لەكاتى تاراتگرتندا، لەسەر فەرموودەكەى ئىبنو عەبباس، رۆژوو دەكەى دەشكى، لە راستيدا ئەو ئەو ھەندەى لەسەرە كە دىوى دەرەوہى شەرمى بشوا، ئەوہى كە بەدەرەوہ نيە شۆردنى لەسەر نيە.

دووەم: رۆژوو دەشكى بە شاف ھەلگرتن و بەشت خستە ناو دىوى ناوہوہى چووگى نېرینەو زىى مېنەوہ بەپى فەرموودەكەى ئىبنو عەبباس، كە كەمى لەمەوپېش نوسيمان، ئەم فەرمايشتەى ئىبنو عەبباس دوو بەشە، ئەم شتانە لە بەشى يەكەمى چەرت دەكرى: پەرىنى مېش بۆ ناو قورگى رۆژوہوان و گەيشتنى تۆزى ئاردو تۆزى رېگەو دوو كەلى بخوورو شتىوا بۆ ناو قورگو بۆشايى، لە بەشى دووہمىشى ئەم شتانە چەرت دەكرىن: دەرچوونى خويىنى بېنويژى و زەيستانى و منالېوون و خۆرشانەوہو ئا و ھېنانەوہ، چونكە ئەوانەى لەبەشى يەكەمى فەرموودەكەى ئىبنو عەبباس چەرتمان كردن، گەرچى لەو شتانەيشن كە دەچنە ژوورەوہ بۆ ناو بۆشايى لەش، لەگەل ئەوہيشدا رۆژوو يان

پېناشكى، چونكى چوونە ژوورەدەگەيان بە قەستى نىيە، ئەوانەيشى لە بەشى دوودەمى.

فەرموودەگەى ئىبنو عەبباس چەرتەمان كىردن، گەرچى لەو شتانەيش كە لەناو لەشەو دەردەچن، بەلام رۆژوو دەشكىنن. مایەو سەر شىرنەقەو دەرزى لىدان، خوا لە دەمارەو لى بدرى، يا لەلا ران و ماسۆلكەو لى بدرى، ئەم راجىيى تيا دايە، گوتراویشە: رۆژوو دەشكىنى، گوايە بەر رووكارى بەشى يەكەمى فەرموودەگەى ئىبنو عەبباس دەكەوى، كە دەفەرموى: رۆژوو بەو دەشكى كە دەچىتە ناو لەشەو.

سېيەم: رشانەو كە بە قەستى بى، بەلگەگەى رابورد.

چوارەم: جووت بوون لە پېش و پاشەو بە قەستى، بەلگەگەى پاش تۆزى دى.

پېنجەم: ئاوهىنانەو خۆ رەحەتكردن، جا بەخۆ تىسوين بى، يا بە دەست پياھىنان بى، ئىتر خۆى دەستى پياپىنى، يا ژنەگەى يا كەنيزەكەگەى جياوازى نىيە، ھۆى بوونى رەحەتبوون بەھۆى رۆژووشكاندن دەگەرپتەو بۆ سەر ئەم شىكرەنەوئە: مەبەستى گەورە لە جووتبوون رەحەتبوونە، جا لە شوپىنى جووت بوون بەبى رەحەتبوونىش رۆژوو بەشكىنى، رەحەتبوون كە مەبەستى گەورەى جووتبوونە، با بەبى جووتبوونىش بى، چۆن رۆژوو ناشكىنى؟! كەواتە دەيشكىنى و زياترىش! بەلام تەنيا لەم دوو كاتەدا ئاواھاتنەو رۆژوو ناشكىنى، ئەگەر بە بىرلىكرەنەو، يا بە شەيتانبوون ئاوى ھاتەو رۆژوودەگەى ناشكى.

شەشەم و حەوتەم: بېنویژی و زەيستانى، چونکە رۆزوو کاتى دادەمەزرى کە ئەم دوو نەبن، دەى ئەگەر يەکى ئەم دوو لەناو رۆزوو دەکەدا روويدا رۆزوو دەکە پوج دەبىت، بەپى گوتەى عائىشە (رەزەا خواى لىبە) کە دەفەر موى: جارەن بە سەرىنى پىغەمبەر خوى (دروودە خواى لىسەرى) کە دەکەوتىنە بېنویژىيەو، لەپاش پاکبوونەو و خوشۆردن، پىغەمبەر (دروودە خواى لىسەرى) فەرمانى پىمان دەکرد: کە رۆزووى رەمەزان بگىرپىنەو، بەلام نوپژ نەگىرپىنەو. دەى ئەگەر رۆزوو لەکاتى بېنویژىدا دابەزى پىغەمبەر فەرمانى نەدەکرد بە گىرپانەو و رۆزووى کاتى بېنویژى. لە هەمانکاتدا خودا بۆ بارسووکى نوپژى لەسەر ئافرەتى بېنویژو زەيستان هەلگرتوو، لەبەر ئەو پىغەمبەر (دروودە خواى لىسەرى) فەرمانى نەکردوو بە گىرپانەو نوپژ! چونکە بە درىژايى سال و لە زۆربەى تەمەندا شتى وا زۆر زەحمەتە، وەك رۆزوو دەکە نىە کە سالى مانگى بى و بەس!

هەشتەم: شىتى، بە پى فەرمايشتى پىغەمبەر (دروودە خواى لىسەرى): ئەم سى کەسە قەلەمى تەکلىفيان لەسەر نىە تا کۆتايى فەرموودەکە کە لە زنجىرى (۱۳۶) دا رابورد.

نۆيەم: بى برۆابوونەو: وەرگەرەن لە ئايىن: پاشگەزبوونەو کە برىتییە لە پچراندنى رشتەى ئىسلامەتى، جا بەگوتارى بى بەکردارى بى، يا بە بىروباروم بى، بەپى فەرمايشتى زاتى مەزن: {وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ - سورة البقرة - ۲/۲۱۷} هەرwa بەپى ئەم فەرمايشتى

ترى {لَيْتَنِي أَشْرَكْتُ لِيَحْبِطَنَّ عَمَلُكَ - سورة الزمر - ٦٥/٣٩} .
گومانیش له وهدا نیه که نههلی کوفر ههموو یهک میلله تن؟.

دهیهه: بووراننه وهیه، نهگهر سهرو مېبوو، بهدریژایی نهو رۆژه
یهک ههناسه، یا پتر، نههاته وه سهرو هۆشی خۆی نهو رۆژوو دهکهی
پووچه، دهنه دهنه مزرئ نهگهر تۆژئ یا زیاتر هاته وه سهرو هۆشی خۆی،
بهلام نهگهر وا ریکهوت بهدریژایی رۆژ نووست رۆژوو دهکهی دهنه مزرئ،
چونکه خهوتوو شیاوی (نههلییه تی) ههیه بو ئاخوتن له گهلی، به
پێچه نهوهی کهسێ که له هۆشخۆجوبی.

١٣٩) چی له رۆژودا سوننه ته:

بو رۆژوو دهوان نهه سێ شته سوننه تن.

یهکههه: کاتی بهراستی بۆی ده رکهوت که شهو داها توه به پهله
رۆژوو دهکهی بشکینئ. چونکه خوشه ویست (درووه خوا له سه ربه): دهفه رموی:
مهردوم ههتا پهله له بهربانگ بکهو بهربانگ نهخه بهقنگاو لهکاتی
خۆیا رۆژوو بشکین، نهو نهشانهی نهوهیه که هیشتا ههر باشو له ریی
راست لایان نه داوه. (شه یخان). ئیبنو حیببانیس له سه حیحی خۆیدا
دهگیریته وه که: دهستوری پێغه مبهه (درووه خوا له سه ربه) وابوو ههر رۆژئ به
رۆژوو بوایه، نوێژئ شیوانی نه ده کرد، ههتا چه ندد دهنگئ فه ریکه
خورمایان بو دههینا، یا ئاویان بو دههینا، جا دهنگه خورماکانی
دهخوارد، یا ئاوهکهی دهخوارد وه، نهو جا نوێژئ شیوانی ده کرد، نههه له
هاوینا که فه ریکه خورما ههیه، بهلام له زستانا، له پێشکردنی نوێژئ

شيوانا، يا بەخورما دەيشكاند، يا بەئاو. سوننەتە لە زستانا بەربانگ بەخورما يا بە ئاو بکاتەو، لە هاوینیشا بە فەریکە خورما يا بە ئاو رۆژوو بشکینى، لەبەر فەرموودەگەى پېشەو. لەبەر ئەوەيش چونکە ئەم دوو شتە ھەردەگەى سوودیکیان ھەيە لەم بارەيەو: شیرینی ھیز دەبەخشی، ئاويش ناو سەك پاك دەکاتەو... رەويانیش دەفەرموى: بەلام ئەگەر خورما نەبوو بە شیرینی بیشکینى، چونکە رۆژوو چاووھەناى چاو کز دەکا، بەلام خورما رۆشنى دەکاتەو، شیرینیش بە گشتى دەورى خورما دەبينى، کەواتە کە خورما نەبوو شیرینی جیگەى دەگریتەو.

دووهم: دواخستنى پارشیو، لە فەرموودەدا دەفەرموى: دواخستنى پارشیو لە رەوشتى پېغەمبەرە خاوەن پەيامەکانە. (ئیبنو حەببان لە صەحیحەکەیدا گێراویەتەو).

ديسان لە فەرموودەدا دەفەرموى: ئۆمەتى من ھەتا پەلە لە بەربانگ بکەن و پارشیو دوا بخەن، ئەو نیشانەى ئەوہیە کە ھىشتا لەسەر رەوشتى باشى خۆم ماون و پەپرەوى سوننەتى من دەکەن. (ئیمامى ئەحمەد لە موسنەدى خۆیدا گێراویەتەو) سەرەراى ئەوەيش دروستى رەوايى پارشیو ئەوہیە: کە یاریدەى عیبادەتکردن دەداو خواپەرست بەھیز دەکا، دەى ھەتا دواکەوى باشتر دەبى بەمایەى بەھیز بوون بۆ رۆژوو دەوان.

ئەودى کە ئەصلی سوننەتى پارشیو، پارشیو بەگەمى خواردنیش يا بە گەمى خواردنەو، ئاويش جیبەجى دەبى، بەلام واباشە پارشیویکی وا بکا کە ببى بەھوى بەھیزبوون بۆ رۆژوو دەوان. ئیبنو حەببان لە صەحیحەکەیدا ھەيە: ئەگەر بە قومى ئاويش بوو پارشیو بکەن.

کاتی پارشیو له نیوه شه ووه دهست پیدهکا، ئیمانی رافعی له کۆتایی کیتابی ئیمانا ئەم مه سه له یه ی باس کردووه..

سێیه م: زمانی بپاریزی له قسه ی پر و پوچ و قسه ی بې شه رعی جا ئەگەر ئەو قسه یه ده بوو به هۆی گونا هباری، وهك غه یبه ت و پاشه مله و دوو زمانی و درۆی نار ه و او شتی تری له م باب ه تانه ئەوه نادر وست و نار ه وایه، جا له م کاته دا زمان پاراستن له م جوړه قسانه بۆ رۆژ ووه ووان، غه یری رۆژ ووه ووانیشن، نه وهك سوننه ته، به لكو فهرزه، ئەوه تا له سه حیحی بوخاری شه ریفه ده فهرموی: ئەو رۆژ ووه ووانه ی که واز نه هیئ له قسه ی نار ه و او له کاری نار ه و او خودا کاری به وه ی ئەو نیه که ده می خو ی ببه ستی و واز له خو اردن و خو اردنه وه به یئ! له هه دیثدا دیسان ده فهرموی: گه ل رۆژ ووه ووان به س برس یئیی له رۆژ ووه ووه که ی بۆ ده می نیت ه وه گه ل شه و نو یژ که ریش هه ر شه و نخو ونی و ماندو و بو و نه که ی بۆ ده می نیت ه وه له شه و نو یژ ه که ی (حاکم) وه ده ی ش فهرموی: ئەم فهرمو و ده یه به یئ مه ر جی بوخارییه که داینا وه بۆ فهرمو و ده ی دروست. سه ره رای ئەم به لگانه ی ش قه سه ی نابه جی پاداشت پوچ ده کاته وه.

١٤٠) ئەو رۆژانه ی که رۆژ وویان تیادا نادر وسته:

رۆژ ووی رۆژی جه زنی ره مه زان و رۆژه گانی جه زنی قوربان نادروسته، له سه حیه ی نا هیه: پێغه مبه ری خوا (مرو و ده خوا وه له سه رب) ریگه ی نه دا وه که له رۆژی جه زنی ره مه زان و له رۆژی جه زنی قورباندا که س به رۆژ ووی. به هیج شی وه یه ك رۆژ ووی ئەم دوو رۆژه دروست نیه، به نیازی سوننه ت ب، یا به نیازی فهرز ب، یا به نیازی نه زرب، یا یا

بەنئىزى ھەر نىيازىكى تىرىى دروست نىيە، ھەروا گىرتنى رۆژوۋەكانى ئەيىامو تەشرىقىش دروست نىيە، كە بىرىتىن لە سى رۆژوۋەكەى پاش رۆژى يەكەمى جەژنى قوربان، چونكە پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) نەيى كردوۋە لە گىرتنىان. (ئەبو داوود بە رشتەيەكى دروست گىراۋىيەتەو). لە صەحىحى موسلىما دەفەرمۇى: پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) فەرموۋى: سى رۆژى پاش رۆژى يەكەمى جەژنى قوربانىش، كە مەشهورن بە ئەيامو تەشرىق، واتە: رۆژانى قوربانى سەربىرىن و كىردنى گۆشتەكەيان بە لەتكە گۆشتو قەدىد، بە ھەلخستنى لەبەرخۆر، ئەم سى رۆژەيش رۆژانى خواردن و خواردنەوون بە كەلكى رۆژوونايەن، رىك وەك رۆژى يەكەمى جەژن، بەلام خوا داياناون بۆ يادو زىكرى خۆى. گوتراۋىشە: بۆ ئەو حاجىيەى كە تەمەتتوۋ بە عەمرە دەكاو لە ھەمان كاتا ھەدىي بەيتى نىيە، ئەوۋە بۆى ھەيە كە ئىيامو تەشرىق بە رۆژوۋى، لەجىاتى سى رۆژى كافارەتەكەى كاتى حەج، مەبەست ئەو سى رۆژەيە كە لەم ئايەتەدا ئامازەى بۆ كراۋە: {فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتَ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲}. واتە: ھەر كەسى لە پاش كىردنى عەمرە ئىجرامى شكاندو خۆشى وەرگىتەوۋە تا كاتى ئىخجرامى حەج دادەبەستى ئەوۋە چى بۆ ھەلسوۋرا لە ئازەللى دەست بدات بۆ قوربانى سەرى بېرى، دەى كەسى ئازەللى دەست نەكەوئ ئەوۋە پىۋىستە كە سى رۆژ بە رۆژوۋى لە كاتى حەجدا، وە حەوت رۆژىش كە گەرانەوۋە بۆ ولاتى خوتان. لە بوخارى شەرىفا، لە عائىشەو ئىبنو عومەرەوۋە، دەگىرپىتەوۋە: دەفەرموون (رەزەا خوايان لىبە): رىگە نەدراۋە

بەگەس کە لە سێ رۆژە ئەیيامو تەشریقا بە رۆژووبی، مەگەر بۆ ئەو حاجییە کە ئازەلی دیاری بەیتی دەست نەگەوئ. ئیمامی نەووەوی ئەم فەرمايشته بە پەسەند دادەنئ، لە پێش ئەویشا ئیبنو صلاح بە فەرمايشتی صەحیحی داناو.

١٤١) رۆژووی رۆژی گومان (صوم يوم الشك):

رۆژووی رۆژی گومانەرۆژ، بە نیازی رۆژووی سوننەتی بێهۆ، نادروسته، هەروا بەناوی ئەوەیشتەو کە لە رەمەزانە هەر نادروسته، بەلگەئ ئەم بریارەش ئەم گوتەیهی عەمماری کورپی یاسرە کە دەفەرموئ: هەرکەسێ رۆژووی ئەو رۆژە بگری کە خەلک گومانی لێدەکەن و لێیان روون نیە کە ئەو رۆژە لە رەمەزانە، یا نا، ئەو لە فەرمانی پێغەمبەر (دروودە خوا لەسەرە) ئەم بارەیهو دەرجوو. (ترمیدئ و ئیبنو حەببان و حاکم بە دورستیان داناو، بوخاریش بە تەعلیق گیراویەتەو). گریمان ئەگەر ئەگەر کەسی نەزری کرد گومانە رۆژ بە رۆژووبی رۆژووەکەئ دانامەزئ. بەلام ئەگەر ریکەوتی رۆژووی سوننەتی ئاسایی خۆئ کرد ئەو نادروست نیە، وەك ئەو رۆژ نا رۆژئ بەرۆژووبی و لە رۆژی گومانە رۆژووەکەدا سەرەئ رۆژووی سوننەتی خۆئ بئ، پێغەمبەر (دروودە خوا لەسەرە) دەفەرموئ: بە رۆژو دوو رۆژ لە پێش رەمەزانە بەرۆژو مەبن، مەگەر بۆ کەسی رۆژووی خۆئ بگری، وەك ئەو دەستووری وابئ دوو شەممەو پێنج شەممە بە رۆژو بی. (شەیخان) هەروا نادروسته کە گومانە رۆژ بکێنئ بە رۆژووی پێشیەو،

چونكى لە حالى وادا سەر بۆ ئەو دەكېشى كەس بۆ مانگى نوڧى رەمەزان نەگەرئ. رۆژە گومان ئەم سى جۆردى ھەيە:

(۱) خەلگى لە خۆيانەوہ بېكەن بە مقومقۇ گوايە مانگيان ديوہ، بەبى ئەوہ بلىن فيسارەكەس ديويەتى.

(۲) چەند كەسى لەوانە كە شايتيان وەرناگرئ بۆ ساخبوونەوہى مانگى نوڧى، شايتەتى بدن لەسەر ديتنى، مانگى نوڧى رەمەزان، وەك منالان و ژنان و بەدكاران و بەندە، كە لە ئاخىررۆزى لە (مانگى) كۆمەلەمانگ (شەعبان) دا ئەو شايتەتى بدن.

(۳) ئەگەر باوەرى وابو ئەو كەسەى دەلئ مانگم ديوہ راست دەكا، ئەوہ پيويستە بە رۆژووبى، بەلام ئەگەر باوەرى پيكرد ئەوہ دروستە بە رۆژووبى، بەلام ئەگەر دوو دل بوو لەوہدا كە راست دەكا يانا حەرامە بە رۆژووبى.

١٤٢) بىياري دروستبوون لە رۆژى رەمەزانا:

ھەر كەسى لە مانگى رەمەزانا بەرۆژوبى، بە قەستى بە جووت بوون، رۆژووەكەى تىك بدا، كەفارتى گەورەى دەكەويتە سەر، بە مەرجى جووتبوونەكە تەواو بى و پيى گوناھبار ببى، كەواتە: كەفارت نىە لەسەر كەسى كە لە رەمەزانا بەرۆژوو نەبى و جووت بوون ئەنجام بدا، يا لەسەر كەسى لەبىرى نەبى بە رۆژووە دروست ببى، پيغەمبەر (ﷺ) خاوە لەسەربى: دەفەرموى: خودا تۆلەى ئەم گوناھانەى لەسەر ئومەتم ھەلگرتووە: گوناھى كە خاوەنەكەى بە ھەلە بىكاو گوناھى كە

خاوه نه که ی له بیری نه بی که نه و کاره له و کاته دا درسوت نیه، که فارمت له سهر ژنیش نیه، چونکه نه و ههر به تیچوونی سهری چووک بو ناو له شی رۆژوو ده که ی ده شک، بهر له وه جووتبوون بی به جووتبوونی ته و او، نه وه رۆژوو ده که ی ده شک، هه روا ریباریش که فارمتی له سهر نیه نه گهر دروست بوونه که به و نیازه بی که رۆژوو ده که ی بی بشکینی، چونکه مافی نه وه ی هه یه رۆژوو ده که ی بشکینی، نه مه یش له سهر فهرماشتی دروست، هه روا که فارمت نیه له سهر که سی که کات به شه و بزانی و جووت بی، نه وسا دهر بکه وی که نه و کاته رۆژ بووه شه و نه بووه، چونکه به مه تاوانبار ناب، جا ههر کاتی له سهر نه م شی و ده ی پی شه وه که سی جیماعی کرد، که فارمتی رۆژوو ده که یه کی که له م سی شته، به ریز ده که وی ته سهری، وه که له م فهرمووده یه دا ده فهرموی: پیاوی هاته خزمه تی پیغه مبه ر {دروود خوا له سهر بی} گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا! فه و تاوم. فهرمووی بۆچی فه و تاوی؟ گوتی: له رهمه زاندا به رۆژوو بووم له گه ل ژنه که م دروست بووم. فهرمووی: ئایا هه ته که به نده یی نازادا بکه ی؟ گوتی: نه. فهرمووی: نه ی ده توانی دوو مانگ له سهر یه که به رۆژووی؟ گوتی نه، فهرمووی: نه ی ده توانی نانی شه ست هه ژار بده ی؟ گوتی نه. نه بو هورده ریه فهرمووی: جا پیاوه که له لای پیغه مبه ر {دروود خوا له سهر بی} دانیشته، هه تا زهمیله یی خورمایان هی نا بۆ پیغه مبه ر {دروود خوا له سهر بی} فهرمووی: نه مه بکه به خیر، پیاوه که یش گوتی: نه ی پیغه مبه ری خودا! کی له ئیمه هه ژارتره تا پیی بده م! دسا به و خودایه، له م په ری مه دینه وه هه تا نه و په ری مه دینه خیزانیکی وای تیدانییه که وه که خیزانه که ی خۆم پیویستی به م خورمایه هه بی! جا پیغه مبه ر

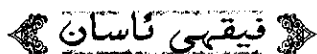

(دروودى خۋاى لەسەربى): وەھا پېكەنى تەنانەت ددانە پېشېنەكانى وەدەر كەوتن، ئىنجا فەرمووى: دەبرۆ دەر خواردى خېزانەكەى خۆتى بدە. (شەيخان) لە گېرپانە وەھىەكى ئەبو دادووددا دەفەرموئ: حەلانەيى خورمايان بۆى هېنا ئەندازەى پازدە مەن (صاع) خورماى تىابوو. جا هەركاتى كە نەيىبوو هېچيان بدا دەكەوئتە ئەستۆى هەتا دەيىئ.

رووكارى فەرموودەكە وا دەگەيەنى: كە هەژارى ئەم كەفارتەى لەسەر بى، دروستە بىدات بە كەسوكارى خۆى، چونكە پېغەمبەر (دروودى خۋاى لەسەربى) بە پياوھەكى فەرموو: دەبرۆ دەر خواردى خېزانەكەى خۆتى بدە، بەلام لەسەر فەرماشتى كە بە صەحيح دادەنرى، وە فەرماشتىكى تر بەراپەرى هەيە، دەفەرموئ: دروست نىە بىدات بە كەسوكارى خۆى، دەق وەك زەكات و چەشنە كەفارتەكانى تر چۆن دروست نىن بدريىن بە كەسوكار، كەفارتەى جووتبونيش هەر وا. فەرموودەكە بەسئ جوۆر تەئويل دەكرئ (بەلام بەندە تەر جەمەم نەكرد چونكە ئېرە شوئنى ئەو جوۆرە وردكارىيانە نيە، ئەو دەبئ لە مۆتەووەلاتا باس بكرئ — وەرگيئ).

١٤٣) مردوويى رۆژووى لەسەربى:

كەسئ بمرئ و رۆژووى رەمەزان قەرزار بئ ئەمە حالىيەتى: ئەگەر بەر لەوەى بۆى رېيكەوئ قەزاي بكاتەوە مرد، وەك ئەوە هەتا كاتى مردنى مەهانە رەواكەى هەرمابى، ئەوە نەگوناهبار دەبئ و نە كەفارتە و نە قەزاي لەسەرە، بەلام ئەگەر بەبئ مەهانە فەوتاندبووى، ياخود

مەودای بوو بیگپریتەووە بە ئارەزوو نەگپرەپاڤووە، دەبی بەم شیوەیە
 فیدیە بۆ بدری: لە کەلەپوورە بە جیماوەکە، لە بریتی ھەر رۆژە
 رۆژووێکە مشتێ دغل بدن بە ھەژاری. ئەمە ھەتوای عایشە و ئیبنو
 عەبباسە، (مەزەن خاوانا ئیبن) ئەم ھەرموودەییەش بەلگە نەوێە: ئەگەر
 کەسێ مردو ھەرزاری مانگی رۆژوو بوو، بە ھەقدارەکە لە بریتی ھەر
 رۆژە رۆژووێکە، ژەمی خۆراک بە گەدایی! (تیرمیزی و ئیبنو ماجە
 گپرەپاوانەتەووە. تیرمیزی دەفەر موی: قەسە راست نەوێە: کە ئەم
 ھەرموودەییە مەوقووفە لەسەر ئیبنو عومەر).

لە ھەرمایشتیکی تردا دەفەر موی: مەرج نیە فیدیە بۆ بدری،
 بەلکو ھەقدارەکە ھەقی ھەی خۆی رۆژوووەکە بۆ بگریتەووە، بگرە
 شتی وا سوننەتە، بەپێی ئەم ھەرمایشتە پێغەمبەر (مروودە خواوە لەسەر بێ):
 ئەگەر کەسێ مرد، رۆژووی لە سەربوو ھەقدارەکە دەگپریتەووە بۆی!
 (شەیحان و کەسانی تریش گپرەپاوانەتەووە) لە گپرەپاوانەوێەکا: ئەگەر
 ویستی لە جیاتی ئەو بە رۆژووی بێ دزایەتی نیە لە نیوانی ئەم دوو
 ھەرموودەییەدا، کە یەکیکیان دەفەر موی: ھەقدارەکە خۆی رۆژوووەکە
 بۆ بگریتەووە، وە ئەوی تریان دەفەر موی: بە ھەقدارەکە لە بریتی ھەر
 رۆژە رۆژووێکە ژەمی خۆراک بە گەدایی چونکە ئەمە ئەو
 دەگەییەن کە ھەر کام لەم دووکارە بکری بریتی کاری پێویست لەم
 مەسەلەییەدا دەکەوی، خوا بە رۆژووگرتنەووە، یا بە خۆراک بەخشین بێ.

١٤٤) پیری ئیختیارو کهسی له ریزی نهوابی:

بیرو ئیختیاریکی وا که توانای رۆزووی نهبی، یا رۆزوو توشی ئهرکیکی دیژواری بکاو پیریژن و نهخۆشی که ئومیدی چاک بوونهوهی لی نهکری، ئهمانه رۆزوویان لهسهر نیه، بهلام تۆله (فیدییه)یان دهکهوێته سهر، که بریتییه له پیدانی ژهمی خۆراک به مسکینی، له جیاتی رۆزووی ههر رۆژی که فەوتابی، بهپیی فهرمایشتی خوای گهوره: {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ - سورة - ١٨٤/٢}

واته: پێویست وفهرزه لهسهر ئهو کهسانه که لهشساغنوله شوینی خۆیانان، بهلام لهبهر پیری و ناتهواوی) وه، به خهرجکردنی ههموو توانایی نهبی، ناتوانن رۆزوو بگرن، لهسهر ئهوهکهسانه که ئهمه حالیانه فهرزه: ئهگهر به رۆزوو نهبوون، تۆلهی ئهو رۆزوویان بدن، بۆ ههر رۆژهی ئهندازهی خواردهمهنی کهدایهک. ئیبنو عههباس (رهزاه خواه لیبه) دمهفرموی: ئهم نایهته بریارهکهی ههڵ نهوهشاوتهوه، بهلکوو ئهمه سهبارمت به پیاوو ژنی ئیختیاره، که نهتوانن بهرۆزووبن، له جیاتی ههر رۆژی رۆزوو شکندن دهبی ژهمی خۆراک بدن به کهدایی.

١٤٥) ژنی دووگیان و ژنی مه مکدهر:

ژنی دووگیان و ژنی منالبههر، ئهگهر له ترسی گیانی خۆیان یا له ترسی نهخۆش کهوتنیان رۆزوویان نهگرت، پێویسته قهزای رۆژهووکه بکه نهوهو، فیدییهیان لهسهر نیه، دهق وهک نهخۆش وان. بهلام ئهگهر له ترسی منداله کهیان رۆزوویان نهگرت، وهک ئهوه سکپر مهترسی ئهوهی ههبی که سکهگکهی لهباربجی، وه منالبههر مهترسی ئهوهی ههبی که

شیره‌که‌ی که‌م بکا، ئه‌وه گێڕانه‌وه‌و بریتیان له‌سه‌ره، که بریتیه له خۆراکدان به‌ گه‌دایی له بریتی رۆژی که به رۆژوو نه‌بن، به‌پیی ئه‌م نایه‌ته {وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ} له‌ فه‌رمووده‌شدا ده‌فه‌رموی: خودای گه‌وره‌ هه‌م رۆژوو هه‌م نیوه‌ نویژی له‌سه‌ر ریبوار هه‌لگرتووه، له‌سه‌ر سکپرو منالبه‌به‌ریش رۆژوو هه‌لگرتووه. (ئه‌حمه‌دو ئه‌بو داوودو تیرمیذی و نه‌سائی گێڕاویانه‌ته‌وه. تیرمیذی به‌ فه‌رمووده‌یه‌کی جوانی داناوه). وه‌کی تریش ئه‌م رۆژوو شکانه، سه‌ره‌رای ئه‌م نایه‌تو فه‌رمووده‌یه‌ هۆی تریشی هه‌یه که ئه‌مه‌یه: ده‌بی به‌هۆی بووژانه‌وه‌ی دووسه‌ر که بریتین: له‌ دایک و منالکه‌ی!.

١٤٦) نه‌خۆش و ریبوار:

بۆ نه‌خۆش و ریبواریش پێ نه‌بوون دروسته له‌ ره‌مه‌زانا، به‌ پێی نایه‌تی: {فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ - سورة البقرة - ١٨٤/٢} واته: جا هه‌رکه‌سێ نه‌خۆش بێ، یا له‌سه‌ر سه‌فه‌ربێ، وه‌ به‌رۆژوو نه‌بێ، ئه‌وه دروسته، به‌لام ده‌شی که مه‌هانه‌که‌ی نه‌ما چه‌ند رۆژی خواردوو، ئه‌وه‌نده رۆژ قه‌زا بکاته‌وه. بۆ نه‌خۆش ئه‌م دوو شته به‌ مه‌رج گیراوه: تووشی ئازاریکی سه‌خت ببێ به‌هۆی گرتنی رۆژوووه‌که‌وه، یا مه‌ترسی ئه‌وه‌ی هه‌بێ که دره‌نگ چاک ببێته‌وه.

جا ئه‌گه‌ر نه‌خۆشینه‌که سه‌روم‌پ‌بوو، بواره‌ی نه‌ده‌دا، ئه‌وه مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه هه‌ر له شه‌وه‌وه نیت نه‌هێنێ، به‌لام ئه‌گه‌ر پ‌چ‌ر پ‌چ‌ر بوو، وه‌ک که‌سێ تاوه تاوه تایی لیبی و ناو به‌ناو له‌رزو تاکه‌ی به‌ری بدا، ئه‌وه ئه‌گه‌ر له شه‌وا تاداربوو بۆی هه‌یه هه‌ر له شه‌وه‌وه واز له نیت به‌یانی،

دەنا لەسەرىهەتى كە بەشەو نیت بهیئى، جا ئەرگەر ئاتاج بوو
رۆژوو دەكەى بشكىئى، دەنا بە تەواوى بكا، ئەمە كاتى واىە كە مەترسى
نەمانىي خۆى نەبى بەهۆى رۆژوو دەكەو، بەلام ئەگەر مەترسى ئەوہى
هەبوو، ئەوہ لە سەرىهەتى كە بە رۆژوو نەبى!

بزانە كە زۆر بۆھيئانى برسىئى و تونىئى دەق وەك نەخۆشى واىە،
ئەم دوەيش دەبن بەهۆى رۆژوو شكاندن، بەپىئى ئەو مەرج و حالەتانەى
كە بۆ نەخۆشى دانراون.

بەلام رېبوار بەم مەرجانە مافى رۆژوو نەگرتنى ھەيە: دەبى
سەفەرەكەى درىژو رەواى، كەواتە: لە سەفەرى كورتو لە سەفەرى
گوناھا رىگەى رۆژوو نەگرتنى پى نادى، چونكە ھۆى بارسووكى
نابەستى بەبى فەرمانى خواو، گوناھ نابى بەهۆى بارسووكى! وەلى بۆ
رېبوار رۆژوو گرتن باشترە، بە مەرجى زيانى پى نەگەيەنى، ئەگەر دەبوو
بەھۆى زيان بۆى ئەوہ پىنەبوون خىرتەرە!

١٤٧) رۆژووى سوننەت (صوم التطوع):

گرتنى رۆژووى رۆژى دوو شەممان و پىنج شەممان زۆر سوننەتە،
بەپىئى ئەو فەرموودەيەى كە ئەبو ھورەيرە (رەزە خواە لىبە) دەگىرپتەو،
دەفەرموى: پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) زۆر جارەن رۆژى دوو شەممان و
پىنج شەممان بەرۆژوو دەبوو. (ئەحمەد بەرشتەيەكى دروست
گىراپوئەتەو) گرتنى رۆژووى ئەييامو لىبىزىش لە ھەموو مانگى
سوننەتە، واتە: رۆژە شەو رووناكەكان، كە برىتتىن لە رۆژانى سىازدەو
چارەدەو پارزدەى مانگ، بەپىئى گوتەكەى ئەبو زەر (رەزە خواە لىبە) كە

دەفەرموئ: پېغەمبەر (درودە خواە لەسەربە) کردبووی بە یاسا فەرمانی
پێکردین کە ئەو رۆژانەی شەووەکانیان هەتا بەیانی مانگەشەو،
بەرۆژووبین، کە بریتین لە رۆژانی سیازدەو چارەدو پازدە. فەرمووی:
دەیفەرموو (درودە خواە لەسەربە): گرتنی ئەم سێ رۆژە لە هەموو مانگی، وەك
ئەو وایە کە کەسێ بە درێژایی ساڵ، ساڵ دوانزەمانگە بەرۆژوو بێ.
نەسائی گێراویەتەو، ئیبنو حەببان بەدروستی داناو. سوننەتە شەش
رۆژ لە مانگی شەشەلان بەرۆژوو بێ، چونکە خۆشەویست (درودە خواە
لەسەربە) دەفەرموئ: هەرکەسێ لە پێشدا رۆژووی مانگی رەمەزان بگرێ، وە
لە پاش ئەویش شەش رۆژ لە مانگی شەشەلان بگرێ، ئەو وەکوو بە
درێژایی ساڵ بەرۆژوو بێ وایە. (رواه الجماعة الا البخاری والنسائی).

ئەم شەش رۆژە سوننەتە بەسەر یەكەو بەگرین و یەك سەر لە
دوای رۆژی جەژنەو دەستیان پێبکا، چونکە باشتیانی چاکە چاکە
بەپەلەیه، باشتین خێر خێری بەپەلەیه، سوننەتە گرتنی رۆژووی
رۆژی نۆهەم و دەهەمی موحەرەم، ئیبنو عەبباس (رەزە خواەیان لێبە)
دەفەرموئ: پېغەمبەر (درودە خواە لەسەربە) کە تەشریفی هات بۆ مەدینە،
تەماشای کرد جوولەکەکان دەی موحەرەم بە رۆژوو دەبن، فەرمووی:
ئەم رۆژووە هی چییە؟ گوتیان: ئەمڕۆ رۆژیکی زۆرباشە، ئەمە ئەو
رۆژەیه کە خودا نەوێ حەزەرەتی یەعقوب پېغەمبەری تیدا
رزگارکردوو لە دەستی دوشمنی خۆیان، مووسا لەم رۆژەدا سوپاس بۆ
خودا لەسەر نێعمەتی قوتاربوون لە دەستی دوشمن بەرۆژوو بوو، وە
نێمەیش چاوە ئەو دەکەین و دەگیرین، حەزەرەتیش (درودە خواە لەسەربە)
دەفەرموئ: کەوابی بۆ من رەواترە کە پەڕەوی مووسا بکەم لەمەدا هەتا

شېۋە.. جا پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) خۆی گرتنى، وە فەرمانىشىدا بە گرتنى رۆژوووەکەى لە لایەنى موسوڵمانانەو. (شەيخان).

ديسان لە ئىبنو عەبباسەو دەفەرموى: پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) رۆژى دەى موحەرەم كە ناودارە بە رۆژى عاشوورا بەرۆژوو بوو، وە فەرمانىدا بە موسڵمانانىش كە ئەو رۆژە بە رۆژووبن. گوتيان: ئەى پېغەمبەرى خوا! ئەم رۆژە جوولەكەو گاوريش رېزى لێدەگرن، فەرمووى: كەواتە خوا حەزكات ئەگەر ماين و نەمردين لە سالى ئايندەدا رۆژى نۆھەميشى دەگرين، تا خۆمان لە گاورو جوولەكەگان جيابكەينەو وە لاسكايى ئەوان نەكەينەو. فەرمووى: ئيتەر پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) (لە پيش هاتنى سالى ئاينەدا) كۆچى دوايى كرد. (موسليم و ئەبو داوود) ھەروا گرتنى رۆژى عەرەفەى جەژنى قوربان، بۆ غەيرى كەسى كە خەرىكى حەجكردن بى، پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرموى: رۆژووى رۆژى نۆى مانگى قوربان – كە لەو رۆژەدا حاجيان وان لەكۆى عەرەفە – بريتى گوناھى سالى پيش خۆى و سالى پاش خۆى دەكەوى. (موسليم لە صەحیحى خۆیدا گىراوێتەو) بەلام حاجى بانەيگرى، چونكە ئەو لەم رۆژەدا سەرگەرمى پارانەو وە كردارەكانى حەجە، لەبەر ئەوەيش پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) نەيى كردوو لە رۆژووى رۆژى عەرەفە، بۆ كەسى لەسەر كۆى عەرەفەبى. (ئەحمەد و ئەبو داوود و نەسائى و ئىبنو ماجە لە ئەبو ھورەيرەو دەيگىرنەو) ھەروا گرتنى رۆژووى نۆ رۆژى يەكەمى مانگى نۆمىنە، ئەبو داوود (رەزە خواە لىبە) دەگىرپتەو: پېغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) نۆ رۆژ لە سەرەتای مانگى قوربانەو وە رۆژى عاشوراو سى رۆژ لە ھەموو مانگى و يەكەم دووشەمەو يەكەم پېنج شەمەى ھەموو مانگى بەرۆژوو دەبوو.

۱۴۸- رۆژووی ناباش (الصوم المکروه):

رۆژووی سال دوانزهمانگه نابەشە، حەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) دەفەرموی: رۆژووی ئەوەکەسە گێرا نەبی کە سال دوانزهمانگە بەرۆژوو دەبی! (شەیخان و کەسانی تریش گێراویانەتەو) لەبەر ئەوەمیش پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) ریگە ی ئەدا بە ئیبنو عومەر کە رۆژووی سال دوانزهمانگە بگری، ئەوەبوو کە ویستی شتی وابکا، پی فەرموو: شتی وا مەکە. (شەیخان و کەسانی تریش گێراویانەتەو).

ئەنەس {رەزای خواە لیبە} فەرمووی: سی کەس چوون بۆ مالی هاوسەرەکانی پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لە بارە ی پەرستش و عیبادەتی حەزەرتەو پرسیاریان هەبوو، کە پییان گوترا پەرستشی پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) چەندەو چۆنە وەک بلتی بە کەمی بزانی وابوو، جا گوتیان: ئیمە لە کو و پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لە کو، ئەو زاتە خودا بە صەریحی ئایەت لە گوناھی بەرودوداوی خوش بوو، ئەوەتا یەزدانی گەرە مژدە ی دەدات و پی دەفەرموی: {إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ، لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ - سورة الفتح - ۱/۴۸-۲}. جا یەکیکیان فەرمووی: من بە شەو ناخەوم هەرشەو نوێژ دەکەم هەتا هەتایە، یەکیکی تریشیان فەرمووی: منیش سال دوانزهمانگە هەر بەرۆژووم دەبم و یەک رۆژی لی ناخۆم، ئەو پەریشیان فەرمووی: منیش لە ژن کەنار دەگرم و هەتا هەتایە ژن ناھینم و توخنی ژن ناکەوم. جا پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) هات بۆلایان و فەرمووی: ئەو وەها دەلێن و ئەم قسانە دەکەن! دەسا بەو خودایە لە ئیو زیاتر لە خودا دەترسم و لە ئیو زیاتر تەقوای دەکەم، لەگەڵ ئەوەیسا من بەش بە حالی خۆم

ناوبەناو رۆژووی سوننەت دەگرمو ناو بەناو بەرۆژوو نابمو بە بەشەو بەشی شەونویژ دەگەم بەشی خۆیشم دەخەومو لە ھەمان کاتا ژنیشم ھیناوەو ھەلالو ھاوسەرم ھەيە، دەي بزانی ئەمەي بۆم باسکردن رێگەو رەفتاری منە، ئەوەي پێی رازییەو خودای لی رازییە، ئەوەي لاری لەم ریبازەي من ھەيە لە من نیە. (شەيخان و کەسانی تریش).

رۆژووی رۆژوی ھەینیش بە تەنیا ناباشە، ئەگەر بەنیازی سوننەت بێ. لە صەحیحەینا، لە ئەبو ھورەیرەو. ھەزرت (دروودە خوا لەسەر بێ) دەفەرموی: بە تەنھا رۆژی ھەینی، بۆ رۆژووی سوننەت، بە رۆژوو مەبن، مەگەر رۆژی لە پێشیەو، یا لە پاشیەو، لەگەڵی داگیرن. ھەروا رۆژووی رۆژی شەممەیش ناباشە، ھەزرت (دروودە خوا لەسەر بێ) دەفەرموی: رۆژووی رۆژی شەممە بە تەنیا، بە نیازی سوننەت مەگیرن، مەگەر رۆژوو دەکەي فەرزی لەسەرتان (ئەبو داوودو تیرمیزی و ئیبنو ماجەو بەیھەقی گیراویانەتەو، بەیھەقی بەدروست - صەحیح - ی داناو) لەبەر ئەوەیش جاولیکەری جوولەگە نەگەین، چونکە ئەوان شەممە بەرۆژوی گەورەي خۆیان دادەنێن! ھەروا لە بەرھەمان ھۆي جاولیکەری گرتنی رۆژووی رۆژی یەك شەممەیش ناباشە، چونکە نەصرانی ئەم رۆژە بە رۆژی خۆیان دادەنێن و بە گەورەي دازان، پێغەمبەریش (دروودە خوا لەسەر بێ) ئەوەي پێی خۆشبوو کە پێچەوانەي خاوەن نامەکان بکاو، لە کارو باری ئایینیدا چاو لە وان نەکا!.

١٤٩) رۆژووی سوننەت بۆ ئافرەت:

رۆژووی سوننەت بۆ ژنی میژددار، ئەگەر میژدەکە لە گەلیانی، نادروسته، مەگەر میژدەکە لە رێگەیدا، چونکە پێغەمبەری خوا (دروودە) خوا (لەسەر) دەفەرموی: یەك رۆژ چییە، نابێ ژن بەبێ فەرمانی میژدەکە لە رۆژوو بگرێ ئەگەر میژدەکە لە مال بوو لە گەلیا، رۆژووی رەمەزانی لێ دەرچێ. (ئەحمەدو شەیخان) بەلام ئەگەر لە مال نەبوو، واتە: لە ماوەی رۆژوووەکەدا لە گەل ژنەکەیدا نەدەبوو، وەك ئەوە لە سەفەربوو، ئەوە ژنەکە لە مافی هەیه بەبێ رێگە پێدانی میژدەکە بەرۆژوویی.

١٥٠) زەکاتی سەرفەرە:

بۆیە پێی دەگوترێ سەرفەرە، چونکە فیطر لە عەرەبیدا واتە: رۆژووشکاندن، ئەمەیش بەهۆی هاتنی جەژنەو، فەرز دەبێ، جەژنیش کە هات رۆژوو تەواو. (لە کوردیشدا بۆیە پێی دەگوترێ: سەر + فێرە، چونکە هەموو سەری، سەرفێرە لەسەر) وەپێشی دەگوترێ: زەکاتی جەستە، چونکە دەروون خاوی دەکاو دل پاکژ دەکاو کردەوی باش پێی نەشونماو گەشە دەکا... سەربەلگە لە فەرزبوونی، ئەو فەرموودەپەیه کە شەيخان لە ئیبنو عومەرەو (رەزاهەوایە) مەنێ خورما، یا مەنێ جۆ سەرفەرە دانا لەسەر هەموو موسوڵمانی، خوا: ئازاد بێ، یا بەندە، نێرینەبێ، یا مێیینە، گەرەبێ یا بچووک.

مهرجى پيويستبوونى نيسلام، (خوشه ويست (دروودى خواه له سهر به) دهفه رموى: له سهر هه موو موسلمانى..). كه واته بپروا سهر فتره دى له سهر نيه،

دووهم مهرجى: ئاوابوونى خوڤى رۆژى دوا رۆژى رهمه زانه، كه بۆ به يانى جهژنه، گوتراو يشه: پيويست ده بى به شه به قدانى به يانى رۆژى جهژن، چونكه سهر فتره تاعه تىكه په يوه ندى به جهژنه وه هه يه، له بهر ئه وه، له سهر قسه دى ئه م فهرمايشته، نابى لى پيش بكه وى! دهق وهك چۆن قوربانى په رستشيكه په يوه ندى به رۆژى جهژنه وه هه يه له بهر ئه وه به هيج جوڤى له جهژن پيش ناكه وى سهر فتره يش ئاوا.

سپيهم مهرجى: ده بى داراى سهر فتره كه بى، ئه گهر نه دارابوو سهر فتره دى له سهر نيه، نه دارا له م شوينه دا ئه و كه سه يه كه ئه وه ندى مال نه بى كه زيادى هه بى له مه سهر فو ژيوارى پيويستى شه وو رۆژى جهژنى خوڤى و هه ر شتى كه گوزمرانى له سهرى بى، خواه مروڤ بى يا شتى تربى، جا ئه گهر له م ئه ندازه يه زيادى هه بوو، ده بى به پيى توانا سهر فتره بدا.

ههركهس سهر فتره دى خوڤى و سهر فتره دى ئه و كه سه دى له موسلمانان كه ژيوارو گوزمرانى ده كه وى ته سه رى ددها، وهك ژنى و منالى وردى خوڤى و منالى كه وهره دى خوڤى كه كاسپى بۆ نه كرى، هه روا باوك و دايكى هه ژارى، هه روا باپيره و نه نكى هه ژارى، هه روا خزمه تكارو كاره كه، ئه گهر به نانه سكى نيشيان بۆ ده كرد. به لام ئه گهر خزمه تكارو كاره كه به كرى نيشيان بۆ ده كرد. ئه وه سهر فتره ديان له سهر ئه و نيه، له سهر خوڤانه، هه روا سهر فتره دى به ندى خوڤى ده كه وى ته سه ر، به پيى فهرمووده كه دى

ئیبینو عومەر (رهزاه خواہ لیبہ) دہفہرموی: پیغہمبہر خوا (مروودہ خواہ لہسہربہ) فہرمانی کردووہ کہ سہرفتہی ئەمانہ بدرئ: بچووئو گہورہو ئازاو بہندہو ہەر کہسئ کہ زیواری لہ سہرتان بی! (موسلیم و کہسانی تر گیراویانہتہوہ). بہلام ہہندی بیروا ہہن زیواریان لہسہرتہ، بہلام چونکہ موسلمان نین سہرفتہیان بو نادرئ، ئەمانہ وەك ژنی کیتابی و خزم و بہندہو کہنیزہکی ناموسلمان.

ئەندازہی پیویستی سہرفتہ بو ہەر کہسئ یەك من (صاع) ہ لہ پیبژوی کہ زۆربہی خەلکی ئەو شوینہ بہوہبژین. بہ پیی فہرموودہکہی ئیبینو عومەر کہ لہ پیشہوہ رابورد. ئەو دانہویڵہو میوہیہی کہ دہیہکی لیدہکہوئ بو زہکات بہ کہلکی سہرفتہیش دی. تہانہت کہشکیش بو سہرفتہ دەست دہدا، چونکہ فہرموودہیہکی دروست سہبارت بہ کہشک ہہیہ، بہلام تہنیا بو ئەو کہسہ دەست دہدا کہ خۆراکی کہشک بی، ئەوہی دہدرئ بہ سہرفتہدا دہبی نہنگدار نہبی، وہ دہبی دانہویڵہ بی، بہہاکہی نابئ، چونکہ دہق (نہص) لہسہر دانہویڵہ کہراوہ. بوہیش دہبی لہ پیبژیوی خەلکی شار بی، چونکہ ہہزاران دلیان لہسہر ئەوہیہ. مەن بہ پیوانہی میسری چواریہکی کیلہیہ، کہواتہ: کہیلہی میسری بہشی سہری چوارکہ دہکا. ہہندی زانا دہفہرموون: بہہای زہکاتہکەیش دہبی، بہمہرجئ قازانجی ہہزاری تیادابی، چونکہ موغاز بہ خەلکی یەمەن دہفہرموی: جل و بہرگ شال و چوغہو لہجیاتی جوو گەنمہسامی بو بہینن، چونکہ ہیئانی ئەمانہ بو ئیوہ بارسووکی ترہو بو ھاوپیانی پیغہمبہرو دانیشتوانی مەدہینہیش باشترا!

زهكات و سهرفته دروست نيه بدریٲ به بنهجه و وچه واته:
زهكات به ئوصول و فوروع دهرناچئ، چونكه ژيواری ئه مانه نهگهر ههژار
بن له سهر زهكات دهرمهكیه، واته: ههر كهسئ ژيواری له سهر كهسئ بی
زهكاتی ئه و كهسئ پئ ناشئ، وهئ له لای ئیمامی مالیک (رهزاه خواه لیبئ)
دروسته باپیره زهكاتی خوی بدا به كوری كوری خوی. به لام زهكات به
براه برازاه مامه و ئاموزاه به خوشك و خهشكه زاه به خال و خالوزاه به
پوورو پورزا دهردهچئ به ناوی ههژاران هوه. دروست نيه زهكات له
شوینیکه وه بئری بؤ شوینیکئ تر چونكه پیغه مبهه (درووده خواه له سهر به)
دهفه رموی: له دهوئه مه ندهگانیان وهرده گیرئ و دهریٲته وه به
ههژاره گانیان. گوتراویشه: گواسته وهی زهكات دروسته له شاریكه وه بؤ
شاریکئ تر، به پیئ فه رمایشته كهی موعاذ، كه تۆزئ له مه و پیئش
نووسیمان.

نهگهر ههژارئ قهرزیكئ له سهر بوو، خاوهن قهرزه كهی پیئ گوت:
ئهوا ئه و قهرزهی له سهر ته دام به تۆ له حیاتی زهكاتی سهرفته، به مه له
كوئئ ناكه وئ، له سهر فه رمایشتی دروست، به لكوو ده بی قهرزه كه
وهریگر یٲته وه ئه وسا بیداته وه پیئ له حیاتی سهرفته، پیغه مبهه
(درووده خواه له سهر به) دهفه رموی: له م رۆژهدا ههژاران له گه دایی بی نیاز بکهن
(¹) به ئئ نهگهر قهرزه كه سپارده بی ئه وه دروسته.

(¹) ئه مه ته رجهمی ئه م دهقیه، كه تاییه ته به فیه هولویه سه ره كه، له كفایه
الاخياره كدا نيه: (واذا كان الفقير عليه دين فقال له الدائن: جعلته عن زكاتي لا
يجزئه على الصحيح حتى يقبضه لقوله صلى الله عليه وسلم: أغنوهم عن السؤال في هذا
اليوم) بؤ ئه وئ بزانی كه چۆن ئه م هه دیسه ده بی به به لگه بؤ ئه م بریاره. ده ئین: له م

۱۵۱) كاتى دەركدنى:

دروست نيه دەركدنى سەرفترە لە شەوو رۆژى جەژن وابخىرى،
 مەگەر لەبەر مەھانەى رەوا، وەك ئەووە كەسىكى واى دەست نەكەوئ كە
 زەكاتى پى بىشئ، يا دەستى دەكوت، بەلام لەبەر ھۆيئ دەستى پىئ
 نەدەگەيشت. باشترين كات بۆ دانى سەرفترە لە پاش شەبەقى بەيانى
 رۆژى جەژنەوھىە ھەتا كاتى دەرچوونى مەردوم بۆ نوپىژى جەژن!
 چونكە ئىبنو عومەر {رەزە نوھ لىبە} دەفەرموئ: خيترينى ئەوھىە كە
 لەپيش ئەوھدا مەردومەكە بچن بۆ نوپژ بدرئ بە ھەزاران. (شەيخان)
 زاناكان لە سەر ئەووە ريكەوتوون: كە بە رۆژى دوو رۆژ لە پيش جەژنا
 دروستە بدرئ، ئەبو حەنەفە دەفەرموئ: دروستە سەرفترە لە پيش
 رەمەزانىشەووە بدرئ، شافەيش دەفەرموئ: دروستە لە سەرھەتاي
 ھەمەزانەووە بدرئ. وا باشترە سەرفترە بدرئ بەو خزمەنە كە ژىواريان
 لەسەر سەرفترە دەرەكە نيه، وەك خوشك و براو مامەو پووورو خال و
 خوشكى دايك و منائى ئەمانە، بگرە ھەتا نزيكترى خيترە.

دۆخەدا، ھەزارەكە، راستە قەرزەكمى لەسەر نامىنى، بەلام بە عەمەلى ھىچ وەرنەگريئ بۆ
 خەرجى رۆژى جەژنى، لەكاتى وادا، ھەزار لە سوأل و دەرووزەى رۆژى جەژن بى ئىيازبى.

- وەرگير -

(۱۵۲) ھېكمەتى سەرفترە:

ھېكمەتى سەرفترە ئەۋەپسە خۇدا كىرەۋىيەتى بە ھۆى
پاكىردنەۋەدى رۇزۋەدان لە ئۇبائى قىسەى پىرۋىچ، بە پىى ئەم
فەرمايشتەى ئىبنو ھەبباس (رەزەى خۋەى لىيەى) كە دەفەرمۇى: پىغەمبەر
(دروودەى خۋەى لەسەربەى) سەرفترەى دانائە ھەتا رۇزۋەدان پاك بىكائەۋە لە ماكى
قىسەى پىرۋىچ ھەرزەگۋىى، ۋە ھەتا بىشېئىت بە خۇراكى جەئنى
ھەزاران. (ئەبو داۋود ئىبنو ماجە ۋە ھاكىم گىراۋىيەنەتەۋە، ھاكىم بە
دروستى دانائە) دىسان لەبەر ئەۋەپس كە ھەزاران بىپارىزى لە رووى
زەردى سۋال، لەم رۇزە پىرۋزەدا، ۋەك ھەزەرت (دروودەى خۋەى لەسەربەى)
دەفەرمۇى: لەم رۇزەدا ھەزاران بىى نىياز بىكەن لە گەرانى دەرگاۋ دەگا
(ھاكىم گىراۋىيەتەۋە).

(۱۵۳) باسى گەۋرەى رۇزۋو:

فەرموودەى گەلى زۇر سەبارەت بە بەھرى رۇزۋو ھەپسە، لە
فەرموودەپەكا خۇشەۋىست (دروودەى خۋەى لەسەربەى) دەفەرمۇى: رۇزۋو ۋ قورئان،
لە رۇزى قىامەتا، تىكا دەكەن بۇ بەندە، رۇزۋو دەفەرمۇى: ئەى خۇداپە!
بەھۆى مەۋە، لە رۇزدا، نان ۋ ئاۋو ئارمىزۋەكانى لى قەدەغە بوو بوو،
كەۋاتە ھەقى لەسەرمە، لەبەر ئەۋە من لە خىزمەت تۇدا تىكاى بۇ دەكەم،
ئومىد دەكەم كە تىكاكەم قەبۋول بىفەرموۋى، قورئانىش دەفەرمۇى:
مىنىش بەشەۋ خەۋم لى زىراندېۋو، كەۋاتە تىكام گىراكە بۆى، جا تىكاى
ھەردۋىكىان قەبۋول دەكرى! (ئەھمەد بە رىشتەپەكى دروست

گېراۋىيەتەۋە) لە فەرموودەيەكى تردا دەفەر موئى (دروودە خواھ لەسەربىئ): ھەر بەندىي بۇ رەزاي خوادا يەك رۆژ رۆژوو بگرئ، مسۆگەر كە خودا بەھۆى رۆژووى ئەو رۆژەۋە حەفتا سال لە ئاگرى دۆزەخ دورى دەخاتەۋە! (رواۋ الجماعة الا ابا داود).

١٥٤) ھەرەشە لە رۆژوو نەگرتنى رەمەزان:

ھەرەشەى زۆر ھەيە لەو كەسەى كە لە رەمازانا بەبئ بەھانەى رەۋا بە رۆژوو نەبئ، ۋەك ئەۋە پېغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربىئ) دەفەر موئى: كەسئ (بەبئ بەھانەيەكى رەۋا كە خودا رېگەى پېداىي) رۆژئ لە رۆژووى رەمەزان بخوات، ئەگەر گرېمان بە درېئايى سال لە جياتى ئەو تاقە رۆژە بەرۆژوو بئ، ھېشتا شوئنى ئەو تاقە رۆژە پېر ناكاتەۋە! (د/ماجە/ت).

١٥٥) نزاى رەۋا بەزمانى بەرۆژووۋەۋە:

تېرمىذى (رەزاي خواھ لىبىئ) بە رشتەيەكى جوان دەگېرپتەۋە: پېغەمبەر (دروودە خواھ لەسەربىئ) دەفەر موئى: ئەم سئ جۆرە كەسە نزاۋ پارانەۋەيان لە لاى خوا گىرايە: رۆژووۋەۋان ھەتا بەربانگ دەكاتەۋەۋە پېشەۋاى دادپەرۋەرۋە مرققى ستەمدىدە، ھەرۋا خۆشەۋىست (دروودە خواھ لەسەربىئ) دەفەر موئى: ھەيە بۇ رۆژووۋەۋان لەكاتى بەربانگكردنەۋەدا، نزاىي كە خوا گىراى دەكا (ئىبنو ماجە گېراۋىيەتەۋە).

(۱۵۶) مانگه پیروژه که:

پیغه مبهری خوا (دروود خوا گه وره له سه ربه) له کوټایی مانگی کوله مانگا، له دوا روژیدا، وتاریکید، فهرمووی: ئه ی موسلمانان! وا به خپرو خوشی مانگیکی مه زنی پیروز، ته شریفی هیناوسیبه ری رحمه تی له سه ر کردن، ئه و مانگه مه زنه یه که له یله تولقه دری تیادایه، که شه ویکی وایه له هه وار مانگ گه وره تره، ئه و مانگه یه که خودا گرتنی روژووی روژه که یی فهرز کردووه له سه رتان و، شه ونویژی شه وه که یی سوننه تیکی گه وره بوټان، هه ر که سی له م مانگه دا کاریکی سوننه ت بکا، وه که ئه وه وایه که ئه و کاره ی له مانگه کانی تر دا به فهرزی کردبی (دوو رکات نویژی سوننه ت له رهمه زانا به قه د دوو رکات نویژی فهرز له مانگه کانی تر دا خپری دهگا، وه هه روا خپرو سه لاوات و قورئانخویندن و سه لاوات و وه هه ر که سی له م مانگه دا فهرزی ئه نجام بدا وه که ئه وه وایه که ئه و فهرزه ی له مانگه کانی تر دا حه فتاجار حییه جی کردبی، ئه م مانگه هه ر خوی مایه ی ئارام و هیمنیه، ئارامیش پاداشتی گه وره یه، که بریتیه له به هه شتی به رین، هه ر خوی مانگی دلدا نه وه و نه وازوشه، ئه و مانگه یه که رق و روژی ئیماندار تیادا زیاد دهگا، هه ر که سی له م مانگه دا به ربانگ بو روژووه وانی به ربانگی پی کردته وه خپری دهگا، به بی ئه وه که له پاداشی روژووه وانه که ئاماده بکا، ده بی به هو ی داپوشینی گونا هه کانی و ده بی به هو ی ئازاد بوونی له ئاگری دوزخ! سه ره پای ئه وه پیش ری که به قه د ئه و روژووه وانه که هیج که م بیته وه. یاران عه رزیان کرد: ئه ی پیغه مبه ری خوا! هه ندی له ئیمه نه و نه دی نیه که به ربانگی که ته او بو روژووه وانه دروست بکا، ئه ی ئه وه چی بکا و چون ئه م به هره گه وره یه له کیس

نه چی؟! فهرمووی (دروودخواه لهسه رېښه): خوای گه وره به رحمة تی خوئی ئەم بههره گه ورهیه دها بهو که سانهیش که نه و دیان بۆ ناکرئ به لام به دهنکی خورما، یا به جامئ ناو، یا به ژمئ شیراو، بهربانگ دهکه نه وه به رۆژوو هوانئ! رهمه زان ئەو مانگه یه که هه وه لکه ی رحمة ته، ناوهراس ته که ی لیخو شبوونه، دهی کو تایی نازاد بوونه له ئاگری دۆزهخ! ههتا دهتوانن لهم چوار کاره ی زۆر تیا دا بکه ن: دوو کاریان ده بن به هوی خو ش نوودی و رهمه ندی په روه ردگار تان، دوو کاریش یان به بی نه وان ناتان کرئ، ئەو دوو دیان که ده بن به هوی رهمه ندی خودا، یه که میان شه هاده ی (لا اله الا الله) یه و دوو دیان ته و به و ئیستیغفاره، ئەو دوویش یان که به بی نه وان ناتان کرئ، یه که میان نه ویه له که خودا داوای به ههشت بکه ن و دوو دیان نه ویه که په نا بگرن به خودا له ئاگری دۆزهخ، وه ههر که سیکی ش رۆژوو هوانئ تی ربکا، خودا له هه وزی که و سه ری من تی راوی دهکا، تی راویکی وا که له پاشی قهت تینووی نه بی ههتا ده چی ته به هه شتی! (ئیبنو خوزیمه و به یه هقی و ئیبنو حیبب ان گپ راویانه ته وه).

١٥٧) خه لوه کی شان له مزگه و تا (اعتکاف):

پیناسه که ی: خه لوه کی شان له زمانی عه ره بدا پئی ده گو تر ئیست اعتکاف. اعتیکافیش له زمانی عه ره بدا واته: گو لۆ له بوون به دیار شتی که وه، ئیتر باش بئ یا خراب ههر پئی دهوترئ (اعتکاف) نه و هتا خوای گه وره ده فهرموئ: { مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ - سوره

الأنبياء - ۵۲/۲۱ } واته: ئیبراهیم بیژاری دهربری لهبتان و بهباوکی و بهگهلی خوئی فهرموو: ئەم پهیکهره بی گیان و بی خیرو بی دمهلاتانه جین و بهچی ئەقلیکهوه ئیوه ئاوا بهدیاریانهوه گلوله بوون و به بی لیکدانهوه سهرتان کردۆته بهرستنیا.

له شه عیشدا واته: نیشته جیبونیکی تایبته له سهر شیوهیهکی تایبته. خه لوه کیشان له هه موو کاتیکی سوننه ته، له دهی دواهی رهمه زانا له هه موو کاتیکی تر خیرتره، له مهیشدا پیغه مبههر (درووده خوا له سهر به) سهرمه شقه، چونکه ئەو وای کردوو، له هه مان کاتدا ده بی به گهرانیشت به شوین له یله تولقه دردا، که ئەو شه وهیه له هه موو شه وهکان گه وره تره، سهر به لگهی سوننه تییه کهی قوورن و سوننه تو یه کگرتنی ئوممه ته. خوای گه وره دمه فرموی: { أَنْ طَهَّرَا بَيْتِي لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ - سورة البقرة - ۱۲۵/۲ } وه دمه فرموی: { وَلَا تَبَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ - سورة البقرة - ۱۸۷/۲ } له فهرموودهو سوننه تدا ههیه که پیغه مبههر (درووده خوا له سهر به) هه موو رهمه زانی ده رۆژ خه لوهی ده کیشا، به لام لهو ساله دا که کوچی داوی تیادا کرد، بیست رۆژ له رهمه زانا خه لوهی کیشا (فهرمووده یی له سهر ئەم مهسه لهیه ههیه ئەبو داوودو بوخاری و ئیبنو ماجه گیراویانه ته وه). هاورپیکانی پیغه مبههر و هاوسهره کانی له ژیا نی پیغه مبهرداو له دوا ژیا نیشتی خه لوهیان کیشاوه، گه لی موسولمان له سهر ئەمه یه کیان گرتوو.

بنياته کانی:

بنياته کانی خه لوه کيشان چوارشته:-

یه که میان: نیه ته، چونکه نه مهیش وهك هه موو په رستنی عیبادته، له بهر نه وه پيويستی به نیه ته.

دووه میان: مانه وهیه له ناو مزگه وتا به لام نه وهنده بهس نیه به نه ندازه ی نارامبونه وهی که به عهره بی پی دوه گوتری طومه نینه ی ناو روکوع، وهك هه ندی کهس ده لئین: به لکوو پیويسته لهو نه ندازه یه پتربی و نه وهنده ببی که پی بگوتری گو لوله ووونو نیشته جیبوون، شافیعی (ره زاه خواه لیبی) وا به باش دزمانی که به لایه نی که مه وه خه لوه کیش روژی خه لوه بکیش، هه تا له راجیایی دهر باز ببی، نه وهیش که ده لئین: برپاره مانه وه که له ناو مزگه وتا بی، چونکه خه لوه کیشان له ناو مزگه وتا یاساو ده ستووری پیغه مبهرو یارانی و هاوسه ره کانی بووه له وانه وه له سهر نه م شیوهیه بو ئیمه ماوه ته وه، له هه مان کاتا پیغه مبه ریش (درووه خواه له سهر بی) ده فهرموی: خه لوه کیشان ده بی له ناو مزگه وتی کابی که جه ماعه تی تیادا بکری. (ئیبو نه بی شه یبه و سه عیدی کوری مه تصور گیر او یانه ته وه، به شیکه له فهرمووده که ی حوزه یفه).

سییه میان: خه لوه کیشه، مهر جی خه لوه کیش نه مانه یه: ئیسلام و هو ش و پاکی له له شپیسپی بینویژی و زهیستانی.

چواره میان: جیگه ی خه لوه کیشان، واته خه لوه کا، یا خه لوه خانه، مهر جه که ی نه وهیه که ده بی مزگه تی، وهك باسمان کرد، نه گهر خه لوه گا که مزگه تی بی جومعه ی تیا بکری نه وه باشتره، تا ناچار نه بی

دەربچى بۇ نوپۇزى ھەينى، لەبەر ئەوھىش چۈنكە مزگەوتى ۋا
جەماعەتەكەشى گەورەترو زۆرتەرە ئىمامى زوھرى ئەمەى بە مەرج
گرتوۋە، شافىئەش {رەزەۋەۋە لېئىبە} لە فەرمايشتى دىرىنىدا ئاماژەى بۇ ئەم
رايە كىردوۋە!

خەلۋەى نەزىرگراۋ:

خەلۋەكىشان تاعەتەۋ ھەموو تاعەتەكىش ھۇى نىزىكبۈنەۋەىە لە
خوای مەزن، جا ھەركاتى خەلۋەكىش كە خەلۋەكىشانى نەزىرگىرد لەسەر
خۇى نەزىرگەى دادەمەزى، پىۋىستە لەسەرى كە جىبەجىى بكا، بە
پىى فەرمايشتى پىغەمبەر {دروۋەۋە ۋەۋە لەسەرىبە}: ھەر كەسى تاعەتەى لەسەر
خۇى نەزىر بكا با بىكا، بەلام ئەگەر كەسى گوناھىكى لەسەر خۇى نەزىر
كىرد با نەىكا {ئەحمەد لە موسنەدەكەىدا گىراۋىەتەۋە، ھەروا بوخارىش}
ئىمامى عومەرىش {رەزەۋەۋە لېئىبە} فەرموۋى: ئەى پىغەمبەرى خوا! لەسەر
دەمى نەزانى پىش ئىسلاما، فووتوو {نەزىر}م كىردوۋە كە شەۋى لە ناو
مەسجىدولجەرامدا خەلۋەبكىش، جا تۆ دەفەرموۋى چى؟ پىغەمبەرىش
{دروۋەۋە ۋەۋە لەسەرىبە} پىى فەرموۋ: نەزىرگەت بەجىبىنە، ئەۋىش لە ناۋىدا
شەۋى خەلۋەى كىشا {شەىخان}. جا ئەگەر نەزىر كىرد دە رۆز خەلۋە
بكىش، لە سەرىەتى كە جى بەجىى بكا، ئىتر نەزىر كىردىۋە كە
دەرۋزەكە بەسەرىەكەۋە بىت، يا پچىر پچىرى يەكسانە، لەوماۋەىەدا بۆى
نىە لە مزگەۋتەكە بچىتە دەرۋە مەگەر لەبەر مەھانەى رەۋا، مەھانەى
رەۋايش جۆرى زۆرە: ۋەك دەرچوون بۇ سەراۋ، خوا بۇ پىسايى بى، يا بۇ
گىمىزى، بۇ ئەم مەبەستە خۇشۇردنى لەشپىسى شەىتانى بوونىش ۋەك

سەراۋىگەردن ۋايە، دەرچوون بۆي زىيانى نىيە، ۋەك بىرسىتى، بۆي ھەيە
 لەبەر بىرسىتى لە مزگەۋوت دەرېچى ۋە بېچى نان بىخوات ۋە بېتەۋە، بەلام
 ئەگەر تىنۋى بۈۋ سەرنىچ دەدەين: ئەگەر لە ناۋ مزگەۋوتا ئاۋى دەست
 دەكەۋت، بۆي نىيە لە مزگەۋوت دەرېچى، ئەگىنا بۆي ھەيە، جىيائى نىۋانى
 خوارىدن ۋە خوارىدنىۋە ئەۋەيە: نانخواردن لە ناۋ مزگەۋوتا شەرمى
 لىدەكرى، بەلام ئاۋخواردنىۋە ۋانىيە، ۋەل دروست نىيە بېچى بۆ سەردانى
 نەخۇش، يا بۆ نۆيژى مردوۋ، چونكە ھەدىئى ھەيە دەفەرمىۋى:
 بېغەمبەر (دروۋى خۋا لە سەرىي) لەكاتى خەلۋەكىشاندا لەلاى نەخۇشەۋە رەت
 دەبوۋ، لە رېگەي ئاسايى خۇيەۋە تىدەپەرى. لاى نەدەدا بۆ لاى
 نەخۇشەكە بۆ ھەۋالپىرسى. (ئەبو داۋود) ديسان ئەبو داۋود لە عائىشەۋە
 دەگىرپىتەۋە: دەفەرمىۋى: ياساۋ دەستۋورى خەلۋەكىش بەم شىۋەيەيە:
 نەبېچى بۆ دىدەنى نەخۇش ۋە نە بېچى بە ديار تەرم ۋە نە دەست بەرى بۆ
 ژن ۋە نە لەگەلئا دروست بى، ۋە بۆ پىۋىستىيەكى ناچارى خۇشى نەبى،
 نابى لە مزگەۋوت دەرېچى يەكئى تر لە مەھانەي رەۋاي دەرچوون:
 پەيداۋونى بىنۆيژىيە، لەكاتى ۋادا لە سەرىيەتى كە گورج لە مزگەۋوت
 دەرېچى، چونكە خۇشەۋىست (دروۋى خۋا لە سەرىي) دەفەرمىۋى: ناۋ مزگەۋوت
 رەۋا نابىنم نە بۆ بىنۆيژى ۋە بۆ لەشپىس!

يەكئى تريان: نەخۇشەيە، ئەگەر بە نەخۇشەيەۋە مانەۋە لە
 مزگەۋوتا زەھمەت بوۋ، ۋەك ئەۋە پىۋىستى بە نۆين ۋە ھامشۋى پزىشك
 بوۋ، ئەۋە رەۋايە بۆي كە لە مزگەۋوت دەرچى، ۋە بەۋە پەيۋەستى
 خەلۋەكىشانەكەي ناپچرى، ھەروا ئەگەر لەبىرى نەبوۋ لە مزگەۋوت
 دەرچوۋ، يا بە زۆر لە مزگەۋوت دەريان كىد خەلۋەكەي ناپچرى. بەلام

ئەگەر دەرچوو ھەتا بچئ بۆ نوێژى ھەینی ئەو ھەژدەگەى پوچ دەبیتهو، چونکە لە سەرھەتاو دەیتوانی لەو مزگەوتەدا خەژدەبکێشێ کە جومعهی تیا دەکات.

یەگئ تریان: ئەو ھەژدەگەى مەترسی ئەو ھەبئ کە بەھۆی تەواو کردنی خەژدەگەو ھەبئ لەکێس بچئ، ئەو ھەژدەگەى پوچ دەبیتهو، ئەگەر لەگەژ خێزانئ، یا لەگەژ شتئ جووت بوو، واتە: جیماعئ کرد، خەژدەگەى پوچ دەبئ، چونکە خۆئ گەورە دەفەر مۆئ: {وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ - سورة البقرة} واتە: ئەو موسوڵمانەکان! لە کاتیکە کە ئێو لەناو مزگەوتا خەژدەبکێش، لەگەژ ژنئ خۆتاندا دروست مەبن. ھەتا ئەگەر دەستبازی لەگەژ ژندا کرد، یا ماچئ کردو ئاوی ھاتەو، خەژدەگەى پوچ دەبیتهو.

١٥٨) ھەج لە زمانئ ھەرەبدا واتە:

چوون بۆ شتئ، لە شەرعیشتا بریتییە لە چوون بۆ مالئ خوا، کە ناوی بەیتولحەرەمە، بۆچئ بەجێکردنی کردارەکانئ ھەج، وەک تەوافو سەعی نیوانئ سەفاو مەرھو وەستان لە کێوی ھەرھەو دەستوورو یاساکانی تری ھەج، بە نیازئ جێبەجێکردنی فەرمانئ خوا، بە ھیوای دەستگیربوونی رەزامەندی خوا.

بریار = جوکمه که ی:

حهج به نامه و سوننه و یه گگرتنی نه ته وه له سه ر موسولمان
 فهرز بووه، خوای گه وره ده فهرموئ: {وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ
 اسْتِطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا - سورة آل عمران - ۹۷/۳} واته: وه بو خودا
 هه یه له سه ر گشت که سی که توانای چوون و هاتنه وه ی ریگه ی حه جی
 هه بی، که بجی بو حه ج. پیغه مبه ری ئازیزیش (درووده خواه له سه ربه)
 ده فهرموئ: ئیسلام له سه ر پینج بنیات دامه زراوه، تا کو تای
 فهرمووده که. که یه کی که له و پینجه حه جه، حه زرمه ت دیسان ده فهرموئ:
 به ر له وه ی حه جتان له ده ست بجی حه ج بکه ن (به یه قی له سونه نی
 به یه قیدا ده یگپرته وه). حه ج له و کاره گرنگانه یه که له ئایندا به لکه
 نه ویست و هه موو که س ده یان زانی، له به ر نه وه هه ر که سی حاشای
 لیبکاو به فهرزی نه زانی به کافر داده نری.

له ته مه ندا حه ج یه کجار پیویسته:

گه ی موسولمان به یه گگرتن بریاریان له سه ر نه وه داوه: که له
 ته مه ندا حه ج یه کجار له سه ر موسولمان فهرزه، نه قهرمی کوری حابیس
 له پیغه مبه ری خوای پرسى: حه ج هه موو سالی که، یا له ته مه ندا یه ک
 حه ج پیویسته له سه ر موسولمان؟ خوشه ویست (درووده خواه له سه ربه) فهرمووی:
 نه خه ی هه موو سالی فهرز نیه، به لکوو له ته مه ندا یه ک حه ج فهرزه،
 به لام هه رکه سی حه جی زیاتر بکا نه وه حه جی سونه ته و پاداشتی
 گه وره ی هه یه. (ئه حمه د).

(۱۵۹) عه مره :

عه مره دیش ریک وهك چه ج فهرزه، چونكه زاتی مه زن ده فهرموی: {وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲} واته: چه ج و عه مره به ته واوی و به ریکوپیک بیانکه ن ساخ له بهر ره زای خوا. عایشه دیش {ره زاه خواه اینبنا} ده فهرموی: عهرزی پیغه مبهری خوام کرد: ئهی پیغه مبهری خوا! ئایا ژنان غه زایان له سهره؟ فهرمووی: به ئی، به لام ئهو غه زایه ی که له سهر ئه وانه شهرو شوپری تیا نیه، که بریتیه له چه ج و عه مره، وه ئی ئهو هه والهی که تیرمیزی له جابیره وه ده یگیریته وه: گوايه جابیر فهرموویه تی: پرسیار کرا له چه زهرت {درووه خواه له سهره} له باره ی عه مره وه که ئایا فهرزه یا سوننه ته؟ له مه جمووعا، سه باره ت به م فهرمووده یه ده فهرموی: به ئیتتیفاقی حو ففاضی حدیث ئه م حدیثه ضه عیفه. واته: پسپوره ناگاداره گانی فهرمووده به یه کرا به کوی دهنک، ده فهرموون: ئه م فهرمووده یه لاوازه. عه مره دیش ریک وهك چه ج له ته مه ندا یه کجار فهرزه، کرداره گانی شی هه مان کرداره گانی چه جه، به س ئه م وه ستانی عهره فه ی تیا نیه.

(فیربوونی بریاره گانی چه ج) :

پیویسته له سهر ئهو که سه که ده یه وی چه ج بکا فییری بریاره گانی ببی، چی تیادا پیویسته و چی تیادا پیویسته و چی تیادا حهرامه و چی تیادا ناپه سه ندم و چی تیادا ره وایه و چی کردن و نه کردن یه کسانه، چونکه خودا داوی له که س نه کردووه که به نه زانی بیپه رست، به لکوو ههر شتی له ئاینا کردن پیویست بن فییر بوونیشی پیویسته. زاتی

مهزن دمه رموى: { فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ - سورة النحل - ٤٣/١٦ } واته: ههرشتى نازانن له پيسپورانى خوى بپرسنه وه، كه به باشى دهيزانن. پيغه مبه ريش (مرويه خواه له سربو) دمه رموى: گهران به دواى زانست دا ئهركيكى پيوسته له سهر هه موو موسولمانى (به يهه قى دهگيرپته وه) له گيرانه وه يه كا ئه مه شى پتره: ئهركيكى پيوسته له سهر هه موو موسولمانى، چ نيرينه بى چ مى يينه!.

(يه كه م شت كه فيربوونى دروسته):

له م بارديه وه يه كه م شت كه فيربوونى دروسته فيربوونى حه لال و حه رامه، چونكه حه لال مروف له تاعه تى خواوه نزيك دهكاته وه، به لام حه رام به پيچه وان وه، حه لال مروف له بى فه رمانى خوا دوور ده خاته وه، خودايش خوى پاكه، ههرچيش پاك نه بى وهى ناگرى، وهكى ترش خوداى گه وه له م بارديه وه يهك جوړه فه رمانى به نيمانداران و پيغه مبه ران كړدووه، ئه وه تانئ فه رمانى به ههر دوولا وهك يهك كړدووه كه حه لال خور بن و پاكوږبن، به پيغه مبه رانئ فه رمووه: { يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ - سورة المؤمنون - ٥١/٢٣ } به نيماندارانئش دمه رموى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ - سورة البقرة - ١٧٢/٢ }. به گشتيش ئه م فه رمايشته راسته كه دهئى: ههر كه سى كاسپى يه كهى حه لال بى كاره كهى پيتو فه رى تى ده كه وئ و گه شه و نه شونما دهكا، ههر كه سى كاسپييه كهى حه لال نه بى مه ترسى ئه وهى لى ده كرى كه كړدووى په سهند نه كرى! ئه وه تا يه زدانى مه زن له م بارديه وه دمه رموى: { إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ

الْمُتَّقِينَ - سورة المائدة - ۲۷/۵} واته: له راستی دا خودای گه وره بهس کاری نه وانه په سهند دهکا، که پاریز له نافه رمانی خوا ده که نه و به هیج جوړی فەرمانی ناشکینن! (ره حمهت له پېشینان که ده فەرموون: له وه بترسه که له خوا ناترسئ!) شاعیریش ده فەرموئ:

إذا حجبت بمال أصله سحت

فما حجبت، ولكن حجت العیر!

واته:

نه گهر به مالی حه رام حه ج بکه ی

حه ج بو خوت ناکه ی، حه ج بو که ره که ی!

که سئ به مالی حه رام حه ج بکا

که ره که ی ژیر زیاتر حه ج ده کا

به په خشانیش واته: نه گهر به مالی حه رام حه ج بکه ی، نه وه پئی ناگو ترئ حه ج و تو به وه نابی به حاجی، به لکوو که ره که ی ژیرت له تو حاجی تره له حالی وادا.^(۱) حه ج له گه وره ترین کرده وهی مروقه، چونکه حه زرهت (درو ده خواو له سه ربه) ده فەرموئ: باشترین کرده وه له لای خوا نه مانه یه: باوهری ته واو، که به هیج جوړی بوئی گومانی لی نایهت، غه زایه کیش که ده سته یسی له ده سکه وتی جهنگی تیا نه کری، حه بیکی دروستیش. (ثیبو حیبان له صه حیجی خو ی دا ده یگپرېته وه) حه زرهت دیسان ده فەرموئ: هه رکه سئ بو خودا حه جی بکاو له کاتی گردنی

^(۱) العیر قافلة الحمیر . المنجد. أنظر النهاية في غريب الحديث والأثر. واته: عبر به کاروانی

که ره ده گوتی.

حه جه که دا پاریز له که یف کردن له گه ل ژندا بکاو گوریز له هه رزه گوئی و قسه ی پرو پووج بکاو گونا نه کا، نه وه وهك نهو رۆژه که له دایک ده بی ناوا له گونا نه پاک ده بیته وه! (أخرج الجماعة). گهرچی هه ج فه رزیکی پشووداره و نه رکیکی ماوه داره و مه رج نییه ده سبه جی جی به جی بکری، به لام باشر وایه که به زوویی ده ست و بردی لی بکری، چونکه پیغه مبه ر (درووده خوا ی له سه رب): ده فه رموی: هه رکه سی تویشی ریگه و ولاخیکی سواری وای هه بی که بیگه یه نیته خانه ی خوا، وه حه ج نه کا، نه وه ده یه وئ به جووله که یی به ری یا به گاوری که یفی خویه تی. (تیرمیذی) دیسان ده فه رموی (درووده خوا ی له سه رب): هه رکه سی حه جی له سه ر پیویست بی و به نارمزوو به بی به هانایه کی ره و حه ج نه کا، نه وه که یفی خویه تی ده یه وئ به جووله که یی به ری یا به گاوری نه وه خوی له و دووه سه ر پشکه، به لام نه گه ر به هانایه کی ره وای هه بوو نه وه جیا یه، وهك نه وه نه خوشی نه هیلی بجی بو حه ج، یاپیویستی که ناچار یی نه هیلی، یاکار به دهستی سته مکار ریگه ی نه دا. (ئه حمه د).

۱۶۰) مه رجه کانی پیویستبوونی هه ج:

پیویستبوونی هه ج نه م چه ند مه رجه ی هه یه :

یه گه م: نیسلام، چونکه هه جیش وهك نوپژو زه کات په رسته، به س په رستی موسولمانیش داده مه زری. به پیی فه رمووده یه یش که مو عاذ: ده یگپرپته وه، که ده فه رموی: هه زرم ت که ناردمی بو یه مه ن پیی فه رمووم... له پیشا داوایان لی بکه که شایه تی بدن: که هه ر خودا خودایه و.. تادوایی فه رمووده که که به پیی نه م فه رمووده یه هه جیش

فهرزیکه لهفهرزهگان. کهواته: حه ج لهسهر بیپراوی بنه پرتی پیویست نابو داوایشی لی ناکری که حه ج بکا. به لām هه لگه پراوه که توانای حه جی هه بوو نیتر له کۆلی ناکه وئ. جا له وه دوا نه گهر له حالی هه زاری دا گه پرایه وه بو سهر ئیسلام، نه وه به هوئی توانا بوونه که ی کاتی هه لگه پراوه که یه وه حه ج ده که ویتته سهری، به لām نه گهر به ده وئمه ندی گه پرایه وه بو سهر ئیسلام و له پيش نه وه دا حه ج بکا مرد، نه وه له میراتیه که ی حه جی بو ده کری. دو وه م: ره سیده بوون، چونکه مندا ل حه جی له سهر نییه، چونکه پیغه مبه ر (دروود خوا ه له سهر بو) ده فهر موی: نه م سئ که سه قه له می ته کلیفیان له سهر نیه، یه کئ له و سئ که سه مناله، وه ک له زنجیره (۱۳۴) دا رابورد. دیسان حه جیش به قیاس له سهر هه موو به رستشیک تر ناکه ویتته سهر منال. سییه م: هو ش، شیت حه جی له سهر نییه، به پیی فهر مووده ی: قه له می ته کلیف له سهر نه م سئ که سه هه لگه پراوه، که یه کئ له و سئ که سه شیتته. چواره م: ئازادییه، به نده حه جی له سهر نییه، چونکه پیغه مبه ر (دروود خوا ه له سهر بو) ده فهر موی: ههر کۆیله پی حه جی کرد، له پاشا ئازاد کرا نه وه حه جیکی تری له سهره ! به پیی نه م به لگه یه یش که ده فهر موی: کۆیله نو یژی هه یینی له سهر نییه، جا له شو یئ نو یژی هه یینی به و نزیک یه له سهری نه بی، له به ر نه وه ی مافی ئاغا که ی به هو ی چوون بو هه یینییه که وه نه فه وتئ، چۆن حه ج به و دووری و در یژییه ده که ویتته سهر ی؟؟ پینجه م: له توانا بوونه. چونکه خوا ی گه وره ده فهر موی: { وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ } . توانین دوو جو ری هه یه: یه کیکیان نه وه یه موسو لمانه که خو ی توانای حه جکردنی هه بی، نه وی تریان نه وه یه خو ی

نەتوانى كەسكى تر حەجى بۇ بكا، توانىنى بەخودى خۇى ئەمانەى
پىۋىستە:

يەكەم: ھۇى سوارىى دەست بىكەۋى چ مالى حاجى خۇيى، ياهى
كرى بى، ئەمەيش بۇ كەسى مەرجه كەنيۋانى مالى ئەۋو نيۋانى مەككە
ماۋەى كورتكردنەۋەى نويزى يا پترى. جا ئەگەر ماۋەكە لەمە كەمتر
بوو، بەلام كابر بېھيز بوو نەيدەتۋانى بەپى بپروا، يادەيتۋانى بەلام
توۋشى زيانىكى ئاشكرا دەبوو ئەۋە لەم كاتەيشدا ولاخ مەرجه، دەنا
دەبى بە پى بچى بۇ حەج.

دوۋەم: ئەۋەيە مەسرەفى چوون و گەرانەۋەى ھەبى. مەرجه
كەۋلاخ و خەرجى رىگە زياد بى لە ژيۋارى خۇى و ژيۋارى ئەۋ كەسانەى
كە ژيۋاريان لە سەريەتى، ھەروا زياد بن لەجل و بەرگى پىۋىستى خۇى و
ئەۋان و لە ھەموو پىۋىستىيەكى تريان لەۋ كاتەۋە دەروا ھەتا
دەگەرپتەۋە بۇ لايان.

بزانە ئەگەر كەسى پارەى حەجى ھەبوو، بەلام لە ھەمان كاتا
پىۋىستى بەژنەينان ھەبوو، لە ترسى ئەۋە نەبادا توۋشى شەروالپىسى
ببى، ئەۋە لەم كاتەدا باش وايە ژنى پى بھينى، نەك حەجى پى بكا،
چونكە لەم حالەدا ژنەينان پىۋىستىيەكى كات ھاتوۋە، بەلام حەج
ماۋەكەى مەۋدا دارە، بەلام ئەگەر مەترسى شەروالپىسى نەبوو، ئەۋە
پىشخستنى حەجەكە باشترە.

سۈيەم: رىگە ئەمىن بى، ترسى سەرومال و نامووسى نەبى، با
ترسەكە كەمىش بى، چونكە بە ھۇيەۋە توۋشى زيان دەبى.

چۈرەم: ئەۋەدە ھىۋاي فرىاكەۋتنى ھەجى ھەبى، واتە: ھەجەكە كاتى ئەۋەندە مابى حاجى لە مال دەرچوو پېش بەسەرچوونى كاتى ھەج فرىاي ۋەستانى ەەرەفە بکەۋى.

جۆرى دوۋەم لە توانىن ئەۋەدە كە يەككى تر ھەج بكا بۆ مەۋۇ. بۆ ئەمە مەرچە: ئەۋ كەسەى كە لەباتى كەسكى تر ھەج دەكا، زياتر لە كرى ئاسايى داۋانەكاۋ خۆى ھەجى كەردى و ھەجى نەزرىشى لەسەر نەبى. ئەۋ كەسەيشى كە يەككى تر دروستە ھەجى بۆ بكا يەككىكە لەم دوۋكەسە: يا مردوۋە ھەجى لە ئەستۇدايە، ئەمە پېۋىستە لەۋ كەلەپوۋرەى كە بەجى ھىشتوۋە ھەجى بۆ بكرى و كەسى بىژن ھەجى بۆ بكا، يا كەسكىكە زىندوۋە بەك كەۋتوۋە لەبەر پىرى يا لەبەرشتى تر ەك زەحمەتى زۆر ناتوانى خۆى بچى بۆ ھەج.

١٦١) بىياتەكانى ھەج (أركان الحج)

بىياتەكانى ھەج پېچ بىياتن:-

يەككەم: ئىحرام دابەستىن، كە برىتتىيە لە نىتى چوۋنە ناۋ ھەج، يا چوۋنە ناۋ ەمەرە، بۆيە ناۋنراۋە ئىحرام چۈنكە رىگە لە شتى ھەرامكراۋ دەگرى. سەر بەلگەى پېۋىستبوۋنى ئەم فەرموۋدەيەى پېغەمبەرە {مروودە خۋاد لەسەربى}: ھەموو كەردەۋەيى بەپىى نىازو نىيەتەكەيەتى، ئىحرامىش سى جۆرى ھەيە: جىاجىا: (إفراد)، پشۋودان: (تەمەتۋوع) تىكەلگەردن: (قيران). راجىايى لەۋەدا نىە كە ھەريەكى لەم سى شىۋەيە رەۋايە، بەلام راجىايى لەۋەدا ھەيە كە كامەيان خىرتەرن.

شافیعی (رهزاه خواه لایب) له زۆربهی کتێبهکانیدا به دهق فهرموویهتی که
حهج و عهمره به جیا جیا (افراد) خێرتن، ئنجا جوۆری پشوو و مرگرتن
(تهمهتووع) ئنجا تیکه لکردن (قیران).

شیوهکاری جیا جیا ئاوايه: ههج به تهنها دابهستی و ههج تهواو
بکا نهو جا عهمره دابهستی و تهواوی بکا، شیوهکاری پشوو و مرگرتنیش
ئاوايه: له میقاتی ولاتی خۆیهوه عهمره دابهستی و تهواوی بکا و نهوسا
له مهککهوه ئیحرامی ههج دابهستی. ئهم چۆنیهته یهکگرتنی لهسه ره.
بۆیه پێی دهگوتری: پشوو و مرگر، چونکه لهم پشووهدا نهوهی لێی
قهدهغه بووبوو رهوا دهبیتهوه بۆی. شیوهکار (صورهت) ی تیکه لکردنیش
ئاوايه: ئیحرامی ههج و عهمره پێکهوه دابهستی، کردارهکانی عهمره له
ناو کردارهکانی ههجا تیههه لکش دهکری. سهربه لگهی ئهم سێ
شیوهیهیش ئهم فهرموودهیهی عائیشهیه (رهزاه خواه لایب) که دهفه رموی:
دەرچووین، جا هه مان بوو ههر ئیحرامی عهمره ی دابهستبوو، هه مان
بوو ئیحرامی ههج و عهمره ی به یه کهوه دابهستبوو، هه مان بوو بهس
ئیحرامی ههجی دابهستبوو، پێغه مبه ر خۆی ههر ئیحرامی ههجی
دابهستبوو (ئهحمه دو شه یخان و مالیک).

بنیاتی دووهم: وهستانی چیا ی عهره فهیه، چونکه پێغه مبه ری خوا
(درووده خواه له سه رب) فهرهانی فهرموو، جارچییهك جاری دهدا: ههج بریتییه
له ئاماده بوونی عهره فه واته: زۆربه ی بنیاتهکانی ههج عهره فهیه.
وهستان له عهره فه به ئه وهنده دهیته جی که له بهشی له خاکی
عه ره فه دا ئاماده ببی، ته نانهت به ئه وهنده یش جی به جی دهبی که به

دوای بهندهیه کی هه لئا توودا بگهړئ و له عورفه وه رهتبئ، یا به دوای ههر شتیكا لهو یوه رهتبئ حلیبه، هه تا نه گهر به خه وتویش ئاماده ی عه رفه بهی و خه به ریشی نه بیته وه هه تا کاته که ی به سهر ده چئ ههر بریتی ده که وئ، چونکه له کاتی خه ویشدا ته کلیف له سهر مروف ده مینئ!.

مه رچی بریتی که وتنی راوستان له خاکی عه رفه دا نه وه یه:
 راوستان وه که شیایو په رستش بی (واته: حاجی له و کاته دا که له عه رفه راده وه ستئ نه هلی عیبادت بی) له عه رفه له هه رشوینیكا راوستان دروسته، چونکه گشتی ههر عه رفه یه، کاتی راوستان له عه رفاتدا ده ست پیده کا له نیوهرؤی روژی نوهمی مانگی قوربان وه هه تا شه به قی به یانی روژی جه زن، مه رچ نیه به شئ له روژو به شئ له شه و له وئ بمینئ ته وه، به لام نه گهر له روژی نوهم ما گه یشته عه رفات سوننه ته له وئ بمینئ ته وه هه تا شه و دادئ.

بنیات (روغن) سییه م: ته وافه، واته: حه وت جار هه ئسووران به ده وری ته وای خانه ی خودا، مه به ست نه و ته وافه یه که پئی ده گوتري ته وافی ئیفاضه، چونکه یه کگرتن هیه له سهر نه وه که مه به ست له م ئایه ته ته وافی ئیفاضه یه: ولیطوفوا بالبیت العتیق. وه نه و فهرمووده ییش که باسی بینویریه که ی صه فیه ی هاوسه ری حه زرت ده کا، نه وه ده سه لینی که ته وافی ئیفاضه فهرزه، که واته: نه و ته وافه روکنه، نه ک ته وافه کانی تر، وه ک ته وافی قودووم و ته وافی ویداع، واته هه ئسوورانی گه یشته جئ و هه ئسوورانی مائئاوایی.

۱۶۲) نه رکه کانی هه لسووران:

پیوستیه کانی ته واف:-

پیوستیه کانی ته واف چهند شتیکن: یه کیکیان پاکیه له بیده سنوژی و له له شپیی، وه له پیسی له شو بهرگو و جیگه.

یه کێ تریان: داپۆشینی شهرمگای کاتی نوێزه به جلیکی پاک، له کاتی ته وافا، پێغه مبهرا (درووه خواه له سه ربنا) دهفه رموی: ته وافی به یتیش به نوێژ دادهنری، ته نیا نه وهنده هیه له ته وافا خودا ریگهی قسه کردنی داوه، جا نه گهر ته وافکهر له کاتی ته وافا، قسه یکرد با هر قسه ی باش بکاو بهس. عائیشه ییش (رهزاه خواه لیبه) دهفه رموی: که گه یستمه مه کهه بی نوێژ بووم، ئیت نه ته وافی به یتیم کردو نه سه فاو مه روه مکرد، وه عهرزی حه زرمکرد که حاله وایه، فه رمووی: ههر چی حاجی دهیکا تۆیش بیکه، به لام ته واف مه کهو به گردی به یتا هه لمه سووپی تا پاک ده بیته وه له بی نوێژی و خۆت پاک ده شو ریت. (دانهر دهفه رموی: ئهم گوفتو گوێه له نیوانی نه سمائی کچی عومه ریش و پێغه مبهردا (درووه خواه له سه ربنا): رووی داوه، به لام نه مه ی من نووسیومه له سه حه یه یندا هه یه و پتر جیگهی متمانه یه — وه رگی پ).

جا نه گهر له ناو ته وافدا ده سنوێزه که ی شکا، له سه ر فه رمایشتی دروست، پیوسته گورج ده سنوێژ بگریته وه وه له سه ر ژماره ی پێشوه وه ته وافه کانی ته واه بکا، گو تر او یشه: پیوسته سه ر له نوێ له نوو که وه له ته وافه که ی تی هه لچیته وه.

یه‌کئی تریان: ریژلیگرتنه لهو جهوت جاره که به‌گردی کابه‌دا ده‌سوورپٚته‌وه له‌سهر ئهم شیویه: له سهره‌تای سوورپانه‌وه‌کانه‌وه هه‌تا ته‌واو بوونی ههر جهوتیان هه‌موو خانووی که‌عبه بخاته لای چه‌پیه‌وه، وه له به‌رابه‌ری جه‌جهرول ئه‌سووده‌وه ده‌ست پی‌بکا.

یه‌کئی تریان: ئه‌وه‌یه له‌کاتی هه‌موو سوورپانه‌وه‌کانا هه‌موو له‌شی له‌ده‌روه‌ی هه‌موو که‌عبه‌یی، جا ئه‌گهر که‌سئ له‌سهر ئه‌و زیاده لادیواره‌وه رۆیشت، که له زهمانی عه‌بدو‌ل‌لای کوری زوبه‌یردا دزراوه‌ته‌وه له بناغه‌ی دیواری که‌عبه ئه‌وه ته‌وافه‌که‌ی دانامه‌زری، به‌ههر چوار ده‌وری بناخه‌ی که‌عبه‌دا کوته دیواری هه‌یه، نووساوه به که‌عبه‌وه، به‌قه‌د دووس‌یه‌کی باسک (ذراع) ئ له زه‌وی به‌رز، ده‌ق ده‌لئی گه‌ردانه‌یه له گه‌ردنی بناغه‌ی به‌یتا به‌ کوردی پی ده‌گوترئ: هه‌زاره، به‌عه‌ره‌بی پی ده‌گوترئ: شاذه‌روان، په‌راویزی به‌رگی که‌عبه‌ی لیچه‌سپ ده‌کری، ئهم ئه‌ندازه‌یه له‌کاتی خۆیدا که قوریش به‌یتیان دروست کردۆته‌وه، له دیواری که‌عبه‌یان دزیوه‌ته‌وه، له‌به‌ر ده‌ست‌کورتی، که‌واته: ئهم کورته دیواره خۆی و هه‌وا‌ی سه‌ربانه‌که‌ی هه‌تا سه‌رسه‌روه به‌شیکه له که‌عبه، له‌به‌ر ئه‌وه ئه‌گهر که‌سئ ته‌واوی له‌شی، یا به‌شی له له‌شی، وه‌ک ده‌ستی، یا سه‌ری، له‌کاتی ته‌وافو هه‌ئسوورپانا، له‌سهر سه‌ربانی ئه‌و کورته دیواره‌بی، ئه‌وه ته‌وافه‌که‌ی دانامه‌زری، ته‌نانه‌ت له‌کاتی ماچ‌کردنی به‌رده‌ره‌شه‌که‌و دیواری که‌عبه‌دا، ده‌بی هه‌ردوو پی له جیگه‌ی خۆیان چه‌سپ بکاو له پاش ماچ‌کردنه‌که ریک له شوینه‌که‌ی خۆیدا رابوه‌ست‌یه‌وه، هه‌تا سه‌رو ده‌ستی بکه‌ونه‌وه دیوی ده‌روه‌ی سه‌ربانی ئه‌و کورته دیواره، ئه‌وسا هه‌ئسوورپانه‌که‌ی ده‌ست پی بکاته‌وه! هه‌روا ده‌بی

تەواوی لەشی تەوافکەر لە دەردەوی حیجری ئیسماعیل بێ، چونکە پیڤەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لە دەردەوی حیجر تەوافی دەکرد.

یەکی تریان: ئەوێه دەبی هەموو تەوافەکان لەناو حەوشی مزگەوتەوێ، چونکە مزگەوتەکە هەمووی حەرەم و بەستە، جا لەهەر کوێیەکیدا بسوورپتەوێ دروستە.

یەکی تریان: ژمارە ی هەلسورانه‌گانه، که مهرجه دهبی حەوت تەواف بن. لەسەر فەرمايشتی دروست یەك لە شونیه‌کی (موالات) فەرز نیه، بەلکوو سوننه‌ته. سوننه‌ته لەناو تەوافەکانا هەر خەریکی یادی خودایی! عەبدوللای کۆری سائیب (ره‌زاه‌ خواە لیبە) دمه‌رموی: ژنه‌وتم لە زاری پیروزی پیڤەمبەری خوا (دروودە خواە لەسەربە) لە نیوانی گۆشە یەمانی و حەجەر و ئەسودە دایه‌رموو: (ربنا آتانا فی الدنيا حسنة وفي الآخرة حسنة وقنا عذاب النار): خودایه‌! ئە ی پەرۆمردگاری میهرەبان! هەم لە جیهان و هەم لە دواوژدا چاکمان بۆیکە و بەشی باشمان بدەری، وە لە سزای ئاگر بمانپاریژە. (ئەحمەد و ئەبو داوود و نەسائی گیراویانەتەو، ئیبنو حیبان و حاکم بە دروستیان داناوه). ئەبو هورەیره‌یش (ره‌زاه‌ خواە لیبە) دمه‌رموی: کەسێ حەوت جار بە دەوری خانە ی خودادا هەلسورێ و قسە ی تر نه‌کا جگە لەم نزایه، دە خراپە لە خراپەکانی کوێردەکریتەو و دە چاکە ی بۆ دهنووسری و دە پایه‌یش پی بەرز دەبیته‌و، نزاکەیش ئەمەیه: (سبحان الله والحمد لله ولا اله الا الله والله اکبر ولا حول ولا قوة الا بالله) خودا خودایه‌کی پاک و پیروژە، سوپاس و ستایش هەر بۆ خودایه، هەر یەزدانی پاک خودای

راست و دروسته و خودای ترنیه خودا له هه موو که سئ گه وره تره، دهسته لات و هیژیش هه به دهستی خودایه. (ئیبنو ماجه). عائیشه یش (ره زاه خواه لیبه) دهفه رموی: پیغه مبهه (درووده خواه له سه ربه) دهفه رموی: هه لسوورانی دهوری خانه ی خوداو هاتوچۆ له ناوهندی صه فاو مه پروه داو ره جمی شه یتان، بۆ ئه وه دانراون که هه میسه یادکردنی خودای گه وره پایه دار بئ (ئه بو داوودو حاکم).

بنیاتی چواره م: هاتوچۆ نیوانی صه فاو مه پروه یه، به پئی کردنی پیغه مبهه خۆی، پیغه مبهه (درووده خواه له سه ربه) له کاتی هاتوچۆی نیوانی صه فاو مه پروه دا به رده م راگردنه وه فه رمووی: ئه م هاموشویه به هه راگردن ئه نجام بدهن، چونکه خودای گه وره ئه م هه راگردنه ی له سه رتان نووسیوه، وه کی تریش ئه مه خوا به رستییه کی تایبه ته، له کاتی هه ج و عه مره دا ده کړئ. مه رجه که ئه م راگردنه له دوا ته وافیکی درووسته وه بئ، ئیتر خوا ته وافی ئیفاضه بئ، یا ته وافی هاتن (طواف القدوم) بئ، هه روا ریزلیگرتن مه رجه، له سه ر ئه م شیویه: له صه فاوه ده ست پئبکا، هه تا ده گاته مه پروه، وه هه وت جار هاتوچۆبکا له نیوانی صه فاو مه پروه دا، رۆیشتنه که ی جار یك و گه رانه وه که ی جار یك، چونکه پیغه مبهه (درووده خواه له سه ربه) ئاوا ی ده کرد، له م هاتوچۆیه دا پاکی و پۆشینی شه رمگا و مه رجه کانی تری نوێر مه رج نیه، ئه م هاتوچۆیه به سواریش ده بئ، به لām به پیاده یی خیرتره، نه کردنی ئه م بنیاته به سه ربهرینی ئاژه ل پرنابیته وه، به بئ کردنی شی نابئ ئیحرام بشکینئ.

بنیاتی پینجهم: تاشینی یا کورتکردنه‌وهی مووی سهره، چونکه
یه‌زدانی مه‌زن ده‌فه‌رموی: {مُحَلِّقِينَ رُؤُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ}: چونکه
پینگه‌مبهر (درووه‌ی خوا‌ه له‌سهره‌بێ) فه‌رمووی: ره‌حمه‌تی خوا له‌و که‌سانه‌بێ که
له‌پاش ته‌واوکردنی هه‌ج و عه‌مره‌ سهری خۆیان ده‌تاشن، یارانیش
عه‌رزیانکرد: ئه‌ی پینگه‌مبهری خودا! ره‌حمه‌ت بکه له‌و که‌سانه‌یش که له
پاشکردنی هه‌ج و عه‌مره‌ مووی سهریان کورت ده‌که‌نه‌وه؟ پینگه‌مبهریش
(درووه‌ی خوا‌ه له‌سهره‌بێ) فه‌رمووی: ره‌حمه‌تی خودا له‌و که‌سانه‌یش بێ که مووی
سهریان کورت ده‌که‌نه‌وه. (شه‌یخان) سهرتاشین و کورتکردنه‌وه‌ی موو
هه‌ردوو لایان بۆ پیاوو ژن دروستن، به‌لام بۆ پیاو سهرتاشین و بۆ ژن
کورتکردنه‌وه‌ باش‌تره‌، لای که‌می کورتکردنه‌وه‌ بۆ پیاوو ژن هه‌لپاچینی
سێ مووه‌، کاتی موو هه‌لپاچین بۆ حاجی له‌ پاش به‌رد فره‌دانه‌ بۆ
کو‌گابه‌ردی جه‌مه‌ره‌تولعه‌قه‌به‌، وه‌ بۆ عه‌مه‌ره‌که‌رو حاجی پشوو وه‌رگر
له‌پاش هه‌راکردنی نیوانی صه‌فاو مه‌روه‌یه‌، بۆ که‌سی‌کیش ئاژه‌لی دیاری
به‌یتی پێ بێ له‌پاش سهربرپینی ئه‌و دیارییه‌یه‌ له‌ مینا، بۆ حاجی، وه‌ له
مه‌روه‌ بۆ عه‌مه‌ره‌که‌ر، به‌لام ئه‌وه‌یشمان له‌یادبێ که کاتی سهربرپینی
دیاری به‌یت، کاتی سهربرپینی قوربانیه‌، که برتییه‌ له‌ چوار رۆژه‌که‌ی
جه‌ژن. ئه‌و که‌سه‌یش که سهری مووی پێوه‌ نه‌بێ هه‌ر سوننه‌ته‌ جه‌قۆ
به‌هینێ به‌سر سهریا.

١٦٣) پیوستیه‌کانی حه‌ج - ئهرکه‌کانی حه‌ج:

له پێشهوه گوتمان بنیاته‌کانی حه‌ج پێنجن و قسه‌مان لێکردن ئیستا ئهرکه‌کان (واجبات) ی حه‌ج روون ده‌که‌ینه‌وه، جیایی نیوانی بنیات و ئه‌رك ئه‌وه‌یه: حه‌ج به‌بێ کردنی بنیاته‌کانی دانا‌مه‌زرێ، ئه‌گهر هه‌رکامێ له‌و بنیاتانه‌ فه‌وتان حه‌جه‌که‌ پووج ده‌بیته‌وه، به‌ سه‌ربهرپنی ئاژه‌ل تۆله‌ی ناکرێته‌وه، به‌لام حه‌ج به‌بێ کردنی ئهرکه‌کانیشی داده‌مه‌زرێ، ئه‌گهر ئه‌رکیکی فه‌وتا به‌سه‌ربهرپنی ئاژه‌ل تۆله‌ی بو‌ ده‌کرێته‌وه.

پیوستی یه‌که‌م:-

ئیحرام دابه‌ستنه. پیوستیه‌کانی ئیحرام دابه‌ستن سێ شتن:

یه‌که‌م: ئیحرام به‌ستنه له‌کات و شوینی دیاریکراوه‌وه بو‌ ئیحرام دابه‌ستن. جا ئه‌گهر له‌ نیشانگای ئیحرام به‌بێ ئیحرام دابه‌ستن تیپه‌ر بوو، ئه‌گهر ده‌ستی نه‌کردبوو به‌ کرداره‌کانی حه‌ج و عه‌مه‌ره، ئه‌وه له‌سه‌ریه‌تی که‌ بگه‌رێته‌وه بو‌ نیشانگا‌که‌و له‌وئ ئیحرام دابه‌ستی، هه‌تا ئه‌گهر له‌ پاش تیپه‌رپوون له‌ نیشانگا (میقات مکانی) ئیحرامی دابه‌ستبوو، ماده‌م ده‌ستی نه‌کردوو به‌ کرداره‌کان، به‌س ئه‌وه‌نده‌ی له‌سه‌ره‌ که‌ بگه‌رێته‌وه بو‌ نیشانگا‌و له‌وئ ئیحرام دابه‌ستی، به‌لام ئه‌گهر نه‌گه‌راییه‌وه، یا پاش ئه‌وه‌ گه‌راییه‌وه که‌ به‌و ئیحرام دابه‌ستنه‌ ناتمه‌واوه ده‌ستی کردبوو به‌ کرداره‌کان، ئه‌وه‌ خوینیکی له‌سه‌ره، واته‌: له‌ که‌فاره‌تی ئه‌م سه‌رپێچیه‌دا ده‌بی ئاژه‌ل سه‌ربهرپ بو‌ هه‌زارانی مه‌که‌که، ته‌نانه‌ت ئه‌گهر له‌ بیریشی نه‌بووبی یا به‌هه‌له‌ له‌ نیشانگا تیپه‌رپووبی هه‌روایه،

ئەو ھەندە ھەيە لەم دوو کاتەدا گوناھى لەسەر نىيە. چاکتر وایە لە سەر ھەتای نیشانەگاوە ئیجرام دابەستى، ھەتا ماوەى رێگە کە بە ئیجرام ھەوە بېرى، بەلام بۆ نیشانگای ذولحولە یفە واباشە لەو مزگەوتەوہ ئیجرام دابەستى کە پێغەمبەر (ەر وودە خوا و لەسەر بى): ئیجرامى لێوہ دابەستووە.

بزانن کە نیشانگا دوو جۆرە: کات و شوین، کاتى ئیجرام دابەستى بۆ ھەج مانگی شەشەلان و ناوجەژنان و دەشەوى یەكەمى مانگی قوربانە، دواشەوى شەوى جەژنە، لەسەر فەرمايشتى دروست، بەپێى ئایەتى: { الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ - سورة البقرة - ۱۹۷/۲ } . واتە: کاتى خەریکبوون بە کردەوہکانى ھەج ھەوہ چەند مانگیكى ئاشکراو دیاریکراون، وە بەپێى ئایەتى: { يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ - سورة البقرة - ۱۸۹/۲ } ئەمە کاتى دابەستنى ھەج بوو، وە بە درێژایى سالى ئیجرام بۆ ھەمرە دادەبەستى، چونکە زاناگان یەك ران لەسەر ئەوہ کە ھەمرە ھەموو کاتى دروستە، لە بارەى نیشانگای شوینیش ھەوہ ئاوايە: ئەوہى نیشتهجێ مەككەيە - ئیتىر چ خەلکى مەككەبى، چ خەلکى شوینیكى تری - ناوشارى مەككەيە، گوتراویشە: مەككەو ھەموو بەستى مەككە نیشانگایە بۆ ئیجرام دابەستى، واتە: نیشتهجێ مەككە لە مالى خۆیەوہ ئیجرام دادەبەستى. بۆ ئەو ھەيشى کە نیشتهجێ مەككە نەبى، سەرنج دەدەين: ئەگەر مالاكەى دەكەوتە نیوان مەككەو نیشانگای ئیجرام دابەستى ئەوہ لە ھەرگای مالى خۆیەوہ ئیجرام دابەستى، خواھ گوندنشینى، یا

كۆچبەرى بىۋ ھەوار نشىنبى، ئەگەر مائەكەى دوورتىبوو لە
نیشانگاگان، ئەو نیشانگاگەى يەككە لەم پىنج شوپنە:

يەكەم: بۆ ئەو كەسەى كە لە مەدىنەى نازدارمەو ھاتىبى
ذولھولەيفەى، كە ئىستا ناودارە بەپىرى عەلى، كە دو قۇناخ لە مەككەو
نوورە.

دووم: بۆ ئەو كەسەى لە شامو مىصرو مەغرىبەو ھاتىبى
جوحفەى.

سېيەم: بۆ ئەو كەسەى لە تىھامەى يەمەنەو ھاتىبى يەلەم لەمە.

چوارەم: بۆ ئەو ھەى لە نەجدى يەمەن و نەجدى حىجازمەو ھاتىبى
قەرەنە. ئەم چوارەيان پىغەمبەرى خوا (دروودە خوا لەسەربە) لە فەرموودەىەكا
دەست نىشانى كىردوون و بە دەق ناوى ھىناون، لە كۆتايى ئەو
فەرموودەىەكا دەفەرموى: ئەم شوپنەنە جىگەى ئىحرام دابەستىن بۆ ئەو
كەسانەى كە دىن بۆ ھەج و عەمرە، لە خەلگى ئەم ولاتانەو لە خەلگى
ولاتانى تىرىش كە بەسەر ئەم شوپنەنەدا دىن بۆ ھەج و عەمرە، وە كەسى
لەم شوپنەنە نىكتىبوو ئەو جىگەى ئىحرام دابەستىن لەو شوپنەو
كە دەكەوئىتەر! تەنەت خەلگى مەككە لە مەككەو ئىحرام دابەستىن.

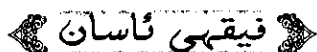
پىنجەم: وە بۆ ئەو ھەى لە خۆرھەلاتەو ھاتىبى، وەك عىراقو
خۇراسان زاتوعىرقە. لە فەرموودەىەكا دەفەرموى: پىغەمبەرى خوا
(دروودە خوا لەسەربە) زاتوعىرقى دىارى كىردووە بۆ جىگە ئىحرام بەستىن
خەلگى عىراق. (ئەحمەد/د/ن - سىند صحىح). گوتراوئىشە: عومەر بە
تىكۆشان واتە: بە اجتھاد زاتوعىرقى بۆ خەلگى عىراقو خۇراسان دىارى

کردووہ. جا وەك گوترا ھەركەسێ ویستی بچێ بۆ ھەج و ەمەرە، وە ئیجرامی دانەبەست ھەتا لە نیشانگا رەتبوو، وەبەو ئیجرامە ناتەواو ە کرداری لە کردارەکانی ھەج یا ەمەرە کرد، خوا ئەو کردارە فەرزی یا سوننەت، ئەو ەوینیکی دەکەوێتە سەر، کە بریتیە لە کاوریکی یەك سائە، یا لە چتر بزنیکی دووسائە. چونکە پیغەمبەر (دروود خوا ەسەرێ) دەفەرموێ: ھەركەسێ کرداری لە کردارەکانی ھەج و ەمەرە نەکا ەوینیکی ەسەرە. (ئینو ەباس بە مەرفووعی و بە مەوقوفی گیراویەتەو).

پتویستی دووہم:

رەجمکردنی شەیتانە ەسەر ئەم شیوہیە: لە رۆژی یەکەمی جەژندا ەوت بەرد فرێ دەدەن بۆ کۆگا بەردی جەمرەتولعەقەبە، لە رۆژی دووہم و سێیەم و چوارەمی جەژنا (کە ناوداران بەسی رۆژی ئەیاموتەشریق) بەرد فرێ بدن بۆ سەر ەرسێ کۆمەلە بەردەکە، بۆسەر ھەر یەکیکیان ەوت بەرد، جا ئەگەر کەسێ لە رۆژی دووہما رەجمی شەیتانی کردو ویستی لە خاکی مینا دەرچێ لە پیش خۆراواوونا ئەو ەدروستە و مانەو ەشیوہی لە خاکی مینادا لە کۆل دەکەوێ، ھەروا رەجمکردنی رۆژەکەشی.

بزانی ژمارە بەردی ھەموو رۆژی لەم سێ رۆژە بیست و یەك بەردە، مەر جە بەریز بەردەکان فرێ بدا ەسەر ئەم شیوہیە: ئینو عومەر (رەزای خوا لیب) دەیفەرموو: پیغەمبەر (دروود خوا ەسەرێ) کە رەجمی شەیتانی دەکرد ەسەر ئەم شیوہی دەیکرد: یەکەمجار ەوت بەردی

فری دەدا بۆ کۆگا بەردەکەى ئەولای مزگەوتەکەى میناوه، لەپاش
 هەلدانی هەموو بەردی ئەللاھو ئەکبەرى دەکرد، دەیفەرموو: (الله أكبر،
 الله أكبر، لا اله الا الله والله أكبر، الله أكبر، والله الحمد) ئینجا
 دەچوو پێشەوو بەردو رووگە رادەوستاو هەردوو دەستی
 بەرزەکردەوو دەستی دەکرد بە نزاکردن و بەپیۆه زۆر دەپاراپیۆه
 لەویدا، ئینجا دەرویشت بۆ کۆگابەردی دووهم، کە ناوداره بە کۆمەلەى
 ناوەراست (واتە: جەمرەتول وسطا) وه حەوت بەردی فرەدەدا بۆ ئەو
 میلەیش و لەپاش تیگرتنی هەموو بەردی ئەللاھو ئەکبەرى دەکرد، ئینجا
 بەلای چەپا لەلای شیوەکەوه دادەپەری و بەردو رووگە رادەوستاو
 هەردوو دەستی بەرز ەکردەوو دەستی دەکرد بە پارانەوه، ئینجا
 دەرویشت بۆ کۆگابەردەکەى لای عەقەبەوه حەوت بەردی فری دەدا بۆ
 ئەم میلەیش، وه لەپاش تیگرتنی هەربەردی ئەللاھو ئەکبەرى دەکرد،
 نیتەر دەگەراپەوه وه لەوئ نەدەوستا. (بوخاری/ ئەبوداود).

دەبئ شیۆهى هاویشتنەکەى بە جوړی بئ پئی بگوتری فریدان،
 ئەگەر بەردەکەى هەلگرت و داینا لەناو کۆگا بەردەکەدا، لەسەر
 فەرمایشتی دروست ئەوه حسیب نیه، چونکە بەوه ناگوتری تیگرتن،
 مەرجه مەبەستی لە تیگرتنەکەى فرەدانى بۆ کۆگابەردەکە، جا ئەگەر
 بەردیکی هەلدا بەحهواداو کەوتە ناومیلەکەوه ئەوه حلیب نیه، مەرجه
 کە بەدەستی تئى بکری، ئەگەر بەقاج تیگرت، یا بەکەوان، یا بە بەردە
 لاستیک حلیب نیه، مەرجه ئەو حەوت بەردە کە فری دەدریته سەر
 کۆگابەردەکان یەکەیهکە فری برییت، وه نابئ لە جیاتی شتی تر فری
 بەردی، ئەگەر دوو بەردی بە یەکجار تیگرت وه هەردوو بەردەکەیش

کهوتنه ناکوگاگهوه ئهوه به یهك بهرد دادهنری، ههروا نهگهر چهوت بهردیش به جارئ تیڤگری، نهگهر لهبهر نهخووشی یا له بهرشتئ تر نهیتوانی خوئی رهجم بکا، بوئی ههیه که یهکی بکا به وهکیل، مهرجه که جیگرهکه بهردی خوئی فرهدابئ، ئهوسا بهردی موکلکهی فره بدا دهنه دروست نیه.

پیتویستی سییهم:

مانهوهی شهوه له موزدهلیفه.

پیتویستی چوارهم:

مانهوهی شهوهکانی پاش جهژنه له مینادا.

پیتویستی پینجهم:

خوپاراستنه لهو شتانه که بههوی ئیحرامهوه چهرام دهبن لهسهه حاجی (له ئهصلهکهدا دهفهرموی: سییهم سهرتاشین یا کورت کردنهوهیه، چوارهم و پینجهمیش باس نهکراوو، من لهبهر روونی و ئاسانی ئاوام نووسی، وه له شهریعهتی ئیسلامی ماموستا مهلا عهبدولکههریمی مودهریسهوه نهقلمکردن - وەرگێڕ).

١٦٤) ههجي ژن:

حهج لهسهه ژنیش وهك پیاو فرهزه، بهلام سههرهراي مهرجه پيشينهكان مهرجه که ژن میردی، یا کهسیکی خوئی له گهلابئ، یاخود کۆمهله ژنیکی باوهرپیکراوبن، با خوئی (مههرهه) یشیان لهگهه نهبن، کۆگر (ضابطه)ی خوئی ئهوهیه: به هیچ جوړئ ههتا ههتایه مارهی لیئ

نەيى، بەھۆى رىشتەى خىزمایەتى یا ژن و ژنخوازای یا شیروخواردنەوہ.
ئىبنو عەبباس {مىزان خىواه لىبى} دەفەرموى: ھىچ ژن و پىاویكى بیانى دوو
بە دوو بەبى خۆی ژنەكە لەگەل یەكا كۆنەبنەوہ، ژنىش لەگەل خۆییدا
نەبى نەچى بۆ سەفەر، پىاویكىش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! من
ژنەكەم دەچى بۆ ھەج و خۆیشم ناوئووس كراوم بۆ ئەو غەزایە؟
فەرموى: دەخۆیشت بڕۆ لەگەل ژنەكەتا ھەج بكە. (بوخارى/ موسلىم)
یەحىاى كورى عباد دەفەرموى: ژنىكى خەلكى رەى كاغەزىكى نووسى بۆ
ئىبراھىمى نەخەعى، لى پەرسى: من ھىشتا ھەجى فەرزى نەكردووە، كە
یەكەم ھەجەو پى دەلین: ھەجى ئىسلام وە دەولەمەندىشم، خىزمى
خۆیشم نە كە لەگەلما بى بۆ ھەج؟ یەحىا وەلامى بۆ نووسییهوہ: تۆ
مەھانەى رەوات ھەيە لەبەر ئەوہ ھەجى لەسەر نەيە.

١٦٥) سوننەتەكانى ھەج:

یەكەم: كەردنى ھەج بەھىا، چۆنىتى ئەم جۆرە لە ھەج لە
پىشەوہ رابوورد.

دووہم: لەبەھىكە كەردنە، بەم شىوہیە: (لبيك اللهم لبيك، لبيك لا
شريك لك لبيك. ان الحمد والنعمة لك والملك لا شريك لك).
سوننەتە لەگەل نىتەكەیدا لە بەھىكە بكا، چونكە پاشىنان وایان نەقل
كردووە لە پىشىنان، سوننەتە لەپاش ئىحرام دابەستى زۆر خەرىكى
لەبەھىكەكەردن بى، بە تايبەتى لەكاتى گۆرانى وەزەدا، وەك سواربوون و
دابەزىن و سەرگەوتن بۆ شوینى بەرزو داپەرىن لە شوینى بەرزوہو

تیكه لېوون له گهڼ كومه لدا، له كاتې داهاتنې شهوو هاتنې رۇژدا، له كاتې بېنويژنې و له شپېسې و زهېستانېشدا له بېهيكه زور كړدن سوننه ته، هه روا له مزگهوتې نه لخي فداو له مه سجدولحه رامدا، به لام له كاتې ته وافي قودوم و له ته وافي سه فاو مه پوهدا ته لبييه كړدن سوننه ت نيه، چونكه نه مانه ویردی تایبه تی خوږيان هه يه، هه روا له ته وافي ئیفاضه و ته وافي مائنا واییدا له بېهيكه نه كات، چونكه كاتې به سه رچوو، چونكه كاتې له بېهيكه كړدن له گهڼ رجم كړدنې شه يتان له جه مره تولعه فقه به به سه رده چي. سوننه ته بو پياو نهك بو ژن دهنگ له له بېهيكه كړدن هه لېرې، سوننه ته كه له بېهيكه ی ته واو كړد سه لاوات له سه ر پيغه مېهر (دروود خوا له سه رب) بدا، وه داوای به هه شتو رهامه ندى خودا بكا، وه په نابگرې به خودا له ناگرې دوزخ! نه و جا به ئاره زووی خو ی نزابكا، له كاتې ته لبييه دا باقسه نهكا، سلاو كړدن ليی له وكاته دا ناباشه، به لام نه گهر كه سي سلاو ی ليكرد وه لامی ده داته وه.

سپيهم: ته وافي هاتن، كه ناوداره به ته وافي قودوم، چونكه نه م ته وافه ديارى (تحيه) ی به يتولحه رامه. له صه حیحې موسليمدا ده فهرموئ: پيغه مېهری خوا (دروود خوا له سه رب) كه ته شريفی گه يشته مه ككه ته وافي به يتي كرد.

به لام نه گهر عه مره كهر ته وافي عه مره يكرد، بری ته وافي هاتن ده كه وئ، هه ر وهك چو ن كړدنې نو يژى فهرز بری تیی نو يژى ديارى مزگهوت ده كه وئ.

چوارهم: شهومانه وه له موزده ليفه، به وه ده پته جي كه زور به ي شه و له وي بي، رافيعي وا ده فهرموي: گوتراو يشه: دي ته جي به يه ك چاوترو وگان له پاش نيوده شه و، نه وه و يش (ره مته خواه ايته) نه مه به له بارتر ده زاني.

پينجه م: دوو ركات سوننه تي ته وافي فهرزه، هه ندي ده فهرموي نه م دوو ركات فهرزه، به لام قسه ي دروست نه وه يه كه سوننه ته و فهرز نيه، چونكه له فهرمووده يه كي شه يخه ين دا ده فهرموي: پياوي له باره ي نيسلامه وه پرسياري هه بوو، پينغه مبه ريش (درووه خواه له سه ربو) فهرمووي: له شه وو روژيكا ده بي پينج نويز بكه ي، پياوه كه گوتي: باشه نويزي ترم له سه ره يانا؟ فهرمووي: نه، نويزي ترت له سه ر نيه، مه گهر به ئاره زووي خوت نويزي سوننه ت بكه ي⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ليته دا دانمر ده فهرموي: خامسها: (ركعتا الطواف (أى طواف الفرض) لقوله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) (خمس صلوات في اليوم وليلة) تا كوتايي فهرمووده كه. دياره كه نه مه نيختصار تي زور موخيلله بو نه م عيباره تي كيفايه كه، كه ده فهرموي: (وركتا الطواف.. واختلف في ركعتي الطواف.. فقييل بوجوبهما والصحيح عدم وجوبهما لقوله عليه الصلاة والسلام: (خمس صلوات.. الخ)، جا له بر نه وه ناچار بووم كه راستي بكه موه. له راستيدا من به ش به حالي خزم نه گهر شاره زاييه كي باشم نه بوايه له حديددا، وه نه صلي حديدپو مه سه له كه م له سه ر چاوه كاندا نه دو زيايه تموه له م ته رجه مه دا تووشي هه لمي گه موره كه موره ده بووم، چونكه به راستي ايحازي مخلي زور تيا دايه، نه ره شه خه لكه له كوئ له م هه مكه مه تل و برووسكهو هيمار ره موز ناما زيه تيه دگا.. نه گهر كه سينكي به ويژدان نه صله كه و ته رجه مه كه به را به ر بكا، نه وسا بو ي ده رده كموي كه زور شوي نه له نه صله كه وه هه والته كردن و مه تل داهيتان وايه. فهرموو

شەشەم: شەو مانەوہ لە خاکی مینا لە روژی جەژن و سێ روژەکانی
دوای جەژندا. بەوہ دیتەجێ کە زوربەیی شەوہکان لەوێی.

حەوتەم: تەوافی مائاواپی، کە بریتییه لە دواشت کە حاجی
دەیکا، دەگیرنەوہ: عومەر (ڕەزای خواہ لێبە) دەفەرموێ: دواھەمین کردارەکان
تەوافی بەیتە (مالیک لە مووہطادا دەیگیریتەوہ).

١٦٦ خۆ رووتکردنەوہ لە جلو بەرگی دووراو:

راحیاپی ھەبە لە نیوانی زاناگاندا کە ئایا خۆ رووتکردنەوہی پیاو
لە جلو بەرگی دووراو، سوننەتە یا پێویستە، ھەندێ دەفەرموون:
فەرزە، ئەمە برپاری رافیع و نەوہویبە، کەسانی تر ھەن دەفەرموون:
سوننەتە، ئیسنائی دەفەرموێ: ئەم رایە بەجیئە.. جا کاتێ خۆی
رووتکردوہ سوننەتە دوو پارچە بەرگی سپی تایبەتی
(ئیزارو ریداء) بپێچێ بە خۆیەوہ، جووتی سۆلێش لەپێ بکا،
ئیبنولونذیر دەفەرموێ: چەسپیوہ کە پیغەمبەر (درووہ خواہ لەسەرە)
دەفەرموێ: کە ئیحرام دادەبەستن بەشتە مالیکی سپی و بەرکۆشیکی

چی لەم عیبارەتە تێ دەگمێ: (الواجب الثاني: رمى الجمار الثلاث ثلاث مرات أيام التشريق الثلاثة غير جرة العقبة فانها ترمى اليها سبع حصيات فقط!!) کە ئەمە
جۆرە تەحریفیکە بۆ کیفایە کە. دەفەرموو، تەرجەمەکی لە زنجیرە (١٦٢) دا بھۆتسەوہ،
ھەتا راست و دروستی ئەم رووتکردنەوہیەت بۆ روون بیتتەوہ.

- وەرگیر -

سېى بېۋىش لەگەل جووتى شۇلدا. لە بوخارى شەرىفیشدا دەفەرمۇئى:
 پېغەمبەرى خوا (دروودە خوا لەسەربە) كە ئىجرامى دەبەست، ئىزارو رىدانىكى
 دەپۇشى، ھەروا ھاورىكانىشى. (موسلىم) بەرگى سېيش بۇ ئىجرام بەپىي
 ئەم فەرموودەيە: پېغەمبەر (دروودە خوا لەسەربە) دەفەرمۇئى: (البسوا من
 ثيابكم البياض.. الحديث)، تەرجمەكەي لە زنجىرە (۱۰۲) دا رابورد. بۇ
 ئىجرامدار جلى رەنگىراو ناپەسەندە، وە سوننەتە لە پېيش ئىجرام
 دابەستندا دوو ركات نوپۇزى سوننەت بكا، بە نيازى سوننەتى پېيش
 ئىجرام، لە ركاتى يەكەمدا {قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} بەخوینى و لە دوو دەما
 {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} ھەتا ئەگەر لەمكاتەدا نوپۇزى فەرز بكا برىتتى ئەم
 سوننەتە دەكەوى.

۱۶۷) ئەو شتانەى نادروستن بۇ ئەو كەسەى لە ئىجرامدابى:

ئەو شتانە كە نادروستن لەسەر مەۋۇ لە ئىجرامدادە شتن:

يەكەم: لەبەركردنى جلى دووراو.

دووم: ئەو كە پىاو ھەموو سەرى، يا ھەندىكى داپۇشى.

سېيەم: ئەو دەيە كە ئافرەت رووى خۇى داپۇشى. جا كاتى پىاو
 ئىجرامى بەست ئىتر نابى، زىاد لە بەرگى ئىجرام شتى تر لەبەر بكا،
 خوا دووراو بى ۋەك كراس و دەپى و كەواو شتى وا، يا چنراوبى ۋەك
 فانىلە، يا ھۇنراوبى ۋەك كراسى زرىە، وە نابى سەرى بە كلاوو مېزەرو

شتی وا داپوښی، به لکوو دهبی قه ناعت بکا به تهنه نهو دوو خاولیه
 گوره یه. له سه حیه یندا ددهرموی: ئیبنو عومەر {ره زه خوا یان لیبه}
 فهرمووی: پیاوی گوتی: نهی پیغه مبهری خوا! بهرگی ئیحرام چییه بو
 که سی له ئیحرامدا بی؟ فهرمووی: میزدر و کراس و دهرپی و خوف له بهر
 نهکا، نه گهر که سی جووتی سوئی (وای) دهست نه کهوت (که هه موو
 په نجه کانی به دهر وه بی) نهوا با جووتی خوف (له خوار
 قاپه ره قه نه یه وه بریته وه) نهوا له پیان بکا، وه هر بهرگی
 زمعه ران و وهرسی پیوه بی له بهری مهکن.

ده لاین: نه گهر که سی سوئی دهست نه کهوت دروسته جووتی خوف
 له پیبکا، وه نهی بریته وه قهیناگا، به لام و اباشه بیکات به سه ریپوه،
 گوايه فهرمووده که ی برینه و دی خوف له قاپه ره قه نه دا، بهم فهرمووده یه
 هه لوه شاوته وه که ددهرموی: ئیبنو عه بباس {ره زه خوا لیبه} فهرمووی:
 پیغه مبهر {درووه خوا له سه ربه} فهرمووی که سی جووتی سوئی دهست نه کهوت
 نهوا جووتی خوف له پی بکا، وه که سی په شته مال (ازار) ی دهست
 نه کهوت، با دهر پی له پی بکا. (شه یخان. واته: شیخی بوخاری و شیخی
 موسلیم گیراویانه ته وه).

نهو بریاره یش که ددهرموی نابی ئیحرامدار سه ری داپوښی به
 پیی نه فهرمووده یه: پیاوه که ی که له ئیحراما له وشتره که ی که وته
 خواره وه نه مری خودای کرد، پیغه مبهر {درووه خوا له سه ربه} فهرمووی:
 سه ری دامه پوښن به چمکی کفنه که، با سه ری به دهر وه بی، چونکه
 نه مه که له روژی قیامه تدا زیندوو ده بیته وه، له سه ر نه مالیه ئیستای
 به بهرگی ئیحرامه وه زیندوو ده بیته وه! (شه یخان) دروسته به تالی بهن،

یا به بهنده خوینئ به کوش (نیزار) هگهی قایم بکا به قه دیه وه، یا پشتینئیکى به سهردا به ستنئ، یا سهرئیکى به ستنئ به خاولیه گهی ناوشانیه وه، به لام دروست نیه بیان دوورئ به یه گه وه، هه روا دروست نیه چمکئیکى خاولیه گه م ناوشانى به ستنئ به چمکئیکى تریه وه و کرئى بدا، یا بیان دورئ به یه گه وه، یا به تالئ بیان به ستنئ به یه گه وه، دروستیشه ئیجرامدار شمشیر بکاته ملی و گه مهربه ندی پاره گهی به ستنئه پشتی. ئەمه بۆ پیاو بوو، به لام ژن بهس روخساری نابئ داپووشئ، چونکه روخساری ژن له م باره یه وه له حوکمی سهری پیاودایه، داپووشینی دروست نیه، به لام ده بئ سهری و باقى لهشی به جل و بهرگ داپووشئ، به هی دووراویش دروسته، وه لئ ئەوهنده هیه ژن بۆی هیه په چه بگریته وه، یا به رووپووشئ رووی خوئ بیووشئ، به مهرجئ ئەو په چهو رووپووشه نه کهوئ له روخساری، ئیتر له بهر بیویستی واکا، یا به ئاره زوو، یا له بهر گه رماو سهرما، یا له ترسی ئازاوه و روانینی ناره واهو شتی واهوه چون یه که.

چوارهم: شانه کردنی مووی سهرورپیش و هه موو موویه کی تر نادروسته، چ بۆ ژن، چ بۆ پیاو، ته نانهت ئەگه ر دهیزانی به خوران به نینۆک مووه کان هه ل ده وهرئ ئەوه دیش دروست نیه، چونکه له کاتی ئالۆسکان و پهستان به سهریه کاشتی واه رووده دا، هه روا چه ورکردنی مووی ریش و سهر و سمیل و ئەندامانی تری له بۆ پیاو و ژن نادروسته.

پینجه م: لابرندی مووی لهش و جهسته یه ئیتر به تاشین بئ، یا به هه لکه نندن و هه لکیشان بئ، یا به کو تکردنه وه بئ، یا به هه لگورووزان بئ، یا به رووتانه وه بئ به هوئ دهرمانی جه مامه وه، ئەمانه هه مووی چون

یه‌که‌و حه‌رامه، سه‌رتاشین به‌دهقی نایه‌تی قورئان حه‌رامه که ده‌فه‌رموی: {وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ - سوره البقرة - ۱۹۶/۲}.

شه‌شه‌م: لابرئی نینۆکیش وه‌ک لابرئنی موو نادرسته، ئیتر به‌ره‌رشتی نینۆکی بکا نادرسته، با به‌ددانیش بیقرتیئی، یا به‌ده‌ست بیشکینی، چونکه زاناکان به‌یه‌ک ده‌نگ برپاریان داوه که ئه‌وه نادرسته.

حه‌وته‌م: به‌کاره‌ینانی بۆنی خۆش بۆجل و به‌رگو له‌ش نادرسته، چونکه ئه‌وه که‌یفو سه‌فایه، حاجیش ده‌بی سه‌رگه‌رمی کاره‌کانی حه‌جبی و به‌هۆی ئه‌وه‌وه قزئالۆسکاوی ته‌پ و تۆزاوی بی‌و، سه‌ره‌قزئه‌و بۆره‌که‌ل بی، وه‌ک له‌ فه‌رمووده‌دا وا ده‌فه‌رموی. له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درووه‌خواه له‌سه‌رب) ده‌فه‌رموی: ئه‌م بۆنی خۆشه‌ی که‌واپیته‌وه سی جار بیشۆ، مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه ئه‌وه‌ی بۆنه خۆش بی - وه‌ک گۆل و ری‌حانه‌و یاسه‌مین و وه‌نه‌وشه - نابی نه‌بیدا له‌ خۆی و نه‌بیدا له‌ ده‌موو‌چاوی. به‌لام ئه‌گه‌ر پارچه‌یی میسکی هه‌لگرت، یا هه‌ر بۆنیکی تری له‌کیسه‌و شووشه‌و پریاسکه‌ی به‌سه‌راوه‌دا هه‌لگرت ئه‌وه نادرست نیه، خوا بۆنی بکا یا بۆنی نه‌کا. ئه‌مه شافیعی به‌ ده‌ق فه‌رموویه‌تی.

هه‌شته‌م: راوکردن و کوشتنی نی‌چیر. مه‌به‌ست له‌ نی‌چیره هه‌موو گیاندارییکی ده‌ره‌کی وایه که گۆشتی بخوری، ئیتر خوا مالی بووبی یا کیوی بی، خوا چوارپی بی یاخود مه‌ل و بالنه‌ده‌بی، چونکه هه‌ردوو‌لایان پی‌یان ده‌گوتری نی‌چیر. سه‌ر به‌لگه‌ی نادروستی راوی نی‌چیر ئه‌م

نایه تهیه: {وَحَرَّمَ عَلَیْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرْمًا - سورة المائدة - ۹۶/۵} واته: راوی نیچری وشکانی له نیوه حهرامه، کاتی له نیجرامدابن.

گیاندارئ که گوشتی نه خورئ به نیچیر دانانرئ، له بهر نه وه راوو کوشتنی نادرست نیه و تۆله له سهر بکوژیان نیه، به لکوو ئهم چه شنه هه یانه کوشتنی بۆ نیجرامدارو بی نیجرام سوننه ته، چونکه ئازاردرو و مزه نکهرن، به لکوو ئیمامی رافیعئ (ره زاه خواه لیبئ) له سهر باسی خواردمه نییه کانا ده فهرموئ: درنده و جانه وهری زیانه خورؤ پیویسته بکوژرئ، و هک مارو دوو پشک و مشک و سهگی نه ئیگرو سهگی هارو فهله پشه و گورگو شیر و پلنگ و ورج و سیسارکه و هه لؤو کیچ و میشووله و زمرده واته و زمرده زیره.

نویسم: ژن به شوودان و ژن ماره برینه، هه روا سه رجیی و دروستبوون و دسبازی به شه هه ته وه. نیجرامدار دروست نیه بۆی که ژن بۆ خۆی ماره برئ، یا ژن له که سیکی تر ماره برئ، خوا به سیفه تی جیکاری (وه کاله ت) بی، یا خود به سیفه تی هه قدارئ (ویلا یه ت) بی. چونکه پیغه مبه ر (دروود خواه له سه ربئ) ده فهرموئ: نیجرامدار نه ژن له خۆی ماره دهکا، نه ژنیش له که سی تر ماره دهکا له گێرانه وه یهکا: نابئ خوازینی ش بکا. (موسلیم) له گێرانه وه ی داره قوطنیدا: نیجرامدار نه ژن دینی و نه ژن له که سی ماره دهکا. جا گریمان نه گهر ستي وای کرد نه وه گریدان (عه قد - ماره برین) هکه پووچه، چونکه ئهم جوړه نه یکردنه نادروستی و تی کچوون ده خوازئ، ئهم برپاره یه کگرتنی

هاورپياني پيغه مبهري له سهره. خواي گه وره له باره ي جووتبوونه وه
له گهل ژندا دهغه رموي: { الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ
الْحَجَّ فَلَا رَفَثَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ - سورة البقرة -
۱۹۷/۲ } واته: کاتي خهريکبوون به کردهوه کاني حه جه وه چهن
مانگيکي ناسکراو ديارى کراون، جا ههرکاتي خهريک بوون به نادابي
حه جه وه، له کاتي حه جدا به ستنه وه نيتړ نابي بچنه لاي حه لالي خوتان،
وه نابي دهرچن له ياساي نايين و نابي کاري به دبکهن، به هيچ جوړي
نابي دهرچن له ياساي دامه زراوى حه ج، ههروهک جووتبوون و که يفکردن
له گهل ژندا نادرسته خوره حه تکر دنيش نادرسته، چونکه له شويڼي
بوڼي خوښو ژن ماره کړدن، که هوکارن له بو جووتبوون، نادرست بن،
دياره که جووتبوون و شتي وا نادرسترن، هاوکات له گهل نه ودها تيکه لي
ژن و پياوو که يفکردنيان پيکه وه له کاتي خه لوه کيشان - واته: اعتکافدا -
که له حه ج بچوو کتره، نادرسته، که واته چون له کاتي حه جدا دروست
دهبي، به لکوو لهم کاته دا پتر نادرست دهبي.

۱۶۸) توله (فيديه) پيوسته له سهر که سي نه مانه بکا:

نهم شتانه که باسما نکرډن، ههموو نادرستن، که سي بيانکات،
توله ي دهکه ويته سهر، به لام نهمه باسيکي دوورو دريژه، لقو پوپي
زوري لي دهبيته وه، نيمه ليردها نامازه بو نهم چهند شته دهکين:
له کاتي دسبازي و ماچو مچا کاتي توله ي دهکه ويته سهر که ناوي

بیتتهوه. ژن مارهگردنیش تۆلهی نیه، چونکه کارهکه دانامه زری و مه بهسته که نایه ته جی، جووتبوونیش، چ به پیش بی، چ به پاش بی چ له گهل ئاده میزادا بی، چ له گهل گیانله بهری تر دا بی، چه جو عه مره ههل دموه شینیتتهوه، ئاشکرایه که عه مره یهك ئیحرام شکاندنی ههیه، نه وهنده ههیه هه هر چه ند عه مره و چه جه که ی به تال ده بنه وه، به لام ده بی ته وایان بکا، چونکه خوی گه وره ده فهرموی: {وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ - بر: ز - ۱۵۸} = رافه ی نه م نایه ته له زنجیره ی (۱۵۸) دا رابورد.

ههروه ها پیویسته له سالی دوا ییدا به بی ته فره قه زای نه و چه جو عه مره یه بکاته وه، ئیتر چه جه که فهرزبی سا سوننه تبی قهزا کردنه وه که ی چون یهك پیویسته. ژن نه گهر پیاو به زۆر جووت بوو له گه ئیدا، یاخه وتبوو، نه وه چه جه که ی به تال نابیتتهوه، به لام نه گهر له سه ر ره زای خوی بوو، وه ده شیرانی که نه و ئیشه نادروسته نه وه چه جه که ی بوو چه ده بیتتهوه.

۱۶۹) که سی فریای وهستان له غه رفهات نه که وی چه جی له ده ست ده چی:

هه رکه سی له پیش شه به قی به یانی روژی جه ژندا فریای وهستانی عه رفه نه که وی، چه جی نه و ساله ی له کیش ده چی! چونکه پیغه مبه ر {دروود خوا له سه ربه} ده فهرموی: هه رکه سی له شه وی جه ژندا فریای هاتن بو عه رفهات بکه وی نه وه فریای چه جی نه و ساله ده که وی، هه رکه سی هه تا شه وی جه ژن ته وای ده بی فریای هاتن بو کیوی عه رفه نه که وی نه وه

حه جی ئەو سائەى لە دەست دەچى، با ئیجرامى عەمرە دابەستى، لە سائى دوايشدا هه جى لەسەرە (دارە قوطنى) چونکە وەستان لە عەمرەفە بنیاتیکە بەستراوہ بە کاتیکی تايبەتەوہ، کە کاتەکە بەسەرچوو ئەویش بە سەردەچى، کە بنیاتیکیش لە کارى فەوتا، کارەکە گشتى دەفەوتى، رىک وەم نوێزى هەينى کە کاتەکەى بەسەر چوو خوێشى بەسەردەچى، جا لەم کاتەدا بەبى درەنگ کردارى عەمرەين تەواو دەکاو ئیجرام دەشکينى، کە بریتىيە لە تەوافو هەراکرن و سەرتاشين، بەبى راجيايى دەبى بۆ ئەم عەمرە تەواف بکا، بەلکوو دەبى هەراکردنیش ئەنجام بدا، ئەمە کاتى وایە ئەگەر لە پاش تەوافى هاتن هەراکردنى نىوانى سەفاو مەپروەى ئەنجام نەدابوو، بەلام رەجمى شەيتانى لە مينا ناوى، هەروا سوننەت نیه شەویش لە مينا بمينیتەوہ، با کاتى ئەم دوو شتەيش مابى، گوتمان ئەم جوړە کەسە کە دین بۆ هەج و فریای وەستان لە خاکی عەرفە ناکەون، دەبى لە سائى ئايندەدا ئەو هەجە قەزابکەنەوہ، هەروا دەبى دیارى بەيتیش سەربەرن... دەگيرنەوہ: هەببارى کورپى ئەسودە، لە روژى جەژندا دى بۆ خزمەتى ئىمامى عومەر (رەزەا نوایان لیبە) دەفەرموى: ئەى فەرمانرەواى موسولمانان! ژمارەى روژەکانمان لیتیکچوو، بۆیە وا درەنگ هاتووین، دەى چارمان چيیه؟ عومەر پيى دەفەرموى: بپۆ بۆ مەککە لەوى تەوافى بەيت بکە، خۆتو ئەوانەى کە لەگەڵتان، ئەوجا هەراکردنى نىوانى سەفاو مەپروە ئەنجام بدەن، ئەگەر هیناوتانە سەرو دیارى بەيتیش سەربەرن، ئەوجا یا سەرتان بتاشن، یا کورتى بکەنەوہ، ئیتز بگەرنەوہ بۆ مائەوەتان، لە سائى ئايندەدا هەج بکەن و دیارى بەيتیش سەربەرن، بەلام ئەگەر کەسێ دیارى لەباردانەبوو، با سى روژ

لهکاتی چه جداو چهوت روژ له ولاتی خوئی به روژوو بی! (مالیک (رهزاه
خواه لایب! له مووه طادا به رشته یه کی دروست دهیگر پیته وه) جا نه م
برپاره ی عومهر شوهرتی دهر کرد، وه کهس ره خنه ی لیی نه بوو، له بهر
نه وه سهری گرتو بوو به یه کگرتنی نه ته وه (ئیجماعی نوممهت).

١٧٠) کهسی بنیاتی نه کا حوکی چیه:

نه گهر کهسی بنیات (روکن) ئ له بنیاتهکانی چه جی له کاتو
شوینی خویدا نه کرد، نابئ ئیحرام بشکینی، به لکوو نه گهر مه ودا ی مابوو
دهبی بگه پیته وه سهری و بیکا، وه نه کردنی بنیات به خوین تۆله ی
ناکریته وه، چونکه چه جه که بهبی ئه و ته و او نابئ، چونکه ماهیهت و
چییهتی چه بهبی کردنی گشت بنیاتهکانی نایه ته جی، چونکه
چییهتی (ماهیهت) ی شت به فهوتانی به شیک، گشتی دمه وتی، وه ک
نویژ هه تا گشت بنیاتهکانی نه نام نه دا نابئ دهستی لییه لبرئ.

١٧١) ئه و گیانداره ی که سهربرینی پیویست دهبی له ئیحرامدا:

ئو خوینانه ی که کردنیان به م بۆنه یه وه پیویست دهبی، به هوئی
نه کردنی ئه رکیکه وه (واته: واجبیکه وه)، یا به هوئی کردنی شتیکی
قه دمه وه، مه ره یا بز نه به مه رجئ بۆ قوربانی بشین، به لام له کاتی
جووتبووندا دهبی و شترئ سهربرئ بۆ گه دایانی به ست (حه ره م) ی

مەككە. تەنیا ئەو ھەندە ھەيە تۆلەي راوی نەچىر بەم شىۋەيە: ھەر نەچىرئ بكوژئ دەبئ بە ويئەي خۇي تۆلەي بدا: لە جياتى بچووك بچووك و لە جياتى گەورە گەورە.

١٧٢) ئەو خوينە پىۋىستانە پىنجن:

يەكەم: خوينىكە كە پەيوەندى بە نەگردنى ئەركىكەو ھەبئ وەك نەگردنى ئىجرامدا بەستىن لە نىشانگاۋ جىگەدا بەستىن خۇيدا، وەك نەگردنى رەجمى شەپتان، ئەم خوينە خوينى رىزلىگرتن و قەبلاندىنە، واتە: دەبئ بە رىزيەكئ لەم سئ شتە بكا: پىۋىستە مەرئ يا بزئ بدا بە ھەژارانى بەستى مەككە، ئەگەر ئەو ھى پىنەكرا مەرئ بقەبلىنئ بە پارەو بە پارەكە خۇراك بكوژئ و بىكا بە خىر، ئەگەر ئەو ھىش بۇ نەكرا، لە جياتى ھەر مشتى لەو خۇراكە، كە مەرجه پىبژيوى بئ، رۇژئ بە رۇژووبئ. رافىعى لە (المحرر) دا ئەمە دادەنئ بە فەرمايشتىكى دروست، خاوەنى مەنھەجىش لەم بىر پارەدا پەپرەوى رافىعى دەكا.

دوۋم: ئەو خوينەيە كە بەھوى سەرتاشىن و رابواردنەو پىۋىست دەبئ، جا ئەگەر كەسئ سئ تەل مووى لە لەشى خۇي بىرى يا زياتر، يا سئ نىنۆكى خۇيى كەرد ئەمە پىۋىست دەبئ لەسەرى: يا ئازەلىكى وا سەربىرئ كە بۇ قوربانى بئ، يا سئ مەن پىبژيوى بدا بە شەش گەدا، يا سئ رۇژ بەرۇژووبئ! ئەم خوينەيش خوينى وەجەل ديارىكردن و سەپشكەردنە، واتە: پىۋىستە لەسەرت يا خوينى بکەي يا وەجەلە ديارىكراو ەكەي بکەي، وە لەگردنى ھەريەكئ لەم دوۋشتە خۇت

سهرېشكى. سهر بهلگه‌ى نهم سهرېشكويه نهم نايه‌ته‌يه: { قَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲ } واته: ههركه‌سئ له ئيوه له‌كاتى ئيحراما نه‌خوش كه‌وت يا نازارئ له سهريدا بوو، به‌هوى يه‌كئ له‌م دووشته‌وه به‌ ناچارى سهرى خوى تاشى، نه‌وه له سهريه‌تى توله‌يئ بدا له باتى نه‌و سهرتاشينه‌ى، نه‌و توله‌يه سئ جوړى هه‌يه خوى سهرېشكه له‌ كردنى يه‌كئيان، كه برئتئين له روژووى سئ روژ، يا خوارده‌ مه‌نى شەش هه‌ژار، يا نازه‌لئ سهرېپړئ و دابه‌شى بكا به‌سهر هه‌ژارانا. پيغه‌مبه‌ريش (دروود خوا له‌سهرې) له‌م فه‌رمووده‌يه‌دا نهم مه‌سه‌له‌يه‌ى روونكردو‌ته‌وه: كه‌عبى كورى عوجره (د‌ه‌زاد خوا له‌يئ) ده‌فه‌رموئ: له‌كاتى حوده‌پييه‌دا ناگرم له ژپړ مه‌نجه‌ئيك‌ا خوش ده‌كرد، نه‌سپئ له‌سهرم هه‌ل ده‌ومرى له به‌رزورى، له‌وكاته‌دا پيغه‌مبه‌ر (دروود خوا له‌سهرې) ته‌شريفى هات بو لام، فه‌رمووى پي‌م: نهم جرو‌جانه‌وه‌رانه‌ى سهرت نازات ده‌ده‌ن؟ وتم: به‌لئ. فه‌رمووى: سهرت بتاشه، له پاشا يا مه‌رئ يا بزئيكى خير سهرېره، ياخود سئ روژ به روژوو به، يا خود سئ مه‌ن خورما بده به شەش هه‌ژار. (شه‌يخان). نه‌وه‌يشمان له يادبئ كه نينو‌ككردنيش ري‌ك وه‌ك سهرتاشين وايه بو نهم توله‌يه، هه‌روا هه‌موو رابواردنه‌كانى تريش، وه‌ك بو‌نى خوشو خوچه‌ووركردن و جلى دووراو له‌به‌رگردن و به‌راييه‌كانى سهرجئيى، چونكه هه‌موو نه‌مانه به‌شي‌كن له رابواردن و كه‌يف.

سپيهم: نه‌و خوئنه‌يه كه به‌هوى ئيحصاره‌وه پيويست ده‌بئ، جا نه‌گه‌ر حاجى يا عه‌مره‌كه‌ر ري‌گه‌ى حه‌جى له لايه‌ن دوژمنه‌وه لي‌گيراو نه‌يتوانى حه‌ج يا عه‌مره‌كه‌ى يا هه‌ردووكيان ته‌واو بكا، خوا نه‌و شوئنه

خاکی بهست بی یانه، ودریگهی تریش نه‌بوو جگه لهو ریگهییه که چوو‌بووه بهست، نه‌وه ئیحرامه‌که‌ی هه‌لده‌وه‌شینیته‌وه‌وه له کویدا ریگهی لیقه‌ده‌غه بوو‌بوو له‌ویدا نازه‌لئ به دیاری سهرده‌برئ بو هه‌ژارانی نه‌وه جیگهییه، لای که‌می نه‌م نازه‌له مهر یا بزنیکه که دهست بدا بو قوربانی، ده‌بی نیازی ئیحرام تی‌کدان به‌ینی. سهر به‌لگهی نه‌م کاره نه‌م نایه‌ته پیرۆزه‌یه: { فَإِنْ أَحْصَرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ } واته: نه‌گهر قه‌ده‌غه‌کران له ته‌واو‌کردنی خودا په‌رستییه‌که‌تان نه‌وه نازه‌لئ بکه‌ن به دیاری، به‌پیی توانای خو‌تان. دهر‌برینی مه‌به‌ستی ته‌واو له نایه‌ته‌که ناوایه: نه‌گهر ریتان لی‌چوو بهست، بو‌تان هه‌یه ئیحرام هه‌لو‌ه‌شینه‌وه، به‌لام نازه‌لئیکی دیاری‌تان ده‌که‌ویته سهر. له سه‌حیحه‌یندا ده‌فه‌رموی: پی‌غه‌مبه‌ر (مرووه‌خواه له‌سهر‌به‌) سالی ری‌ککه‌وتنی خودی‌بییه له ئیحرامی عه‌مه‌ردا بوو، هاوبه‌شپه‌یدا‌که‌ره‌کان ری‌گه‌یان نه‌دا عه‌مه‌ره‌که‌ی ته‌واو بکا، له‌به‌ر نه‌وه ئیحرامی شکاند. ده‌بی له پیش سهر‌تاشیندا، بو نه‌م ئیحرام شکاندنه، نازه‌لئ دیاری سهر‌برئ، نه‌ک به پی‌چه‌وانه‌وه چونکه خوای مه‌زن ده‌فه‌رموی: { وَلَا تَحْلِقُوا رُؤُوسَكُمْ حَتَّىٰ يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ - سورة البقرة - ۱۹۶/۲ } واته: سهر‌تان مه‌تاشن هه‌تا دیاری‌یه‌که ده‌گاته جیگهی سهر‌برینی خو‌ی.

چوارهم: خوینی پی‌ویست به‌هو‌ی گوشتنی نی‌چیره‌وه. نه‌م خوینه ناوایه: نه‌وه نه‌چیره کو‌ژراوه نه‌گهر وینه‌دار‌بوو، نه‌وه خو‌ی سهر‌پشکه به یه‌کئ له‌م سئ شته: یا وینه‌که‌ی سهر‌برئ و بی‌به‌خشیته‌وه به‌سهر هه‌ژارانی به‌ستی مه‌که‌دا، یا نه‌وه نازه‌له‌ی که داد‌هنرئ، به وینه‌ی نه‌چیره راو‌کراوه‌که، ده‌قه‌بل‌ئینی به‌پاره‌و پاره‌که‌ی ده‌دا به خوار‌ده‌مه‌نی‌و

خواردمه‌نییه که ددها به هه‌زارانی به‌ستی مه‌که، یا له‌جیاتی هه‌ر مشتئ لهو خۆراکه پییقه‌بلاوه رۆژئ به رۆزوو ده‌بی. به‌پئی ئه‌م نایه‌ته { فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسَاكِينَ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا } - سورة المائدة - ۹۵/۵ { واته: ئه‌ی موسوئمانه‌کان! له‌کاتی‌کا که ئیوه له ئیجرام‌دان نه‌چیر مه‌کوژن، وه هه‌رکه‌سی له ئیوه له‌م کاته‌دا نه‌چیرئ به‌قه‌ستی بکوژئ و بزانی که ئه‌وه کاریکی حه‌رامه، ئه‌وه له‌سه‌ریه‌تی تۆله‌دانه‌وه به‌گیانه‌به‌ری که وه‌کوو ئه‌و نه‌چیره‌ وابئ، که دوو پیایوی خاوه‌ن دادو عه‌داله‌ت دایه‌بنی‌ن و حوکمی پییکه‌ن، وه ده‌بی ئه‌و ئاژه‌له تۆله‌یه بنی‌ری بۆ حه‌رمی مه‌که‌وه له‌وئ سه‌ر به‌ری بۆ هه‌زارانی حه‌رم، یا که‌ف‌قاره‌تی بدا که بریتییه له‌ به‌های ئه‌و ئاژه‌له تۆله‌یه، وه ده‌بی به‌و به‌هایه خۆراک و دانه‌ویله‌ بکړئ و بیدا به‌ هه‌زاران، یاخود به‌ نه‌ندازه‌ی ئه‌و خواردمه‌نییه به‌ رۆزووبئ، به‌م شیوه‌یه له‌ باتی هه‌موو مشتئ رۆژئ به‌ رۆزووبئ، به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌چیریکی وای گوشت که وینه‌ی دیاری نه‌کرایئ له‌ شه‌رعا، ئه‌وه خۆی سه‌رپشکه‌ له‌ یه‌کئ له‌م دوو شته: یا ده‌قه‌بلی‌نری به‌ پاره‌و به‌ پاره‌که‌ خۆراکی پی‌ده‌کړئ و ده‌یبه‌خشی‌ته‌وه به‌سه‌ر هه‌زارانا، یا له‌باتی هه‌ر مشتئ له‌و خۆراکه‌ رۆژئ به‌ رۆزوو ده‌بی، ده‌ق وه‌ک نه‌چیری وینه‌دار. به‌پئی نرخ‌ی ئه‌و شوینه‌ی که نه‌چیره‌که‌ی تیادا ده‌کوژری نرخ و به‌ها بۆ نی‌چیره‌که‌ یا بۆ وینه‌ وه‌جه‌له‌ی داده‌نری، مه‌به‌ستیش له‌ وه‌جه‌لی وینه‌دار ئاژه‌لیکی مالییه‌ که شیوه‌ی نزیکی له‌ شیوه‌ی نه‌چیره‌که‌، مه‌به‌ست ئه‌وه‌ نیه‌ که وه‌جه‌له‌که‌شی له‌ توخمی خۆی بی، هه‌تا بگو‌تری: پی‌ویسته‌ له‌ جیاتی وشتر مه‌رغ وشتر مرغ بدرئ و له

جياتى ئاسك ئاسك بدرى. چونكه خۇداي گەورە لە ئايەتەكەدا وینەى نەچىرەكەى بېرىو بەسەر ئازەلدا، لەبەر ئەو وەجەلى نەچىرەكە لە توخمەو دەگۆرئ بۇ وینەى خۇى لە ناو ئازەلئ مالىدا! كۆمەلئ لە ياران، لە چەن رووداويكا، بېرياران داو وە لەجياتى وشرمرغى وشرئ دەدرئ، وە لە جياتى كەرەكئوى و گاكئوى گايئ، وە لە جياتى دئلەكەمتيارئ بەرانئ، جابير {وہزاه خواہ ليبيہ} ھەوالئ داو وە ئەمە بېريارى پئغەمبەرە {دروودى خواہ لەسەوبى} كە تۆلەى كەمتيارئ بەرانئ بئ، ھەروا كۆمەلئكىش لەياران بۇ تۆلەى كەمتيار بەرانئكىان داناو، وە لەجياتى ئاسك بزن، وە لەجياتى كەرۆشكئ گيسكئ، ئەمە بېريارى ئىمامى عومەر و عائىشە، لەجياتى بچووك بچووك و لەجياتى گەورە گەورە لەجياتى نئىر نئىر و لەجياتى مئ مئ و لەجياتى ساخ ساخ و لەجياتى شكسدار شكسدار، واتە ھاو وینەى بەپئى ئايەتەكە لە ھەموو ئەم شئوانەدا رەچاو دەكرئ، كەواتە: ئەگەر مەرەكئويەكى كوشت تۆلەكەى مەرپكە، ئەگەر بەرانە كئويەكى كوشت تۆلەكەى بەرانئكە، مئ لەباتى مئ و نئىر لەباتى نئىر.

پېنجەم: خوئنى پئويست بوو بە جووتبوون - جماع) ئەم خوئنەيش خوئنى ريزلئگرتن و ھەبلاندنە. واتە: خوئنى تەرتىبو تەعدىل، واتە دەبئ بەريزيەكئ لەمانە بكا: يەكەم وشرئ سەبېرئ بۇ ھەزاران، ئەگەر ئەمەى نەتوانى گايەك سەربېرئ، ئەگەر دەستى نەكەوت ھەوت سەر مەرپ يا بزن سەربېرئ بۇ گەدايانى بەست (ھەرەم)ى مەككە. ئەگەر ئەوھىشى بۇ نەكرا بەھای وشرەكە بدا بە پېبژيوى و دابەشى بكا بەسەر داماوانى بەستى مەككەدا، ئەگەر ئەوھىشى پېنەكرا لە جياتى ھەر مشتئك خۆراك رۆژئ بە رۆژووبئ. بەلگەى پئويستبوونى وشر

ئەوھىيە كە ئىمامى عومەرو عەبدوللاى كورپى (رەزە خەۋەلىيە) بېرىرى
ئەوھىيان داۋە، ھەروا ئىبنو عەبباس و ئەبو ھورەيرە. بۆيەش ئەگەر
وشتەر نەبوو دەچىن بۇ گا يا بوھوت سەر مەرپ يا بزن. چونكە گايى يا
ھوت سەر ئازەلى وردە، لە قوربانىدا، وەك وشتەر وان، بۆيەش ئەگەر
ئازەل نەبوو دەچىن بۇ خۇراك، چونكە شەرى لە تۆلەي نەچىردا لە
ئازەلئەو دەچى بۇ خۇراكدان بە ھەزاران. بەپپى نرخی ناو مەككە نرخی
بۇ وشتەرەكە دادەنرى، نەوھوى لە شەرى (المەذب) دا وا دەفەرموى
گوتراويشە: بەپپى نرخی مينا وشتەرەكە دەفەبلىنرى بە پارەو بە
پارەكەش خۇراك دەكپرى. گوتراويشە: لە جىگەي كىردنى ھوى ئەم
خوينە. واتە: لە كۆي كۆبوو لەگەل ژندا بەپپى نرخی ئەوى وشتەرەكە
دەفەبلىنرى.

١٧٣) جىگەي ئازەلى ديارى و خۇراك بەخشىن:

ئازەلى ديارى يا بەھوى (احصار) چوونە بەستەوھىيە، يا بەھوى
شتىكى ترەوھىيە، جا ئەگەر بەھوى رىچوونە بەستەوھىيە بوو ئەو لەكويدا
رىگەي ئى قەدەمگەرابوو لەويدا سەرى دەپرى، چونكە پىغەمبەر (رەزە
خەۋەلىيە) لە حودەبىيە لەويدا ديارى سەربىرى، كە رىگەي ئى گىرابوو.
بەلام خوينى پىويستبوو لەبەر كىردنى حەرام يا لەبەر نەركىردنى
پىويست، ئەو دەپى لە حەرمدا سەر بېرىرى چونكە ئايەت دەفەرموى:
{ هَدْيًا بِالْغِ الْكُفَّةِ - بىر: ١٧١} جا پىويستە گۆشتەكەي دابەشېكرى
بەسەر گەدايانى بەستدا، چونكە گۆشتەكە مەبەستە لە بەخشىنەوھىيە.

بۇ ئەوۈ جىيى ھەژارى نىشتەجى و ھەژارى مىوان نىيە، بەلام بەخشىنى بە نىشتەجىكان خىرتەرە، ئەگەر لە جىياتى سەربىرىنى ئازەل خۇراكى دابەشكرد، دەبى بە تايىبەت دابەشى بكا بەسەر ھەژارانى ھەرەمدا، چونكە وەجەلېش حوكمى وەجەلدارى ھەيە، بە پىچەوانەى رۇژووۋە، بۇ رۇژوو لەكوئ ئارەزوو دەكا لەوئ بىگرئ، چونكە قاووانچ وەچاو ناكړئ بۇ ھەزار لەوۋدا كە كابرأ لە خاكى ھەرمدا بەرۇژووبئ، بەلایەنى كەمەوۋ دەبى تۆلەكە بە سەرسئ ھەژاردا دابەشېكرئ، بەلام مەرج نىيە بە يەكسان دابەش بكرئ بەسەرياندا چونكە دروستە ھەندئ كەس زىاتەر لە ھەندئ كەس وەربگرن.

١٧٤) كۈشتنى نەچىرى ھەرەم و برىنى درەختى:

راوگردنى نەچىرى بەستى مەككە نادروستە، چى بۇ ئىحرامدار چى بۇ بئ ئىحرام، ھەروا برىنى دارو گىاي ھەرەمى مەككە، بەمەرجى گىانلەبەرەكە زىانەخورۇ نەبئ و رووۋەكەكە ئازار دەر، يا وشك نەبئ، بەلام گىانلەبەرى زىانەخورۇ رووۋەكى وشك، يا رووۋەكى ئازاردەر كۈشتن و برىنيان دروستە، ھەموو رووۋەكىكى دېگدار بە ئازاردەر دادەنرئ.

پىغەمبەر (ﷺ) لە رۇژى گرتنى مەككەدا فەرمووى: ئەم شارى مەككەيە بەستەو گەلئ شت لە شوپىنانى تر گردنيان دروستە، بەلام لىرە دروست نىن، ئەمەيش دەستى قەدر و رىزە خودا لەم شارەى ناو، دەى نەدارو دەرختى دادەپاچرئ، وەنەچىرى دەرەوئىنرئتەو، وەنەشتى

داكه و توى هه ل ده گيرِ تِه وه، مه گهر بۆ كه سى كه ناو نيشانى هه لېدا، هه تا خاوه نه كه ي پهيدا ببى و بيبا تِه وه، نه گياي پاكو ددرى، عه بباس فهر مووى: نه ي پيغه مبهري خوا! تِه نيا گياي سورناتيكى لى دمرچى، چونكه بۆ سووته مهنى ئاسنگهرو بۆ سووته مهنى ناو مال و بۆ پهردووى سهر داره را به كارى دى نن؟ پيغه مبهريش (درووده خوا له سهرين) فهر مووى: باشه تِه نيا گياي سورناتيكى لى دمرچى بردنى گه لاي دره خته كه ي دروسته، به لام نابى به داو گلا گوتك و شتى وا بيوه رينى، نه بادا بهرتويك له كه ي بكه وئ نه گهر لقى كى برى و خه لفى دهر نه كرده وه نه وه دهسته به ره و توله ي ده كه و پته سهر، به لام نه گهر له هه مان سالا شوينه كه ي خه لفى دمر كرده وه نه وه هيجى له سهر نيه، وهك بردنى گه لا، هه موو دارو گيايى كه له خو پته وه سهوز بووبى برينى نادرسته، چونكه پيغه مبهري (درووده خوا له سهرين) ده فهر موئ: نه گياي پاكو ددرى. دياره كه برينى نادرست بى هه لكه ندينشى نادروست تره! به لام دروسته ئازهل تيبكرى هه تا تيا دا بله وه رى، نه گهر بۆ ئالفيش بيبا دروسته، له سهر فهرمايشتى فره دروست! گوتراو پشه: دروست نيه گياكه ي بكرى به گزره بۆ ئالفى ئازهل، چونكه رووكارى فهر مووده كه نه وه ده گه يه نى كه دروست نه بى، به لام برينى بۆ دهرمان دروسته، له سهر قسه ي فره دروست، چونكه پيوستى دهرمان گه لى گرنگ تره له پيوستى سورناتك به پي فهر مووده ي دروست، دوورينى گياي سورناتك، بۆ پهردووى سهر داره را دروسته.

١٧٥) ھەجکردن لە جىياتىي كەسىكى تر:

ئەگەر موسوئلمانى ھەجى كەوتە سەرو ھەجى نەكرد ھەتا پەكى كەوت پىويستە لەسەرى موسوئلمانى بنىرى ھەجى بۆ بكا، خوا پەككەوتنەكەى لەبەر پىرىبى، با لەبەر نەخۆشىيەكى وابى كە ئومىدى چاكبوونەوہى نەبى. بەلگەى ئەمە ئەم فەرموودەيە: ئىبنو عەبباس فەرمووى: ژنىكى ھەسەمى ھات گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! ھەج (كە فەرزى خودايە لەسەر بەندەكانى خۆى) كەوتۆتە سەرباوكم، كە پىرە مېردىكى ئىختىيارى وايە خۆى بەسەر ولاخەوہ بۆ ناگرى، جا ئايا دەبى من خۆم لەباتى ئەو ھەجى بۆ بكەم يا نابى؟ فەرمووى: بەئى دەبى. ئەم پرسىارو وەلامەيش لە كاتى كردنى ھەجى مائاواييدا بوو (مالىك/ شافىعى/ شەيخان/ ئەبو داوود/ نەسائى) ئىمامى تىرمىذى دەفەرموى: سەبارەت بەم باسە چەن فەرموودەيەكى دروست تۆماربووہ.

ئەگەر كەسئ مردو ھەجى فەرزى لەسەر بوو كە پىى دەگوتى: ھەججەتول ئىسلام، پىويستە لەسەر ھەقدارەكەى موسوئلمانى بنىرى ھەجى بۆ بكا، مەسرفى ھەجكە لەو كەلەپوورە دەردەكرى كە بەجىي ھىشتووہ. چونكە دەگىرنەوہ: ئىبنو عەبباس (رەزائى خايران لىبە) دەفەرموى: ئافرەتىكى جوھەپنەبى ھاتەلەى ھەزرىت (دروودە خواى لەسەربە) گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! داىكم نەزرى كردبوو كە ھەجى بكا، وە نەيشىكرد ھەتا مرد، ئايا دەبى ئىستا من ئەو ھەجى بۆ بكەم؟ فەرمووى: بەئى، دەبى، ھەجى بۆبكە. مەرجە ئەوكەسەى كە ھەجى فەرزەكا لە جىياتىي مردوو، يا لەجىياتى موسوئلمانى پەككەوتوو، خۆى ھەجى

کردبئ و حەجی فەرزی لەسەر نەبئ و، لە هەمانکاتدا باوەرپێکراو بئ و
لە حوکمەکانی حەج بزانی. سوننەتە وەکیلحەجەگە، لەگاتی
حەجدا بەستندا، بلئ: ئەی خودایە! ئیجرامی حەج دادەبەشستم بۆ تۆ،
لە جیاتیی فیسارەکەس.

(۱۷۶) حەجەگە ی پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربئ):

پێغەمبەری خوا (دروودی خۆی لەسەربئ) سئ حەجی کردوو، دوو حەج لە
پیش کۆچداو حەجئ لە پاش کۆچ، سائی دەهەمی کۆچی، ناودارە بە
حەجی مائئاوایی، چونکە پێغەمبەر (دروودی خۆی لەسەربئ) لەو حەجدا خوا
حافیزی لە مەردومەگە کردو فەرمووی: هەتا خۆم ماوم باوو یاسای
حەج و عەمرە ی خۆتان لە خۆم فیڕ بب، چونکە من نازانم چەندە ی تر
دەژیم، دوور نیە گە بمروو حەجی ترم بە نصیب نەبئ! بفرموون
ئەمەیش فەرموودە یەکی تیرو تەسەلە لەبارە ی حەجی مائئاواییەو:

لە جەغفەری کورپی موحەممەدەو لە باوکیەو (رەزای خۆیان لیبئ)
دەفرموئ: چووین بۆ لای جابیری کورپی عەبدوللّا (رەزای خۆیان لیبئ)
کوئربوو بوو، یەگە یەگە دەپیرسی: ئەمە کیئەو ئەوە کیئە، تا سەرە
هاتە سەرم، گوتم: من موحەممەدی کورپی علی کورپی حوسەینم، گەوام
گوت دەستی هیئا بەسەر سەرماو دەستی هیئایە خوارەو بۆ سینگو
بەرۆکم و دوگمە ی سەرەو دوگمە ی خوارەو ی ترازاندو لەپی هیئا بە
سینگما بۆ موبارەکی و فەرمووی: خوش هاتی ئەی برازای خوشەو یستم!
پرسیارت چییە بیکە. منیش ئەو حەلە کورپکی لاو بووم، ئینجا کاتی

نويژ داھات ھەلسا نويژى بۇ گردين تەيلەسانىكى، لەبەردابوو، پېچابووى لە خويەو، لەبەر بچووكى كە دەيدا بەسەرشانىا چمكەكانى ھەل دەكشانو ھە بۆلاى خۆى، پشتمال (رىداء) ەكەشى لە تەنىشتىو ھەسەر سى پايەكەو ھەبوو، جا كە نويژى بۇ گردين، لەپاشا لىم پرسى گوتم: باسى ھەجەكەى پىغەمبەر م بۆيكە (دروودە خواە لەسەربەن) جا نو پەنجەى خۆى ژماردو فەرمووى: پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربەن) نو سال ماىەو ھە مەدينە، لەوماو ھەدا ھەجى نەگرد، جا لە سالى دەھەمدا، چاى دابەناو مەردومدا كە: ئەمسال پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربەن) دەچى بۇ ھەج. ئىتر ەشاماتىكى گەلى زۆر ھاتن بۇ مەدينە، ھە ھەموويان دەيان ويست كە پەپرەوى ھەزرت (دروودە خواە لەسەربەن) بكەن و چاو لەو بكەن و ئەو ھەرچى كرد لە ھەجەكەيا ئەوانىش بيكەن. ئىنجا لە خزمەتى ھەزرتدا (دروودە خواە لەسەربەن) كەوتىنەپرى و رۆيشتىن ھەتا گەيشتىنە ذولحولەيفە لەوى ئەسمای كچى عومەرىى موھەممەدى كورى ئەبو بەكرى بوو، ھە ھەوالى نارد بۇ لای پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربەن) كە چۆن بكا؟ فەرمووى: خۆت بشۆرەو ناواخنى بۇ خۆت بكەو تۆپەوانەيى بۇ وانىكەكەت بكەو خوينەكەى پى بەربەست بكەو ئىحرام ببەستە.

جا پىغەمبەر (دروودە خواە كەورە لەسەربەن) لەوى لە مزگەوتەكەدا نويژى ەصرى گرد، ئىنجا سواری قەصواء بوو، رۆيشت تا بە سواری سەرگەوتەسەر كيوى بەيدا، لەوى بەھەر چوارلادا تەماشام كرد تا چاوم برى دەگرد ھەرسوار بوو، ھە ھەر پيادە بوو لە دەورى ھەزرت (دروودە خواە كەورە لەسەربەن) ئەو دەمە ەك ئىستانەبوو، ھەزرت (دروودە خواە لەسەربەن) خۆى لەنامانا بوو پەيتا پەيتا قورئانى بۇ دەھاتە خواری، ھە خۆى بە جوانى

رافه و تەفسیری قورئانەکەى دەزانى، ئیتەر ئەو خۆى ھەرچى بکردایە ئیمەیش لە شوین ئەوەوە ئەوەمان دەکرد، ئینجا ھەزرەت (دروودە خواە لەسەربە) بەم وشە پیرۆزەى ھە دروشمى یەزدان پەرسىتیەو نیشانەى یەکتایى خودایە ئیحرامى ھەجى بەست: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ). مەردومەکەى تریش ئا بەمەى خۆیان ئیحرامى پى دەبەستن بەوە ئیحرامیان بەست، بەلام پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لى نەگرتن، وەلى ھەزرەت (دروودە خواە لەسەربە) بۆ خۆى ھەر لەسەر تەلبىیە کردنەکەى خۆى بەردەوام بوو.

جابر (رەزە خواە لىبە) فەرمووی: تەنیا ھەر نیازى ھەجمان ھەبوو خەيالى عەمرەمان نەبوو، چونکە لەوەو پىش لە رۆزانى ھەجدا عەمرەمان نەدەکرد، تا ئەو ھەلە کە لە خزمەتى ھەزرەتدا چووینە بەیت و لەوئ ھەزرەت (دروودە خواە لەسەربە) دەستى ھینا بە روکنى ھەجەرولئەسودداو ماچى کردو سى جار بە ھەراکران و چوار جار بە رویشتنى ئاسایى ھەلسوورا بە گردى خانەى خودادا، ئینجا رویشت بۆ مەقامى ئىبراھیم (دروودە خواە لەسەربە) و ئەم ئایەتە پیرۆزەى خویندەو: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى} : وە مەقامى خستە بەینى خۆى و بەینى بەیتەووە دوو رکات سوننەتى نوێزى تەوافى کردو لە رکاتى یەکەمدا لەپاش خویندننى سوورەتى فاتىحە، سوورەتى {قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ} ی خویند، ئینجا گەراپەووە بۆ سەر ھەجەرولئەسودداو دیسانەووە دەستى پیا ھینایەووە، ئینجا لە دەرگای نزیک صەفاوہ دەرچوو رویشت بۆ

صهفا، که له صافا نه زديک بوووه و نه نايه تهی خوینده وه: (ان الصفا والمروة من شعائر الله): وه فهرمووی: به وه میان دهست پییکهن که خوداپیشی خستووه، ئینجا دهستی کرد به ته وافی صهفاو سه رکه وته سه رته پوئکهی صهفا تا خانووی بهیتی لیوه دهرکه وت، جا رووی کرده رووگه و شایه تمنای هیئاو ئه لآهو ئه کبه ری کردو فهرمووی: (لا اله الا الله وحده لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على کل شیء قدير، لا اله الا الله وحده انجز وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده): ههر خودا خودایه و تا کو ته نیایه، بی هاو دل و بی چوونه، خاوه نی موئک و پادشایی و سه لته نه ته سوپاس و ستایش ههر له بو ی خو ی جوانه و ههر قابیل به خو یه تی، هیچی له دهست دهرناچی و توانای هه موو شتیکی هه یه، ههر خودا خودایه و، به ئینه که ی خو ی هی نیایه دی، وه به نده که ی خو ی که موحه ممه ده سه رخست، وه ئه و کو مه لانه ی که له روژی غه زای خنده فا گه له کو مه یان له ئیسلام کردبوو، خو ی به ته نها شکاندنی و ژیری خستن. وه سی جار پیغه مبه ر (درووده خوا و له سه رب): ئه م ذیکره ی خویند، وه له بهینی ئه م سی جاره شدا ده پارایه وه و دوعاو نزای تری ده کرد.

ئینجا چه زره ت (درووده خوا و له سه رب): داپه ری بو مه روه، که پی نیایه ناو شیوه که وه پی هه لگرت و خیرا رو یی تا گه یشته هه ورازه که، ئینجا به ئاسایی رویش ت تا چووه سه ر مه روه، وه له سه ر صهفا چیکرد له سه ر مه روه یش هه مان شتی دووباره کرده وه، تا دوا ته وافی له سه ر مه روه ته واکرد فهرمووی: تازه له دهستم چوو ئه گینا دیاریی بهیتم له گه ل

خۆم نەدەھيئا، وە دەمکرد بە عەمرە، جا ھەر كەساتان كە ديارىي پى
 نىيە با ئىجرام بشكىنى و بىكا بە عەمرە. سوراقەى كورى مالىكىش
 ھەلسا گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەمە ھەر بۆ ئەمسال وايە ياخود
 ھەتا ھەتايە ھەروا دەمىنى؟ پىغەمبەرىش (دروودە خواە لەسەربە) پەنجەكانى
 خۆى تىك پەراندو دووجار فەرمووى: عەمرە تىكەلى حەج بوو ھەتا
 ھەتايە! عەلىش (دەزەە خواە لىبە) لە يەمەنەو وشتى قوربانى ھيئا بۆ
 پىغەمبەرو (دروودە خواە لەسەربە) كەھات روانى فاطىمە (دەزەە خواە لىبە) ئىجرامى
 شكاندووو جلى رەنگاوى پۆشيوو چاوى رشتووو، جا عەلى بە
 فاطىمەى فەرموو: ئەمە جىيە؟ فاطىمەيش (دەزەە خواە لىبە) فەرمووى:
 باوكم فەرموويەتى وابكەم. فەرمووى: كاتى على لە عىراق بوو دەيگوت:
 جا چووم بۆلاى پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) تا گالى بدم لە فاطىمە، كە
 بۆ واى كردوو، وە بۆ ئەو قسەيش كە گوتى: باوكم فەرموويەتى كەوا
 بكەم ھەر لىم پەرسى، وە عەرزىشم كرد كە من ئەو كاردى ئەوم پىخۆش
 نىيە، جا حەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) فەرمووى: فاطىمە راست دەكا من خۆم
 پىم گوتووو كە ئىجرام بشكىنى. تۆ خۆت كە ئىجرامى حەجەت دابەست
 چىت گوت؟ على فەرمووى: گوتەم: گوتوومە ئەى خودايە ئەوا نىتى
 حەجەم ھيئا لەسەر ئەو نىتەى كە پىغەمبەرى تۆ دەيھىنى. فەرمووى:
 دە تۆ ئىجرام مەشكىنە، چونكە من ديارىي بەيتم پىيە.

فەرمووى: ئەو ديارىيەى كە عەلى لە يەمەنەو ھىنابووى لەگەل
 ئەو ديارىيەدا كە پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) لەگەل خۆى ھىنابووى
 سەرچەم سەد وشت بوو. فەرمووى: ئىتر خەلكەكە ھەموو ئىجراميان
 شكاندو مووى سەريان كورت كردهو، پىغەمبەرو ئەو كەسانە نەبى كە

دیاری بهیتیان له گه‌ل خۆیان هینابوو، جا له روژی ته‌روییه‌دا که ده‌کاته روژی هه‌شته‌می مانگی نۆمینه به‌ره‌و مینا جمان و ئیحرامی حه‌جیان به‌ست، پی‌غه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ن) سوار بوو، وه نو‌یژی نیوه‌رۆو عه‌صرو شیوان و خه‌وتنان و به‌یانیی له‌وئ کرد، ئینجا له‌وئ که‌مئ مایه‌وه تا خۆر هه‌ل‌هات وه فه‌رمانیدا که له نه‌میره ده‌واریکی بۆ هه‌ل‌دن، جا که پی‌غه‌مبه‌ر (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ن) که‌وته ری قه‌وره‌یش وایان ده‌زانی که پی‌غه‌مبه‌ریش (درووده‌خواه له‌سه‌ربه‌ن) وه‌ک سه‌رده‌می نه‌زانی خۆیان له مه‌شعه‌رولحه‌رام ده‌وه‌ستئ، به‌لام پی‌غه‌مبه‌ر له‌وئ ره‌تبوو، وه نه‌وه‌ستاو رو‌یشت تا چوو نه‌زیکیی عه‌ره‌فه سه‌یریکرد له نه‌میره ده‌واره‌گیان بۆ هه‌ل‌داوه، جا له‌وئ دابه‌رزی، وه له‌وئ مایه‌وه تاخۆر لایدا.

ئه‌وجا فه‌رمانی دا قه‌صوایان بۆ کۆپان کردو چوو بۆ ناو شیوه‌که‌و له‌وئ وتاریکی داو فه‌رمووی: خو‌ین و سه‌رو مال و نامو‌وس‌تان له یه‌کتری زۆر زۆر حه‌رامه، رێک وه‌ک چۆن شکاندنئ ری‌زی ئه‌م رۆژه‌ پیرۆزه‌تان له‌م مانگه‌ پیرۆزه‌تان له‌م شاره‌ پیرۆزه‌تان زۆر زۆر حه‌رامه، سه‌رو مال و نامو‌وسیشتان به یه‌کتری ئاوا حه‌رامه. ئاگادارب‌ن! که‌وا هه‌رچه‌ی کارو باری سه‌رده‌می نه‌زانیه‌ پوو‌چه‌و به‌تاله‌و بئ بایه‌خه، خو‌ینی سه‌رده‌می نه‌زانی به‌تاله، وه‌یه‌که‌م خو‌ین - له خو‌ینی که‌سوکاری خۆم - که به به‌تال و بئ بایه‌خی داده‌نی‌م خو‌ینی کۆره‌که‌ی ره‌بیعه‌ی کۆری حاریشه، که له‌ناو هۆزی به‌نی سه‌عددا درا بوو به دایه‌ن وه هۆزی هوزه‌یل ده‌یکۆزن. وه سوودی سه‌رده‌می نه‌زانی هه‌مووی پوو‌چ و به‌تاله، وه یه‌که‌م سوودیش - له سوودی که‌سوکاری خۆم - که به‌تالی ده‌که‌مه‌وه سوودی عه‌بباسی کۆری مو‌ط‌ه‌له‌یبه، ئه‌و سووده هه‌مووی به‌تاله، وه ده‌رباره‌ی

ئافرىدە تانېش لە خودا بىرسىن و بى دادىسى و ناهەقىيان ئى مەكەن و
 رەفتارتان جوان بى لەگە ئيان، چونكە ئەوان ئامانەتن و سىپاردەى خوداى
 گەورەن لەلەى ئىوھى پىاوان، پىاو ھەر خىانەت بكا نابى خىانەت لە
 ئەمانەتى خوداى خۆى بكا، وە ئەوان لەسەر فەرموودەى خودا و بەپىى
 قەسەى شەرىعەتى ئەو ھەلەل بوون بۆتان و دىنە باخەلتان و دەچنە
 لايان.

وہمافی ئىوھ لەسەر ئەوان ئەوھىہ کە ئەوگەسە کە ئىوھ ھەزى لى
 ناکەن نەھىيەننە سەربەرھەتان و نەھىلەن بىتە مالتان، جا ئەگەر شتى وایان
 کرد کە بەدلى ئىوھ نەبوو، ئەوا تا دەتوانن چاوپۆشیيان ئى بکەن و بە
 نەرمونىيانى لەگە ئيانا رەفتار بکەن، وە بەبى ھۆیەکی رەوا تەلەقیان
 مەدەن، بەلام ئەگەر بەم شىوھ شیرینەیش چاریان نەکرا ئەوا شەرىعەت
 رىگەتان دەدا کە بەئەسپایى لىیان بدەن.

وہمافی ئەوانىش لەسەر ئىوھ ئەوھىہ کە بەباشى و بەپىى باوى
 ولاتى خۆتان رۆزى و خۆراک و بەرگو پۆشاکیان پى بدەن، وەکی
 ھاوسەرى ھاوشانى خۆتان، تا ھەست بە ھاوسەرکەمى نەکەن!.

وہمن یاسایەکی وەھایشم لەپاش خۆم بۆ ئىوھ جى ھىشتووہ ئەگەر
 بىتو پەىروى بکەن لەناو خۆتانا ھەتا ھەتایە جارىکی تر سەرتان ئى
 ناشىوئ، ئەویش ئەم قورئانەىہ کە نامەى خودایە.

وہ ئىوھ لە دوا رۆژدا لەبارەى منەوہ پرسیارتان ئى دەکرى، جا ئىوھ
 وەلامتان جى دەبى؟

ياران فەرموويان: شاھىتە دەدەين كە تۆ كۆتايى و دريغيت
نەكردوو، تەبلىغى خۆت كرددوو ئەركى سەرشانى خۆت بەجئ
هيناوو ئامۇژگارى خيىر ئىمەت كرددوو!

جا حەزرىت (سەئەت و سەلام و دروودە خواە گەورە لىبە) سئ جار پەنجەى
دۆشاومژەى خۆى ھەلپرى بۆ ناسمان و دايىنەواندەو بۆ ناو خەلگەگەو
ھەموو جارېكىش لەگەل ئەم ئامازەيەدا دەيفەرموو: خودايە! تۆ
بەشاھىت بە.

ئىنجا فەرمانى فەرموو، بانگو قامەت كراو نوپژى نيوەپۆى بۆ
كردىن و فەرمانى كرددوو قامەت كرايەوو نوپژى عەصرىشى بە جەمە
بۆ كردىن وە لە بەينيانا ھىچ نوپژى ترى نەكرد.

ئىنجا پىغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) سواربوو رۆيشت تا گەيشتە
ئىستگاكەى خۆى لە عەرەفات. جارووى وشترەكەى - كە ناوى قەصواء
بوو - كرده تاویرە بەردەكانى داوینى كیوى جەبەلورەحمە كە ئەم جىای
رەحمەتە خۆى وا لەناوەرەستى خاكى عەرەفاتدا وەكۆمەلى حاجىيە
پىادەكانى خستە بەردەمى خۆيەوو، وە رووى كرده رووگە. ئىتر لەویدا
راوەستا تا خۆر ئاوابوو، جا ئوسامەى خستە پاشكۆى خۆيەوو داپەرى
بۆ موزدەليفە، ھەوسارەكەى قەسواشى وا گورج كردبۆوو، تەنانەت سەرى
قەسوا دەيدا لە قەلپووزى كۆپانەكەى، وە بە دەستى راستىشى ئامازەى
دەكردو دەيفەرموو، خەلگىنە! لە سەرخۆبن، خەلگىنە ھىواش، بەلام كە
دەگەيشتە تەپكەو ماسۆلكە لى، كەمى جەلەووەكەى بۆ قەسوا شل دەكرد،
تاسەر دەگەوتە سەرى، جا رۆيشت تا تەشرىفى گەيشتە موزدەليفە جا

لهوئ نوپژى شيوانو خهوتنانى به جهمهتهنخير كرد بهيهك بانگو بهدوو قامهت، وه هيچ نوپژى سوننهتى له بهينياندا نهكرد، ئينجا تهشريفى خهوت ههتا شهبهقى دا.

جا كه بهياني تهواوى دا، فهرمىاني دا بانگ دراو قامهت كراو نوپژى بهيانيى كرد. ئينجا سوارى قهصوا بووهو روشت تا گهيشته مهشعهرولحهرام، جا رووى كرده رووگهو له خودا پاراپهوهو ئهلاهو ئهكبهرو تهليلهى كردو ناوى خوداى تاكو تهنياي هينا.

وه لهوئ راوهستا تا تهواو دنيا رووناك بووه، جا لهپيش خوړكهوتندا كهوتهپئ بو مينا، وه فهضلى گوپى عههباسى خسته پاشكووى خوئ، فهضليش پياويكى قزجوانى سپيلكهى شوخو قوز بوو، جا لهوكاتهدا كه حهزهرت (درووده خواه لهسهرين) كهوتهپئ تاقمى زن له ناو كهژاوهدا، دايان بهلايدا، فهضليش دهستيكرد به تهماشا كردنيان، پيغهمبهريش (درووده خواه لهسهرين) دهستى نا بهرووى فهضلهوهو بهرى چاوى گرت، فهضليش رووى وهرچهرخان بهولاداو لهولاهو تهماشاي دهكردن.

پيغهمبهريش (درووده خواه لهسهرين) دهستى لهولاهو گواستهوه بو لايهكهى ترو نايهوه به رووى فهضلهوه تا بهرچاوى بگريتهوهو تهماشا نهكا. ئيتز حهزهرت (درووده خواه لهسهرين) روشت تا گهيشته ناو شيوى موحهسير لهوئ توژى خيرا لى خورى و ريگهى ناوهراستى گرت كه دهچى بهسهر كوگاي گهورهدا، جا روشت تا گهيشته لاي كوگا بهردهكه، كه لهلاى درهختهكهدايه، وه خهوت بهردى بو فرهدا، بهردهكان وهك بهردى وابوون كه بهپهله پيتكه دههاوپژرى، گشت جارى كه بهردىكى

تئ دهگرت ئەللاھو ئەكبەری دەکرد، لە ناو شیوەكەو بەردەكانی تئ دهگرت.

ئینجا حەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) تەشریفی رویشت بۆ كوشتنگا (مەنەھر: كوشتارگە) كەو لەوئ بە دەستی خوئی شەست و سئ و شتری سەبەری، ئینجا چەقۆكەیدا بە عەلی و عەلیش باقی مەندەدی و شترە دیارییەكانی حەزەرتی سەربەری^(۱)، وە پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) عەلی كرد، بە ھاوبەشی خوئی لەم و شترە دیارییانەدا، ئینجا فەرمانی دا لە گوشتی ھەر و شترئ پارچەییەکیان ھیئاو خستیانە ناو مەنجەلیكەو کولانیان و خوئی و عەلی لە گوشتەكەیان خوردو لە ئاوی مەرگەكەیان خواردو، ئینجا پیغەمبەر (دروودە خواە لەسەربە) سوار بوو، رویشت بۆ بەیت و تەوافولئیفاضەیی كرد، وە نوێژی نیوەرۆی لە مەككەكرد. جا چوو بۆ لای نەوہی عەبدوللطەلیب، لە سەربیری زەمزم ئاویان بە حاجیان دەدا.

فەرمووی: ئەی نەوہی عەبدوللطەلیب! ئاو ھەلگۆزن و بیدەن بە حاجیان و بە مەردوم، نەبادا خەلك واتئ بکەن كە ئاو ھەلگۆزینیش لە كردارەكانی حەجە، وە لەم حالەدا زۆرتان بۆ بئین و رێگەتان نەدەن كە بەئاسایی ئاو بدەن بە حاجیان، نەبادا ئەمە رووبدا ئەگینا ئەم ئیشەیی ئیوہ ئەوئەندە کاریكی پەسەندە منیش ئاوم ھەلئەگوشت لە گەلتانا، جا ئەوانیش سەلتئ ئاویان بۆ برد، حەزەرت (دروودە خواە لەسەربە) لیئ خواردو (موسلیم و ئەبو داوود و ئیبنو ماجە گێراویانەتەو).

(۱) رەنگبئ ئەم (۶۳) یە رەمز بئ بۆ ژمارەیی سالتەكانی تەمەنی پیغەمبەر.

۱۷۷) سەردانى مزگەوتەكەي پېغەمبەرۈ

مەرقەدى پىرۋى (دروودى خۋاى لەسەربى):

سوننەتە حاجى (كە حەجى تەواكرد) تىفاقى سەفەرىخاۋ بېروا بۆ
مەدىنە مۇنەۋۋەرە، بۆ دىدەنى مزگەوتەكەي پېغەمبەرۈ بۆ ئەۋەى كە
شادىيى بە سەردانى گۆرە پىرۋەكەي و لىي^(۱) نىك بىتەۋە ئىمامى
بوخارى و ئىمامى موسلىم لە حەزرىتى ئەبو ھورەيرەۋە (رەزە ئاۋايان لىيى)
دەگىرپنەۋە دەفەرمۇي: حەزرىت (دروودى خۋاى لەسەربى) دەفەرمۇي:
مەسجىدولحەرامى لى دەرچى يەك نوپز لەم مزگەوتەى مندا خىرتەرە لە
ھەزار نوپزى شويىنانى تر.

دىسان دەفەرمۇي: حەزرىت (دروودى خۋاى لەسەربى) دەفەرمۇي: بۆ ئەم سى
مزگەوتە نەبى سەفەر ناكرى: بۆ ئەم مزگەوتەى من و بۆ
مەسجىدولحەرام و بۆ مەسجىدولئەقۋا (ش/د/ت/ن).

(۱) نەدى بنور عىننا محمدا

فما لنا وما لنا له الفدا!

صلى عليك الله يا نور الهدى

من اقتدى بهديكم قد اهتدى

صوبى لمن تضمه أجواء

أرجائها بنوره تضاء!

ولى الى خير الورى رجاء

(يكون لى في حبه الفناء!)

دیسان چه ز رت (دروودی خواه له سهربی): دمه رموی: هر که سی دینی
 گوره کم بکا مافی نهودی ده که ویته سهرم که له قیامه تداشه فاعه تی بو
 بکه! (به زارو داره قوطنی و ئیبنو عه دی له ئیبنو عومره وه
 گیرا ویته وه) دیسان دمه رموی (دروودی خواه له سهربی): هر که سی ساخ له بهر
 رمزای خوا بیت بو سهردانی گوره کم، نهو مافه دی ده که ویته سهرم که له
 روژی قیامه تا بیم به تکاکار بوی! (داره قوطنی له نه مالی داو طه به رانی
 له موعجه مول نه وسطدا، نه م فرمووده یان له ئیبنو عومره وه
 گیرا ویته وه). دیسان پیغه مبه ری خوشه ویست و نازیز (دروودی خواه
 گهردی له سهربی و سهروما و هه ست و نه ست هه مووی به قوربانی
 گهردی سهر گوری پیروژی بی دمه رموی: له پاش مردنم، هر که سی
 کاتی چه تهاو ده کاو له نادابی چه ده بیته وه نه وسا بو روسمی و هفا
 ساخ له بهر رمزای خوابی بو دینی گوره که ی منیش، نه وه وه کوو نه وه
 وایه که له حالی زیانما هاتبی بو سهردانم و چاوی به من که و تنبی^(۱) (نه م
 فرمووده یه داره قوطنی له سونه نداو طه به رانی له موعجه مول که بیرو
 له موعجه مول نه وسطداو به یه هقی له سونه نی به یه ه قیدا
 گیرا ویا نه ته وه). قازی عه یاز دمه رموی: دینی و سهردانی گوری

(۱) واته: له پایدی هاوړتی پیغه مبه ر ده بی و له ریزی نه وان ده ژمیردری. چونکه
 پیتاسی هاوړتی پیغه مبه ر ناوایه: هر که سی به خدمت پیغه مبه ر گه یشتی و له سهر
 ئیسلامه تی مردبی به سه حابه ی پیغه مبه ر (دروودی خواه له سهربی) داده نری: (الصحابی من
 رای النبی أو رأه ومات علی الاسلام).

پېغەمبەر (درودى خواد لەسەربى) سوننەتتىكى گەلى گەورەيەو بوو بە سوننەتتىكى دامەزراو لە نىوانى موسوئلمانانداو بەهرەيەكى گەورەيەو ئىجماعى نەتەوہى ئىسلامى لەسەرە.

١٧٨) دەستوورى سەردانەكە:

سوننەتە بۆ ئەو كەسە كە بە نىازى سەردان دەروا بۆ مەدينە لە رېگە سەلاوات زۆربدا لە دیدارى پېغەمبەر (درودى خواد گەورە لەسەربى) وە لەپیش ئەوہدا كە بگاتە مەدينە خۆى بشواو بەرگى پاك لەبەر بكا، كاتىكىش كەچاوى دەكەوئ بە دارو درەختى دەورى مەدينەو بەنیشانەى حەرەمى مەدينە پتر سەلاوات ئى بداو لە خوادى گەورە داوا بكا كە ئەو زیارەتەى بۆ بكا بەمايەى بەهرەوہرى و لى قەبوول بفرموى.

لەو كاتەيشدا كە دەچىتە ناو مەدينەوہ بئى: (باسم الله. رب ادخلنى مدخل صدق واخرجنى مخرج صدق واجعل لى من لدنك سلطانا نصيرا، اللهم افتح لى ابواب رحمتك، وارزقنى من زيارة رسولك (صلى الله عليه وسلم) ما رزقت اولياءك وأهل طاعتك، واغفر لى وارحمنى يا خير مسئول. اللهم انى أسألك خير هذه البلدة وخير أهلها وخير ما فيها وأعوذ بك من شرها وشر أهلها وشر ما فيها) واتە: بە ناوى خودا، خودايە! بە مېهرەبانى خۆت بە خىرو خۆشى داخلى شارى مەدينەم بفرموو، وە ھەرودھا بە خىرو خۆشى و بەبى وەى لە شارى مەككەى پىرۆز بەرپم بكە، وە لە لايەنى خۆتەوہ بەھىزىكى يارمەتيدەر چاودىريم بكەو ھەميشە چاوى خىرت لىم بئ،

خودایه! لهههر چوارلاوه دەر ووی رهمهتی خۆتم بۆ بخهره سهرپشت، خودایه، له سهردانی پیغه مبهری نازداری خۆت ئهوهه به نصیب بفرموو که کردووته به نصیبی پیاوچاگانی خۆت به نصیبی دهستهی تاعهتی خۆت، ئهی باشرین داوالیکراو! داوات لیده کهم که لیم خۆشبێ و رهمم پیبکهی. خودایه! داوات لیده کهم که له خێرو بیتری ئهم شاره بهشی باشم بدهیتی، وه له خه لکی ئهم شاره وه تووشی خێرو خۆشی بېم، وه لهو خێرهیش کهوا له ناو ئهم شارهدا ناو می د نه بېم، خودایه! پهنا دهگرم بهتۆ که لهو شهرهی که ئاماده کراوه بۆ خراپه کارانی ئهم شاره به دوور بېم، ههروا له شهرۆ وه زهنی خه لکه که ی و له شهرهی کهوا له ناویدا.

با زۆر زۆر به سه لاری و هیمنی و بئ هه وایی و سه رکزی خۆی بگری، ئه وهی له یادی ب که ئهمه ئهو شاره به رزه پیرۆزه به ریزهیه که خوا هه لئ بزار دووهو کردوویهتی به خانهی کۆچی پیغه مبهرو به ره وهگی پیرۆزی و کردوویهتی به هه وارگی سرووش به سه رچه شمه ی سازو سافی بپار هکانی شه ریعهت.

هه رگاتی ویستی بچیتته ناو مزگه وته که وه با قاجی راستی پیش بخاو بلئ: (باسم الله، والصلاة والسلام على رسول الله. رب اغفر لی ذنوبی وافتح لی أبواب رحمتک. أعوذ بالله العظیم وبوجهه الکریم وسلطانہ القدیم من الشیطان الرجیم): به ناوی خودا دهچمه ناو ئهم جیگه پیرۆزه، دروود له پیغه مبهری خوا، خودایه! تاوانه کانم بپۆشه، لهههر چوارلاوه دەر ووی رهمهتی خۆتم لئ بکه ره وه. پهنا دهگرم به یهزدانی مهزن، به زاتی پیرۆزی، به دهسه لاتی دیرینی، له زیانی شهیتانی له رهمهتی خودا بیبشه.

ئەوجا رووبىكاته رەوضە، كە بەينى مەرقەدى موبارەك و مېنبەرە،
 لە ویدا لە تەنیشتى مېنبەرەو دەورەكات نوپۇزى سوونەتى ديارى
 مەزگەوت بىكا. لە ئەبو ھورەيرەو (مەزەبە خواھ لىبە) لە پېغەمبەرەو (مەروودە خواھ
 لەسەربە) دەفەرەمۆ: لە نىوانى مائەكەم و لە نىوانى مېنبەرەكەما باخىكە
 لە باخەكانى بەھەشت، مېنبەرەكەشىم وا لەسەر ھەوزەكەم لە بەھەشتا
 (مالىك و شەيخان و تىرمىزى، تىرمىزى بە دروستى داناو) (واتە: لە
 نىوانى گۆرەكەم و دوانگەكەما باخىكە لە باخەكانى بەھەشت و بارانى
 رەھمەتى ئى دەبارى، خوشى لەو بەختەو ھەرى كە لەم شوپنە پىرۆزەدا
 طاعەت و خواپەرستى جوان دەكا، وە مېنبەرەكەشىم لەسەر ھەوزى
 كەوسەر دادەنریتەو بۆم و لە بەھەشتا لە سەرى دادەنیشم و پىشوازى لە
 ئامادەبووانى ئۆمەتم دەكەم كە بۆ نۆشین لە ئاوەكەى دین. تەماشای ئەم
 شوپنە بکە بۆ زیادە بەھرە تەرجەمەى تاجول ئوصول بە كوردى:
 بەرگى يەكەم، زنجیرەى ۱۱۵ بەرگى دووهم زنجیرە ۱۴۴ لاپەرە ۲۹۳ –
 وەرگىر.)

۱۷۹) چۆنىتى ئەم سەردانە: دەستوورى

سەردانى گۆرى پىرۆزى پېغەمبەر (مەروودى خواھ لەسەربە):

كاتى دەورەكاتە سوونەتەكەى تەواوكر، جا بىت بۆ نىزىكى
 مەرقەدى پىرۆز، بەلام پەلامارى نەداو خۆى نە نووسىنى پىيەو و
 دەستى بۆ رانەكیشى، بە ئەدەبەو روو بىكاته سەرى پىرۆزى پېغەمبەر و
 پشت بىكاته قىبلە، وە ماودى چوار گەز دوور راوەستى، وە بە ئەمب سلاو

﴿ فِیْقَهی نَاسَان ﴾

بِکَاو بَلّٰی: (السلام علیک یا رسول الله) یا بهیهکی لهم شیوانه‌ی دواوه
 سلاو بکا. ئەمەیش به‌پیی ئەم فەرمووده‌یه: ده‌گیرنه‌وه: ئیبنو عومەر
 (ره‌زای خوایان لیبنا) ده‌فهرموئ: وا سوننه‌ته کاتئ ده‌جیت بۆ سه‌ردانی گۆری
 پیرۆزی پیغه‌مبه‌ری نازدار (دروودو سلاوو سه‌لاوات و ده‌حه‌متی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ربنا) له‌ رووی
 قیبله‌وه بجیت و پشت بکه‌یته رووگه‌و روو بکه‌یته گۆره‌که‌و ئەوجا بَلّٰی:
 (السلام عیکم ورحمة الله وبرکاته).

دینیکه‌ر بۆی هه‌یه که ئاوا سلاو بکا: (السلام علیک یا خیر خلق
 الله، یا امام المتقین، یا سید المرسلین، انی اشهد أن لا اله الا الله
 وحده لا شریک له‌ وآنک عبده ورسوله. قد بلغت الرسالة وادیته
 الامانة ونصحت الامة فجزاک الله عنا افضل ما جازى نبیا عن
 أمته. اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صلیت على
 ابراهیم وعلى آل ابراهیم انک حمید مجید. وبارک على محمد
 وعلى آل محمد كما بارکت على ابراهیم وعلى آل ابراهیم إنک
 حمید مجید اللهم انک قلت: ولو أنهم ان ظلموا أنفسهم جاؤک
 فاستغفروا الله واستغفر لهم الرسول لَوَجَدُوا الله تواباً رحیماً.
 وقد أتیتک یا رسول اله مستغفراً من ذنوبی مستشفعاً بک الی ربی
 فأسألك یا رب أن توجب لی المغفرة كما أوجبتها لمن اتاه فی
 حیاته. اللهم اجعله اول الشافعیین یا أرحم الراحمین).

ئنجا بپاریته‌وه بۆ باوک و دایکی و بۆ گشت موسولمانان، ئەگه‌ر
 که‌سێ راسپێریی ئەوی کردبوو که سلاوی رابگه‌یه‌نی به‌ پیغه‌مبه‌ر، با
 سلاوه‌که‌ی له‌سه‌ر ئەم شیوه‌یه رابگه‌یه‌نی و بَلّٰی: (السلام علیک یا رسول

الله) له حیاتی فیساری کوری فیسار، یا بلّی: ئەهی پێغه مبه‌ری خوا! فیساره‌که‌سی کوری فیساره‌که‌س سلاوی لی ده‌کردی ئەوجا بگه‌رپێته دواوه بۆ لای راستی به‌ قه‌د گه‌زێ و سلاو له‌ ئەبو به‌گری سه‌دیق بکا، وا باشه ئاوا سلاوی لی‌بکا: (السلام عليك يا خليفة رسول الله. السلام عليك يا صاحب رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وأنيسه في الغار وأمينه على الاسرار. جزاك الله عن أمة محمد (صلى الله عليه وسلم) خيرا): سلاو له‌ تۆ ئەهی جینشینی پێغه‌مبه‌ری خوا! سلاو له‌ تۆ ئەهی هاو‌ری نازیزه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا! ئەهی تاقه‌ هاوده‌مه‌ دلسۆزه‌که‌ی ناو ئەشه‌که‌وتی ئەو‌ری! ئەهی ئەمینداری سه‌ر رازو نه‌ینییه‌کانی! خودا له‌ باتی نه‌ته‌وه‌ی موحه‌مه‌د پاداشتی باشت بداته‌وه‌. ئەوجا به‌قه‌د گه‌زێکی تریش بپێته دواوه‌ و سلاو له‌ چه‌ره‌تی عومه‌ر بکا، واباشه‌ ئاوا بلّی: (السلام عليك يا امير المؤمنين. السلام عليك يا ناصر المسلمين. السلام عليك يا من اعز الله به الاسلام. جزاك الله عن أمة محمد (صلى الله عليه وسلم) خيرا): سلاوی خوا له‌ تۆ ئەهی فه‌رمان‌په‌وای موسو‌لمانان! سلاو له‌ تۆ ئەهی یاریده‌ده‌ری موسو‌لمانان! سلاو له‌ تۆ ئەهی ئەو که‌سه که‌ خوا‌کردی به‌ مایه‌ی سه‌ربه‌رزی بۆ گه‌لی ئیسلام. خودای گه‌وره‌ پاداشتی باشت له‌ حیاتی نه‌ته‌وه‌ی موحه‌مه‌د بداته‌وه‌ (نه‌ته‌وه‌: واته‌/ ئوممه‌ت).

ئه‌گه‌ر که‌سێ ئەمه‌ی بۆ نه‌ده‌کرا ئەمه‌ بلّی به‌سیه‌تی: (السلام عليك يا رسول الله) نافع ده‌گێرپێته‌وه‌: ئیبنو عومه‌ر (ره‌زاه‌ فوایان لیبی): ده‌ستو‌وری وابوو که‌ له‌ سه‌فه‌ر ده‌هاته‌وه‌ ده‌چوو بۆ مه‌زگه‌وت، ئەوجا ده‌چوو بۆ خزمه‌ت مه‌رقه‌دی چه‌ره‌ت و ده‌یفه‌رموو: (السلام عليك يا

رسول الله، السلام عليك يا ابا بكر، السلام عليك يا ابقاه: سلاوت
 لیبئی ئەه پێغه مبه‌ری خوا! سلاوت لیبئی ئەه ئەبو به‌گر، سلاوی خوات
 لیبئی ئەو باوکه! (بهیه‌قی). با دینیکەر ئەو به‌ باشی ره‌چاو بکا که
 پێغه مبه‌ری خوا (درووده‌ خوا له‌ سه‌ربێ) گوێی له‌ سلاوه‌که‌ی ده‌بی و وه‌لامی
 سلاوه‌که‌ی ده‌داته‌وه‌، به‌پێی ئەم فه‌رمووده‌یه‌یه‌: ئەبو هورده‌یره (ره‌زا خوا
 اییێ) ده‌فه‌رموی: پێغه مبه‌ری خوا (درووده‌ خوا له‌ سه‌ربێ) ده‌فه‌رموی: له‌ پاش
 مه‌رگم، هه‌ر که‌سی سلاوم لیبکا خودا گیانم ده‌کاته‌وه‌ به‌ به‌ردا تا
 سه‌لامه‌که‌ی ده‌سه‌ندمه‌وه‌. (ئه‌حمه‌دو ئەبو داوو به‌یه‌قی به‌ رسته‌یه‌کی
 دروست گیراویانه‌ته‌وه‌).

گه‌لێ دووپاتکراوه‌ته‌وه‌ که‌ ده‌بی دینیکەر له‌ مزگه‌وته‌که‌ی
 یغه‌مبه‌ردا زۆر ده‌نگ هه‌ڵه‌به‌رپۆ و ده‌نگه‌ ده‌نگ نه‌کات سائیبی کو‌ری
 یه‌زید ده‌فه‌رموی: له‌ مزگه‌وت پالکه‌وتبووم، پیاوی چه‌وێکی تیگرتم، که‌
 ته‌ماشایم کرد عومه‌ری کو‌ری خه‌ططاب بوو، فه‌رمووی: برۆ ئەو دوو
 که‌سه‌م بۆ به‌ینه‌، منیش چووم هی‌نامن بۆی، پێی فه‌رموون: ئیوه
 کو‌ینده‌رین؟ گو‌تیان: خه‌لکی طائیفین، فه‌رمووی: نه‌گه‌ر نابه‌ڵه‌د
 نه‌بوونایه‌و خه‌لکی ئەم شاره‌ بوونایه‌ ئیشم پێ ده‌گه‌یاندن، چۆن له‌
 مزگه‌وتی پێغه مبه‌ردا (درووده‌ خوا له‌ سه‌ربێ) ده‌نگه‌ ده‌نگ ده‌که‌ن! (بوخاری
 ره‌حه‌مت له‌ گو‌ری نازداری).

وا سوننه‌ته‌ کاتی دینیکەر سه‌ردانه‌که‌ی ته‌واو ده‌بی له‌ناو ره‌وضه‌ی
 پیرۆزدا سلاواتیکی زۆر لی‌بدا، وه‌ هه‌موو جا‌ری که‌ ده‌چێته‌ ناو
 مزگه‌وته‌که‌وه‌ یه‌که‌سه‌ر نی‌تی خه‌ڵوه‌کی‌شان (اعتکاف) به‌ینی، هه‌تا له‌و

كاتانەيشدا كە بە مزگەوتدا تېپەر دەكا ھەر نىتى خەلۋەكېشان بەينى،
بە مەجى بەقەد مانەۋەى ناو سەجدەيەكى ئاسايى لەناويدا ئارام بگرى.

١٨٠) سەردانى گۆرستانى جەننەتولبەقىع و ئارامگای شەھیدانى ئىسلام:

سوننەتە لەو ماوەيەدا كەوا لە مەدینە ھەموو رۆژى سەردانى
گۆرستانى جەننەتولبەقىع بكا، بە تايبەتى لە رۆژى ھەينىدا، سەر لە
گۆرەكان بدا. عائىشە (رەزەاى خواى لىبى) دەفەرموى: ھەموو جارى كە سەرەى
شەۋى من بوايە، پىغەمبەر (دروودە خواى لەسەربى) لە كۆتايى شەۋدا دەردەچوو،
دەچوو بۇ دىنى گۆرەنشەكانى گۆرستانى بەقىع و بۇيان دەپارايەۋەو
دەيفەرموو: (السلام عليكىم دار قوم مؤمنين، واتاكم ما توعدون دا
مؤجلون، وانا ان شاء الله بكم لاحقون، اللهم اغفر لاهل بقيع
الغرقدا): سلاۋتان لىبى ئەى دانىشتوانى شارى خامۇشان، ئەى ئەو
موسولمانانەى كە ئەم گۆرستانە بوو بەمالى دوا رۆژتان؟ ئەو بەلئىنەى
كە درابوو بە ئىۋە كە ئەو زىندوانەى لە دوا ئىۋەۋە دىن، خوا ناخو زوو
يا درەنگ ئەوانىش دەمرن و دىن بۇ لاتان، ئەوا ئەو بەلئىنە رۆژ بە رۆژ
دېتەجى و ھەر رۆژەى دەستەيى دىن بۇ لاتان، ئىمەش خوا ھەزكا پىتان
دەگەينەۋە، خودايە! لە دانىشتوانى گۆرستانى بەقىع خۇش ببە.
(موسليم و بەيھەقى). بە تايبەتى سوننەتە دىنىي ئەو گۆرانە بكا كە
خاۋەنەكانيان ناسراون، وەك گۆرى ئىبراھىمى كورى پىغەمبەر (دروودە خواى
لەسەربى) و گۆرى عوسمان و عەبباس و ھەسەنى كورى عەلى و كەسانى

﴿ فېقى ئاسان ﴾

تريش، وەدىنى يەكەى بەسەردانى گۆرى صفەيىيەى پوورى پىغەمبەر
(دروودى خواە لەسەربە) كۆتايى بهيئى.

هەروا سوننەتە كە رۆژى پىنجشەمان زوو سەر لە بەيانى دىنى
گۆرى شەھىدەكانى ئوحدود بكا، بە گۆرى ئىمامى حەمزەى مامى
پىغەمبەر (دروودى خواە لەسەربە) دەست پى بكا، كە ناودارە بەسید الشهداء،
واتە: سەرورەى شەھیدان، با موسولمانى ھۆشمەند كە پەرۆشى دىنى
خۆيەتى، لەكاتى سەرداندا، خۆى لە بىدعەتەكانى سەردان بپارىزى، وەك
باوەشكردن بە گۆردا و ماچ كدرنى و سوورپانەو و خولانەو بە دەوریدا، یا
خوانەخواستە لە خاوەن گۆرەكە بپارىتەو و داواى نیاز و مرازو
مەبەست و ھاتنەدى شتى لىبكا، كە شتى وا بەس لە خوا داوادەكرى،
هەروا لەو دىش خۆى بپارىزى كە لەلای گۆرەكانیان نوێبكا، چونكە
ئەو و بەپى شەرع رەوايە ھەر ئەو ھەندىيە كە نزا بكا و بۆيان بپارىتەو.
بەبى گومان داواكردنى مراز لىيان و سویند خواردن لە خوا بەھۆى
ئەوانەو، بى گومان شتى وا گومرايى و كارى ناشايستەى تازەقەللايە، بە
يەكيتى واتەى پىشەوايانى موسولمانان، كەس لە ھاوړپيانى پىغەمبەر
(دروودى خواە لەسەربە) شتى وایان نەگرددو و. پىشەوايان بە يەك را دەفەرموون:
واباشە بۆ كەسى لەم شوینانەدا نزا بكا روو بكاتە رووگە، نەوەك روو
بكاتە گۆرەكە.

۱۸۱) سەردانی ئەو مزگەوتانە کە پیڤه مبهەر

(دروودی خۆای له سەربە) **نوێژی له ناویاندا کردووه:**

گرنگترینی ئەو مزگەوتانە ئەم پینجەن:

۱) مزگەوتی قوباء: دینی ئەم مزگەوتە سوننەتە، باشتەر ئەو دەیه کە له رۆژی شەممەدا بکری. بەپێی فەرماشتی ئیبنو عومەر (رەزاه خۆای لیبە) کە دەفەرموی: جاران پیڤه مبهەر (دروودی خۆای له سەربە) هەموو رۆژیکی شەممان، بە سواری و بە پیادهیی، دینی مزگەوتە کە قوبای دەکردو دوو رکات نوێژی تیا دا دەکرد. (شەیخان و ئەبو داوود و نەسائی و بەیهقی).

۲) مزگەوتی ئەلفەتج: دینی ئەم مزگەوتە سوننەتە، هەروا نوێژکردن و نزاکردن له ناویدا سوننەتە، بەپێی ئەم فەرموودەیه: جابیر کۆری عەبدوللا (رەزاه خۆایان لیبە) دەفەرموی: پیڤه مبهەری خوا (دروودی خۆای له سەربە) له مزگەوتی ئەل(فەتج)دا، سێ رۆژ له سەر یەك نزایەکی هەبوو دەیکرد له رۆژی دوو شەممەو سێ شەممەو چوار شەممەدا، له رۆژی چوار شەممەدا نزا کە گیرابوو، خوشی کەوتە روخساری! جابیر دەفەرموی: ئێر له وکاتەوه هەرکاتێ کارێکی گرنگی قورس یەخە پیم گرتبێ منە ئەو کاتەم کردووهو نزام تێیدا کردووهو نزا کەم گیرابوو. (ئەحمەد و بەزار).

ئیبنولحەمە کۆری ئەوبان دەفەرموی: کەسێ ئەم فەرموودەیه بۆم گێراو تەوه کە خۆی له مزگەوتی ئەل(فەتج)دا له پشته پیڤه مبهەر دوه نوێژی کردووه، له پاشا پاراو تەوهو فەرموویەتی:

اللهم لك الحمد هديتني من الضلالة فلا مكرم لمن اهنت ولا معز لمن اذلت ولا مذل لمن اعززت ولا ناصر لمن خذلت، ولا خاذل لمن نصرت ولا معطى لما منعت ولا مانع لما اعطيت، ولا رازق لمن حرمت ولا رافع لمن خفضت ولا خافض لمن رفعت ولا خارق لمن سترت ولا ساتر لمن خرقت ولا مقرب لما باعدت ولا مباعد لما قربت): پەرۋەردگار! سوپاس ھەر بۆتۈيە، تۆ منت لەسەر ئىشۋاۋى رزگار کردوۋە، ئەۋەى تۆ تېرۋى بکەى بەگەس ریزدار ناکرئ، ئەۋەى تۆ کەساسى بکەى بەگەس نازدار ناکرئ، ئەۋەى تۆ نازدارى بکەى بەگەس کەساس ناکرئ، ئەۋەى تۆ پشتى نەگرى بەگەس یاریدە نادرئ، ئەۋەى تۆ یاریدەى بدەى بەگەس پشتى نادرئ لە زەۋى، ھەرچى تۆ نەیدەى بەگەسى تر نادرئ، ھەرچیش تۆبیدە بەگەسى تر نابېرئ، ھەر کەسى تۆ بېبەشى بکەى بەگەس رزقو رۆژى نادرئ، ئەۋەى تۆ ژیرى بخەى بەگەس سەرناکەۋئ، ئەۋەى تۆ سەرى بخەى بەگەس ژیرناکەۋئ، ئەۋەى لە ژیر پەردەى تۆدا شارابیتهۋە بەگەس ریسوا ناکرئ، ئەۋەى تۆ ریسواى بکەى بەگەس نەنگى داناپۇشرئ، ھەرچى تۆ دوورى بخەيتهۋە بەگەس نزیك ناخریتهۋە، ھەرچیش تۆ نزیكى بکەيتهۋە بەگەس دوور ناخریتهۋە (ئەحمەد).

(۳) مزگەۋتى ئەل(جومعە). لە فەرموودەدا دەفەر مۆئ: بە خودى خۆم نویرى ھەینیم لەپشت پیغەمبەرۋە کردوۋە، لەناو خیلئ نەۋەى سالى کورپى عەۋفا، لەو مزگەۋتەدا کەۋا لەناو شیۋى رانۋونادا، ئەو

ههینییهش یهکهه نوپژى ههینی بوو، که پیغهمبهر (درووده خواه لهسهربنه) له مهدينه کردی.

٤) مزگهوتى ئهل(فهضیخ). ئهم مزگهوته دهکهوئته لای خوږهلاتی مزگهوتی قوباء. ئیبنو عومهر (رهزاه خوایان لیبنا) دهفهرموئ: جارئ پیغهمبهری خوا (درووده خواه لهسهربنه) له مزگهوتی ئهل(فهضیخ)، مزرای بهرسيلهی خورمایان بو هیئا، نوښی کرد. (ئهحمده). بویه ناوناوه مزگهوتی ئهل(فهضیخ)، چونکه پیغهمبهر (درووده خواه لهسهربنه) کاتئ ئابلوقهی جوولهکهکانی بهنی نهخیری دا، له شوینی ئیستای ئهم مزگهوتهدا دهوارهکی خوی ههئدا. لهوئ چهند رۆژئ مایهوه، جالهو ماوهیهدا فهرمانی حهرام بوونی مهی و بادههات بو پیغهمبهر، که بهجوړئ له جوړهکانی به عهرهبی دهگوترئ ئهل(فهضیخ).

٥) مزگهوتی ئهل(ئهحزاب)، ئهم مزگهوته له سهردهمی حهزهدا دروست کراوه. جابیری کوری عهبدوئلا (رهزاه خوایان لیبنا) دهفهرموئ: جارئ پیغهمبهر (درووده خواه لهسهربنه) تهشریضی چوو بو مزگهوتی ئهحزاب، بهرمالهکهی شانی داناو بهپیوه راوهستاو ههردوو دهستی به درپژى بهرزوهه کردو دهستی کرد بهنزای شهپ له ئهحزاب، بهلام لهم جارهدا نوپژى نهکرد، ههتا جارئ تر تهشریضی چوهوه بو ئهوئ وهنزای شهپى ئی کردنهوه، ئهمجارهیان نوپژى لیکرد. (ئهحمده)

۱۸۲) سەردانى ئەو بىرانەى مەدىنە كە پىڭخەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىي) ئاۋى لى نووش كىردوون:

ئەم بىرانە زۆرن، گىرنگە كانىيان ئەم پىنجه يەن:

۱) بىرى ئەرىس، دەكە ویتە لای خوارووی خۆر ھەلاتى مزگەوتى
قوبائەو، ئەنگوستیلەگەى پىڭخەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىي) كە مۆرى (مەدە رسول اللہ)ى
پېۋە بوو، كە لە سەردەمى جىنشینی ئىمامى عوسماندا كەوتبوو لای
ئەو، كە وتە ناو ئەم بىرەو، گەلىكىش بۇ يگەرەن نەیان دۆزى يەو.

۲) بىرى ئىھاب، كە ئىستا ناسراو ەبەبىرى زەمزەم، ئاۋەكەى لە
ئاۋى بىرى زەمزەمى مەككە دەچى، ھەر لەبەر ئەو ەش ناۋىراۋە زەمزەم،
چونكە ئاۋى ئەمىش ەك ئاۋى ئەو بۇ موۋفەك ۆلاتەو ۆلات دەيەن.

۳) بىرى بەیروحاء، بىرىكە ۋا لە باخىكا، دەكە ویتە لای سەرووی
شوراكەى مەدىنەو لەلای خۆر ەلاتەو، گەلى جار پىڭخەمبەر (دروودى خۋاى
لەسەرىي) دەچوۋ لەبن سىبەرى ئەو باخەدا دەحەسايەو ە لە ئاۋەكەى
دەخواردەو.

۴) بىرى بوۋاعە، ۋا لەلای باكوورى خۆرنشینی بەیروحاءەو، بۇ
خۆشەو ەبوون (ۋاتە: بۇ شىفا) سى رۆژ لە سەرىەك خۇيان لە ئاۋەكەى
دەشۆرن. گەلى جار پىڭخەمبەر (دروودى خۋاى لەسەرىي) لە ئاۋى ئەم بىرەى
دەخواردەو.

۵) بىرى رۆمە، كە ناۋدارە بە بىرى عوسمان، چونكە خۆى كرىو
كىردى بە ەدق. بىشىرى كورى بەشىرى ئەسلەمى لە باۋكىەو

دهگپرېتهوه دمهفرموئ: کاتې کوچکاران رهويانکرد بو مهدينه ناوی
شیرينيان دهست نه دهکهوت، پياوئ هه بوو له خيلی بهنی غيفار کانیهتی
هه بوو، ناوی رومه بوو ناوهکهی سازگار بوو، پرکوندهیهکی لی دمفرؤشت
به پرمستئ خوراک، پیغه مبهه (درووده خواه لهسه ربه) پیی فهرموو: دهی
فرؤشی پیم بهکانییهکی بهههشت؟ پياوهکه فهرمووی: نهی پیغه مبهه
خوا! کوئش خیزانم ههیه، گوزهرانمان لهسه ربه نهام ناوهیه. جا نهام
گفتوگوپه دهگاتهوه به عوسمان (رهزای خوايان لیبه) بیرکه له خاوهنهکهی
دهکړې به سیو پینج هزار دره، نهوجا دهچئ بو خزمهت پیغه مبهه
(درووده خواه لهسه ربه): عهرزی دهکا: قوربان! نهو بهلینهی داوته به خاوهنی
پیشووی بیرى رومه، دهشی دهی بهمن که من نیستا خاوهنی نهو بیرم؟
پیغه مبهه (درووده خواه لهسه ربه) فهرمووی: بهلئ، نهگهرنهو کانیه
دمفرؤش بهمن ههتا ناوهکهی به بهلاش بدهم به موسولمانان، نهوامن
دهم به دهسته بهری نهوت که خودا له بهههشتا کانیهک لهباتی نهام
کانیهت پی دهبهخشئ! عوسمانیش فهرمووی: دههوا نهو کانیهم
تهرخان کرد بو خیراو بو موسولمانان (بهغهوی) ههق وایه بو
نهوکهسهی که له مهدينهی مونهوهره زور بمینیتیهوه، سهردانی ههموو
شوینه پیروزه کانو گشت مزگهوتو سهرجهم مهلبنده ریژدارهکانی
مهدينه بکا، دنا نهگهر کهم لهوئ بمینیتیهوه نهوه واباشتره که
نهوماوهیه له خزمهت مهرقهدی حهزرتدا بمینیتیهوه، لهام کاتهدها
دهرفهت به ههل بزانی له حوزوری گوړی پیرۆزی پیغه مبهه را بئ زور
باشتره! خوا به لوتفی خوئ نهام زیارهتانه بکا به نصیمان سوننهته
چهندهی بو دهلوئ له مهدينه به رۆزووبئ، وه بهپیئ توانا خیرو خیرات
بهسهه رهزارانی خهلکی مهدينهدها بکا، ههروا بهسهه رهزاره غهربههکانا.

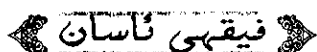
۱۸۲) دەستوورى گەرانەوہ:

سوننەتە بۇ ئەوگەسەي كە دەپەوئ لە مەدینەي نازدار دەرېچى و
بگەرپتەوہ بۇ ولاتى خۇي، بە دوو ركات نوپۇزى سوننەت خواحافىزى لە
مزگەوتە پىرۇزەكەي پىغەمبەر بكا، بە نيازى سوننەتى خواحافىزى
مزگەوتەكە بيانكات، لە ركاتى يەكەما لە پاش فاتىجە سوورەتى:
{قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ} بخوینى، لە ركاتى دووہما لە پاش فاتىجە
ئىخلاص بخوینى، بۇ ھەموو خواست و مرازیكى ئايىنى و جىھانى خۇي
بە ئارەزووى خۇي لە خوا بپارپتەوہ، كۆتایى نزاو پارانەوگەي بە
سوپاسى خواو سەلاواتدان لەسەر پىغەمبەر بەيئى! ھەر لەویدا تەوہبە
تازە بکاتەوہ، ئەوجا زیارتى گۆرى پىرۇزى پىغەمبەر بكا، لەسەر شىوہى
يەكەم جارو بلى: (اللهم لا تجعل هذا آخر العهد بنبيك ومسجده
وحرمة ويسر لنا العود الى زيارته والعكوف في حضرته سبيلا
سهلا، وارزقنى العفو والعافية في الدنيا والآخرة): خودايە! ئەمە
دوچار نەبى كە بە خزمەت ئەم پىغەمبەرەي تۆو بە خزمەت ئەم
مزگەوتەي و ئەم ھەرەمەي بگەم، ئەي خودايە! بە ئاسانى جارىكى
تریش سەردانى ئەم شوپنەم بۇ فەراھەم بىنە، كە لە خزمەتى
ھەزەرەتدا چەن دەمىكى پىرپىت و فەر بىمىنمەوہ، خودايە! ببورە لىم و
ئاسوودەيى ھەردوو جىھانم پى بىخەشە^(۱) ئەوجا بپروا بۇ بەرابەر

(۱) كۆترى نامەبەر: شەنبەي رەھمەت

رابەرى نىوان ھەزەرەت و ئومەت!

تكام ئەرەبە: كە بەيى زەھمەت

هاوبه شیکى بۆ نیه، مولک و دارایی و پاشایه تی و سه لته نه ت و سو پاس و ستایش هه مووی له راستیدا بۆ ئه وه، وه ئه وه خودایه کی وایه ده ستی ده روا به سه ر هه موو شتی کا و ته وانا ی هه موو شتی کی هه یه، ئه و له سایه ی خودا وه ده گه رپینه وه بۆ ماله وه مان، په شیمانین له گونا هه گانمان، هه می شه به نده یی سا خ بۆ خودای په روه ردگار مان ده که ین و، له سو پاس و ستایشی دریغی نا که ین، خودا به ئینی خو ی هی نایه دی، مو حه ممه دیی به نده ی خو ی سه رخست و به ته نیا خو ی و به س ئه و کا فرانه ی که به له شکری کی گه لی زۆر وه گه له کو مه یان له ئیسلام کرد بوو، ژیری خستن و شکاندن. (به یه هقی گیراویه ته وه).

جا کاتئ گه یشته ده ورو به ری شاری خو ی به ناوی خودا به یینی و بلئ: (آی بون تائبون عابدون ساجدون لربنا حامدون. صدق الله وعده ونصر عبده وهزم الاحزاب وحده، اللهم اجعل لی فیها قرارا ورزقا حسنا). وا باشه که که سئ بنی ر هه وائ بدا به که سوکاری که و دیته وه، وه له نا کا و نه کا به مالا، کاتئ گه یشته نا و شارو دیکه ی خو ی با له پی شدا بچئ بۆ مزگه وت و دوورکات نو یژی دیاری مزگه وتی تیادا بکا، ئه و جا بچئ بۆ ماله وه ی، له ماله وه یش دوو رکات نو یژی سوننه ت بکا. به یی ئه م فه رمو وده یی نافع له ئی بنو عومه ره وه ده یگیر پته وه: ده فه رموی: پیغه مبه ری خوا (مه رو وده خوا به سه ربه) که له سه فه ری حه جه که ی گه راپیه وه، که گه یشته نا و مه دینه و شتره که یی یی خدا، له بهر ده رگای مزگه وته که دا، ئه و جا رو یشته ناوی و دوورکات نو یژی لی کرد، له پاشا رو یشته وه بۆ ماله وه. نافع ده فه رموی: عه بدوللای

كۆپى عومەرىش ئەمە دەستوورى بوو. (ئەحمەدو ئەبو داوود بە رىشتەيەكى باش ئەم فەرموودەيەيان گىراۋەتەۋە).

۱۸۴) بە پىرەۋەچوۋنى حاجى و پىرۋزبايى لىكردنى:

سوننەتە دۆستو برادەرو ناسياو بچن بەپىر حاجىيانەۋە، پىش ئەۋەى بگەنەۋە مالى خۇيان، بەخىرەتەنيان لىبەكن و تەۋقەيان لەگەلدا بگەن و داۋاى نزاى خىريان لىبەكن و پىرۋزبايىان لىبەكن، وەك ئەۋە پىيان بلين: (قبل الله حجك واعظم اجرک وأخلف نفقتك وغفر ذنبك): خوا حەجەكەت گىرا بىفەرمۇئ، پاداشى فرە گەۋرەت بداتەۋە، مەسەفەكەتت بۇ پىرەكەتەۋە، لە گوناھت خۇشەن. ئىبنو عومەر (رەزەا خۋايان لىبە) دەفەرمۇئ: پىغەمبەر خوا (دروودە خوا لەسەربە) دەفەرمۇئ: كاتى گەيشتى بە حاجى كە لە سەفەرى حەجدا بوو، پىش ئەۋەى بچىتەۋە ناو مالى خۇى، سلاۋى لىبەكو تەۋقەى لەگەلدا بگەو داۋاى لىبەكە كە بۆت لە خودا بپارپتەۋە، چونكە ئەو لەۋكاتەدا گوناھى پىۋە نەماۋە، وەك منالى ساۋا بىگوناھە، جا با ھەتا تىكلەۋى گوناھ نەبۆتەۋە بۆت بپارپتەۋە. (ئەحمەدو حاكەم). حاكەم دەفەرمۇئ: ئەم فەرموودەيە فەرموودەيەكى ساخى دروستە، چونكە بەپىى مەرجى صەحىحى موسلىمە.

۱۸۵) چهن کاریکی ناشایستهی تازهقه‌للا که له‌ناو چه‌جو زیاره‌تدا سهریارن هه‌لداوه:

حاجیان گه‌لی کاری ناشایستهی تازهقه‌للایان داهیناوه، ئه‌وه‌یش
له‌ناو چه‌جو له‌کاتی سهردانی ئارامگای پیروزی چه‌زره‌تدا. گه‌لی مؤدهی
ناشایسته‌یان به‌پاکردووه، که‌شتی وا له‌شهرعی خوادا نه‌بووه. شه‌یتانی
له‌عنه‌تی له‌بهر چاویانی جوان کردووه هه‌تا به‌و فیله‌ ته‌فره‌یان بداو له
به‌هره‌ی گه‌وره‌ی چه‌جو له‌پاداشی باشی بی به‌شیان بکا، هه‌تا له
راسته‌ریگه‌و شه‌قامه‌ری راست هه‌له‌یان بکا یه‌کی له‌وانه: پێشخستنی
عه‌ره‌فه‌یه له‌سه‌ر کاتی شهرعی خوی، که‌ بریتیه‌یه له‌ نیوان نیومه‌رۆی
روژی عه‌ره‌فه‌و شه‌به‌قدانی به‌یانی روژی جه‌ژن. ئیبنو ئیسحاق
ده‌فه‌رموی: نافع قسه‌ی بۆ کردم، له‌ ئیبنو عومه‌ره‌وه {ره‌زاه‌خوایان لیبه‌}
ده‌فه‌رموی: پێغه‌مبه‌ری خوا {مرووه‌خوا له‌سه‌ربه‌} سه‌ر له‌به‌یانی روژی
عه‌ره‌فه‌، له‌ پاشکردنی نوێژی به‌یانی، له‌ میناوه ته‌شریفی هی‌نا بۆ چیا
عه‌ره‌فه‌، جا له‌ نه‌میره‌ دابه‌زی و له‌وئ مایه‌وه تا خۆرلای دابوو به
نیومه‌رۆ، ئیتر زووبه‌زوو به‌و قرچه‌ی نیومه‌رۆیه که‌وته‌پڕ و نوێژی نیومه‌رۆو
عه‌صری به‌ جه‌مه‌کرد، وتاریکی بۆ مه‌ردوومه‌که‌ دا، ئه‌وجا سه‌ر له
نیواری رویشته‌ له‌ ئیستگاه‌ه‌ی خوی له‌ چیا عه‌ره‌فات راوه‌ستا. (ئه‌بو
داود).

یه‌کێ تریان: له‌ بیرو باوه‌ری ره‌شه‌خه‌لکه‌که‌دا هه‌رچیا _ جبل
(الرحه‌)، جیگه‌ی راوه‌ستانی به‌ راستیه‌، وه‌ شوینه‌کانی تری وانیه‌،
ئه‌مه‌یش هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌، به‌لکوو باشترین شوینی راوه‌ستان،

ئىستىگاگەي ھەزرىت خۇيەتى، كەوا لەلەي تاوۋىرە بەردەكانى داوۋىنى
 كىۋى جەبەلور ھەمەو لەلەي جەپى كىۋەكەو، كە ئەم جىيە رەھمەتە
 خۇي وا لە ناوەرستى خاكى ەھەفاتدا. بەپىي ئەم ەھەمۇودەيەي
 سولەيمانى كورپى مووسا، لە جوبەيرى كورپى موعىمەو (رەزەي خەو لىبەي) كە
 دەرەمۇي: پىغەمبەر (دروودە خەو لەسەربەي) ەھەمۇي: ەھەفات گشتى
 ئىستىگايە، بەلام پەر لەناو شىۋى عورنەبگرن، ئەو شىۋە بەرخاكى
 ەھەفات ناكەوئ. (ئەم ەھەمۇودەيە ئەھمەدو بەزارو تەبەرانى لە
 (المعجم لكبير) دا گىپراو يانەتەو، پىاوانى رشتەي تەبەرانى گشتيان
 متمانە پىكراون).

يەككى تىريان: حاجيان رۇزى ەھەفە، كە نۆي مانگە، لە نىۋەرپۇدا
 لە مەككە دەرەجىن و يەكسەر دەرەجىن بۇ ەھەفات، لەبەر ئەو گەل
 سوننەت لە كىس خۇيان دەدەن، چونكە خۇي وا سوننەتە، لە رۇزى
 تەروپىيەدا، كە دەكاتە رۇزى ەھەشتەمى مانگى نۆمىنە، لەپاش
 خۇركەوتن، لە مەككە دەرەجىن و بەرەو مىنا بجمىن و نوپۇزى نىۋەرپۇو
 ەھەسر و شىۋان و خەوتنان لەوئ بكەن و ئەو لەوئ بىمىنەو ەھەتە بەياني
 رۇزى نۆھەم، وە نوپۇزى بەيانيش ەھەر لەوئ بكەن، جا لە پاش ەھەتاو
 ەھەتاتن ئەوجا لە مىناو بەرەو خاكى ەھەفات بكەونەپۇ، وە لەپۇ
 كاتى گەپشتە نەمىرە كە شوپىنكە وا لە نىزىكى ەھەفاتەو، دابەزن و
 لەوئ بىمىنەو ەھەتە بىۋەرپۇ، ئەوجا لە پاش نىۋەرپۇگۇئ بۇ وتارى
 مىرەجى ئەوسالە رابگرن، لەپاش تارەكە لە مزگەوتى نەمىرە نوپۇزى
 نىۋەرپۇو ەھەسر بە جەمەتە تەقدىم بكەن. جابىر (رەزەي خەو كەورە لىبەي)
 سەبارەت بە چۆنىتى ەھەكەي پىغەمبەر (دروودە خەو لەسەربەي): (دروودە خەو

﴿ فِیْقَہِیْ اُنَّاسَ ﴾

له‌سه‌ریڤه) ده‌قه‌رموئ: جا له رۆژی ته‌روویه‌دا که ده‌کاته رۆژی هه‌شته‌می مانگی قوربان، به‌ره‌و مینا که‌وته‌نهرێ و ئیحرامی حه‌جیان به‌ست، پێخه‌مبه‌ر (دروودی خوا له‌سه‌ریڤه) سوار بوو، وه نوێژی نیوه‌پۆو عه‌صرو شیوان و خه‌وتنان و به‌یانیی له‌وئ کرد، ئینجا له‌وئ که‌می مایه‌وه تا خۆر هه‌ل‌هات.

یەگئێ تریان؛ رابەر حەج (موتەوویف)ەکان، لە پێش خۆر ئاوا بوونا، لە عەرفەوێ حاجیەکان دادەپەرێن، یەكسەر لە عەرەفاتەوێ بۆ مینا، وەشەو لە موزدەلیفە نامیننەوێ، جا ئەو سوننەتە گەورەیان لە کیس دەچی. ئەمە لە کاتی کدا کە پێغەمبەر (مەرووە خواوە لەسەر بێ) لە موزدەلیفە شەو ماوەتەوێ، نوێژی بەیانێ لەوێ کردووە، رێگە ی بە کەس نەداوە کە بەشەو لە موزدەلیفەوێ بپروا بۆ مینا، تەنیا بۆ ژنان و لازەبوونەکان رێگە ی دەدا، هەروا ئەو سوننەتەیش لەکیس حاجیان دەدەن کە بۆ چوونە ناو مەكکەیان، لەبەر زی تەوا خۆیان بشۆرن، هەروا پەلەپەل لە حاجیان دەکەن و ناچاریان دەکەن کە لەپێش نیوەڕۆی رۆژی دوازدەهەمی مانگی قورباندا رەجمی شەیتان بکەن، ئەمە لەکاتی کاتی هاتنی ئەم رەجمە لەپاش نیوەڕۆی ئەو رۆژەوێ دەست پێ دەکا.

یەڤڤى تریان: مەردوم لە پێش کاتدا، بۆ ماوەیهکی زۆر، بۆ ئەوەی
لە نزیکى کابەدا بن، لە دەوری کابە، لەسەر تەوافگاکەى دەوری کابە،
دادەنیشن و چاوەڕوانى نوێژى جەماعەت دەکەن و دەبن بەهۆی زیانیکی
زۆرو رێ لە تەوافکەرەکان دەگرن و گێشەیهکی زۆر لەناو خۆیان و
تەوافکەرەکاندا بەرپا دەکەن.

یهکئ تریان: ئه وهیه له کاتی جهماعه تکردن له ناو مهسجد ولحه مدا زۆر له حاجیان له باتی ئه وهی له ریزی جهماعه تدا بن دهچن خهریکی تهوافی سهفاو مهروه دهبن!.

له گشتی ناخۆش ترو دل تهزینتر ئه وهیه که له کاتی جهماعه تی نوێژی شیوانیشدا، که ماوه که ی زۆر که مه، هه مان هه له ده که ن و خهریکی ئه م تهوافه دهبن، هه تا نوێژی شیوانیان دهچی!.

دهی چۆن ئومیدی خیر له کهسانی وا دهکری، که بهقهستی فهزری له فهزهدکانی خوا بچوینن، وهلحال پیغه مبهه (درووده خوا له سه ربه) دهفه رموی: که سی نوێژ نه کا فری به سه ر ئیسلامه وه نیه! (ئه حمه د).

١٨٦) ناشایسته کانی ناسهردانی گۆری

پیغه مبهه (دروودی خوا له سه ربه):

به ئی به راستی دینی گۆری پیروزی پیغه مبهه ری نازدار (درووده خوا له سه ربه) یه کیکه: له و تاعه ته هه ره گرنگ و هه ره باشانه ی که هبن به هو ی نزیک بوونه وه له خوا، دینیکه ره له هه ردوو جیهاندا سه ری پیی به ره ز دهبن و، دهبن به مایه ی به ختیاریی بوی و دهیگه یه نی به ئاوات و مرازی خوی. به لام هه میشه شهیتان وا له که میندا، بو ئه و که سانه ی که هه زیان له خیر و چاکه هه یه، دهچی شتی نارمه وای تازه قه لایان له ناو تاعه ته که یاندا، له بهرچاو چوان دهکا، هه تا له رمای خوا ی پاک و پیرو ز دووریان بخاته وه. یه کئ له م کاره ناشایسته نه له کاتی سهردانی گۆری

پیرۆزدا ئەویە: دینیکەرەکان دەچن دەست دەهینن بە مەحەجەری
گۆرەگەداو ماچی دەگەن و خۆیانى تى هەل دەسوون و بەدەوریدا وەك
تەواف هەل دەسوورپن و لەناو نوێژدا رووی تى دەگەن و خۆیان
دەچەمەیننەووە بۆ گۆرە پیرۆزەكە. لە گشتى دزیوتر ماچکردنى زەوى ناو
هۆدەى گۆرى پیرۆزە. ئەمانەیش هەمووی بە یەگگرتنى راي زانایانى
نیسلام کاری ناپه‌واو نادورستن، چونكە لە كورنووشى دەچى كە بۆ
كەسیكى تر بى بیجگە لەخوا^(۱).

(۱) لەو برۆپەدام ئەم قسانە زیاده رەویى زۆریان تیا دایە، راستە لە ئیسلامدا
كورنووش و روکووع پەرستش بە هەموو جۆریكیو هەر دەبى بۆ خوابى، وە بابەتى
عیبادات هەمووی تەوقیفییە، دەبى فرمانى رۆشنى شەرى لەسەربى بەلام عادات
لە عیبادات جیایە، لە عاداتا باوو دەستورو نەرت بەپى رۆژو كات و حال و چاخ
گۆرە گۆرى رێز لىگرتن و خۆشەویستى و تەعبیر لە هەستى مرۆڤ بىرابەر بە كەسى كە
خاوەنى چاكە بى لە سەرى، نایا ئەو كەسە مردوو بى یا زیندوو، بەپى كات و شوین
شیاوى گۆرانه، كەواتە: ئەگەر كەسى بلێ: ماچکردنى گۆرى پتەمبەر (مروودە خوا
لەسەربى) نیشانەى زیاده خۆشەویستىو لەبەر هیچى تر نیە، قسەكەى رێ تى دەچى و
پەسەندیش دەكرى. لەبەر ئەم چەند هۆیە: پتەمبەر (مروودە خوا لەسەربى)
حەجەر و لێسەودى ماچكردووە، ئەویش هەر دارو بەردە، حەزەرەتى ئەبو بەكرى سەدىق
(وەزاه خوا لەپى) بە مردووی پتەمبەرى ماچكردووە، كەواتە: ماچكردنى مردوو
لەزاتى خۆیدا بۆ تەعظیم نیە، بۆ محبەت و خۆشەویستى، كەوا بى ماچكردنى
گۆرەكەیشى هەروا، لە راستیدا هەر شتى بەلگەى كە رۆش لەسەر نەبى لىكردنى
نەبى، وە لە ریزی بارى ناو كۆمەلە لەبەشى عاداتبى، ئەو كردنى ئەو دانائى بە
خەرقىكى گەورە لە ئیسلامدا، وەك هەندى كەس بۆ تەرویحى حیزبى خۆیان هەلەبەكى

بچووی پیتشینان گموره ده کمن و ده یکمن به هات و هاوارو گاله گال. نه گمر کهسی
سمرانسری سونته تی پیغه مبر (دروود و خوا له سه ربو) بگمری، به لگه یه کی صفریچی ده ست
ناکموئ که بلئی ماچکردنی قهر حرامه!

بهنده مهبستم یهك خالو بهس: ده بی ره خنه گرتن له بیدعت مهبست لینی
موچاره بی مزه به به کان نه بی، چونکه به راستی همل دان بو تیکدانی ثم مزه به بانه،
به ناوی جهنگ کردن له گهل باوی ناشایسته و قه لاچوکردنی بیدعت موه و ته حریفی
نیسلامه چونکه نموهی نمبو حنیفمو مالک و شافعی و نموهی و رافعی و زوفرو نمبو
یوسف و یینو جهمر (وه زاوایان لیبو) کردوویانه بهم موخته هیدانی ناخره مانانه
ناکری، که یه کی شش حوت حه دیسیان له بهرو بهس. بگره زوریان بازرگانی به
کتیب و نو سین و خامه کانیان موه ده کمن و به دلی ثم لایهن و ثم حاکم و ثم پاره دار قسه
ده کمن!

نهمانه له کوئ و زاتیکی وه نیمامی نموهی له کوئ که سال دوانزه مانگهی خوا
به رۆژوو بووه دهستی جلی خاصی له بردا بووه میزه ریکی شالی بهسروه بو، له گهل
جووتی سۆل و مهسینه یه کاو ئار پیغموه ده ست بشو!

براییکمن به خاتری خوا ئیوهیش مهن به سیاستمه داره کاغان، نموان ژبانی دنیایان
لی تال کردوین، دهی ئیوهیش (خانه خواست) له دیندا سمرمان لی بشیوتنن ئیتر
قورپی کوئ بهسره خوماندا بکهین؟!

وه لالا برا من که نووری فارس حه مه خاتم: (أموت علی ما مات علیه النوری،
رصوان اله تعالی علیه) به لام له ههمان کاتدا نه گمر ده مزانی که شتی په یوه ته ناو
مزه به بی شافعی موه، وه ثم شته سوور به پیچمانی سونته تی پیغه مبره وه یه، نموه
نمرکی سمرشانه که ثم هه لیه، به بی قرو ته پل لیدان و ته کفرو تۆمه تی ئیشراک له م
لهو، راست بکه موه! نهمه له کوئیشدا همروا بووه، کتیبه ناوداره کانی شرع پرن له م
جۆره رده و به ده لهی من عمرزتان ده کم، به لام له ههمان کاتدا وه نمرو ناوا شالاوی

یهکئ تر له و کاره ناشایستانه که لهکاتی سهردانی گوړی پیروژدا دهکړئ نهوهیه: که خه لکی مه دینه و خه لکی شوینانی تریش له لای روژه لاتی مفرقه دهوه دهو وستن و سه لاوات له سهر جو برائیل و میکائیل و ئیسرافیل ددهن، نه مه کاریکی تازه قه لای ناشایسته یه سهر به لگهی له سوننه تدا نیه!

یهکئ تریان: نهوهیه که خه لکی مه دینه کردوویانه به عادت له پاش سلا و کردن له نه بو به کړو عومهر (رهزاه خویان لیبه) دهرون بو

بهروالا بو فوتانی مه زه ب نه بوه. بو نمونه: نه گهر ئیمه حوکم به قیاس بکهین ده توانین. (استلامی قه برو ته قبیل و رویت کړدن لای نویژدا و تواف به ده وریداو باوه شدان له مه جهر و قه راخه که ی به قیاس اسبات بکهین). چونکه پیغه مبه ر (درووه خواه له مبه ر) خوی هه جهر و نه سو ده دی ماچ کړدووه و توافی به یتی کردووه و دهستی هیناره به مولتمزه مداو رووی خوی نوو ساندووه به دیواری که عبه وه و نویژی مردووی له سهر تهر و له سهر گوړ کردووه، واته: له نویژه که دا رووی له تهر مه کهو له گوړه که بووه، دهی ده بی گوړی پیغه مبه ر چی له هه جهر و نه سو ده که متر بی؟ نه گهر مه سه له ی به ردودار و مردووه، هر دوو حاله که به ردودار مردووه، که واته: بو لایه کیان خالی صی تمو حیده و نهو لایه که یتریان مه حزی اشراکه!

نازیزان! قوریانتان یم، مه به ستم نهوه نیه که بهرگری له بیدعت بکهیم، به خوا له زور کهس زیاتر له دژی بیدعت یم، به لام مه به ستم نهویه که دینه که نه بی به دینی نه حزب، دنا به خودا حال ده گاته نهوه نایه ته کانی قورن لای سوچی سه یاره دهنو سرتین: (الا هل بلغت اللهم فاشهد). تکام نهوهیه به چاوی ویزدان سهرنجی نه سهرنجه به فرمون.

سهردانی گۆری فاطیمه زههرا، نهوجا دهگهړینهوه بو ئیستگای جاری یه که میان بو بهردم گۆری پیروژ، لهویدا ئیستیکی بچکولانه دهگه نهوه، نهوجا دهچن بو لای میجرابی عوسمانی، لهوئ بهرو قیبله دهوستن و دهست دهگه نهوه بهنز او پارانهوه، شتی وا له سوننه تدا بی سهر و بهرو سهر به لگهی نیه!

یه کئی تریان: نهویه دینیکه رهکان له پاش هه موو فه رزی (جگه له نویژی خهوتنان) ریز ده بهستن و بهیه ک قیژه سلا و له پیغه مبهرو دوو هاوړیکه دهگه ن و، له پاش رابه ری سهر دانه وه (واته: موزه وویر) هه موو به یه که وه به دنگیکی ناسازی هه راسانکه ر به چریکه سه لاوات له سهر پیغه مبه ر (درووه خوا له سهر بی) ده دهن، نه مه یش کاریکی زور ناپه سه ندی دزیوه، به پیی قورئان و سوننه ت و ئیجماعی نه ته وه ی ئیسلام هه رامه .
خوای گه و ره ده فه رموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ} - سورة الحجرات - ۲/۴۹ .

ئىجماعى نوممه ت له سهر نه وه يه: که فه درو ریزی پیغه مبه ری خودا (درووه خوا له سهر بی) به مردو ویش ریک وه ک حالئ زیانی وایه، سهره رای نه مانه یش نه وه تا خودا له قورئاندا په سنی نه و زاتانه ده کا، که له خزمه تی هه زه رتدا به نه ده به وه به دهنگی نرمی پر له ریزو قه در قسه و گو فتو گو دهگه ن و مزده ی گه و ره ی له سهر نه م به هره یه پیداون، وه ک ده فه رموی: {إِنَّ الَّذِينَ يَغُضُّونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ} - سورة

الحجرات - ۳/۴۹ { له هه مان کاتدا زه می کهسانیکی تر دهکا، له سه ر نهوه که له خزمه تی حه زره تدا (دروودی خواه له سه ربه) دهنگیان بهرزه وه کردووه و نه فی هوشیان لیده کا. دهفه رموی: { إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ - سورة الحجرات - ۴/۴۹ } دهگیر نه وه جارئ نه بو جه عفه ری مه نصور گو فتو گوئی له گهل ئی مامی مالیکدا سازده دا، له مزگه وتی حه زره تدا (دروودی خواه له سه ربه). ئی مامی مالیک (ره زاه خواه لیبه) پیی دهفه رموی: ئهی فه رمانه وه ای موسو لمانان! له ناو ئهم مزگه وته دا دهنگت بهرزه وه مه که، نه وه تا به راشکاوی خودا له قورئاندا که سانی فی ری ویل و نه دهب ده کاو پییان دهفه رموی: { لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ }، تا کو تایی نایه ته که. له هه مان کاتدا زه می کهسانیکی تر ده کاو دهفه رموی: { إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ... جا منصور: فه رمانی ئهم نایه تانه ی فه بو و لکرد.

یه کیکی تریان: پشت و سك نووساندنه به گوړه پیروژه که وه و ده ست پیا هی نانیه تی، نه وه زوړ ناپه سه نده، چونکه نه دهب وا ده خوازئ له حالی مردنیشدا به قه ده حالی ژیا نی دپنیکه ر که می دوور له خزمه تی حه زره تدا ئاماده بی نه وه یش بیرو با وه پکی ناپه سه نده، که ره شه خه لکه که گومان واده بن که گوایه پیغه مبه ری خوا (دروودی خواه له سه ربه) فه رموویه تی: هه رکه سی له یه ک سالدا سه ردانی گوړی من و گوړی ئیبراهیمی بابام بکا، ده بم به ده سته به ری به هه شت بوئ! فه رمووده ی وا بی سه رو به ره، پیو وچ و ده ست هه لبه سته، شتی وا له سوننه تدا نه بی ستر او ده! (ته ماشای: ارشاد الناسک بکه - په راویزی نه صله که).

۱۸۷) کرین و فروشتن:

فروشتن له زمانا وهرگرتنی شتیکه لهبری شتیکی تر. له شهرعدا: گۆرینهوهی ماله به مالتیکی تر، که شیاوی کهردان پیکردن بن، لهسهر شیوهی ئیجاب و قهبوول، به جوړی خاوهنداریی پی دابمهزری.

به لگهی رهوابوونی:

سهر به لگهی (ئهصل)ی رهوا بوونی قورئان و فهرموودهو یهگگرتنی نهتهوهیه (ئهصل له رهوادیتنی کرین و فروشتندا کیتاب و سوننهت و ئیجماعی ئوممهته) یهزدانی مهزن دمفهرموئ: {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا - سورة البقرة - ۲/۲۷۵} واته: خوا کرین و فروشتنی رهوا دیوه، به لام سهوداو مامهلهی سوودی رهوانه دیوه). پیغه مبهری خو شه ویست و نازداریش (دروود خوداه که وره و مه زله له سهر به) دمفهرموئ: کرپارو فروشیار ههر دوو لایان خو یان سهرپشکن و دهتوانن په شیمان ببنه وه له سهودا که یان ههتا له یهکتری جیا دهنه وه ههتا له یهکتری جیا دهنه وه. (شه یخان و نه حمه دو نه سائی و نه بو داوود و تیر میژی گیراویانه ته وه).

یهگگرتنیش واته: إجماعیش لهسهر ئه مه دامه زراوه.

(بنیاته کانی - نه رکانه کانی):

(بروانه: مختصری صحیحی بوخاری به کوردی بهرگی سنیهم لاپه ره: (۵) ههتا لاپه ره (۶۹) واته: له ژماره (۹۳۳) وه ههتا ژماره (۹۹۷).

بنیاته‌کانی کرین و فروشتن چوارشتن:

یه‌که‌م: فروشیار.

دووم: کریار.

سییه‌م: فروشراو.

چوارهم: گوته‌ی گریدان، که بریتیه له (صیغه: داریژگه) واته: لهو قسه‌یه‌ی که له نیوانی فروشیارو کریاردا ده‌بی، که جیبه‌جیکردنی نهو کرین و فروشتنه ده‌گه‌په‌نی که بریتیه له کردنه قه‌بال و قه‌بوولکردن (ئيجاب و قه‌بوول). پیویسته کریارو فروشیار چه‌ند مەرجیکیان تیادا بیته‌دی: مەرجه کریارو فروشیار کرین و فروشتنیان له باردابی، که‌واته: مامه‌له‌ی منداڵ و شیت و که‌مه‌وش دانامه‌زری، هه‌روا مەرجه که مامه‌له‌که به ئاره‌زووی خۆیان‌بی، نه‌ک به زۆری که‌سی، مەگەر به زۆری شهرع، وه‌ک نه‌وه که‌سی قه‌هرزی له‌سەر بی و کاتی دانه‌وه‌ی هات‌بی و قازی زۆری لی‌بکا، که هه‌ندی له مائی خۆی بفروشی هه‌تا قه‌هرزه‌که‌ی پی بداته‌وه، یا پاره‌ی سه‌له‌می دادابی و قازی ناچاری بکا که سه‌له‌م تیا‌کراوه‌که بکړی و وه‌ری بگری له جیاتی پاره‌که‌ی. گوته‌ی گریدانیش بریتیه لهو قسه‌یه که کردنه قه‌بال و لی‌وه‌رگرتنی پی دامه‌زری، وه‌ک نه‌وه فروشیار بل‌ی: نه‌وه‌م فروشت به‌تۆ، یا تۆم کرد به‌خاوه‌نی، یاخود وه‌ک نه‌وه کریار بل‌ی: نه‌وا وهرم گرت، یا نه‌وا کرییم لی‌ت، که‌واته: فروشتن و کرین ته‌نها به ئالو‌گو‌ری پاره‌و مال که پی‌ی ده‌لین (موعاطات: ئالو‌گو‌ر: له‌یه‌ک وهرگرتن) به‌بی گوته‌ی گریدان دانامه‌زری.

بەلەم ئىبنو شۇرەيىح دەفەرمۇي: فرۇشتىن بە شىۋەي ئالو گۆر
 (واتە: بەبى گوتەي گرىدان) دادەمەزرى لە شتىكا كە گران بەھانەبى،
 بەپىي باوى دامەزراوى ناو كۆمەل، رەويانى و كەسانى تىرىش بىرپارىيان
 بەمە داو. مالىكىش دەفەرمۇي: بەلئ فرۇشتىن دادەمەزرى لەسەر ھەر
 شىۋەيى بى بە مەرجى مەردوم، لەناو خۇياندا ئەو شىۋەيە دابىنىن بە
 فرۇشتىن، ئىبنو صەبباغىش ئەمەي لەلا پەسەندە. نەوەويش (رەزە خوالە
 مەمۇويان بە) دەفەرمۇي: ئەم رايەي كە ئىبنو صەبباغ پەسەندى كىردوۋە
 رايەكى سەنگىنە، سەبارەت بە بەلگە، لەبەر ئەوۋە دادەنرى بەراي
 ھەللىزاردە، چونكە لە راستىدا لە شەرعدا، مەرج بوونى قەسە بۇ
 دامەزىراندنى گرىدان، دىارى نەكراۋە، كەواتە دەبى بگەرپىنەۋە بۇ سەر
 باوى ناوكۆمەل كە پىي دەگوتىرى (عورف: باوى باشى ناوكۆمەل كە
 خەلئ بە ئاشكرا، بەبى شەرمو شكۆ، لە بەرچاۋى خەلئ بىكەن و ئەو
 باۋە بەرەبەرە لەناو كۆمەلدا بناسرى و دابمەزرى، بەبى رەخنەللىگرتن)
 يەككى لەو كىشانەي كە ھەموان پىي گىرۇدەبوون ئەۋەيە: بوۋە بەباۋ لە
 ھەموو ولاتى كە لەبەر ناچارى مەردوم مىندالان دەنئىرن بۇ كىرىنى
 پىداۋىستىيەكان، جا ھەق وايە كە ئەمەيش بە چاۋى ئالو گۆر
 (موعات) رەفتارى لەگەل بىرى. پالفتەي گوتە ئەمەيە: ھەركاتى ئەو
 مەبەستە ھاتەجى كە گوتەي گرىدان لەبەر ئەو مەبەستە بەمەرج
 گىراۋە، ئەۋە مامەلەكە دا دەمەزرى، بە مەرجى شتە ۋەرگىراۋەكە ھاۋتاي
 بەھاكەي بكا، ئەم زانايانەي كە ئەم بىرپارىيان داۋە، ئەمەيان كىردوۋە بە
 بەلگە: كە لەسەردەمى ئىمامى عورمەردا (رەزە خوالە ئىبى) ژنە لەچكدارەكان
 دەچوون كە نىزەك و نۆكەرو كچ و كورپى مىنالكارىيان دەنارد بۇ كىرىنى

پیداو یستییه کان، له گه ل ئه وه ی شدا عومهر ره خنه ی لینه ده گرتن، هه روا
ئهم عاده ته له کاتی ئه وو له کاتی که سانی تری شدا، له پێشینان و پاشینان
ههر باو بو وه و که سیش تاره زایی لی دهر نه بریوه.

١٨٨) جوړه کانی کرین و فروشتن:

جوړه کانی کرین و فروشتن سی جوړن:

جوړی یه که م: ئه وه یه ئه و شته که ده فروشری زانراو بی و
له بهر چاوبی. ئه مه دروسته.

جوړی دووهم: ئه وه یه له بهر چاودا نه بی، به لام چو نی تی
باسکرا بی و ناو نی شانی درابی و، له ئه ستوی خاوه ن سامانه که دانی، که به م
فرو شته ده گو تر ی سه له م، ئه م ی ش دیسان دروسته.

جوړی سییه م: ئه وه یه ئه و شته که ده فروشری نادیار بی،
نه کریار و نه فروشیار و نه هیچ کام یکیان نه یدی بی، ئهم جوړه سه و دایه
دروست نیه، هه تا شته که نه گهر ئاماده ی ش بی و له بهر ده ستابی، ماده م
له بهر چا و نه بی و ته ماشا نه کری ههر دروست نیه! چونکه ئهم جوړه
سه و دایه له مامه له دهسته شکی نه کانه، که شهرع ریگه ی نه دا ون، مامه له ی
دهسته شکی ن له شهرع دا ئه وه یه که سه ره نجامه که ی شاراو ده بی!.

۱۸۹) مهرجه کانی دامه زرانی فروشتن:

فروشتن بهم پینج مهرجه دادمه زری: -

یه کهم: نهوویه فروشراو ده که پاک بی، واته: شته که له زاتی خویا پاک بی، واته: عهینه که ی پاک بی، که واته فروشتنی شتی که له زاتی خویدا پیس بی دانامه زری وهک مه ی و باده و مردارو گوشتی بهرازو سه گو شتی تری له م بابته. به پیی فهرمووده ی پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه): بیگومان که یه زدان فروشتنی نه مانه ی قه ده غه کردوو: فروشتنی ئاره ق و مرداره و ده بوو بهرازو بت. (شه یخان گیراویانه ته وه) له فهرمووده یه کدا پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) نه یی ده کا له به های سه گ، مه گهر سه گی راوی (تیر میذی له نه بو هورهیره وه گیراویه ته وه).

به ئی شتی پیسبوو، نه گهر ده توانرا پاک بکریته وه نه وه فروشته که ی دادمه زری، وهک جل و بهرگو شتی وا، که به هوی شور دنه وه پاک ده بیته وهو پیسییه که ی نامینی، به لام نه گهر نه ده توانرا که پاک بکریته وه نه وه سه ودا که دانامه زری، وهک ههنگوین و شیرو شتی تری ترنگی ئاوه کی، چونکه نه مانه به شوردن نامینن و له گه ل ئاوه که دا مه حف ده بنه وه و ده رزین، به ههر حال پیسیاییه که یان ههر ده مینی.

به لام روونی پیسبوو، وهک روون زهیت و روونه زهنگو روونی پیوی تیاوه ی شل، دوو فهرمووده ههیه له باره ی پاکه وه کردنیه وه، دروستترینیان نهوویه که پاک نابیته وه، چونکه پیغه مبه ر (درووده خواه له سه ربه) کاتی پرسیا ری لی کرا، له باره ی مشکیکه وه له ناو روئدا بتوپی، فهرمووی: نه گهر روونه که مه یی بوو نه وه بهس مشکه که و ده وروبهره که ی

فرې بدن، به لّام نه گهر روڼه که شل بوو، نه یبه سته بوو نه وه گشتی برېژن! دهی نه گهر پاک کردنه وهی روڼه که له توانادا هه بوايه، رشتنه کهی دروست نه بوو، چونکه شتی وا به فیرودانی سامانه، ناشکراشه که پیغه مبهری خوا (دروود خواه له سهرې) نهی کردووه له به فیرودانی سامان.

مهرجی دووهم: بو دامه زرانندی کرین و فروشتن نه وه یه: نهو شته له زاتی خویدا قازانجیکی شهرعی تیادابی، که واته: فروشتن و کرینی شتی بیخیر دانامه زری، به لگوو وره گرتنی مال له باتی نهو شته بی سووده له بابته تی خواردنی مالی خه لکه به ناهه ق، شتی وایش خوا نهی لیده کاو دمه فرموی: { وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ - سورة البقرة - ۱۸۸/۲ } مالی یه کتری به ناهه ق مه خون. دهی له شوین فروشتن و کرینی شتی بی خیر دروست نه بی، کرین و فروشتنی شتی که زیانی هه بی باشتلا دروست نیه، وهک زه هرو شتی به نجکه رو سرکه رو شتی سهر خوشکه ر، به هه موو جوړیکیان هوه، نه گهر بو زیان به کاره ییران، به لّام نهو زه هرو شته به نجکه رانه ی که له شتی به سووددا به کار ده ییرین (ناره قی لی دهر چی) فروشتنیان دروسته. غه زالی و کهسانی تریش نهو رایه به سنگین داده نیین که دمه فرموی: فروشتنی زه هر دروسته. له فهرموودهدا دمه فرموی: هر کاتی خوا شتی فهددهغه بکا به ها کهیشی فهددهغه دهکا.

به لّام نامیری به زمو رهم، که یادی خودا له بیر ده باته وه، نه فروشتن و نه کرینی دروست نیه، چونکه نامیری رهوشت تیک دانو له ریده چوونه و به که لکی نه وه نه بی به که لکی هیچی تر نایهت. له نه بو هور هیره وه چه زرهت (دروود خواه له سهرې) دمه فرموی: له ناخر زه مانا کهسانی

له نهتهوهی ئیسلام خودا دهیانکا به مهیموون و بهراز. یاران فهرموویان: نهی پیغه مبهری خودا! خو ئهوانه لهلای خویمان شایهتمان دههینن و دهلین: ههر یهزدانی پاك خودایه و تۆیش پیغه مبهری خودای، ئیتر چون دهبن به بهرازو مهیموون؟ فهرمووی: بهلئ وایه، بهلام سهردهکه نه ئامیژهندن و خوو ددهنه ژنی گۆرانی بیژو دهفو دهوۆل لیدان، جا شهوان لهسهر ئهم حاله رادهبوین، ههتا رۆژی که بهیان دهکه نهوه دهروانن بوون به مهیموون و بهراز. بوخاری فهرموودهیهکی لهم بابتهته گیراوهتهوه.

ئهگهر ئهم ئامیژانه لهپاش شکاندنیان دانهدهنران بهمال، وهك ئهو ئامیژانهی که له دارو شتی وا دروست کراون، ئهوه فروشتنیان دانامهزئ، چونکه بهپیی شهرع شتی وا بی کهلکهو، کهسی دهیکا که گونا بهپیشهی، بهلام ئهگهر لهپاش شکاندنیان دادهنران به مال، وهك ئامیژ له زیرو زیو دروست کرابی، ئهوه فروشتنیان به شکاوی دروسته، چونکه مالهو بو مهبهستی رهوا دهنوانری بهکاربی، وهك ئهوه دهکری به خشل و به پارهو شتی وا.

مهرجی سییهه: ئهوهیه ئهو ماله که دهیفرۆشی مولکی تهواوی فروشیارهکه بی، یا هی ههقداری خاوهن مالهکه بی و بهپیی شهرع خوئی سهرپهرشتکاری سهر ئهو ماله بی، یا جیداری (وهکالهت) ی هه بی، جا ئهگهر به بی سهرپهرشتیاری و جیداری سامانی که سیکی تری فروشت، به بیرا له سهربوونی خاوهنی، ئهوه دروست نیه، چونکه پیغه مبههر (درووه خاوه لهسهر بی) دهفهرموی: تهلاق کاتی دهکهوئی که تو خاوهنی ئهو ژنه بی لهکاتی تهلاق دانهکه دا، بهندهیش کاتی نازاد ده بی که لهکاتی

نازادکردنه کهیدا هی توئی، وه شت کاتی فروشته کهی سهر دهرگری که
له کاتی فروشته کهیدا هی توئی، وه ههرشتیکیش که مائی تو نه بی
نه زری دانامه زری. تیرمیزی دهفه رموی: فهرمووده یه کی جوانه. له سهر
فهرمایشتی: له کاتی وادا فروشته که راده گیری، له سهر نهو شیوه یه:
نه گهر خاوه نه کهی ریگه ییدا، داده مه زری. دهنایا، به لگه ی نه م
فهرمایشته ییش نه م فهرمووده یه یه: عوروه (ره زای خواه ایبه) دهفه رموی
جاری پیغه مبه (درووده خواه له سه ربه) دیناریکی دایم، که مه پکی بو بکرم،
منیش بهو دیناره دوو مه رم پیکری، مه پکیانم فروشته وه به دیناری و
دیناریک و مه پکیشم برده وه بو پیغه مبه (درووده خواه له سه ربه) که حاله که م
بوی باسکرد، فهرمووی: خودا پیتو فه پخاته سه وداو مامه نهو کرین و
فروشته وه. (تیرمیزی به رشته یه کی دروست دهی گیریتته وه) دهی
نزا کهی پیغه مبه (درووده خواه له سه ربه) که بو یکردوه به لگه ی ره زامه ندی له
سه ودا که یه تی و نیشانه ی ریگه پیدانیه تی.

مه رجی چواره م: ده بی ماله فروشرا وه که شیاوی پیدانی
راسته قینه بی، یا شیاوی ته سلیم کردنی شهرعی بی، که واته شتی که
نه توانی به راسته قینه بیداته دهست کرپار، وه ک شتی گومبوو یا مائی
زهو تکراو، نه وه فروشتنی دانامه زری. چونکه مه بهست له فروشتن
به هره وهرگرتنه له فروشراو، نه وه ییش له کاتی وادا دهست نادا.. به ئی
دروسته فروشتنی مائی داگیرکراو به که سی که بتوانی بیسی نیته وه له
زهو تکه ره کهی بهرگر (مانع) ی شهرعیش وه ک فروشتنی شتی ره هنکراو
به بی فهرمانی ره هنکه ره که، چونکه به پیی شهرع فروشیار له ماوه ی
ره نه کهیدا ناتوانی فروشراوه ره هنکراوه که بداته دهست کرپار، چونکه
نه گهر شتی وا دروست بی ره نه که سوودی ناب، له دانه وه ی فه رزه کهی

دلتیا نابی، چونکه شته بارمته‌که‌ی له ده‌ستا نامینى، هه‌تا له‌کاتى پى‌ویست له جیاتى قه‌رزه‌که‌ی بی‌فرۆشئ.

مه‌رجى پینجه‌م: ئه‌وه‌یه‌ی فرۆشراوه‌که‌ی زانراوبى. چونکه پینجه‌مبه‌ر {درووه‌ی خوا له‌سه‌ربه‌} نه‌یى کردوو له‌ فرۆشتنئ که هه‌لخه‌له‌تانى تىابى، که پى‌ی ده‌لئى: (بیع الغرر). (موسلیم فه‌رمووده‌یه‌کى له‌م باره‌یه‌وه‌ گى‌راوه‌ته‌وه‌) بۆ پى‌شگى‌رى له‌ خه‌له‌تان مه‌رجه‌ که شته‌که به‌چاو ببینرئ و له به‌رچاوبى و ئه‌ندازه‌که‌ی دى‌ارى بى. وه‌ك ئه‌وه‌ بلى: ئه‌مه‌م به‌ تۆ فرۆشت، بۆ ئه‌ندازه‌یش ژماره‌که‌ی دى‌ارى بکا، یا عه‌یاره‌که‌ی یا سه‌نگو کى‌شه‌که‌ی باس بکا، له‌ فرۆشتنى به‌ شی‌وه‌ی سه‌له‌میشدا مه‌رجه‌ فرۆشراوه‌که‌ به‌ نى‌شانه‌و صیقه‌ت دى‌ارى و باسکراوبى وه‌ك له‌ باسى سه‌له‌مدا له‌ دواوه‌ دئ.

١٩٠) باسى سه‌له‌م:

(برواڤه: ته‌جرید-مختصر صحیح البخارى) به‌کوردی: به‌رگى ٣ - ل - ٧٠ - ز - ٤٠)

سه‌له‌م به‌ عه‌ره‌بى سه‌له‌فیشى پى‌ ده‌گوترئ، بۆیه‌ پى‌ی ده‌گوترئ (سه‌له‌م: پى‌دان: دانه‌ده‌ست) چونکه‌ پاره‌که‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ودا‌که وه‌ده‌درئ، بۆیه‌یش پى‌ی ده‌گوترئ (سه‌له‌ف - پى‌شینه‌) چونکه‌ به‌هاکه، یا پاره‌که‌ له‌ پى‌شه‌وه‌ ده‌درئ له‌ کو‌رى دانىشتنى سه‌ودا‌که‌دا. سه‌له‌م: برى‌تییه‌ له‌ فرۆشتنى شتنئ که له‌به‌رچاودا نه‌بى، به‌لکوو به‌ روونکردنه‌وه‌ی ناوونى‌شانى دى‌ارى کرابى، وه‌ له‌ ئه‌ستۆى خاوه‌ن ماله‌که‌دایى، به‌پى‌ی چه‌ند مه‌رجى. سه‌ربه‌لگه‌که‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌یه: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ

- سورة البقرة - ۲۸۲ { ئەى كەسانى كە باومرئان بەخوداو بە
پيغەمبەرى ئىسلام ھەيە! ھەركاتى مامەئەيەكى قەرزتان لەناو خۆتاندا
ھەتا ماوەيەكى ديارىكراو ئەنجامدا بينووسن. ئيبنو عەبباس دەفەرموى:
مەبەست لەم قەرزە سەلەمە. ئيبنو عەبباس {رەزامە خوايان لايەن} دەفەرموى:
كاتى پيغەمبەر {دروودە خوايە سەرىن} تەشريفى ھيئا بۆ مەدينە، خەلكى
مەدينە بەسەر بەرى دارو درەختو شينايى سەلەميان دەگرد بۆ ماوەى
يەك دوو سالى. جا قەرمووى {دروودە خوايە سەرىن}: ھەركەسى سەلەم بەسەر
شتى دەكا با ئەندازەى شتە سەلەم بەسەر كراو كە ديارى بى، دەبى
پيوانەى ياكيشانەى بزائرى، ھەروەھا بۆ ماوەى چەنديشە ئەو ماوەيە
ناو بېرى. {ش/د/ت/ن}. لەبەر ئەوەميش خاوەن كارو پيشەكان جارو بار
ھەوەجيان بە پارە دەبى، كە خەرجى بكەن بۆ بەرپۆھچوونى كارو
پيشەكانيان، وە پارەشيان بە دەستەوہ نابى، لە ھەمانكاتدا خاوەن
سامانەكانيش لە ھەرزانى بەھاكە بەھرەوەر دەگرن، جا لەبەر ئەم دوو
ھۆيەو لەبەر پيداويستى زۆر سەلەم دروستە، گەرچى كەمى تەفرەى
تيادايە {تەفرە = غەرەر}.

١٩١) مەرجەكانى سەلەم:

بۆ دامەزراندنى سەلەم چەند مەرجى پيويستە:

يەككيان: ئەو يە مائە سەلەم تيادا كراو كە بەشيۆھيەكى
واديارى بكريو نيشانەى ھەل بدرى كە بەباشى بناسريو بزائريو بە
نەناسراوى نەميئيەوہ. چونكە سەلەم خۆى گرئيدانئىكى وايە كە
ھەلخەلەتانو ھەرزان فروشى {غەرەر} تيادايە، جا ئەگەر بە باشى

شتهکه دیاری نهکری و به باشی نه ناسری، ئه وهیش دهبی به ههزران
فرۆشی دووهم، شتیش دووچار ههزران فرۆش بکری، وهک تالان فرۆشی
لی دئی، شتی وایش له شه رعدا له گیشدا نیه.

یهکی تریان: ئه وهیه که ماله سه له م تیا دا کراوه که حازر نه بی،
یا له زیمنی شتیکی حازری دیاری له بهرچاو نه بی، وهک ربهیی جو له
خه رمانی، چونکه پیویسته سه له م تیا کراوه که قه رزبی، چونکه سه له م
فرۆشتنی شتیکه که له ئه ستۆدا بی، نهک له بهر دهست دابی، دیار بوون و
حازر بوون و له بهر چاویش دژی به قه رزبوونییه تی.

یهکی تریان: ئه وهیه واده (ئه جهل) هکی دیاری کراوی، وهک
ئه وه: ئه ندازه کی به مانگی، یا به دوو مانگ، یا به سائی، یا به دوو
سائی، یا به ماوهیه کی ناوبراوی وا دیاری کرابی، تا زیده ته فره و هه زران
فرۆشی روو نه دا، له بهر ئه وهیش که خوا ده فره رموی: {إِلَى أَجَلٍ
مُسَمًّى} له بهر ئه وهیش پیغه مبه ر (دروود خوا له سه ربی) ده فره رموی: هه تا
ماوهیه کی دیاری کراو.

یهکی تریان: ئه وهیه ئه و ماله له کاتی هاتنی واده ی ته سلیم
کردنیا له و کاته دا هه بی ده نا دانامه زری، وهک سه له م دادان به سه ر
فه ریکه خورما (روتاب) له زستاندا، چونکه له زستانا فه ریکه خورما
نیه، هه روا سه له م له شتیکا که له کاتی هاتنی واده که یدا به دانسقه
دهست بکه وئ دانامه زری، چونکه شتی وا غه ره ره.

یه‌کئی تریان: نیشانه‌کردنی جیگه‌ی وەرگرتنی ماله‌که‌یه، ئەمه کاتی مەرجه که گواستنه‌وه‌ی ماله سه‌له‌م تیا‌دا کراوه‌که، بۆ جیگه‌ی دانه ده‌ست مه‌سره‌فی تی‌بجی، چونکه له‌ حا‌لی وادا قازانج و زیان فه‌رق ده‌کا.

یه‌کئی تریان: ئەوه‌یه به‌هاکه زانراو بی، ئەندازه‌ی پاره‌که دیاری بکری، ئەگه‌ر دیاری نه‌کری سه‌له‌مه‌که دانامه‌زری، چونکه شتی وا ته‌فه‌یه.

یه‌کئی تریان: ده‌بی پاره‌که یا به‌هاکه له‌ کو‌ری گرێدان (مه‌جلیسی عه‌قد) ده‌کا و ه‌ربگری، د‌نا وه‌ک فروشتنی شتی قه‌رز به‌ پارهی فه‌رزی لی دی، شتی وایش پوو‌چه‌و نه‌یی لی‌کراوه، له‌به‌ر ئەوه‌یش سه‌له‌م گرێدانی‌که که ته‌فه‌ری تیا‌یه، له‌به‌ر پێ‌داویستی ریگه‌ی پێ‌ده‌دری، جا به‌وه‌رگرتنی به‌هاکه له‌ پێ‌شه‌وه‌ تۆ‌له‌ی ئەو ته‌فه‌رو ه‌ه‌رزان فروشی‌یه ده‌کری‌ته‌وه، وه‌ل‌حال پێ‌غه‌مه‌به‌ر (درووه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌) نه‌یی کردووه له‌ فروشتنی قه‌رز به‌ قه‌رز.

یه‌کئی تریان: ده‌بی ماله سه‌له‌م تیا‌کراوه که ئەندازه‌که‌ی به‌ پێ‌وانه یا به‌ کێ‌شانه، یا به‌ ژماره، زانراو‌بی. چونکه خۆ‌شه‌ویست (درووه‌ خوا‌ له‌ سه‌ربه‌) ده‌فه‌رموی: ده‌بی پێ‌وانه‌ی یا کێ‌شانه‌ی بزانی.

١٩٢) فروشتنی شت له‌ پێ‌ش وەرگرتنیدا:

شت له‌ پێ‌ش وەرگرتنیدا فروشتنی دروست نیه، ئیتر زه‌وی و زارب‌ی یا شتی تر بی حیاوازی نیه، فروشیاری یه‌که‌م ریگه‌ی ئەوه‌ی دابی یا نا، کریار به‌هاکه‌ی ته‌سلی‌م کرد‌بی یا‌نا، له‌ ه‌ه‌موو ئەم حا‌له‌تانه‌دا

فرۆشتنهكه دانامه زری. به پئی نهوهی هه کیمی کوری حیزام دهیگیریتهوه دهفرموی: گوتم: ئه ی پیغه مبهری خوا! من با بایه کم ئه م جوړه کرین و فرۆشتنانه ی که هه ن له ناودا، نه نجام ددهم، ده ی پیه م بهرموو، که کامه یان هه لاله بۆم و کامه یان هه رامه بۆم؟ بهرمووی: ئه ی کوری برام! شت هه تا وهری نه گری له فرۆشیاری یه کم مه یفرۆشه وه به که سیکی ترا ئیمای به یه هه قی دهفرموی: رشته که ی جوانه. هه روا دهفرموی (دروود خوا له سه رب): هه ر که سی خۆراکی دهگری نابی بیفرۆشیته وه هه تا خۆی به ته واوی وهری نه گری. (آخرجه الستة الا الترمذی).

۱۹۲) فرۆشتنی قه باله و کومپیه الو شتی وا:

نه گهر سه نه داتو کومپیه الو چه ک و شتی وابفرۆ شریته وه به هه مان به ها که تیادا نووسراوه ئه وه پووچه و ئه و فرۆشتنه دانامه زری، چونکه ئه وه ده بی به (ربا النسیئه: سوودی دواخراو) چونکه فرۆشیار ئه و به هایه و له پسووله که دا ده دا، به لام وه جه له که ی له دوایدا وهرده گری، کاتی واده ی دانی کومپیه الو که دی، وه لحال له شتیکیشدا که له یه ک توخم بن فرۆشتن ده بی ده ستاو ده ست بی، خۆ ئه گهر به که متریش له و به هایه که وا تیادا بفروشری: هه ر دانامه زری چونکه ئه وه هه م (ربا الفضل: زیده سوود) وه هه م (ربا النسیئه) یه، ئه م دوو جوړه یش هه رامن، هه روه ها ئه گهر توخمه کانیش جیا بن هه روه ها، بۆ نموونه: کومپیه الو که بفروشی به گهنم، ئه مه یش هه ر دانامه زری، چونکه ریبای نه سیئه ی تیادایه. به لام نه گهر ئه م قه واله و کومپیه الو

بفرۆشرین به سامانی بازرگانی نهوه دروسته، چونکه فرۆشتن به قهرز
بۆ ماوهیهکی ناوبراو دروسته له بهر نهوه نابێ به سوود.

١٩٤) فرۆشتنی گوشت به گیانله بهر:

دروست نیه فرۆشتنی گوشت به گیانله بهر ئه که له توخمی خۆی
بێ. واته: دروست نیه گوشت بفرۆشری به گیانله بهر ئه که گوشتی
بخوری^(١) خوا به قهده یهك بن، یا خود كه مو زیادى یان له بهیندا هه بێ.
چونكه پێغه مبهه (مرووده خوا له سه ربه) نه یی کردوو له وه كه بز و مه
بفرۆشری به گوشت (حاکم گیراویه ته وه) و ده فهرموی: گیر مه وه کانی
هه موو پێشه وان فهرموود مه وان و جیگه ی بتمان هه ن. به یهه قیش
ده فهرموی: رشته که ی دروسته، له سه ره ئه م پێودانه (واته: به قیاس
له سه ره گوشت به حه یوان) دروست نیه فرۆشتنی گهنه م به ئاردی گهنه م،
یا کونجی به تلپ و که په کی کونجی رو ئ لێگیرا و.

به لام هه ندی ده فهرموون: دروسته فرۆشتنی گوشت به
گیانله بهر ی زیندوو که له توخم (جینس) ی گوشته که نه بێ، وهك
فرۆشتنی مریشک به دوو کیلو گوشتی مه ر، هه روه ها دروسته فرۆشتنی
ئاژه ل به ئاژه ل و گیانله بهر به گیانله بهر یکی تر، ئیتر هه ردووکیان له
یهك توخم بن یا توخمیان جیا بێ، وه خوا به قهده یهك بن، یا كه مو
زوریان له نیواندا هه بێ، وهك یهك وشتر به دوو وشتر، یا وشتری به

^(١) ده قی ئه صله که كه مر کوری تیادایه ره نگبێ هه لئێ چاپ بێ.

وشرئ، یا مهرئ به دوو قهلهموون. ئەم شیوانه هه موویان دورستن به
مهرجئ کاره که سهرنه کیشی بۆ سوود، وهك مهرئ پر گوانی له شیربئ
بدرئ به مهری که گوانی شیري تیادا نه بیئ ئەوه لهم حاله دا دروست نیه.

١٩٥) فروشتنی تهفrehدانی تیادابی که مه شهووره به (بیع الغرر):

تهفrehدر (غهرر) ئەوهیه که نه نجامه که ی له ئیمه نادیار بیئ،
وهك فروشتنی ماسی له ناو ئاوی گۆم و چۆمدا، وهك فروشتنی مهل به
حه واده و شتی بزربوو، وهك فروشتنی په موو له ناو قوزاخه که یداو شیر
له ناو گواندو به چکه له ناو سکدا. سهر به لگهی نهیی لهم جوړه کرین و
فروشتنه ئەم فهرموودهیهیه که دهفه رموی: پیغه مبه ر (دروود خواد له سه ربه)
نهیی کردووه له فروشتنی که تهفrehدانی تیادابی! (موسلیم). نادیاریی
نرخ و به هایش وهك نادیاریی و نه زانراوی فروشرا وایه، ئەویش وهك
ئهو زیانی ههیه.

١٩٦) باسی سوود (واته: ربا):

(بر: تجرید/ ٣ ل - ٤٩ = ژ: ٩٧٩ هه تا ژ: ٩٨١)

ربا له زمانی عه ره بدا واته: زیاتری و پتری، دهگوترئ:
(ربا الشئ) واته: شته که زیاتر بووه، بهم واتایهیه که خوا له قورئاندا
دهفه رموی: { اهْتَرَّتْ وَرَبَّتْ - سورة - ٥/٢٢ } (رببا) که به کوردی

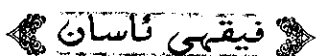
پیی دهگوتری: (سوود) له شهرعا واته: زیاد له دهمایه که. خوای گه وره له قورئاندا دهفرموی: {وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ - سورة البقرة - ۲/۲۷۹} واته: نه گهر فهرمانی شهرع قه بوول بکه و له مامه لهی سوود وازیبن و لپی په شیمان ببنه وه نه وه کاریکی زور په سنده له بهر نه وه به پیی شهرع دهمایه کهی خوتان به بی زیادو کهم ده که ویته.

(برپاری سوود): سوود به پیی فهرمانی نامه ی خوداو به پیی فهرمانی سوننه تی نه ی پیغه مبهرو به پیی په کگرتنی نه ته وه ی نیسلام حهرامه و نادروسته. خوای گه وره دهفرموی: {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا - سورة البقرة - ۲/۲۷۵} واته خودا سوودکاری حهرام کردوه. هه روا دهفرموی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ، فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ - ۲/۲۷۸ - ۲/۲۷۹} واته: نه ته وه ی نیسلام! هه میسه پاریز له گونا ه بکه و له ترسی خوا بیئاگا مهب و هه مو کاتی له بی باکی خودا بترسو له مه کری نه مین مهب، وه به نیجگاری دهسبهرداری سوود خوری بب و، به هیچ جوړی مامه لهی سوودو سووکاری مه که، نه گهر نیوه نیمانداری ته واون، دنا نه گهر دهسبهردار نه ب و واز له سوود خوری نه هین نه وه نیعلانی شهر له گه ل خواو له گه ل پیغه مبهردا ده که و شهر ی وایش به زیانی خوتان ته واد دبی، چونکه نیوه دمه قه تی خوا نایه، به لام نه گهر وازی لیبهین و توبه ی لیبه که نه وه

سهرمايه كه‌ی خۆتان به‌بێ زیادو كه‌م وهر بگرنه‌وه، له‌ حاڵی وادا نه‌سته‌م
له‌ كه‌سێ ده‌كه‌ن و نه‌ كه‌سێ سته‌متان لێده‌كا.

پێغه‌مبه‌ریش {دروودی خ‌وای له‌سه‌ربێ} **ده‌فه‌رموێ**: له‌عه‌نه‌ت و نه‌فرینی خوا
له‌ سوود خۆرو له‌ سوود وهرگرو له‌و كه‌سه‌ كه‌ ده‌ینوسی و له‌و كه‌سه‌یش
كه‌ ده‌بێ به‌ شایه‌تی. (ئه‌حمه‌دو تیرمذی و ئه‌بو داوودو ئیبنو ماجه‌
گیراویانه‌ته‌وه). سوود له‌ تاوانه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌كانه‌، له‌ شه‌رعی هیچ دینی‌كا
حه‌ڵاڵ نه‌بووه به‌پێی ئه‌م ئایه‌ته‌: {وَآخِذْهُمْ الرَّبَّاءُ وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ
- سورة النساء - ١٦١/٤} واته‌: له‌ كتیبه‌ پێشینه‌كانی خ‌وادا، خودا
ج‌له‌وگیری كردووه له‌ سوود، كه‌چی له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌یشدا ئه‌وان هه‌ر سه‌وداو
مامه‌له‌ی سوودیان ئه‌نجام ده‌دا. له‌ قورئاندا خ‌وای گه‌وره‌ به‌س له‌گه‌ڵ
سوود خۆردا ئیعلانی شه‌ری كردووه. له‌به‌ر ئه‌وه‌ هه‌ندی ده‌فه‌رموون:
ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام بێ له‌سه‌ر سوود، نیشانه‌ی ئاخ‌ر شه‌رپه‌تی. په‌نا به‌خوا
له‌ شتی وا. سوود (كه‌ بریتییه‌ له‌ زیاده‌ وهرگتن له‌ سه‌ودادا) هه‌ر له‌م
شتانه‌دا حه‌رامه‌: له‌زێرو زیو به‌ زیوو خۆراكدا. به‌پێی گوته‌ی پێغه‌مبه‌ر
{دروودی خ‌وای له‌سه‌ربێ}: زێر به‌ زێرو زیو به‌ زیوو گه‌نم به‌ گه‌نم و جۆ به‌ جۆ
خورما به‌ خورما و خ‌وئ به‌ خ‌وئ مه‌فرۆشن، مه‌گه‌ر ده‌ق به‌ قه‌د یه‌ك
بن و ده‌ست به‌ ده‌ست بن، به‌لام زێر به‌ زیوو زیو به‌ زێرو گه‌نم به‌ جۆو
جۆ به‌ گه‌نم و خورما به‌ خ‌وئ و خ‌وئ به‌ خورما، چۆن ئاره‌زوو ده‌كه‌ن
ئاوا بیفرۆشن. ئیتر ئه‌وه‌ی زیاتر بدا، یا زیاتر وهرگری ئه‌وه‌ سوود خۆره‌،
وه‌ له‌ تاواندا سوود خۆرو سوود دهر وه‌ك یه‌كن. (شافیعی گیراویه‌ته‌وه)
ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ كه‌ فرۆشتنی زێر به‌زێرو زیو به‌زیوو

فروشتنی خواردمه‌نیه هاو وینه‌کان دروست نیه، مه‌گهر بهم سئ
مه‌رحه:

یه که م: نه وهیه نهو دوو شتهی دهرین به یه کتری، وهک گهنم به گهنم نهوهندی یهک بن.

دووم: ئەوهیه هەردووکیان حازرین.

سپییه: ئەوێه هەردوو کەسەکە مافی خۆیان لە گۆڕی
دانێشتنە کەدا وەر بگرن. ئەمەیش کاتی وایە کە هەردوو شتەکە لە یەک
توخم بن، وەک زێڕ بە زێڕ، گەنم بە گەنم. دەنا ئەگەر توخمەکان لە
یەک جیا بوون و هاو وێنە نەبوون، وەک زێڕ بە زیوو گەنم بە جو، ئەو
تەنها دوو مەرجە دوا یە کە پێویستە و بەس، لەبەر ئەوە دروستە
یەکیکیان لەوی تریان زیاتربو، بەپێی فەرموودەی پێغەمبەر (ەروودە خوا
لەسەر بێ): ئەگەر هەردوو شتەکە لە چەشنی یەک نەبوون وەک گەنم بە جو،
یا زێڕ بە زیو، ئەو چۆن ئارەزوو دەکەن ئاوا بيفروشن، بە مەرجی
دەست بە دەست بێ. (موسلیم). وە ئەگەر دوو شتەکە هاو وێنە
نەبوون و لە هەمان کاتدا هۆی سوود (علة الربا) یشيان یەک نەبوو، وەک
زیوو گەنم و مس و کووتال و شتی تری ئاوا لە یەک جیا، ئەو هیچ کام
لەم سێ مەرجە پێویست نیە. لەبەر ئەوە لەکاتی وادا فروشتن
بە حازری و بە وادە بە هاو ئەندازە بە گەم بەزۆر دروستە. هاو
ئەندازەیی لە شتی کە بە پێوانە بێ بەو دەبێ کە هەردوو شتەکە بە
پێوانە بەقەد یەک بن، وە لە شتی کە بە کێشانه بێ بەو دەبێ کە
هەردوو شتەکە بە کێشانه بەقەد یەکتربن، چونکە پێغەمبەر (ەروودە خوا
لەسەر بێ): دەفەرموی: زێڕ بە زێرو زیو بە زیو مەفروشن مەگەر بە کێشانه

بەقەد يەكترىن. (موسلىم) ھەروا دەفەرمۇي (دروودى خواۋ لەسەرىبە) ئەودى بە
كېشانەبى دەبى ھەردوو ۋەجەلەكە دەقاۋ دەق بن، بە مەرجى لەيەك
چەش بن، واتە: ھاۋ ويىنە (متماثل) بن، ئەۋەيشى بە پىۋانەبى ھەروا،
بەلام ئەگەر لەدوو جۆرى جياجيا بوون ئەۋە چۆنى دەفرۆشن قەى ناكا
(دارە قوطنى).

١٩٧) جۆرەكانى سوود:

سوود دابەش دەبى بەم چواربەشە:

يەكەم: مەشھوورە بە (ربا الفضل) كە برىتتيە لە فرۆشتنى
شتى كە رىبەۋى بى بەھاۋ توخمى خۆى بە زياتر لە ئەندازەى خۆى، يا
بەكەمتر، ۋەك مسقائى زىر بە مسقال ۋ چارەكى زىر. سامانى رىبەۋى، يا
بلىين: مالى سوود لە خۆگر، ئەۋ جۆرە مالىيە كە لە ھەندى كا تدا
سوودى تيا ھەبى، ۋەك زىرو زيوو خۆراكى پېبىزىو، بەلام ئاسن و مسو
سەۋزە شتى ۋا پىيان ناگوترى سامانى سوود لە خۆگر، چونكە بەھىچ
جۆرى سووديان تيادا نابى.

دوۋەم: ناۋدارە بە (ربا اليد) واتە: سوودى دەست بە دەست، كە
برىتتيە لە فرۆشتنى دوو شتى سوود لە خۆگرى ھاۋ توخم، يا توخم
جيا، بەبى زىادەۋ بەبى ۋادە، بەلام لە دانىشتگەكەدا ھەركەس مافى خۆ
ۋەرنەگرى، ۋەك دىنارى بە دىنارى بەلام لە مەجلىسەكەدا، يەككىيان يا
ھەردوۋكىيان دىنارەكەى خۆى ۋەرنەگرى.

سَيِّئِهِم: ناوداره به (ربا النفسیة) واته: سوودی دواخراو، ئه وهیه زیاده له ناوا نهی، به لام له سه وداکه دا واده دابنری، وهك ئه وه ده دره می حازر بفروشی به ده دره می تا سه ری مانگ، واده که یهك چاوترووکانیش بی هه رده بی به سوود.

چوارهم: ناوداره به (ربا القرض) واته: سوودی قهرز، که بریتیه له هه ر قهرزی که سوودی بگه یه نی به قهرز دهره که. له م جوړه سووده یه ئه و جوړه سه ودا یه ی که له ناو عه رده باندا ناسراوه به (الغاروقه) که ئه وه یه که سی شتی بو ماوه یی دهمروشی به که سیکی تر، به ها که ی وهرده گری، له و ماوه یه دا شته که به ده ست کریاره وه ده بی، به کاری ده هیئو سوودی لیومرده گری، جا کاتی ماوه که ته واو بوو ئه گه ر فروشیار به ها که ی گپرایه وه بو کریار ئه ویش شته که ی ده داته وه، ده نا ده بی به هی خوی.

١٩٨) بایستی قه ده غه کردنی سوود (عه تحریم اربا):

زاناکان {رحمتهی خودایان لیبی} سه باره ت به بایست (هوی قه ده غه کردنی سوود چهن بوچوونیکیان هه یه :

یه که میان ده ئی: سوود زه وتکردنی سامانی مروفه به بی وه جه ل، به به لاش، چونکه دوو دره م به دره می، به قهرز بی یا به حازر، دره میکان ده که ویته به لاش، له شه ریعه تیشدا سامانیش وهك خوین ریزو حورمه تی خوی هه یه. پیغه مبه ر {دروود خواه له سه ربه} ده قهرموئ: سه رو

سامانى مروۇف وەك يەك خاوەن ریزو حورمەتن دەى وەك چۆن رشتنى خوینى مروۇف بە خۆرایى نارەوايە، بردنى مالیشى بە بەلاش نارەوايە.

بۆچوونى دوووم: دەفەرموئ: سوود خەلک لە کارو کاسپى دەکا، فیرى بەلاش خۆرییان دەکا، سەردەگیشى بۆ پەكخستنى مەردوم، روون و ئاشکرایشە کە بەرژەوئەندەکانى بەندەکان بەبى کاسپى خەلال وەك بازرگانى و پيشەسازى و گشتوکال، ناچن بەرپو، دەى سوود پەكى ئەو دەخات.

بۆچوونى سییەم: دەفەرموئ: سوود دەبى بە ماكى فەوتانى چاکە خوازى، وای لیدى کەس قەرز بەکەس نادا مەگەر بەسوود، کەس لا لە کەس نەکاتەو مەگەر لە رینگەى سوودەو، ئەویش دەبى بە هەوینى پشتکردنە یەك و نەمانى هاوکاریى نیوان هەزارو دەولەمەندو نەمانى پیاوئەتى و چاکە، لەکاتى وایشدا نەداراو ئاتاجەکان ناچار دەبن کە شت بە سوود وەربگرن.

بۆچوونى چوارەم: دەلئ: زوربەى کات قەرزەدەر دەولەمەندەو قەرزکەر هەزارە، دەى رەوادیتنى سوود زالکردنى دەولەمەندە بەسەر هەزاردا، بە ئارەزووى خوى دەیچەوسینیتەو، هەزار دەبى بەدیلى دەستى ئاتاجى و پیداوپیستى، شتى وایش لە رەفتارى بەرزى مروۇفى میهرەبان ناوئەشیتهو.

بۆچوونى پینجەم: حەرامبوونى سوود بەپى دەقى قورئان و سوننەت چەسپاو، لەبەر ئەو دەبى گومان نەبى لە حەرام بوونیدا.

سەرپشكى — واتە: خىيار — دەبىي بە دوو بەشەوہ:

يەككىيان: پىي دەگوتى خىيارى مەجلىس، واتە: سەرپشكىي نىشتىنگا، واتە: مافى پەشىمانبوونەوہ لە سەوداكە، بەمەرجى ھېشتا كپيارو فرۇشيار لە يەك جيانەبوونەوہ.

ئەوى ترىان: خىيارى شەرتە واتە: بە مەرج گرتنى سەرپشكىي بۆماوہيى، بە مەرجى ئەوماوہيە لەسى رۆژ پتر نەبى. سەرپشكىي نىشتىنگا مافى چەسپاوى ھەر دوولايە، ھەتا لە يەك جىادەبنەوہ، كە لەيەك جىابوونەوہ سەوداكە دادەمەزرى، پېغەمبەر (دروودو ساقوۋ خواي كەورەي لەسەبە) لەم بارەيەوہ دەفەرموى: كپيارو فرۇشيار ھەردوولايان وەك يەك خۆيان سەرپشكىن و دەتوانن لە سەوداكە پەشىمان ببنەوہ ھەتا لە يەكترى جىادەبنەوہ. (شەيخان). جىابوونەوہ ئەوہيە كە ھەردوولايان بەلەش كۆرى گپىدانى سەوداكە بەجىي بھيلىن. گرىمان ئەگەر ماوہيەكى زۆرىش لە دانىشتىگەكەدا مانەوہ ئەوہ سەرپشكىيە كە ھەر بەردەوامە، يا ھەردووكيان ھەستان و بەيەكەوہ دەستيان كرد بە رۆشتن و پىاسەكردن ئەويش ھەروەھا، بەلام ھەركاتى لەيەكتر جىابوونەوہ ئىتر مافى سەرپشكىيان نامىنى، بۆ بپىاردانى لەيەك جىابوونەوہيش دەگەپىنەوہ بۆسەر عورفو ياساو باوى ناو كۆمەل، ئىتر ھەرجى بەپىي ياساى ناوكۆمەل دابىرى بە جىابوونەوہ سەوداكەي پى دەچەسپى، دەنا نا، جا ئەگەر سەوداكە لەناو خانوودا بوو لەيەك جوئ بوونەوہكە بەوہ دەبى كە يەككىيان بچىتە دەرەوہ لىي، ئەگەر لە بازاردا بوو، يا لە سارادا بوو ئەوہ ئەوہەندە بەسە كە يەككىيان پشت لەوى ترىان ھەلېكاو كەمى لىي

دوور بکه ویتته وه. سهرپشکی به وهیش کوټایی دی که ههردو وکیان بلین:
 نهوا مامه له که مان دامه زراو به تهواوی چه سپاو جیگیر بوو، یا به ههر
 شیوهیه کی تر برپاری دامه زرانی سهوداکه رابگه یه نن و ناشکرای بکه ن که
 سهوداکه به تهواوی دامه زراوه. که واته: نه گهر یه کیکیان برپاری
 دامه زرانندی سهوداکه یدا ههر نه وه یان مافی په شیمان بوونه وهی بو نیه،
 نهوی تریان نهو مافه ی ههیه، به لام نه گهر یه کیکیان سهوداکه ی
 دامه زرانده نهوی تریان هه لی وه شانده وه نه وه کار به هه لوه شانده وه که
 ده کری.

سهرپشکی مه رجیش (واته: خیاری شهرطیش) به مه رجی
 داده مه زری که له سی روژ زیاتر نه بی، چونکه نه گهر زیاتر بی سهوداکه
 به تهواوی هه ل ده وه شیتته وه بووچ ده بیتته وه. ئیبنو عومهر (ره زاه نوایان
 لیبی) ده گپ یتته وه، ده فهرمو ی: پیاوی عهرزی پیغه مبهری کرد، که له
 سهودادا ده خه له تی، فهرمووی پی: که سهودای شتی ده که ی بلن: به بی
 فرو فیل و قول برین، سهره رای نه وهیش ههر شتی ده کری هه تا ماوه ی
 سی شهو مافی سهرپشکیت بو ههیه، لهو ماوه یه دا ده توانی په شیمان
 ببیتته وه (به یه هقی و ئیبنو ماجه بهر شته یه کی جوان گیراویانه ته وه،
 بوخاریش له ته ئریخه که یدا به مورسه لی گیراویه ته وه). به پی رووکار
 (ظاهیری) فهرمووده که نه گهر ماوه ی سهرپشکی له سی روژ پتر بوو
 سهوداکه بووچه.

٢٠١) گټړانه وهی فروشراو به هوۍ نه نګه وه:

مافی په شیمان بوونه وه له سهودا به هوۍ دمرکه وتنی نه نګی کی پیشوو وه ناوایه: دروسته بو کرپار په شیمان ببټته وه له و مامه له یه ی که کردوو یه تی، به هوۍ دمرکه وتنی نه نګی کی کونه وه، به مهرجی نه و نه نګه له پیش و مرگرتنی فروشراو دا رووی دابی، با له دوا گریدانی سهودا که یش رووی دابی. نه وهی که دهگوتری: دروسته سهودا هه لېوه شټته وه به هوۍ دمرکه وتنی عه بی کونی پیش گریدانی سهودا که وه نه وه یه کگرتن (نیجماع) ی له سهره. عائیشه (رهزای خوا لټب) دهگپرټته وه: پیاوۍ به ننده یه کی کړی، نه وه نده خوا هزکا له لای مایه وه، له پاشا نه نګی له به نده که دمرکه وت، پیاوکه له گهل فروشیاره که دا بو شه رعکردن چوونه خزمه ت حه زرمه ت (درووده خوا له سه رب) پیغه مبه ر (درووده خوا له سه رب) به نده که ی دایه وه به سه ر خاودنی پیشوویدا. (نهم زاتانه نهم فهرمووده یه یان گټړاوده ته وه: نیمامی نه حمه دو نیمامی نه بو داوودو نیمامی تیرمیزی و نیمامی نیبنو ماحه (رهزای خوا یان لټب) تیرمیزی ده فهرموۍ: فهرمووده یه کی دروسته. حاکمیش ده فهرموۍ: رشته که ی دروسته. حاله تی روودانی نه نګیش که له پاش گریدان بی و له پیش و مرگرتن دابی به م پیوانه حسینی بو ده که ین چونکه له م ماو ده یه دا فروشراو له ضه مانی فروشیار دایه، چونکه هه رکاتۍ کرپار به های به ته واویدا ده بی له به را به ری نه وه دا فروشراو به ساخی و مر بگری، دما تووشی زیان ده بی، له به ر نه وه ریڼه ی پیده درۍ که به هوۍ زیانه وه فروشراو رمت بکاته وه.

بزانه که نهنگ (واته: عهیبی هه‌ئو‌شانه‌وه‌ی سه‌ودا) زۆرن.
 یاسای کوگر له‌م مه‌سه‌له‌یدا ئا‌وایه: هه‌رجی نه‌نگی که‌میی بی‌ بۆ زاتی
 شته‌که، وه‌ک خه‌ساوی، یا له‌ نرخه‌که‌ی که‌م بکاته‌وه، که‌میه‌کی وا که
 مه‌بستیکی دروستی ره‌وای پی‌ بفه‌تی، ئه‌وه ده‌بی به‌هۆی گێرانه‌وه‌ی
 فرۆشراوه‌که بۆسه‌ر خاوه‌نی پی‌شووی. مه‌رجی ئه‌م ره‌تکردنه‌وه‌یش
 ئه‌وه‌یه که‌ کرپار بتوانی ماله‌ فرۆشراوه‌که وه‌ک خۆی ته‌سلیم بکاته‌وه،
 ده‌نا نه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی بۆ نه‌ده‌کرا ئه‌ومافه‌ی بۆ نیه، وه‌ک ئه‌وه شته‌که
 فه‌وتابی، یا ئاژده‌ل بووبی و مرده‌بی ئه‌وجا به‌ نه‌نگه‌که‌ی زانیبی، ئه‌وه
 مافی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی بۆ نیه، به‌لام مافی زه‌ده‌بژی‌ری بۆ هه‌یه، که
 ناوداره به‌ تۆله‌و ئه‌رشه‌ی عه‌یب! مه‌به‌ست له‌ زه‌ده‌بژی‌ری ئه‌مه‌یه: نه‌نگه‌
 که‌ به‌پی‌ی نرخه‌ی بازار چهنده‌ی له‌ نرخه‌ی فرۆشراوه‌که که‌م ده‌کرده‌وه،
 ده‌بی فرۆشیار ئه‌وه‌نده له‌ به‌هاکه‌ ره‌ت بکاته‌وه بۆ کرپار، بۆ نمونه:
 شته‌که به‌بی نه‌نگ له‌ بازاردا بایی سه‌د دینار بوو، به‌لام به‌ عه‌یبداری
 بایی نه‌وه‌د دینار بوو، ده‌بی به‌ریژه‌ی یه‌ک له‌ ده‌ی به‌هاکه‌ ره‌ت بکاته‌وه،
 که له‌م حاڵه‌دا ده‌کاته ده‌ دینار.

بزانن: گێرانه‌وه‌ی مالی عه‌یبدار ده‌بی ده‌س به‌جی بی، که‌واته
 هه‌رکاتی کرپار به‌بی به‌هانه‌ی ره‌وا گێرانه‌وه‌ی دواخست ئه‌وه سه‌ودا‌که
 ده‌چێته ئه‌ستۆی، مه‌گه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه دوا‌ی خستبی که‌ نه‌یزانیبی به‌م
 حوکمه، چونکه‌ زانینی شتی وا بۆ عه‌وام و ره‌شه‌خه‌لک کاریکی ناسان
 نیه.

۲۰۲) باسی فروشتنی بهری باخو دانه ویله:

تیکرا دروست نیه فروشتنی بهری دارو درختو شینایی تا پی دهگاو به که لکی خواردن دی و قازانجی دهر ده که وئ، نه و هیش له میوهی خورنگدا به وه ده بی که دمس بکا به گه یشتن، یا خود له پاش مزربوون دست بکا به شیرین بوون، له میوه و بهرو بوومی وایشدا که رنگ بگری به وه ده بی که نه و رنگه ی تیا دمر بکه وئ که نیشانه ی گه یشتنیه تی، له میوه ی سووردا دست بکا به سوور بوون، له زهر ددا دست بکا به زمر دبوون، له رمشدا دست بکا به ره شبوون، وه هه روه ها به م جوړه. جا هه رکاتی نه م نیشانانه ی تیادا دمر که ووت فروشتنی دروسته، ئیتر خوا به مهرجی رنین و برین بی، یا به مهرجی هیشتنه وه بی هه تا به پی عادت کاتی برینی دی.

به پی فهرمووده ی خوشه ویست (دروودی خودای گه وره ی لی بی و سهرو ماڼ و منال و هه ست و نه ست گشتی به قوربانی خاکی بهرناستنه ی گوری پموزی بی) که دمفه رموی: بهری درختو شینایی نافروشری هه تا پی دهگاو به که لکی خواردن دی. (شه یخان - رحمه تی خودایان لی بی) گیراویانه ته وه. به لام نه گهر که لک و قازانجی نه و بهرو بوومه دمر نه که و تبوو نه وه دروست نیه بفروشری مه گهر به م دوو مهرجه:

یه که م: مهرجی برین و لبردنی.

دووه م: نه و هیه که نه و بهر مه کاله براوه قازانجی کی ناسایی هه بی، وه ک بهر سیله و فهریکه چواله، نه ک وه ک هه رمی و به هی. به لام نه گهر بهر به داروه له گهل درخته که یدا، بهر له دمر که ووتنی قازانجی، فروشرا

ئەو بەبى مەرج دروستە، چونكە بەر پاشكۆ (تابيع)ى درەختە، لە كاتى وايشدا بەھۆى ئەوئەو كە بنكى درەختەكە بە ساخى دەمىنئەو بەرەكەشى ھىچى لىنايەت، بەپىچەوانەى كاتى رنىنى بەرى كال. چونكە لە حالى وادا بە خۆپايى بەرەكە خسار دەبى و دەرزى. ھەروا نادروستە فرۆشتنى شىنايى و چىنراوى سەوز مەگەر بە دوو مەرج: بە مەرجى برىن و بە مەرجى ھەبوونى قازانچ، وەك قەرسىلى سەوز بۆ ئالفى ئازەل. بەپىي ئەم فەرموودمىيە كە موسلىم گىراوئەتەو: پىغەمبەرى خوا (دروودە خواە لەسەربە) نەھى كردووە لە فرۆشتنى خورما بە دارەو بەر لەو كە ماتەبدا، واتە: زەرد ھەل گەپى، يا سووربى، وە لە فرۆشتنى دانەوئەلە ناو گولەكەيدا بەر لەو كە سى ھەل گەپى و لە دەردو بەللى ئاسمانى رزگارى ببى، بەلام ئەگەر ئەو چىنراو لەگەل زەھويەكەدا فرۆشرا ئەو دروستە. دەق وەك فرۆشتنى بەر بەسەر درەختەو.

۲۰۳) فرۆشتنى ئەو شتەى سوود لە خۆگرىي بە تەرى بەتوخمى خۆى (بيع ما فيه الربا بجنسه رطبا):

ھەرجى مالى سوود لە خۆگرىي (واتە: مالى رىبەوى بى) دروست نىيە بە تەرى بفرۆشرى بە وئەھى خۆى لە توخمى خۆى، وەك روتاب بە روتاب، يا ترى بە ترى، چونكە ھاوئەندازمىي و موماسەلە لەكاتى تەپىدا نايەتەدى. ياساى دامەزراوئەش دەفەرموى: نەزانىنى ھاو ئەندازمىي دەق وەك ھەبوونى زىادەى بەراستى وايە. بەلام ئەو سەوزانەى كە وشك

ناکړینه وه و هک خه یارو تر وژی و شتی و ا نه وه دروسته به تهری بگوړدرینه وه به یه کتر، هه روا شیر به شیریش دروسته، چونکه شیر حاله تی ته و او د تییه به لام مهرجی دامه زرانندی فروشتنی شیر نه و د یه: که به ناگر نه کولابی، د ه نا دروست نیه، چونکه هاو نه اندازه یی نایه ته دی، له ههرشتیکی که ناگر کاری تی کردبی، فروشتنی نانیش به نان و ههرشتیکی تریش که ناگر کاریکی زوری تی کردبی ههر وایه، له بهر نه وه دروست نیه فروشتنی هه ندیکی به هه ندیکی، مه گهر کارتی کردنیکي که م، بو پالاوتنی هه نگوین و هه لقرچاندنی دووگ بو گرتنی رونه که ی.

٢٠٤) چهن فروشتنیکي پووج و به تال:

وهک له پیښه وه زانیمان فروشتن بریتیه له وهرگرتنی سامانی بهر بهر سامانیکي تر، که هه ردو سامانه که شیاوی گهر دان و ته صه رووف پیکردن بن. جا له م گوشه نیگایه وه: نه گهر به وردی بو هه ندی مامه له و سه و دای هاو چه رخ بر و انین، که به پیچه وانه ی نه م یاسا و با و ده رو دمه دن، نه و ا بو مان دمه ده که وئ که نه م جوړه مامه لانه پووج و نارده وان و، بهر به شی فروشتنه نادرسته کان ده که ون، که نا و دارن به (بیوع فاسده) که شهرعی پیروژ ره وای نه دیون. بو نمونه: کړینی بیتاقه ی یانسیب و بلیتی بهر همهیانی پارو سامان له به نگدا له م جوړه یه. نه وه کړینی بیتاقه ی یانسیب دیار و ناشکرایه که ساخ قوماری رووته و، قوماریش گومان له حه رام بوونیدا نیه، چونکه یانسیب یا دهیباته وه وازانچ دهکا نه وه بهر نه م یاسا دامه زراوه ده که وئ که دمه فرموی: ههر قهرزی قازانچ به خاوه ن قهرز بگه یه نی نه وه سووده، یا دهیدوړینی و زیان دهکا،

ئەو ھەيش مال بە فيرۆدانەو گەوجى و دەستبلاوييە، ھەموو قومارىگىش ھەروايە.

گرپنى بليت و كومپيالى بەرھەمھينانى پوول و پارەو سامان و دانانى پارە لە بەنگدا بە قازانج، بە ھەموو جوړەگانيەو، ئەم جوړە سەوداو مامەلەيانەيش فروشتنيكى نادروستن، چونكە حال لەم دوو خالە بە دەرنييە: چونكە ئەگەر لەو جوړە مامەلەلانی، كە خاوەن قازانجن و لەسەر دەستوورى شەرع نين، ئەو بەر ئەو قەرزە دەكەوئ كە سوودو قازانج بە قەرزەدەر دەگەيەنئ، ئەو ھەيش وەك زانيت نادروستە، ئەگەر بەبئ قازانجيش بئ ئەم دوو جوړە ھەيە: يا بەتەماي دەسكەوتنى خەلات (جائيزە) دايدەنئ، ئەو ديسان بەر ئەو قەرزە دەكەوئ كە قازانج بە خاوەنى بگەيەنئ، يا بەتەماي بردنەوئ خەلات داينانئ، ئەمەيش ھەر ھەرامە، چونكە بەر ئەو جوړەكەسانە دەكەوئ كە يارمەتى تاوان دەدەن، چونكە ئەو بەنكەى كە ئەو ئەوپارەى تيا دا داونئ مامەلەى سوود ئەنجام دەدا، شتى وايش ھاوبەشى و ھاوکاریيە لە تاواندا، ئەو ھەتا خواى گەورە ھەرپەشە لە شتى وا دەكا. گەر كەسئ بئئ: ئەو خەلاتەى بەنك دەيبەخشئ بە بەشدارەكانى لە بابەتى بەخشين و ھيبەيە، ھيبەو شت بەخشينيش لە شەرعاً پەسەندە، كەواتە ئيوە چوئن دەلئ: نا دروستە؟ لە وەلامدا دەلئين: ئەم داوايە دوورە لە راستى، چونكە ئەم جوړە بەنكە لەسەر ئەم بناخەيە دامەزراو: ببەخشە ھەتا وەربرى. ئەگەر بەھۆى ئەو ھەو نەبئ كە بەنگ لەم جوړە سامانانە، كە بەشدارەكانى داين دەنئ لەلای، قازانجىكى باش دەكا، يەك پوول چيە نەيدەدا بەكەس. كەواتە: بەنك لەو قازانجە خەلات دەدا بە خاوەن

پشکهکان، که بههوی مامهلهی سوود به پاره‌کانی نه‌وانه‌وه دهستی دهکه‌وئ، به‌شی نه‌وان له چاوهی خاوه‌ن به‌نکا چکیکي زور که‌مه، چونکه به‌نک قازانجیکي مشه‌ی حه‌رامی ده‌ست دهکه‌وئ، نه‌مه‌یش مه‌عنای وایه که نه‌م به‌خشینه له سامانی حه‌رامه، هیبه‌یش له مائی ناره‌وای حه‌رام دروست نیه، چونکه خودای گه‌وره خو‌ی پاک و پی‌رژه‌و هه‌ر شتیکیش پاک نه‌بئ و نه‌بئ به‌مایه‌ی پی‌رژیی بۆ خاوه‌نی، خوا و‌مری ناگرئ و قه‌بووئی نا‌کا. (لیره‌دا - من که و‌مرگپر - به‌نده یه‌ک تی‌بینیم هه‌یه: سه‌وداو مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل نه‌و به‌نکانه‌دا، که مامه‌له به‌سوود ده‌کن، نه‌گه‌ر گریمان هه‌موو جو‌ریکی له بابه‌تی یاریدان و هاو‌کاریکردن بئ له‌سه‌ر تاوان، نه‌وه ده‌بئ به‌هیچ جو‌رئ هاریکاری و مامه‌له له گه‌لیاندا نه‌کرئ، هه‌تا نابئ مرو‌ف به‌هوی نه‌و بانکانه‌وه حه‌وله بنیرئ بۆ که‌سئ، یا نابئ پاره‌شیان له‌لا بگوریته‌وه. یا وردبکاته‌وه. ده‌ی شتی وایش له‌م روژگارده‌دا زور زه‌حمه‌ته، زیانی له قازانجی زیاتره، که‌واته: له‌به‌ر ناچاری وا باشه که مرو‌ی موسو‌لمان زور له شت نه‌کو‌لئیه‌وه { لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ } به‌رای به‌نده هه‌ر جو‌ره هاو‌کارییه‌ک له‌گه‌ل نه‌م جو‌ره به‌نکانه‌دا که له‌به‌ر ناچاری بئ و به‌بئ و‌ه‌رگرتنی سوود (ریبا) بئ دروسته. ده‌ق له بابه‌تی سه‌ودا‌کردنه له‌گه‌ل که‌سی‌کدا که مامه‌له‌که‌ی تیکه‌ل بئ له حه‌لال و حه‌رام. گه‌رچی وا باشه موسو‌لمان هه‌میشه مامه‌له له‌گه‌ل موسو‌لمانی باش و حه‌لال خو‌ردا مامه‌له خو‌ش و سه‌ر راست و مال پاکدا بکا، به‌لام له هه‌مان کاتدا دروسته مامه‌له له‌گه‌ل مرو‌ی خراپ و کافرو فاسقیشدا بکا. له شوینئ نو‌یژ به‌و هه‌موو ریزو ده‌وره گرن‌گه‌یه‌وه که هه‌یه‌تی، دروست بئ له پشت فاسق و پیاوی

به دکاره وه بکړی، چوڼ مامه لای توورو گیزمر له گه لیدا دروست نابې:
 (الصلاة المكتوبة واجبة خلف كل مسلم برا كان او فاجرا وان عمل
 الكبائر - رواه ابو داود والدار قوطنی). که واته: نه گهر که سې له بهر
 نه مینې، وه بو حیفظو پاراستنی مالې خوې، که مه بهستی سهره کین له
 بابه تی نه مانه تو سپارده دا، مالې خوې له بهنگ دانا، به مهرجی نه وه
 قهرزه حه سینه بې، زیاده ودرنه گری، نه وه دروسته. بگره له وه دیش
 باشتره که له لای موسولمانیکې باشی نابووتی ناتاج به نه مانه دایبنی،
 چونکه دهست که وتنه وهی مال ه که ی له لای بهنکه که مسوگر تره. بهنده
 دووباره ی ده که مه وه: (که شت زور قوول کردنه وهو باری ژيانی خه لک
 گران کردن به هو ی ته فله سوف له دین داو، وشکه سو فیتی و له قالب دانی
 هه ولدان بو ژيان، به پیودانی کوڼ و به بی ره چاو کردنی به رژه وهندی
 بالای زور به ی خه لکی نه م روژگار، گاری وا دهست خستنه بینه قافای
 خودی ئیسلامه هه تا راده ی خنکندن) سهرنج بفرموی چي دهقه ومی
 نه گهر فقهیه یکی مترمت حوکم به نادرستی نه م جوړه شتانه بکا:
 وینه، بهنک، ته شریح، منع الحمل، دهرمانی ماده دی سرکه ری تیابی،
 بهنکه نه وت، وهزیفه ی ژن، التزام به قانونی دهولته تی زهرو ورت،
 عهسکه ری، وهرگر تنی مووچه، چونکه له پاره ی باجو گومرگو شتی وا
 کو دکریته وه، ریش تاشین، له بهر کردنی جل و بهرگی نوی، وهک چاکه تو
 پانتول، سهر رووتی، گومرگو زه ریبه و باجو خه راج! ته له فیزیوڼ،
 سینمه ما، شانؤ، گوړانی، یانه و نادى چونکه شوینی فه سادن، قاجاخ،
 عه قاری.. تاد. پیغه مبه ر (درومه خواه له سهر به): دهفرموی: هلك المتنطعون،
 ئیمامی موسلیم (د مه مه ته خواه لیتب): گپراویه ته وه. ئیمامی نه وه دی (د مه مه ته خواه

ليبنه له رياضوصاليحينا ئاوا شهرحى دهكا: المتنطعون: المبالغون في الامور.

مهبهست نهوه نيه كه جلوهو بؤ رهشهخهك شل بكرئ بهكهيفى
خويان چى به باش دهزانن بيكه، بهلكوو مهبهست نهوهيه زاناكان كار
ئاسانكهربين، بار له خهك گران نهكه، له زهمانى پيغهمبهردا مامهله
لهگل ههموو جوړه كهسئ كراوه، مهلاكان نهگه ر ئارهزوو بكه دهقه
ئاينيهكان تا بليى به پيزو به كشو كشيان دئ. حيله شهرعو شتى
وايش زورن بؤ پينهو پهروو چارهسكردنى زور له كيشهكان. حيله
شهرع له قورئاندا نمونهى ههيه، له سوورموى صاددا خودا به پيغهمبه
نهيووب (دروودى خواه لهسهربه) دهفهرموى: { وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْتًا قَاضِرْبَ بِهِ
وَلَا تَحْنُثْ - سورة ص - ٤٤/٣٨ } ههروا به دهق له سوورموى
يوسفدا دهفهرموى: { وَكَذَلِكَ كَذَبْنَا لِيُوسُفَ... } له سوننهتيشدا
نمونهى زوره وهك نهوه: عانيشه (رهزاه خواه ليبنه) دهفهرموى: پيغهمبه
(دروودى خواه لهسهربه) دهفهرموى: كاتئ له ناوئيژدا دهسنويژهكهتان شكا،
دهست بگرن به لووتانهوهو گوايه لووتتان پزاوهو نهوه بكه به بههانه،
تا تهريق نهبنهوه، ئينجا بهم فيلهوه نويزهكات بېرن و بېرون!

دما نهگه زاناكان كارئاسانى بؤ مهردومهكه نهكه، به خودا
كاتئ دزمانين كار لهكار دهترازئو بهره بهره كومهلهى موسولمانان له
رموتى كاروانى ژيان به سهدان قوناغ بهجئ دهميننو، نهو وهختهيش
سهدجار پئ ههلبگرن توى قولى نهو خهلكه له پهت بهربووه، بهرهو
ژيانى بهربهرهلايى غاركردوه ناگرنهوه، سهرنجام دينو نههلى دين

﴿ فېقىھى ئاسان ﴾

جېڭەيان مەتھەف و مۇزەخانە دەبىئ و ئىمەيش وەك خەلكى خۇراواى
دەستە پاچە و كوشتەى دەستى عىلمانىيەت و ئىباحىيەت دەبى ھەموو
چاوترووكانى چاودەرىى شەپۇلى قەھرو غەزەبى خوابكەين!

بەھەر حال، پەنا بە خوا لە زانای بى تەقوا.

(وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين).

وەرگىيەر: نورى فارس ھەمە خان حسن

سليمانى (۱۹۹۵/۱۲/۱۲)

٢٠٥) باسى بارمته (رههن):

(بر: ته جريدى بوخارى ۳ - ۱۷۴ - ژ. ۱۰۸۱ ھەتا: ژ. ۱۰۸۲)

بارمته له زمانى عەرەبدا پيى دەگوترى رههن، رههنيش واتە: راگرتن و ماتل کردن، له عورفى شەرعىشدا بریتىيه لهوه که مروف زاتى مالى بکا به بارمتهى هەقى که وا به سهريهوه، بو دلتيايى خاوهن هەقه که لهوه که هەقه کهى نافهوتى و له وادهى ديارى گراوى خويىدا دەستى دەکهوئتهوه. به لگه له سه ر نهوه که رههن له زمانى عەرەبدا به مانا راگرتن و به ندبوونه ئەم ئايەتیه که دهفه رموى: {كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ - سورة المدثر - ۳۸/۷۴} واتە: هەموو کەسى له قىامەتدا له پاش زیندوو بوونهوه، له لای خودا پيوه ندو بارمتهى گردهوى خويەتى، چاره نووسى به سراوه به باشى و خراپى گردهوه که یهوه، وهك به ندييهك وايه که چاوه روانى دادگاييهكى دادپەر و مرانه بکا.

سه ر به لگه ی دروستبوونى بارمتهيش قورئان و سوننه ته. قورئان دهفه رموى: {فَرِهَانَ مَقْبُوضَةً - سورة البقرة - ۲۸۳/۲} له سوننه تيشدا بوخارى و موسليم دهگيرنهوه که پيغه مبهرى خوا (درووده خوا له سه ربه): زريه يه كى هه بوو، داينا بوو له لای جوله كهين، له بارمتهى برى جودا، بو بزيوى خيزانه كهى.

(مهرجه كان):

مهرجی بارمه نهو هیه که شتیکی وایی فروشتنی دروست بی، که واته رهنکردنی شتی وهقف دروست نیه، وه دهبی شتیکی حازریشبی، که واته رهنکردنی قهرز دروست نیه، چونکه قهرز وهرگرتنی مومکین نیه، دهنه له قهرزی دهردهچی، مهرجی نهو مالهش که رهنی بو دادهنری (واته: شهرتی مهره وونوبیهی) نهو هیه قهرزیکی دامه زراوو پیویست بی له نهستوی رهنکهردا، چونکه مه بهست له بارمه وهرگرتنه وهی قهرزه که یه به ته وای له شته رهن کراوه که، له بهر نهو وهرگرتنه وهی عهین له عهین ته صه وور ناکری، مهرجی قهرزه که یه نهو هیه: که نه دنازهو ماوه که ی له لای ههر دوولا زانراوین!

(که ی بارمه پیویست دهبی؟)

بارمه کاتی پیویست دهبی که رهن وهرگر بارمه که وهرگیری، چونکه زاتی پاک دهره رموی: فرمان مقبوضه: نه مه دهقه له سهر نهو که دهبی بارمه که وهرگیری، که واته: نهو مه رجه له بارمه دا. جا نه گهر رهنی کرد به لام هیشتا رهن وهرگر بارمه که ی وهرنه گرتبوو نهو رهنکهر بو هی هیه که له رهن کردنه که په شیمان بیته و، چونکه هتا بارمه که وهرده گیری گریدانه که به دهست رهنکهر ده که یه، له بهر نهو وهرگرتندا دهتوانی هلی وه شینیتنه و په شیمان بوونه و هیش جاری وا هیه به قسه دهبی، جاری وایش هیه به کرده و دهبی، وه که نهو بارمه که بفروشی، یا بیکا به وهقف، یا شتیکی وای لیبکا که له هی نهو دهرچی و بی به مالی که سیکی تر.

(مائی رهنکراو نه مانه ته له دهستی رهن وهرگردا)

له بهر نهوه رهنوهرگر نابی به زامنی فهوتانی، مادهم که متهرخه می نه کا له چاودیگریکردنیدا، هه موو سپاردهو نه مانه تیکی تریش ههروایه. به لام نه گهر رهنکراو له بهر که متهرخه می رهنوهرگر فهوتا، وهک نهوه دهسکارییه کی وای کرد، که ریگهی نهوه ی پینه درابوو نهوه دهسته بهره. نه گهر رهنکهر داوای نهوه ی کرد که رهنوهرگر سووچباره له فهوتانی رهنکراودا، نه گهر شایه تی نه بوو، نهوه رهنوهرگر که سویند دهری، چونکه رهنوهرگر نه مینداره. نه مه کاتی وایه به سوین بروای پیده کړی که هویه کی ناشکرا باس نه کا دنا به بی به لگه داواکه ی وهرناگیری.

(دانهوه ی هه ندی له قهرزه که رهنکراو نازاد ناکا)

هه موو ماله رهنکراوه که بامته ی دلنیا ییه بو هه موو قهرز که بو هه موو به شه کانشی، که واته: رهنکراو له به ندی رهنوهرگر ره نا بی و ناچیت هوه ژیر ته صهررو فی خاونه که ی، هه تا هه موو قهرزه که به ته وای ددهاته وه به خاوه ن قهرزه که.

(قازانچو که لک وهرگرتن له بارمته — مه رهوون) :

دروست نیه که لک و سوودی بارمته که بو رهنوهرگر بی، دنا بهر نهو جوړمه قهرزه ده که وئ که که لک ده گه یه نن به خاوه نیان و، له بهر نهوه دهن به سوودو ریا. که واته هه موو که لکی رهنکراو بو خاوه نیه تی، هه روا که لکی بهری و که لکی به چکه یشی هه ر هی نهوه، به هیج جوړی

رهه نوهرگر مافی نیه که که لکی لی وهر بگری، لهه دوو شته دا نه بی: ئه گهر شتی سواری بی دتوانی سواری بی، ئه گهر ئازده لی شیر دار بی دتوانی شیر هکه ی بخوا. به پیی فهر مووده که ی خوشه ویست (مرووده خواه له سه ربنا): ولاخی سواری - ئه گهر له بامته دا دانرابی - دروسته بارمته وهر گر سواری پیبکا، ئازده لی شیر داریش - ئه گهر له بارمته دا دانرابی - دروسته بارمته وهر گر شیر هکه ی بخواته وه، مه سه رفی ولاخ و ئازده که یش له سه ر ئه وه که سه یه که سواری ئه وه ولاخه ده بی، یاشیری ئه وه ئازده ده خواته وه! (بوخاری).

٢٠٦) دهست بهست (الحجر):

(بر: ته جرید / ٣ ل - ١٤٠ = ژ: ١٠٤٦ هه تا ١٠٥١ ز: ٤٨).

دهست بهست له زمانی عهره بدا پیی ده لئین: حیجر، یا حه جر، حه جریش واته: نه هیشتن، له عورفی شه رعدا واته: نه هیشتنی ته سه روو فکردنی که سی له مالی خویدا. ئه مه یش دوو جوړه، دهست بهس له بهر پاراستنی قازانچ و بهر ژه وهندی دهست بهسته که، واته: (محجور علیه) یه که. وه دهست بهست له بهر پاراستنی بهر ژه وهندی که سیکی تر.

جوړی یه که م: وهك ئه وه نه هیلری مندالو شیتو نه قام گهر دان و ته سه روو ف له مالی خویاندا بکه ن. سه ر به لگهی ئه م بابه ته ئه م ئایه ته یه: { فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهَاً أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ - سورة البقرة - ٢/٢٨٢ } واته:

جا ئەگەر ئەۋكەسە كە خەقەكەي وا بە سەرۋە خۇي بى ئەقلى و بى فام بوو — واتە: سەفەيەو نەفام بوو — يا زەبوون بوو، وەك مندالى نەبالقو پىرى خەلەفاو، ياخود خۇي مەوداي ئەۋەي نەبوو كە قسەبكا بۇ نووسەرەكە، يا لە لايدا حازر بىي، يا زمانى نەدەزانى، با لەم كاتانەدا ئەۋكەسە كە خاۋەنى كىارى ئەۋكەسەيە، وەك ھەقدارى، يا سەرپەرشتىارى، ياچىدار (ۋەكىل)ى، يا تەرجمانى، بائەۋكەسە قسەكان بكا بۇ نووسەرەكە.

ئەۋەتا زاتى پاكى بىگەرد لەم فەرمايشتەدا: ھەۋال دەداو دەفەرمۇي: با ئەۋ نەفامانەي كە دەستىلاۋن و مالى خۇيان بەھەۋانتە بە فىرۇ دەدەن، ھەروا ئەۋ ھۇش زەبوونانەي كە لەبەر مندالى، يا لەبەر پىرى و خەلەفاۋى ئەقلىان بە قازانجى خۇيان ناشكى و نازانن بەجۋانى گەردان لە مالى خۇياندا بىكەن، ھەروا ئەۋكەسانەيش كە خۇيان ناتۋانن و نازانن قسە بۇ نووسەرەكە دابىنن، وەكوو شىتو ئەمانە، با ئەمانە ھەقدارمەكانيان لە جياتى خۇيان سەرۋەكارىي سامانەكانيان بىكەن، چونكە بەرژەۋەندىي خۇيان لەۋەدايە.

جۆرى دوۋەم: وەك ئەۋە كە نەھىلرئى مرؤى نابووت و لاتكەۋتوو سامانى خۇي سەرف بكا، بۇ ئەۋەي بەرژەۋەندى خاۋەن قەرزەكان نەفەۋتى وەك ئەۋە نابى مالەكەي بفرۇشى، يا بىبەخشى، يا بىكا بە ۋەقف، ھەروا ھەموو گەردان پىكرەنىكى تىرى لەم بابەتەي لى قەدەغەيە. چونكە تەصەرۋوفو گەردان پىكرەنەكەي دەبىي بەھۋى لەكىس چوۋنى سامانى كەسىكى تىرو مافى خەلكى تىرى پى دەفەۋتى، لەبەر ئەۋە تەصەرۋوفەكەي دانامەزى، دىنا مەبەستى سەرەكى حەجر (ۋاتە: دەست

بەست) كە پاراستنى مافى خەلگە لە فەوتان، نايەتە جى. وەكو ئەوھىش
 كە نەھىلرئ كە نەخۇش لە نەخۇشىنى سەرەمەرگا، زياتر لە سىيەكى
 مالى خۇى سەرف بكا، بۇ ئەوھى مافى شەرى كەلەپوور بەرەگان
 نەفەوتى، بەلام رىگەى ئەوھى ناگىرئ كە ھەرچى قەرزىكى لەسەرە
 ھەمووى بداتەوھ، با ھىچىش بۇ مىراتگرەگان نەمىنئەوھ، ھەروا ئەگەر
 مىراتبەرىشى نەبئ وەسىتى پىتر لە سىيەك ھەردانامەزرى، بەلام لە
 سىيەكدا دادەمەزرى. پىغەمبەر (مروودە خواە لەسەربە) دەفەرەموى: خوداى
 گەورە لە سەرەمەرگا رىگەى ئەوھى پىتان داوھ كە سىيەكى سامانەكانتان
 بكن بەخىر، ھەتا كەردەوھى باشتان لە قىامەتدا زروبن. وەكوو ئەوھىش
 كە بەندە دەست بەست بكرئ و بۇ بەرزەوھندى ئاگاگەى حىجر بخرىتە
 سەر تەصەروفى مالى، چونكە تەصەروفى بەندە بەبئ رىگە پىدانى
 ئاگاگەى دانامەزرى، چونكە بەندە نەمالى ھەيەو نەخاوەنى شتە،
 بەلكوو ھەم خۇى و ھەم ھەرچى ھەيە ھى ئاگاگەيەتى، وەكوو ئەوھىش
 كە بۇ بەرزەوھندىي موسولمانان وەرگەراو لە دىن (مُرتد) دەست بەست
 بكرئ، يا بۇ پاراستنى مافى بارمتەوەرگر بارمتەكەر دەست بەست
 بكرئ و نەھىلرئ لە مالى رەھنكراودا تەصەرووف بكا، ھەتا لە رەھنەكە
 دەرى دەكا، يا كەلەپوورگر دەست بەست بكرئ بۇ پاراستنى مافى
 مردووەكە، يا بۇ پاراستنى مافى خاوەن مافانى تر، وەك خاوەن قەرز، يا
 قەرزار دەست بەست بكرئ ئەگەر خاوەن قەرزەكە داواى ئەوھى كرد.
 ئەمانە ھەموو وینەو نمونەن بۇ جوۆرى دووھى حىجر.

٢٠٧) تهصهروفي منالو شيتو نهفام (سفيه):

تهصهروفي منالو شيت دانامهزري، دهن دهن دهست بهست كردنيان
 بي كهك دهبي، نهفاميش ههروا، بهلام نهفام نهگهر زن تهلاق بدا، ياژن
 خولع بكا تهلاقو خولعهكهى دادهمهزري. تهلاقدانهكهى بويه دادهمهزري
 چونكه حيجرو دهست بهست بهس بو ماله، تهلاقيش مال نيه،
 خولعهكهيشى بويه دادهمهزري، چونكه دهليين: له شوييني تهلاقداني به
 بهلاش دابمزري، تهلاقداني لهگهل دهستكهوتنى مالدا بو دانامهزري؟
 چونكه خولع تهلاقه بهرابهر به مال، دهى ئاشكرايشه كه نهمانه ههقى
 تهصهروفيان نهبي دهبي ههقداريان مافى نهوهى ههبي، بهپيى نه
 نايهته: (فلعل وليه). له پيشترين ههقداريش بهپيى يهگگرتن باوكه،
 نهگهر باوكى نهوو باوكى باوكيهتى، وه بهم جوړه تادهروا، چونكهباوكى
 باوك بو بهشوووانو زن مارهكردن وهك باوك وايه، دهى بو ماليش دهبي
 ههروابي، لهدوا باوكو باپير سهريهرشته (واته: وصى) لهدوا نهويش
 سهريهرشتى سهريهرشته. نهوجا حاكمى وهفته. بهپيى فهرموودهى
 پيغه مبهه (مرووده خواه لهسويي) كه دهفهرموي: فهرمانهروا ههقدارى نهو
 كهسهيه كه ههقدارى ترى نهبي!.

لهم جوړه ههقدارانهدا عهدالتهو داد مهرجه، چونكه مروى
 بهدكارى بيدادليى ناوهشيتوه كه ئاگادارى سامان بكاو بپياريزي. ههندي
 دهليين: دادگهري له باوكو باپيردا مهرج نيه، چونكه نهه دووه
 بهسروشت دلسوزى نهوهى خويانن.

٢٠٨. ته صهروفي لاتكه وتوو (موفليس):

لاتكه وتوو كه سيكه كه بووي به ژير قهرزه وه نه و قهرزانه ي
كه وان له سهرې كاتي دانه وه يان هاتې و زورتريش بن له و ماله ي كه
هيه تي و قازي له بهر هوښ، يا له سهر داواكردني خاوهن قهرز، حيجر
دابني له سهرې ئيتر ته صهروفي له و ماله دا كه حيجري له سهر داناوه
دانا مه زري. دنا كه لگي حيجره كه پووج ده پيته وه. سهر به لگه ي نه م باسه
نه م فهرمووده يه يه كه ده فهرموئ: پيغه مبه ر (دروود خاوه له سهر به) حيجري
دانا له سهر موعاذ، له سهر ماله كه ي، چونكه قهرزيكي له سهر بوو،
پيغه مبه ر (دروود خاوه له سهر به) بو دانه وه ي نه و قهرزه ماله كه ي موعاذي
فروشت و قهرزه كه ي ليديا ه وه (داره قوطني و به يه ه قو حاكم
گيړاويانه ته وه، حاكم به فهرمووده يه كي دروست - صه حيح - ي دانا وه)
هه روا نه م فهرمووده يه يه شه كه ده فهرموئ: نه بو سه عيد (دروود خاوه له و وه
له سهر به) فهرمووي: له سهر دهمي پيغه مر دا (دروود خاوه له سهر به) پياوي به ري
باخيكي كړي، له پاشا بهر كه فه و تا، پياوه كه تيشكاو بوو به ژير قهرزو
قوله وه. جا چه زهرت (دروود خاوه له سهر به) فهرمووي: خيري پيېكه ن و زه كاتي
بده ني، جا خه لگيش خيرو زه كاتيان پيدا، به لام به شي بژاردني
قهرزه كه ي به ته واوي نه كرد. جا پيغه مبه ر (دروود خاوه له سهر به) به خاوه ن
قهرزه كاني فهرموو: چيتان ده ست كه وتوو به يه ن، چونكه هه نه وه تان
ده كه وئ و به سا. (موسليم و كه ساني تريش گيړاويانه ته وه، رمزي
خودايان ليبي).

٢٠٩) تەصەروفي نەخۆش لە زياتر لە سییه کی مالی خۆی:

تەصەروفي نەخۆش لە سییه کی ماله کهیدا دروسته و جیبه جی دهبی. چونکه بهرای کوری مهروور (رهزاه خواه لایبه) وهسیتیکرد که سییه کی ماله کهی بۆ پیغه مبه ربی (دروود خواه له سه ربی) پیغه مبه ریش (دروود خواه له سه ربی) قه بوولی کرد، به لام که سییه که کی وهرگرت دابه شی کرده وه به سه ر میراتبه رهکانی به رائدا. به لام ئەگەر نەخۆش پتر لە سییه کی سامانی خۆی کرد به خیره به خشی به که سی، ئەوه دهبی بۆ ئەوهی که زیاتره لە سییه کی میراتبه رهکان رازی بن، دنا لە زیاده کهدا وهسیته که دانامه زری. دهبی رازی بوونه کهیان لە پاش مه رگی مردو وه کهیان بی، چونکه له پیش مه رگیدا ئەو مافه یان نیه، له بهر شتی تریش که ئەویش ئەوهیه: که دوور نیه که ئەو که سه ی که ئیستا میراتبه ری نەخۆشه کهیه، له کاتی مردنه کهیدا ئەو مافه ی نه مینی و له میراتبه ری بکهوی، وهک ئەوه ئەم له پیش ئەودا به ری.

٢١٠) تەصەروفي کۆيله (تصرف العبد):

کۆيله ئەگەر ئاگاهه ی رهزای له سه ر نه بی، که سه وداو مامه ئە بکا، کرین و فرۆشتنی نه بۆ خۆی و نه بۆ ئاگاهه ی دانامه زری. بۆ خۆی بۆیه دانامه زری چونکه کۆيله شیاوی (ئه هلییهت) و یاری خواهنداری و مولکییهتی نیه، بۆ ئاگاهه یشی بۆیه دانامه زری چونکه به بی فه رمان و رهزایوونی ئەو مافی ئەوهی نیه.

(۲۱۱) ریکهوتن (صولج)

(بر: ته جرید / ۳ - ۲۳۱ - ز: ۵۷ - ژ. ۱۱۲۶ هه تا ژ. ۱۱۳۱).

صولج (واته: ریکهوتن) له زماندا واته: چارهسهری کیشه و بهره، له عورفی شهرعدا نه و گریدانه یه که کوتایی دینئ به دزایه تی و دوزمنایه تی و کیشی نیوان چهن هاودزو نه یارو ناحه زی.

سهر به لگه ی رهوایی ریکهوتن له شهر یعه تدا همه کیتابه و همه سوننه ته. یه زدانی پاک دمه فرموی: {وَالصُّلْحُ خَيْرٌ - سورة النساء - ۱۲۸/۴} واته: ریکهوتن باشه و خوا پئی خو شه، له فره مووده یشدا پیغه مبه ر (مرووده خواه له سهر ب): دمه فرموی: ریکهوتن و چاره سهر کردنی کیشه و بهره له نیوان موسولماناندا کاریکی رهوایه (حاکم گیراویه ته وه و ده یشفه ر موی: نه م فره مووده یه به پئی مهر جی بوخاری و موسلیمه) له گیرانه وه یه کا دمه فرموی: همه مو ریکهوتن رهوایه، مه گهر ریکهوتن که نار هوا بکا به رهواو، رهوا بکا به نار هوا. (ثیبنو حه ببان له صه حیجی خویدا گیراویه ته وه، تیر میذیش ده یگیراویه ته وه و دمه فرموی: فره مووده یه کی جوانه، واته: حه دیسیکی حه سه نه.

(۲۱۲) باسی جوړه کانی ریکهوتن (صولج):

ریکهوتن دوو جوړی هه یه:

جوړی یه که م: نازاد کردن و نالشت (واته: ابراء و معاوضه) نازاد کردن و هک نه وه که سیک بلئ: نهوا له گه لئاریکهوتن له سهر نه وه که له وه هزار دیناره ی له سهر ته پینج سهد دینارم بده یته وه، له پینج

سهدهکه‌ی تری گهردنت نازاد بی. نه‌مه پیی ده‌گوتری به‌خشین و گهردن نازادکردن له به‌شی له قهرزه‌که، به‌گفت (له‌فظ) ی ریکه‌وتن، یا به‌له‌فظ (گفت) ی صولج.

جوړی دووهم: که ریکه‌وتنی نالشتکرنه ئه‌وه‌یه: که که‌سی شتیکی له‌به‌رچاوی له‌سهر که‌سی بی، له‌گه‌لیدا ری بکه‌وی، که له‌جیاتی ئه‌و شته شتیکی له‌به‌رچاوی تری لی وهرگری، شتی له‌به‌ر چاو واته‌هین، وهک ئه‌وه له‌باتی گایی ئه‌سپیکی لی وهرگری، ئه‌وه ئه‌م جوړه ریکه‌وتن و سولحه دهق حوکه‌و برپاری کرین و فروشتنی هه‌یه، ئه‌وه‌ی له‌کریندا مهرج بوو له‌میشدا مهرجه، وهک سهرپشکی و هاو ئه‌ندازه‌یی له‌کاتی هه‌بوونی هوو بایست و عیله‌تی سوودو ریبادا. به‌لام ئه‌گهر له‌سهر ئه‌وه ریکه‌وتن که له‌به‌ر چاوی (واته: عه‌ینئ) له‌جیاتی که‌لک و مه‌نفه‌عه‌تی وهرگری ئه‌وه برپاری به‌کریدانی هه‌یه، وهک ئه‌وه بلئ: له‌جیاتی ئه‌و ده‌دیناره قهرزه که له‌سهرته دوو پی‌نووسم بدری.

٢١٣) که‌لک وهرگرتن له‌شه‌قام و کو‌لان:

بزانن که ریگه دوو به‌شی هه‌یه: ریگه‌ی دهرچوو، واته: طه‌ریقی نافیز، ریگه‌ی دهرنه‌چوو، واته: طه‌ریقی غه‌یره نافیز. جا ههر ریگه‌ین که دهربجی و به‌ری به‌ره‌للایی ئه‌وه ریگه‌ی گشتیه‌و که‌س مافی تایبه‌تی پی‌وه‌ی نیه. به‌لکوو هه‌موو که‌سی وهک یه‌ک مافی هاتو‌چو‌کردنی به‌و ریگه‌یه‌دا هه‌یه. وه که‌س مافی ئه‌وه‌ی نیه که ته‌سه‌رو‌فیکی وای تیادا بکا، زیان له‌هامو‌شو‌که‌ره‌کان بدات، وهک ئه‌وه بجی شانشینی له‌سهر

دېۋارى قەراخ شەقامەۋە دەرېكا بۇ سەر ھەۋاى شەقامەكە، يا سەگۈيىن لە
كۆلەنەكەدا بە قەراخ دېۋارەكەى خۇيەۋە بكا، يا چوخمى لەسەر كۆلانى
دروست بكا. چوخم: تاقىكى گەۋرەيە كە بەسەر كۆلانىكا ھاتىيەۋە،
سەرىكى لەسەر خانوۋى ئەم بەرى كۆلەنەكە بىۋ ئەۋ سەرەكەى ترى
لەسەر خانوۋەكەى ئەۋ بەرى كۆلەنەكە بى، ۋە سەرەكەى كرابى بە ژوور.
چونكە ھەر ئەۋ بە تەنھا خاۋەن ماف نىيە لەۋ جىگەيەدا، بەلام ئەگەر
ئەۋ چوخمۋ شانشىنە ئەۋەندە بەرزىۋون كە زىيانىان نەبوۋ بۇ رېۋارو
رېرەۋ، نە بۇ پىادە، نەبۇ سوار ئەۋە دروستە.

سەر بەلگەى ئەم بابەتە ئەم سەرەشقەى پىغەمبەر خۇيەتى
(دروۋى خۇدا، گەۋرە لەسەر بى): دەگىر نەۋە: خۇشەۋىست (دروۋى خۇدا لەسەر بى) بە دەستى
پىرۋزى خۇى پلوۋسكىكى دامەززانىد بۇ گويىسەۋانەى خانوۋەكەى
عەباسى مامەى، پلوۋسكەكە دەكەۋتە سەر شەقامى دەچوۋ بۇ
مىزكەۋتەكەى پىغەمبەر (دروۋى خۇدا لەسەر بى) جا بە پىۋدانى ئەم دەقپىادانانە
كە لە بارەى پلوۋسكەۋە ھەيە، شتى تىرىش رىگە دەدرى. دەقپىادانان،
ۋاتە: تىنسىص.

بەلام مەرجى ئەم پەلھاۋىشتەنە بۇ سەرگۆلان و رىگەۋ شەقام
ئەۋەيە: كە مائەكەى ئەۋ شتانەى بۇ دروست دەكرى ھى موسولمان بى،
چونكە بۇ كەسانى تىرىش ۋا دروست نىيە، چونكە كىردنى ئەۋ
جۆرەشتانە لە رىزەۋ قەبىلى بەرزەۋەكىردنى خانوۋى ناموسولمانانە
بەسەر خانوۋى موسولماناندا، بگرە لەۋەش خراپترە ئەمە لە كاتىكدا
كە ھاتو چۆى ناموسولمانان بە رىگەۋ بانى موسولماناندا بەپىي

شايسەتەيى خۇيان نىيە بۇ ئەۋە، بەلكوۋ بەيى پاشكۆيىانە بۇ موسولمانان.

بەلام كۆلانى كە دەرئەچى ئەگەر ھاۋبەشبوۋ لە نىۋان چەند مائىكا، ئەۋە دروست نىيە نەبۇ خۇيان و نەبۇ كەسانى تر كە ھىچ شتى نەو كۆلانى بەرپا بىكەن، بەيى رەزاۋ فەرمانى گشت ھاۋبەشەكان، چونكە ھەموو ملكىكى ھاۋبەش ھەروايە. مەبەست لە ھاۋبەش و خەلكى ھەر كۆلانى ئەو كەسانەيە كە دەرگای مائەكانيان لەسەرى بى. مافى ئەو مالانەيش كە دەكەونە سەر ئەم جۆرە كۆلانىئە لە دەرگای خانوۋەكانيانەۋەيە ھەتا سەرى كۆلانىكە، بەلام مافيان لە كلكەي كۆلانىكەدا نىيە، چونكە جىگەي ھاتوچۇ ئەۋان لە دەرگاكانى خۇيانەۋە دەست پىدەكا ھەتا سەرى كۆلانىكە، نەك لە كلكەو كۆتايى كۆلانىكەۋە، مەگەر دەرگای خاۋەن مال لەسەر كۆتايى كۆلانىكەبى.

٢١٤) ھەۋالە: ھەۋالە (الحوالە):

بەرەۋ رووكردئەۋە:

(بر: تجريد: ٣ ل - ٨٩ - ز. ٤٣ - ژ. ١٠٠٨ ھەتا ژ. ١٠٠٩).

ھەۋالە، يا ھەۋالە، وشەيەكى لە بنەرەتدا عەرەبىيە، لە زامانا بە مانا گواستەنەۋەيە، لە عورفى شەرعیشدا برىتييە لە گواستەنەۋەي مافىك لە ئەستۋى كەسيكەۋە بۇ ئەستۋى كەسيكى تر. راستيەكەي فروشتنى قەرزە بە قەرز بەلام لەبەر پىداۋىستى ريگەي پى دراۋە. سەربەلگەي دروست بوۋنى ھەۋالە ئىجماعە لەگەل ئەۋ فەرموۋدەيەي كە شەيخان

دهیگر نه وه که پڼغه مېهر (دروود و خواه له سربو) دهغه رموی: قهرز کویری
 دهو له مېه ند گهل سته مه! نه گهر دنیا بوو که سی له نیوه له لایه نی
 قهرزاره که ی خوږه وه بهر و رووی بیا ویکي دهو له مېه ند کرایه وه، که نه و
 دهو له مېه ند له باتی قهرزاره که ی خوږی قهرزه که ی پی بداته وه نه وه
 بابجی قهرزه که ی له و ودر بگریته وه. (نه حمه دو بهیه قی).

(مهرجه گانی هه واله)

نهم چهن د شته بو دامه زران دنی هه واله به مهرج گیراون:

یه گهم: رها بوونی هه واله کهر، چونکه خوږی سهر پشکه له
 دانه وهی نه و مافه ی که و له سهری، له چی ریگه یه که وه که خوږی ئاره وو
 بکا.

دووهم: رها بوونی هه واله کراو چونکه مافه که هی نه وه بهی
 رها مهن دنی نه و له که سی که وه ناگو یز ریته وه بو سهر که سی کی تر.

سییه م: نه و هیه که هه ردو و قهرزه که چه سپاو بن له نه ستوی
 هه واله کهر و هه واله بو سهر کرا ودا.

چوارهم: نه و هیه هه دوو قهرزه که ریك (موت ته فیک) بن، واته:
 نه و قهرزه ی که له سهر هه واله کهره له م شتانه دا ریك بی له گهل نه و
 قهرزه ی که و له سهر هه واله بو سهر کراو، واته مهرجه که هه ردو و
 چه که به قه د یه ک بن له توخم (جینس) و نه ندازه و حازری
 (حولول) و مه ودا داری (ته ئجیل) و باشی و خراپی و نایابی و نایه خیدا،
 نهم مهرجه یش له سهر رای فهرمایشتی دروست به مهرج گیراوه، که

بهرا بهر که ی دمه رموی: نه گهر قازانجی هه واله کراو له وهدا بوو که دوو قهرزه که لهم شتانه دا وهک یهک نه بن دروسته. جا هه رکاتی هه واله کردن و بهر و روو کردن وهکه، له سهر شیوه یه کی دروست بوو نه وه هه واله که ره که رزگاری ده بی و قهرزه که ی سهری که هی هه واله کراو که یه پاک ده بیته وه، هه روا هه واله بو سهر کراو که یه رزگاری ده بی له قهرزی هه واله که ره که، ئیتر مافی هه واله کراو ده که ویته ئه ستوی هه واله بو سهر کراو! چونکه ئهم هه واله بوونی مافه سوودی بابه تی هه واله یه و بهس^(۱).

^(۱) بسم الله الرحمن الرحيم.. له بهرگی دووی (ریاض الصالحین) دا له لاپه ره (۶۸) دا، ئهم فهرمووده یه به نیوه ناچل چاپ بووه، ده مه وی لهم ده رفته دا ئهو کرتاویه به سهر بگرموه فهرمووده که به تمواری ناویه:

خالیدی کوپی عه مری ئهل — عه ده وی فهرمووی: عوتبه ی کوپی غه زوان، کاتی فهرمانه وای به صره بوو و تاریکی بۆماندا، ستایش و سوپاسی خودای گه وه ی کردو فهرمووی: پاش سوپاسی خودا، وا جیهان ملی پتوه ناوه و نیشانه ی کۆتایی و تمواو بوونی ده رکوتوه، به زوویی ده بریتمه، ئه وی ماوه له دنیا له چاو ئه ویدا که رۆیشتوه وهک خلتی بن جام وایه، که خاوه نه که ی له مهر چوارلای جامه که وه کۆی بکاتمه تا به تمواری دایچۆرینی.

بزنان که ئیوه لهم جیهانه بن به قایمه ده گۆرینه وه بۆ خانمی ئیجگاری، که به رای به رای پرانه وی نیه، ده ی که وایه زو که من هه تا هه ل له کیس نه چوه وه ده رفه ت ماوه هه رچی چاکه یه کتان له ده ست دی درنغی لی مه که نو له پیش خۆتانه وه بیکه نو ره تی بکه ن بۆ ئه دنیا، چونکه خانمی ئیجگاریتان ئه ویه، له وی کارتان به چاکه زۆر زۆره، له بهر ئه وی که رۆژی ره شی زۆرتان له پیشه وه یه وریگی سه ختتان له به ره، گه یشتۆته وه

به نیمه که بهردی له سمر لیواری دۆزه خمه خولور یا کلیر ده کرتیموه، هفتا سال له سمریک بهی وستان همر گولور ده بیتیموه کهچی هیشتا همر ناگاتهینی! ده قسم به ذاتی خودا تم دۆزه خه بهم گمورییه پرپر دهی! تمه وا دیاره که تیه لهم باسه سمرسام دهین؟!

دهسا له لایه کی تریشموه باس کراوه بۆمان: که بههشت زور زور گموره پانو پور بوهرینه، لهم لاشیپانی ده رگاکانیه وه ههتا تم لاشیپانه کی چل سالتیه، دهی سا به خودا روژی دهی که ههموو ده رگاکانی بههشت جهیان دی لهوانهی که لیانموه ده چنه ژوروه وه له بهر قهره بالقی ده روزه کانی به هشت جهیان دی و مەردوم به پالنه پهستۆ ده چنه ژوروه کهس به خوشی و ناخوشی جهیان نه نازی و دهست خهرو نهی، روژی بو نیمه حالمان وابوو، به خوممه حوت کهس بووین، له خزمهت پغمبهردا بووین (هرووه خواه له سهوبه) نهوی پیتی بلتی خواره مهنی نهمان بوو، گلای دارو درهختی تمویابانه نهی، تمهنده گلادارمان خوارد بوو له تاو برسیتی لالغاهمان تهره کی بوو، بوو بوو بهرین.

نهمهیش حالی پوشتو پهرداخیمان بوو، روت و رهجال بووین، عابایه کم پهیدا کرد، کردم به دوو کهرتمه، نیویم بۆ خۆم له باتی ده رپی کرد به بهرکۆش و پتچام به لای خواروومه، تم نیوه کهی تریشم دا به سهعدی کوری مالیک تمویش کردی به بهرکۆش و پتچای به خویمه له جیاتی ده رپی، تموساکه تمه حالمان بوو، وه تمه خواردنه کهمان بوو، تمهیش جلی شایی و شینمان بوو، تمه تانی ئیستایش همرکهسی له نیمه دهینی یا فرمانره وای سمر شاریکه، یا پادشای سمر ولایتیکه. خودایه! باییمان نه کی و په نامان بدهی لهوه که هموا بکهین و له دلی خۆماندا خۆمان بهزل بزاین و له لای تزیش پچوک و بی وه چ بین!

بیشزان که ههموو په یامینکی پتغمبهران پاش خویان له پاش ماوهی، له حالیکمه ده گورئ بۆ حالیکی تر، به تایبهتی حالی فرمانره واکانیان تمواو ده گورئ،

تهنانهت له ئهجامدا دهولتهتي ئيسلام دهبي به پادشايي و سهلتهت و، رهفتاري بهرزي
سهردهمي پيغه مبرايهتي لهناو فرمانه واکاندا به حال شوينه واري ده ميئن. دنيام که
به چاوي خوتان نه مهی من ده یلیم، له فرمانه واکاني پاش ئيمه ده یبینن! له پاش نه مه
که به ته جرؤبو نه زمون له حالي ئيمو نه مان به باشي حالي ده بن و به بهر آورد نه مه تان
بو درده کهوئ. (نمه ده قی ئم فرموده يديه له صهحي موسليما له بهرگی
همژدها، له (کتاب الزهد) دا، له پهره (۱۰۱ - ۱۰۳). هوی ئم په خشکردنه ييه
ليړه دا نه مه يه: له سايي خوداوه هم مو بهرگه کاني (تاج الاصول) و (رياض الصالحين)
له ژير چاپ دان و له لای من نه مان و له کاتي خویدا به هه له نه مه نه کراوه. جا هر
نه ونده که ترجمه که چه سپار په خش بوخوا ياربئ له چاپي ناینده دا خيرو مه ندان
ئم فرموده ييه ليړه نه نقل ده که نه مه بو ناو رياضه که.

همروا ئم فرموده ييه ش به هه له چاپ نه بووه له بهرگی دوی رياضه که دا، زنجيره ی
(۵۱) لاپهره (۴۲۳) فرموده ی (۲۷) که ده فرموئ:

نه بو نه جيح کورې عه به سهی ئهل - سوله می - (هواه خواه ليږه) فرمووی: هر له
سهرده می نه زانیدا من ده مزانی که ئو خه که سر ليشيواو کومران و، نه ده دين نيه
که نه مان وان له سهری که بتان ده پرستو دارو بهر به خودا ده زانن.

جا زوری پي نه چو که بهرگویم کهوت کهوا له مه که پياوئ پهیدا بووه هموالی
گوره گوره ده دا، جا به سواری ولا خه کم چوم بو خزمه تي، که روانیم پيغه مبر (درووه
خواه له سهوبه) خوی شاردو ته مه و، هوزه کمی ليی پرن و به خوتنی سهری تینون، له بهر نه وه
زور به نه زاکت به دزکه خوم گه یانده خزمه تي، که له ناو مه که مو له مالیکا خوی
حه شارد ابو.

عهرزیم کرد: تو چیت؟ فرمووی: (من پيغه مبرم) گوتم: پيغه مبر چیه؟
فرمووی: خودا منی رهوانه کردوه. گوتم: ئو په یامه ی که خودا به تودا رهوانه ی
کردوه قسه له چی ده کا؟ فرمووی: په یامه کم نه وه يه: په یوه ندي خزمایه تي بکه مو

سیلهی رهحم بهجی بهینم و بتان بشکینم: یهزدانی پاک به تاقه خوای ههقی بی هاول
بزام. گوتم: باشه ههتا نیستا کهسی باوهری پیت هیئاوه، وه ئوانسی که له لتنا چ
کاره و کین؟ فرمووی: بهائی خه لکم له گه لن تیکه لن، ههیانه نازاده، ههیانه کۆیله یه.
فرمووی: ئمو سهرده مه ئهبو به کورو بیلال {وه زله خواه لیبه} موسولمان بوو بوون.

عهرزیم کرد: دهی باشه منیش دیمه سهردینت، فرمووی: باشه، بهلام نیستا ئموهت
به ناشکرا بو ناکری، نابینی من خۆم حالتم چۆنه به دهست ئمو خه لکموه؟ برۆره وه بو
ناومال و منائی خۆت، ههرکاتی بیستت که من خۆم ناشکرا کردوه وه ره وه بۆلام، نیت
منیش رویشتموه بو ناوکه سوکاره کهم لهوئ مامهوه ههتا پیغه مبههر {مووهوه خواه
له ههوه} ته شریفی برد بو مه دینه، لهو ماره یه دا ههر سووسی ههوائی ئوم ده کردو ههر
کهسینکم ده دی که له مه دینه وه دهات ههوائی پیغه مبههرم لی ده پرسی. ههتا روژی چهن
کهسی له خه لکی مه دینه هاتن گوتم: ئهری ئمو پیاوهی که هاتوه بو مه دینه چی
به سهرهات و دهنگوباسی چیه؟ گوتیان: مهردوم زۆر خیرا ده چن به دهنگیموه شوینی
ده کهمن، هۆزه کهی ویستبوویان که بیکوژن، بۆیان نه کوژرابوو، جا منیش چووم بو
خزمهتی بو مه دینه و چوومه خزمهتی و گوتم: ئهی پیغه مبههری خوا! ئایا ده مناسیتوه
یا نا؟ فرمووی: بهائی تو ئمو پیاوهی که له مه کهکه یه کهمان دی. گوتم: ده قوربان!
هه ندی لهو زانسته که خودا فیری توی کردوه و من هیچی لی نازام فیرم بکه، بفرموو
ههوائی چۆنیتی نوێژم پی بفرموو، فرمووی: نوێژی به یانی بکه، ئمو جا واز له
نوێژکردن بهینه ههتا خۆر به ئه ندازهی رمی له ئاسۆ بهرز ده بیتموه، چونکه لهم کاته دا
خۆر له نیوانی دوو شاخی شهیتانم وه هل دی، واته: لهم کاته دا شهیتان و ده ستمی
شهیتان ده کهمنه جرت و فرت و زال ده بن، ههر بۆیه کیش لهو ده مه دا بیپرواکان سوژدهی
بو ده بن و خۆره په رستن! کهواته: با کوپنووشی ئیمو کوپنووشی ئهوان یه که نه گرن.
له وه دوا نوێژ بکه، نوێژی ئهم ده مه فریشته دینه دیاری و شایهتی باش بو نوێژ خوین
ده دن، ههتا ئمو ده ممی که سیبههری رمی داچه قاو به قنجی له شوینی ته ختا له

کهمییمو سیبهره کئی لموه کهمترناکا همر نویژ بکه، نموجا واز له نویژ بیتنه، چونکه لم کاته‌دا دۆزه‌خ وک تهن‌دوور داده‌خری، جا کاتی سیبهری لای ئیواره داهات و خۆربه‌دیمن له‌ناوه‌راستی ناسمان لایدا نویژی نیوه‌رۆ بکه، نویژی نهم کاته فریشته ناماده‌ی ده‌بن و شایه‌تی بۆ نویژکمر ده‌ده‌ن، هه‌تا نویژی عه‌صریش ده‌کئی هه‌روایه، هه‌یچ نویژی له‌م ماره‌یه‌دا ناباشی نیه، که نویژی عه‌صرت کرد ئیتر نویژی تر مه‌که تا خۆر ئاوا ده‌بی چونکه خۆر له‌ نیوان دوو شاخه‌ی شه‌یتانه‌وه ئاوا ده‌بی، ئه‌وه‌تا لمو ده‌مه‌دا خۆر په‌رسته‌کان کورنوشی بۆ ده‌بن، فهرمووی: جا گوتم: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! ده‌ی بفهرموو باسی ده‌سنوژی‌شیم پی بفهرموو؟ فهرمووی: ههر که‌سیکتان ئاوی ده‌سنوژی‌ه‌کئی ناماده‌ بکا، نموجا ئا و له‌ ده‌می و له‌ لووتی رابدا و هنگ بکا، ئیتر ههرچی گونا‌هی ده‌مووچاوو ده‌م کونه‌ لووته‌کانیه‌تی هه‌ل ده‌وه‌رین و به‌رده‌بنه‌ خواره‌وه، کاتی روخساری ده‌شوا، له‌سه‌ر ئه‌مو شینویه‌ که‌ خوا فهرمانی پیکردوه، مسوگهر ههرچی گونا‌هی ده‌مووچاویه‌تی، له‌ نووکی ریشیموه، له‌گه‌ل ئاوه‌چۆره‌که‌دا هه‌ل ده‌وه‌رن و ده‌کونه‌ خواره‌وه، کاتی ده‌سته‌کانی تا ئانی‌شکه‌کانی ده‌شوا ههرچی گونا‌هی ده‌سته‌کانیه‌تی له‌ نووکی په‌نجه‌کانیموه له‌گه‌ل ئاوه‌چۆره‌که‌دا هه‌ل ده‌وه‌رین، کاتی سه‌ری ته‌ر ده‌کا ههرچی گونا‌هی سه‌ریه‌تی له‌ نووکی مووه‌کانیموه له‌گه‌ل چۆراوگه‌ی ئاوه‌که‌دا داده‌که‌من! کاتی هه‌ردوو قاچی هه‌تا هه‌ردوو قاپه‌ره‌قه‌له‌ی ده‌شوا، ههرچی گونا‌هی قاچه‌کانیه‌تی له‌ نووکی په‌نجه‌کانیموه له‌گه‌ل چۆراوگه‌ی ئاوه‌که‌دا هه‌ل‌ده‌وه‌رین، جا دوا نهمه‌ نه‌گهر هه‌ل‌سایموه نویژی‌شی به‌مو ده‌ست‌نویژه‌ کرد، وه‌ سوپاس و ستایشی خوای گه‌ره‌ی کردو، به‌شینه‌یی که‌ هه‌رشایسته‌ی خوابی ستایشی جوانی خوای گه‌ره‌ی کرد، وه‌دلی خالی کرد له‌ په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل غه‌یری خوا داوبه‌ته‌واوی دلی له‌لای خودا بوو، ئیتر له‌پاش ئه‌مو نویژه‌ وا له‌ گونا‌ه پاک ده‌بیتموه وک ئه‌مو رۆژه‌ی که‌ له‌دایک ده‌بی! جاری عه‌مری کورپی عه‌به‌سه‌ نهمه‌ی باسکرد بۆ ئه‌بو ئوما‌مه، که‌ ئه‌ویش هاو‌پتی پیغه‌مبه‌ربوو، ئه‌بو ئوما‌مه‌ فهرمووی: ئه‌ی عه‌مری کورپی عه‌به‌سه‌! بزانه‌ نهم قسه‌یه‌ تو دیکه‌ی کوئی ده‌گریتموه؟! چۆن له‌ یه‌ک جی‌گه‌دا و به‌یه‌ک هه‌لو‌یسته‌ی ئاوا، به‌

٢١٥) دسټه بهریی (الضمان):

بر: تجرید / ٣ ت - ٩١)

پیناسه که ی:

دهسته بهریی واته: له ئه سستوگرتن، دهگوتری: بووه به دهسته بهری ئه و شته، واته: ئه و شته ی گرتو ته ئه ستوی خو ی. دهسته بهر له عه ره بیدا پئی دهگوتری: ضامن و ضمین و کفیل و زعیم و حمیل.

سه ره به لگه ی ره و ابوونی دهسته بهریی نامه ی خوا و سوننه تی پیغه مبهرو یه کگرتنی نه ته وهیه. یه زدان ی پاک دهفه رموی: {وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ - سورة يوسف - ٧٢/١٢} واته: جارچییه ک جار ی داو بانگه وازی کرد: ئه ی کاروانی! جامه زی رینه

ده ستنو یژێک و دوو رکات نو یژ خودا ئه م هه موو خه لاته ده دا به به نده و له گناه پاک ی ده کاته وه، وه ک مندا لئی ساوای تازه له دایک بوو؟! عه مریش فهرمو ی: ئه ی نه بوو ئوما مه! خو ت ده زانی که پیرو ئیختیار بووم ئیسکم ناسک بو ته وه ئاکامم نزیک بو ته وه، دیاره که له حال ی وادا هیچ کار ئکم به درۆ هه لبه ستن به ده م پیغه مبه ره وه نیه، ده ی ئه م فهرمو و ده یه م نه ک جارو دوو جارو سی جارو چوار جارو پینچ جارو شه ش جارو حموت جار له پیغه مبه ر بیستوه، به لکو و له مه ش زیاتر لییم بیستوه بو یه ده گیتر مه وه، ده نا هه رگیز نه یه ده گیتر ای مه وه. (موسلیم - ره زای خوا ی لی بی - گیتر ای به ته وه).

سو پاس بۆ خودا ئه م ده فته ره ش ته و او بوو.

و کتبه بخط یده مترجمه: نوری فارس حه خان حسن.

٢٧ / ره جب / ١٣١٤ ریکه وتی ١٥ / ١٢ / ١٩٩٥

ئاوخۇرەكەي پادشاتان دزيو، ھەر كەسى بېھيئەتەو ھە باری وشتى
خەلەي بە خەلات دەدەينى، وە من خۇم دەستەبەرى ئەووم.
پېغەمبەرىش (دروودە خواە لەسەر بە) دەفەر موئ: (العارية مؤداة والزعيم
غارم) واتە: خواستەمەنى دەدریئەو بە خاوەنى، دەستەبەر (ضامن) یش
بزاردنئ لەسەر، ھەرکاتئ قەرزارەكە خۇی نەیبوو دەبئ کەفیلەكەي
شتەكە ببزئى. (ئەبو داوودو تیرمیدئ گېراویانەتەو، تیرمیدئ بە
جوانئ داناو، ئیبنو حبانیش لە صەحیحئ خۇیدا گېراویەتەو). لە
بوخاریشدا دەفەر موئ: جارئ تەرمیکیان هیئا، یاران فەرموویان: ئەي
پېغەمبەرى خوا! بفرموو نوئزئ لەسەر بکە، فەرمووی: ئایا مالى لە
پاش بەجیماو؟ گوتیان: نە، فەرمووی: خۇ قەرزئ لەسەر نیە؟ گوتیان:
با سئ دینار قەرزارە، فەرمووی: دەخۇتان نوئز لەسەر مردوووەکەتان
بکەن! ئەبو قەتادە فەرمووی: قوربان نوئزئ لەسەر بکە، قەرزەكەي
لەسەر من، لە گېرانەوئ نەسائیدا: ئەبو قەتادە (رەزە خواە لیبە) فەرمووی:
من کەفیلی قەرزەكەي.

مەرجهكەي:

مەرجه دامەزراندنی دەستەبەری سئ شتە:

یەكەم: ناسینی دەستەبەر و دە ستەبەرى بۇ گراو (مضمون لە)
چونکە لەکاتی داواکردنەوئ مافدا خەلکان چونیک نین، ھەیانە سەر
راست و مامەلە خۆشەو، ھەیانە سەرچەوت و گێرو قەرز کوئرد، شتی
وايش دەبئ بەھوئ جیایی مەبەست، ئەویش دەبئ بەھوئ ئەو کە
دەستەبەرى بەبئ مەرجه ناسین، ببئ بەھوئ دەستەشکینی (غەرر).

دووهم: سامانه دهسته بهرکراوه که دهبی مافیکی دامه زراو ثابت)
بی، له کاتی دهسته بهر بوونیدا، که واته: مائی که هیشتا نه بووی به مائی
خاوه نی دهسته بهر بوونی دانامه زری، شه ویش وه دهسته بهر بوونی
ژیواری ژن که سبهینی بوی برپته وه. (ژیوار: نهفه قه — وهرگیر).

سییه: دهسته بهرکراو (مضمون) دهبی زانراو مه علوومبی،
زامینی شتی نه زانراو دانامه زری، وه که شه به که سی بلی: شه وی که
هه ته له سهر فیساره کهس من دهم به دهسته بهری هه نیدیکی، چونکه
نه زانراوه شه هه نده چهنده. جا هه رگاتی دهسته بهری (به پیی مهرجی
خوی) دامه زرا، خاوه ن مافه که بوی هه یه که داوای هه قه که ی خوی له
قه رزاره که بکا، یا له دهسته بهر که بکا، بویه ده لئین: مافی شه وی هه یه
که داوای قه رزه که ی له قه رزاره که بکا، چونکه قه رزه که هیشتا هه روا
له سهر شه، بویه کاتی شه بو قه تاده قه رزی مردووه که ی دایه وه پیغه مبه ر
(مردووه خاوه له سهر بکا) پیی فهرموو: ئا ئیستا رزگاری بوو، چونکه شه گهر هه ر
به وه نده گهر دنی ئازاد ببوایه که شه بو قه تاده بوو به دهسته بهری،
پیغه مبه ر له پاش دانه وه ی قه رزه که ئاوای نه ده فهرموو. بویه ده لئین:
مافی شه وی هه یه که داوا له دهسته بهر که ییش بکا چونکه پیغه مبه ر
(مردووه خاوه له سهر بکا) ده فهرموو: دهسته بهر بزار دنی له سهره. مه زه بی
نیمامی مالیک ده فهرموو: کاتی داوا له دهسته بهر ده کری که دهسته بهری
له باتی کراو (مضمون عنه) نه توانا بی.

مهرجی دهسته بهر شه وه یه که شیاوی گهر دان بی، واته: شه هل بی
بو ته صه رووف. که واته دروست نیه منال و شیت و حیجر له سهر دانراو
بین به دهسته بهر.

٢١٦) چى كاتى دهسته بهر بوى ههيه بگهريته وه بۆ سه ر دهسته بهرى له باتى كراو (مضمون عنه):

ئه گهر كهس بوو به دهسته بهرى كهس، به رمزاي خو، وه به
رمزاي خوشى قه رزه كهى بوى دايه وه، ئه وه مافى ئه وهى بۆ ههيه كه
چهندهى له باتى ئه وه بزاردۆته وه ئه وهندهى لى بسينته وه. چونكه ئه وه
مالى خو خه ر جكر دووه بۆ قازانجى ئه وه. ديسان به پى ئه م
فه رموو ديهى پيغه مبه ريش (درووه خواه له سه ربو) موسولمانان له سه ر مه رجى
خويانو هه ر مه رجى كهى ره وا دابنن ده بى جبه جى بكه ن. (د/ت/ح -
س/ص) به لام ئه گهر دهسته به ريه كهى، يا دانه وه كهى له سه ر فه رمانى
قه رزاره كه نه بوو بوى نيه كه بگه رپته وه بۆ سه رى، چونكه شتى وا
داده نرى به پياوه تى رووت. جاهه ر كاتى دهسته به ريبو كراو داواى
هه قه كهى له دهسته به ركرد، دهسته به ر بوى ههيه داوا له دهسته به رى له
باتى كراوبكا، هه تا رزگارى بكا له دانه وهى قه رزه كه.

٢١٧) دهسته به رى شتى نه زانراو شتى كه هيشتا پيوست نه بووبى:

(ضمان المجهول وما لم يجب):

دهسته به رى نه زانراو دانامه زرى، چونكه شتى وا دهسته شكينييه
واته: غه ره ره، دهسته شكينيش له شه رعا ريگه ي نادرى، هه روا
دهسته به ربوونى شتيكيش كه هيشتا پيوست نه بووبى دانامه زرى، وهك
ئه وه زانا ببى به دهسته به رى ئه وه سه د ديناره ي كه له ئاينده دا ده بى به

مالی دانا له سهر کاکه برا، چونکه دهسته بهری بۆ دلتیابوونی خاوهن مافه، که مافه کهی دهست دهکه ویته وه، که واته: نابئ له پیویستبوونی نهو مافه پیش بکهوئ، ههروهک چۆن شایهتی نابئ له بینینی شایهتی له سهر دراوه که پیش بکهوئ. نه مهیش وهک نه وینهیه: پیاوئ به کهسی بلئ: لاله نهحه! نه مه بفرۆشه به مامه حه مه من ده بم به دهسته بهری به ها کهی. چونکه نه مه دهسته بهری بوونی به هایه که که هیشتا دانه مه زراوه.

له م بابه ته نه م مه سه لهیه چه رت ده کرئ، که پیی ده گوترئ: (ضمان الدرك) که بریتیه له وه ببئ به دهسته بهری فرۆشیار نه گهر فرۆشراوه که عه ییدار بوو، یا ببئ به دهسته بهری کرپار نه گهر به ها که قه لب بوو، یا نه نگدار بوو.

(٢١٨) دهسته بهری بوون (که فالهت):

(بر: تجرید / ٣ - ٩١ ز: ٤٤).

دهسته بهری بوونیش جوړیکه له دهسته بهری، به لام تایبه ته به جهسته ی ئاده مه زاده وه. دهش که بۆ به لکه سازی بۆن بنرئ به م ئایه ته پیرۆزه وه، که باسی راسپیڤری یه عقووب دهکا بۆ کۆره کانی (دروود خوا له سهر پیغه مه بهری خومان له سهر نه وانیشر بن) که ده فهرموئ: {لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِّنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَن يُحَاطَ بِكُمْ} - سورة يوسف - ٦٦/١٢ چونکه نه وهی تیادایه: که نه وه له نه ستۆ بگرن که نه وه که سه ئاماده بکه ن له شوینی ناویراودا که خزمهت حه زره تی یه عقووبه (دروود

خواه لهسه ریږه! ئهم جوړه دهسته بهر بوونه کاتې دروسته که ئهو مافه ی وا
له سهر که فاله تکر او ده که مافی ئاده میز ادبی، نه که مافی خوابی، وه که ئه وه
تولهی گوشتنه وه ی له سهر بی، یا داری هددی بوختیانی له سهر بی، له م
کاتانه دا دروسته دهسته بهر بوون بو ئاماده کردنی که سی که ئهم تاوانانه ی
کردبی، چونکه ئهمه مافیکی چه سپاو وه دهق له سامان ده چی. به لام
نه گهر مافه که ی که له سهر ی بوو مافی خوابو، وه که داری هددی
باده نو شی و تولهی دزیتی و تولهی داوینپیسی ئه وه دهسته بهر بوونی ئهم
جوړه که سانه به جهسته دروست نیه. چونکه ئیمه له سهرمانه که ئهم
جوړه شتانه بیوشین و هه ولی ئه وه بدهین که ئهم جوړه توله ودرگرته
به پیی توانا له کوڅ بخرین. جا نه گهر دهسته بهر شوینی به دهسته وه دانی
دیاری کرد ئه وه نه وی بریار ددری، دنا پیویسته شوینی بهستنی
دهسته بهر بوون واته: شوینی عه قده که بکری به شوینی به دهسته وه دان.
جا کاتې دهسته بهر که فاله تکر او ی له شوینی به دهسته وه داند،
دابه دهسته وه نیر له دهسته بهر بوونه که ی رزگاری ده بی، به مه چی له و
چی که دا پیشگیری له به دهسته وه دان نه بی وه که له و چی که یه دا زورداری
هه بی به زور که فاله تکر او ببا، له کاتی وادا دهسته بهر رزگاری نابی. به لام
نه گهر ریگری واهه بوو، که سوو چی دهسته بهر ی تیانه بوو، ئه وه له کاتی
وادا به دهسته وه دان له شوینی ناوبرا ودا پیویست نیه، چونکه یه دانی پاک
د مه رموی: {إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ} گریمان که فاله تکر او ده که دیار نه بوو،
دهسته بهر که خرایه شوینی و زیندانی کرا، له حالی وادا ناچار ناکری که
ئاماده ی بکا، چونکه له ناو زیندانا نه وه ی پی ناکری، خوی گه ورهیش
د مه رموی: {لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا} - سورة البقرة -
۲/۲۸۶ { واته: خوا داوایی له که سی ناکا که له توانایا نه بی). نه گهر

۲۲۰) جۆرهكانى ھاوبەشى:

ھاوبەشى دوو جۆرى ھەيە :

يەكەم: ھاوبەشايەتییە بەلەش (شەریكایەتییە بە لەش)، ئەم جۆرەیان پووچو بەتالە، ئەمەش وەك ھاوبەشایەتییە دارتاش و ئاسنگەر و ھەمال و كۆلگیش و پېشە گەرانى تر، كە لەناو خۆيانا لەسەر ئەووە رېك بکەون كە ھەموویان ئیش بکەن و دەستكەوتەكەیان ھاوبەش بى لە نیوانیاندا، خوا كاسپیيەكەیان ئەوئەندە یەكبى، ياكەم و زیادى ھەبى، وە پېشەكەیان یەك جۆربى وەك دوو دارتاش، یا دوو ئاسنگەر، یا چەند جۆرى بى وەك بەرگدروو، لەگەل بەرگچندا، ھۆی پووچى ئەم جۆرەیش ئەوویە كە ھەر كەسەیان بگری، بەلەش و بەكارو بە دەسكەوت، جیایە لەوى تریان، كەواتە: دەبى ھەركەسى قازانجى خۆی ھەر بۆ خۆی بى، نەك بۆ كەسىكى نر، دەنا كارەكە سەر دەكیشى بۆ كیشەو بەرە لە نیوانیانداو لەسەر قەبلاندى پشك لە قازانجا رېك ناكەون. ئەوئەندە ھەيە ئىمامى مالېك رېگەى ھاوبەشايەتى بە لەشى داوہ بەمەرچى پېشەكەیان یەك بى، ئىمامى ئەبو حەنیفەش بەبى قەیدو بەند ئەم جۆرە ھاوبەشییە بە دروست دەزانى.

جۆرى دووہم: ھاوبەشايەتى جلەوہ (شِرَاكَةُ الْقَنَان)، بۆيەيش واى پى دەگوترى چونكە ھەردوو ھاوبەشەكە بۆ ئەم شتانە چون یەكن: بۆ ھەلۆەشانەنەوہ تەصەرووف كردن و دەستكەوتنى قازانج بەپى ئەندازەى مالەكە، دەق وەك چۆن ھەردوو لاى دەستەجلەوى ولاخ وەك یەكن بۆ جلەوكیشى ولاخەكە (دەستە جلەوى لغاو مەبەستە كە دوولای

ههيه - وەرگير) ئهم جوړهيان دروسته، به پي فەر مووده کهي له
سهره تاي باسه که وه رابورد، يه گگرتنيش ههيه له سهر دروست بوونی.

مهرجه کاني:

يه که م مهرج: ئه وه يه هاوبه شيبه که له مائيکي نهخت (نهقد) دا،
يا وينه دار (مثلي) دابي. چونکه وينه دار که له گهل (توخم - جنس) ي
خويدا تيکهل بوو ئيتر له يه که جيانا گرينه وه، ريک وه که پارهي نهختي لي
دي، مائي وينه دار (که هاوبه شايه تي تيادا دروسته) وه که گهنم و جوو
روو و ئهم جوړه شتانه، پارهي نهخت له بهر چاوترين نمونهي مائي
وينه داره، به لام له مائي نرخ بو دانراودا، که پي ده گوتري: مائي (مقوم)
وه که زه وي و زارو خانوبه ره، هاوبه شايه تي دانامه زري، چونکه تيکهل
بوونيکي وا که ببی به هو ي ئه وه ماله کان فهرقيان نه خري، شتي وا
هو ش و نه قل نايگري،

دووهم مهرج: ئه وه يه که له يه که توخم و جوړبن، وه له صيفه تو
نيشانه يشدا هر يه کبن، وه که گهنم له گهل گهنمدا، جو له گهل جو دا، ساخ
له گهل ساختا، شکاو له گهل شاکاودا، دنا دانامه زري چونکه له حالي وادا
به ناساني جو ي ده گرينه وه، سروشتي هاوبه شيش ئه وه ده خوازي که دوو
ماله که له يه که جيانه گرينه وه، چونکه نه گهر فه وتاني روويدا، سوور
دمزانرا که ئه وه فه وتاو مائي يه کي له دوو هاوبه شه که يه، ئيتر کابري
مال فه وتاو به چي هه قی ده بي به هاوبه ش له مائي هاوبه شه که يدا،
که فري ئه وي پيوه نيه.

سییه مەرج: ئەو هیە دەبی مالهەکان وەها ئامیتە بکریڻ که بهیج جوړی فەرق نەخریڻ و لە یەك جیانه کریڻهوه، ئەمە بۆ مالتیکه که لە بنچینهدا جیا بن، دەنا مالتی که لە بنچینهدا تیکهال بن وەك چەند کەسێ به تیکهالی شتی بکرن، یا مالتی به کەلهپوور بگاتەوه پییان، ئەوه بۆ مەبهستی جیانهبوونهوه ئەم ئەندازهیە بهسهو دەتوانن لە سامانی وادا هاوبهشی ئەنجام بدەن.

چوارەم مەرج: ئەو هیە که هاوبهشەکان هەموویان ریگهی گەردان و تەصەروفيان پێبدری. ئەو نەههیه تەصەروفي هاوبهش وەك تەصەروفي جێدار (وەکیل) وایه، گەر که بهرزهوهندی هاوبهشایهتی رهچاو بکری، کهواته مامهله بهقەرزی، یا بهزەرەر، یا سهفهركرن بهومالهوه بهبی ریگهەدانی هەموو هاوبهشەکان دروست نیه.

پینچەم مەرج: کاتی هاوبهشەکان مامهلهیان کردو قازانج پهیدا بوو، دەبی ئەو قازانجه دابهشکری لە نیوانیانا بهپێی ئەندازهی سهرمایهکەیان، خواه هاوبهشەکان ئەو نەههیه یەك ئیشیان کردبی یانه. چونکه ئەگەر بری لە قازانجهکه بخهینه بری ئیشکردن، ئەوه مامهلهی هاوبهشی تیکهال و پیکهال دەبی لهگهال مامهلهی قازانج به هاوبهشی، کهپێی دهگوتری (قیراض) ئەمەیش قەدەغەیه. دهی ئەگەر مەرجی ئەوهیان کرد که قازانج بهپێی مالهکەیان نهبی، یا زیان بهپێی مالهکەیان نهبی، ئەوه هاوبهشییهکەیان بهتاله. وەك گوتمان هاوبهشایهتی گرێدانیکی دروسته، هەرکام لە هاوبهشەکان مافی ئەوهیان ههیه هاوبهشییهکه ههلوەشیڻیتەوه، هەرکاتی ئارەزوو بکا، چونکه

ھاوبەشى عەقدى ئىرفاقە، كەواتە: وەك جىدارى و دەكالتە دروستە،
 ھەروا مافى ئەوۋى ھەيە كە ھاوبەشەكەى لە كاربخاو عەزلى بكا،
 ھاوبەشى ھەل دەوۋەشەتەوۋە بە مردن، يا بەشەيتى يا بەبى ھۆشى
 ھەموويان، يا ھەندىكيان. بزانن دەستى ھاوبەش لە سەرسامانى
 ھاوبەشەكەى دەستى ئەمانەتو دەستپاكىيە.

۲۲۱) ھاوبەشى لە پشكو سەنەداتا:

ئەم جۆرە ھاوبەشىيە يا ئە چەند پشكىكدايە، يا ئە چەند سەنەدىكدايە،

جۆرى يەكەم دروستە، چونكە قازانچ و زيان لەم جۆرەدا بەپىي
 ئەندازەى مائەكانە، ھەركەسەيان، بەشى خۆى لە قازانچ وەردەگرئ
 ھەروا بەشە زيانى خۆشى قەبوول دەكا.

بەلام جۆرى دووۋەم: كە برىتتيە لە ھاوبەشى لە سەنەداتا دروست
 نيە، چونكە بنچينەكەى لەسەر ئەوۋەيە: كە خاوەن كومپيالەكە ھەر
 لەسەر كومپيالەكەى خۆيەتىو لە ھەموو حالىكا مامەلەكەى خۆى بە
 تەواۋى دەوۋىتەوۋە، لە ھەمان كاتدا قازانچى بىرپاردراۋى خۆشى لەكاتى
 ديارىكراۋى خۆيدا دەۋى، بەپىي كورتى و درىژى مەوداى ديارىكراۋ،
 ئىتر ھەقى نيە بەسەر ئەوۋەوۋە كە ئەو كومپانييە قازانچ دەكا يا زيان،
 دەى شتى وايش ھەق سوودەو بەر ئەو ياسايە دەكەۋى كە دەلى: ھەر
 قەرزى قازانچ بگەپەنى بە خاوەن قەرزمەكە ئەوۋە دادەنرى بەسوو (رەبا).

٢٢٢) باسی جیداری، (واته وه کالهت):

بر: ته جرید / ٣ / ل ٩٣ ز: ٤٥).

جیداری له زمانا به وه دهگوترئ که کاری خۆت بسپیری به کهسێ تا ناگاداری و چاودیری بکا، ئەم ئایهته بهم واتهیه که دمهفرموی: {حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ - سورة آل عمران - ١٧٣/٣} واته: بهس خودامان بهسهو خۆی پشت و پهناو ناگاداری چاکه. له عورفی شهرعیشدا ئهوهیه: کهسێ له ماوهی ژيانیدا ئیشی بداته دهستی کهسیکی تر له حیاتی ئهو بیکا له ماوهی ژيانیدا، دهبی ئیشهکه لهوانهبی که جیدار بتوانی جیبهجیی بکا. سهر بهلگهی جیداری ئەم ئایهتهیه: {فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرْقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ - سورة الكهف - ١٩/١٨} واته: یهکێ له خۆتان بهم پارهی زیوینهتانهوه بنێرن بۆ ناوشار ههتا خۆراکتان بۆ بکړئ. تا کۆتایی ئایهتهکه، ههروا ئهو فهرموودهیهشه، که عهمری کوری ئومهیهیه ئهل سهخری دهگێرێتهوه، که پیغه مبهر (دروود و خوا له سهرویه) کردی به جیدار (وهکیل)ی خۆی ههتا قهبوولی نیکاحی ئوممو حهبیبهی کچی ئهبو سوفیانی بۆ بکا، وه بهلگهی تریش لهم بابته ههیه، یهکێ لهوانه یهکدهنگی و یهکگرتن و ئیجماعی موسولمانانه لهسهر دروستبوونی جیداری.

مهرحهکانی:

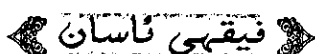
مهرحی جیدارگر (موکل) ئهوهیه که تهسهرووفی خۆی دروست بێ لهو ئیشهدا که جیداری بۆ دهگری، بههۆی ئهوهوه که بهخودی خۆی خاوهن مال بێ، یاخود بههۆی ههقداری (ویلایهت)ی شهرعییهوه به

سەرمائى مىندالى خۆيەۋە ۋەك باۋك و بايىر، كەۋاتە: دروست نىيە مىنال و شىت و نەقام بەبى فەرمانى ھەقدارىيان جىدار بگرن لە ھىچ سەۋدايەكا، ھەروا بۇ كەسى لە ئىجرامدا بى دروست نىيە جىدار بگرى، ژنى بۇ مارە بكا، يا كچى بۇيدا بەشوو لەكاتى ئىجرامەكەدا، مەرجى جىدارىش ئەۋەيە كە بتوانى بە خودى خۆى ئەو ئىشە ئەنجامبدا كە تىايدا كراۋە بە جىدار، كەۋاتە: دروست نىيە مىنال و شىت و نەقام و حىجر لەسەر دانراۋ بگرىن بە جىدار، ياساى كۆگر (ضابطە) لەم بارەيەۋە ئاۋايە: ھەرچى مروق بۇ خۆى دروست بى تەسەرۋى تىادا بكا، دروستە بۆشى كەلەو كارەدا ببى بە جىدار، يا بە جىدارگر. مەرجى ئىشە جىدار تىاگىراۋەكەيش - كە پىى دەگوترى موۋەككەلوفىھى - چەند شىكە:

يەكەم: ئەۋەيە كە ئەو شتەى كە جىدارى تىا دەگرى لە ژىر تەسەرۋى جىدار گرەكەدابى،

دوۋەم: ئەۋەيە ئەو ئىشە قابىل بى بۇ ئەۋە جىنشىنى تىادا بگرى. كەۋاتە: دروست نىيە جىدارگرتن بۇ بەندە گىيەك (عبادتىك) كە بە لەشبرى، ۋاتە: پەرسىش بە لەش، يا عىبادەتى بەدەنى، ۋەك نوپژو رۆژوو شتى ترى ۋا، چونكە مەبەست لەم جۆرە پەرسىشە ئەزموون و تافىكردنەۋەيە، شتى ۋايش دەبى بەندەخۆى پىى ھەئسى، بەگردنى كەسىكى تر نايەتەجى، بەلام دروستە جىدار گرتن لە ھەجدا بۇ كەسى خۆى پەكى كەۋتبى، يا بۇ سەربرىنى ئازەلى قوربانى و ھەۋتم، ھەروا دروستە ۋەكىلگرتن لە زەكاتدان و زەكات ۋەرگرتندا، ھەروا لە گرتنى رۆژۋوى كەفارەتدا، چونكە ئەم چەند مەسەلەيە دەق ھەيە لە سەيارن كە دروستە جىداريان بۇ بگرى.

سییه: ئه وهیه ئه وه ئیشه له هه ندی رووه وه زانراوبی (واته: مه علوومبی) چونکه جیداری له شتی نه زانراودا دانامه زری.

برپاری جیداری: حوکمی وه کاله ت:

جیداری کاریکی ئیختیاری و خو سه رپشکیه له هه ردوو لوه. کهواته: هه موو کاتی هه ردوولا (واته: جیدارو جیدارگر) بۆیان ههیه جیداری هه لوه شینه وه، چونکه هه ر که سه یان قازانجی خو یان به باشی دمران و خو یان سه رپشکن له پاراستنی به رژه وه ندی خو یاندا کهواته: ناچار ناگرین که به پیچه وانهی چه زو مه به سستی ره وای خو یانه وه کار بکه ن، دهنه تووشی زیانیکی ئاشکرا ده بن، یاسای شه رعیش که سه رچاوه ی له سونه تی چه زمره ت هه لگرتوو ده فهرمو ی: (نه زیان نه وه لایمی زیان به زیان!).

گریدانی جیداری (واته: عه قدی وه کاله ت) به مردنی یه کیکیان تیک ده چی و هه ل ده وه شینه وه، چونکه گریدانه دروسته کان، که له عورفی شه ردا بییان ده گوتری (العقود الجائزه) هه موویان ئه مه حالانه، جا هه ر کاتی لای له دوو لای گریدانه که ئه هلییه تی ته سه ره و فو شیایی گه ردان پیکردنی نه ما، خوای به هوی مردنه وه بی، یا به هوی هه رشتیکی تره وه بی، ئیتر ئه وه گریدانه تیک ده چی، کهواته: جیداری (واته: وه کاله ت) هه ل ده وه شینه وه به شیتبوونی یه کی له دوو لایه نی گریدانه که، که بریتین له جیدارو له جیدارگر، هه روا به وهیش تیک ده چی که ماله که ی جیداری تیا گیراوه له مو لکی جیدارگر ده ربچی و بی به هینی لایه نیکی تر، وه که ئه وه بیفرۆشی، یا بیکا به وه قف.

جېدار ئەمىنداره:

جېدار دادەنرى ئەمىندار لەو شتەدا كە تىادا كراوہ بە
جېدار. كەواتە: ھەروەك چۆن ئەمىندار نابى بە دەستەبەرى مالى
سپاردە، جېدارىش نابى بە دەستەبەرى مالىكە، ئەگەر بەبى
كەمتەرخەمى جېدار مالىكە فەوتا، چونكە جېدارگر ئەوى كىردووە بە
ئەمىندارى خۆى، ئەمىندارىش دەستەبەر نىيە، لە بابەت فەوتانى
مالەكەيشەوہ قسەى جېدار دەخوات، ھەروا لە بابەت ئەوەيشەوہ كە بلى:
مالەكەم داوہتەوہ بە خاوەنى!.

ئەمانە نەمۇنەن بۆكەمتەرخەمى: مالىكە بفرۆشى و بەر
لەوەرگرتنى بەھاكەى بىداتە دەست كړپار، يا بەبى رېگەپېدان شتەكە
بەكار بھينى، يا لە جېگەى نائەمىندا دايبنى، كە حىرزى مىسل نەبى
واتە: جېگەى پاراستنى ئاسايى وېنەى خۆى نەبى.

كړينو فروشتنى جېدار:

كەسى جېدارى كەسى بى بۆ فروشتنى مال، جېدارىيەكەى بى
بەندو مەرج بى، دروست نىيە بۆى كەمال بفرۆشى بە غەيرى پارەى
نەختينەى ئەو ولاتە، يا بەقەرەز، يا بەزەرەرى زۆر (واتە: بەغوبنى
فاحىش) زەرەرى زۆر ئەوہىيە كە ئەو جۆرە زيانە لەبەر ئەوہى زيانىكى
قورسى ناقولايە، بە زۆرى لە توانادا نىيە. بۆيە دەلېين دەبى ئاوا
بىفرۆشى، چونكە عورف ئەوہ دەگەيەنى، دەى ھەرشتىكىش كە عورف
بەلگە بى، با بەگوتنىش نە گوترى، دەلالەتى عورف لەسەرى، لە جېگەى

گوتنيه تى به دهم! ئايا نابىنى ھەركاتى كړپارو فروشپار گړيدانيكى بى
مەرجو به ندىان ئەنجامدا دەپردي به سەر به ھاى نەختو نەختى
(نەقدى) ئەو ولاتەدا.

(فروشتن به به جىدار خوۋى و برپاردان (اقرار) لەسەر ئەو كەسەى
كردوويە تى به جىدارى خوۋى):

دروست نيه بو ئەو كەسەى كە كراوه به جىدار بو فروشتنى
مالى، ئەو مالە بفرۆشئ به خوۋى، يا به منداالى نا بالقى خوۋى، لەبەر ئەم
دوو ھۆيە.

يەكەم: به پى عورفو باوى پەسەندى ناو كۆمەل، جىدار مافى
ئەو ھى نيه ئەو شتە بكړئ بو خوۋى.

دووم: ھەموو كەسئ به سروشت ھەزدەكا شت به ھەرزان بكړئ
بو خوۋى، ئەمەيش به پىچەوانەى مەبەستى جىدارگرە، چونكە ئەو
دەيهوئ بهو پەرى قازانجەو ھە كەى بفرۆشئ، دەى ئەم دوو مەبەستو
ئارەزوو ھىش دژى يەكترن، بەھىچ جوړئ يەك ناگرن. ئيقرار كړدنیش
لەسەر جىدارگرە كەى لەبەر ئەو ھە دانامە زرى، چونكە شتى وا ئيقرارە به
شتئ كەھى ئەو نيه، مالى خەلكىش به برپاردانى غەيرى خاوەنە كەى
نابى بەھى كەس، لە ئيقرارىشدا كړين و فروشتن لەم بارەيەو ھە كسانن و
برپاردانى جىدار لەسەر جىدارگر لە ھىچياندا بایەخى نيه.

(۲۲۳) باسی پیلینان (اقران):

پې لېنان له زمانى عه ره بېدا پېى ده گوتړئ ئيقرار، ئيقرارېش
 واته: ديان پيادانان و چه سپاندن و بړيار له سهردان، له شهرعى
 شهرېفېشدا برېتېيه له وه كه سى پى له مافى كه سېكى تر بنى و ددانى
 پيانبى كه ئه وه هقه له سهرېه تى. سهرېه لگه له م بابته دا نامه ي خواو
 رېبازى ره هېهرو يه كگرتنى نه ته وه ي ئيسلامه. زاتى پاك و پېرؤز
 دهفه رموى: {كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ
 - سورة النساء - ۱۳۵/۴} واته: ئه ي كؤمه لى بړواداران! زؤر به
 باشى پابه ندى رهفتار كړدن به عه داله ت بن، كه برېتېيه له وه به موو له
 حق لانه دهن، هه موو كاتى شايه تى حق بدن، ساخ له بهر ره زاي خوا،
 ته نانه ت نه گهر شايه تى له خوستان بدن دهبى شايه تى حق بدن. ده ي
 شايه تى له خو دان برېتېيه له پېلېنان و ددانان به وه هقه ي كه وا
 له سهرت. له رېبازى ره هېهريشدا دهفه رموى: پياوئ چوو بو خرمه تى
 چه زره ت پرسيارى هه بوو، به شى له وه لامه كه ي پېغه مېهر (دروېده خواو
 له سهرېه) له وه مه سه له يه دا ئه مه بوو: كورې كه ت سه د دارى چه ددى لى
 ده درئ و سالتې كېش دوور ده خريته وه و ره ه نه ده كړئ. ئه ي ئونه يس!
 تويش هه لسه بړؤ بؤلاى ژنه كه ي ئه م پياوه كه ده لېن له گهل كورې ئه م
 پياوه ي تر دا داوېن پيسيان كړدووه، نه گهر هاتوو چوووه ژپرى و دانينا
 به ئيشه كه داو پېى له تاوانى خو ي نا ئه وا به رده بارانى بكه. (ئه م
 فه رمووده يه به دوورو درېژى شه يخان گېراويا نه ته وه) ئه مانه به لگه ي
 نه قلى بوون بو باسه كه، به لگه ي عه قلىش له سهرى هه يه كه ئه مه يه: له

شۈيىن شايەتيدان لەسەر پېلىنن دروست بى، دەبى پېلىنن خۇى باشتى
دروست بى.

بەشەكانى پېلىنن:

پېلىنن دوو چەشنى ھەيە يەكەميان ئەوھەيە كە ددان بى
بەوھدا كە ھەقىكى خۇى لەسەر، ۋەك بېچىتە ژىر ئەوھ كە شايستەي
دارى ھەددە، لەبەر ئەوھ كە داۋىنپىسى كىر دوو، يا بادەي نۆشيو، يا
دزى كىر دوو شايستەي تۆلەي دزىيە. لەم چەشنىيانا ئەگەر لە پېش
تۆلە لىۋەرگىرتىدا پەشيمان بۆۋە ئەوھ پەشيمان بونوھەكەي دروستەو
تۆلە سزاكەي لە كۆل دەكەۋى، بەپىي ئەم فەرموودەيەي پېغەمبەر
(دروودى خۇا لەسەربى): ھەتا بۆتان دەكرى، ئەگەر بەكۆلكە مەھانەيەكېش بوو،
يا بەبۆرە گۆمانىك بوو ھەددى شەرى، ھەر ھەددى بى، لە كۆل
موسولمانان بكنەوھە. دەي پەشيمان بونوھەي لە پېلىنن دادەنرى بە
شوبھەو گومان كىردن لە راستىي پېلىننەكەي، چونكە ھەل دەگرى
پېلىننەكەي درۆبىو پەشيمان بونوھەكەي راستىي. بەپىي ئەم
فەرموودەيەي تىرىش: ماعىز ھاتە خىزمەتى ھەزرىت (دروودى خۇا لەسەربى)
عەزىكىرد: كە داۋىنپىسى كىر دوو، پېغەمبەر (دروودى خۇا لەسەربى) ۋەلامى
نەدايەوھە. فەرموودەكە درىژە، لە دوايىدا پېغەمبەر (دروودى خۇا لەسەربى)
ويستى كە بيانوى بۆ بدۆزىتەوھە واز لەو قسانە بھىنى كە دەيانكا،
لەبەر ئەوھ پىي فەرموو: ئەوھ شىت بووى؟ لە گىرپانەوھەيەكا: رەنگە ھەر
ماچت كىردى، يا نوقورچت لىگرتىي يا تەماشايىت كىردى؟ دەي بە پىي
ئەم فەرموودەيە ئەگەر پەشيمان بونوھە لە قسەي خۇى لە پاش

پيښان سوودی نه بوايه، پيغه مېهر (دروود خواه له سهرې) به بې هووده چوڼ ريگه ی بؤ خوش ده کرد، هه تا له فظ بگوړئ و له توله که خو ی رزگار بکا! و له بزانن په شيمان بوونه وه له پيښان له دزيتی سووده که ی نه وه يه ده ست برين له کوډ دحاکه مافي خوايه، به لام گه رانه وه ی مال که بؤ خاوه نی له کوډ ناخا، چونکه نه ويان مافي مرؤفه، حه قی ئاده مييه. چه شنی دووهمی پيښان: پيښانه له مافي ئاده ميزادئ به سهر پيښه ره وه، له م جوړه يانا له پاش پيښان په شيمان بوونه وه ليی بي هووده يه و سوودی نيه، وهك پيښان له بوختان کردن و شتی و، جياوازی نيوانی ئه م دوو مافه به ميه: مافي خوا له سهر بناغه ی چاو ليپوشي دامه زراوه، به پيچه وانه ی مافي ئاده مييه وه، چونکه ئه م بناغه که ی له سهر گيری و رژديه، خه لك سوورن له سهر مافي خويان.

مهرجه کانی پيښان:

پيښان به م چوار مهرجه داده مهرئ:

يه که م: ره سيده بوون، واته: بالقبوون.

دووه م: هوښ، به م پييه پيښانی منال و شيت دانامه زري، چونکه مافي ته صه روفيان نيه، که سيکيش بوورابيت ه وه يا به هو ی مه هانه يه کی ره واه هوښ نه مابئ له ريزی شيت داده نري.

سييه م: ده بې پيښان به ئاره زووی پيښه ر خو ی بې، نه ك به زوره ملی بې، که واته پيښانی زورليکراو دانامه زري، چونکه له شوين پيښان له كفرو كفركردن له ژير زه بری زورليکړندا دانمه زري و

بایه‌خی نه‌بی، به مهرجی له دله‌وه باوه‌ری دامه‌زراوبی، ئیتر چۆن پیلینان له‌شتی تر، که له کفرکردن بی گرنگی تره، داده‌مه‌زری.

چوارهم: فامیده‌یی (روشد) نه‌گهر پیلینانه‌که له‌سه‌ر مال بوو، نه‌وه پیلینانی نه‌فام (سه‌فیه) له‌مال دانامه‌زری، دنا حیجر نانه‌سه‌ر سوودی نامی. نه‌مه به‌پی رواله‌تی بریاری شهرع وایه، که پیلینانی حیجر له‌سه‌ر دانراو، به ظاهیری شهرع، دانامه‌زری دنا له‌لای خوا به‌برسیاره، نه‌گهر له‌راستیا پیلینانه‌که‌ی ته‌واو بوو نه‌وه له‌سه‌ریه‌تی که حیجره‌که‌ی له‌سه‌ر نه‌ما نه‌و مافه جیبه‌جی بکا. وه‌کی تر نه‌م جوړه پیلینانه‌ی لی وهرده‌گیری: پیلینان له شیاوی بو حه‌ددی شهرعی، یا پیلینان له ته‌لاق و ژن خولعکردن و ظیهارکردن له‌گه‌ل ژندا، چونکه نه‌م جوړه شته په‌یوه‌ندی به سامانه‌وه نیه، هه‌روا بریاری پیلینانی که‌سی حیجری له‌سه‌ر بی له عیباداتدا وه‌ک بریاری فامیده (ره‌شید) وایه داده‌مه‌زری.

پیلینان له شتی نامه‌علوم:

پیلینان له‌شتی دیارینه‌گراو (مه‌جه‌وول) داده‌مه‌زری، بو روونکردنه‌وه‌ی نه‌و شته قسه‌ی پیلینه‌ر وهرده‌گیری، وه به‌ههرچی مانای لیبداته‌وه، به مهرجی دابنری به‌مال (هه‌ر چه‌نده که‌میشبی) لی قه‌بوول ده‌کری، هه‌روا نه‌گهر مه‌عنایشی لیبداته‌وه به‌شتیکی پیسی وا که له چه‌شنی مال نه‌بی، به‌لام راگرتنی دروستبی، وه‌ک سه‌گی پاس یا وه‌ک ته‌پاله‌و په‌ین، چونکه نه‌م جوړه شتانه‌یش بردنیان به به‌لاش دروست نه‌ به‌لام قه‌بوول ناکری که واتای لی بداته‌وه به‌شتیکی پیسی وا

كە راگرتنى دروست نەبى، وەك بەرازو سەگى بى سوود، كە بەكەلگى راوو پاسكردن نەيەت، گوتراوېشە: ئەم روونكردنەوھى دواوھىشى ئى وەردەگىرى، چونكە بەرازو سەگى بى سوودىش بەشت حلىبن.

چەرتكردن لە پىلىنن:

دروستە جياكردنەوھى چەرتكردن لەو شتەى كە پىلى لىئاو، ھەروا چەرتكردن (واتە: ئىستىسنا) لە غەيرى پىلىننانشدا دروستە، چونكە چەرتكردن لە قورئان و لە زماندا زۆر رووى داو، جا ئەگەر چەرتكردنەكە بەوشەى پىرۇزى (ان شاء الله) بى ئەو بەو نەبى بە پىلىنەر، وەك ئەو بلى: خوا ھەزكا سەد دىنارى فىسارەكەسم لەسەرە چونكە ئەمە پىلىننى تەواو نىە، سەرەراى ئەوھىش ئەم جۆرە گوتەيە پىوېستكردنى شتە لە ئايندەدا، پىلىننانش ھەوالدانە لە كارىكى رابووردوو، كەواتە ئەم دوو شتە بە پىچەوانەى يەكتەرەوھن و يەك ناگرن. ھەموو كاتى بناغەى كارىش لەسەر ئەوھىە كە ئەستۇ خالىيە لە مافى ئەم و ئەو ھەتا بەلگە راست دەكرىتەوھ. مەرجى چەرتكردنیش ئەوھىە كە بلكى (واتە متصل بى) بە پىلىننەكەوھ، بەپى عادت، كەواتە بەينكەوتن بەھوى ئەم شتانەوھ زىانى نىە: بە راوەستانى ھەناسەدان و بەگرتنى زمان، كە كابرا زمان بگىرى و قسەى بە ئاسانى بۆ نەكرى، يا زمانى تەتەلە بكا، يا بەباشى گۆنەكا، يا بەھوى كۆكەو بژمەو بەينى بكەوى، پىلىنن لەكاتى ساخى و لەكاتى نەخۆشىدا چۆنەكە لەكاتى تەندروستىدا دامەزرانەكەى ديارەو ئاشكرايەو بەلگەى رۆشنى لەسەرە، لەكاتى نەخۆشىدا دەلتىن: ئەگەر پىلىننەكەى قازانجى بيانى تىادا بوو،

ئەو ۋەك كاتى لەش ساغى دادەمەزرى، بۆ بەرژەو ھەندى كە لە پوور گربوو، ئەو یش ھەردادەمەزرى، چونكە ئەگەر لە كاتى وادا درۆز نیش واز لە درۆ دینى و قسەى راست دەكا، بەدگارىش تەو بە دەكاو دەگەر پیتە ۋەو لایەنى حەق دەگرى، ئیتر چۆن ئەم كابرەى پیلینەرە لەم كاتە ناسكەدا ناھەقى دەكا؟ ھەيشە دەل: پیلینانى كاتى نەخۆشى دانامەزرى، چونكە ریی تى دەچى كە مەبەستى بى بەشكردنى ھەندى لە كە لە پوور بەرەكان بى.

٢٢٤) باسى خواستەمەنى (عارىە):

لە زماندا بریتىيە لەو ۋە كە بەبەلاش كەسى بى بە خاوەنى قازانجى، لە شەرعدا بریتىيە لە گریدانى كە دەبى بەھوى ئەو ۋە كەسى سوود لە شتىكى حەلال ۋەربگرى بۆ ماوھى، بە مەرجى شتەكە ۋەك خۆى بمىنى، ۋە لە كاتى پيوستدا شتەكە بداتە ۋە بە خاوەنى.

سەر بەلگەكەى ئەم ئايەتەيە: (وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ) مەبەست لەم ئايەتە ھەر شەكردنە لەو كەسانە كە ئەو جۆرە شتانە لە دەرو دراوسى قەدەغە دەكەن، كە بوو بە باو دەرو دراوسى ئەو جۆرە شتانە لەناو خۆياندا لەيەكترى دەخوازن بۆ ماوھى. لە ريبازى رەھبەرىشدا ھەيە دەفەرموى: لە رۆزى غەزای خەيبەردا پيغەمبەرى خوا (ەروودە خوا ە لەسەربە) زرىيەكى خواست لە صەفوانى كورى ئومەييە، كە چى صەفوان گوتى: ئەو ە ليم زەوت دەكەى ئەى موحەممەد؟ فەرمووى: نەخیر من چۆن شت زەوت دەكەم، بەلكو بە خواستەمەنى ۋەرى دەگرم، دەستەبەرىشى

دهكهم كه وهك خوۋى بيگپر مهوه بوټ. (ئه‌بو داوودو نه‌سائى و حاكم گپر او يانه ته‌وه). ئيبنو صه‌بباغ يه‌ك ده‌نگى و يه‌كگرتنى له‌سه‌ر ئه‌وه: كه خواسته‌مه‌نى سونه‌ته راگويز (نه‌قل) كردووه.

مه‌رجه‌كانى دامه‌زرانى:

خواستن به‌م مه‌رجانه داده‌مه‌زرى:

يه‌كه‌م: ئه‌وه‌يه كه مال لى خوازراو شايسته‌يى و نه‌هلييه‌تى هه‌بى بو شت به‌خشين و پياوه‌تيكردن، كه‌واته دروست نيه منال و شيت و نه‌قامى حيجر له سه‌ردانراو مال بدن به كه‌سى به‌خواسته‌مه‌نى.

دووهم: ئه‌وه‌يه كه قازانجى شته‌خوازراوه‌كه هى مال لى‌خوازراوه‌كه‌بى، كه‌واته: دروسته به‌كريگر به كريگراره‌كه بدا به‌كه‌سى به خواسته‌مه‌نى، چونكه خوۋى خاوه‌نى قازانجه‌كه‌يه‌تى، به‌لام مال خواز ئه‌و مافه‌ى بو نيه، چونكه ئه‌م خاوه‌نى قازانجى مال‌كه نيه، ته‌نيا بو ئه‌م ره‌واكراوه كه قازانج له‌و مال‌ه و مربرگرى و به‌س، له‌حالى وايشدا هه‌قى ئه‌وه‌ى نيه كه ئه‌و‌يش قازانجى مال‌ه‌كه بو كه‌سيكى تر ره‌وا بكا، به‌پيى ئه‌م به‌لگه‌يه: ميوان مافى ئه‌وه‌ى نيه كه ئه‌و شته‌ى دانراوه بو ئه‌و ره‌واى بكا بو كه‌سيكى تر، هه‌تا هه‌قى ئه‌وه‌ى نيه كه هه‌نديكى دهرخواردى پشيله‌و شتى وا بدا.

سييه‌م: ئه‌وه‌يه شته‌خوازراوه‌كه به سوودبى، كه‌واته شتى بى سوود نادري به خواستن، وهك به عاريه‌دانى جاشيكي تور كه هيشتا نه‌خراپيته ژير بار، چونكه له‌كاتى وادا مه‌به‌ست له خواستن كه قازانج و مرگرتنه له خوازراوه‌كه دمه‌هوتى!.

چوارم: نه‌وه‌یه که ده‌بی ماله خوازراوه‌که له‌به‌رجاوه واته: عه‌ینه‌که‌ی بمینیت‌ه‌وه له پاش سوود لی وەرگرتن، وه‌ک چهرخ و ده‌ستارو جل و به‌رگ و ئامرازو که‌ره‌سته و ئامیر، که‌واته: شتی قازانجه‌که‌ی به‌سرابی به‌فه‌وتانی‌ه‌وه، وه‌ک مؤم بۆ سووتان و نان و چیش‌ت و بۆ خواردن و سابوون بۆ شت پیش‌و‌ردن، شتی وا خواستنی دروست نی‌ه‌و دانامه‌زری، هه‌روا هه‌رش‌تی له‌م باب‌ه‌ته‌بی، چونکه خوازراو ده‌بی عه‌ینه‌که‌ی بمینی و له‌پاش قازانجی شهرعی لی وەرگتن بدریت‌ه‌وه به‌خاوه‌نه‌که‌ی.

خواسته‌مه‌نی به‌بی مهرج و به‌ندو به‌مهرج و به‌ندیش دروسته :

مال لی خوازراو بۆی هه‌یه که خوازراوه‌که ره‌وا ببینی بۆ مال‌خواز به‌بی مهرج و به‌ند، وه کاتی بۆ دیاری نه‌کا، هه‌روا بۆی هه‌یه که کاتی بۆ دیاری بکا، هه‌ر وه‌ک بۆی هه‌یه له هه‌موو کاتی‌کا داوای خوازراوه‌که بکاته‌وه و وری بگریته‌وه، چونکه خواسته‌مه‌نی گری‌دانی دروسته، ئه‌م جو‌ره گری‌دان‌ه‌یش وه‌ک له پیش‌ه‌وه گوتمان بۆی هه‌یه هه‌رکاتی ئاره‌زوو بکا کو‌تایی پی‌به‌ینی. له راستیدا نه‌گه‌ر ری‌گه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی نه‌ده‌ین که هه‌رکاتی ویستی ماله‌که‌ی و‌ه‌ر‌گریته‌وه کار سه‌رده‌کی‌شی بۆ ئه‌وه که مه‌ردووم خو له‌م جو‌ره پیاو‌ه‌تی و یارمه‌تی‌یه جوانه به‌دزنه‌وه، له‌م کاتانه‌یشدا خواستن به‌تال ده‌بیته‌وه: به‌مردنی لی‌خوازراو، یا به‌شیت‌بوونی، یا به‌حیجر له‌سه‌ردانانی، هه‌روا به‌مردنی خوازه‌ر (مستعیر: مال‌خواز) میراتبه‌ره‌گانی مال‌خواز مافی ئه‌وه‌یان نی‌ه خواسته‌مه‌نی‌یه‌که به‌کار به‌ی‌نن، ده‌نا کری‌ی عاده‌تی یان ده‌که‌ویته‌ سه‌ر له‌گه‌ل مه‌سره‌فی بردنه‌وه‌یدا، زیاد له‌وه کونا‌ه‌باریش ده‌بن.

دهسته بهریی خواسته مه‌نی:

خودی مائه‌خواز او ده‌که، نه‌گهر به‌هوی کار پی‌کردنیکی واوه که ریگه‌ی پی نه‌درابوو فه‌وتا، نه‌وه مال‌خواز ده‌بی به دهسته به‌رو ده‌بی بی‌یژی‌ری، به‌پیی فه‌رمووده‌که‌ی سه‌فوان که له سه‌ره‌تای باسه‌که‌وه رابورد، له‌بهر نه‌وه‌یش چونکه مائه‌و مال‌یش ده‌بی بدریته‌وه به‌خواه‌نی، جا له‌کاتی فه‌وتانه‌که‌یدا به‌هاکه‌ی چه‌ندی به‌پیی نرخ‌ی رۆزی فه‌وتانی ده‌بی نه‌وه‌نده بدری به‌خواه‌نه‌که‌ی به‌لام نه‌گهر به‌هوی کار پی‌کردنی ری پی دراوه‌وه فه‌وتا، نه‌وه نابی به‌جه‌سته به‌ر، وه‌ک نه‌وه جل و به‌رگ به‌هوی له‌بهر‌کردنه‌وه بدری و بی‌روی، یا وه‌ک نه‌وه ولاخ به‌هوی سواری پی‌کردنه‌وه عه‌ی‌ب‌دار بی.

٢٢٥) زه‌وت‌کردن (غه‌صب):

زه‌وت‌کردن تاوانیکی گه‌لی گه‌وره‌یه، له‌گونا‌هه هه‌ره گه‌وره‌کانه‌و ده‌بی به‌هوی رق و توور به‌وونی خوا. سه‌ربه‌لگه‌ی چه‌رام‌کردنی نه‌م فه‌رمایشته‌ی یه‌زدانی پاکه: {وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ - سورة البقرة - ١٨٨/٢} واته: له‌ناو خۆتاندا مالی یه‌کتری به‌نا‌هه‌ق مه‌خۆن. هه‌روا نه‌م نایه‌ته‌یه که دغه‌رموی: {وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ، الَّذِينَ إِذَا اكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَّزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ - سورة المطففين - ٨٣ / ١-٣}. سه‌ر به‌لگه‌ی چه‌رام‌کردنیسی له‌ریبازی ره‌به‌ردا نه‌م فه‌رمووده‌یه‌تی (مرووده‌خواه له‌سه‌ره‌ب): سه‌رو مال و نامو و ستان به‌بی چه‌قیکی شه‌رعی به‌یه‌کتری چه‌رامه، وه‌ک

چون ریزشکاندنی ئەم رۆژه پیرۆزەتان، که رۆژی عەرەفەیه، لەم مانگە پیرۆزەتانا، که مانگی قوربانە، بە تاییبەتی لەم شارە پیرۆزەیشتان، کەشاری مەککەیه زۆر زۆر حەرامە ئاوا خوین و مال و نامووسیشتان، بەبێ حەقیکی شەری بەیەکتری حەرامە (شەیخان)

زەوتکردن لە شەرعدا بریتییە لەوە کەسێ بە زەبری زۆر، بە ناهەق مافی کەسێکی تر داگیر بکا، لەسەر شیوەی دەسدریزی، وەک ئەوە کە نەهێلێ کەسێ لە شوینیکا دابنیشێ کە مافی خوێ بێ لەو شوینەدا دابنیشێ، وەک دانیشتنی قەراخ رێگەو ناو مزگەوت، یا وەک ئەوە دەست بگری بەسەر زەوی و زاریدا، یا بەسەر سامانیدا بە ناهەق. ئەوەندە هەیه ئەگەر مائی موسوڵمانێ لەلای کافرێکی جەنگی بوو، یا لەلای موسوڵمانێکی زەوت کەربوو، ئەم بەزەبر لێی سەندەووە دایەو بە خاوەنی ئەوە بە زەوتکردن دانانری. زەوتکردن لە زماندا بریتییە لە بردنی شتی، بە ئاشکرا بە زەبری زۆر، چونکە ئەگەر بەنهیینی بیبا ئەوە دزییە، بە مەرجێ لە جیگە ی ناسایی وینە ی خویدا دانرابێ، ئەگەر لەسەر شیوەی رقبەبەری و وجود نەزانین بردی ئەوە شەر پێفرۆشتنە، ئەگەر لەسەر شیوەی دەست بەسەرداگرتن و داگیرکردن بردی ئەوە لێفراندن (اختلاس)ە. ئەگەر بە دەست پیسی بردی ئەوە گەندەکاری و ناپاکییە لە سپاردەو ئەمانەت. داگیرکردنی هەرشتی بەپێی ئەو شتە خۆیەتی. دە ی ئەگەر کەسێ بەبێ رێگەپێدانی خاوەنی، لەسەر بەرە ی کەسێ دابنیشێ ئەوە زەوتکەرە، یا کەسێ بپرواتە ناو مائی و خاوەنەکە ی لێ دەربکا ئەوە زەوتکەرە، هەتا ئەگەر بجێتە ناو خانووێکی چۆلێش بە

نیازی داگیرکردنی هەر زهوتکهره، یا کهسێ سواری ولاخی کهسێ بێ، یا نههیڵن خۆی سوودی ئی وەربگری هەرزهوتکهره.

هه‌رکاتیکیش زهوتکردن چه‌سپاو ئیسپات بوو ده‌بی ده‌سبه‌جی ره‌تی بکاته‌وه‌ بۆ خاوه‌نی، ئە‌گه‌رچی به‌ چه‌ند قاتی نرخ‌ی زهوتکراوه‌که‌ زیانی ئی که‌وتوو به‌هۆی پێ‌ژاردنه‌وه‌، وه‌ مه‌سره‌فی دانه‌وه‌دیش له‌سه‌ر زهوتکهره، با زۆر زۆریشی تی‌ب‌جی، هه‌روه‌ها پێ‌ویسته‌ تۆ‌له‌ی نات‌ه‌واوی و عه‌یبه‌داری زهوتکراو بدا، واته‌: ئه‌رش و زه‌ده‌ب‌ژیری له‌سه‌ر زهوتکهره. زه‌ده‌ب‌ژیری (که‌ به‌عه‌ره‌بی پێی ده‌لێن: ئه‌رش) بریتیه‌ له‌ به‌های فه‌رقی نیوانی ئە‌و شته‌ به‌ ساغی و ئە‌و شته‌ به‌ نه‌نگداری تۆ‌له‌ی نات‌ه‌واویشی پێ ده‌گوت‌ری.

جا خ‌وای ئە‌و نات‌ه‌واویه‌ له‌ سیفه‌دا بێ، وه‌ک ئە‌وه‌ ئاز‌ه‌له‌که‌ له‌ کاتی زهوتکردنا فه‌له‌ه‌و‌بو‌وه‌ ئیستا له‌ ر‌بو‌وه‌، یا له‌زات و خ‌ودی زهوتکراوه‌که‌دا بێ، وه‌ک ئە‌وه‌ له‌کاتی زهوتکردندا ساغ بێ و له‌وه‌دوا شکاب‌ی.

٢٢٦) باسی هه‌ل‌گرتنه‌وه‌ (ش‌وفعه):

بر: ته‌ج‌رید/ ٣٧ - ٧٢ - ز: ٤١.

ش‌وفعه له‌ زمانی عه‌ره‌بدا به‌ مانا خ‌ۆ به‌ه‌یزکردن و کۆمه‌کی کردنه‌، چونکه‌ به‌و وه‌رگرتنه‌ خ‌ۆ به‌ه‌یز ده‌کا، له‌ کوردیدا پێی ده‌گوت‌ری به‌ش هه‌ل‌گرتنه‌وه‌، له‌ شه‌رعی شه‌ریفدا بریتیه‌ له‌وه‌ - به‌شه‌ مو‌لکی هاوبه‌شیکی کۆن که‌ به‌راه‌ر به‌شتی دایه‌بیتی به‌ که‌سیکی تازه‌ به‌ زۆر

نه هیئرئ که ببئ بهی ئەم که سه تازەیه و بکری به مولکی هاوبهشی
خاوه نه پیشووه که ی، له بهر نه هیشتنی روودانی ئەو زیانهی که لهم
هاوبهشییه تازەیه و پهیدا دهی، بهو مهرجه که ئەو ملکه قابیلی
دابهشکردن بی، به لام قابیلی گواستنه و نه بی. سهر به لگهی
چه سپوون و سو بووتی به شهه لگرتنه و ئەم فهرمووده ی شه یخهینه:
پیغه مبههر (هرووده خوا له سهر به) شوفعه (بهشی هاوبهش هه لگرتنه و) ی داناوه،
له هه موو شتی که هاوبهش بی و هیشتا دابهش نه کرابی، به لام ئە گهر
شته که جیا کرایه و دهو سنوور دانراو توخوب نیشانه کراو ریگه و بان دیاری
کرا ئیتر ههقی شوفعه ی به سهر و ده نامینی) له گیرانه و هیهکا ده فهرموو:
(له زهوی و زاردا، یا له جیگه و شویندا، یا له باخدا).

مه رچی دامه زراندی - بهش هه لگرتنه و - شوفعه:

یه کهم: ده بی مولکه که هاوبهشی ته و او بی، له سهر شیوه ی
تی کرای، واته: تی کرای مولکه که هی تی کرای هاوبه شه کان بی. بهم وه زعه
له عه ره بیدا ده گو ترئ: (علی وجه الشیوع) که واته: شوفعه بو دراوسی
نیه، گهر چی له وه پیش هاوبه شیش بوو بی لهو مولکه دا، به پیی
فهرمووده که ی پیشه وه ی بوخاری که ئەوه ی تیا دا بوو: ئە گهر
جیا کرایه و دهو سنوور دیاری کرا.. ئیتر ههقی شوفعه ی به سهر و ده نامینی.

دووهم: ده بی مولکی بی قو بوولی دابهشکردن بکا، وهك پارچه
زهوییهك، یا خانوویهك، به لام شتی که قابیلی دابهشکردن نه بی، وهك
شمشیر و شتی وا، شوفعه هه ل ناگری.

سییه: ملکیکی و نه بی نه گهر دابهش کرا قازانجه کی
هه لوه شیت هوه، وهك دوو کانیکی بچکوله، یا گهر ماوی که بهش نهکا که
بکری به دوو گهر ماو.

چوارهم: ده بی مولکیکی وابی که نه گویرزیت هوه، وهك زهوی و
خانوو، شوفعه نیه له شتی گویرزاوهدا، چونکه خوشه ویست (درووده خواه
له سربه) ده فهرمووی: شوفعه بهس له جیگه و شوین و باخدا هه یه. دارو
درخت و دیواریش پاشکوی زهوی و جیگه و شوین. چونکه فهرمووده که
وشه ی جیگه و شوین و وشه ی باخی تیادایه، به وشه ی جیگه و شوین
خانوو شتی و به دهر گه وی، به وشه ی باخیش دارو درخت بهر ده که وی،
ههر شتی کیش له کاتی فروشتندا به بی ناو هیان بهر فروشتنه که بکه وی
هه روا، وهك دهر گاو ره فو په نجه رهو شتی تری له م بابه ته. به لام نه گهر
دارو په ردوو و درخت به ته نها خو یان فروشران نهوه شوفعه یان تیادا
نیه، چونکه له م کاته دا گویرزاوهدن.

پینجه م: ده بی مولکه که هیشتا بهش نه کرابی و سنووری بو دیاری
نه کرابی، دنا به پی فهرمووده که پی شوو مافی هه لگرتنه وهی تیادا
نامین.

جا ههر کاتی مافی به شه لگرتنه وه بو که سی دامه زرا نهوه
هاوبه شی شوفعه وهر گره و ده توانی فروشر او ده که بهو به هایه ی که پی
فروشر او هه لگرتنه وه، جا خوا نهو به هایه قهرزی، یا نهخت بی.
داواکردنی مافی هه لگرتنه وه (واته: حه قی شوفعه) ده بی ده سبه جی بی،
به پی نه م فهرمووده یه خوشه ویست (درووده خواه له سربه): (الشفعة کحل

العقال). (رواه ابن ماجه بسند ضعيف). واته: وهك چۆن وشتري تهرا ئه شكيله كه ي بكریته وه، ئه گهر گورج جلّه وى نه گيرئ دهر واوله دهست دهرده چئ شوفعه يش ناوايه. بهئ سهندو رسته يش له كتيبه كانى فيقهدا هه ديسئ هه يه دهئ: شوفعه هه قئكى ره وای ئه و كسه يه كه به زووى په لامارى بداو بيقۆزیتته وه. ئه م فه رمووده يه دهقه كه ي ناوايه: (الشفعة لمن واثبها) له بهر ئه م به لگه يه يش: شوفعه مافئكه بۆ نه هئشتنى نه گهرى زيان پهيدا بووه، كه واته دهئ دهسبه چئ بئ، رئك وهك گهرانه وه ي فروشراو بۆ سه ر خاوه نى به هؤى دهر كه وتنى نه نگيه وه. گوتراو يشه: ئه گهر په له يشى لئ نه كا مافى نافه وتئ. هه ديسى يه كه ميش ئه م قسانه ي له باره وه كراوه: ئيبنو حيببان دهفه رموئ: بئ سه رچاوده يه، ئه بو زورعه دهفه رموئ: مونكه ره، به يه هه قى دهفه رموئ: سابت نه بووه كه هه ديسه يانا. ئه گهر هه ر به شئك له مائى هاوبه ش درا له ماره يى ژندا، ئه و پشكه به شوفعه وه رده گيریتته وه، له باتى ئه وه (مه هرو لميثل) دهرئ به ژنه ماره برپاوه كه له سه ر ئه و پشكه، ئه گهر كۆمه ئئك هاو به ش بوون له مائئكا، هاوبه شئكيان به شى خؤى فروشت، ئه وه هاوبه شه كانى تر هه ر كه سه يان بؤى هه يه كه به پئى ئه نداده ي به شى خؤى له پشكه فروشراوه كه شوفعه وه ربگرئ.

٢٢٧) باسى قازانج به هاوبه شى (قراض):

قازانج به هاوبه شى، يا قازانج به شه راكه ت له عه ره بيدا پئى ده گوتري (قراض) يا (مضاربة) ئه م دوو زاراوه له م شوينه دا به يهك

واتان. (قراض) له (قهرض) دا ریژراوه، که بهمانا لیځرتاندن و لیږپینه، چونکه خاوهن مال پارچهیی له ماله‌که‌ی داده‌برې و حیای ده‌کاته‌وه و بازرگانی و مامه‌ل‌ه‌ی پټوه ده‌کا، له هه‌مان کاتدا پارچه‌یه‌کیش له قازانجه‌که‌ی داده‌برې.

له شه‌رعیشدا: عه‌قدیکه له‌سهر نه‌قد، ئیشکه‌ره‌که به‌و پاره‌یه‌وه سه‌وداو مامه‌ل‌ه‌و بازرگانی ده‌کاو، قازانج به‌پټی مهرج ناوکویی ده‌بی له نیوانی ئیشکه‌رو خاوهن ماله‌که‌دا. سهر به‌لگه‌ی ئه‌م باسی قازانج به‌هاوبه‌شیه‌ی ئه‌م قهرمووده‌یه‌یه: حه‌زرت (دروود خوا له‌سهر به‌و) مالی له خه‌دیجه وهرگرتو به قازانج به‌شه‌راکه‌ت ئیشی پټوه کردو بردی بو شام بو بازرگانی. هاوړپیانې پیغه‌مبه‌ر (دروود خوا له‌سهر پیغه‌مبه‌رو ورازه خوا له پارانه) له‌سهر ره‌وایی قازانج به‌هاوبه‌شی یه‌کیان گرتووه.

مهرجه‌کانی:

چهند مهرجی هه‌یه بو دامه‌زرانی قازانج به‌هاوبه‌شی:

یه‌که‌م: ده‌بی ماله‌که پاره‌ی سکه لیډراوې، که‌واته قازانج به‌هاوبه‌شی دروست نیه له‌سهر شووشی زیړو زیو، یا به‌خشی ژنان، یا له‌سهر سامانی بازرگانی.

دووه‌م: ده‌بی ئیشکه‌ره‌که (واته: عامیله‌که) ریگه‌ی ده‌ستی له ئیشکردندا نه‌گیرئ و به‌ری ته‌صه‌روفي به‌ره‌للای، سه‌وداو مامه‌ل‌ه به‌ نازادی بکا، چونکه ئه‌گهر ریگه‌ی ئه‌وه‌ی لی بگیری مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی له

ھاوبەشییەكە دەفەوتی. چونكە ئیشكەر ئەگەر ھەموو جارێ پرس ورا بەخاوەن مال بکا ئەو دەستی دەبەستی و سەودا بەو شیوەیە قازانج ناکا.

سییەم: دەبێ قازانجەكە ھاوبەشبین لە نیوانی ئیشكەر و خواوەن مالد، ئەمیان لەباتی ئیشكەكە و ئەویان بەھۆی سەرمايەكەییەو قازانج وەردەگرن.

چوارەم: دەبێ پشكە قازانج دیاری بكړی، وەك نیوەو چواریهك و سییەك و شەشیەك. كەواتە: ئەگەر وتی: بەشی یا پشكی بۆ تۆ ئەو دانه مەزراوە چونكە وەجەئەكە نەزانراوە، بەلام ئەگەر وتی: قازانج ناو كۆییمان بێ ئەو دادمەزری و قازانجەكە بەنیوەی دەبێ. بەلام ئەگەر ئیشكەرەكە مەرجی گرت ئەگەر ئەندازمەكە دیاریكراو بۆ خۆی وەك سەد، یا ژمارەكە تر، مەرجی گرت قازانجی جوړیكی تایبەت بۆ خۆی بێ ئەو سەوداكە بەتال دەبێ، چونكە لەوانەییە كە قازانجەكە ھەر سەدبێ و بەس، یا ھەر ئەو جوړە ئەو دەلی قازانج بكاو بەس، یا ئەو جوړە قازانج نەكاو جوړەكانی تر قازانج بكا، كە بەشی ئەو پێوە نیە، لەم كاتەشدا ئیشكەرەكە رەنجەرۆ دەبێ، ئەویش پێچەوانەیی مەبەستی ئەم سەودایەییە.

پینچەم: نابێ ماوە (مەدە) دیاری بكړی بۆ گریدانى قازانج بە ھاوبەشی، چونكە قازانج كاتی دیاریكراوی بۆ نیە، ریی تى دەچى ئەگەر ماوەیى دیاری بكړى لەو ماوەدا ئیشكەر هیچ قازانجى نەكا، وەكى تریش ئەمیش یەكێكە لە گریدانه دروستەكان، كە كاریكى ئاساییە ھەموو كاتى

ھەردوو گرىددەرەكان مافى ئۈۋەيان بۇ ھەيە كە سەۋداكە ھەل
ۋەشىننەۋە.

شەشەم: نابى قازانچ بېسەستىرئ بە ماۋەيەكى ديارىكراۋەۋە ۋەك
ئەۋە بلى: قازانچى ئەم سال ناۋكوۋيىمان بىۋ قازانچى سالى ئايىندە بۇ
من بى بەتەنيا، چونكە بەم شىۋە قازانچ بە عەدالەت دابەش ناكىرئ.

بزانن كە دروست نىە كە ئىشكەر لە دەسمايە كە خەرج بكا،
چونكە ئەۋ پىشكى ديارىكراۋى خۇى بۇ دادەنرى، ئىتر لەۋە زىاتر ھىچى
ترى ناكەۋى، ئىشكەر بەبى رىگە پىدانى خاۋەن مال بۇى نىە لەگەل
خۇى مالەكە ببا بۇ سەفەر.

۲۲۸) دەتەبەرىلى لەسەر ئىشكەر نىە:

ئىشكەرى قازانچ بە ھاۋبەشى ئەمىندارە، چونكە دەسمايەكەى بە
رمزامەندىيى خاۋەنەكەى ۋەرگرتوۋە، لەبەر ئەۋە ئەمىش دەق لە ھەموۋ
ئەمىندارىكى تر دەچى، كەۋاتە: مەگەر بەھۇى كەمتەر خەمىيەۋە بە
سوۋچىبار دابنرى، دەنا دانانرى بە دەستەبەر.

جا ئەگەر خاۋەن مالەكە تۆمەتى ناپاكى ۋ گزىكارى لە ئىشكەرە،
ئەۋە قسەى ئەۋ ناخوات، بەلگۈۋ قسەى ئىشكەر دەخوات، چونكە بىنەرەت
نەبوۋنى گزىكارىيە، ھەروا لە ئەندازەى سەرمايەكەدا باۋەر بە قسەى
ئىشكەر دەكرى، چونكە بىنەرەت نەبوۋنى ئەۋ زىادەيەيە كە خاۋەن مال
داۋاى دەكا، ھەروا بۇ ئەندازەى قازانچىش باۋەرى پىدەكرى، ھەروا بۇ
ئەۋمىش كە بلى: ئەۋ شتەم بۇ قازانچ بە ھاۋبەشى كرىۋە، چونكە خۇى

سهه، نهو سههه له قازانچ پر دهگريتهوه، چونکه به وهرگرتنی نهو دوو سههه له لايهني نيشکهرهوه سهرمایهکه دادهنرئ به دوو سههه، له بهر نهوه پيش تهصهرووفو پاش تهصهرووف له فهوتانا جياوازی نيه. به لام له سهر ههر دوو فهرمایستهکان نهگهر سهههکه له پاش تهصهرووف فهوتا نهوه دادهنرئ به زیان و له قازانچ پر دهگريتهوه، ههموو کاتيکيش ههتا ههموو زيانئ له قازانچ پر نهگريتهوه نيشکهر قازانچی بهرناکهوئ.

گريډانی قازانچ به هاوبهشی له گري بهنده دروستهکانه، که پييان دهگوتري (عقود جائزة) :

له ههر دوو سههرهوه، چونکه له سههرهتاوه جيډاری و وهکالهته، که قازانجيش پهيداوو دهبي به هاوبهشی، نهو دوو مامهلهيهيش به پيی شهرع له گريبهنه دروستهکانن، ههر دوو لايش (واته: ههم خاوهن مال و ههم نيشکهر) مافي ههلو هشانندنه وهيان ههيه، جا ههر کاتي که لايهکیان مامهلهکهی تيک دا، نيتر قازانچ به هاوبهشی ناميئي، ههروهها نهگهر لايهکیان بمرئ يا شيت بيئ سهودا که تيک دهجي. جا لهم کاتانه دا نهگهر سهرمایهکه بوو بوو به قهرز، پيوسته له سهر نيشکهر وهری بگريتهوه، خواه قازانچ دهرکهوتبي يانا، چونکه قهرز ملکی ناتهواوه، که له خاوهن مالهکهيش وهرگيراوه ملکی تهواو بووه، دهی کهواته له سههریهتی که وهک خوئی بيداتهوه دهست خاوهنی. به لام نهگهر قهرز نهبوو، تيډمفکرين نهگهر له جوړی سهرمایهکه خوئی بوو، وه قازانجيش له نارادا نهبوو، نهوه خاوهن مال وهری دهگريتهوه، نهگهر قازانجيش ههبوو به پيی مهرجهکه دابهشی دهکن. خو نهگهر زیان ههبوو نهوه ههمووی

دەكەوێتە سەر خاوەن سەرمايه‌كه، نیشكه‌ر هیچ زیانی به‌ر ناكه‌وێ،
ئەوه‌نده هه‌یه ئه‌ویش ئه‌وماوه‌یه کاری به‌ خۆپیی کردووه‌.

٢٣٠) باسی باخه‌وانی (موساقات):

بر: ته‌جرید / ٣ ل - ١٢٢ ز: ٤٧.

باخه‌وانی له‌ شه‌رعا ئه‌وه‌یه كه‌سێ مامه‌له‌یێ له‌گه‌ڵ كه‌سیكی
تردا بكا، له‌سه‌ر خزمه‌تكردن و به‌خێوكردنی باخی دارو ده‌رخت، به‌
ئاودان و كێلان و باسكردن و شتی تری وا، به‌رامبه‌ر به‌ به‌شیكی دیاری له‌
به‌رو می‌وه‌ی ئه‌و باخه‌. سه‌ر به‌لگه‌ی دروستبوونی ئه‌م بابه‌تی
باخه‌وانییه، ئه‌م فه‌رمووده‌ی موسلیمه، كه‌ له‌ئێبنو عومه‌ره‌وه‌یه: ده‌لێ:
پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌) كاتێ خه‌یبه‌ری گرتدایه‌وه به‌ خه‌لكی خه‌یبه‌ر
كه‌ به‌نیوه‌یی به‌ره‌مه‌ی بێنن، چ به‌رو بووم چ شینایی به‌ نیوه‌یی.

راجیایی نیه‌ له‌وه‌دا كه‌ باخه‌وانی له‌ باخه‌خورمادا دروسته
چونكه‌ سه‌رچاوگه‌ی ده‌قه‌كه‌ له‌باره‌ی ئه‌وه‌ وه‌یه، ئیمامی شافیعی
(ره‌زاه‌ خوداه‌ كه‌وره‌ لێبێ) ره‌زه‌ می‌وی قیاس کردووه‌ له‌سه‌ر باخه‌ خورما، به‌
جامعی زه‌كات له‌ نێوانیاندا، هه‌ردوولاشیان خه‌م‌ل ده‌گرێن.

هه‌ندێ ده‌لێن: شافیعی ره‌زه‌می‌ویشی له‌ ده‌ق (واته‌: له‌ نه‌ص)

وه‌رگرتووه‌، كه‌ ئه‌م ده‌قه‌یه: پێغه‌مبه‌ر (مرووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌) كاتێ خه‌یبه‌ری
گرت دایه‌وه به‌ خه‌لكی خه‌یبه‌ر، به‌رابه‌ر به‌وه‌ كه‌ به‌ نیوه‌یی به‌ره‌مه‌ی
به‌ئێنن، چی به‌ری باخه‌ خورماكانی، وه‌چی به‌ری ره‌زه‌می‌وه‌كانی.

به لّام درختی تر وهك ههنجيرو قهيسي و داري بهري تر، راي
زاناکان له بارهيانه وه جياجيايه، زانا ههيه دهلّی: باخهواني له باخی ئهم
جوړه درهختانه دا دروست نيه، چونکه زهکاتيان لّی ناکه وئ. ههيشه دهلّی:
لهم جوړه باخانهيشدا باخهواني دروسته چونکه پيغه مبهري (درووده) خواه
له سهره بهري خه يبهري دايه وه به خه لگی خه يبهري که به نيوهی به ره می
بهینن، خواه له باخه خورماکانی، خواه باخی داری تری. ئه مهيش که
باخی دارو درخت، ههري جوړی بی دهری به باخهواني دروستترین
فهريامشته و په سهندی ئیما می نه وه ویشه.

مهريه کانی باخهواني:

په کهم: دهی کاتی باخهواني دیاری بی، ماوه که ی زانراو بی، له
که یه وه بو که یه، چونکه باخهواني گریدانیکی (لازم) ه له عوقوده
لازمه کانه. واته: خزمهتی باخه که پیویست و ئهرکی سهرشانی
باخه وانه که یه، به رابهري به وه پشکی دیاریکراوی به روبوومیش پیوست
دهی بو ئه و.

وهکی تریش پیگه یشتنی میوه به ریش ماوه یه کی دیاری تایبه تی
هه یه، به ناسانی دهرانی و سهره تاو بنه تای بو داده نری.

دووهم: دهی ههري خزمهت و ئیشی که په یوه نندی به به خپوگردن و
به ره مهینانی باخه که وه بی له سهر باخه وانه که بی، وه خوی به ته نها
بیکا، چونکه ئه مه بابته تی ئهم باسه یه، بویه ئه گهر باخه وان مه رچی
گرت که خاو من باخه که دهی له گه ئیدا ئیش بکا گریدانه که دانامه زری،

چونكه ياساى دامه زراو له م بابته دا ده لئ: ئه وهى ئه ركى سه رشانى
باخه واننه ئه گهر به مهرج گيرا كه ئه وه له سه ر خاوه ن مال بئ،
گرځداننه كه پووج ده بئ.

سپيهم: ده بئ بشكيكى دياريكراو له ميوه و به رو بوومى باخه كه
بدرئ به باخه وان، وهك نيوه و سپيهك و چواريهك و.. تاد، چونكه ده قى
چه ند نمونه يئ له م بابته له سوننه تدا هه يه، جا ئه گهر باخه وان
مهرجى كرد كه به رى چه ند دار خورمايه كى تايبه ت بو ئه و بئ ئه وه
دانا مه زرى، چونكه رځى تښده چئ كه ئه و دره ختانه به نه گرن و باخه وان
ره نه چرپو بئ، يا دره خته كانى ترى باخه كه به رنه گرن و له م باردا خاوه ن
باخ ناو مي دبئ. شتى وايش داده نرئ به زيانى زور، گرځدانى باخه وان يئش
خوئى له خوئيدا زهره رځكى زورى تره، كه رځگه ي پښدراوه له به ر
پښداويستيه، به لام دوو زيانى زور (واته: دوو غه رهر) له يهك مامه له دا
ده بن به هوئى قه ده غه بوونى!

ئه گهر گوئى: خودا چى دا به ناو كوځييمان، ئه وه داده مه زرى، وه
ده بردرئ به سه ر نيوه ييدا.

چوارهم: چاوپيكه وتنى باخه كه و داره كانى مهرجه بو
داهه زراندى باخه وانى، باخه وانى له سه ر شتى نه زانراو دانا مه زرى.

كارونيشى باخه وانى: نيش له باخه وانيدا له سه ر دوو جوړه:

يه كه م: هه ركارئ كه بو چاكبوون و زيادبوونى ميوه پښويسته و
سوودى هه يه بو به رى باخه كه، ئه و جوړه كارانه له سه ر باخه واننه كه يه،

واته: ئەو کارانهی که گشت سالت دووباره دەبنهوه، وهك ئاودان و پێداویستییهکانی ئاودان، له جۆمال و میرازو مشتوماگکردنی بیرو خستنهگه‌ری ئامێره‌كان، وهك ههر ئیشیکێ تر که به عادت پێویست بێ بۆ پاراستن و گه‌شه‌کردن و وشك کردنه‌وه‌ی به‌ری باخه‌که، وهك ئاماده‌کردنی جێگه‌خه‌رمان.

٢٣١) باسی به‌کرێدان (اجاره):

تجريد / ٣ ل ٧٥ - ز: ٤٢.

به‌کرێدان له شه‌رعی شه‌ریفا بریتیه له‌وه: که‌سێ قازانجی شتی بکا به‌مولکی یه‌کێ به‌رابه‌ر به‌وه‌جه‌ل (عیوه‌ز)، به‌پێی ئەو مه‌رجانه‌ی له مه‌ولا باسیان ده‌که‌ین، به‌کرێدان (اجاره) به‌پێی نامه‌ی خوداو رێبازی ره‌هبه‌رو یه‌که‌گرتنی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام دامه‌زراره، خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی: { قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبْتَ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ - سورة القصص - ٢٦/٢٨ } دیسان ده‌فه‌رموی: { فَإِنْ أَرْضَعْنَا لَكُمْ فَاتَّوهُنَّ أُجُورَهُنَّ - سورة الطلاق - ٦/٦٥ }.

ئه‌وه‌تا له‌م دوو ئایه‌ته‌ پێرۆزه‌دا به‌کرێدان به‌ ره‌وا دانراوه. ئیمامی بوخاریش (ره‌زاه‌ خواه‌ لیبه‌) ئەم فه‌رمووده قودسییه‌ی گێڕاوه‌ته‌وه: خودای گه‌ره ده‌فه‌رموی: ئەم سێ که‌سه‌یه له‌ رۆژی قیامه‌تدا خوم داواچیم له‌ سه‌ریان: ئەو که‌سه‌ی که به‌هۆی ناوی منه‌وه په‌یمان ده‌دا به‌ که‌سیک و به‌وه هیمنی ده‌گاته‌وه، یا ته‌ماداری ده‌کا، که‌چی له‌ پاشا ده‌سخه‌رپۆی ده‌کا و په‌یمان‌ه‌که‌ی ناباته سه‌روناپاک ده‌رده‌چێ له‌گه‌ڵی.

دووم: پياوئ ئادەمىزادىكى نازاد بفرۇشئ و بەھاكەى بخوا.

سىيەم: پياوئ كرىكارئ بەكرئ بگرئ و كارى خۆيى پئ تەواو
بكاو كەچى كرىكەيى نەداتئ.

لە ئەحكامدا ئىبنو ماجەش لە ئىبنو عومەرەوہ ئەم
فەرمودەيەى گىراوہ تەوہ: لە پئش ئەوہدا كە كرىكار ئارەفەكەى وشك
ببىتەوہ كرىكەيى پئ بدەن.

مەرجهكانى بەكرئدان:

بۆ دامەززاندىنى بەكرئدان چەند مەرجهى ھەيە:

يەكەم: بەكرئدان بەسەر كەلك (مەنفەعەت) دا دەروا، نەك
بەسەر زات (عەين) دا، كەواتە: بەكرئدان دانامەزرئ ئەگەر بەسەر زاتدا
بپروات، وەك بەكرئگرتنى باخ بۆ بەرەكەى، يامەر بۆ شيرەكەى، يا بزى
بۆ مووہەكەى، چونكە بەرو شىرو موو زاتن نەك كەلك.

بەلام ئەگەر زات دەبوو بە پاشكۆى كەلك ئەوہ دروستە، وەك
بەكرئگرتنى ژئ بۆ مەمكدان بەمندال، وەك لەم ئايەتەدا دەفەموى:
(فان ارضعن لكم فأتوهن أجورهن). ئەوہتا لەم ئايەتەدا كرى بەستراوہ
بە كردارى مەمكدانەوہ، نەك بە شيرەكەوہ، شيرەكە دەبئ بە پاشكۆى
كردارى مەمكدان، يا وەك ئەوہ يەكئ خانوويەك بە كرى بگرئ، بىرىكى
تىادابئ، دروستە ئاو لە بىرەكە بخواتەوہ، چونكە لەم كاتەدا ئاوى بىرەكە،
كە زاتە واتە: عەينە، دەبئ بە پاشكۆى خانووەكە، كە بۆ كەلكى
تىادانىشتن بە كرىگىراوہ.

﴿ نىقىي ئاسان ﴾

دوۋەم: مەرھى دامەزاندنى بەكرىدان ئەۋەيە: ئەو كەلگە بەكرى گىراۋە نرخیكى بايەخداری ھەبى، ۋەك كەلگ ۋەرگتن لە زەۋى و زارو خانوو شتى تىرى ۋا، چونكە كشتوكال و تىادا دانىشتن دادەنرىن بە دوو مەبەستى بايەخدار، كەۋاتە: دروست نىە سىۋى بەكرى بگىرى بۆ ئەۋەى بۆنى پىۋە بكرى! چونكە بەپىى باۋى ناو كۆمەل شتى ۋا بى بايەخە. ھەروا دروست نىە خۆراك بەكرى بگىرى بۆ ئارايشت و رازانەۋەى چىشتخانە ۋ حانۋوت، چونكە شتى ۋايش دىسان ھەربى بايەخە.

سىيەم مەرھ: دەبى كەلگەكە دىارى بى، كەۋاتە: بەكرىدان لەسەر كەلگى نەزانراۋ دانامەزى، چونكە شتى ۋا زىدەزىانە، كە پىى دەگوتى غەرەر. گوتەى پوخت لەم شوپنەدا ئەمەيە: دەبى ئەندازە ۋ چۆنىتى كەلگ زانراۋبى.

چۈۋارەم: دەبى كەلگەكە رەۋابى، كەۋاتە: دروست نىە كە شتى حەرام بدرى بەكرى، ۋەك ئامپىرى رابۋاردنى نارەۋا، لە ۋىنەى ھۆكارى بەزم ۋ رەزم، يا ۋەك بەكرىگرتنى گۆرانىيىز بۆ گۆرانى گوتنى نارەۋا. يا بەكرى گرتنى كەسى بۆ ھەلگرتن ۋ دروستكردى مەى ۋ بادە.

پىنجەم: دەبى كرىكە ۋەجەلنىكى دىارى بى، ۋەك دىنارى لە كرى رۆژى درەۋدا، يا مەنى گەنم لە كرى رۆژى گۆلپىن دا چونكە نەزانىنى كرى دادەنرى بە زىدەزىان (غەرە).

شەشەم: مان (ۋاتە: بەقا)ى زاتە بەكرىگىراۋەكە مەرھە. لەبەر ئەۋە دروست نىە مۆم بدرى بە كرى بۆ سوۋتان! چونكە مۆم كە سوۋتا زاتەكەى نامىنى، ھەروا ھەرشتىكى تر كە لەم بابەتە بى، ۋەك رۆن بۆ كرىدە ناو چىشت.

جهوتهم: دهبي كهك به يهكن لهم دوو شته يا بههر دوكان
ئهندازى بۇ دابنرى: به كات، يا بهكار، كه پيشيان دهگوترى: (وهخت و
ئيش: المدة والعمل).

جا دهركهوتنى كهلكى مالى بهكريدراو، وا ئهبي به (وهخت)
دهبي و به (ئيش) زهبت ناكري، وهك بهكريداني خانوو و دووكان و
بهكريگرتنى ژن بۇ مهمكنان و وينهئى ئهمانه بۇ ماوهى سالى، يا كهمر
يا زياتر، جارى وايش دهبي به ئيشيش زهبت دهگري، وهك به كريداني
ولاخى بۇ سواربوونى له ماوهى دهرؤژدا. ئهگهر شتى به وهخت و به
ئيشيش كهلكهكهى ديارى دهكرا، وهك دروومان و خانووكرن، ئهوه دهبي
ههر به يهككيان ديارى بكرى، بهلام ئهگهر وهخت وئيشى تيا ديارى بكرى،
وهك ئهوه پيى بلى: تۇ بهكري دهگرم بۇ دوورينى ئهم كهوايه له ماوهى
ئهمرؤدا، ئهوه بهتالنه چونكه ئهگهر به كهمر له رؤژى تهواوى بكاو،
داواى ليىكا كه ماوهى ئهوه رؤژه كارى بوبكا، ئهوه زيان به مهرجى كار
دهگهيهنى، دهننا زيان به مهرجى كات دهگهيهنى.

تيكرا ههر زاتى مهرجى فروشتنى تيا ههبي، دروسته كه
كهلكهكهى بدرى بهكري، وهك خانوو بۇ دانىشتن و زهوى بۇ داجانن و
ولاخ بۇ سوارى و كهژاوه بۇ جهجكرن، چونكه ئهم زاتانه ههموو
مهرجىكى پيويست بۇ دامهزراندنى فروتنيان تيادايه، كهواته
كهلكهگانيشيان دروسته بدرين بهكري^(۱).

^(۱) ئهمه تهرجهمهو راستكردنموى ئهم عيبارتهئى فيقهولمويهسمره، كه بهبي
ساخكردنموى به ههلمو به پچر پچرى له (كفاية الاخبار) نهقل كراوه، كه دهلتى:
(وبالجملة فكل عين وجد في منفعتها شروط الصحة؟ صح استنجارها كاستنجار الدار)

نەوێ دەبی بەهۆی پیویستبوونی کرێ:

بە گریڤانی بەگریڤان، کرێ پیشخراوبی یا پاشخراو، بەپیی مەرچی ناوبراو، پیویست دەبی و، بەهرهوەر گرتنی ته‌واو له‌ که‌ئک جه‌لا‌ئ دەبی، چونکه‌ یاسایه‌کی چه‌سپاوه‌ له‌ شه‌رعی خوا‌دا: موسو‌لما‌نان پابه‌ندی ئەو مەرجه ره‌وايانه‌ن که‌ له‌ ناوخۆياندا به‌ مەرچی ده‌گرن!.

به‌لام نه‌گەر کرێ به‌ره‌هایی به‌بی قه‌یدو به‌ند ناوبرا ده‌ب‌ردی به‌سه‌ر کرێی پیشخراودا، ئەمه‌ ته‌نها له‌ به‌گریڤانی زات‌دا وایه‌، وه‌ک نەو‌ه ب‌لی: ئەوا ئەم پارچه‌ زه‌وییه‌م له‌تۆ به‌کرێ گرت س‌الی به‌سه‌د دینار، چونکه‌ له‌ به‌گریڤانی له‌ نه‌ستۆدا ده‌بی له‌ هه‌موو حا‌لیکا کرێکه‌ حازر‌بی، ده‌نا ده‌بی به‌فروشتنی قه‌رز به‌ قه‌رز، پیغه‌مبه‌ریش (ه‌رو‌وده‌ خوا‌ه‌ له‌سه‌ره‌ب‌) ر‌یگه‌ی شتی وای نه‌داوه‌، وه‌ک نەو‌ه ب‌لی: ئەوا کردمه‌ نه‌ستۆت که‌ له‌ نایینه‌دا به‌ ده‌ دیناری حازر ئەم باره‌م بۆ به‌ری بۆ ئەو شوینه‌!

به‌گریڤان که‌ی پو‌وج ده‌بیته‌وه‌:

کات‌ی یه‌ک‌ی له‌ دوو گریڤه‌ره‌کان مه‌رد، وه‌زاته‌ به‌گریڤاوه‌که‌یش مابوو، ئەوه‌ به‌گریڤانه‌که‌ له‌م کاته‌دا پو‌وج نای‌یت‌ه‌وه‌، چونکه‌ به‌گریڤان گریڤانی ئالشتکردنی شته‌ به‌شت، له‌سه‌ر شیوه‌یی که‌ قابیل بی بۆ

للسكنی والارض للزرع والدابة للركوب والرحل للحج والبيع والشراء ونحو ذلك) ته‌ماشای شه‌ریعه‌تی نیسلام به‌رگی دووه‌م، چاپی یه‌که‌م لاپه‌ره‌ (٢٤٨) بکه‌ هه‌روا لاپه‌ره‌ (١٠) و (١١) له‌ هه‌مان به‌رگ.

گواستنهوه له كهسيكهوه بۇ كهسيكى تر، له بهر نهوه به مردنى يهكئ له دوو گريډمردكان پووج نابيټهوه، دهق وەك فروشتن!

جا نه گهر به گريگر (موسسته ئجير) مرد ميراتبه ركهى جيگهى ده گريټه وه به ته واوى به هره له كه لكه كه و مرده گري، نه گهر بگريډمريش واته: (مؤجريش) مرد زاته كه له دهستى به گريگردا دهميئى ههتا ماوه كهى ته واو ده بئ. جا نه گهر زاته به گريډراو ده كه له ناوچوو، وەك نهوه ولاخ بئ و بمري، يا جل بئ و بسووتئ، يا زهوى بئ و رۇبچئ، نهوه ته ماشا ده كه ين نه گهر له پيش و مرگرتندا بوو، يا له پاشى بوو به لام ماوه يهكى وا به سهريدا تيئه پهرېبو كه له ويئنهى نهو ماوه يه دا كرىى هه بئ، نهوه به گريډانه كه هه ل دهو شيتته وه، به لام نه گهر له پاش و مرگرتن فهوتا، وه ماوه يهكى ودهايشى به سهردا تيئه پهرى كه له ويئنهى نهو ماوه يه دا كرىى بكهوئ، نهوه به گريډانه كه بۇ نايينده هه ل دهو شيتته وه، چونكه گري له سهر كراو (واته: معقود عليه) نه ماوه فهوتاوه، بۇ رابووردوويش كرىى نهو ماوه يهى ده كهوئ و بهس ئه مه له به گريډانى زاتدا وايه، به لام له به گريډان له نه ستودا به فهوتانى به گريگيراو گريډانه كه هه ل ناو ه شيتته وه، چونكه به گريډمرد دتوانئ بيگورئ به به گريگيراوئكى ترى وەك فهوتاوه كه، به ويئنه: به گريگيراو ماین بوو، توپى به گريډمرد دتوانئ مايئى تر بخاته وه جيگهى توپيوه كه.

به گريگر دهسته بهر نيه :

به گريگر ئه مينداره له سهر نهو شتهى كه وا له دهستيدا، به هوئ كه مته ر خه مييه وه نه بئ نابئ به دهسته بهر. وەك نهوه به كرىى بگري بۇ نانكردن، وه زياد له پيويست ئاگره كه خوئش بكا، يا نانه كه به

تەندوورەكەۋە بەجى بەيلى ھەتا دەسوتى، بەكرىگىش رىك ۋەك بەكرىگىراۋ ۋايە، ئەگەر زاتەكە لە دەستىدا، بەيى سوۋچى خۇى لە ناۋچوو نابى بە دەستەبەر، ۋەك ئەۋە بارى بنى لە ۋلاخەكە كە لە توانايدا نەبى، يا بارى بنى لە خۇشروكە (ۋاتە: سىئارە) كە لە وزەو كىشىدا نەبى ۋ بەھۇى ئەۋەۋە بىھوتى!.

۲۳۲) باسى دەستخۇشانە ۋ سەرقە لە مانە ۋە لىفە تانە كە مەشھوورن بە (جەئالە) (۱):

جوعالە (يا دەستخۇشانە) لە شەرعا برىتتىيە لەۋە كە كەسى مائىكى دىارى برىاربدا بۇ كەسى كە ئىشىكى تايبەتتى بۇ بكا، ۋەك بلى: ھەر كەسى ۋشترە بزرېۋەكەم بۇ بەيىتتەۋە دە دىنارى دەستخۇشانە دەدەمى، سەر بەلگەى ئەم باسە ئەم فەرمايشتەى خۋاى گەۋرەيە كە

(۱) ئەم زاراۋانە لە كوردىدا ھەر كامەيان بگرى دەست دەدا بۇ بە كوردىكردىنى ۋشەى جوعالەى غەربى: دەستخۇشانە، ۋەلىفەت، شاباش، خەلات، بەخشىش، سەرقە لە مانە. گرنگ ئەۋەيە لە مەۋلا ۋەرگىرەكان چاۋ لە يەك بكمى ۋ شۋىن پىتى يەك ھەلگىر ۋ برەۋ بىۋشەى پىشنىيەى پىش خۇيان بدەن، نەك ھەر نوسەرى بىى بەكلكى حىزىب ۋ رستەۋ ۋشەۋ زاراۋەكانى ئەم پەسەند بكاۋ بەس. ئەم ھالەى ئىستا لەناۋ پارتەكاندا پەيدا بوۋە، كە ھەر حىزبە زاراۋەى خۇى ھەيە موصىبەتتىكى زۆر گەۋرەيە لە شەرى برا كۆزىيەكە زۆر خراپترە. بەلام ھەتا كلاشىنكوف ئاغاي مەيدان بى، خامى قور بەسەر مەگەر ھەر فرمىسكى شىن ۋ سوور ھەلپىزى!

- ۋەرگىر -

دەفەرموئ: {وَلَمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ}. بۆزانینی رافەگە ی تەماشای سەرەتای باسی دەستەبەری (الضمان) بکە. لە صەحیحی بوخاری و صەحیحی موسلیمدا داستانی سەرەك خێلئ ھەییە، گەشت پێوەی دەدا، شیرزە ی دەکا، ھەتا لەگەڵ یەكئ لە ھاوڕێیانی پێغەمبەردا رێك دەكەون كە بەرا بەر بە برکەیی ران نووشتوو یان بۆ بکا، وە لە ئەنجاما کابرا چاك دەبێتەو و برکە رانەكە دەدا بە دوو عا خوێنەكە. وەکی تریش گەلئ جار ناچار ییش شتی وا دەخوازی.

مەرجەکانی دەستخۆشانی: کاتئ ئیشکەرەكە شایانی خەلاتەكە دەبئ كە خاوەن ئیشەكە خۆی بە ئێنی ئەو ی دابی، وەك ئەو بەلئ: قەڵەمە كەم گوم بوو ھەر كەسئ دۆزییەو و ھێنایەو و بۆم دیناریكی دەدەمئ. بەلام ئەگەر كەسئ بە پیاو ەتی ھێنایەو و ھیچی ناگەوئ، دروستە كە خەلات بۆ دانراو كە كەسكی دیاری بئ وەك ئەو بەلئ: ئەگەر زەید گومبوو ەكە ی ھێنایەو و بۆم نیو دیناری پئ دەدەم، یا نادیارئ بئ، وەك ئەو یلئ: ھەر كەسئ شتە ونبوو ەكە مەم بۆ بدۆزیتەو و نیو دیناری پئ دەدەم، ئیتەر لەم دوو ھالەدا كەسی مەبەست ئەگەر ونبوو ەكە ی بۆی ھێنایەو و شایانی خەلات و وەلیفەتە ناوبراو كە دەبئ!.

سەر بەلگە ی ئەمە ییش ئەم فەرموودە ی خۆشەویستە (دروودە خوا و لەسەربە) كە دەفەرموئ: موسو ئمانان پایەندی مەرجی رەوای خۆیانن!.

مەرجی سەر قەڵەمانەكە ییش ئەو یە كە دیاریبئ، چونكە وەجەلە، ھەموو وەجەلێكیش دەبئ ئەندازەكە ی زانراو دیاری بئ، دەق وەك كری وایە، كەواتە نابئ نەزانراو نادیار یبئ، وەك ئەو بەلئ:

ھەرکەسى گومبوو دەگەن بۇ بېيىتتە ھەجلىكى پى دەدەم، يا لەسەر م بى
 كە رازى بگەم، يا شتىكى پى بدەم، شتى وا مەر جى بەتالە، لەكاتى وادا
 ھەرکەسى ھىنايە ھە كرىي وىنەى خويى دەگەوى، ئەگەر گۆمەلئ
 بە ھاوبەشى ئىشەكەيان كەرد خەلاتەكە ناوگويى يانەو، بە يەكسانى وەك
 يەك لەناو خوياندا دابەشى دەگەن، با ئەندازەى ئىشەكەيان زىادو
 كەمى ھەبى، چونكە كارەكە لە بنەرەتدا نەزانراو، لەبەر ئەو لە توانادا
 نىيە كە ئەندازەكەى بە وردى رەچاۋ بگرئ.

۲۳۳) باسى ملكانەو بنەتۆ، مەبەست موزارە ھەو موخابەرەيە:

(بر: تەجرىد/ ۳ - ۱۲۳ ز: ۴۷).

زەوى بدرئ بە مولكانە دروستە بەپىي ئەم درىژر پېدانەى
 دواو، موزارە ھەو موخابەرە ھەر دوو لە مەعنادا يەكەن كە ئەو ھەيە:
 خاۋەن زەوى زەويەكەى بدا بە ئىشكەرئ كە بەنيو ھەيى يا بە كەمتر يا
 بە زياتر دايجىئىو بەرھەمى بھىئى. بەلام رافىعى و نەو ھەي (رەزە، خاۋايان
 لېيى) دھەر موون: لە موزارە ھەدا بنەتۆ لەسەر خاۋەن زەويە،
 لە موخابەرەشدا بنەتۆ لەسەر ئىشكەرە، ئەمە جىيائى نىۋانىانە.

بىر يارەكەيان:

شەرعزانەكان لە بارەى ئەم دوو مامەلەيە ھەو رايان جىيائە،
 گوتراو: كە ھەردو مامەلەكە بەتالئ، چونكە ھەدىتى صەحىح لە
 بوخارى و موسلىمدا ھەيە كە نەھى لە موخابەرە دەكا، لە صەحىحى

موسلیمیشدا هه‌یه: که پټه‌مبه‌ر (مرووده خواه له‌سه‌ربه) نه‌هی کردووه له موزارعه به‌لام فهرمانی کردووه به‌وه: خاوه‌ن زه‌وی ده‌توانی له‌باتی ملکانه، کری زه‌وییه‌که‌ی وهر‌بگری.

هو‌ی نه‌ییش له‌دانی زه‌وی به ملکانه ده‌که‌رټه‌وه بو‌ئهم بو‌چوونه: گوايه به‌هو‌ی به‌کری‌دانه‌وه ده‌توانی که‌لک و به‌هره له زه‌وی وهر‌بگری، که‌واته: نه‌وه‌یش وه‌ک نا‌ژهل و مال‌ات دروست نیه به‌را‌به‌ر به هندی له ده‌رامه‌تی خو‌ی بدری به ملکانه.

ئیب‌نو شور‌ه‌یحیش ده‌فه‌رموی: موزارعه دروسته. ئیب‌نو خوز‌میه و ئیب‌نو لوز‌یرو خه‌طاب‌یش هه‌روا ده‌فه‌رموون: ئیب‌نو خوز‌میه مه‌جزم‌یکی له بار‌ه‌یه‌وه نووس‌یوه، ری‌گه چاره‌ی کار‌کردن به کو‌ی نه‌وه فهر‌موودانه‌ی دۆ‌زیوه‌ته‌وه، که له‌م بار‌ه‌یه‌وه هاتوون، که هندی له‌وه فهر‌موودانه ری‌گه‌ی موزارعه‌یان داوه‌وه هندی‌کی تریان ری‌گه‌ی نادن. خه‌طاب‌یش به‌په‌ره‌وی نه‌وی کردووه، نه‌حمه‌دی کو‌ری هه‌نبه‌ل‌یش فهر‌مووده‌ی قه‌ده‌غه‌کردنی ملکانه‌ی به‌لا‌واز داناوه، خه‌طابی ده‌فه‌رموی: بو‌یه مالی‌ک و نه‌بو هه‌نیفه‌وه شافیعی (ره‌مه‌ته‌خوا‌یان ای‌به) ری‌گه‌ی ملکانه‌یان نه‌داوه به پو‌وجه‌لی داده‌نین، چونکه نا‌گایان له‌وه نه‌بووه که فهر‌مووده‌ی قه‌ده‌غه‌کردنه‌که لا‌وازو بی‌ه‌یزه، که‌واته: موزارعه (واته: ملکانه) دروسته، چونکه له هه‌موو ول‌اته موسو‌ل‌مانه‌کاندا کاری پیده‌کری و که‌سیش نه‌م کار‌پیکردنه‌ی به پو‌وجه‌ل دانه‌ناوه. هه‌تا ئیره فهر‌مایشتی خه‌طابی بوو. نه‌وه‌ویش له شه‌رحی سه‌حیحی موسلیمدا ده‌فه‌رموی: دروست‌بوونی مامه‌له‌ی ملکانه رای نا‌شکراو په‌سه‌نده، به‌پټی

فهرمووده‌که‌ی خه‌یبه‌ر (که له‌سه‌ره‌تای باسی باخه‌وانیدا، که باسی ژماره ۲۲۸) بوو رابورد — وه‌رگیږ.

لافی ئه‌وه‌یش که دروستبوونی ملکانه له خه‌یبه‌ردا پاشکۆ بووه
 بۆ دروستبوونی باخه‌وانی قه‌بوول نیه، چونکه ئه‌و مه‌به‌سته‌ی که بووه
 به‌هۆی دروستبوونی باخه‌وانی له مولکانه‌یشدا هه‌مان مه‌به‌ست هه‌یه،
 به قیاسیش له‌سه‌ر مامه‌ئه‌ی قازانج به هاوبه‌ش، که به یه‌کگرتنی راکان
 دروسته، ده‌بی ملکانه‌یش دروستی، چونکه ئه‌میش ده‌ق وه‌ک ملکانه
 وایه له هه‌موو شتی‌کا، وه له‌به‌ر ئه‌وه‌یش که موسولمانان له گشت ولات و
 له هه‌موو سه‌رده‌می‌کا به‌رده‌وام کار به ملکانه ده‌کهن. ئه‌بو یووسف و
 محممه‌دو ئیبنو ئه‌بو له‌یلاو زانا کووفیه‌کانی ترو، شه‌ریعه‌ترانه‌کانی
 فهرمووده زانه‌کانیش حوکم به دروستبوونی ملکانه (موزارعه) ده‌کهن.
 فهرمایشتی نه‌وه‌وی ته‌واو.

٢٢٤) ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی وێرانه (احیاء الموات)

(بر: ته‌ج‌رید/ ٣ ل — ١١٧ — ژ: ١٠٢٨ هه‌تا ژ: ١٠٣٢):

له عورفی شه‌ری شه‌ریفدا: بری‌تییه له ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی زه‌وی
 بی‌خاوه‌ن. وێرانه له شه‌رعا ئه‌و زه‌وییه‌بی‌ی خاوه‌نه‌یه که هه‌رگیز
 ئاوه‌دان نه‌کرا‌بی‌ته‌وه. سه‌ر به‌لگه‌ی دروستبوونی ئه‌م باب‌ه‌ته ئه‌م
 فهرمووده‌یه‌ی پی‌غه‌م‌به‌ره (ه‌رو‌وده خ‌وا‌ه له‌سه‌ربه) که ده‌فه‌رم‌و‌ی: که‌سی
 زه‌وییه‌کی بی‌خاوه‌ن ئاوه‌دان بکاته‌وه ده‌بی به‌هی خ‌و‌ی، گه‌ری زۆرداریش
 له‌و زه‌وییه‌دا هیچی لی‌ سه‌وز ناب‌ی! (ئه‌بو داوود، نه‌سائی، تیرمی‌زی)

تیرمیزی دمه‌رموی: فەرمووده‌یه‌کی جوانه، واته: حه‌سه‌نه. زۆردار لێردها ئه‌و که‌سه‌یه که به زۆری زۆرداری، به نیازی داگیرکردن، دارو نه‌مام و شتی وا له‌ناو زه‌وییه‌کا ده‌روینێ، که که‌سیکی تر ئاوه‌دانی کردبێته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی که بیکا به‌هی خۆی، گه‌ری وا ده‌بی رێگه‌ی نه‌دری، خۆشی بێ و ترشی بێ ده‌بی ئه‌وه‌ی ئی به‌سه‌نرێته‌وه، ئه‌م جوۆره گه‌ره به‌م شیوانه دروست ده‌کری: له زه‌وییه‌کی که‌سیکی تردا نه‌مام بنیژی، یا خانوو بکا، یا جوۆگه‌ی بۆ رابکێشێ، یا بیریکی تیادا هه‌ل بکه‌نی.

٢٣٥) بریار (حوکم) ی ئاوه‌دانکردنه‌وه:

وێرانه ئاوه‌دانکردنه‌وه زۆر سوننه‌ته، به‌پێی ئه‌م فەرمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ه‌رووده‌ خوا له‌سه‌رب): که‌سێ پارچه‌یی زه‌وی بیخاوه‌ن ئاوه‌دان بکاته‌وه خیریکی چاکی ده‌گات، هه‌رچی له‌به‌رو بوومی ئه‌و زه‌وییه، که مرووفی بیخوات، یا بائنده‌و درنده‌و مالاتی ملوو مووشه‌که‌ر بیخوات، یا هه‌ریه‌کی له‌مانه سوودیکی ئی وه‌ربگری، ئه‌وه‌ی بۆ ده‌بی به‌خێرو سه‌ده‌قه. (نه‌سائی گێراویه‌ته‌وه، ئیبنو حیببان به‌ فەرمووده‌یه‌کی دروستی داناوه).

هه‌ر که‌سێ مافی ئه‌وه‌ی هه‌بی که ببێ به‌ خاوه‌نی مال، بۆشی هه‌یه که وێرانه بۆ خۆی ئاوه‌دان بکاته‌وه، هه‌ر به‌خودی ئاوه‌دانکردنه‌وه که ده‌بی به‌ خاوه‌نی ئه‌وه‌ی که ئاوه‌دانی کردۆته‌وه، چونکه ئاوه‌دانکردنه‌وه هۆی ملکایه‌تی به‌هۆی کرداریکته‌وه، ده‌ق له‌ راوکردن و داروچیه‌که کوک‌کردنه‌وه‌ی ده‌شت و دهر ده‌کا.

به پیتی ئەم فەرمانەى سەرودى پېشىنان و پاشينان، سەرودمان
 حەزرەتى موحەممەد، (دروودى خواە لەسەربە)، گە ئیستا رابورد، بۆ
 پەيدا بونى خواەندارىی بەهۆى ئاوەدانکردنەووە، پېویست بە فەرمانى
 پېشەواى موسوڵمانان ناکات، ئەگەر بوو چاکتر، ئەگەر نەیشبوو فەیناکا.

مەرجه کانی دامەزرانی ئاوەدانکردنەووە:

ئاوەدانکردنەووی وێرانە بەم دوو مەرجه دادەمەزری:

یه کەم: نابێ ئەو وێرانە یە بەهیچ شیوەیى ملکى موسوڵمانیى
 تری، ئەگەر وابوو ئەووە دروست نیە، توخنى بکەوێ، نە بە
 ئاوەدانکردنەووە نە بەشتیكى تر، مەگەر بەپیتی فەرمانى شەرع. لە
 فەرموودەیه کى شەپخەیندا پېغەمبەر (دروودى خواە لەسەربە) دەفەرموێ:
 ھەرکەسێ بە زۆرو ستم بستى زەوى داگیر بکا، لە رۆژى قیامەتدا
 بەھەر حەوت چینهى زەمینەووە، وەك كە ئەمە لە ملی گادا، ئاوا دەکری
 بە تەوق و دەکریتە ئەستۆی!.

بزانن حەرىمى ئاوەدانى بە ئاوەدانکردنەووە نابێ بە مۆلك،
 چونکە خواەنى ملکە ئاوەدانەكە ئەو لە پېشتەرە بەو حەرىمە، حەرىم
 ئەو شوینانە یە کە پېویستن بۆ بەھرە وەرگرتنى تەواو لە ملکى ئاوەدان،
 وەك رێگەو سەلوینك و ئاوەرۆو شتى وا.

دوووەم: دەبێ ئاوەدانکەرەكە موسوڵمانبێ، لەبەر ئەووە دروست نیە
 بۆ بێبڕوا لە ولاتى ئیسلامدا زەوى بێخواەن ئاوەدان بکاتەووە بۆ خۆى،
 چونکە پېغەمبەر (دروودى خواە لەسەربە) دەفەرموێ: وێرانەى بێخواەن کە

هه يانه هي سهرده مي عادن، له بنه رتدا هي خواو پيغه مبهري خوان، دهی له ئیستاوه نهوا من کردم بهی نیوه نهی گو مه لهی موسولمانان! شافعی گیراویه ته وه، بهیه قی جاری به مه قووی هه تا سهر ئیبنو عه بیاس گیراویه ته وه، جاریکیش به مه رفووی هه تا سهر پيغه مبهر. نه وه تا له م فه رمووده دا رووی دمی پيغه مبهر (مروود نهوا له سهر بن) له هه موو موسولمانیکه و بهس، هه تا بزانی که مه رچی ئاوه دانکه ره وه له خاکی ئیسلاما نه وه یه که موسولمان بن، بو ناموسولمان دروست نیه، نه گهر که سی بلئ: نهی بو خاوه ن په یمان، له ده سته ی خاوه ن نامه کان، له ناو ولاتی ئیسلامدا بو یان هه یه دارو چیلکه و پووش و گیای بی خاوه نی نه و کهزه بو خویان کو بکه نه وه، که چی نه مه یان بو دروست نیه؟ له وه لاما ده لئین: چونکه دارو چیلکه کردن و پووش و گیا کو کردنه وه جیگه یان پر ده بیته وه جاری تر هه ل ده دنه وه و دروست ده بنه وه، له بهر نه وه به وه هه تا سهر له کیس موسولمانان ناچن، به پیچه وانه ی ئاوه دان کردنه وه ی ویرانه وه، چونکه ویرانه که ئاوه دان گرایه وه ئیتر ده بی بهی خاوه نی و جیگه ی پر نابیته وه، دهی نه گهر ناموسولمان بیکا بهی خوی هه تا سهر له کیس موسولمانان ده چی.

نیشانه کردنی ئاوه دان کردنه وه ی رهوا چونه و چیه؟:

ئاوه دان کردنه وه بریتیه له ئاماده کردنی شته که به پی مه بهستی ئاوه دانکه ره وه. چونکه یاسادانه ری ئیسلام، پيغه مبهري خوا، ئاوا به بی قهید و بهند، به ره های فه رمووی ته، که واته: بو دیار کردنی نیشانه کانی ده گه پئینه وه بو سهر عورف (که بریتیه له باوی ره وای

دامه زراوی ناوکۆمه ئه ی موسو ئمانان) چۆن ئیتی عورفیش له زمانا
سنوورو پیناسه ی بۆ دانه نراوه که ده بۆ چۆن بۆ و چۆن نه بۆ، که واته:
ئاوه دانکردنه وه ی ههر شوینۆ به پۆ مه به ست لۆی ده کوړۆ، نه گهر
کردنی خانوو بوو، ده بۆ به پۆ عاده تی دامه زراو، به به رد، یا به خشت،
یا به مووره قور دیواری بۆ بکا، یا به چیلکه و قیسپ ته یمانی بۆ بکاو،
سه ری هه ندیکشی بگرۆ و دمرگا و په نجه ره ی تی بخا، وه نه گهر مه به ستی
باخ ناشتن بوو، نه بۆ به پۆ ده ستووری دامه زراو، هه ساری به ده ورا بکا،
جا نه گهر ده ستووری نه و شاره وا بوو به دیوار هه ساریان دروست ده کرد
بۆ نه و جوړه شته نه وه دیوار مه رجه، دنا نه گهر به شتیکی تر بوو،
وه ک ته یمان. ته له به ند، نه وه په پره ی نه وه ده کری که له و جیگه یه بووه
به عاده ت.

٢٢٦) به خشی نی ئاو که ی پیو یست ده بۆ؟

ئاو له سه ر دوو به شه :

یه که م: نه وه یه که له خۆیه وه له شوینۆ هه لبقوئ، که
نه و شوینۆ په یوه ندی تایبه تی به که سه وه نه بۆ، هه روا هیج ئاده میزادی
ده ستی نه بۆ له دهره یان و ره وانکردنیدا، وه ک ئاوی چه م و کانیای
ده ست و دهر و شاخه کان و لافاو و باراناو، که بۆ قازانجی گشتین و ئاوی
به ره للای بیخاوه نن، خوا نه بۆ که س خاوه نیان نیه.

جا نه م جوړه ئاو نه گهر که م بوو، یا ریگه ی سوود لیوه رگرتنی
ته نگه به ر بوو، نه وه کۆ زوو تر رویشته سه ری و گرتی بۆ خۆی نه وه

دهبی بهی نهو، با نهو کهسه بیتهزیش بی، چونکه برپاری شهرع
لهسمر نه مهیه، عه مری کوری شوعه یب له باوکیه وه له باپریه وه
دهگیرپته وه: له باره ی ئاوی لافاوی شیوی مه هزووره وه، کهوا له مه دینه،
پیغه مبه ر (مرووده خواه له سربه) ئاوا برپاری داوه: کی یه کهم بوو ئاوه که
دهگری هه تا دهگاته هه ردوو قوله بی، نه و جا بهری ده داته وه بو نه وه ی
خوار ترا. (نه بو داوودو ئیبنو ماجه گیراویانه ته وه. ئیبنو حه جهری
عه سقه لانی له فه تحولباریدا ده فهرموی: رشته که ی دهگاته پله ی جوانی،
حاکمیش له (المستدرک) دا گیراویه ته وه^(۱).

ئه مه بو نهو که سانه یه که بهرو دوا دهگانه سه ری، به لام نه گهر
به یه که وه چوونه سه ری و ئاوه که یش به شی هه موویانی نه ده گرد نه وه
تیرو پشک له نیوانیاندا ده که ن، نه گهر که سی له پیشدا هات ده یویست

^(۱) لم فرموده دا نم دوو تیپینییه هیه:

یه کهم: له نه صله که دا نوو سراوه: (فی سبیل مه زور، راستیه که ی (فی سبیل مه زور) ه.
سه ییل ریگه یه، سه ییل لافاوه.

دووم: نه علاو نه سفله به مه عنا لای سه روو ترو لای خوارووتر نیه، به لکورو به
مه عنا نه وه یه کی یه کهم بوو له گرتنی ئاوه که داو زوو گه یشته سه ری نه وه پیتش ده خری،
دوا نهو دووم پیتش ده خری ئیتر هه روا، ته ماشای ماده دی (هزر) بکه له (النهایه فی
غریب الحدیث والاثر) دا له گه ل مغنی المحتاج ج/ ۲ ص ۳۷۴، له گه ل (عمدة القاری
ج/ ۱۲ ص ۲۰۳) نهو ساخکرد نه وه، ورده کارییه زور پیویسته چونکه هه له به ژیری
نه صله که یشی پی ده کری.

- وه رگیر -

مالات ئاوبدات، کهسیکی تر دوا ئه و هات به لام خوئی پیویستی به ئاو خواردنه وه بوو، ئه وه ئه وه میان ومپیش ده خری که خوئی ئاو ده خواته وه، ههر کهسی نه ندازه که له و ئاو به ره لایه بکاته قاپیکه وه ده بی به هی خوئی، ههروه ها نه گهر به جو له یه کدا بیهینی و بیکاته ناو چه زیکه وه که له بهری نه روا ئه ویش ده بی به مالی تایبه تی خوئی.

دووهم: ئاو تایبه ته گانه، وه ک بیرو کاریزو جوگه، جا نه گهر کهسی بیر ئه له ملکی خویدا هه ل بکه نی، ئاو ه که ی ده بی به هی خوئی، چونکه به شی که له به هره ی ملکه که ی، ده ق وه ک بهری داری باخه که ی، ومړیک وه کوو ئه و کانی زیرو زیوه ی که له ناو ملکه که یدا دهر ده که وئ، که واته: کهس مافی ئه وه ی نیه که به بی ره زای خوئی لی بیات. گوتراویشه: که ئاو نابئ به ملکی کهس، چونکه پیغه مبه ر (مروود و ساو له سه رب): فه رموو یه تی: موسو لمانان له م سئ شته دا هاو به شن: له ئاوو له وه رو ئاگردا. (ئه بو داوود گیرو یه ته وه) قسه ی ئه م قیله بهر په رچ دراو ته وه به وه: که ئه م فه رموو ده یه لاوازه له بهر ئه وه ده ست نادا بو به لگه. به هه ر حال له سه ر هه ردوو فه رمایشته گان، پیویست نیه له سه ر خاوه ن بیر که، که ئه و ئاو وه له پید او یستی خوئی زیاد بی، بیبه خشی به کهسی که کشتو کالی پئ ئاوبدا، به لام نه گهر بو ئاودانی گیانه به ره مالات بوو ئه وه پیویسته له سه ری که بیبه خشی چونکه شافیعی له ئه بو هوره یروه له پیغه مبه ره وه ده گیر یته وه: ده فه رموئ: (مروود و خاوه له سه رب): کهسی زیاده ئاوی هه بی و قه ده غه ی بکا له مالاتی موسو لمانان، هه تا بی به هوی قه ده غه بوونی زیاده له وه ری ده ورو به ری ئاو ه که، چونکه له وه رگای دووره ئاو به که لکی له وه رانی ئاژه ل نایه ت، کهسی ئه م تاوانه بکا خودای گه وره له روژی قیامه تدا له به هره ی میهره بانی خوئی بی

بەشى دەكا. لە بوخارى و موسلىمىشدا دەفەرموئ: ئاۋى زىيادىن لە خۇتان، لە خەلگى تىرى قەدەغە مەكەن، ھەتا بەم تەگەرەيە زىادە لەودى دەورى ئاۋەكەى پېقەدەغە بىكەن. جىياۋزىي ئازەل و كشتوكال لەودەيە، گىيان رىزى ھەيە، بە بەلگەى ئەۋە كە ئاۋدانى گىيانلەبەر پېۋىستەۋ ئەركىكى ئايىنىيە بەلام كشتوكال مەرج نىە وابى.

مەرجەكانى پېۋىستىۋونى بەخشىنى ئاۋ:

يەكەم: دەبى لە پىداۋىستى خۇى زىاتربى، دەنا پېۋىست نىە، چونكە لە خودى خۇيەۋە دەست پى دەكا بە بەكار ھىنان و بەخشىنى. دوۋەم: خاۋەن ئازەلەكەيش ئاتاجىي بەۋ ئاۋە ھەبى، بەم رەنگە: ئاۋى بەرەللاى گشتى لەۋ ئاقارەدا نەبى.

سەيىھەم: لەۋ ئاقارە لەۋەپ ھەبى، بەبى ئاۋ خوارەنەۋە ئازەل نەتوانى لىي بلەۋەپ.

چۈارەم: دەبى ئاۋەكە لە جى ۋەستانى ئاسايى خۇيدابى، لەۋ جۇرەيش بى كاتى لىت ھەلگۈزى بىتەۋە جىي. بەلام ئەگەر كىرەپە ناۋ دەفرەۋە، لەسەر فەرمايشتى دروست (قەۋلى صەحىح) ئىتر پېۋىست نىە لە سەرى كە بەخۇرايى بىبەخشى. ئەۋەنە ھەيە ھەر كاتى بىرپارەدا كە پېۋىستە لە سەرى كە بىبەخشى، نابى لەباتى ئەۋ ئاۋە ۋەجەل ۋ بەھا ۋەربگرى، دەبى بەخۇرايى بىبەخشى، ئەمەيش بەپىي ئەم فەرموۋەدە ساغە كە دەفەرموئ: پېغەمبەر (مەرۋەدە غۇمە لەسەر بەن) نەيى كىردۋە لە فرۇشتىنى ئاۋى زىادە. ھەركاتىكىش بەخشىنى ئاۋ ۋاجب نەۋۋو لەسەر خاۋەنەكەى، ئەۋە دروستە بۇى كە بەكىشانە يا بە پىۋانە بىفرۇشى بۇ خۇى.

۲۳۷) وهقف: شت تهرخانکردن بو خیری نهبراه:

وهقف له زمانى عهره‌بدا راگتن و چه‌پس و گل دانه‌وهو به‌ندکردنه، له عورفى شهرعیشدا: تهرخانکردنى سامانه بو خیری نه‌براه له ریگه‌ی خودادا، به مهرجی لهو جوړه سامانانه بی که‌لک و قازانج لی وهرگرتنى مومکین بی و زاته‌که‌ی بمینی! سهر به‌لگه‌که‌ی نه‌م نایه‌ته‌یه که‌وا له سوورته‌ی چه‌جدا، که ژماره‌که‌ی (۷۷) ه که ده‌فه‌رموی: {وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ} واته: له کرنی هه‌موو جوړه چاکه‌یی دریغی مه‌که‌ن، سابه‌شکوو شادبین به مایه‌ی رمزابوونی خوا. وه نه‌م فهرمووده‌یشه که ده‌فه‌رموی: کاتی ئاده‌میزاد ده‌مری، هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی کو‌تایی دی، نه‌م سی شته نه‌بی:

یه‌که‌م: خیریکی نه‌براه (وهک بیرو مزگه‌وت...).

دووهم: زانست و زانینی به سوود (وهک دانانی کتییی باش و پیگه‌یانندی فه‌قی و قوتابی و شاگردو هونه‌ری به‌که‌لک و به سوود بو گه‌لی ئیسلام).

سییه‌م: منداڵ و وه‌چه‌یه‌کی باش که دووعای خیر و نرای باشی بو بکا (موسلیم و که‌سانی تر گپ‌راویانه‌ته‌وه).

زاناکان ده‌فه‌رموون: وهقف به‌شیکه له خیری نه‌براه. جابیر (ره‌زای خوا لیبی) ده‌فه‌رموی: که‌س نه‌ما له هاو‌پییانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خوا له‌مه‌ر پیغه‌مبه‌ر به‌ و ره‌زای خوا ه هاو‌پییاند) که‌شتیکی نه‌کرد بی به وهقف، مه‌گهر نه‌وانه‌یان که توانای سامانیان نه‌بووی.

مەرجەکانی:

بۆ دروستبوونی وهقف ئەم سێ مەرجە بە مەرج گیراون.

یەكەم: دەبێ وهقف کراو لەو جوۆره سامانانەبێ، که دەست بدا بۆ كهك لی وەرگرتن و لە هەمان کاتدا زاتەکەى بمیئن. کهواته: وهقفی ئەو شته دانامەزێ، که هەتا زاتەکەى بمیئن کهکى لی وەرناگیرئ، وهك بهرو میوهو خۆراک و بۆنپۆوهکراو، چونکه میوهو بهرو خۆراک دەخورپن، کهکەکهیان لە خواردنیان دایه، دەى کاتئ دەخورپن زاتەکهیان نامیئن. بۆنپۆوهکراویش ئەوهنده ناخیهنئ، بهلام ئەگەر دارو درهختی کرد به وهقف بۆ بهرهکەى، یا ئازەل بۆ شیرەکەى، یا بۆ خوری و کۆلک و مووهکەى، یا نیرى بۆ پەڕین لە ئازەلی شار، ئەوه دروسته، چونکه لهکاتی وادا وهقف کراوهکه زاتەکانه، بهروکۆلک و پەڕین کهکیان، وه سوودهکانی تری ئەم زاتانه بۆ وهقفکەرە، بۆ نموونه: ئەگەر مەڕپکی کرد به وهقف، تهنیا بۆ ئەوه که شیرەکەى بۆ هەزاران بئ، ئەوه خوری و بهچکهو کهول و گوشتەکەى بۆ وهقفکەرەکەیه.

دووهم: دەبێ وهقف کردنهکه لهسەر شتیکی وابئ که هەبوونیکی نهبراوێ هەبئ، وهك ئەم بنهچه له ئیستادا و هچهی بهرودوای بهردهوام له ئایندهدا چونکه وهقف خیری بهردهوامی نهبراویه، سههرهپای ئەوهیش وهقف له زاتی خۆیدا راگوێزکردنی ملکایهتی قازانچه، که وهقفکەرەوه بۆ وهقف له سههرکراو، دەى شتی که وجوودی نهبئ و هیچ (مهعدووم) بئ ناگرئ به خاوەنى شت، ههروا کهسیکیش که شیایى خاوەنیتی نهبئ ناگرئ به خاوەن شت.

نمونہ ییہ کہہم: کہ نہبووہ (واتہ: معدوم) ہ نابئ بہوہقف لہسہر کراو، وہکوو وہقفکردن لہسہر کہسئ کہ ہیشتا لہدایک نہبووبئ و لہمہولا بکہویتہ سکی دایکی و لہ دایک ببئ، جا لہ دوا ئہو بؤ ہہزاران ببئ.

نمونہ ییہ دووہم: کہ کہسئ شیاوی خاوەنیتی نہبئ نابئ بہ وہقف لہ سہرکراو، وہکوو منداڵ لہ سکی دایکدا، جا ئہم جوړہ وہقفانہ پووجہئن، چونکہ وہقف بہ ملککردنی حازری دەس بہجییہ کہواتہ لہسہرکہسئ کہ نہبوو (مہعدووم) ببئ و لہسہر کہسئ کہ شیاوی خاوەنیتی نہبئ دانامہزری.

سییہم: نابئ بؤ شتی نارہوابئ، چونکہ وہقف خیږیکہ مہبہست لیئ نریکبوونہوہیہ لہ خوا، گوناہیش پیچہوانہی ئہم مہبہستہیہ، کہواتہ: شت وہقفکردن بؤ کرینی ئامیری ریگری و چہتہگہری دروست نیہ، ہہروا بؤ کرینی ئامیری بہزم و رمزم، ہہروا دروست نیہ شت وہقف بکری بؤ کنیشتہی جوولہکہو کلئسای گاوور ئہم جوړہ جیگایانہ.

پہیرہوی مہرجی وہقفکەر دہکری:

جا ہەر کاتئ وہقف دامہزراو ہہموو مہرجیکی ہاتہ جئ، ئیتر یہکسہر وہقف لہسہرکراو شایانی بہرووبوومہکہی دہبئ، خواہ کہلک ببئ وہک تیادانیشتن و خویندنہوہی پہراو، خواہ زات ببئ وہک میوہو خوری و موو وشیر، لہ ہہمان کاتدا دہبئ ئہم قازانجانہ ریڭ بہپیئ مہرجی وہقفکەر بدرین بہ خاوەنیان، وہقفکار کیئ پیښخست ئہو کہسہ پیش دہخرئ، وہکیئ دواخست ئہو کہسہ دوا دہخرئ، ئہگہر گوتی: بہ یہکسانی دابہشبرکئ بہ سہریانا بہ یہکسانی دابہش دہکری، ئہگہر

گوتی: هه‌ندی به‌ش زی‌تر بی، چۆن ده‌لی به‌پیی مهرجه‌که‌ی ئه‌و دابه‌ش ده‌گرئ لی‌یان. نموونه‌ی پیش‌خستن وه‌ك ئه‌وه بلئی: ئه‌مه‌م له‌سه‌ر منداڵه‌كانم وه‌قفکرد، له‌ پێشدا بۆ زاناو خاوه‌ن وه‌رعه‌كانیان، نموونه‌ی دواخستن وه‌ك ئه‌وه بلئی: ئه‌مه‌م له‌سه‌ر منداڵه‌كانم وه‌قفکرد، كه‌ ئه‌وان نه‌مان ئه‌وجا بۆ منداڵی ئه‌وان، یا وه‌ك ئه‌وه بلئی: دهرامه‌تی سالی یه‌كه‌م بۆ می‌یینه‌كان و دهرامه‌تی سالی دووهم بۆ نی‌رینه‌كان، نموونه‌ی یه‌كسانی وه‌ك ئه‌وه بلئی: ئه‌مه‌م وه‌قفکرد له‌سه‌ر منداڵه‌كانم، به‌ مهرجی نی‌رو می وه‌ك یه‌ك به‌شیان بۆ دابنرئ، نموونه‌ی باودانی هه‌ندیکیان به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریان وه‌ك ئه‌وه بلئی: ئه‌مه‌م كرد به‌ وه‌قف له‌سه‌ر منداڵه‌كانم به‌مه‌رجی به‌شی نی‌رینه‌ دوو ئه‌وه‌نده‌ی به‌شی می‌یینه‌ بی.

٢٣٨) باسی به‌خشین (هه‌به):

بڕ: تجرید/ ٣ ل ١٨٦ ز: ٥٥).

به‌خشین و دیاری له‌ زمان و له‌ شه‌رعا به‌ یه‌ك واتان ته‌نیا ئه‌م جیاوازی‌یه‌کیان له‌ نی‌وانا هه‌یه: ئه‌گه‌ر بۆ ریزگرتن له‌و كه‌سه‌ی كه‌ ده‌بی به‌ خاوه‌نی برا بۆی ئه‌وه‌ دیارییه‌، ده‌نا به‌خشینه. به‌خشین سوننه‌ته به‌پیی نامه‌ی خواو ریبازی ره‌هه‌رو یه‌كگرتنی نه‌ته‌وه. خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فه‌رموئ: {وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى - سورة المائدة - ٢/٥} واته‌: هاوکاری یه‌كتری له‌سه‌ر كاری چا‌كه‌و له‌ خوا ترسی بكه‌ن. دیاره‌ كه به‌خشین كاریکی باش و په‌سه‌نده، له‌ ریبازی ره‌هه‌ردا (واته‌: له‌ سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ردا (درووده‌ خوا له‌سه‌ربه‌) نموونه‌ زۆر زۆره‌ له‌سه‌ر سوننه‌تی به‌خشین، عایشه (ره‌زام خوا له‌یبه‌) فه‌رمووی: عه‌رزى پی‌غه‌مبه‌رم كرد ئه‌م

گۆشتە بە زەكات داويانە بە بەريرەى كارەكەرەم، ئايا تۆ لىي دەخوى؟
فەرمووى: ئەمە بۆ ئەو زەكاتە، بەلام بۆ ئىمە دەبى بە ديارى و لە
زەكاتى دەرەجى (ش/د/ن). ئەبو ھورەيرەيش {رەزەا ھواە لىبە} دەفەرەموى:
جاران كە نانايان بۆ پېغەمبەر {دروودە ھواە لەسەربە} دادەنە دەپىرسى، كاتى
دەيانگوت: ھى ديارىيە، لىي دەخوارد، بەلام ئەگەر بگوترايە: ھى زەكاتە
لىي نەدەخوارد.

مەرچى بە خىراو:

ھەرچى فرۆشتنى دروست بى بەخشىنىشى دروستە، وە ئەوھى
فرۆشتنى دروست نەبى بەخشىنىشى دروست نيە، وەك شتى نەزانراو،
وەك ئەوھە بلى: ئەوھە يەكلى لەو بېرکە مەرەم بەخشى بە تۆ،

ھەرەوا بەخشىنى بارمتە سەگى مەشق نەکردوو و بەرازو شتى
بىزىوو دروست نيە، چونكە فرۆشتنى ئەمانە دروست نيە، دروستە
زەوت كراو بفرۆشرى بە كەسلى كە بتوانى بيسەننیتەوھ لە زەوتكەر، شتى
ھاوبەش و ناو كۆيى بەخشىنى دروستە، چ بفرۆشرى بە ھاوبەش، چ
بفرۆشرى بە كەسلىكى تر.

بە خىراو تا وەرنەگىرى ئابى بە مال:

بە خىراو نەپىويست دەبى و نە دەبى بە مال ھەتا وەرنەگىرى،
عائىشە {رەزەا ھواە لىبە} فەرمووى: باوگم لە باخەكەى غابەى، بىست
وەسقى پىم دا كە بىرنەم بۆ خۆم، لە نەخۆشىنى سەرەمەرگا پىي
فەرمووم: كچى خۆم مەن لەبەرى باخەكەى غابەم بىست وەسقم دا بوو
بەتۆ، كە بۆ خۆت بىرنى، بريا دەترنى و دەتبرد بۆ لای خۆت، ئىستا

دهبوو بهی خوټ، بهلام مادام ههتا نیستا ومرت نهگرتوووه تازه بوو به مالی میراتبهر! ^(۱).

دهی نهگهر له شت بهخشیندا بوون به مال نهبهسرایه بهوهرگرتهوه نهبو بهگری صدیق به عائیشهی نهدهفهرموو: تازهبوو به مالی میراتبهر لهی تو دهرچوو!.

عومه‌ریش {ره‌زاه‌خواه‌لینب} دهفه‌رموی: به‌خشاو نابی به‌مالی ته‌واو هه‌تا پی‌به‌خشاو وهری نه‌گری، هه‌مان را له عوسمان و نیبنو عومه‌رو نیبنو عه‌بباس و نه‌نه‌س و عائیشه {ره‌زاه‌خوایان‌لینب} گیر‌دراوه‌ته‌وه، رای تر نه‌بیستراوه که پی‌چه‌وانه‌ی رای نه‌مان بی.

به‌بی فهرمانی مال‌به‌خش وهرگرتنی به‌خشاو دانامه‌زرئ چونکه وهرگرتن ده‌بی به‌هوی گواستنه‌وه‌ی خاوه‌نی‌تی. جا ههر کاتی وهرگرتن رووی دا به‌خشاو ده‌بی به‌مال، نیتر مال‌به‌خش مافی په‌شیمان بوونه‌وه‌ی بو‌نیه، مه‌گهر له یه‌ک حالدا نه‌ویش نه‌وه‌یه که به‌خشنده‌که باوک بی، یا دایک بی، یا باپیر بی یا نه‌نک بی، سه‌ربه‌لگه‌ی نه‌مه‌یش نه‌م فهرمایشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ره {درووه‌خواه‌له‌سه‌ربه‌}: ههر که‌سی شتی ببه‌خشی، یا ده‌سه‌نه‌ی بدا به‌که‌سی، دروست نیه بو‌ی که په‌شیمان ببیته‌وه‌و بیسه‌نیته‌وه له پی‌به‌خشاو، مه‌گهر باوک و دایک، بو‌نه‌وان دروسته له‌و

^(۱) بز راستکردنموی وشه‌ی (جذاذ) به (جداد) له‌م نه‌سه‌رده‌ا، ته‌ماشای مادده‌ی (جدد) له (النهاية في غريب الحديث والاثر) و ج/ ۱۳ چ ۱۴۷ و ص ۱۵۶ له (عمدة القاری شرح صحیح البخاری) بکه.

بەخشىنەى داويانە بە منالى خۇيان پەشىمان بېنەوہ. (ئەبو داوودو
كەسانى تر گېراويانەتەوہ) تېرمىنى فەرموويەتى: فەرموودەيەكى
جوانى ساغە. لە دەقى فەرموودەكەدا ناوى باوكو دايك ھاتوودە، باپېرىش
بەر ناوى باب دەكەوئو نەنكىش بەر ناوى دايك دەكەوئ.

۲۳۹) باسى عومراو روقبا: با بە كوردى ناويان بىنن: ژىنە بەخش و تە مابەخش:

عومرا لە عومر وەرگىراوہ، كە بەواتا تەمەن و مان و ژيانە، بۇيە
واى پىدەگوترى چونكە لە سەردەمى نەزانىدا دەيانگوت: ئەم شتە بۇ تۆ
ھەتا ماويت، واتە: لە ماوہى تەمەنتا، ھەتا لە ژياندايىت بۇ خۆت،
روقبايش كە لەسەر كىشى عومرايە، لە ماددەى (موراقەبە) وەرگىراوہ،
كە بەواتا چاوہنوارپىيە، وەك ئەوہ پىيى بلى: ئەمەم بەخشى بەتۆ ھەتا
خۆت ماويت بۇ خۆت، بەلام ئەگەر من لە پىش تۆدا مردم ئەوا بە
يەكجارى بۇ خۆت، ئەگەر تۆيش لە پىش مندا مردىت ئەوا بىتەوہ
بەھى خۆم، دەى بەم شىوہيە ھەردوولا چاوہروانى مردنى يەك دەكەن.

گوتەى كورتو پوخت: گەرچى ئەم باسە درىژەپىدانى تىاداىە،
بەلام ئەمە كاگلەى ئەم بابەتەيە: گوتەى دامەزران كەپى دەگوترى،
صيغە، لە عومرادا وەك: (أعمرتك هذه الدار حياتك) ئەم خانووەم
بەخشى بەتۆ ھەتا ماويت، يا پىيى بلى: (ما حىيت: ھەتا لە ژياندا
بىت) يا پىيى بلى: (ما عشت: ھەتا كۆتايى تەمەنت) يا پىيى بلى:
(أعمرتك هذه الدار حياتك ولعقبك من بعدك: ئەوا ئەم خانووەم

بەخشى بەتۆ ھەتا تەمەن تەواو دەبى، ۋە لەپاش مردنى خۆت بۆ
 ۋەچەو نەۋەت) لەروقبايشدا گوتەى دامەزران ۋەك: (أرقبتك الدار
 حياتك) واتە: ئەم خاۋووم دا بەتۆ ھەتا ماۋىت بۆ خۆت، ھەردوولامان
 چاۋەنۋاپ دەكەين، ئەگەر من لەپىش تۆ دامردم بە ئىكجارى بىي بەھى
 خۆت، ئەگەر تۆيش لە پىش مندا مردىت بىيئەۋە بەھى خۆم. جا ھەر
 كاتى عومراۋ روقبا لەسەر شىۋەى شەرى دامەزران، ئىتر شتە
 بەخشراۋەكە ھەتا ھەتايە دەبى بەھى پىيەخشراۋ، ۋە بە ھىچ جوړى
 نابىيئەۋە بەھى بەخشندە، كە بەعەربى پىي دەگوترى: موعمىر، يا
 مورقىب. چونكە پىيغەمبەر (دروود خواە لەسەربى) دەفەرموى: عومرا دروستەو
 روقبايش دروستە، ۋەدەبن بەھى ئەو كەسە كە پىي بەخشراۋە. (ئەبو
 داۋود كەسانى تر گىراۋيانەتەۋە) تىرمىزى فەرموويەتى:
 فەرموودەيەكى جوانە. ھەروا خۆشەويست (دروود سلاۋە خواە لەسەربى)
 دەفەرموى: ھەر كەسى شت لەسەر شىۋەى عومرا ببەخشى بە كەسى
 ئەۋە ھەم لە ھالى ژيان ۋە ھەم لە ھالى مردندا دەبى بە مالى پى
 بەخشراۋ، ۋە لە پاش خۆشى دەبى بەھى ۋەچەى (موسلىم) — (رەزەم خواە
 لىي) گىراۋەيەتەۋە).

٢٤٠) باسى ھەلگرتنى شتى داکەوتوو (لقطة):

(بىر: تەجرىد / ٣ت - ١٤٩ - ز: ٥٠).

داكەوتە لە زمانا بەشتى دەگوترى كە لە كەسى داکەوتبى لە
 عورفى شەرى شەرىفدا برىتييە لە مالى، يا لە تايبەتمەندى
 (ئىختىصاصى) كە خاۋەن رىزو بايەخ ۋە نرخدار بى، كە بەھۆى

بېئىئاگايىيەۋە لە شۈيىنكا بەجى مابى كە شۈيىنى ئاسايى ئەۋىشتە نەبى،
بەۋ مەرجه ئەۋ كەسە كە شتەكە دەۋۇزىتەۋە خاۋەنەكەى نەناسىۋ
شتەكەيش بەھىز خۇى پى ناپارىزىۋ بۈيەكى لەم دوو مەبەستەيش
ھەلى بگىریتەۋە: يا بۇ پاراستنى يا بۇ كرىنى بە مال بۇ خۇى، بەلام
لەپاش جاردانى ناۋىشانى بەشىۋەى شەرى.

سەر بەلگەى ئەم باسە چەند فەرموۋدەمەكى ساغە. لە زەيدى
كورى خالىدى ئەل - جوھەنىيەۋە - (رەۋاە خۋاە لىبە) فەرموۋى: پىغەمبەر
(مروۋدە خۋاە لەسەربە) فەرموۋى: ھەر كەسى گومبوۋىيى بدۇزىتەۋەۋە حەشارى
بداۋ ناۋىشانى ۋەك شەرىعتە دمفەرموۋى: ھەل نەدا، ئەۋە خۇشى رى
راستى گوم كرىۋە (موسلىم/ ئەحمەد) دىسان زەيد فەرموۋى: پىاۋى
ھاتە خزمەت حەزرىت (مروۋدە خۋاە لەسەربە) عەرزى كرى: حوكمى مالى
دۇزراۋە، ۋەك زىرو زىۋ چىيە؟ فەرموۋى: پىراسكەۋ بوخچەۋ
دەمبىنەكەى نىشانە بكە. ۋە ھەتا سالى ناۋىشانى ھەلئىدە، جا ئەگەر
لەۋ ماۋەيەدا خاۋەنەكەى پەيدابوۋ ئەۋە بىدەرەۋە پى، ئەگىنا چى لى
دەكەى بىكە، بەلام ئەگەر ناۋىشانىت ھەل نەدا ئەۋا لەلاى خۆت
بىھىلەرەۋە، ۋە داينى بە سپاردە لەلاى خۆت، ئىتر ھەركاتى رۇزى لە
رۇژان خاۋەنى ھاتو داۋاى كرىۋە بىدەرەۋە پى. پىاۋەكە گوتى: ئەى
بىرىارى وشترى بىزىۋو چىيە؟ فەرموۋى: دەخلىت نەبى بەسەرىيەۋەۋ
دەخلى مەكە، ئەۋ كوندەۋ پىلاۋى خۇى پىيە، بۇ خۇى ئاۋى دەخواتەۋەۋ
دەلەۋەرپى، ھەتا خاۋەنەكەى دەيدۇزىتەۋە! پىسىار كەرەكە لىشى پىرسىۋ
گوتى: ئەى بىرىارى بىزنو مەرىۋى ونبوۋ چىيە؟ فەرموۋى: ئەگەر تۇ
نەبەيىتو خاۋەنەكەى نەيدۇزىتەۋە ديارە گورگ دەيخوا! (شەيخان).

بریاره‌کە‌ی:

موسولمانان به یه‌کرا ده‌فه‌رموون: هه‌لگرتنه‌وه‌ی دۆزراوه‌ی دروسته. به‌لام ئایا سوننه‌ته‌یا پێویسته؟ ته‌ماشای ده‌کری: ئه‌گه‌ر مال دۆزمره‌وه‌ی به‌دکار بوو فه‌ده‌غه‌ی ده‌کری له‌ هه‌لگرتنی، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر به‌دکار (فاسق) دۆزراوه‌یه‌کی هه‌لگرتنه‌وه‌ی قازی لێ ده‌ستینێته‌وه‌، وه‌ک مالی منالی خۆشی ل ده‌ستینێته‌وه‌: به‌لام ئه‌گه‌ر مال دۆزمره‌وه‌ی نازادو فامیده‌بوو، وه‌ له‌خۆی دڵنیابوو که‌ ناپاکی ل ناکاو چه‌شاری نادا، ئه‌وه‌ له‌م حاڵه‌دا حوکمه‌کە‌ی ئاوايه‌:

یه‌که‌م: ئه‌گه‌ر له‌ شوینیکی ئه‌مینا دۆزییه‌وه‌، که‌ مه‌ترسی فه‌وتانی نه‌بوو، چونکه‌ خه‌لکه‌کە‌ی ده‌سپاڤ و ئه‌میندار بوون، له‌ هه‌مانکاتدا ئه‌و جیگه‌یه‌ نه‌ ملکی که‌سی بوو، وه‌ نه‌ خاکی دۆزمنی ئیسلام بوو، که‌ پێی ده‌گوتری داری چه‌رب، ئه‌وه‌ وا باشه‌ بۆی که‌ هه‌لی بگری به‌پێی ئه‌م چه‌دیه‌ (خوا له‌ پشته‌ی ئه‌و به‌نده‌یه‌ که‌ پشته‌ی باری ده‌گری).

دووه‌م: ئه‌گه‌ر له‌ جیگه‌یه‌کی وادا دۆزییه‌وه‌ که‌ دڵنیانه‌بوو له‌ نه‌فه‌وتانی، ئه‌وه‌ پێویسته‌ له‌سه‌ری که‌ هه‌لی بگری، به‌پێی فه‌رمووده‌ی خ‌وای گه‌وره‌: {وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ - سورة التوبة - ۷۱/۹} واته‌: ب‌ر‌و‌ا‌دا‌ران، ن‌ی‌ر‌و‌ م‌ی‌یان، له‌ناو خ‌و‌یا‌نا، پ‌ش‌ت‌و پ‌ه‌نا‌ی یه‌ک‌ترین، ده‌ش‌ی چ‌او د‌ی‌ری به‌ر‌ژه‌وه‌ندی یه‌ک‌تری ب‌که‌ن). له‌م ئایه‌ته‌ پ‌ی‌ر‌ۆزه‌دا ئه‌م ر‌اس‌ته‌ق‌ینه‌یه‌ ده‌رده‌که‌و‌ی: هه‌روه‌کو‌و چ‌ۆن پ‌ی‌ویسته‌ له‌سه‌ر هه‌ق‌داری هه‌تیو مال و سامانی به‌ جوانی ب‌پ‌ار‌ێ‌زی ئا‌و‌ایش

پېۋىستە لەسەر ھەموو موسوئلمانى كە سەر و مال و نامووسى ھەموو موسوئلمانىكى تر بپارىزى، چونكە موسوئلمان ھەقدارى موسوئلمانە، ھەركاميان حازر نەبوون ئەوى تريان پاسەوانى سەر و مال و نامووسىيەتى.

سەرەراي ئەوھىش دەبى مال دۆزەروە لە خوئ دۇنيا بى كە ھەركاتى خاوەنەكەى پەيدابوو بىداتەو دەستى، بە مەرجى بىناسىتەو نوونىشانى ھەلبد، دەنا نابى ھەلى بگريتەو. گوتراو پىشە: لە سەرى نىە لە ھىچ بارىكا كە ھەلى بگرى، ئەوپەرەكەى ئەوھىە كە ھەلگرتنەو سوننەتە، چونكە ھەلگرتنەو دۆزراو يا ئەمانەتە، يا كاسپىيە، ئەو دووھىش ھىچ كاميان واجىبو پېۋىست نىن. ئەمە قسەمان لەوھىە كە لە چۆلەوانى و ويرانەو سەرە رىشت بدۆزىتەو ئەمە حوكمەكەى بوو، دەنا ئەگەر لەناو ملكى كەسىكا دۆزىيەو ئەو دروست نىە بوئ ھەلى بگرى، چونكە وادەردەكەوئ كەھى خاوەن ملكەكە بى.

ئەو زانىارىيەى لە بارەى داكەوتەو پېۋىستە :

پېۋىستە لەسەر ئەو كەسە كە شتى دەدۆزىتەو دەفرو پرىاسكەو دەرگا بىن و جوړو ژمارەو كىشى بزائى و ئەوجا لە جىگەى ئاساىى خويا ھەلى بگرى. زانىنى پرىاسكەو دەرگا بىنەكەى بەپىي ئەو فەرموودەى كە رابورد لە سەرەتاي باسەكەو، زانىنى ژمارەكەى بەپىي ئەم فەرموودەيەى بوخارىيە كە ئەبو ھورەيرە {مەزە خواەلىبە} دەفەرموئ: پرىاسكەيەكەم دۆزىيەو سەد دىنارى زىرى تىادا بوو. بىردم بو خىزمەت پىغەمبەر {مەروودە خواە لەسەربە} فەرمووى: يەك سال ناو نىشانى ھەلەد. جا

یهك سال ناویشانیم هه‌لدا، ئه‌وجا چوومه‌وه خزمه‌تی، فهرموویه‌وه: سالیکی تریش ناویشانی هه‌لده. منیش وامکردو دیسان چوومه‌وه خزمه‌تی، فهرموویه‌وه: سالیکی تریش ناویشانی هه‌لده. منیش وامکرد له جاری چواره‌ما فهرمووی: ژماره‌که‌ی بزانه‌و دهرگابینه‌که‌ی نیشانه بکه، جا ئه‌گهر خاونه‌که‌ی په‌یدا‌بوو ئه‌وه هی خۆیه‌تی دهنه بیکه به هی خۆت. زانینی نیشانه‌کانی تریشی به‌قیاس له‌سهر ئهم نیشانه، چونکه به‌وانیش دهق وهك ئهمان شته‌که ده‌ناسرێته‌وه، بۆیه‌ش ده‌بی له جیگه‌ی ئاسایی پاراستنی وێنه‌ی خۆیدا هه‌لبگیرئ چونکه سپاردیه، هه‌موو سپاردیه‌کیش ئاوايه.

ئه‌گهر ویستی بیکا به‌ مائی خۆی:

شت دۆزهره‌وه ئه‌گهر مه‌به‌ستی ئه‌وه‌بوو که شته‌که ئاگاداری بکا بۆ خاوه‌نی هه‌تا په‌یدا ده‌بی ئه‌وه پێویست نیه له‌سهری بانگه‌وازی بۆ بکا، به‌لام ئه‌گهر نیازی هه‌بوو که بیکا به‌هی خۆی ئه‌وه ده‌بی به‌ لایه‌نی که‌مه‌وه یه‌ك سال ناویشانی هه‌لدا، به‌پێی فهرمووده‌که‌ی پێشه‌وه. جار‌دانیش ده‌بی له به‌رده‌رگای مرگه‌وتدا بی، له‌کاتی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌ی خه‌لکه‌که‌دا، وه له‌ناو بازار‌دا، که‌جئ گومانی کۆبوونه‌وه‌یه، وه له‌و شوێنه‌دا که تیادا دۆزراوته‌وه، چونکه خاوه‌نه‌که‌ی ئه‌وێی بۆ ده‌گه‌رئ. چونێتی جار‌دانیش له‌سهر ئهم شیوه‌یه‌یه: بلئ: کئ شتی ئی بزربووه؟ وا سوننه‌ته هه‌ندئ نیشانه‌ی بلئ، به‌لام نابئ گشت نیشانه‌کانی هه‌لدا، دهنه ئه‌گهر درۆزنی کردی به‌هی خۆی ئه‌وه ده‌بی به‌ ده‌سته‌به‌ری، مه‌رج نیه سه‌روم‌پ سالکه هه‌ر جار‌بدا، به‌لکوو له سه‌ره‌تاوه هه‌موو رۆژی سئ جار

بانگه‌واز همل بدا له‌پاشا هه‌موو روژئ یه‌کجار، له‌پاشا هه‌موو حه‌فته‌یی یه‌ک جا، له‌پاشا له‌گشت مانگی‌کا یه‌ک جار، له‌سه‌ر شیوه‌یه‌کی وا دووباره‌ی بکاته‌وه که له‌بیر نه‌چیته‌وه هه‌تا ساله‌که ته‌واو ده‌بئ.

به‌لام نه‌گهر شتیکی وای دروژییه‌وه که نه‌ده‌کرا به‌مال نه‌وه جاری بو هه‌لئادا، نه‌گهر ده‌کرا به‌مال، به‌لام که‌مبوو، نه‌وه نه‌وه‌نده ناوینشانی هه‌لئادا که به‌زه‌ینی زوربه‌ی کات خاوه‌نی له‌وه‌دوا بو‌یناگه‌ری، که نه‌وه‌یه خاوه‌نه‌که‌ی زور بو‌ی په‌روش نه‌بئ و زور به‌ دوا‌یا نه‌گه‌ری. جا پاش نه‌وه که بانگه‌وازی بایه‌خداری بو‌کرد، وه‌خاوه‌نه‌که‌ی په‌یدانه‌بوو، وه‌ ویستی بی‌کا به‌هی خۆی ده‌بئ به‌هی خۆی، که کردی به‌هی خۆی ده‌بئ به‌ قه‌رز به‌سه‌ریه‌وه، نه‌گهر دنیا بوو خاوه‌نه‌که‌ی په‌یدابوو، نه‌گهر دۆزراوه‌که وینه‌دار بوو بلام نه‌مابوو نه‌وه، ده‌بئ به‌ده‌سته‌به‌ری وینه‌که‌ی، دنا ده‌بئ به‌ ده‌سته‌به‌ری نرخه‌که‌ی به‌پیی نرخ‌ی نه‌و روژه‌ی که تیا‌دا کردوویه‌تی به‌ مالی خۆی، نه‌گهر خودی دۆزراوه‌که مابوو، وه‌ نه‌نگداریش نه‌بوو بوو نه‌وه دهریته‌وه به‌ خاوه‌نه‌که‌ی.

به‌شه‌کانی داکه‌وتوو:

داکه‌وتوو ده‌بئ به‌ چوار به‌شه‌وه:

یه‌که‌م: نه‌وه‌یه که هه‌میشه ده‌می‌نئ، وه‌ک زی‌رو زی‌وو شتی تری وا، حوکه‌مه‌که‌ی نه‌وه‌یه یه‌ک سال ناوینشانی له‌سه‌ر شیوه‌ی پێشه‌وه هه‌لئادا.

دوووم: ئەو دیه ئەگەر دۆزراوەکە زۆر نەدەماپهوه سهرنج دەدەین:
 ئەگەر زوو خراب دەبوو، وەك كەبابو تکهو شووتی و کالەك و
 سهوزەوات و فەریکە خورمایی کە نەکرئ بە خورما، ئەوه دۆزەرەوکهی
 دەرکئ بە سهپشك له نیوانی ئەویدا کە بیخوات و بههاکهی دەسته بهربێ،
 یا بيفرۆشی و بههاکهی وەر بگرئ و له پاش ناوێشان هەڵدانی ئاسایی
 بهپێی حال تهصهروفي تیا دا بکا، چونکه بههاکهی له شوینی
 دۆزراوەکەیه، ئەگەر نیشانی هەڵنەدات دەبێ بە دەسته بهریو، ئەمانەت
 دەبێ له دەستیدا. بهلام ئەگەر دۆزراوەکە زوو خراب نەدەبوو، وه قابیلی
 ئەوه بوو که چاك بکړئ، وەك روتابی کە بکړئ به خورما، یا ترپیهك
 بکړئ به میووژ، یا شیرئ بکړئ به پەنیر، یا شتی تری و، ئەوه لهکاتی
 وادا سهیری بهرژه وەندى خاوەنهکهی دەرکړئ، ئەگەر بهرژه وەندى
 خاوەنهکهی له فروشتنیدا بوو ئەوه دفرۆشرئ، ئەگەر له وشك
 کردنه وەدا بوو ئەوه وشك دەرکړتهوه. جا ئەگەر دۆزەرەوکهی به
 پیاویتی وشکی کردوه ئەوا باشه، دنا دەبێ هەندیکى لى بفرۆشی بۆ
 مهسرهفی وشك کردنه وەکهی چونکه بهرژه وەندى خاوەنهکهی لهویدا به
 بهلام ئەم درێژه پێدانه بۆ غەیری ئازەل و گیانله بهرانه، چونکه ولسات و
 مالات دەبێ هەمووی بفرۆشرئ له بهر ئەوهی مهسرهفی حەيوانات
 بهیتا پهیتا دووباره دەبێتهوه، ئەویش دەبێ بههۆی ئەوکه مالهکه به
 مهسرهف لیکردنى تهواو بێ.

سێیهه: دۆزراوی وا ههیه پێویستی به مهسرهف ههیه وەك
 ولس و مالات (حەيوان) حەيوانیش له سهه دوو جوژه:

(۱) جوړی یه کهم بییهیزه: نه وندده هیزی نیه که خوی پی رزگار بکا له ورده درنده، وهک مهر و بز و گویره که و به چکه و شتر، و شتر و ره شه و لاخ نه گهر سه قهت بوون باگه ورهیش بن له ریزی بییهیزن، نه م جوړه بوی ههیه دهستی به سهردا بگری، به نیازی کردن به مال، چونکه نه گهر هه لی نه گریته وه، له نیوانی نیمه و درنده دا دمه ووتی، دووریش نیه ده سپسی بیبا بو خوی، له بهر نه م مه به سته یه حه ز رمت (درووده خوا و له سهر به): دمه ورموی: بز و مهری گومبو و یا بو تویه که دهیدوژیته وه، یا بو خاوه نه که یه تی که برای تویه، یا بو گورگه. جا نه و که سه ی نه م جوړه گیانله به ره هه ل ده گری خوی سهر پشکه که یه کی له م سی شته بکا:

یه که م: ده ست به جی بیخوا و هه ر کاتی خاوه نه که ی دمر که و ت قیمه ته که ی ببزی ری بوی.

دووهم: رای بگری و به پیاو هتی به خوی بکا و مه سرفی بکی شی.

سییه م: ده س به جی بیفر وشی و به ها که ی هه ل بگری.

(۲) جوړی دووهم: نه و دیه که نه وندده هیزو توانای هه بی خوی پی بپاریزی له ورده درنده، خواه به هیز خوی بپاریزی وهک و شتر، یا به را کردن خوی قوتار بکا وهک و لاخی به رزه، هیسترو گویدریش هه روا، یا به فرین خوی دهر باز بکا، وهک کو ترو شتی وا. جا نه گهر له جو له وانی نه م جوړه گیانله به ره ی دوزیه وه. بوی نیه به نیازی کردن به مولک هه لی بگری، به س دروسته به نیازی پاراستن هه لی بگری، چونکه پیغه بهر (درووده خوا و له سهر به): له باره ی هه لگرتنه وه ی و شتری گومبو ووه به

پرسیار که ره که ی فەر موو: ههقت نه بی به سه ریه وه، نه و پیاوو
جه و نه دی خو ی پییه ههتا کوتایی فەر موو ده که. فەر موو ده که ده که
له سه ر و شتر، نه و هیش له ریزی و شتر دایه به قیاس له سه ر نه و.

کهواته: نه گهر به نیازی کردن به مال هه لی گرت، هه ر کاتی

فه و تا ده بی به ده سه به ر، چونکه پیغه مبه ر (درو و ده خواه له سه به ر) نه بی
کرد و وه له هه لگرتنه وه له کاتی وادا، نه و هتا ده فەر مو ی: ههقت نه بی
به سه ریه وه.. تا دوا یی، کهواته هه لگرتنه وه له کاتی وادا داده نری به
که مته ر خه می، که مته ر خه میش ده بی به هوی ده سه به ر بوون، به لام
نه گهر له ناو ناو ده انیدا نه م جو ره گیانه به ره ی دۆزییه وه، نه وه به
ناره زووی خو یه تی، ده توانی به نیازی کردن به مال هه لی بگری،
و ده توانی به نیازی پاراستن هه لی بگری، جیا یی له نیوانی بیابان و
ناو ده انیدا نه و ده یه: نه م جو ره نا زه له له ناو ناو ده انیدا ده ستی گشت
که سیکی پی ده گا، له به ر نه وه له وه زه نی ده ست بیس رزگاری ناب ی، کهواته
ههتا زو وه به ر ژو وهندی خا و نه که ی واده خوازی که له ده ست یکی
نه میندابی باشتره، به پیچه وانه ی بیابانه وه، چونکه که متر خه لک ری
تیده که و ی، سه ره رای نه و هیش نه م جو ره گیانه به ره له چۆله وانی
هه وه جیی به که س نیه، خو ی خو ی به خ یو ده گا، له وه ر ده خوا و ناو
ده خوا ته وه. نه و نه ده هه یه نه م راجیا ییه کاتی جیگه ی خو یه تی که دنیا
نه من و ئاسایش بی، به لام نه گهر کات کاتی تالان و برؤ راو و رو ووت بوو
نه وه جیا یی نیه له نیوانی چۆله وانی و ناو ده انیدا، له هه ر دو و لادا وه ک
یه ک هه لگرتنه وه به هه ر دو و نیاز ده که دروسته.

ئەگەر دنیابوو دووگەس داگەوتەیهکیان بە یەگەو دۆزییەو،
ئەو هەردووکیان ناوێشانى هەڵدەدەن، وە دەیکەن بە مائی خوێان،
کەشیان مافی ئەوێ نیه کە مافەگەى خوێ نەقل بکا بۆ هاوڕێکەى یا
بۆ کەسیکی تر.

لاباسی:

لەکاتی درەوکردندا گۆلەوێچینی و هیڤشووکردن لەم حالانەدا
دروستە: ئەگەر خاوەنەگەى رەزای لەسەر بوو، یا ئەندازەیکەى وابوو کە
خاوەنەگەى بۆى سەخڵەت نەدەبوو، یا خاوەنەگەى نەیدەچنییەو
دەس بەردارى بوو بوو، بەلام ئەگەر ئەندازەیکەى وابوو کە خاوەنەگەى
بۆى سەخڵەت دەبوو، یا خوێ دەیچنییەو ئەو دروست نیه بۆ بیگانه
کە بیچنییەو^(۱).

^(۱) لە عیبارەتى ئەصلەکەدا ئالۆزى و هەڵى چاپ هەبوو، سەرەرای ئیهامى
پێچەوانەى مەبەست ئەمە تەرجەمەى دەقى (کفایة الاختیار)ەکەیه. ئەمە عیبارەتى
ئەصلەکەیه: (ولا يجوز التقاط السنابل رقت الحصاد اذا يأذن فيها مالکها، أو کان
قادراً؟ يشق علیه التقاطه، أو کان يلتقطه بنفسه. فإذا أذن مالکها بالتقاط جاز)
دیاره کەخۆى: (أو کان قادراً يشق علیه التقاطه) وە، بەپێى (کفایة) کە لەم سى
کاتەدا گۆلە وەچنی دروستە: کەم بى، با ئیزنى صەریحیش نەبى، کەم بى یا زۆر بى،
بەلام خاوەنەگەى دەست بەردارى بووبى، با رێگەپێدانى ئاشکرایش نەبى، کەم بى یا
زۆربى بە مەرجى خاوەنەگەى رازى لەسەر بى، لەم دوو کاتەیشا دروست نیه، کەم بى یا
زۆر بى وە خوێ بیچنییەو، زۆر بى یا کەم بى وە خاوەنەگەى رەزای لەسەر نەبى. دەى
دەقى ئەصلەکە ئەمانیعمو نە جامیعه بۆ ئەم بەشانه، چونکە پوختهکەى ئەمەیه:

٢٤١) منالى فریدراو (لقیط):

منالى هه لگراوه، يا مندالى دوزراوه، به هه موو مندالتيكى
 فریدراو ده گوتري، كه سهرپه رشتياريكي نه بي، كه ببى به ده سته بهرى
 گوزهرانى، جا خواه فاميده بي يانا، چونكه فاميده يش وهك نافاميده
 هه وه جبي به سهر په رشتيكردن هه يه، به وشه مندال ره سيده
 دهرده چي، چونكه پيويستي به په روه رده و سهرپه رشتيكردن نيه، به
 وشه دوزراوه منالى تری بي باوك و بي باپيرو بي سهرپه رشتيار
 دهرده چي، چونكه ناگاداري مندالى وا له پيشه قازيه، چونكه قازي
 به پي نامه ي خوي داناو زاناو، به پي سوننه تي پيغه مبه ره نازدره كه ي
 مه وداي نه وه ي هه يه كه بو هم جوړه منالو بو هه موو كه سيكي
 نه تواناي زه بوون مايه ي به خيوكردنيان بو فراهه م بي ني، مبه ست له
 سهرپه رشتيكار باوك و باپيره و نه و كه سه يه كه شويني باوك و باپيره
 بگريته وه.

برياره كه ي:

هه لگرتني مندالى فریدراو فهرزي كيفايه يه، به پي فهرمايشتي
 زاتي مه زن: {وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى - سورة المائدة - ٢/٥ ➔}

گولموره چني دروست نييه نه گمر خوي ده يچنييه وه، نه گمر ره زاي له سهر نه بوو، به لام
 دروسته نه گمر خاوه نه كه ي ره زاي له سهر بوو، مبه ست له م جوړه شيكردنمويه نه مبه يه:
 (عيباره تي پمراوي شمرع، كاتي جينگي متمانه ده بي، كه كم و كوري زوړو په له په لي
 پتوه ديار نه بي).
 - وهرگير -

وہ لہبەر ئەودیش کە هیچ نەبئ ئادەمیزادەو قەدر و ریزی خۆی ھەییە،
لەبەر ئەو پێویستە بەھۆی پەر وەر دەکردنەو گیانی بپاریزری و
چارەسەری حالئ بکری، دەق وەك ناچارى لیقەوماو، بگرە ئەم شیاو ترە
بە جاودیری، چونکە ناچارى رەسیدە رەنگە بە فیلل خۆی دەر باز بکا،
بەلام منال سەر بەھیج لایەکا دەرناکا.

جا ھەركاتئ كەسئ كە مەرجى بەخیوکردنى تیا دا بوو، مندائیکى
ئاواى ھەلگرت، ئەو ھەخیریکى گەورەى دەگا، گوناھى سەرتیاچوونى ئەو
مندالە لە کۆل ھەموان دەکەوئ، دەرنا ھەم ئەو ھەم گشت کەسئ کە پئی
بزائى لە خەلکى ئەو ناوچەییە تاوانبار دەبن بەھۆى سەرتیاچوونى
کەسیكى ریزدارەو.

مەرجى ئەو کەسەى کە مافى ھەییە ھەئى بگری:

منال ھەلگر دەبئ ئەم چەند مەرجەى تیا دا بئ:

یەگەم: دەبئ ئەرك لەسەربئ، واتە: موکەللەف بئ کەواتە
ھەلگرتنى منال و شیت دانامەزری.

دووھم: دەبئ ئازادبئ، کەواتە بەندە بوئ نیە منال ھەلگری،
چونکە ھەلگرتنى منال ھەقدارییە، کۆیلەیش ئەھلى ئەو ھەقدارییە
نیە، تەنانەت ئەگەر کۆیلەیی منائیکى ھەلگرت لیئ دەسەنریتەو،
مەگەر ئاگاھى رێگەى ئەو پێدا، یا دادوور بیھێلێتەو لە دەستیدا.

سێیھم: مەرجى ئیسلا مە، بپروا نابئ مندائى موسولمانى
فریدراو ھەلگری، چونکە وەك گوتمان ھەلگرتنى منال ھەقدارى و

خاوه نایه تییه، دهی بی پروا شیایو نه وه نیه و کافر نابی به ههقدارو به خاوه نی موسولمان. به لئی بی پروا بوئی هه یه بی پروای منال هه ل بگری، به هه رحال موسولمان بوئی هه یه نه و مناله هه ل بگری، که حوکم به کوفری ده کری، چونکه نه م هه قی سه روهری و سه رداری و ههقداری هه یه به سه ر بی پروا وه.

چوارم: دادپه رومرییه، به دکار (فاسق) بوئی نیه منال هه ل بگری.

پینجه م: خاوه ن فام بی، مروئی ده ستیلاوی حیجر له سه ر بوئی نیه منالی فریدراو هه ل بگری، گریمان هه لیشی بگری ناهیلریته وه له ده ستیدا.

نه و ماله ی که له گه ل نه م منداله بی، بوکییه و چی لیده کری؟

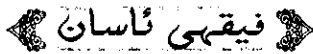
هه ر مالی له گه ل مندالی دؤزراوه دابی به هی خوئی دادهنری، ژیواری لی دابین ده کری، چونکه منال نه گه ر له ژیر چاودیری باوکیشادا به خیو بگری، نه گه ر مالی هه بی، ژیواری له سه ر خویه تی، ده ی له کاتی وادا زیاتر ژیواری له سه ر خویه تی. مالی خوئی وه ک جل و بهرگو که ل و په ل و نوینه که ی و پاره پوول و شه کی که له باخه لی دابی، یا پیوه ی شه ته ک درابی، یا وه ک و لاخی جله وه که ی به ده ستیه وه بی، وه ک نه و چاتوله ی که مناله که ی تیادا بدؤزیته وه، یا وه ک نه و چاتوله ی که مناله که ی تیادا بدؤزیته وه، یا وه ک نه و خانووه ی که هه ر خوئی تیادا بی، باخیش هه روا، نه وه ی که مه سه رفی بو ده کا له و ماله فه رمانه روه ایه، چونکه نه و ههقداری نه و که سانه یه که ههقدرای تریان نیه، منال

هه لگريش له سهر فهرمانی قازی بوى هه يه له و ماله مه سهرفى بو بکا، جا نه گهر فهرمان په و نه بوو ده بى شايهت بگرئ له سهر نه وهى که بوى خه رج ده کا، ده نا نه گهر شايهت نه گري هه رچى له و ماله سهر ف بکا بوى ده بى به ده سته به رى. گو تر او يشه: به بى فهرمانى قازيش له مالى مناله که خو ى ژيوارى بو دابين بکا نابى به ده سته به ر.

به لام نه گهر مناله که خو ى مالى نه بوو، ژيوارى له سهر به يتولاله، چونکه ئيمامى عومهر (ره زاه خواه اي بى) له باره ى به خيو کردنى فر پدرا وه وه، پرس و را ى به ها ورپيان کرد، به يه ک ده نگ و به يه ک را فهرموويان: ژيوارى له سهر به يتولاله، له به ر نه وه يش گه وره ى ره سيده ى نه دارايش ژيوارى له سهر به يتولاله، ده ى منال هه قى نه وه ى زياتر هه يه که ژيوارى له سهر به يتولال بى. نه گهر ده وله مه ندو هه زار ى به يه که وه فر پدرا وي کيان هه لگرت وه، ده وله مه نده که پيش ده خر ى، چونکه له باره يدا هه يه که له کاتى پتويستدا ياريده ى سامانى بدات ^(۱).

^(۱) نهمه عيبارته ى نه صله که يه که زهين به هه لدها ده با: (فان وجد مع اللقيط مال كالشياب والفرش وما يكون في جيبه أو شد عليه أو دابة عنانها بيده أو وجد في خيمته، أو في دار ليس فيها غيره أو في بستان كذلك.. إلخ) ده توانين بلتين هه تا ولا خه که نهم ده قه باشه، گهرجى بى پتيزى پتوه دياره، به لام (أو وجد في خيمته) وهك مه تدل وايه هه لته ينانه كى نه مه يه که له كيفايه كه دا ده فهرمو ى: (ولو كان اللقيط في خيمته فهي له). نه مه يش له موغنى موحتاجدا باقى مه ده نى نهم مه ته لهما ن بو حهل ده كا که ده فهرمو ى، (وان وجد اللقيط في دار فهي له، ليلد ولا مزاحم.. ولا يحكم له ببستان وجد فيه.. لان سكنها تصرف والحصول في البستان ليس تصرفا ولا سكنى) له

٢٤٢) باسی سپارده (وه ديعه):

سپاره ناوه بۆ زات (عهين) ئاوه نه كه ي يا جيگري خاوه نه كه ي له لاي كه سي به نه مانه ت دايني، هه تا ئاگاداري بكا، سه ربه لگه له م با به ته دا نامه ي خواو ريگه ي ره به ره. خواي گه و ره ده فهرموي: {قُلْيُودَ الَّذِي اَوْثَمْنَ اَمَانَتَهُ - سورة البقرة - ٢٨٣/٤٢} وه ده فهرموي: {اَنْ تُؤَدُّواْ الْاَمَانَاتِ اِلَى اَهْلِهَا - سورة النساء - ٥٨/٤} نه وه تا يه زداني پاك له م دوو ئايه ته دا فهرمان ده كا به دانه ري سپارده به خاوه ني، پيغه مبه ريش (دروود خوا له سه ربه): ده فهرموي: سپارده به سه ر راستي بده روه ده ست نه و كه سه كه ده ست پاك و متمانه پيكر اوي دان اوي، گزي و ناپاكيش له كه س مه كه، ته نانه ت له و كه سه يش كه گزي و ناپاكيت ئي ده كا (نه بو داوود) له سه حيه يندا ده فهرموي: خوشه ويست (دروود خوا له سه ربه): ده فهرموي: نيشانه ي مرو ي ناپاك نه م سي ره وشه ناشيرينه يه: هه ركاتي قسه ي كرد دروي زوري تيا بكا، هه ركاتي په يمان ي به ست،

راستيدا گه ئي جار ته سه رپويكي زور خراپ له نه صلي نه صله كه دا كراوه، اختصار جيايه له اختزال، گه ئي شوي ني وا شه له قاو و شه له ژاوه نه له مه تن ده كا و نه له شرح، نو ميده ده كه م له ره حمه تي خوا له م ته رجمه ده دا سه ركه وتو و مان به فهرموي، هه تا ببني به هوي راست كرد نه وي هه له كاني ناو نه م كتیبه پيروژه به لكوو ببني به شه رحيكي كوردي بوي.

چونكه له راستيدا نه م كتیبه نه گه ر ته حقيق بكرئي و موراجعه بكریتمه، بۆ لاوي موسولمان مانه ندي كه مه. چونكه موسولماني به ته مه ن ده بي به ره به ره سه رچاوه ي زانستي فره واتر بكا، چونكه قوناغي سه ره تايي گه ئي جيايه له قوناغي كو تايي.

- وه رگير -

بەيمانەكەي نەباتە سەرو ھەمىشە بەيمان شكىن بى، ھەركاتى شتى پى سېڤىرا دەسپىس و ناپاك دەرچى، لە گىرپانە ۋە يەككى موسلىما نەم زىادە يەيشى ھەيە: با لەبەر چاۋى خەلك رۆزۋوۋىش بگىرئ و نوڤزىش بكاو خۆيشى بە موسولمان لەقەلەم بدا). بەلگەي پىداۋىستىي نەو خەلكەيش بە سپاردە پى سپاردن، لەۋى بوەستى.

بىر يارەكەي:

نەو كەسەي بتوانى سپاردە بپارىزئ و لە ھەمان كاتا باۋەرپشتى بە دەستپاكى و ئەمىندارىي خۆي ھەبى نەۋە سوننەتە بۆي كە سپاردە ۋەربگىرئ، چونكە خۆشەۋىست (دروودە خواە لەسەربە) دەفەر موى: خودا لە پشتى نەۋبەندە باشەي خۆيەتى كە لەسەر حەق پشتى براى ناينى خۆي دەگرئ. گرېمان ھەر نەۋ ھەبوو كە بتوانى نەۋ سپاردەيە ۋەربگىرئ نەۋە دەبىرئ بە سەريا كە ۋەرى بگىرئ، نەۋ كەسەيش كە سپاردەي پى نەپارىزئى حەرامە ۋەرى بگىرئ، ئەگەر دەيتوانى بەلام باۋەرى بە نەمىنىي خۆي نەبوو كە راھەتى ھەيە كە ۋەرى بگىرئ.

دەستەبەر نابى مەگەر لەبەر كەمتەرخەمى:

سپاردە ئەمانەتە وا لە دەستى ئەمىندارا، ۋەك گشت سپاردەيەككى تر نابى بە دەستەبەر، بەلام كەمتەرخەمى تىابكا، يا لە پاراستنیا كۆتايى بكا، دەبى بە دەستەبەر، ۋەك نەۋە بەبى فەرمانى خواھنى لەلای كەسكى تر بە ئەمانەت دايبىن، يا خۆي بچى بۆ سەفەرۋ بەجىي نەھىلئ بۆ خواھنەكەي، يا بۆ جىگىرى خواھنەكەي، يا لە شوپنى دايبىن

که حیڭهی پاراستنی ئاسایی وینهی خوی بهبن بههانه‌ی رهوا له‌گه‌ل
خوی بیبا بۆ سه‌فه‌ر، یا له‌کاتی نه‌خۆشینی مه‌ترسێدارا وه‌سیت نه‌کا که
ئه‌و سپارده‌یه‌ی له‌لایه‌، یا له‌وکاته‌دا که ده‌سلاتداری سه‌رولات زیندانی
ده‌کا بۆ گوشتن رانه‌سپێری له‌ باره‌یه‌وه‌، یا درێغی بکا له‌ باسکردنی، یا
به‌بن فه‌رمانی خاوه‌نی سوودی ئی وهربگری، که ئه‌وه‌ داده‌نری به
که‌مه‌ترخه‌می و درێغیکردن، یا دهربچێ له‌و مه‌رجه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی
دایناوه‌، جا له‌هه‌ر کام له‌م شیوانه‌دا سپارده‌که‌ فه‌وتا ده‌یبرێری، نه‌گه‌ر
زۆرداری داوای سپارده‌که‌ی لی‌کرد له‌ سه‌ریه‌تی که نه‌یداتی و حاشای
لی‌بکاو بیشاریته‌وه‌، به‌و په‌ری تواناوه‌ ده‌بن به‌رگری بکا، ئه‌گه‌ر ده‌یتوانی
به‌رگری بکاو به‌ ئاره‌زوو نه‌یکرد ئه‌وه‌ ده‌سته‌به‌ره‌.

قسه‌ی ئه‌میندار ده‌خوات:

ئه‌گه‌ر ئه‌میندار به‌ خاوه‌ن سپارده‌ی گوت: سپارده‌که‌تم
پیداویته‌وه‌، قسه‌ قسه‌ی ئه‌وه‌، به‌مه‌رجی سویند بخوات، چونکه‌ زاتی پاک
ده‌فه‌رموی: {فَلْيُودِّ الَّذِي أُوتِمِنَ أَمَانَتُهُ} ئه‌وه‌تا خودا فه‌رمان به‌
ئه‌میندار ده‌کا که به‌بن شایه‌ت گرتن سپارده‌که‌ی پیداته‌وه‌، ئه‌مه‌یش
به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که قسه‌ی ده‌خوات، چونکه‌ ئه‌گه‌ر وانه‌بوایه‌ پێی
ده‌فه‌رموو که شایه‌تی ئی بگری ئه‌وسا سپارده‌که‌ی بداته‌وه‌ ده‌ستی، وه‌ک
له‌م نایه‌ته‌ی تردا ئامۆژگاری هه‌قداری هه‌تیو ده‌کا، که کاتی له‌ هه‌تیوی
دهرچوون ماله‌کانیان پێ بدنه‌وه‌و شایه‌تیان ئی بگرن له‌سه‌ر ئه‌وه‌، وه‌ک
ده‌فه‌رموی: {فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ} - سورة
النساء - ۶/۴.

پېويسته له سهرى كه له جيگه ي پاراستنى نهو جوړه شتهدا
 دايبنى، بو نموونه دراوو خشل و گوهه ره به هاداركان له قاسه و
 سندووقى قايماداده نرين، ناومال له ناو مالاداده نري، بزى و مهر له
 حه وشه ي مال و كوزو گه وړي خو ياندا داده نرين. ههركاتى خاوه نه كه ي
 داواي كرده وه، ده بى به بى دواخستن بيداته وه پيى، به پيى نه م
 فه رمايشته ي خواي گه وړه: {إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَى
 أَهْلِهَا - سورة النساء - ٥٨/٤} واته: نه ي موسو لمانينه! خودا
 فه رمانتان پي ده كا كه هه موو جوړه سپارده و نه مانه تي، بده نه وه ده ستي
 خاوه ني. جا هه ركاتى به بى بيانو دوايخست و فه و تا ده سته به ره، نه گه ر
 بيانوي ره واى هه بوو نابى به ده سته به ري.

بسم اللہ الرحمن الرحیم

سو پاس و ستایش بو خوا به یارمه تی خوی گه وره و مه زن
 ئه مپو که شه ممه یه، ریکه وتی (۱۹۹۵/۱۱/۱۱) له وه رگی پانی به رگی
 یه که می ئه م کتیبه موباره که یه بوومه وه، له خودا داو ده که م که ئه م
 مه نگاوه بکا به نوبه ره یی بوم و بیکا به به رای کوششیکی پیروز، له
 بواری ته رجه مه ی فیه د، بو سه ر زمانی شیرینی کوردی، چ بو من و چ
 بو گشت که سی که په روشی خزمه تی دین و خزمه تی میله تی
 کوردی.

لیره دا دوو پاتی ده که مه وه:

(۱) له کتیبه گه وره کاندایا زاناکان به باشی به سه رو گو یلاکی
 یه کتردا دین، له کاتی گله یی و راستکردنه وه ی هه له ی یه کتریدا. گه لی
 توندتر له م گله ییانه ی که من له ماموستای پایه به رزی ئه حمده عیسا
 عاشوورم کردووه. له بهر ئه وه نابی ئه مه ی من له م باره یه وه نووسیومه
 به تانه و توانج له قه له م بدری. عه للامه ی عه ینی، له به رگی یه که می
 عومده تولقاریدا، له کاتی شه رخی فه رمووده ی: (ربّ مبلّف اوعی من
 سامع) دا رخنه له بوچوونی کرمانی و شیخ قوطبه دین ده گری و پنیان
 ده فه رموی: قلت: کل منهما قد ابعد وتعسف! ئه مه مشتیکه له
 خه رواری.

(۲) به پیی ته وانا به نده پا به ندی ده قی ئه صله که بووم و له زور
 شوینیش که قسه کان بو نی بازی شتی لی هاتبی که له گه ل مه شه ربی

خۆمدا رڼ نه که وتبئ، ناچار بووم ده که که به جوانی ته رجه مه بکه م.
به لام نه وه مه عنای وانیه که من نه و رایه په شه ند ده که م.

۳) له خوا به زیادې نه م و هر که پرانه با شترین شهر و شیکردنه و هیه
بو تیگه یشتن له (کفایة الاخیار) و (الفقه المیسر).

به لئ بو فی ربوونی نه م دوو کتیبه فقهی ده توانئ نه م و هر که پراوه
کور دیه بکا به ماموستای خوئ. به لام نه مه مه عنای وانیه که مه لاو
فقهی به م ته رجه مانه بی نیاز بین له دیراسه ی علومی شه یعت به
عه رهبی، نه، نه و بوچوونه ه لیه، پیویسته له سر مه لاو فقهی زانسته
شهر عیه کان، وه ک جاران به عه رهبی بخوینن.

۴) تکا له هه موو ماموستاو خوینه واران و نه دیبان ده که م، که
به بی له بار ابوونی ته و او په لاماری ته رجه مه و دانانی کتیبی که و ره ی
ثایینی نه دن، چونکه و هر که پرانی شرم پر م، کتیبی بی سهر و بهر، هه م
نه صله که، هه م بابه ته که، هه زمانه که، له به رچاو ده خا.

غفر الله لی ولوالدی ولسائر المسلمین، و آخر دعوانا ان الحمد لله رب
العالمین.

في كنفِ ظلِّ علِّ القرآن اظل نجلي (كاوة) يا رحمان

وصلی الله تعالی علی سیدنا محمد وآله وصحبه وسلم.

وهرگیږ

نوری فارس می خان مه سن

سلیمانی (خانوی زابته کان)

که ره کی ماموستایان.

فهرس المراضيع

زنجيره	پېرسى سەرەباسەكان	لایپەرە
*	پېشەكى...	۸-۳
۱.	پاكى - الطهارة	۱۱-۹
۲.	بەشەكانى ئاۋ	۱۶-۱۱
۳.	حوكمى ئاۋى بەرماۋە	۱۸-۱۶
۴.	پېستى مردار	۲۰-۱۹
۵.	ئىسك و مووى مردار	۲۲-۲۰
۶.	بەكارهينان و راگرتنى قاپ و قاچاغ	۲۴-۲۲
۷.	سيواك	۲۶-۲۴
۸.	دەستنويز	۳۰-۲۶
۹.	سوننەتەكانى دەستنويز	۳۶-۳۰
۱۰.	تاراتگرتن: خو پاكردنەۋە	۳۸-۳۶
۱۱.	دەستوۋرى سەراۋكردن	۴۳-۳۸
۱۲.	ھۆكانى بى دەستنويزى	۴۹-۴۴
۱۳.	ياسايەكى شەرەزانى (قاعدة فقهية)	۵۰-۴۹
۱۴.	خوشوردن - غوسل	۵۳-۵۰
۱۵.	فەرەكانى خوشوردن	۵۵-۵۳
۱۶.	سوننەتەكانى خوشوردن	۵۷-۵۵
۱۷.	ھەلمايىنى شەرگا لەكاتى خوشوردندا	۵۸
۱۸.	خوشوردن سوننەتەكان	۶۵-۵۹
۱۹.	دەستى تەرەينان بەسەر خوف (سؤل)دا	۶۵
۲۰.	مەرجهكانى دەسپياھينانى سؤل	۶۷-۶۶

﴿ نېقىي ناسان ﴾

زنجيره	پېړستى سهره باسه كان	لاپېره
۲۱.	ماوهى دهسپياهيټان: (مده المسح)	۶۸-۶۷
۲۲.	سهره تاي ماوهى دهسپياهيټان	۶۹-۶۸
۲۳.	چوټيه تىي دهسپياهيټان	۷۰-۶۹
۲۴.	چى دهسپياهيټان پوچ ده كاته وه	۷۱-۷۰
۲۵.	تهيه موموم	۷۲-۷۱
۲۶.	ياساي دروستبوونى تهيه موموم	۷۴-۷۲
۲۷.	مهرجه كانى دامه زرانى تهيه موموم	۷۹-۷۴
۲۸.	فهرزه كانى تهيه موموم	۸۱-۷۹
۲۹.	سوننه ته كانى تهيه موموم	۸۲-۸۱
۳۰.	به چى تهيه موموم پوچ ده بيټه وه؟	۸۳-۸۲
۳۱.	دهسهيټان به سهر ته ته و موشه ممادا	۸۵-۸۳
۳۲.	پيويسته بو هه موو فهرزى تهيه مومومى بكا	۸۷-۸۵
۳۳.	باسى پيسى - النجاسه	۸۸-۸۷
۳۴.	حوكمى نه و پارچه يه ي كه له ناو له شى گياندار وه جيا ده بيټه وه	۹۱-۸۸
۳۵.	شوردنى پيسى	۹۳-۹۱
۳۶.	بريار (حوكم) ي گياندارى له ناو شتى شلدا بمرئ	۹۴-۹۳
۳۷.	بريارى پاكي و پيسى گياندار له كاتى ژيانيدا	۹۵-۹۴
۳۸.	بريارى پاكي و پيسى مرداره وه بوو	۹۷-۹۵
۳۹.	پاككردنه وهى گلاوى سه گ و به راز	۹۸-۹۷
۴۰.	پاككردنه وهى مه ي به وه ده بى كه ببى به سر كه	۱۰۰-۹۹
۴۱.	چاوپوشيكردن له هه ندئ پيسى	۱۰۲-۱۰۰
۴۲.	بينويژى و زه يستانى و هه ميشه بينويژى	۱۰۴-۱۰۲

فقهی ناسان

زنجیره	پیرستی سهره باسه کان	لاپه ره
۴۳.	زهیستانی (الفاس)	۱۰۶-۱۰۵
۴۴.	همیشه بینوئیژی (الاستحاضه)	۱۰۹-۱۰۶
۴۵.	لای خوارووی سالی بینوئیژی	۱۱۰
۴۶.	ماوهی مانوهی کۆریه له سکی دایکیا	۱۱۱-۱۱۰
۴۷.	ئهوهی له کاتی بینوئیژی و زهیسکانیدا نادرسته	۱۱۸-۱۱۲
۴۸.	ئهوهی بۆ له شپیس نادرسته	۱۲۰-۱۱۸
۴۹.	ئهوهی بۆ بۆ دهسنوێژ نادرسته	۱۲۲-۱۲۰
۵۰.	دهستدان له قورئان له بهر فیربوون و قیرکردن	۱۲۳
۵۱.	نوێژ (الصلاة)	۱۲۳-۱۲۴
۵۲.	کاتهکانی نوێژ	۱۳۰-۱۲۵
۵۳.	مهرجهکانی پیوستبوونی نوێژ	۱۳۲-۱۳۱
۵۴.	مهرجی دامهزاندنی نوێژ	۱۳۲
۵۵.	مهرجی دامهزاندنی نوێژ ئهم پینجهن:	۱۳۸-۱۳۳
۵۶.	روو نهکردنه رووگه له دوو کاتدا دروسته	۱۴۲-۱۳۸
۵۷.	روکنهکانی نوێژ	۱۵۰-۱۴۲
۵۸.	گهورهیی فاتحیه له چاو هینی تردا	۱۵۸-۱۵۰
۵۹.	ئهو شتانهی له پیش دهستکردن به نوێژ سوننهتن	۱۶۰-۱۵۸
۶۰.	له سهرهتاوه هۆی دامهزاندنی بانگو قامهت چیپوو؟	۱۶۴-۱۶۰
۶۱.	باسی ئهو شتانهی که له ناو نوێژدا سوننهتن پێیان دهگوتری ئهبعاج واته: گرنگه سوننهتهکان	۱۶۸-۱۶۵
۶۲.	ئهو شتانهیش له ناو نوێژدا سوننهتن پێیان	۱۸۸-۱۶۹

زنجیره	پیرستی سهره باسه کان	لایه
	ده گوتری: هه یئات، واته: سوننه ته سووکه له کان	
٦٣.	سوننه ته په یوه سته کانی نوێزه فهرزه کان	١٨٩-١٨٨
٦٤.	نوێژی سوننه تی زۆر سوننه ت	١٩٨-١٩٠
٦٥.	گوته کانی دوا نوێزه کان	٢٠٢-١٩٨
٦٦.	ژن له چه ند شتیکا جیا به له پیاو	٢٠٥-٢٠٣
٦٧.	شهرمگای پیاو و ژن	٢٠٦-٢٠٥
٦٨.	ئهو شتانه ی نوێژ به تال هکه نه وه	٢١٤-٢٠٧
٦٩.	کورنووشی هه له و هو به کانی	٢١٩-٢١٥
٧٠.	ئهو کاتانه ی که نوێژیان تیادا ناپه سه نه ده	٢٢٢-٢١٩
٧١.	نوێژی به کو مه ل (نوێژی جه ماعت)	٢٣٢-٢٣٢
٧٢.	کو تر کردنه وه ی نوێژی چوار رکاتی	٢٣٣-٢٣٢
٧٣.	مه رجی سه فه ره که	٢٣٧-٢٣٤
٧٤.	که ی ریبوار ده ست ده کا به کو تر کردنه وه	٢٣٨-٢٣٧
٧٥.	کو کردنه وه ی دوو نوێژ	٢٤٢-٢٣٨
٧٦.	گیرانه وه ی نوێژی فه وتاو	٢٤٤-٢٤٢
٧٧.	نوێژی هه یینی (صلاة الجمعة)	٢٤٤
٧٨.	نوێژی جومه سه سوننه ته یا فه رزه ؟	٢٤٦-٢٤٥
٧٩.	مه رجه کانی پێو یستبوونی	٢٤٧-٢٤٦
٨٠.	مه رجه کانی دامه زران دنی	٢٤٩-٢٤٧
٨١.	فه رزه کانی نوێژی هه یینی!	٢٥٠-٢٤٩
٨٢.	هه یئه ته کانی نوێژی هه یینی	٢٥٢-٢٥١
٨٣.	گو یپا گرتن له وتاره که ی	٢٥٣-٢٥٢
٨٤.	له کاتی وتاره که دا نوێژ دروسته	٢٥٥-٢٥٤

لاپەرە	پیرستی سەرەباسەکان	زنجیره
۲۵۶-۲۵۵	خویندنی سوورەتی کەهف	۸۵
۲۵۶	کارگیری نزاگیرابوون	۸۶
۲۵۷	سەلاواتدان لە سەر پیڤەمبەر {دروودی خوای لەسەربیی}	۸۷
۲۵۷	لەپاش بانگی روژی هەینی مامەلە نادروسته	۸۸
۲۶۰-۲۵۸	نوێژی هەردوو جەژن	۸۹
۲۶۱	کاتی نوێژی دوو جەژنەکان	۹۰
۲۶۲-۲۶۱	ئەندازەی رکاتەکانیان	۹۱
۲۶۳-۲۶۲	وتاری پاش نوێژی جەژن	۹۲
۲۶۳	نوێژی جەژن لە سارادا	۹۳
۲۶۵-۲۶۳	ئەللاھو ئەکبەرکردن لە جەژندا	۹۴
۲۶۵	ئەو گوتەییە کە بەوشیوەیە تەکبیر جوانە	۹۵
۲۶۸-۲۶۶	نوێژی خۆرگیران و مانگ گیران	۹۶
۲۶۸	سوننەتە بەکۆمەڵی بکری	۹۷
۲۷۰-۲۶۹	وتار لەم دوو نوێژانەدا	۹۸
۲۷۸-۲۷۱	نوێژە بارانە	۹۹
۲۸۱-۲۷۹	باسی نوێژی ترس	۱۰۰
۲۸۴-۲۸۲	بەکارهێنانی ئاوریشم و زیڕ	۱۰۱
۲۸۸-۲۸۴	ئەوێ بۆ مردوو پێویستە	۱۰۲
۲۹۰-۲۸۸	سوننەتەکانی شۆردنی مردوو	۱۰۳
۲۹۳-۲۹۱	ئەوێ لە کفندا سوننەتە	۱۰۴
۲۹۳-۲۹۲	نوێژی مردوو	۱۰۵
۲۹۷-۲۹۳	بنیاتەکانی نوێژی مردوو: ئەم حەوتەن	۱۰۶

زنجىره	پىرىستى سەرەياسەكان	لاپەرە
۱۰۷.	چى سوننەتە بۇ ناشتن	۲۹۸-۳۰۰
۱۰۸.	دوو كەس لەناوئەك گۆردا نانئىژئىن مەگەر بۇ ناچارىيى	۳۰۱-۳۰۲
۱۰۹.	گريان بۇ مردوو	۳۰۲-۳۰۳
۱۱۰.	شىن و زارى لەسەر مردوو	۳۰۳-۳۰۶
۱۱۱.	ئەوەى لە پرسەدا سوننەتە	۳۰۷-۳۰۸
۱۱۲.	پرسە: سەر كىشى: سەر خوشى: ئەوازىش	۳۰۹-۳۱۱
۱۱۳.	باسى زەكات	۳۱۱-۳۱۲
۱۱۴.	بىرىارى زەكات (حوكمەكەى)	۳۱۲-۳۱۳
۱۱۵.	جۆرەكانى زەكات	۳۱۳
۱۱۶.	ئازەل	۳۱۳-۳۱۴
۱۱۷.	مەرجى پىويستبوونى زەكاتى ئازەل	۳۱۴-۳۱۶
۱۱۸.	زەكاتى پارە كە بىرىتتەيە لەم دوو شتە: زىپو زىو	۳۱۶
۱۱۹.	زەكاتى كشتوكال و دانەوئەلە	۳۱۷-۳۱۸
۱۲۰.	زەكاتى ميوەهات	۳۱۸-۳۱۹
۱۲۱.	زەكاتى سامانى بازارگانى	۳۱۹-۳۲۰
۱۲۲.	رادەى زەكاتى وشتەر	۳۲۰-۳۲۲
۱۲۳.	رادەى زەكاتى رەشە و لاخ	۳۲۲
۱۲۴.	رادەى زەكاتى مەپو بىزى	۳۲۲-۳۲۴
۱۲۵.	زەكاتى سامانى ھاوبەش	۳۲۴-۳۲۷
۱۲۶.	رادەى زەكاتى زىپو زىو	۳۲۷-۳۲۸
۱۲۷.	مەرجى زەكەتەكەيان	۳۲۸-۳۲۹
۱۲۸.	زەكاتى خىشل	۳۳۰-۳۳۲

زنجیره	پیرستی سره باسه کان	لاپه ره
۱۲۹.	رادهی زهکاتی دانه ویله و میوه	۳۳۰-۳۳۲
۱۳۰.	نرخاندنی سامانی بازرگانی	۳۳۵
۱۳۱.	زهکاتی کان: واته: مه عدهن	۳۳۶-۳۳۷
۱۳۲.	زهکاتی زیرو زیوی شاراووی کون	۳۳۷-۳۳۸
۱۳۳.	ئوانه‌ی که زهکاتیان پی دهری	۳۳۸-۳۴۲
۱۳۴.	لا باسی (فهرعی)	۳۴۳-۳۴۵
۱۳۵.	پینج کهس هه‌ن زهکاتیان پی ناشی	۳۴۵-۳۴۸
۱۳۶.	خیری سوننه‌ت (صدقة لتطوع)	۳۴۹-۳۵۲
۱۳۷.	روژوو (الصيام)	۳۵۳-۳۵۶
۱۳۸.	روژوو به‌چی پوچ ده‌بیته‌وه	۳۵۶-۳۶۰
۱۳۹.	چی له روژدا سوننه‌ته	۳۶۰-۳۶۲
۱۴۰.	ئهو روژانه‌ی که روژوویان تیادا نادروسته	۳۶۲-۳۶۴
۱۴۱.	روژووی روژی گومان (صوم يوم الشك)	۳۶۴-۳۶۵
۱۴۲.	برپاری دروستبوون له روژی ره‌مه‌زانا	۳۶۵-۳۶۷
۱۴۳.	مردوویی روژووی له‌سه‌ربی	۳۶۷-۳۶۸
۱۴۴.	پیری ئیختیارو که‌سی له ریزی ئهودابی	۳۶۹
۱۴۵.	ژنی دووگیان و ژنی مه‌مکده‌ر	۳۶۹-۳۷۰
۱۴۶.	نه‌خوش و پیوار	۳۷۰-۳۷۱
۱۴۷.	روژووی سوننه‌ت	۳۷۱-۳۷۳
۱۴۸.	روژووی ناباش (الصوم المکروه)	۳۷۴-۳۷۵
۱۴۹.	روژووی سوننه‌ت بو ئافره‌ت	۳۷۶
۱۵۰.	زهکاتی سه‌رفتره	۳۷۶-۳۷۹
۱۵۱.	کاتی دهرکردنی	۳۸۰

زنجيره	پيژىستى سەرەباسەكان	لەپەرە
۱۵۲.	حیکمەتی سەرڤترە	۳۸۱
۱۵۳.	باسی گەورەیی رۆژوو	۳۸۲-۳۸۱
۱۵۴.	هەرەشە لە رۆژوو نەگرتنی رەمەزان	۳۸۲
۱۵۵.	نزای رەوا بە زمانی بەرۆژوووە	۳۸۲
۱۵۶.	مانگە پێۆزەکە	۳۸۴-۳۸۳
۱۵۷.	خەلۆه‌کێشان لە مرگەوتا (اعتکاف)	۳۸۹-۳۸۴
۱۵۸.	حەج	۳۹۰-۳۸۹
۱۵۹.	عەمرە	۳۹۴-۳۹۱
۱۶۰.	مەرجه‌کانی پێۆیستبوونی حەج	۳۹۷-۳۹۴
۱۶۱.	بەنیاتەکانی حەج (ارکان الحج)	۳۹۹-۳۹۷
۱۶۲.	ئەرکەکانی هەلسۆپان - پێۆیستییه‌کانی تەواف	۴۰۵-۴۰۰
۱۶۳.	پێۆیستییه‌کانی حەج - ئەرکەکانی حەج	۴۱۰-۴۰۵
۱۶۴.	حەجی ژن	۴۱۱-۴۱۰
۱۶۵.	سووننەتەکانی حەج	۴۱۴-۴۱۱
۱۶۶.	خۆ رووتکردنەو لە جل و بەرگی دووراو	۴۱۵-۴۱۴
۱۶۷.	ئەوشتانە‌ی نادروستت بۆ ئەوکەسە‌ی لە ئیجرامدابێ	۴۲۰-۴۱۵
۱۶۸.	تۆلە (فیدیە) پێۆیستە لەسەر کەسێ ئەمانە بکا.	۴۲۱-۴۲۰
۱۶۹.	کەسێ فریای وەستان لە عەرەفات نەکەوێ حەجی لە دەست دەچێ	۴۲۳-۴۲۱
۱۷۰.	کەسێ بەنیاتی نەکا حوکمی چییە؟	۴۲۳
۱۷۱.	ئەو گیاندارانە‌ی کە سەرپیرینی پێۆیست دەبێ لە ئیجرامدا	۴۲۴-۴۲۳

﴿ فېقھى ئاسان ﴾

زنجىره	يېزىسى سەرەباسەكان	لایپەرە
۱۷۲.	ئەو خويىنە پىيوستانە يىنجىن:	۴۲۹-۴۲۴
۱۷۳.	جىگەي ئازەلى دىارى و خۇراك بەخشىن	۴۳۰-۴۲۹
۱۷۴.	كوشتىنى نەچىرى حەرەم و برىنى دەرەختى	۴۳۱-۴۳۰
۱۷۵.	حەجكردن لە جياتى كەسىكى تر	۴۳۳-۴۳۲
۱۷۶.	حەجەكەي پىغەمبەر {دروودى خواي لەسەربى}	۴۴۲-۴۳۳
۱۷۷.	سەردانى مزگەوتەكەي پىغەمبەر و مەقەدى پىروزي {دروودى خواي لەسەربى}	۴۴۵-۴۴۳
۱۷۸.	دەستورى سەردانەكە	۴۴۷-۴۴۵
۱۷۹.	چونىتى ئەم سەردانە: دەستورى سەردانى گوپى پىروزي پىغەمبەر {دروودى خواي لەسەربى}	۴۵۱-۴۴۷
۱۸۰.	سەردانى گوپرستانى (جنه البقيع) و ئارامگاي شەھيدانى ئىسلام	۴۵۲-۴۵۱
۱۸۱.	سەردانى ئەو مزگەوتانە كە پىغەمبەر {دروودى خواي لەسەربى} نويزى لەناوياندا كردووه	۴۵۵-۴۵۳
۱۸۲.	سەردانى ئەو بىرانەي مەدينە كە پىغەمبەر {دروودى خواي لەسەربى} ناوى ئى نوش كردوون	۴۵۸-۴۵۶
۱۸۳.	دەستورى گەپانەوھ	۴۶۱-۴۵۸
۱۸۴.	بە پىروھچوونى حاجى و پىروزيابى لى كردنى	۴۶۱
۱۸۵.	چەن كاريكى ناشايستەي تازە قەللأ..	۴۶۵-۴۶۲
۱۸۶.	ناشايستەكانى ناو سەردانى گوپى پىغەمبەر {دروودى خواي لەسەربى}	۴۷۰-۴۶۵
۱۸۷.	كېرىن و فروشتن	۴۷۴-۴۷۱
۱۸۸.	جۆرەكانى كېرىن و فروشتن	۴۷۴

زنجیره	پیرستی سهره یاسه کان	لایه ره
۱۸۹.	مهرجه کانی دامه زانی فروشتن	۴۷۹-۴۷۵
۱۹۰.	باسی سه له م	۴۸۰-۴۷۹
۱۹۱.	مهرجه کانی سه له م	۴۸۲-۴۸۰
۱۹۲.	فروشتنی شت له پیش وه رگرتنیدا	۴۸۳-۴۸۲
۱۹۳.	فروشتنی قه باله و کومپیه الو شتی وا	۴۸۴-۴۸۳
۱۹۴.	فروشتنی گوشت به گیانله بهر	۴۸۵-۴۸۴
۱۹۵.	فروشتنی ته فره دانی تیا دابی که مه شهووره به (بیع الغرر)	۴۸۵
۱۹۶.	باسی سوود (واته: رییا)	۴۸۹-۴۸۵
۱۹۷.	جۆره کانی سوود	۴۹۰-۴۸۹
۱۹۸.	باسی قه ده غه کردنی سوود (علة تحريم الربا)	۴۹۲-۴۹۰
۱۹۹.	ئه نجامه خراپه کانی سوود	۴۹۲
۲۰۰.	سهریشکیی کپیارو فروشیار	۴۹۴-۴۹۲
۲۰۱.	گیرانه وهی فروشراو به هوی نه نگه وه	۴۹۶-۴۹۵
۲۰۲.	باسی فروشتنی بهری باخ و دانه ویله	۴۹۸-۴۹۷
۲۰۳.	فروشتنی ئه وشتهی سوود له خوگرینی به ته پری به توخمی خوی (بیع مافیه الربا بجنسة رطبا)	۴۹۹-۴۹۸
۲۰۴.	چهن فروشتنیکی پووچ و به تال	۵۰۴-۴۹۹
۲۰۵.	باسی بارمه (رههن)	۵۰۸-۵۰۵
۲۰۶.	دهست بهست (الحجر)	۵۱۰-۵۰۸
۲۰۷.	ته سه پروفی منال و شیت و نه قام (سفیه)	۵۱۱
۲۰۸.	ته سه پروفی لاته که وتوو (موفلیس)	۵۱۲
۲۰۹.	ته سه پروفی نه خووش له زیاتر له سه ره سنییه کی	۵۱۳

زنجیره	پېرسنی سەرەباسەکان	لایەرە
	مالی خۆی	
۲۱۰.	تەسەرپوی کۆیلە (تصرف العبد)	۵۱۳
۲۱۱.	رێکەوتن (سولج)	۵۱۴
۲۱۲.	باسی جوهرەکانی رێکەوتن (سولج)	۵۱۴-۵۱۵
۲۱۳.	کەلک وەرگرتن لە شەقام و کۆلان	۵۱۵-۵۱۷
۲۱۴.	هەوالە: حەوالە (الحوالة) بەرەورووکردنەو	۵۱۷-۵۲۳
۲۱۵.	دەستەبەریی (الضمان)	۵۲۴-۵۲۶
۲۱۶.	چی کاتێ دەستەبەر بۆی هەیه بگەرێتەو بۆ سەر دەستەبەری لەباتی کراو (مضمون عنه)	۵۲۷
۲۱۷.	دەستەبەریی شتی نەزانراو و شتی کە هێشتا پێویست نەبووبێ (ضمان المجهول وما لم يجب)	۵۲۷-۵۲۸
۲۱۸.	دەستەبەریی (کەفالهت)	۵۲۸-۵۳۰
۲۱۹.	باسی هاوبەشی (شەراکەت)	۵۳۰
۲۲۰.	جوهرەکانی هاوبەشی	۵۳۱-
۲۲۱.	هاوبەشی لە پشک و سەنەدات	
۲۲۲.	باسی جێداریی، واتە: وەکالەت	
۲۲۳.	باسی پێلێنان (اقرار)	
۲۲۴.	باسی خواستەمەنی (عاریه)	
۲۲۵.	زەوتکردن (غەصب)	
۲۲۶.	باسی بەش هەلگرتنەو (شوفعه)	
۲۲۷.	باسی قازانج بە هاوبەشی (قراض)	
۲۲۸.	دەستەبەریی لەسەر ئیشکەر نیه	
۲۲۹.	زیان لە قازانج پردهکریتەو	

لایه‌ره	پیرستی سه‌ره باسه‌کان	زنجیره
	باسی باخه‌وانی (موسافات)	۲۳۰.
	باسی به‌کریدان (اجاره)	۲۳۱.
	باسی ده‌ستخوشانه‌و سه‌رقه‌له‌مانه‌و وه‌لیفه‌تانه که مه‌شهوورن به (جعاله)	۲۳۲.
	باسی ملکانه‌و بنه‌توو، مه‌به‌ست: موزاره‌عه‌و موخابه‌ریه	۲۳۳.
	ئاوه‌دانکردنه‌وی ویرانه (احیاء الموات)	۲۳۴.
	بریار (حوکم)ی ئاوه‌دانکردنه‌وه	۲۳۵.
	به‌خشینی ئاوکه‌ی پیویست ده‌بی؟	۲۳۶.
	وه‌قف: شت ته‌رخانکردن بو‌خیری نه‌براو	۲۳۷.
	باسی به‌خشین (هبه)	۲۳۸.
	باسی عومراو روقبا: با به‌کوردی ناویان بنیین ژینه‌به‌خش و ته‌ما به‌خش:	۲۳۹.
	باسی هه‌لگرتنی شتی داکه‌وتوو (لقطه)	۲۴۰.
	منالی فریدراو (القیط)	۲۴۱.
	باسی سپارده (وه‌دیعه)	۲۴۲.